† ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΑΥΙΔ ΜΕΛΟΣ [illegible] †

Μακάριος ἀνήρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν·
καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη·
καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν·
ἀλλ᾽ ἢ ἐν τῷ νόμῳ κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ·
καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός·
καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ
τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων·
ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ·
καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀποῤῥυήσεται·
καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιῇ κατευοδωθήσεται·
οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς οὐχ οὕτως·
ἀλλ᾽ ἢ ὡς ὁ χνοῦς ὃν ἐκριπτεῖ ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώ-
που τῆς γῆς·
Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει·
οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων·
ὅτι γινώσκει κύριος ὁδὸν δικαίων·
καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ ἀνεπίγραφος παρ᾿ Ἑβραίοις

Ἱνατί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά:
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς· καὶ οἱ ἄρχοντες συν
ήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό:
Κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ:
Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν:
Καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ᾿ ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν:
Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς:
Καὶ ὁ κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς:
Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ:
Καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς:
Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ᾿ αὐτοῦ:
Ἐπὶ Σιὼν ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ:
Διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα κυρίου:
Κύριος εἶπε πρός με υἱός μου εἶ σύ· ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε:
Αἴτησαι παρ᾿ ἐμοῦ καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου:
Καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς:
Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ:
Ὡς σκεύη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς:
Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε:
Παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν:
Δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν φόβῳ:
Καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ:
Δράξασθε παιδείας μήποτε ὀργισθῇ κύριος:
Καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας:
Ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ:
Μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾿ αὐτῷ:

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ ὁπότε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλὼμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ

Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με:
Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ᾿ ἐμέ:
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου:
Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ:
Σὺ δὲ κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ:

δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου·
φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα·
καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ·
ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα·
ἐξηγέρθην ὅτι κύριος ἀντιλήψεταί μου·
οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ·
τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι·
ἀνάστα κύριε σῶσόν με ὁ θεός μου·
ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως·
ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας·
τοῦ κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου·

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσέ μου ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου·
ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον
τῆς προσευχῆς μου·
υἱοὶ ἀνθρώπων ἕως πότε βαρυκάρδιοι·
ἱνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος·
καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ·
κύριος εἰσακούσεταί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν·
ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε·
ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν
κατανύγητε·
θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ κύριον·
πολλοὶ λέγουσι τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά·
ἐσημειώθη ἐφ᾽ ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε·
ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου·
ἀπὸ καρποῦ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπλη-
θύνθησαν· ὅτι σὺ κύριε κατὰ μόνας ἐπ᾽ ἐλπίδι κατῴκισάς με·

ἐν εἰρήνῃ
ἐπὶ τὸ αὐτὸ
κοιμηθήσο-
μαι καὶ ὑπνώ-
σω·

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου·
πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου·
ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου· ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι κύριε·
τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου·
τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψομαι·

Ὅτι οὐχὶ θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ·
οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος·
οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου·
ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν·
ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος·
ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται κύριος·
ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου·
προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου·
κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·
ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου·
ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια·
ἡ καρδία αὐτῶν ματαία· τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν·
ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτούς ὁ θεός·
ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν·
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς·
ὅτι παρεπίκρανάν σε κύριε·
καὶ εὐφρανθήσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ·
εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς·
καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου·
ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον κύριε· ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς·

[illegible]

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με· μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με·
ἐλέησόν με κύριε ὅτι ἀσθενής εἰμι·
ἴασαί με κύριε ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου·
καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σὺ κύριε ἕως πότε·
ἐπίστρεψον κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου·
σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου·
ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου·
ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι·
ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου·
λούσω καθ᾽ ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου·
ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω·
ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου·

ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου·
Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν·
ὅτι εἰσήκουσε κ̅ς τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου·
Ἤκουσε κ̅ς τῆς δεήσεώς μου·
κ̅ς τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο·
Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν πάντες οἱ ἐχθροί μου·
ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους·

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ ὃν ᾖσε τῷ κ̅ω ὑπὲρ τῶν λόγων Χουσὶ
υἱοῦ Ἰεμενεί

Κ̅ε ὁ θ̅ς μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα σῶσόν με·
ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ῥῦσαί με·
μήποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχήν μου·
μὴ ὄντος λυτρουμένου μηδὲ σώζοντος·
Κ̅ε ὁ θ̅ς μου εἰ ἐποίησα τοῦτο· εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσί μου·
Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά·
ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός·
Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου καὶ καταλάβοι·
Καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωήν μου·
Καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι·
Ἀνάστηθι κ̅ε ἐν ὀργῇ σου·
Ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου·
Καὶ ἐξεγέρθητι κ̅ε ὁ θ̅ς μου ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω·
Καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε·
Καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον· κ̅ς κρινεῖ λαούς·
Κρῖνόν με κ̅ε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου·
Καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί·
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον·
Ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ θ̅ς δίκαιος·
Ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ θ̅υ τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ·
Ὁ θ̅ς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος·
Καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν·
Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει·
Τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε καὶ ἡτοίμασεν αὐτό·
Καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου·

Τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο:
Ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν· συνέλαβε πόνον καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν:
Λάκκον ὤρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν:
Καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο:
Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ:
Καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται:
Ἐξομολογήσομαι κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ:
Καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου:

εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ:
Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν:
Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον:
Ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν:
Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανούς ἔργα τῶν δακτύλων σου:
Σελήνην καὶ ἀστέρας ἃ σὺ ἐθεμελίωσας:
Τί ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι μιμνῄσκῃ αὐτοῦ:
Ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν· ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους·
Δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν· καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου:
Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ:
Πρόβατα καὶ βόας ἁπάσας· ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου:
Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης:
Τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν:
Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ:

εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου:
Διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου:
Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί:
Ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε: ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρόν μου
εἰς τὰ ὀπίσω: ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου:
Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου:
Ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην:

Ἐπετίμησας ἔθνεσι καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής·
Τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:
Τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος· καὶ πόλεις καθεῖλες:
Ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ μετ' ἤχου:
Καὶ ὁ κ(ύριο)ς εἰς τὸν αἰῶνα μένει· ἡτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ:
Καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ:
Κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι· καὶ ἐγένετο κ(ύριο)ς καταφυγὴ τῷ πένητι:
Βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψεσι:
Καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σὲ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου:
Ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε κ(ύρι)ε:
Ψάλατε τῷ κ(υρί)ῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών:
Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ:
Ὅτι ὁ ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη:
Οὐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων:
Ἐλέησόν με κ(ύρι)ε ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου:
Ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου:
Ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς
πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών:
Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου:
Ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ ᾗ ἐποίησαν:
Ἐν παγίδι ταύτῃ ἣ ἔκρυψαν συνελήφθη ὁ ποὺς αὐτῶν:
Γινώσκεται κ(ύριο)ς κρίματα ποιῶν:
Ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός:
Ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ᾅδην:
Πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ θ(εο)ῦ:
Ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχός:
Ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τέλος:
Ἀνάστηθι κ(ύρι)ε μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος· κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου:
Κατάστησον κ(ύρι)ε νομοθέτην ἐπ' αὐτούς:
Γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν· ἵνα τί κ(ύρι)ε ἀφέστηκας μακρόθεν:
Ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψεσιν:
Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ ἐμπυρίζεται ὁ πτωχός:
Συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίοις οἷς διαλογίζονται:
Ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ·

Καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται· παρώξυνε τὸν κν ὁ ἁμαρτωλός·
Κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει·
Οὐκ ἔστιν ὁ θς ἐνώπιον αὐτοῦ· βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ·
Ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ·
Πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει·
Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐ μὴ σαλευθῶ·
Ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἄνευ κακοῦ·
Οὗ ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλου·
Ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος·
Ἐγκάθηται ἐνέδρᾳ μετὰ πλουσίων·
Ἐν ἀποκρύφοις τοῦ ἀποκτεῖναι ἀθῷον·
Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν·
Ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ·
Ἐνεδρεύει τοῦ ἁρπάσαι πτωχόν·
Ἁρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἑλκύσαι αὐτόν·
Ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν·
Κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεῦσαι τῶν πενήτων·
Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιλέλησται ὁ θς·
Ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος·
Ἀνάστηθι κε ὁ θς μου ὑψωθήτω ἡ χείρ σου·
Μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος·
Ἕνεκεν τίνος παρώξυνεν ὁ ἀσεβὴς τὸν θν·
Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει·
Βλέπεις ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κατανοεῖς·
Τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖράς σου·
Σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχός·
Ὀρφανῷ σὺ ἦσθα βοηθός·
Σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ·
Ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ·
Κς βασιλεύσει εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
Ἀπολεῖσθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ·
Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσας κε·
Τὴν ἑτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχε τὸ οὖς σου·
Κρῖναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ· ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι τοῦ με-
γαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς·

Ἐπὶ τῷ κυρίῳ πέποιθα· πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου·
μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον·
ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον·
ἡτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν·
τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ·
ὅτι ἃ σὺ κατηρτίσω αὐτοὶ καθεῖλον· ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε·
Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· κύριος ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ·
οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἐπιβλέπουσι·
τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·
κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ·
ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν·
ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας·
πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καταιγίδος ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν·
ὅτι δίκαιος κύριος καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν·
εὐθύτητας εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ·
Σῶσόν με κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος·
ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων·
μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ·
χείλη δόλια ἐν καρδίᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησε κακά·
ἐξολοθρεύσαι κύριος πάντα τὰ χείλη τὰ δόλια· γλῶσσαν μεγαλορρήμονα· τοὺς εἰπόντας τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν·
τὰ χείλη ἡμῶν παρ' ἡμῖν ἐστι· τίς ἡμῶν κύριος ἐστίν·
ἀπὸ τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν καὶ ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων·
νῦν ἀναστήσομαι λέγει κύριος· θήσομαι ἐν σωτηρίῳ· παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ·
τὰ λόγια κυρίου λόγια ἁγνά· ἀργύριον πεπυρωμένον δοκίμιον τῇ γῇ·
κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως· σὺ κύριε φυλάξεις ἡμᾶς καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς
ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα·
κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι· κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·
Ἕως πότε κύριε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος·
ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ·
ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου·
ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυκτός·
ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ·

Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, κύριε ὁ θεός μου· φώτισον τοὺς ὀ-
φθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον· μήποτε εἴπῃ
ὁ ἐχθρός μου· ἴσχυσα πρὸς αὐτόν· οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σαλευθῶ.
Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα· ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ
σου. Ἄσω τῷ κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με· καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου
τοῦ ὑψίστου:
Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐκ ἔστι θεός· διεφθάρησαν καὶ
ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα:
Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνι-
ῶν ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν·
οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα· οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.
Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν;
οἱ ἐσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου· τὸν κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο:
Ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβῳ οὗ οὐκ ἦν φόβος· ὅτι κύριος ἐν γενεᾷ δικαίων:
Βουλὴν πτωχοῦ κατῃσχύνατε· ὁ δὲ κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ ἐστι:
Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμα-
λωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθή-
σεται Ἰσραήλ:
Κύριε, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου; ἢ τίς κατασκηνώσει
ἐν ὄρει ἁγίῳ σου; πορευόμενος ἄμωμος καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην·
λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ
καὶ οὐκ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν· καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἔ-
λαβεν ἐπὶ τοῖς ἔγγιστα αὐτοῦ· ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πο-
νηρευόμενος· τοὺς δὲ φοβουμένους τὸν κύριον δοξάζει:
Ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀθετῶν· τὸ ἀργύριον αὐτοῦ
οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ· καὶ δῶρα ἐπ᾽ ἀθῴοις οὐκ ἔλαβεν:
Ὁ ποιῶν ταῦτα οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα:
Φύλαξόν με, κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Εἶπα τῷ κυρίῳ· κύριός μου εἶ σύ:
ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρείαν ἔχεις· τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν
τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς:
Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν:
Οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων:
οὐδ᾽ οὐ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου:
Κύριος ἡ μερὶς τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ ποτηρίου μου:

σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί· σχοινία
ἔπεσέ μοι ἐν τοῖς κρατίστοις μου· καὶ γὰρ ἡ κληρονομία
μου κρατίστη μοί ἐστιν· εὐλογήσω τὸν κύριον τὸν συνετίσαντά με·
ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροί μου· προ
ωρώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός· ὅτι ἐκ δεξιῶν μού
ἐστιν ἵνα μὴ σαλευθῶ· διὰ τοῦτο ηὐφράνθη ἡ καρδία μου καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου·
ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι· ὅτι οὐκ ἐγκατα
λείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδην· οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν·
ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς· πληρώσεις με εὐφροσύνης με
τὰ τοῦ προσώπου σου· τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος:

Εἰσάκουσον κύριε δικαιοσύνης μου· πρόσχες τῇ δεήσει μου·
ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου οὐκ ἐν χείλεσι δολίοις:
ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι· οἱ ὀφθαλμοί μου ἰ
δέτωσαν εὐθύτητας· ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου ἐπεσκέψω νυκτός:
ἐπύρωσάς με καὶ οὐχ εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία· ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ
τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου
ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς· κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου
ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου· ἐγὼ ἐκέκραξα ὅτι ἐ
πήκουσάς μου ὁ θεός· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου·
θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ὁ σῴζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ:
ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου· φύλαξόν με κύριε ὡς κόρην
ὀφθαλμοῦ· ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με:
ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με· οἱ
ἐχθροί μου τὴν ψυχήν μου περιέσχον· τὸ στέαρ αὐτῶν συνέ
κλεισαν· τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν:
ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με· τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ· ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἕ
τοιμος εἰς θήραν· καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις·
ἀνάστηθι κύριε πρόφθασον αὐτοὺς καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς·
ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς· ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν
τῆς χειρός σου· κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν
τῇ ζωῇ αὐτῶν· καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν·
ἐχορτάσθησαν υἱῶν καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν:

Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου·
χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου: Δόξα:
Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυῒδ ἃ ἐλάλησε τῷ κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ᾠδῆς ταύτης
ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐρρύσατο αὐτὸν ὁ κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν
αὐτοῦ· καὶ ἐκ χειρὸς Σαοὺλ εἶπεν· κάθισμα β' ψαλμὸς ιζ'
Ἀγαπήσω σε κύριε ἡ ἰσχύς μου· κύριος στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου καὶ
ῥύστης μου· ὁ θεός μου βοηθός μου καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν·
Ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας σωτηρίας μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου·
Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τὸν κύριον· καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι·
Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου· καὶ χείμαρροι ἀνομίας ἐξετάραξάν με·
Ὠδῖνες ᾅδου περιεκύκλωσάν με· προέφθασάν με παγίδες θανάτου·
Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον· καὶ πρὸς τὸν θεόν μου ἐκέκραξα·
Ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου· καὶ ἡ κραυγή μου ἐνώπιον
αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ· καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐ-
γενήθη ἡ γῆ· καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν·
Καὶ ἐσαλεύθησαν ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ θεός· ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ·
Καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατεφλέγισεν· ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ'
αὐτοῦ· καὶ ἔκλινεν οὐρανοὺς καὶ κατέβη· καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς
πόδας αὐτοῦ· καὶ ἐπέβη ἐπὶ χερουβὶμ καὶ ἐπετάσθη·
Ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων· καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ·
Κύκλῳ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ· σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων·
Ἀπὸ τῆς τηλαυγήσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διῆλθον·
Χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός· καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ κύριος·
Καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ· ἐξαπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισεν
αὐτούς· καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε καὶ συνετάραξεν αὐτούς:
καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων· καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης·
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου κύριε· ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου· ἐξαπέστειλεν
ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με· προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν·
Ῥύσεταί με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν· καὶ ἐκ τῶν μισούντων με ὅτι
ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ· προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου·
Καὶ ἐγένετο κύριος ἀντιστήριγμά μου· καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν·
ῥύσεταί με ὅτι ἠθέλησέ με· καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου·
καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι:
ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς κυρίου· καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου·

Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου· καὶ τὰ δικαιώ-
ματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησα ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐ(τοῦ)·
Καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου· καὶ ἀνταποδώσει μοι κ̅ς̅
κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου· καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χει-
ρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ· μετὰ ὁσίου ὅσιος ἔσῃ·
Καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθῴου ἀθῷος ἔσῃ· καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ·
Καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις· ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις·
Καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις· ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου κ̅ε̅·
Ὁ θ̅ς̅ μου φωτιεῖς τὸ σκότος μου· ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου·
Καὶ ἐν τῷ θ̅ῷ̅ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος· ὁ θ̅ς̅ μου ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ·
τὰ λόγια κ̅υ̅ πεπυρωμένα· ὑπερασπιστής ἐστι πάντων τῶν ἐλπιζόν-
των ἐπ' αὐτόν· ὅτι τίς θ̅ς̅ πάρεξ τοῦ κ̅υ̅· καὶ τίς θ̅ς̅ πλὴν τοῦ θ̅υ̅ ἡμῶν·
Ὁ θ̅ς̅ ὁ περιζωννύων με δύναμιν· καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου· καταρ-
τιζόμενος τοὺς πόδας μου ὡσεὶ ἐλάφου· καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἱστῶν με·
Διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον· καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου·
Καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας· καὶ ἡ δεξιά σου ἀντελάβετό μου·
Καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέ με εἰς τέλος· καὶ ἡ παιδεία σου αὐτή
με διδάξει· ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου·
Καὶ οὐκ ἠσθένησαν τὰ ἴχνη μου· καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου καὶ κατα-
λήψομαι αὐτούς· καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι ἕως ἂν ἐκλίπωσιν·
Ἐκθλίψω αὐτούς· καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι· πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου·
Καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον· συνεπόδισας πάντας τοὺς
ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου· καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶ-
τον· καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλόθρευσας· ἐκέκραξαν καὶ οὐκ ἦν ὁ σῴζων·
Πρὸς κ̅ν̅ καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν· καὶ λεπτυνῶ αὐτοὺς ὡς χοῦν κατὰ
πρόσωπον ἀνέμου· ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς·
Ῥῦσαί με ἐξ ἀντιλογίας λαοῦ· καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν·
Λαὸς ὃν οὐκ ἔγνων ἐδούλευσέ μοι· εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέ μου·
Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι· υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν· καὶ ἐχώ-
λαναν ἀπὸ τῶν τρίβων αὐτῶν· ζῇ κ̅ς̅ καὶ εὐλογητὸς ὁ θ̅ς̅·
Καὶ ὑψωθήτω ὁ θ̅ς̅ τῆς σωτηρίας μου· ὁ θ̅ς̅ ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί·
Καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ· ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν μου ὀργίλων·
Ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ ὑψώσεις με· ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύσῃ με·
Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι κ̅ε̅· καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ·

Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως· καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ
τῷ Δαδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος:

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ· ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει
τὸ στερέωμα· ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα· καὶ νὺξ νυκτὶ
ἀναγγέλλει γνῶσιν· οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι ὧν οὐχὶ ἀκούονται
αἱ φωναὶ αὐτῶν· εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν:
Καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν:
Ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκήνωμα αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπο
ρευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ· ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν:
Ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ· καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως
ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τὴν θέρμην αὐτοῦ:
Ὁ νόμος κυρίου ἄμωμος ἐπιστρέφων ψυχάς· ἡ μαρτυρία κυρίου πιστή· σοφί
ζουσα νήπια· τὰ δικαιώματα κυρίου εὐθέα, εὐφραίνοντα καρδίαν:
Ἡ ἐντολὴ κυρίου τηλαυγής, φωτίζουσα ὀφθαλμούς· ὁ φόβος κυρίου ἁγνός·
διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος· τὰ κρίματα κυρίου ἀληθινά, δεδικαιω
μένα ἐπὶ τὸ αὐτό· ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον πολύν:
Καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον· καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσει αὐτά:
Ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή· παραπτώματα τίς συνήσει:
Ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με· καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου:
Ἐὰν μή μου κατακυριεύσωσι, τότε ἄμωμος ἔσομαι· καὶ καθαρισθήσομαι
ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης· καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου:
Καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διὰ παντός:
Κύριε βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου: εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαδ ιθ

Ἐπακούσαι σου κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα
τοῦ θεοῦ Ἰακώβ· ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου:
Καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου· μνησθείη πάσης θυσίας σου· καὶ τὸ
ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω· δῴη σοι κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου:
Καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι· ἀγαλλιασόμεθα ἐν τῷ σωτηρίῳ σου:
Καὶ ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα· νῦν ἔγνων ὅτι
ἔσωσε κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ· ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ:
Ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ· οὗτοι ἐν ἅρμασι καὶ οὗτοι
ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα:
Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνορ
θώθημεν· κύριε σῶσον τὸν βασιλέα καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν:

αἰτ
πληρώσαι
κ̅ς̅ πάντα
τὰ αἰτήμα
τά σου

ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε· εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ
Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς· καὶ ἐπὶ τῷ σω-
τηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα· τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας
αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ· καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν·
ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος·
ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου· ζωὴν ᾐτή-
σατό σε καὶ ἔδωκας αὐτῷ· μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος·
μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐ-
πιθήσεις ἐπ' αὐτόν· ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος·
εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου· ὅτι ὁ βασι-
λεὺς ἐλπίζει ἐπὶ κύριον· καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ·
εὑρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιά σου εὕροι πάντας
τοὺς μισοῦντάς σε· ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς
εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου· κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς·
καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ· τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς·
καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων· ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά·
διελογίσαντο βουλάς· αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι· ὅτι θήσεις
αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν·
ὑψώθητι κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου· ᾄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυνα-
στείας σου· — εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἑωθι-
νῆς· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

Ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρόσχες μοι ἵνα τί ἐγκατέλιπές με· μακρὰν ἀπὸ
τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου·
ὁ θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας καὶ οὐκ εἰσακούσῃ· καὶ νυκτὸς
καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί· σὺ δὲ ἐν ἁγίοις κατοικεῖς ὁ ἔπαινος Ἰσραήλ·
ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν· ἤλπισαν καὶ ἐρρύσω αὐτούς·
πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθησαν· ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ κατῃσχύνθησαν·
ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος· ὄνειδος ἀνθρώπου καὶ ἐξουθένημα λαοῦ·
πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με· ἐλάλησαν ἐν χεί-
λεσιν ἐκίνησαν κεφαλήν· ἤλπισεν ἐπὶ κύριον ῥυσάσθω αὐτόν·
σωσάτω αὐτόν ὅτι θέλει αὐτόν· ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστρός·
ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου· ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρας·
ἐκ κοιλίας μητρός μου θεός μου εἶ σύ· μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ ὅτι
θλῖψις ἐγγύς· ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν μοι·

Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί· ταῦροι πίονες περιέσχον με·
ἤνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν· ὡς λέων ὁ ἁρπάζων καὶ ὠρυόμενος·
ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθην καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου·
ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου· ιδ
ἐξηράνθη ὡσεὶ ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου· καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται
τῷ λάρυγγί μου· καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με· ὅτι ἐκύκλω-
σάν με κύνες πολλοί· συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με·
ὤρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας μου· ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστᾶ μου·
αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν με· διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς·
καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον· σὺ δὲ κύριε μὴ μακρύνῃς
τὴν βοήθειάν σου ἀπ' ἐμοῦ· εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες· ῥῦσαι
ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου·
σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος· καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων
τὴν ταπείνωσίν μου· διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου·
ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε· οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον αἰνέσατε αὐτόν·
ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακὼβ δοξάσατε αὐτόν· φοβηθήτωσαν δὴ αὐτὸν
ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραήλ· ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώχθισε
τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ· οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ·
καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτὸν εἰσήκουσέ μου·
παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἐξομολογήσομαί σοι·
τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτόν·
φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται· καὶ αἰνέσουσι κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν·
ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· μνησθήσονται καὶ ἐπι-
στραφήσονται πρὸς κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς·
καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν·
ὅτι τοῦ κυρίου ἡ βασιλεία· καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν·
ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς·
ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν γῆν·
καὶ ἡ ψυχή μου αὐτῷ ζῇ· καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ·
ἀναγγελήσεται τῷ κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη· καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαι-
οσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθησομένῳ ὃν ἐποίησεν ὁ κύριος·

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ· κβ

Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με
κατεσκήνωσεν· ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με·

τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν· ὁδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης·
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ· ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου·
οὐ φοβηθήσομαι κακά· ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ· ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτη-
ρία σου αὗταί με παρεκάλεσαν· ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπε-
ζαν ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με· ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου:
καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον· καὶ τὸ ἔλεός σου κα-
ταδιώξεταί με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου:
καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυ· εἰς μακρότητα ἡμερῶν:

[illegible]

Τοῦ κυ ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες
οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ· αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν:
καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν: τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ κυ:
ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ· ἀθῷος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ:
ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ
δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ· οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ κυ:
καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ θυ σρς αὐτοῦ· αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν κν:
ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ θυ ἰακώβ· ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν:
καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι· καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης:
τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης· κς κραταιὸς καὶ δυνατός:
κς δυνατὸς ἐν πολέμῳ· ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν:
καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι· καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης:
τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης· κς τῶν δυνάμεων αὐτός ἐστιν ὁ βα-
σιλεὺς τῆς δόξης:

Πρὸς σὲ κε ἦρα τὴν ψυχήν μου· ὁ θς μου ἐπὶ σοὶ πέποιθα· μὴ κα-
ταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα· μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου:
καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν:
αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς· τὰς ὁδούς σου κε γνώρισόν μοι: ματα
καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με· ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου:
καὶ δίδαξόν με ὅτι σὺ εἶ ὁ θς ὁ σωτήρ μου καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν:
μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου κε· καὶ τὰ ἐλέη σου ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰ-
ῶνός εἰσιν· ἁμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῇς:
κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ· ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου κε:
χρηστὸς καὶ εὐθὴς ὁ κς· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ:
ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει· διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ·

Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ κυ ἔλεος καὶ ἀλήθεια· τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν
διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ. Ἕνεκεν τοῦ ὀνό
ματός σου κε καὶ ἱλάσῃ τῇ ἁμαρτίᾳ μου· πολλὴ γάρ ἐστι.
Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κν· νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁ
δῷ ᾗ ᾑρετίσατο. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται·
Καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν. Κραταίωμα κς τῶν
φοβουμένων αὐτὸν καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.
Οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντὸς πρὸς τὸν κν· ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει
ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με·
Ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ. Αἱ θλίψεις τῆς καρδί
ας μου ἐπληθύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.
Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου· καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.
Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου ὅτι ἐπληθύνθησαν· καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.
Φύλαξον τὴν ψυχήν μου καὶ ῥῦσαί με· μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἤλπισα
ἐπὶ σέ. Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι· ὅτι ὑπέμεινά σε κε.
Λύτρωσαι ὁ θς τὸν ιηλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.
κε

Κρῖνόν με κε ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· καὶ ἐπὶ τῷ κω
ἐλπίζων οὐ μὴ ἀσθενήσω. Δοκίμασόν με κε καὶ πείρασόν με·
Πύρωσον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν καρδίαν μου· ὅτι τὸ ἔλεός
σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μού ἐστι· καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.
Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος· καὶ μετὰ παρανο
μούντων οὐ μὴ εἰσέλθω. Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων·
Καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω. Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου·
Καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου κε· τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰ
νέσεώς σου· καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
Κε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου· καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.
Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου· καὶ μετὰ ἀν
δρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου. Ὧν ἐν χερσὶν ἀνομίαι·
Ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων. Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην·
Λύτρωσαί με κε καὶ ἐλέησόν με. Ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι·
ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε κε.
Κε φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου τίνα φοβηθήσομαι·
Κς ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου ἀπὸ τίνος δειλιάσω.

ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ᾽ ἐμὲ κακοῦντας τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου·
οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσον·
Ἐὰν παρατάξηται ἐπ᾽ ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου·
ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ᾽ ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω·
Μίαν ᾐτησάμην παρὰ κυρίου, ταύτην ζητήσω· τοῦ κατοικεῖν με
ἐν οἴκῳ κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου· τοῦ θεωρεῖν με
τὴν τερπνότητα κυρίου· καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν αὐτοῦ·
Ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου· ἐσκέπασέ με
ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με·
Καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλήν μου ἐπ᾽ ἐχθρούς μου· ἐκύκλωσα καὶ ἔθυ-
σα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀλαλαγμοῦ·
ᾌσω καὶ ψαλῶ τῷ κυρίῳ· εἰσάκουσον κύριε τῆς φωνῆς μου ἧς ἐκέκραξα·
ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου· σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου, κύριον ζητήσω·
Ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου· τὸ πρόσωπόν σου κύριε ζητήσω·
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ· μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ
ἀπὸ τοῦ δούλου σου· βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με·
Καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου· ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με·
ὁ δὲ κύριος προσελάβετό με· νομοθέτησόν με κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου·
Καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου· μὴ παρα-
δῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με· ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι·
Καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ· πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ κυρίου ἐν
γῇ ζώντων· ὑπόμεινον τὸν κύριον· ἀνδρίζου καὶ κραταιούσθω ἡ καρ-
δία σου καὶ ὑπόμεινον τὸν κύριον·
Πρὸς σὲ κύριε κεκράξομαι ὁ θεός μου μὴ παρασιωπήσῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ· μήποτε
παρασιωπήσῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ· καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον·
Εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ·
ἐν τῷ αἴρειν με χεῖράς μου πρὸς ναὸν ἅγιόν σου· μὴ συνελκύσῃς
μετὰ ἁμαρτωλῶν τὴν ψυχήν μου· καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολέσῃς με·
Τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίον αὐτῶν, κακὰ δὲ ἐν ταῖς
καρδίαις αὐτῶν· δὸς αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν·
Καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν· κατὰ τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς· ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς·
Ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα κυρίου καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ·
Καθελεῖς αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτούς· εὐλογητὸς κύριος ὅτι

εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου· κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου·
Ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία μου καὶ ἐβοηθήθην· καὶ ἀνέθαλεν ἡ σάρξ μου·
Καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ·
Καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστί· σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐ-
λόγησον τὴν κληρονομίαν σου· καὶ ποίμανον αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς
ἕως τοῦ αἰῶνος:

Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὶ θεοῦ· ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὺς κριῶν· ἐνέγκατε
τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν· ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ:
Προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ· φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων·
Ὁ θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε· κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν· φωνὴ κυρίου ἐν ἰσχύϊ·
Φωνὴ κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ· φωνὴ κυρίου συντρίβοντος κέδρους·
Καὶ συντρίψει κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου· καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχο-
τὸν Λίβανον· καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων·
Φωνὴ κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός· φωνὴ κυρίου συσσείοντος ἔρημον·
Καὶ συσσείσει κύριος τὴν ἔρημον Καδής· φωνὴ κυρίου καταρτιζομένου ἐλάφους·
Καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς· καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν:
Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ· καὶ καθιεῖται κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα:
Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει· κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ:

Ὑψώσω σε κύριε ὅτι ὑπέλαβές με· καὶ οὐκ εὔφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ:
Κύριε ὁ θεός μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ καὶ ἰάσω με· κύριε ἀνήγαγες ἐξ ᾅδου τὴν ψυχήν μου·
Ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ψάλατε τῷ κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ·
Καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ· ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ·
Καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ· τὸ ἑσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμὸς καὶ εἰς
τὸ πρωῒ ἀγαλλίασις· ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου· οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα·
Κύριε ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν· ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσ-
ωπόν σου καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος· πρὸς σὲ κύριε κεκράξομαι καὶ πρὸς τὸν
θεόν μου δεηθήσομαι· τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς
διαφθοράν· μὴ ἐξομολογήσεταί σοι χοῦς ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου·
Ἤκουσε κύριος καὶ ἠλέησέ με· κύριος ἐγενήθη βοηθός μου· ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου
εἰς χαρὰν ἐμοί· διέρρηξας τὸν σάκκον μου καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην·
Ὅπως ἂν ψαλῇ σοι ἡ δόξα μου καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ· κύριε ὁ θεός μου εἰς τὸν αἰ-
ῶνα ἐξομολογήσομαί σοι:

Ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με· κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου· τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με·
Γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με·
Ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ· καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου

ὁδηγήσεις με καὶ διαθρέψεις με· ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης ἧς ἔκρυψάν μοι·
ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου κύριε· εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου·
ἐλυτρώσω με κύριε ὁ θεὸς τῆς ἀληθείας· ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότη-
τας διακενῆς· ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα· ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι
ἐπὶ τῷ ἐλέει σου· ὅτι ἐπεῖδες τὴν ταπείνωσίν μου· ἔσωσας ἐκ τῶν
ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου· καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθροῦ·
ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου· ἐλέησόν με κύριε ὅτι θλίβομαι· ἐταράχθη
ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου· ἡ ψυχή μου καὶ ἡ γαστήρ μου· ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύ-
νῃ ἡ ζωή μου· καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς· ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου·
καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐταράχθησαν· παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος·
καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα· καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου· οἱ θεωροῦντές με
ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ· ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας· ἐγενήθην ὡ-
σεὶ σκεῦος ἀπολωλός· ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν·
ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ· τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαν-
το· ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα· εἶπα σὺ εἶ ὁ θεός μου· ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κλῆροί μου·
ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με·
ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου·
κύριε μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε· αἰσχυνθείησαν οἱ ἀσεβεῖς καὶ
καταχθείησαν εἰς ᾅδου· ἄλαλα γενηθήτω τὰ χείλη τὰ δόλια· τὰ λαλοῦντα
κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν· ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει·
ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου κύριε ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε·
ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ· ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων·
κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου ἀπὸ ταραχῆς ἀν-
θρώπων· σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν·
εὐλογητὸς κύριος ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς·
ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· ἀπέρριμμαι ἄρα ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου·
διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ·
ἀγαπήσατε τὸν κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ· ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ κύριος·
καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν· ἀνδρίζεσθε
καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν· πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ κύριον·

[illegible]

Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι· καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι·
μακάριος ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ λογίσηται κύριος ἁμαρτίαν· οὐδὲ ἔστιν ἐν τῷ στό-
ματι αὐτοῦ δόλος· ὅτι ἐσίγησα ἐπαλαιώθη τὰ ὀστᾶ μου ἀπὸ τοῦ κρά-
ζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν· ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χείρ σου·
ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν·
τὴν ἁμαρτίαν μου ἐγνώρισα καὶ τὴν ἀνομίαν μου οὐκ ἐκάλυψα· εἶπα ἐξαγο-
ρεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ κυρίῳ· καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν [illegible]

τὴν ἀνομίαν τῆς καρδίας μου. ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σὲ
πᾶς ὅσιος ἐν καιρῷ εὐθέτῳ. πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν
πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιοῦσι. σύ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με:
Τὸ ἀγαλλίαμά μου λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με. συνετιῶ σε,
καὶ συμβιβάσω σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ πορεύσῃ. ἐπιστηριῶ ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου:
Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος. οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις. ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ
τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαι, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ:
Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ. τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ κύριον ἔλεος κυκλώσει:
Εὐφράνθητε ἐπὶ κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι. καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς
τῇ καρδίᾳ:

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ. τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. ἐξομολο-
γεῖσθε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ. ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ:
ᾌσατε αὐτῷ ᾆσμα καινόν. καλῶς ψάλατε αὐτῷ ἐν ἀλαλαγμῷ:
Ὅτι εὐθὴς ὁ λόγος τοῦ κυρίου. καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει:
Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν ὁ κύριος. τοῦ ἐλέους κυρίου πλήρης ἡ γῆ:
Τῷ λόγῳ κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν. καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ
πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν. συνάγων ὡς ἀσκὸν ὕδατα θαλάσσης:
Τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους. φοβηθήτω τὸν κύριον πᾶσα ἡ γῆ:
Ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην:
Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν. αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν:
Κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν. ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν καὶ ἀθετεῖ βου-
λὰς ἀρχόντων. ἡ δὲ βουλὴ τοῦ κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει:
Λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. μακάριον τὸ ἔθνος
οὗ ἐστι κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ. λαὸς ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῷ:
Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ κύριος. εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων:
Ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ. ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν:
Ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν. ὁ συνιεὶς εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν:
Οὐ σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν. καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν
πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ. ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν:
Ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται. ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου
ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ:
Ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν. καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ:
Ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τῷ κυρίῳ. ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστιν:
Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν. καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ
αὐτοῦ ἠλπίσαμεν. γένοιτο κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς:
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ:

Εὐλογήσω τὸν κύριον ἐν παντὶ καιρῷ· διαπαντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ
ἐν τῷ στόματί μου· ἐν τῷ κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου·
ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν· μεγαλύνατε τὸν κύριον
σὺν ἐμοί· καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό·
Ἐξεζήτησα τὸν κύριον καὶ ἐπήκουσέ μου· καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.
Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε· καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ
καταισχυνθῇ. οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ·
καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. παρεμβαλεῖ ἄγγελος
κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν καὶ ῥύσεται αὐτούς.
Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος· μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.
Φοβήθητε τὸν κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ· ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν κύριον οὐκ ἐλα-
ττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου· φόβον κυρίου διδάξω ὑμᾶς.
Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωήν· ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς.
Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ· καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.
Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.
Ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους· καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. πρόσωπον
δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά· τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.
Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν· καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλί-
ψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. ἐγγὺς κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν·
καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων·
καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ κύριος. φυλάσσει κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν·
ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός· καὶ οἱ μι-
σοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. λυτρώσεται κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ·
καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δίκασον κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με· πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.
Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειάν μου.
Ἔκχεον ῥομφαίαν καὶ σύγκλεισον ἐξ ἐναντίας τῶν καταδιωκόντων με·
εἰπὸν τῇ ψυχῇ μου σωτηρία σου εἰμὶ ἐγώ. αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπή-
τωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω
καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά. γενηθήτωσαν ὡσεὶ
χνοῦς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου· καὶ ἄγγελος κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς.
Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα.

καὶ ἄγγελος κυρίου καταδιώκων αὐτούς· ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν
παγίδος αὐτῶν· μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχήν μου. ἐλθέτω αὐτῷ παγὶς
ἣν οὐ γινώσκει· καὶ ἡ θήρα ἣν ἔκρυψεν συλλαβέτω αὐτόν·
Καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ. ἡ δὲ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ κυρίῳ·
τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ· πάντα τὰ ὀστᾶ μου ἐροῦσι· κύριε τίς
ὅμοιός σοι· ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ·
Καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν· ἀναστάντες μοι
μάρτυρες ἄδικοι· ἃ οὐκ ἐγίνωσκον ἠρώτων με· ἀνταπεδίδοσάν μοι
πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν· καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου· ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοὺς
παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυόμην σάκκον· καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου·
Καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφήσεται· ὡς πλησίον ὡς ἀδελ-
φὸν ἡμέτερον οὕτως εὐηρέστουν· ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων οὕτως
ἐταπεινούμην· καὶ κατ' ἐμοῦ εὐφράνθησαν καὶ συνήχθησαν·
Συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες καὶ οὐκ ἔγνων· διεσχίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν·
Ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμόν· ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀ-
δόντας αὐτῶν· κύριε πότε ἐπόψῃ· ἀποκατάστησον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν·
ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου· ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ·
Ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε· μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ἀ-
δίκως· οἱ μισοῦντές με δωρεὰν καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς·
Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν· καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους διελογίζοντο·
Ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν· εἶπον εὖγε εὖγε εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν·
Εἶδες κύριε μὴ παρασιωπήσῃς· κύριε μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ· ἐξεγέρθητι
κύριε καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου· ὁ θεός μου καὶ ὁ κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου·
Κρῖνόν με κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου· κύριε ὁ θεός μου καὶ μὴ ἐπιχα-
ρείησάν μοι· μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν· εὖγε εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν·
Μηδὲ εἴποισαν· κατεπίομεν αὐτόν· αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅ-
μα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου· ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐν-
τροπὴν οἱ μεγαλορρημονοῦντες ἐπ' ἐμέ· ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐφραν-
θείησαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου· καὶ εἰπάτωσαν διαπαντός·
μεγαλυνθήτω ὁ κύριος οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ·
Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου· ὅλην τὴν ἡμέραν
τὸν ἔπαινόν σου· εἰς τὸ τέλος τῷ δούλῳ κυρίου τῷ Δαυίδ
Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ· οὐκ ἔστι φόβος θεοῦ ἀπέναν-
τι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ· ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ
τοῦ εὑρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι· τὰ ῥήματα τοῦ στό-

ματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος· οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι τοῦ
ἀγαθῦναι· ἀνομίαν διελογίσατο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ·
Παρέστη πάσῃ ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ· κακίᾳ δὲ οὐ προσώχθισε·
Κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου· καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν·
ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη θεοῦ· τὰ κρίματά σου ἄβυσσος πολλή·
ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις κύριε· ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου ὁ θεός·
Οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἐλπιοῦσι· μεθυσθήσονται
ἀπὸ πιότητος οἴκου σου· καὶ τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς·
Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς·
Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε· καὶ τὴν δικαιοσύνην σου
τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐλθέτω μοι πους ὑπερηφανίας·
Καὶ χεὶρ ἁμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσαι με· ἐκεῖ ἔπεσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι
τὴν ἀνομίαν·

Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις· μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνο-
ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται· καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ
ἀποπεσοῦνται· ἔλπισον ἐπὶ κύριον καὶ ποίει χρηστότητα· καὶ κατασκή-
νου τὴν γῆν καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς· κατατρύφησον τοῦ κυρίου·
καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου· ἀποκάλυψον πρὸς κύριον τὴν ὁδόν σου·
Καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν· καὶ αὐτὸς ποιήσει· καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου·
Καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν· ὑποτάγηθι τῷ κυρίῳ καὶ ἱκέτευσον αὐτόν·
μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ· ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι
παρανομίαν· παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν· μὴ παραζήλου
ὥστε πονηρεύεσθαι· ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται·
Οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν κύριον αὐτοὶ κληρονομήσουσι γῆν· καὶ ἔτι ὀλίγον, καὶ
οὐ μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἁμαρτωλός· καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὕρῃς·
Οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσι γῆν· καὶ κατατρυφήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης·
Παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον· καὶ βρύξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ·
Ὁ δὲ κύριος ἐκγελάσεται αὐτόν· ὅτι προβλέπει ὅτι ἥξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ·
Ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοί· ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν·
Τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα· τοῦ σφάξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ·
Ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν· καὶ τὰ τόξα αὐτῶν
συντριβείη· κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολύν·
Ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται· ὑποστηρίζει δὲ τοὺς
δικαίους ὁ κύριος· γινώσκει κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων·

Καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται· οὐ καταισχυνθήσονται
ἐν καιρῷ πονηρῷ· καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται·
Ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται· οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου ἅμα τῷ δο-
ξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι· ἐκλιπόντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον·
Δανείζεται ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ οὐκ ἀποτίσει· ὁ δὲ δίκαιος οἰκτείρει καὶ δίδωσιν·
Ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν· οἱ δὲ καταρώμενοι
αὐτὸν ἐξολοθρευθήσονται· παρὰ κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται·
Καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει σφόδρα· ὅταν πέσῃ οὐ καταραχθήσεται·
Ὅτι κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ· νεώτερος ἐγενόμην καὶ γὰρ ἐγήρασα·
Καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον· οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ
ζητοῦν ἄρτους· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανείζει ὁ δίκαιος·
Καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται· ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ
ποίησον ἀγαθόν· καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος·
Ὅτι κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν· καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ·
Εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται· ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθήσονται·
Καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται· δίκαιοι δὲ κληρονομήσου-
σι γῆν· καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς·
Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν· καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν·
Ὁ νόμος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ
διαβήματα αὐτοῦ· κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον·
Καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν· ὁ δὲ κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ αὐτὸν εἰς
τὰς χεῖρας αὐτοῦ· οὐδὲ μὴ καταδικάσηται αὐτὸν ὅταν κρίνηται αὐτῷ·
Ὑπόμεινον τὸν κύριον καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· καὶ ὑψώσει σε τοῦ
κατακληρονομῆσαι γῆν· ἐν τῷ ἐξολοθρεύεσθαι ἁμαρτωλοὺς ὄψῃ·
Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον· καὶ ἐπαιρόμενον ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου·
Καὶ παρῆλθον καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν· καὶ ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ εὑρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ·
Φύλασσε ἀκακίαν καὶ ἴδε εὐθύτητα· ὅτι ἔστιν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ
εἰρηνικῷ· οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτό·
Τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται·
Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ κυρίου· καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐν καιρῷ
θλίψεως· καὶ βοηθήσει αὐτοῖς κύριος, καὶ ῥύσεται αὐτούς·
Καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν· καὶ σώσει αὐτούς· ὅτι ἤλπισαν
ἐπ' αὐτόν·
Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με· μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με·
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι· καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου·

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου·
οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου·
ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῇραν τὴν κεφαλήν μου· ὡσεὶ φορτίον
βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ᾽ ἐμέ· προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλω-
πές μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου· ἐταλαιπώρησα
καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην·
ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων· καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ
σαρκί μου· ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα·
ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου· καὶ ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπι-
θυμία μου· καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη· ἡ καρδία μου
ἐταράχθη ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου· καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου
καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ᾽ ἐμοῦ· οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντί-
ας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν· καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ
κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας· καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέ-
ραν ἐμελέτησαν· ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον· καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ
ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ· καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων·
καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς· ὅτι ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα·
σὺ εἰσακούσῃ κύριε ὁ θεός μου· ὅτι εἶπα μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου·
καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν·
ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος· καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου διὰ πα-
ντός· ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ· καὶ μεριμνήσω ὑ-
πὲρ τῆς ἁμαρτίας μου· οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ·
καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως· οἱ ἀνταποδιδόντες μοι
κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν· ἐνδιέβαλλόν με ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην·
μὴ ἐγκαταλίπῃς με κύριε ὁ θεός μου μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ· πρόσχες εἰς τὴν
βοήθειάν μου κύριε τῆς σωτηρίας μου:
Εἶπα φυλάξω τὰς ὁδούς μου τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν ἐν γλώσσῃ μου·
ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακὴν ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου·
ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν·
καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη· ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου·
καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ· ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου·
γνώρισόν μοι κύριε τὸ πέρας μου· καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου
τίς ἐστιν ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ· ἰδοὺ παλαιστὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου·
καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ οὐθὲν ἐνώπιόν σου· πλὴν τὰ σύμπαντα
ματαιότης πᾶς ἄνθρωπος ζῶν· μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος·
πλὴν μάτην ταράσσονται:

[illegible]

θησαυρίζει καὶ οὐ γινώσκει τίνι συνάξει αὐτά· καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου; οὐχὶ ὁ κ(ύριο)ς· καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοῦ ἐστιν· ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με· ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με· ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου ὅτι σὺ εἶ ὁ ποιήσας με· ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγάς σου· ἀπὸ γὰρ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σου ἐγὼ ἐξέλιπον· ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον· καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· πλὴν μάτην ταράσσεται πᾶς ἄνθρωπος· εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου κ(ύρι)ε καὶ τῆς δεήσεώς μου ἐνώτισαι· τῶν δακρύων μου μὴ παρασιωπήσῃς·

Ὅτι πάροικος ἐγώ εἰμι παρὰ σοὶ καὶ παρεπίδημος καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου· ἄνες μοι ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ὑπάρξω·

εἰς τὸ τέλος [illegible]

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κ(ύριο)ν καὶ προσέσχε μοι· καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου· καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος· καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου· καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ᾆσμα καινόν, ὕμνον τῷ θεῷ ἡμῶν· ὄψονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ κ(ύριο)ν·

Μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστι τὸ ὄνομα κ(υρίο)υ ἐλπὶς αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐνέβλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ μανίας ψευδεῖς· πολλὰ ἐποίησας σὺ κ(ύρι)ε ὁ θ(εό)ς μου τὰ θαυμάσιά σου· καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τίς ὁμοιωθήσεταί σοι· ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα· ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν·

Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας· σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι·

Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ᾔτησας· τότε εἶπον ἰδοὺ ἥκω·

Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ· τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ θ(εό)ς μου ἠβουλήθην· καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου·

Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ· ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ μὴ κωλύσω· κ(ύρι)ε σὺ ἔγνως· τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου· τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα·

Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς· σὺ δὲ κ(ύρι)ε μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμούς σου ἀπ' ἐμοῦ·

Τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου διὰ παντὸς ἀντιλάβοιντό μου·

Ὅτι περιέσχον με κακὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός·

Κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου καὶ οὐκ ἠδυνήθην τοῦ βλέπειν·

Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου·

Καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ με· εὐδόκησον κ(ύρι)ε τοῦ ῥύσασθαί με·

Κ(ύρι)ε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι πρόσχες· καταισχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου τοῦ ἐξᾶραι αὐτήν·

[illegible]

ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἐντραπείησαν οἱ θέλοντές μοι κακά·
κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν οἱ λέγοντές μοι εὖγε εὖγε·
ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐφρανθείησαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε κύριε·
καὶ εἰπάτωσαν διὰ παντὸς μεγαλυνθήτω ὁ κύριος· οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου·
ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· κύριος φροντιεῖ μου· βοηθός μου καὶ ὑπερασ-
πιστής μου σὺ εἶ· ὁ θεός μου μὴ χρονίσῃς·

Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα· ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται
αὐτὸν ὁ κύριος· κύριος διαφυλάξαι αὐτὸν καὶ ζήσαι αὐτὸν καὶ μακαρίσαι αὐτὸν
ἐν τῇ γῇ· καὶ μὴ παραδῴη αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ·
Κύριος βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ· ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔ-
στρεψας ἐν τῇ ἀρρωστίᾳ αὐτοῦ· ἐγὼ εἶπα κύριε ἐλέησόν με·
Ἴασαι τὴν ψυχήν μου ὅτι ἥμαρτόν σοι· οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακά μοι·
Πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ εἰσεπορεύε-
το τοῦ ἰδεῖν μάτην ἐλάλει· ἡ καρδία αὐτοῦ συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ·
Ἐξεπορεύετο ἔξω καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό· κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες
οἱ ἐχθροί μου· κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι· λόγον παράνομον
κατέθεντο κατ' ἐμοῦ· μὴ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι·
Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου ἐφ' ὃν ἤλπισα· ὁ ἐσθίων ἄρτους μου
ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν· σὺ δὲ κύριε ἐλέησόν με καὶ ἀνάστησόν
με· καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς· ἐν τούτῳ ἔγνων ὅτι τεθέληκάς με·
ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ· ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν μου ἀντελάβου·
Καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα· εὐλογητὸς κύριος ὁ
θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο γένοιτο·

[illegible]

Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· οὕ-
τως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σὲ ὁ θεός· ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς
τὸν θεὸν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα· πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώ-
πῳ τοῦ θεοῦ· ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός·
Ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου·
Ταῦτα ἐμνήσθην καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου· ὅτι διελεύσομαι
ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ· ἐν φωνῇ ἀγαλ-
λιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος·
Ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με·
Ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ·

Ἐ-ριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ θεός μου. πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου
ἐταράχθη· διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρ-
μωνιεὶμ ἀπὸ ὄρους μικροῦ. ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φω-
νὴν τῶν καταρρακτῶν σου· πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύ-
ματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον. ἡμέρας ἐντελεῖται κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ:
Καὶ νυκτὸς ᾠδὴ αὐτοῦ παρ' ἐμοί. προσευχὴ τῷ θεῷ τῆς ζωῆς μου:
ἐρῶ τῷ θεῷ ἀντιλήπτωρ μου εἶ· διατί μου ἐπελάθου:
Καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν:
Ἐν τῷ καταθλάσθαι τὰ ὀστᾶ μου ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου:
Ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν· ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου:
Ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με:
Ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον τοῦ προ-
σώπου μου καὶ ὁ θεός μου: [illegible] ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις. μβ
Κρῖνόν με ὁ θεὸς καὶ δίκασον τὴν δίκην μου ἐξ ἔθνους οὐχ ὁσίου:
Ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦσαί με. ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς κραταίωμά μου:
Ἵνα τί ἀπώσω με καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκ-
θλίβειν τὸν ἐχθρόν. ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου:
Αὐταί με ὡδήγησαν καὶ ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἅγιόν σου καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου:
Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ· πρὸς τὸν θεὸν τὸν
εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου. ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρᾳ
ὁ θεὸς ὁ θεός μου· ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με:
Ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον τοῦ προ-
σώπου μου καὶ ὁ θεός μου: [illegible] τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν ψαλμός. μγ
Ὁ θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν· οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν:
Ἔργον ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις:
Ἡ χείρ σου ἔθνη ἐξωλόθρευσε· καὶ κατεφύτευσας αὐτούς:
Ἐκάκωσας λαοὺς καὶ ἐξέβαλες αὐτούς. οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ
αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν· καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς:
Ἀλλ' ἡ δεξιά σου καὶ ὁ βραχίων σου καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου.
ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς. σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου:
ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ. ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν:
Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουδενώσομεν τοὺς ἐπανισταμένους ἡμῖν:
Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπιῶ· καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με:
Ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς:

Καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατῄσχυνας· ἐν τῷ θεῷ ἐπαινεσθησόμεθα μθ
ὅλην τὴν ἡμέραν· καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα:
Νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατῄσχυνας ἡμᾶς· καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν
ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν· ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ
τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς:
Ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως· καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας
ἡμᾶς· ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς· καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς
ἀλαλάγμασιν αὐτῶν· ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν:
Μυκτηρισμὸν καὶ χλευασμὸν τοῖς κύκλῳ ἡμῶν· ἔθου ἡμᾶς εἰς πα-
ραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι· κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς:
Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατεναντίον μου ἐστί:
Καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψέ με· ἀπὸ φωνῆς ὀνει-
δίζοντος καὶ καταλαλοῦντος· ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδι-
ώκοντος· ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ᾿ ἡμᾶς· καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθά σου:
Καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν τῇ διαθήκῃ σου· καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ
ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν· καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου:
Ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως· καὶ ἐπεκάλυψεν ἡ-
μᾶς σκιὰ θανάτου· εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ ἡμῶν:
Καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς θεὸν ἀλλότριον:
Οὐχὶ ὁ θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας:
Ὅτι ἕνεκα σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν
ὡς πρόβατα σφαγῆς· ἐξεγέρθητι ἵνα τί ὑπνοῖς κε: 55
Ἀνάστηθι καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος· ἵνα τί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις:
Ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν:
Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν· ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστὴρ ἡμῶν:
Ἀνάστα κε βοήθησον ἡμῖν· καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου:

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν ᾠδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν· λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου
τῷ βασιλεῖ· ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου:
Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· ἐξεχύθη ἡ χάρις
ἐν χείλεσί σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα:
Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ· τῇ ὡραι-
ότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου· καὶ ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε:
Ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραΰτητος καὶ δικαιοσύνης·

Καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου· τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ·
Λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται· ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως:
Ὁ θρόνος σου ὁ θ̅ς̅ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος
ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου· ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν:
Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ θ̅ς̅ ὁ θ̅ς̅ σου· ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου:
Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασσία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου· ἀπὸ βάρεων ἐ-
λεφαντίνων ἐξ ὧν εὔφρανάν σε· θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου:
Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου· ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλη-
μένη πεποικιλμένη· ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου:
Καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ π̅ρ̅ς̅ σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βα-
σιλεὺς τοῦ κάλλους σου· ὅτι αὐτός ἐστι κ̅ς̅ σου καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ:
Καὶ θυγάτηρ Τύρου ἐν δώροις· τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ:
Πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν· ἐν κροσσωτοῖς χρυ-
σοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη· ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρ-
θένοι ὀπίσω αὐτῆς· αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται· ἀπενεχθήσονται
ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει· ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως:
Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγεννήθησάν σοι υἱοί σου· καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ:
Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος: Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῖς υἱοῖς Κορέ· ψαλ. με
Ὁ θ̅ς̅ ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις· βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς
σφόδρα· διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν:
Καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν· ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν
τὰ ὕδατα αὐτῶν· ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ:
Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ θ̅υ̅:
Ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος· ὁ θ̅ς̅ ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται:
Βοηθήσει αὐτῇ ὁ θ̅ς̅ τὸ πρὸς πρωῒ πρωΐ· ἐταράχθησαν ἔθνη ἔκλιναν βασιλεῖαι.
Ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ ὕψιστος ἐσαλεύθη ἡ γῆ· κ̅ς̅ τῶν δυνάμεων μεθ᾽ ἡμῶν:
Ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θ̅ς̅ Ἰακώβ· δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θ̅υ̅:
Ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς· ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς:
Τόξον συντρίψει καὶ συνθλάσει ὅπλον· καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί:
Σχολάσατε καὶ γνῶτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θ̅ς̅· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσι·
ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ· κ̅ς̅ τῶν δυνάμεων μεθ᾽ ἡμῶν· ἀντιλήπτωρ
ἡμῶν ὁ θ̅ς̅ Ἰακώβ: [illegible] εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορέ· μϛ

μϛ Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· ἀλαλάξατε τῷ θεῷ ἐν φωνῇ
ἀγαλλιάσεως· ὅτι κ(ύριο)ς ὕψιστος φοβερός· βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσ(αν)
τὴν γῆν· ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν· καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν:
Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ· τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ
ἣν ἠγάπησεν· ἀνέβη ὁ θ(εὸ)ς ἐν ἀλαλαγμῷ· κ(ύριο)ς ἐν φωνῇ σάλπιγγος:
Ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ψάλατε· ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλατε:
Ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ θ(εό)ς· ψάλατε συνετῶς· ἐβασίλευσεν ὁ θ(εὸ)ς
ἐπὶ τὰ ἔθνη· ὁ θ(εὸ)ς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ· ἄρχοντες λαῶν συνήχ-
θησαν μετὰ τοῦ θ(εο)ῦ Ἀβραάμ· ὅτι τοῦ θ(εο)ῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα
ἐπήρθησαν: Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῖς υἱοῖς Κορὲ δευτέρᾳ σαββάτου: μζ
Μέγας κ(ύριο)ς καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ θ(εο)ῦ ἡμῶν ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτ(οῦ):
Εὐρίζων ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς· ὄρη Σιὼν τὰ πλευρὰ τοῦ βορρᾶ:
Ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου· ὁ θ(εὸ)ς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γι-
νώσκεται ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς· ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τ(ῆς) γ(ῆς)
συνήχθησαν· διήλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτό· αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμα(σαν)·
Ἐταράχθησαν ἐσαλεύθησαν· τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν:
Ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς τικτούσης· ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα Θαρσίς:
Καθάπερ ἠκούσαμεν οὕτως καὶ εἴδομεν· ἐν πόλει κ(υρίο)υ τῶν δυνάμεων
ἐν πόλει τοῦ θ(εο)ῦ ἡμῶν· ὁ θ(εὸ)ς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα:
Ὑπελάβομεν ὁ θ(εὸ)ς τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου:
Κατὰ τὸ ὄνομά σου ὁ θ(εό)ς· οὕτως καὶ ἡ αἴνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τ(ῆς) γ(ῆς):
Δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιά σου· εὐφρανθήτω ὄρος Σιών:
Καὶ ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας· ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου κ(ύρι)ε:
Κυκλώσατε Σιὼν καὶ περιλάβετε αὐτήν· διηγήσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτ(ῆς):
Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς· καὶ καταδιέλεσθε
τὰς βάρεις αὐτῆς· ὅπως ἂν διηγήσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν:
Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ θ(εὸ)ς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶ(νος):
Αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας: Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός μη
Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη· ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοι-
κοῦντες τὴν οἰκουμένην· οἵ τε γηγενεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων
ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πένης· τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν:
Καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν· κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου·
ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου· ἵνα τί φοβοῦμαι
ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ· ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με:

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ
πλούτου αὐτῶν καυχώμενοι· ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται· λυτρώσεται ἄν-
θρωπος· οὐ δώσει τῷ θεῷ ἐξίλασμα ἑαυτοῦ· καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυ-
τρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· καὶ ἐκόπασεν εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ζήσεται εἰς τέλος·
Οὐκ ὄψεται καταφθοράν, ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας· ἐπὶ τὸ αὐ-
τὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται· καὶ καταλείψουσιν ἀλλοτρί-
οις τὸν πλοῦτον αὐτῶν· καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα·
Σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν· ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα
αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν· καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκεν·
Παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς·
Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς· καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι
αὐτῶν εὐδοκήσουσιν· ὡς πρόβατα ἐν ᾅδῃ ἔθεντο, θάνατος ποιμανεῖ αὐτούς·
Καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τὸ πρωΐ· καὶ ἡ βοήθεια αὐ-
τῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ ᾅδῃ· ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν ἐξώσθησαν·
Πλὴν ὁ θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχήν μου ἐκ χειρὸς ᾅδου ὅταν λαμβάνῃ με·
Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος· ἢ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ·
Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήψεται τὰ πάντα· οὐδὲ συγκατα-
βήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ· ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται·
Ἐξομολογήσεταί σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ· εἰσελεύσεται ἕως γενε-
ᾶς πατέρων αὐτοῦ· ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς· καὶ ἄνθρωπος ἐν τι-
μῇ ὢν οὐ συνῆκε· παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις· καὶ ὡ-
μοιώθη αὐτοῖς·

Θεὸς θεῶν κύριος ἐλάλησε καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν· ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου
μέχρι δυσμῶν· ἐκ Σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραιότητος αὐτοῦ·
Ὁ θεὸς ἐμφανῶς ἥξει· ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ παρασιωπήσεται·
Πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ καυθήσεται· καὶ κύκλῳ αὐτοῦ καταιγὶς σφόδρα·
Προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω· καὶ τὴν γῆν τοῦ διακρῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ·
Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ· τοὺς διατιθεμένους τὴν δια-
θήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις· καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύ-
νην αὐτοῦ, ὅτι ὁ θεὸς κριτής ἐστιν· ἄκουσον λαός μου καὶ λαλήσω σοι·
Ἰσραὴλ καὶ διαμαρτύρομαί σοι· ὁ θεὸς ὁ θεός σου εἰμὶ ἐγώ· οὐκ ἐπὶ ταῖς
θυσίαις σου ἐλέγξω σε· τὰ δὲ ὁλοκαυτώματά σου ἐνώπιόν μου
ἐστὶ διαπαντός· οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους·
Οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρους· ὅτι ἐμά ἐστι πάντα τὰ θηρία

τοῦ ἀγροῦ· κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ βόες· ἔγνωκα πάντα τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ὡραιότης ἀγροῦ μετ᾽ ἐμοῦ ἐστιν· ἐὰν πεινάσω οὐ μή σοι
εἴπω· ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς:
Μὴ φάγομαι κρέα ταύρων ἢ αἷμα τράγων πίομαι; θῦσον τῷ θεῷ θυ
σίαν αἰνέσεως· καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου· καὶ ἐπικάλε
σαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου· καὶ ἐξελοῦμαί σε καὶ δοξάσεις με:
Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός· ἵνα τί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου·
Καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου:
Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω:
Εἰ ἐθεώρεις κλέπτην συνέτρεχες αὐτῷ· καὶ μετὰ μοιχῶν τὴν μερίδα
σου ἐτίθεις· τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε κακίαν· καὶ ἡ γλῶσσά σου
περιέπλεκε δολιότητας· καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις:
Καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου ἐτίθεις σκάνδαλον· ταῦτα ἐποίησας·
Καὶ ἐσίγησα· ὑπέλαβες ἀνομίαν ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος:
Ἐλέγξω σε καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου τὰς ἀνομίας σου:
Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ θεοῦ· μήποτε ἁρπάσῃ
Καὶ οὐ μὴ ᾖ ὁ ῥυόμενος· θυσία αἰνέσεως δοξάσει με:
Καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ᾗ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου. εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ ἐν τῷ
ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν προφήτην· ἡνίκα εἰσῆλθε
πρὸς Βηρσαβεὲ τὴν τοῦ Οὐρίου. ψαλμὸς ν΄.

Ἐλέησόν με ὁ θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου:
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου· καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτί
ας μου καθάρισόν με· ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω· καὶ
ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός:
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα:
Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε:
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην· καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου:
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφί
ας σου ἐδήλωσάς μοι· ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι:
Πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι· ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλί
ασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα:
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου· καὶ πάσας
τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον· καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ
ὁ θεός· καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου:

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον
μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου·
Καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου· καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ θεὸς ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοί-
ξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας
θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ
θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινω-
μένην ὁ θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών·
Καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήρι-
όν σου μόσχους. Εἰς τὸ τέλος συνέσεως τῷ Δαυὶδ ἐν τῷ
ἐλθεῖν Δωὴκ τὸν Ἰδουμαῖον καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαοὺλ· ἦλθεν
Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ. Ψαλμὸς να΄. να΄

Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός; ἀνομίαν ὅλην τὴν ἡμέραν ἀδικίαν
ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου· ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον.
Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην, ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην.
Ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, γλῶσσαν δολίαν.
Διὰ τοῦτο ὁ θεὸς καθελεῖ σε εἰς τέλος· ἐκτίλαι σε καὶ μεταναστεύσαι σε ἀ-
πὸ σκηνώματός σου, καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων.
Ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται καὶ ἐροῦσιν·
Ἰδοὺ ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἔθετο τὸν θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τὸ πλῆθος
τοῦ πλούτου αὐτοῦ, καὶ ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ·
Ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἐποίησας· καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνο-
μά σου ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σου. Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαελὲθ συνέσεως τῷ Δαυίδ. νβ΄

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐκ ἔστι θεός. Διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχ-
θησαν ἐν ἀνομίαις· οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν. Ὁ θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυ-
ψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιὼν ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν.
Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν· οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.
Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν;
Οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου τὸν θεὸν οὐκ ἐπεκαλέσαντο.
Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος· ὅτι ὁ θεὸς διεσκόρπισεν

ἀνθρώπων ἀρεσκόντων· κατῃσχύνθησαν ὅτι ὁ θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς:
τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ· ἐν τῷ ἐπιστρέψαι τὸν θεὸν τὴν αἰχμα-
λωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ:

εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαδ· ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζι-
φαίους καὶ εἰπεῖν τῷ Σαούλ· οὐκ ἰδοὺ Δαδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν:

Ὁ θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με:
ὁ θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου· ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου:
ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ· καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου:
καὶ οὐ προέθεντο τὸν θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν· ἰδοὺ γὰρ ὁ θεὸς βοηθεῖ μοι:
καὶ ὁ κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου· ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου:
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς· ἑκουσίως θύσω σοι:
ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου κύριε ὅτι ἀγαθόν· ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως
ἐρρύσω με· καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου:

εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαδ·

Ἐνώτισαι ὁ θεὸς τὴν προσευχήν μου καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου:
πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου· ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου καὶ ἐταράχθην
ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ· ὅτι ἐξέκλιναν
ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν· καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι· ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί:
καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ· φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ
καὶ ἐκάλυψέ με σκότος· καὶ εἶπα τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς:
καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω· ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων καὶ ηὐλίσθην
ἐν τῇ ἐρήμῳ· προσεδεχόμην τὸν θεὸν τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας
καὶ ἀπὸ καταιγίδος· καταπόντισον κύριε καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν:
ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει· ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυ-
κλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς· καὶ ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς
καὶ ἀδικία· καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος:
ὅτι εἰ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν· καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐ-
μεγαλορρημόνησεν· ἐκρύβην ἂν ἀπ' αὐτοῦ· σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε· ἡ-
γεμών μου καὶ γνωστέ μου· ὃς ἐπὶ τὸ αὐτό μοι ἐγλύκανας ἐδέσματα:
ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ· ἐλθέτω δὲ θάνατος
ἐπ' αὐτούς· καὶ καταβήτωσαν εἰς ᾅδου ζῶντες:
ὅτι πονηρίαι ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν:
ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν ἐκέκραξα καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσέ μου· ἑσπέρας καὶ πρωῒ
καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι καὶ ἀπαγγελῶ· καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου:
λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι·

ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί· εἰσακούσεται ὁ θεὸς καὶ ταπεινώσει
αὐτούς· ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων· οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλα-
γμα· ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν θεόν· ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδι-
δόναι· ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ· διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προ-
σώπου αὐτοῦ· καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν· ἡπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐ-
τῶν ὑπὲρ ἔλαιον· καὶ αὐτοί εἰσι βολίδες· ἐπίρριψον ἐπὶ κύριον τὴν μέ-
ριμνάν σου καὶ αὐτός σε διαθρέψει· οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ:
Σὺ δὲ ὁ θεὸς κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς· ἄνδρες αἱμάτων καὶ
δολιότητος· οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ δὲ κύριε ἐλπιῶ ἐπὶ σέ:

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν ἁγίων μεμακρυμμένου·
τῷ Δαδ εἰς στηλογραφίαν· ὁπότε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλό-
φυλοι ἐν Γέθ· ΝΕ

Ἐλέησόν με ὁ θεὸς ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος· ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν
ἔθλιψέ με· κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν:
Ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους· ἡμέρας οὐ φοβηθήσομαι· ἐ-
γὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σέ· ἐν τῷ θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου:
Ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σάρξ:
Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο· κατ᾽ ἐμοῦ πάντες οἱ
διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν· παροικήσουσι καὶ κατακρύψουσιν αὐ-
τοί· τὴν πτέρναν μου φυλάξουσι· καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχήν μου·
ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτούς· ἐν ὀργῇ λαοὺς κατάξεις:
Ὁ θεὸς τὴν ζωήν μου ἐξήγγειλά σοι· ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου ὡς καὶ
ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου· ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω:
Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε· ἰδοὺ ἔγνων ὅτι θεός μου εἶ σύ:
Ἐπὶ τῷ θεῷ αἰνέσω ῥῆμα· ἐπὶ τῷ θεῷ αἰνέσω λόγον:
Ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος:
ῥῆμα Ἐν ἐμοὶ ὁ θεὸς εὐχαὶ ἃς ἀποδώσω αἰνέσεώς σου· ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου
ἐκ θανάτου· τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων· καὶ τοὺς πόδας μου
ἀπὸ ὀλισθήματος· εὐαρεστήσω ἐνώπιον κυρίου ἐν φωτὶ ζώντων:

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς· τῷ Δαδ εἰς στηλογραφίαν· ἐν τῷ
αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ εἰς τὸ σπήλαιον:

ΝϚ Ἐλέησόν με ὁ θεὸς ἐλέησόν με ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχή μου·
καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία:
Κεκράξομαι πρὸς τὸν θεὸν τὸν ὕψιστον· τὸν θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με:
Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με· ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς

καταπατοῦντάς με· ἐξαπέστειλεν ὁ θς τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ:
καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ μέσου σκύμνων· ἐκοιμήθην τεταραγμένος:
υἱοὶ ἀνθρώπων οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὅπλα καὶ βέλη· καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν
μάχαιρα ὀξεῖα· ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θς· καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν
ἡ δόξα σου· παγίδα ἡτοίμασαν τοῖς ποσί μου καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχήν μου:
ὤρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον καὶ ἐνέπεσον εἰς αὐτόν:
Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θς ἑτοίμη ἡ καρδία μου· ᾄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν
τῇ δόξῃ μου· ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου· ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα:
ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου· ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κε· ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν
ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου· καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ
ἀλήθειά σου· ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θς· καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν
ἡ δόξα σου· εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς τῷ δαδ εἰς στηλογραφίαν
Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε· εὐθείας κρίνατε υἱοὶ τῶν
ἀνθρώπων· καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίαν ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ:
ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν· ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρ-
τωλοὶ ἀπὸ μήτρας· ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρός· ἐλάλησαν ψευδῆ:
θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως· ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς
καὶ βυούσης τὰ ὦτα αὐτῆς· ἥτις οὐκ ἀκούσεται φωνῆς ἐπᾳδόντων:
φαρμακοῦ τε φαρμακευομένου παρὰ σοφοῦ· ὁ θς συντρίψει τοὺς
ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν· τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέ-
θλασεν ὁ κς· ἐξουδενωθήσονται ὡς ὕδωρ διαπορευόμενον:
ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν· ὡσεὶ κηρὸς ὁ τακεὶς ἀνταν-
αιρεθήσονται· ἔπεσε πῦρ ἐπ᾿ αὐτοὺς καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον:
πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ῥάμνον· ὡσεὶ ζῶντας ὡσεὶ
ἐν ὀργῇ καταπίεται αὐτούς· εὐφρανθήσεται δίκαιος ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν:
τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ· καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος·
εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ· ἄρα ἐστὶν ὁ θς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ:
εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς τῷ δαδ εἰς στηλογραφίαν ὁπότε ἀπέστειλε
σαοὺλ καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ θς· καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ᾿ ἐμὲ
λύτρωσαί με· ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν·
καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με· ὅτι ἰδοὺ ἐθήρευσαν τὴν ψυχήν μου·
ἐπέθεντο ἐπ᾿ ἐμὲ κραταιοί· οὔτε ἡ ἀνομία μου οὔτε ἡ ἁμαρτία μου κε:
ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατεύθυνα· ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν
μου καὶ ἴδε· καὶ σὺ κε ὁ θς τῶν δυνάμεων ὁ θς τοῦ ἰηλ·

Πρόσχες τοῦ ἐπισκέψασθε πάντα τὰ ἔθνη· μὴ οἰκτειρήσῃς πάντας
τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν καὶ λι-
μώξουσιν ὡς κύων καὶ κυκλώσουσι πόλιν· ἰδοὺ αὐτοὶ ἀποφθέγ-
ξονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν· καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν· ὅτι
τίς ἤκουσε· καὶ σὺ κε ἐκγελάσεις αὐτούς:
Ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη· τὸ κράτος μου πρὸς σὲ φυλάξω:
Ὅτι σὺ ὁ θς ἀντιλήπτωρ μου εἶ· ὁ θς μου τὸ ἔλεος αὐτοῦ προφθάσει με:
Ὁ θς μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου· μὴ ἀποκτείνῃς αὐτούς, μήποτε
ἐπιλάθωνται τοῦ νόμου σου· διασκόρπισον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου:
Καὶ κατάγαγε αὐτούς, ὁ ὑπερασπιστής μου κε· ἁμαρτίας στόματος αὐ-
τῶν, λόγος χειλέων αὐτῶν· καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται ἐν συντε-
Ἐν ὀργῇ συντελείας καὶ οὐ μὴ ὑπάρξωσι· καὶ γνώσονται ὅτι ὁ θς δεσ-
πόζει τοῦ Ἰακὼβ καὶ τῶν περάτων τῆς γῆς· ἐπιστρέψουσιν εἰς
ἑσπέραν καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων καὶ κυκλώσουσι πόλιν:
Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν· ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσι, καὶ γογγύ-
σουσιν· ἐγὼ δὲ ᾄσομαι τῇ δυνάμει σου· καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ πρωῒ
τὸ ἔλεός σου· ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου καὶ καταφυγή μου:
Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου· βοηθός μου εἶ, σοὶ ψαλῶ· ὅτι ὁ θς ἀντιλή-
πτωρ μου εἶ· ὁ θς μου τὸ ἔλεός μου: Εἰς τὸ τέλος τοῖς ἀλλοιωθη-
σομένοις ἔτι εἰς στηλογραφίαν τῷ Δαδ εἰς διδαχήν· ὁ-
πότε ἐνεπύρισε τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας· καὶ τὴν Συρίαν
Σοβάλ· καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωάβ· καὶ ἐπάταξε τὴν Ἐδὼμ ἐν
τῇ φάραγγι τῶν ἁλῶν δώδεκα χιλιάδας. Ψαλμός.
Ὁ θς ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς· ὠργίσθης καὶ ᾠκτείρησας ἡμᾶς:
Συνέσεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτήν· ἴασαι τὰ συντρί-
μματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη· ἔδειξας τῷ λαῷ σου σκληρά:
Ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως· ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις
σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου:
Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου· σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου:
Ὁ θς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· ἀγαλλιάσομαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα:
Καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω· ἐμός ἐστι Γαλαάδ, καὶ
ἐμός ἐστι Μανασσῆς· καὶ Ἐφραὶμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου:
Ἰούδας βασιλεύς μου· Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου:
Ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου· ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπε-
τάγησαν· τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς:

Ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας; οὐχὶ σύ ὁ Θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς;
Καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν· δὸς ἡμῖν βοήθειαν
ἐκ θλίψεως· καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου. ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν·
Καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς: εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις τῷ Δαυίδ
Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς δεήσεώς μου πρόσχες τῇ προσευχῇ μου:
Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα· ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν
καρδίαν μου ἐν πέτρᾳ ὕψωσάς με· ὡδήγησάς με ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου:
Πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ· παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου
εἰς τοὺς αἰῶνας· σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου:
Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου· ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φο-
βουμένοις τὸ ὄνομά σου· ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τοῦ βασιλέως προσθήσ-
τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς· διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει:
Οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας· τοῦ ἀποδοῦναί με
τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας: εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ἰδιθοὺμ ψαλμὸς τῷ Δαυίδ
Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχή μου· παρ' αὐτοῦ γὰρ τὸ σωτήριόν μου·
Καὶ γὰρ αὐτὸς Θεός μου καὶ σωτήρ μου· ἀντιλήπτωρ μου οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον:
Ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρωπον· φονεύετε πάντες ὑμεῖς· ὡς τοίχῳ
κεκλιμένῳ καὶ φραγμῷ ὠσμένῳ· πλὴν τὴν τιμήν μου ἐβουλεύσαν-
το ἀπώσασθαι ἔδραμον ἐν δίψει· τῷ στόματι αὐτῶν εὐλόγουν καὶ τῇ
καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο· πλὴν τῷ Θεῷ ὑποτάγηθι ἡ ψυχή μου:
Ὅτι παρ' αὐτοῦ ἡ ὑπομονή μου· ὅτι αὐτὸς Θεός μου καὶ σωτήρ μου· ἀντιλήπτωρ
μου οὐ μὴ μεταναστεύσω· ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου καὶ ἡ δόξα μου:
Ὁ Θεὸς τῆς βοηθείας μου καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν πᾶ-
σα συναγωγὴ λαοῦ· ἐκχέετε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν· ὁ
Θεὸς βοηθὸς ἡμῶν· πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων· ψευδεῖς οἱ υἱοὶ
τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδικῆσαι· αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό·
μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν καὶ ἐπὶ ἅρπαγμα μὴ ἐπιποθεῖτε:
Πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ μὴ προστίθεσθε καρδίαν· ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεός
δύο ταῦτα ἤκουσα· ὅτι τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ καὶ σοῦ Κύριε τὸ ἔλεος σου·
ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ:
ψαλμὸς τῷ Δαυίδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας
Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου· ποσαπλῶς
σοι ἡ σάρξ μου· ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ:

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι· τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου· ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡσεὶ ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου· καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως
αἰνέσει τὸ στόμα μου· εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου·
Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου· καὶ ἐν τῇ
σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι· ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου·
Ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου· αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου·
Εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας·
Μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται· ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ θεῷ·
Ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ· ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων
ἄδικα:

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυιδ· ψαλμός

Εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ· ἀπὸ φόβου
ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου· σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων·
ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν· οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς
γλώσσας αὐτῶν· ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν πρᾶγμα πικρόν·
Τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον· ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν
αὐτὸν καὶ οὐ φοβηθήσονται· ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν·
Διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγίδας· εἶπον τίς ὄψεται αὐτούς· ἐξηρεύνησαν ἀνο-
μίαν· ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσεις·
Προσελεύσεται ἄνθρωπος καὶ καρδία βαθεῖα· καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός·
Βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν· καὶ ἐξησθένησαν ἐπ᾽ αὐτοὺς
αἱ γλῶσσαι αὐτῶν· ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς·
Καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος· καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ· καὶ τὰ ποιήματα
αὐτοῦ συνῆκαν· εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ᾽ αὐτόν·
Καὶ ἐπαινεσθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ:

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυιδ· ᾠδὴ Ἱερεμίου καὶ Ἰεζεκιὴλ καὶ τοῦ λαοῦ τῆς παροικίας
ὅτε ἔμελλον ἐκπορεύεσθαι· ψαλμός

Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ θεὸς ἐν Σιών· καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ·
Εἰσάκουσον προσευχῆς μου· πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἥξει·
Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς· καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν
σὺ ἱλάσῃ· μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου· κατασκηνώ-
σει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου· πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου·
Ἅγιος ὁ ναός σου θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ· ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν·
Ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν:

ἑτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ· περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ·
ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης· ἤχους κυμάτων αὐτῆς· τίς
ὑποστήσεται· ταραχθήσονται τὰ ἔθνη καὶ φοβηθήσονται· οἱ κα-
τοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου· ἐξόδους πρωΐας
καὶ ἑσπέρας τέρψεις· ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτήν·
ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν· ὁ ποταμὸς τοῦ θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων·
ἡτοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία· τοὺς αὔλα-
κας αὐτῆς μέθυσον· πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς· ἐν ταῖς σταγόσιν
αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα· εὐλογήσεις τὸν στέφανον
τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου· καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσον-
ται πιότητος· πιανθήσονται τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου·
Καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται· ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων·
Καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνοῦσι σῖτον· κεκράξονται καὶ γὰρ ὑμνήσουσι·
[illegible] ᾠδὴ ψαλμοῦ ἀναστάσεως· [illegible]
Ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ· ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ·
δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ· εἴπατε τῷ θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου·
Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονταί σε οἱ ἐχθροί σου·
Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι·
ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε· δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ·
ὡς φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· ὁ μεταστρέφων
τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν· ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί·
Ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῷ· τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ
τοῦ αἰῶνος· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν·
Οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς· εὐλογεῖτε ἔθνη
τὸν θεὸν ἡμῶν· καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ·
Τοῦ θεμένου τὴν ψυχήν μου εἰς ζωήν· καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου·
Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ θεός· ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον·
Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα· ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν·
Ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν· διήλθομεν διὰ πυρὸς
καὶ ὕδατος καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν· εἰσελεύσομαι εἰς
τὸν οἶκόν σου ἐν ὁλοκαυτώμασιν· ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου· ἃς
διέστειλε τὰ χείλη μου· καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου·
Ὁλοκαυτώματα μεμυαλωμένα ἀνοίσω σοι μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν·
ἀνοίσω σοι βόας μετὰ χιμάρων· δεῦτε ἀκούσατε καὶ διηγήσομαι ὑμῖν
πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν θεόν· ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου·
Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου·

Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω μου κύριος·
διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ θεός· προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου:
εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἀπ' ἐμοῦ:

Ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐ-
τοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς· τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου:
ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου· ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεός:
ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθω-
σαν ἔθνη· ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι· καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις:
ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεός· ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες:
γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς· εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεός· ὁ θεὸς ἡμῶν εὐλογήσαι ἡμᾶς
ὁ θεός· καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς:

Ἀναστήτω ὁ θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ· καὶ φυγέτωσαν ἀ-
πὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν· ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλει-
πέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός· οὕτως ἀπολοῦν-
ται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ· καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν·
ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ:
ᾌσατε τῷ θεῷ ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβη-
κότι ἐπὶ δυσμῶν κύριος ὄνομα αὐτῷ· καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ·
ταραχθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν καὶ κρι-
τοῦ τῶν χηρῶν· ὁ θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ· ὁ θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους
ἐν οἴκῳ· ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ· ὁμοίως τοὺς παρα-
πικραίνοντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις· ὁ θεὸς ἐν τῷ ἐκπορεύ-
εσθαί σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου· ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ:
γῆ ἐσείσθη καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ τοῦ Σινᾶ ἀ-
πὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Ἰσραήλ· βροχὴν ἑκούσιον ἀφοριεῖς ὁ θεὸς τῇ κληρονο-
μίᾳ σου· καὶ ἠσθένησε· σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν· τὰ ζῷά σου κατοικοῦ-
σιν ἐν αὐτῇ· ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ ὁ θεός:
κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ· ὁ βασιλεὺς τῶν δυ-
νάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ· τῇ ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα:
ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων· πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυ-
ρωμέναι· καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου:
ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς χιονωθήσονται
ἐν Σελμών· ὄρος τοῦ θεοῦ ὄρος πῖον· ὄρος τετυρωμένον ὄρος πῖον:

ματι ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα· τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ
θ(εὸ)ς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ· καὶ γὰρ ὁ κ(ύριο)ς κατασκηνώσει εἰς τέλος:
Τὸ ἅρμα τοῦ θ(εο)ῦ μυριοπλάσιον χιλιάδες εὐθηνούντων· κ(ύριο)ς ἐν αὐτ(οῖς)
ἐν σινᾶ ἦν ἐν τῷ ἁγίῳ· ἀνέβης εἰς ὕψος ᾐχμαλώτευσας αἰχμαλω(σίαν):
Ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις· καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνῶσαι:
Κ(ύριο)ς ὁ θ(εὸ)ς εὐλογητός· εὐλογητὸς κ(ύριο)ς ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδώσαι ἡ-
μῖν ὁ θ(εὸ)ς τῶν σωτηρίων ἡμῶν· ὁ θ(εὸ)ς ἡμῶν ὁ θ(εὸ)ς τοῦ σώζειν·
καὶ τοῦ κ(υρίο)υ κ(υρίο)υ αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου· πλὴν ὁ θ(εὸ)ς συνθλάσει κεφαλ(ὰς)
ἐχθρῶν αὐτοῦ· κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτ(ῶν):
Εἶπε κ(ύριο)ς ἐκ βασὰν ἐπιστρέψω· ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης:
Ὅπως ἂν βαφῇ ὁ πούς σου ἐν αἵματι· ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθ(ρῶν)
παρ' αὐτοῦ· ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου ὁ θ(εό)ς· αἱ πορεῖαι τοῦ θ(εο)ῦ μου τοῦ
βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ· προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενα ψαλ-
λόντων· ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν· ἐν ἐκκλησίαις εὐ-
λογεῖτε τὸν θ(εό)ν· κ(ύριο)ν ἐκ πηγῶν ἰ(σρα)ήλ· ἐκεῖ βενιαμὶν νεώτερος ἐν ἐκστάσει:
Ἄρχοντες ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν· ἄρχοντες ζαβουλὼν ἄρχοντες νεφθα-
λείμ· ἔντειλαι ὁ θ(εὸ)ς τῇ δυνάμει σου· δυνάμωσον ὁ θ(εὸ)ς τοῦτο ὃ κα-
τειργάσω ἐν ἡμῖν· ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ ἰ(ερουσα)λήμ· σοὶ οἴσουσι βασιλ(εῖς)
δῶρα· ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου·
Ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν· ἀπο
τοῦ ἐκκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ·
διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα· ἥξουσι πρέσ-
βεις ἐξ αἰγύπτου· αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ θ(ε)ῷ:
Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς· ᾄσατε τῷ θ(ε)ῷ· ψάλατε τῷ κ(υρί)ῳ:
Ψάλατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐ(ρα)νὸν τοῦ οὐ(ρα)νοῦ κατὰ ἀνατολάς:
Ἰδοὺ δώσει τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως· δότε δόξαν τῷ θ(ε)ῷ·
ἐπὶ τὸν ἰ(σρα)ὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ· καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν
ταῖς νεφέλαις· θαυμαστὸς ὁ θ(εὸ)ς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ θ(εὸ)ς ἰ(σρα)ήλ:
Αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ· εὐλογητὸς
ὁ θ(εό)ς: Δα(βί)δ· εἰς τὸ τέλος· ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων·
Σῶσόν με ὁ θ(εό)ς ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου· ἐνεπάγην
εἰς ἰλὺν βυθοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις· ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς
θαλάσσης καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με:
Ἐκοπίασα κράζων ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου:—

Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν θεόν μου·
Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν·
Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως·
Ἃ οὐχ ἥρπαζον, τότε ἀπετίννυον· ὁ θεός, σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου·
Καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν·
Μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ᾽ ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε, κύριε κύριε τῶν δυνάμεων·
Μὴ ἐντραπείησαν ἐπ᾽ ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε, ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ·
Ὅτι ἕνεκα σοῦ ὑπήνεγκα ὀνειδισμόν· ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρό-
σωπόν μου· ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου·
Καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου· ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με·
Καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ᾽ ἐμέ·
Καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμὸν
ἐμοί· καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον· καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν·
Κατ᾽ ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις· καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον
οἱ πίνοντες οἶνον· ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ, κύριε· καιρὸς εὐδοκίας·
Ὁ θεός, ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου· ἐν ἀληθείᾳ τῆς
σωτηρίας σου· σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ·
Ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων·
Μή με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος·
Μηδὲ καταπιέτω με βυθός· μηδὲ συσχέτω ἐπ᾽ ἐμὲ
φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ· εἰσάκουσόν μου, κύριε, ὅτι χρηστὸν
τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ᾽ ἐμέ·
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου·
Ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πρόσχες τῇ ψυχῇ μου καὶ λύτρω-
σαι αὐτήν· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με· σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν
ὀνειδισμόν μου καὶ τὴν αἰσχύνην μου καὶ τὴν ἐντροπήν μου·
Ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με· ὀνειδισμὸν προσεδό-
κησεν ἡ ψυχή μου καὶ ταλαιπωρίαν· καὶ ὑπέμεινα συλλυπού-
μενον καὶ οὐχ ὑπῆρξε· καὶ παρακαλοῦντας καὶ οὐχ εὗρον·
Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν· καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐ-
πότισάν με ὄξος· γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν
εἰς παγίδα καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς σκάνδαλον·
Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν·
Καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς σύγκαμψον·

Ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου· καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου κατα-
λάβοι αὐτούς· γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη·
Καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν· ὅτι ὃν σὺ ἐπά-
ταξας αὐτοὶ κατεδίωξαν· καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν·
Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν· καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δι-
καιοσύνῃ σου· ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων·
Καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν· πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ·
καὶ ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου σου ὁ θεὸς ἀντιλάβοιτό μου· αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου μετ' ᾠδῆς·
μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει· καὶ ἀρέσει τῷ θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον
Κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὁπλάς· ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν·
Ἐκζητήσατε τὸν θεὸν καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν· ὅτι εἰσήκουσε τῶν πε-
νήτων ὁ κύριος· καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν·
Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ· θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἕρποντα
ἐν αὐτῇ· ὅτι ὁ θεὸς σώσει τὴν Σιών· καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις
τῆς Ἰουδαίας· καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν·
Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθέξουσιν αὐτήν· καὶ οἱ ἀγαπῶντες
τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ·

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυΐδ εἰς ἀνάμνησιν εἰς τὸ σῶσαί με κύριον

Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι
σπεῦσον· αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ ζητοῦντες τὴν
ψυχήν μου· ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθή-
τωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά· ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα
αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι εὖγε εὖγε· ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρα-
νθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεός· καὶ λεγέτωσαν διὰ
παντὸς μεγαλυνθήτω ὁ θεός· οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου·
Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης ὁ θεὸς βοήθησόν μοι· βοηθός μου καὶ ῥύ-
στης μου εἶ σύ· κύριε μὴ χρονίσῃς·

Τῷ Δαυΐδ ψαλμὸς υἱῶν Ἰωναδὰβ καὶ τῶν πρώτων αἰχμα-
λωτισθέντων

Ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με· κλῖνον πρός με τὸ
οὖς σου καὶ σῶσόν με· γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς
τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με· ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή
μου εἶ σύ· ὁ θεός μου ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ·

χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος· ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου κύριε·
Κύριε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου· ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρός·
ἐκ κοιλίας μητρός μου σύ μου εἶ σκεπαστής· ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διὰ παντός·
ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς· καὶ σὺ βοηθός μου κραταιός·
Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως· ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου·
ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου· μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς καιρὸν
γήρους· ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με·
Ὅτι εἶπον οἱ ἐχθροί μου ἐμοί· καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύ-
σαντο ἐπὶ τὸ αὐτό· λέγοντες ὁ θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτόν· καταδιώξατε
καὶ καταλάβετε αὐτόν ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ὁ θεός μου μὴ μακρύ-
νῃς ἀπ' ἐμοῦ· ὁ θεός μου εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες·
Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλειπέτωσαν οἱ διαβάλλοντες τὴν ψυχήν μου·
Περιβαλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι·
Ἐγὼ δὲ διὰ παντὸς ἐλπιῶ ἐπὶ σέ· καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου·
Τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου· ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου·
Ὅτι οὐκ ἔγνων γραμματείας· εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ κυρίου·
Κύριε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου· ὁ θεός μου ἃ ἐδίδαξάς με
ἐκ νεότητός μου· καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου·
Καὶ ἕως γήρους καὶ πρεσβείου ὁ θεός μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με·
Ἕως ἂν ἀπαγγελῶ τὸν βραχίονά σου τῇ γενεᾷ πάσῃ τῇ ἐρχομένῃ·
Τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δικαιοσύνην σου ὁ θεός ἕως ὑψίστων·
Ἃ ἐποίησάς μοι μεγαλεῖα ὁ θεός· τίς ὅμοιός σοι· ὅσας ἔδειξάς μοι θλί-
ψεις πολλὰς καὶ κακάς· καὶ ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς με·
Καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς ἀνήγαγές με· καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσο-
μαί σοι ἐν λαοῖς κύριε· ἐν σκεύεσι ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειάν σου ὁ θεός·
Ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ· ἀγαλλιάσονται τὰ χείλη μου ὅ-
ταν ψάλλω σοι· καὶ ἡ ψυχή μου ἣν ἐλυτρώσω·
Ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου·
Ὅταν αἰσχυνθῶσι καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι·

[illegible]

Ὁ θεός τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δὸς· καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ
τοῦ βασιλέως· κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ·
Καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει· ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην
τῷ λαῷ καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην· κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ

[illegible]
[illegible]

λαοῦ καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων· καὶ ταπεινώσει συ-
κοφάντην καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ· καὶ πρὸ τῆς σελήνης
γενεὰς γενεῶν· καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον:
Καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν· ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις
αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πλῆθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη:
Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης· καὶ ἀπὸ ποταμῶν
ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης· ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται αἰθίοπες:
Καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι· βασιλεῖς θαρσὶς καὶ αἱ νῆσοι δῶρα
προσοίσουσι· βασιλεῖς ἀράβων καὶ σαβὰ δῶρα προσάξουσι:
Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς·
Πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ· ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου:
Καὶ πένητα ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός· φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος καὶ
ψυχὰς πενήτων σώσει· ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν:
Καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ ζήσεται καὶ δοθήσεται
αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς ἀραβίας· καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ
διὰ παντός· ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν:
Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων· ὑπεραρθήσεται ὑ-
πὲρ τὸν λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ· ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ
χόρτος τῆς γῆς· ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας:
Πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ
πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν:
Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς ἰσραήλ· ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος· καὶ εὐλογημένον
τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:
Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ· γένοιτο γένοιτο:
Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι δαυὶδ τοῦ υἱοῦ ἰεσσαί· [illegible]

Ὡς ἀγαθὸς ὁ θεὸς ἰσραὴλ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ· ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐ-
σαλεύθησαν οἱ πόδες· παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου:
Ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις εἰρήνην ἁμαρτωλῶν θεωρῶν:
Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν· καὶ στερέωμα ἐν τῇ
μάστιγι αὐτῶν· ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶ καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθήσονται:
Διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία αὐτῶν εἰς τέλος· περιεβάλοντο
ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν ἑαυτῶν· ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδι-
κία αὐτῶν· διήλθοσαν εἰς διάθεσιν καρδίας:
Διενοήθησαν καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ· ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν:

Ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν· καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς:
Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαός μου ἐνταῦθα· καὶ ἡμέραι πλήρεις εὑρε-
θήσονται ἐν αὐτοῖς· καὶ εἶπον πῶς ἔγνω ὁ θεός· καὶ εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ
ὑψίστῳ· ἰδοὺ οὗτοι ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνοῦντες εἰς τὸν αἰῶνα κατέσ-
χον πλούτου· καὶ εἶπα ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου:
Καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου· καὶ ἐγενόμην μεμαστιγω-
μένος ὅλην τὴν ἡμέραν· καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρωΐας:
Εἰ ἔλεγον διηγήσομαι οὕτως· ἰδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἠσυνθέ-
τηκα· καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι· τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐνώπιόν μου:
Ἕως οὗ εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ· καὶ συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν:
Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας αὐτῶν ἔθου αὐτοῖς κακά· κατέβαλες αὐ-
τοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι· πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν ἐξάπινα:
ἠκαφ
Ἐξέλιπον ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν· ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξε-
γειρομένου· κύριε ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις:
Ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου καὶ οἱ νεφροί μου ἠλλοιώθησαν:
Κἀγὼ ἐξουδενωμένος καὶ οὐκ ἔγνων· κτηνώδης ἐγενήθην παρὰ σοί·
κἀγὼ διαπαντὸς μετὰ σοῦ· ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου·
Καὶ ἐν τῇ βουλῇ σου ὡδήγησάς με· καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με:
Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς:
Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου· ὁ θεὸς τῆς καρδίας μου καὶ ἡ με-
ρίς μου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα· ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς
ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦνται· ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ:
Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ ἀγαθόν ἐστι· τίθεσθαι ἐν τῷ
κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου· τοῦ ἐξαγγεῖλαί με πάσας τὰς αἰνέσεις σου
ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών: συνέσεως τῷ ἀσάφ
Ἱνατί ὁ θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος· ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα
νομῆς σου· μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτήσω ἀπ᾿ ἀρχῆς:
Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου· ὄρος Σιὼν τοῦτο ὃ κατεσ-
κήνωσας ἐν αὐτῷ· ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας
αὐτῶν εἰς τέλος· ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις σου:
Καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου:
Ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα καὶ οὐκ ἔγνωσαν· ὡς εἰς τὴν ἔξο-
δον ὑπεράνω· ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν
τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό· ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ

ρη

κατέρραξαν αὐτήν. ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου·
εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός σου:
Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγένειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό·
Δεῦτε καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς:
Τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐχ εἴδομεν· οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης καὶ ἡμᾶς οὐ
γνώσεται ἔτι. ἕως πότε ὁ θεὸς ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρός· παροξυνεῖ ὁ ὑ-
πεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος. ἵνα τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖ-
ρά σου καὶ τὴν δεξιάν σου, ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος:
Ὁ δὲ θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος· εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέ-
σῳ τῆς γῆς. σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν:
Σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος:
Σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος· ἔδωκας αὐτὸν βρῶ-
μα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι. σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους:
Σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς ἠθάμ· σή ἐστιν ἡ ἡμέρα καὶ σή ἐστιν ἡ νύξ:
Σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον· σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς:
Θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἔπλασας αὐτά. μνήσθητι ταύτης· ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν κύριον:
Καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου. μὴ παραδῷς τοῖς θη-
ρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι· τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου
μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος. ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου:
Ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν:
Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος κατῃσχυμμένος:
Πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου. ἀνάστα ὁ θεὸς δίκασον τὴν
δίκην σου· μνήσθητι τῶν ὀνειδισμῶν σου τῶν ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν
ἡμέραν. μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν σου:
Ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀνέβη διαπαντός:

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ· ᾠδῆς.

Ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ θεός, ἐξομολογησόμεθά σοι:
Καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου· διηγήσομαι πάντα τὰ θαυ-
μάσιά σου. ὅταν λάβω καιρόν, ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ:
Ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ· ἐγὼ ἐστερέωσα
τοὺς στύλους αὐτῆς. εἶπα τοῖς παρανομοῦσι μὴ παρανομεῖτε:
Καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ ὑψοῦτε κέρας· μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος
τὸ κέρας ὑμῶν· καὶ λαλεῖτε κατὰ τοῦ θεοῦ ἀδικίαν:
Ὅτι οὔτε ἐξ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ δυσμῶν· οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων

ὅτι ὁ θεὸς κριτής ἐστι· τοῦτον ταπεινοῖ καὶ τοῦτον ὑψοῖ·
ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου· οἴνου ἀκράτου πλῆρες κεράσματος·
καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο· πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξε-
κενώθη· πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς· ἐγὼ δὲ ἀγαλλιά-
σομαι εἰς τὸν αἰῶνα· ψαλῶ τῷ θεῷ Ἰακώβ· καὶ πάντα τὰ κέ-
ρατα τῶν ἁμαρτωλῶν συνθλάσω· καὶ ὑψωθήσεται τὸ κέρας τοῦ
δικαίου·

Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ θεός· ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ· καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών·
ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων· ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον·
φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων· ἐταράχθησαν πάντες
οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ· ὕπνωσαν ὕπνον αὐτῶν· καὶ οὐχ εὗρον οὐδὲν
πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλούτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν· ἀπὸ ἐπιτιμήσε-
ώς σου ὁ θεὸς Ἰακώβ· ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοῖς ἵπποις·
Σὺ φοβερὸς εἶ καὶ τίς ἀντιστήσεταί σοι· ἀπὸ τότε ἡ ὀργή σου· ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ἠκούτισας κρίσιν· γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύχασεν· ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς
κρίσιν τὸν θεόν· τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πραεῖς τῆς γῆς· ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου
ἐξομολογήσεταί σοι· καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἑορτάσει σοι·
Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν· πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ οἴσου-
σι δῶρα· τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεύματα ἀρχόντων· φ-
οβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς·

Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα· φωνῇ μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ προσέσχε μοι·
ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν θεὸν ἐξεζήτησα· ταῖς χερσί μου νυκ-
τὸς ἐναντίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἠπατήθην· ἀπηνήνατο παρακληθῆναι
ἡ ψυχή μου· ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ καὶ εὐφράνθην· ἠδολέσχησα καὶ ὠλιγοψύ-
χησε τὸ πνεῦμά μου· προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου·
ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα· διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας·
καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην καὶ ἐμελέτησα· νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας
μου ἠδολέσχουν καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου· μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσε-
ται κύριος καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι· ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος
αὐτοῦ ἀποκόψει· ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν·
μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ θεός· ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς

οἰκτιρμῶν αὐτοῦ; καὶ εἶπα· νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς
δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου· ἐμνήσθην τῶν ἔργων κυρίου· ὅτι μνησθήσομαι
ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου· καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου
καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω· ὁ θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου·
τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν· σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια· ἐγνώρισας
ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου· ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν
λαόν σου· τοὺς υἱοὺς Ἰακὼβ καὶ Ἰωσήφ· εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός·
εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· ἐταράχθησαν ἄβυσσοι· πλῆθος
ἤχους ὑδάτων· φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι· καὶ γὰρ τὰ βέλη
σου διαπορεύονται· φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ·
ἔφαναν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ· ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγε-
νήθη ἡ γῆ· ἐν τῇ θαλάσσῃ αἱ ὁδοί σου· καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολ-
λοῖς· καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται· ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λα-
όν σου ἐν χειρὶ Μωσῆ καὶ Ἀαρών· δόξα· καὶ [illegible]

Συνέσεως τῷ Ἀσὰφ ψαλμὸς οζ΄

Προσέχετε λαός μου τῷ νόμῳ μου· κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥή-
ματα τοῦ στόματός μου· ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου·
φθέγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς· ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτὰ
καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν· οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν
εἰς γενεὰν ἑτέραν· ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις τοῦ κυρίου καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ
καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησεν· καὶ ἀνέστησε μαρτύριον ἐν Ἰακὼβ
καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραήλ· ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν
γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν· ὅπως ἂν γνῷ γενεὰ ἑτέρα υἱοὶ οἱ τεχ-
θησόμενοι· καὶ ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν·
ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν· καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν
ἔργων τοῦ θεοῦ· καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν·
ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν· γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα·
γενεὰ ἥτις οὐ κατεύθυνε τὴν καρδίαν ἑαυτῆς· καὶ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ
τοῦ θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς· υἱοὶ Ἐφραὶμ ἐντείνοντες καὶ βάλλοντες τόξοις
ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου· οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ θεοῦ·

Καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἠθέλησαν πορεύεσθαι· καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ· καὶ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς:

Ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίησε θαυμάσια· ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν πεδίῳ Τάνεως. Διέρρηξε θάλασσαν καὶ διήγαγεν αὐτούς· παρέστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἀσκόν· καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας:

Καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός· διέρρηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ:

Καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ· καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας:

Καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα· καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν αὐτῷ:

Παρεπίκραναν τὸν ὕψιστον ἐν ἀνύδρῳ· καὶ ἐξεπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν:

Καὶ κατελάλησαν τοῦ θεοῦ καὶ εἶπον· μὴ δυνήσεται ὁ θεὸς ἑτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ; ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν καὶ ἐρρύησαν ὕδατα·

Καὶ χείμαρροι κατεκλύσθησαν· μὴ καὶ ἄρτον δύναται δοῦναι, ἢ ἑτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἤκουσε κύριος καὶ ἀνεβάλετο·

Καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ἰακώβ· καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ· ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ θεῷ· οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ· καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν· καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέῳξε:

Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν· καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς:

Ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος· ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν:

Ἐπῆρε νότον ἐξ οὐρανοῦ· καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ λίβα:

Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν σάρκας· καὶ ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά· καὶ ἐπέπεσον εἰς μέσον τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν· κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν· καὶ ἔφαγον καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα·

Καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἤνεγκεν αὐτοῖς· οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν· ἔτι τῆς βρώσεως οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν:

Καὶ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτούς· καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν·

Καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν· ἐν πᾶσι τούτοις ἥμαρτον ἔτι·

Καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ· καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν· καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς:

Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτούς, τότε ἐξεζήτουν αὐτόν· καὶ ἐπέστρεφον·

Καὶ ὤρθριζον πρὸς τὸν θεόν· καὶ ἐμνήσθησαν ὅτι ὁ θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστι·

Καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν· καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ· ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ:

Καὶ ὁ θεὸς ὁ ὕψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστίν·

οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ· αὐτὸς δέ ἐστιν οἰκτίρμων·
Καὶ ἱλάσεται ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν καὶ οὐ διαφθερεῖ·
καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ· καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶ-
σαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ· καὶ ἐμνήσθη ὅτι σάρξ εἰσι· πνεῦμα πορευόμενον
καὶ οὐκ ἐπιστρέφον· ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμω·
παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρω· καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν θν·
καὶ τὸν ἅγιον τοῦ ἰηλ παρώξυναν· οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἡμέρ(ας)
ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλίβοντος· ὡς ἔθετο ἐν αἰγύπτω τὰ
σημεῖα αὐτοῦ· καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίω τάνεως·
καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν· καὶ τὰ ὀμβρήματα αὐ-
τῶν ὅπως μὴ πίωσιν· ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυιαν καὶ κατέ-
φαγεν αὐτούς· καὶ βάτραχον καὶ διέφθειρεν αὐτούς· καὶ ἔδωκε τῇ
ἐρυσίβῃ τοὺς καρποὺς αὐτῶν· καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι·
ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν· καὶ τὰς συκαμίνους
αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ· καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτήνη αὐτῶν·
καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν τῷ πυρί· ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν
θυμοῦ αὐτοῦ· θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλῖψιν· ἀποστολὴν δι' ἀγγέλων πο-
νηρῶν· ὡδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ· οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανά-
του τῶν ψυχῶν αὐτῶν· καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε·
Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ αἰγύπτου· ἀπαρχὴν παντὸς πό-
νου αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώμασι χάμ· καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα
τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ ποίμνιον ἐν ἐρήμω·
Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπ' ἐλπίδι καὶ οὐκ ἐδειλίασαν·
καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα· καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς
ὄρος ἁγιάσματος αὐτοῦ· ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτήσατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ·
καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη· καὶ ἐκληροδότησεν
αὐτοὺς ἐν σχοινίω κληροδοσίας· καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώ-
μασιν αὐτῶν τὰς φυλὰς τοῦ ἰηλ· καὶ ἐπείρασαν καὶ παρεπίκραναν
τὸν θν τὸν ὕψιστον· τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο·
καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἠθέτησαν καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν· μετεστρά-
φησαν εἰς τόξον στρεβλόν· καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν·
καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν·
Ἤκουσεν ὁ θς καὶ ὑπερεῖδε· καὶ ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν ἰηλ·
καὶ ἀπώσατο τὴν σκηνὴν σηλώμ· σκήνωμα οὗ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις·

Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν· καὶ τὴν κληρο-
νομίαν αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν· καὶ συνέκλεισεν ἐν ῥομφαίᾳ τὸν
λαὸν αὐτοῦ· καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερεῖδε· τοὺς νεανίσκους
αὐτῶν κατέφαγε πῦρ· καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπενθήθησαν·
Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον· καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυθήσονται·
Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν κύριος· ὡς δυνατὸς κεκραιπαληκὼς ἐξ οἴνου·
Καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω· ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν
αὐτοῖς· καὶ ἀπώσατο τὸ σκήνωμα Ἰωσήφ· καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραὶμ οὐκ
ἐξελέξατο· καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα· τὸ ὄρος τὸ Σιὼν ὃ ἠγάπησε·
Καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μονοκερώτων τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ· ἐν τῇ γῇ ἐθεμε-
λίωσεν αὐτὸ εἰς τὸν αἰῶνα· ἐξελέξατο Δαβὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ·
Καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων· ἐξόπισθεν τῶν
λοχευομένων ἔλαβεν αὐτόν· ποιμαίνειν Ἰακὼβ τὸν δοῦλον αὐτοῦ·
Καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ· καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ
τῆς καρδίας αὐτοῦ· καὶ ἐν ταῖς συνέσεσι τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὡδήγη-
σεν αὐτούς:

Ὁ θεός ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου· ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν
ἅγιόν σου· ἔθεντο Ἱερουσαλὴμ ὡς ὀπωροφυλάκιον· ἔθεντο τὰ θνησι-
μαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ·
Τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς· ἐξέχεαν τὸ αἷμα
αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ κύκλῳ Ἱερουσαλήμ· καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων· ἐγενήθημεν
ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν· μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύ-
κλῳ ἡμῶν· Ἕως πότε κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος:
Ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου· ἔκχεον τὴν ὀργήν σου ἐπὶ ἔθνη
τὰ μὴ γινώσκοντά σε· καὶ ἐπὶ βασιλείας αἳ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο·
Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακὼβ καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν·
Μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων· ταχὺ προκαταλαβέτωσαν
ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου κύριε· ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα:
Βοήθησον ἡμῖν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου·
κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου·
Μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν· καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς
ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν· ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵμα-
τος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου· Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου

ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων· κατὰ τὴν μεγαλοσύνην τοῦ
βραχίονός σου περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων·
ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν·
τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν ὃν ὠνείδισάν σε κύριε· ἡμεῖς δὲ λαός σου καὶ πρόβα-
τα νομῆς σου· ἀνθομολογησόμεθά σοι ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα:
Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου·

εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων· μαρτύριον τῷ
ἀσάφ· ψαλμὸς ὑπὲρ τοῦ ἀσσυρίου· οθ

Ὁ ποιμαίνων τὸν ἰσραὴλ πρόσχες· ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατον τὸν ἰωσήφ·
ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ ἐμφάνηθι ἐναντίον ἐφραὶμ καὶ βε-
νιαμὶν καὶ μανασσῆ· ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι
ἡμᾶς· ὁ θεὸς ἐπίστρεψον ἡμᾶς· καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ
σωθησόμεθα· κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν
προσευχὴν τῶν δούλων σου· ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων:
Καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ· ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν
τοῖς γείτοσιν ἡμῶν· καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς:
Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς· καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσω-
πόν σου καὶ σωθησόμεθα· ἄμπελον ἐξ αἰγύπτου μετῆρας:
Ἐξέβαλες ἔθνη καὶ κατεφύτευσας αὐτήν· ὡδοποίησας ἔμπροσθεν
αὐτῆς· καὶ κατεφύτευσας τὰς ῥίζας αὐτῆς καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ:
Ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιὰ αὐτῆς· καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ θεοῦ:
Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης· καὶ ἕως ποταμῶν τὰς
παραφυάδας αὐτῆς· ἱνατί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς:
Καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν:
Ἐλυμήνατο αὐτὴν ὗς ἐκ δρυμοῦ· καὶ μονιὸς ἄγριος κατενεμήσα-
το αὐτήν· ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον δή· καὶ ἐπίβλεψον ἐξ
οὐρανοῦ καὶ ἴδε· καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην:
Καὶ κατάρτισαι αὐτὴν ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου· καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου
ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ· ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη·
ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται· γενηθήτω
ἡ χείρ σου ἐπ᾽ ἄνδρα δεξιᾶς σου· καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας
σεαυτῷ: Καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ:
Ζωώσεις ἡμᾶς καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα:
Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς· καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσω

πόν σου καὶ σωθησόμεθα· εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν ψαλμὸς τῷ ἀσάφ·

Ἀγαλλιᾶσθε τῷ θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν· ἀλαλάξατε τῷ θεῷ ἰακώβ·
Λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον· ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας·
Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι· ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ἡμῶν·
Ὅτι πρόσταγμα τῷ ἰσραὴλ ἐστί· καὶ κρίμα τῷ θεῷ ἰακώβ·
Μαρτύριον ἐν τῷ ἰωσὴφ ἔθετο αὐτόν· ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς
αἰγύπτου· γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν· ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν
νῶτον αὐτοῦ· αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλευσαν·
Ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με καὶ ἐρρυσάμην σε· ἐπήκουσά σου ἐν ἀπο
κρύφῳ καταιγίδος· ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας·
Ἄκουσον λαός μου καὶ διαμαρτύρομαί σοι· ἰσραὴλ ἐὰν ἀκούσῃς μου·
Οὐκ ἔσται ἐν σοὶ θεὸς πρόσφατος· οὐδὲ προσκυνήσεις θεῷ ἀλλοτρίῳ·
Ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος ὁ θεός σου· ὁ ἀναγαγών σε ἐκ γῆς αἰγύπτου·
Πλάτυνον τὸ στόμα σου καὶ πληρώσω αὐτό· καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς
φωνῆς μου· καὶ ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι· καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κα
τὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν· πορεύσονται ἐν τοῖς ἐ
πιτηδεύμασιν αὐτῶν· εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου· ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς
μου εἰ ἐπορεύθη· ἐν τῷ μηδὲν ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα·
Καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου·
Οἱ ἐχθροὶ κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῷ· καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα·
Καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ· καὶ ἐκ πέτρας μέλιτι ἐ
χόρτασεν αὐτούς :— ψαλμὸς τῷ ἀσάφ·

Ὁ θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν· ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρίνει· ἕως πότε
κρίνετε ἀδικίαν· καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε· κρίνατε
ὀρφανὸν καὶ πτωχόν· ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε·
Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν· ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε αὐτόν·
Οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν· ἐν σκότει διαπορεύονται· σαλευθήσον
ται πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἐγὼ εἶπα θεοί ἐστε· καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες·
Ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε· καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε·
Ἀνάστα ὁ θεὸς κρῖνον τὴν γῆν· ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς
ἔθνεσιν :— ᾠδὴ ψαλμοῦ τῷ ἀσάφ·

Ὁ θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί σοι· μὴ σιγήσῃς μηδὲ καταπραΰνῃς ὁ θεός·
ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἤχησαν· καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλήν·
Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύσαντο γνώμην· καὶ ἐβουλεύσαντο

κατὰ τῶν ἁγίων σου· εἶπον· δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἐθνῶν·
καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα ἰσραὴλ ἔτι· ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτό·
κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο· τὰ σκηνώματα τῶν ἰδουμαίων καὶ οἱ ἰσμαηλῖται·
μωὰβ καὶ οἱ ἀγαρηνοί· γεβὰλ καὶ ἀμμὼν καὶ ἀμαλήκ·
ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων τύρον· καὶ γὰρ καὶ ἀσσοὺρ
συμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν· ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς λώτ·
ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ μαδιὰμ καὶ τῷ σισάρᾳ· ὡς ὁ ἰαβὶν
ἐν τῷ χειμάρρῳ κισῶν· ἐξωλοθρεύθησαν ἐν ἀενδώρ·
ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ· θοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν
ὠρὴβ καὶ ζὴβ καὶ ζεβεὲ καὶ σαλμανὰ πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν·
οἵτινες εἶπον· κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ·
ὁ θεός μου θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχόν· ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου·
ὡσεὶ πῦρ ὃ διαφλέξει δρυμόν· ὡσεὶ φλὸξ ἣ κατακαύσει ὄρη·
οὕτως καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου·
καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου συνταράξεις αὐτούς· πλήρωσον τὰ πρόσωπα
αὐτῶν ἀτιμίας· καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου κύριε· αἰσχυνθήτωσαν καὶ
ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καὶ ἐντραπήτωσαν
καὶ ἀπολέσθωσαν· καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι κύριος·
σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς υἱοῖς κορὲ ψαλμός
Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου κύριε τῶν δυνάμεων· ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλεί-
πει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ κυρίου· ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλ-
λιάσαντο ἐπὶ θεὸν ζῶντα· καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν·
καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς·
τὰ θυσιαστήριά σου κύριε τῶν δυνάμεων· ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου·
μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου· εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων αἰνέσουσί σε· μακάριος ἀνὴρ ᾧ ἐστιν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοῦ·
ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο· εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθ-
μῶνος εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν·
πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν· ὀφθήσεται ὁ θεὸς τῶν θεῶν ἐν σιών·
κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου· ἐνώτισαι ὁ θεὸς
ἰακώβ· ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ θεός· καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον
τοῦ χριστοῦ σου· ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας·
ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ μου μᾶλλον·
ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν· ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ κύριος·

ὁ θς χάριν καὶ δόξαν δώσει· κς οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις
ἐν ἀκακίᾳ· κε ὁ θς τῶν δυνάμεων μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ:

εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς κορὲ ψαλμός·

Εὐδόκησας κε τὴν γῆν σου· ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν ἰακώβ·
ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου· ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν·
κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου· ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου·
Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ θς τῶν σωτηρίων ἡμῶν· καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου
ἀφ' ἡμῶν· μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθήσῃ ἡμῖν· ἢ διατενεῖς τὴν ὀρ-
γήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν· ὁ θς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς·
Καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί· δεῖξον ἡμῖν κε τὸ ἔλεός σου·
Καὶ τὸ σωτήριόν σου δῴης ἡμῖν· ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ κς ὁ θς·
Ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ·
Καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν:
Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ· τοῦ κατασκη-
νῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν· ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν·
Δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν· ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε·
Καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε· καὶ γὰρ ὁ κς δώσει χρηστότητα·
Καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς· δικαιοσύνη ἐνώπιον
αὐτοῦ προπορεύσεται· καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ:

προσευχὴ τῷ δαδ·

Κλῖνον κε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου· ὅτι πτωχὸς καὶ πένης
εἰμὶ ἐγώ· φύλαξον τὴν ψυχήν μου ὅτι ὅσιός εἰμι·
σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ θς μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ·
Ἐλέησόν με κε ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν·
Εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου·
Ὅτι σὺ κε χρηστὸς καὶ ἐπιεικής· καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπι-
καλουμένοις σε· ἐνώτισαι κε τὴν προσευχήν μου:
Καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου· ἐν ἡμέρᾳ θλίψε-
ώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ ὅτι ἐπήκουσάς μου· οὐκ ἔστιν ὅμοι-
ός σοι ἐν θεοῖς κε· καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου· πάντα τὰ ἔθνη
ὅσα ἐποίησας ἥξουσι· καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου κε·
Καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου ὅτι μέγας εἶ σύ· καὶ ποιῶν θαυμά-
σια σὺ εἶ ὁ θς μόνος· ὁδήγησόν με κε ἐν τῇ ὁδῷ σου·
Καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου: —

εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου:
Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ὁ θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· καὶ δοξάσω
τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα· ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ:
Καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου· ὁ θεὸς παράνομοι
ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ· καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου:
καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ σὺ κύριε ὁ θεός μου οἰκτίρμων
καὶ ἐλεήμων· μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός:
ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου:
Καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου· ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον
εἰς ἀγαθόν· καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν:
Ὅτι σὺ κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με:

Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῖς υἱοῖς Κορέ· πς:

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις· ἀγαπᾷ κύριος τὰς πύλας Σιὼν
ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ· δεδοξασμένα ἐλαλήθη
περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ θεοῦ· μνησθήσομαι Ῥαὰβ καὶ Βαβυλῶνος
τοῖς γινώσκουσί με· καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ Τύρος καὶ λαὸς
τῶν Αἰθιόπων οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ· μήτηρ Σιὼν ἐρεῖ ἄνθρωπος:
Καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ· καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος:
Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν· καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγενη-
μένων ἐν αὐτῇ· ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί:

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαελὲθ τοῦ ἀποκριθῆναι συνέσεως Αἰθὰμ τῷ Ἰσραηλίτῃ: πζ

Κύριε ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα· καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου:
εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου· κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς
τὴν δέησίν μου· ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου· καὶ ἡ ζωή μου
τῷ ᾅδῃ ἤγγισε· προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον·
ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος:
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι:
Καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν· ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ:
Ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου· ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου:
Καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ· ἐμάκρυνας
τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς:
Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ
πτωχείας· ἐκέκραξα πρός σε κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν· διεπέτασα
πρός σε τὰς χεῖράς μου· μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια·

Ἠ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονταί σοι· μὴ διηγήσεταί
τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου; καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου; καὶ ἡ δικαιοσύνη σου
ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ; κἀγὼ πρὸς σέ κύριε ἐκέκραξα· καὶ τὸ πρωῒ ἡ προ-
σευχή μου προφθάσει σε· ἱνατί κύριε ἀπωθεῖς τὴν ψυχήν μου;
Ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· πτωχός εἰμι ἐγώ· καὶ ἐν κόποις
ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην·
Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου· οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με·
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ· ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα·
Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον· καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ τα-
λαιπωρίας· συνέσεως αἰθὰμ τῷ ἰσραηλίτῃ
Τὰ ἐλέη σου κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι· εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγε-
λῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου· ὅτι εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα
ἔλεος οἰκοδομηθήσεται· ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου·
Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου· ὤμοσα Δαυῒδ τῷ δούλῳ μου·
Ἕως τοῦ αἰῶνος ἑτοιμάσω τὸ σπέρμα σου· καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν
καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου· ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου·
Καί γε τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων· ὅτι τίς ἐν νεφέλαις
ἰσωθήσεται τῷ κυρίῳ· ὁμοιωθήσεται τῷ κυρίῳ ἐν υἱοῖς θεοῦ;
Ὁ θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων· μέγας καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάν-
τας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ· κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων τίς ὅμοιός σοι·
Δυνατὸς εἶ κύριε καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου· σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτ-
ους τῆς θαλάσσης· τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις·
Σὺ ἐταπείνωσας ὡς τραυματίαν ὑπερήφανον· ἐν τῷ βραχίονι τῆς
δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου· σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ
καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας·
Τὸν βορρᾶν καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἔκτισας· θαβὼρ καὶ ἑρμωνιεὶμ ἐν τῷ ὀνό-
ματί σου ἀγαλλιάσονται· σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας·
Κραταιωθήτω ἡ χείρ σου ὑψωθήτω ἡ δεξιά σου· δικαιοσύνη καὶ
κρίμα ἑτοιμασία τοῦ θρόνου σου· ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύσον-
ται πρὸ προσώπου σου· μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν·
Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται· καὶ ἐν τῷ ὀνόμα-
τί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν· καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου
ὑψωθήσονται· ὅτι καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ·

Καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν· ὅτι τοῦ κυρίου ἡ ἀν-
τίληψις· καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ βασιλέως ἡμῶν· τότε ἐλάλησας ἐν
ὁράσει τοῖς υἱοῖς σου· καὶ εἶπας· ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατόν·
Ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου· εὗρον Δαβὶδ τὸν δοῦλόν μου· ἐν
ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν· ἡ γὰρ χείρ μου συναντιλήψεται αὐτ(ῷ)·
Καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν· οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ·
Καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν· καὶ συγκόψω ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ· καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτὸν τροπώσομαι·
Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑ-
ψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ· καὶ θήσομαι ἐν θαλάσσῃ χεῖρα αὐτοῦ·
Καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ· αὐτὸς ἐπικαλέσεταί με πατήρ μου εἶ σύ·
Θεός μου καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου· κἀγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτ(όν)·
Ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς· εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ
ἔλεός μου· καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ· καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ· καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ·
Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου· καὶ τοῖς κρίμασί μου
μὴ πορευθῶσιν· ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι· καὶ τὰς ἐν-
τολάς μου μὴ φυλάξωσιν· ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν·
Καὶ ἐν μάστιξι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω
ἀπ' αὐτῶν· οὐδὲ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου·
Οὐδὲ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου· καὶ τὰ ἐκπορευόμενα ἐκ τῶν
χειλέων μου οὐ μὴ ἀθετήσω· ἅπαξ ὤμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου εἰ τῷ
Δαβὶδ ψεύσομαι· τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ·
Καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου· καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισ-
μένη εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός· σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐ-
ξουδένωσας· ἀνεβάλου τὸν χριστόν σου· κατέστρεψας τὴν διαθήκην
τοῦ δούλου σου· ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ·
Καθεῖλες πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ· ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ
δειλίαν· διήρπασαν αὐτὸν πάντες οἱ διοδεύοντες ὁδόν·
Ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ· ὕψωσας τὴν δεξιὰν τῶν θλι-
βόντων αὐτόν· εὔφρανας πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ·
Ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτ(οῦ)
ἐν τῷ πολέμῳ· κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτόν·
Τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέρραξας· ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας

του χρόνου αὐτοῦ· κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύνην· ἕως πότε κε ἀπο
στρέφῃ εἰς τέλος· ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου· μνήσθητι τίς μου
ἡ ὑπόστασις· μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·
Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον· ῥύσεται τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ᾅδου· ποῦ εἰσι τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα κε·
Ἃ ὤμοσας τῷ δαδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· μνήσθητι κε τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου
Οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν· οὗ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σου κε·
Οὗ ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χυ σου· εὐλογητὸς κς εἰς τὸν αἰῶνα·
πθ γένοιτο γένοιτο· προσευχὴ τῷ μωυσῇ ἀνθρώπῳ τοῦ θυ·
Κε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ· πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι
καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην· καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ· μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν·
Καὶ εἶπας ἐπιστρέψατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων· ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου
ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἥτις διῆλθε καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί· τὰ ἐξουδενώματα
αὐτῶν ἔτη ἔσονται· τὸ πρωὶ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι· τὸ πρωὶ ἀνθήσαι καὶ
παρέλθοι· τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη·
Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν·
Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σου· ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προ
σώπου σου· ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον· καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου
ἐξελίπομεν· τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων· αἱ ἡμέραι τῶν
ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη· ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις ὀγδοήκοντα ἔτη·
Καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος· ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς
καὶ παιδευθησόμεθα· τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου·
Καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμόν σου ἐξαριθμήσασθαι· τὴν δεξιάν σου
οὕτως γνώρισόν μοι· καὶ τοὺς πεπεδημένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ·
Ἐπίστρεψον κε ἕως πότε· καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου·
Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωὶ τοῦ ἐλέους σου κε· καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράν
θημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν· εὐφράνθημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν
ἐταπείνωσας ἡμᾶς· ἐτῶν ὧν εἴδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δού
λους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου· καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν·
Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης κυ τοῦ θυ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον·
αἶνος ᾠδῆς τῷ δαδ· ἀνεπίγραφος παρ' ἑβραίοις
Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου ἐν σκέπῃ τοῦ θυ τοῦ οὐνοῦ αὐλισθήσε

Ἐρεῖ τῷ κυρίῳ ἀντιλήπτωρ μου εἶ· καὶ καταφυγή μου ὁ θεός μου, ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν:
Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν· καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους:
Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ
ἐλπιεῖς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ· οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου
νυκτερινοῦ· ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας· ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει
διαπορευομένου· ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ:
Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς· καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου πρὸς σὲ δὲ
οὐκ ἐγγιεῖ· πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις· καὶ ἀνταπόδοσιν
ἁμαρτωλῶν ὄψει· ὅτι σὺ κύριε ἡ ἐλπίς μου· τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου:
Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά· καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου:
Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ· τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις
ταῖς ὁδοῖς σου· ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε· μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν
πόδα σου· ἐπ' ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ καὶ καταπατήσεις λέοντα
καὶ δράκοντα· ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν
ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου· κεκράξεται πρός με καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ:
Μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτὸν καὶ δοξάσω αὐτόν:
Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν· καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου:

ψαλμὸς ᾠδῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου· ἀνεπίγραφος παρ' ἑβραίοις:

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ· καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε:
Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου· καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα
ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ· ὅτι εὔφρανάς με
κύριε ἐν τῷ ποιήματί σου· καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι:
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε· σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου:
Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται· καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα:
Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἁμαρτωλοὺς ὡς χόρτον· καὶ διέκυψαν πάντες οἱ
ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα κύριε· ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου κύριε:
Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται· καὶ διασκορπισθήσονται πάντες
οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος
τὸ κέρας μου· καὶ τὸ γῆρας μου ἐν ἐλαίῳ πίονι:
Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου:
Καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου:
Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει· ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ λιβάνῳ πλη-
θυνθήσεται· πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου:

Ἐν αὐλαῖς τοῦ θυ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν· ἔτι πληθυνθήσονται ἐν
γήρει πίονι· καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι:
Ὅτι εὐθὴς κς ὁ θς ἡμῶν· καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ:
Εἰς τὴν ἡμέραν [illegible]
Ὁ κς ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο κς δύνα-
μιν καὶ περιεζώσατο· καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην ἥτις
οὐ σαλευθήσεται· ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε· ἀπὸ τοῦ αἰῶ-
νος σὺ εἶ· ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ κε· ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν· ἀ-
ροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν· ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν·
Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς
ὁ κς· τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέ-
πει ἁγίασμα κε· εἰς μακρότητα ἡμερῶν:
Ὁ θς ἐκδικήσεων κς· θς ἐκδικήσεων ἐπαρρησιάσατο· ὑψώθητι
ὁ κρίνων τὴν γῆν· ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις:
Ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ κε· ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχήσονται:
Φθέγξονται καὶ λαλήσουσιν ἀδικίαν· λαλήσουσι πάντες οἱ ἐργα-
ζόμενοι τὴν ἀνομίαν· τὸν λαόν σου κε ἐταπείνωσαν καὶ τὴν κλη-
ρονομίαν σου ἐκάκωσαν· χήραν καὶ ὀρφανὸν ἀπέκτειναν
προσήλυτον ἐφόνευσαν· καὶ εἶπαν οὐκ ὄψεται κς· οὐδὲ συνή-
σει ὁ θς τοῦ ἰακώβ· σύνετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ· καὶ μω-
ροί ποτε φρονήσατε· ὁ φυτεύσας τὸ οὖς οὐχὶ ἀκούει:
Ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν οὐχὶ κατανοεῖ· ὁ παιδεύων ἔθνη
οὐχὶ ἐλέγξει· ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν· κς γινώσκει τοὺς δια-
λογισμοὺς τῶν ἀνων ὅτι εἰσὶ μάταιοι· μακάριος ἄνος ὃν ἂν
παιδεύσῃς κε· καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐτόν:
Τοῦ πραΰναι αὐτὸν ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν· ἕως οὗ ὀρυγῇ
τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος· ὅτι οὐκ ἀπώσεται κς τὸν λαὸν αὐτοῦ:
Καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει· ἕως οὗ δικαι-
οσύνη ἐπιστρέψει εἰς κρίσιν· καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες
οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ· τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευομένους
Ἢ τίς συμπαραστήσεταί μοι ἐπὶ ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν·
Εἰ μὴ ὅτι κς ἐβοήθησέ μοι· παρὰ βραχὺ παρῴκησεν τῷ ᾅδῃ
ἡ ψυχή μου· εἰ ἔλεγον σεσάλευται ὁ πούς μου· τὸ ἔλεός σου
κε ἐβοήθει μοι· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου

αἱ παρακλήσεις σου εὔφραναν τὴν ψυχήν μου:
Μὴ συμπαρέστω σοι θρόνος ἀνομίας· ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ πρό-
σταγμα· θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου:
Καὶ αἷμα ἀθῷον καταδικάσονται· καὶ ἐγένετό μοι κς εἰς καταφυ-
γήν· καὶ ὁ θς μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου· καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς
κς τὴν ἀνομίαν αὐτῶν· καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανιεῖ αὐτ(οὺς)
κς ὁ θς:
Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κῳ· ἀλαλάξωμεν τῷ θῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν:
Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει:
Καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ· ὅτι θς μέγας κς καὶ βασιλεὺς
μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς· ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς:
Καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσίν· ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θάλασσα καὶ
αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν· καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν:
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ· καὶ κλαύσω-
μεν ἐναντίον κυ τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς: ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ θς
ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ:
Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε· μὴ σκληρύνητε τὰς καρ-
δίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ· κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ
πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ· οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν:
Ἐδοκίμασάν με καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου· τεσσαράκοντα ἔτη
προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ· καὶ εἶπα ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ:
Αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου· ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου
εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου:

σατε τῷ κῳ ᾆσμα καινόν· ᾄσατε τῷ κῳ πᾶσα ἡ γῆ:
ᾌσατε τῷ κῳ εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· εὐαγγελίζεσθε ἡμέ-
ραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ· ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι
τὴν δόξαν αὐτοῦ· ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ:
Ὅτι μέγας κς καὶ αἰνετὸς σφόδρα· φοβερός ἐστιν ὑπὲρ πάντας τοὺς
θεούς· ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια:
Ὁ δὲ κς τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν· ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώ-
πιον αὐτοῦ· ἁγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ:
Ἐνέγκατε τῷ κῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν· ἐνέγκατε τῷ κῳ δό-
ξαν καὶ τιμήν· ἐνέγκατε τῷ κῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ:

[illegible]

πρᾶγμα παράνομον· ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα·
Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή· ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονη-
ροῦ οὐκ ἐγίνωσκον· τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τὸν πλησίον αὐ-
τοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον· ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ,
τούτῳ οὐ συνήσθιον· οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς·
Τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ,
οὗτός μοι ἐλειτούργει· οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν
ὑπερηφανίαν· λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφ-
θαλμῶν μου· εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμαρτω-
λοὺς τῆς γῆς· τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐρ-
γαζομένους τὴν ἀνομίαν:

ψαλμὸς ρα΄ προσευχὴ τῷ πτωχῷ
ὅταν ἀκηδιάσῃ καὶ ἐναντίον Κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ· ρα΄

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω·
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλί-
βωμαι, κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί
σε, ταχὺ εἰσάκουσόν μου· ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου·
Καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν· ἐπλήγην ὡσεὶ χόρ-
τος· καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου· ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν
τὸν ἄρτον μου· ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου, ἐκολλήθη τὸ ὀ-
στοῦν μου τῇ σαρκί μου· ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ·
Ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ· ἠγρύπνησα καὶ ἐγενό-
μην ὡσεὶ στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος· ὅλην τὴν ἡμέραν ὠ-
νείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμνυον·
Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον· καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ
ἐκίρνων· ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου·
Ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με· αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν·
Κἀγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην· σὺ δέ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις·
Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν· σὺ ἀναστὰς οἰκτειρή-
σεις τὴν Σιών· ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἥκει καιρός·
Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς· καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς
οἰκτειρήσουσι· καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα Κυρίου·
Καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου· ὅτι οἰκοδομήσει
Κύριος τὴν Σιών· καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ·
Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν·

Καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν· γραφήτω αὕτη εἰς γε-
νεὰν ἑτέραν· καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν κύριον:
Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ· κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν
ἐπέβλεψε· τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων·
Τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων· τοῦ ἀναγγεῖλαι
ἐν Σιὼν τὸ ὄνομα κυρίου· καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ: δ
Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ βασιλεῖς τοῦ
δουλεύειν τῷ κυρίῳ· ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ:
Τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι:
Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ α
ἔτη σου· κατ' ἀρχὰς σὺ κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας:
Καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται σὺ
δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται:
Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλαγήσονται:
Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν:
Υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι· καὶ τὸ σπέρμα αὐ-
τῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται· ψαλμὸς τῷ Δαβίδ: ρβ
ι
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον· καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα
τὸ ἅγιον αὐτοῦ· εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον· καὶ μὴ ἐπιλανθά-
νου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ· τὸν εὐιλατεύοντα
πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου· τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους
σου· τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου:
Τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· τὸν ἐμπιπλῶν-
τα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ
ἡ νεότης σου· ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ κύριος· καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς
ἀδικουμένοις· ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσεῖ:
Τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ· οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος:
Μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται:
Οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ· οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἐποίησεν
ἡμῖν· οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν:
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς· ἐκραταίωσε κύριος τὸ ἔ-
λεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν· καθόσον ἀπέχου-
σιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν· ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν:
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς· ᾠκτείρησε κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν

Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν· ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν· ἄν-
θρωπος ὡσεὶ χόρτος· αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ·
ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει· καὶ οὐκ ἐπιγνώ-
σεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ· τὸ δὲ ἔλεος τοῦ κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος·
καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν· καὶ ἡ δικαιοσύ-
νη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοὺς υἱῶν· τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ
καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ· καὶ ἡ βασιλεία
αὐτοῦ πάντων δεσπόζει· εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ· τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φω-
νῆς τοῦ λόγου αὐτοῦ· εὐλογεῖτε τὸν κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ·
λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ· εὐλογεῖτε τὸν κύριον
πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐ-
λόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον· κύριε ὁ θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα·
ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω· ἀναβαλλόμενος
φῶς ὡς ἱμάτιον· ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν.
Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ· ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ·
Ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων· ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ
πνεύματα· καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πῦρ φλέγον.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς· οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτῆς·
Ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα· ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται·
ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν· ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ κατα-
βαίνουσι πεδία· εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται· οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν· ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύ-
σονται ὕδατα· ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ·
Προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν· ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φω-
νήν· ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου
χορτασθήσεται ἡ γῆ· ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι·
καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων· τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου·

τοῦ ἱλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει:
χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου· αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύ-
τευσας· ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι· τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικί-
[illegible] α ἡγεῖται αὐτῶν· ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις:
πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς· ἐποίησε σε-
λήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ:
Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσον-
ται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ· σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι:
καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς· ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ
συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται:
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕ-
ως ἑσπέρας. ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας:
ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου· αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος:
ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός· ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων:
ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐ-
τῷ. πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον:
δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν· ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα τὰ
σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ
πρόσωπον ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλεί-
ψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν:
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου καὶ κτισθήσονται καὶ ἀνακαινιεῖς
τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· ἤτω ἡ δόξα κυ εἰς τοὺς αἰῶνας:
Εὐφρανθήσεται κς ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ· ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν
καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται:
ᾌσω τῷ κω ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω:
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου· ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ κω:
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἄνομοι ὥστε μὴ ὑπάρ-
χειν αὐτούς. εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κν:
Ἐξομολογεῖσθε τῷ κω καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ:
ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ· ᾄσατε αὐτῷ καὶ
ψάλατε αὐτῷ· διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ:
Ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· εὐφρανθήτω
καρδία ζητούντων τὸν κν· ζητήσατε τὸν κν καὶ κραταιώθη-
τε· ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός:

μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε· τὰ τέρατα αὐτοῦ
Καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ· σπέρμα ἀβραὰμ δοῦλοι αὐτ(οῦ)·
Υἱοὶ ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ· αὐτὸς κ(ύριο)ς ὁ θ(εὸ)ς ἡμῶν·
Ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ· ἐμνήσθη εἰς
τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ· λόγου οὗ ἐνετεί-
λατο εἰς χιλίας γενεάς· ὃν διέθετο τῷ ἀβρα-
ὰμ καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ τῷ ἰσαάκ·

(ἐμνήσθη / τὸν αἰῶνα: / [illegible] / αὐτοῦ)

Καὶ ἔστησεν αὐτὴν τῷ ἰακὼβ εἰς πρόσταγμα· καὶ τῷ ἰ(σρα)ὴλ εἰς διαθή(κην)
αἰώνιον· λέγων σοὶ δώσω τὴν γῆν χαναάν·
Σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν· ἐν τῷ εἶναι αὐτ(οὺς) ἀριθμῷ βραχ(εῖς)·
Ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ· καὶ διῆλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος·
Καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον· οὐκ ἀφῆκεν ἄν(θρωπ)ον ἀδικῆσαι αὐτ(ούς)·
Καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς· μὴ ἅπτεσθε τῶν χριστῶν μου·
Καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε·
Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν· πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν·
Ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄν(θρωπ)ον· εἰς δοῦλον ἐπράθη ἰωσήφ·
Ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ· σίδηρον διῆλθεν ἡ
ψυχὴ αὐτοῦ· μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ·
Τὸ λόγιον κ(υρίο)υ ἐπύρωσεν αὐτόν· ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν·
Ἄρχων λαοῦ καὶ ἀφῆκεν αὐτόν· κατέστησεν αὐτὸν κ(ύριο)ν τοῦ οἴκου αὐτοῦ·
Καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ· τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχον-
τας αὐτοῦ ὡς ἑαυτόν· καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσαι·
Καὶ εἰσῆλθεν ἰ(σρα)ὴλ εἰς αἴγυπτον· καὶ ἰακὼβ παρῴκησεν ἐν γῇ χάμ·
Καὶ ηὔξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα· καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ
τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ· μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτῶν τοῦ μισῆ-
σαι τὸν λαὸν αὐτοῦ· τοῦ δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ·
Ἐξαπέστειλε μωυσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ· ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο αὐτόν·
Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ·
Καὶ τῶν τεράτων αὐτοῦ ἐν γῇ χάμ· ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἐσκότασεν·
Ὅτι παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ· μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτ(ῶν) εἰς αἷμα·
Καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν· ἐξῆρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους
Ἐν τοῖς ταμιείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν· εἶπε καὶ ἦλθε κυνόμυια καὶ
Σκνῖπες ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶν· ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτ(ῶν) χάλαζαν·
Πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους
αὐτῶν καὶ τὰς συκᾶς αὐτ(ῶν)·

Καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὁρίου αὐτῶν· εἶπε καὶ ἦλθεν ἀκρίς:
Καὶ βροῦχος οὗ οὐκ ἦν ἀριθμός· καὶ κατέφαγε πάντα χόρτον
ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· καὶ κατέφαγε πάντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτ ϛ
Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· ἀπαρχὴν π
τὸς πόνου αὐτῶν· καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ:
Καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν· εὐφράνθη Αἴγυπτ
ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν· ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς:
Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς· καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι
αὐτοῖς τὴν νύκτα· ᾔτησαν καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα: ϛ
Καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς· διέρρηξε πέτραν καὶ ἐρρύη
σαν ὕδατα· ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί· ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λό
γου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ· τοῦ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ: δ
Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει· καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτ
ἐν εὐφροσύνῃ· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν:
Καὶ πόνους λαῶν κατεκληρονόμησαν· ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δι
καιώματα αὐτοῦ· καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν: —

ἀλληλούϊα:

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτ: γ
Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ κυρίου· ἀκουστὰς ποιήσει πάσας
τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ· μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν καὶ ποι
οῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ· μνήσθητι ἡμῶν κύριε ἐν τῇ
εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου:
Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου· τοῦ εὐφρανθῆναι
ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου· τοῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς ϛ
κληρονομίας σου· ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν:
Ἠνομήσαμεν ἠδικήσαμεν· οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆ
καν τὰ θαυμάσιά σου· οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους σου: δ
Καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ:
Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ:
Τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ· καὶ ἐπετίμησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλ α
Καὶ ἐξηράνθη· καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀβύσσῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ:
Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισούντων· καὶ ἐλυτρώσατο αὐτ
ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ· ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτούς·
εἷς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη· καὶ ἐπίστευσαν τοῖς λόγοις αὐτοῦ:
Καὶ ᾖσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ· ἐτάχυναν ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτ: δ

οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ· καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν
ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ ἐπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ἀνύδρῳ·
Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν· καὶ ἐξαπέστειλε πλησμονὴν εἰς
τὰς ψυχὰς αὐτῶν· καὶ παρώργισαν Μωυσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ·
τὸν Ἀαρὼν τὸν ἅγιον κυρίου· ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιε Δαθάν·
Καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβειρών· καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συ-
ναγωγῇ αὐτῶν· φλὸξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλούς·
Καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρήβ· καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ·
Καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτοῦ ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἔσθοντος χόρ-
Καὶ ἐπελάθοντο τοῦ θεοῦ τοῦ σώζοντος αὐτούς· τοῦ ποιήσαντος μεγά-
λα ἐν Αἰγύπτῳ· θαυμάσια ἐν γῇ Χάμ· φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς·
Καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς· εἰ μὴ Μωυσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ
ἔστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ· τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ
τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς· καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητήν·
Οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν·
Οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου· καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ αὐτοῖς·
Τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρ-
μα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι· καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώ-
Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγώρ· καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν·
Καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν·
Καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτῶσις· καὶ ἔστη Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο·
Καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις· καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην·
Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος·
Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐφ' ὕδατος ἀντιλογίας·
Καὶ ἐκακώθη Μωυσῆς δι' αὐτούς· ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ·
Καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ· οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη
ἃ εἶπε κύριος αὐτοῖς· καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα
Καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν· καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον·
Καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις·
Καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῷον· αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων ὧν
ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χαναάν· καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς
αἵμασι· καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν·
Καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν·
Καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ·

καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ· καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν· καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς·

Καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν· καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν·

Πλεονάκις ἐρρύσατο αὐτούς· αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν· καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν·

Καὶ εἶδε κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς· ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν·

Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ· καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ·

Καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτισάντων αὐτούς·

Σῶσον ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν· καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν· τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ σου· τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου·

Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός· γένοιτο γένοιτο.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ κυρίου·

Οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν· καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς· ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ θαλάσσης·

Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ· ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὗρον·

Πεινῶντες καὶ διψῶντες· ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπεν·

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς·

Καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς· καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν· τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου·

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ· καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·

Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενήν· καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν·

Καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου· πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ·

Ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ· καὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑψίστου παρώξυναν·

Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν· ἠσθένησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν·

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς· καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς·

Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου· καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέρρηξεν·

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ· καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·

Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς· καὶ μοχλοὺς σιδηροὺς συνέθλ(ασεν)·
Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν· διὰ γὰρ τὰς ἀνο-
μίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν· πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυ-
χὴ αὐτῶν· καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου·
Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς·
Καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς· ἀπέστειλε τὸν
λόγον αὐτοῦ καὶ ἰάσατο αὐτούς·
Κ[illegible] αὐτούς· καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν
αὐτῶν· ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ·
Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων· καὶ θυσάτωσαν
αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως· καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλ(λιάσει)·
Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις· ποιοῦντες ἐργασίαν
ἐν ὕδασι πολλοῖς· αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα κυρίου· καὶ τὰ θαυμά-
σια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ· εἶπε καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος·
Καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς· ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν
καὶ καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων· ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κα-
κοῖς ἐτήκετο· ἐταράχθησαν ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων·
Καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη· καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύ-
ριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς· καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι καὶ ἔστη εἰς αὔρ(αν)·
Καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς· καὶ εὐφράνθησαν ὅτι ἡσύχασαν·
Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτοῦ·
Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ· καὶ τὰ θαυμάσια αὐ-
τοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων· ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ·
Καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν·
Ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον· καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν·
Γῆν καρποφόρον εἰς ἅλμην· ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐ(τῇ)·
Ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων· καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους.
Καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας· καὶ συνεστήσαντο πόλεις κατοικεσίας·
Καὶ ἔσπειραν ἀγροὺς καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας·
Καὶ ἐποίησαν καρπὸν γεννήματος· καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ ἐ-
πληθύνθησαν σφόδρα· καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε·
Καὶ ὠλιγώθησαν καὶ ἐκακώθησαν· ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης·
Ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ᾽ ἄρχοντας αὐτῶν·
Καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὁδῷ·

καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτωχείας· καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς:
ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται· καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφρά-
ξει τὸ στόμα αὐτῆς· τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα:
καὶ συνήσουσι τὰ ἐλέη τοῦ κυρίου:
ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεός· ἑτοίμη ἡ καρδία μου· ᾄσομαι καὶ ψα-
λῶ ἐν τῇ δόξῃ μου· ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου· ἐξεγέρθητι
ψαλτήριον καὶ κιθάρα· ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου· ἐξομολογή-
σομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε· ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν· ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν
οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου· καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου: γ
ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός· καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου:
ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου· σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ
ἐπάκουσόν μου· ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· ὑψωθήσομαι
καὶ διαμεριῶ σίκιμα· καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω:
ἐμός ἐστι γαλαάδ· καὶ ἐμός ἐστι μανασσῆς· καὶ ἐφραῒμ ἀντί-
ληψις τῆς κεφαλῆς μου· ἰούδας βασιλεύς μου· μωὰβ λέβης τῆς
ἐλπίδος μου· ἐπὶ τὴν ἰδουμαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδημά μου:
ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν· τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς:
ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς ἰδουμαίας· οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀπωσάμενος
ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν:
δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως· καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου:
ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν· καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς ἐχθροὺς
ἡμῶν:

εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαδ

Ὁ θεὸς τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃς· ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ
καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη· ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσσῃ δολίᾳ:
καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με· καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν:
ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με ἐνδιέβαλλόν με· ἐγὼ δὲ προσηυχόμην:
καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν· καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπή-
σεώς μου· κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλόν· καὶ διάβολος στήτω
ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτόν, ἐξέλθοι καταδεδικασμένος:
καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν· γενηθήτωσαν αἱ ἡ-
μέραι αὐτοῦ ὀλίγαι· καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος:
γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοί· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα:
σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἐπαιτησάτωσαν:
ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν:

Ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ· καὶ διαρπα-
σάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ· μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντι-
λήπτωρ· μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ:
Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν· ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλει-
φθείη τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ
ἐναντίον κυρίου· καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθείη·
Γενηθήτωσαν ἐναντίον κυρίου διαπαντός· καὶ ἐξολοθρευθείη ἐκ γῆς
τὸ μνημόσυνον αὐτῶν· ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος:
Καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχόν· καὶ κατανενυγμένον τῇ
καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι· καὶ ἠγάπησε κατάραν καὶ ἥξει αὐτῷ:
Καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἐνεδύσατο
κατάραν ὡς ἱμάτιον· καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ:
Γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον ὃ περιβάλλεται· καὶ ὡσεὶ ζώνη ἣν διαπαντὸς
περιζώννυται· τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ κυρίου·
Καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου· καὶ σὺ κύριε κύριε ποί-
ησον μετ' ἐμοῦ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου· ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου·
Ῥῦσαί με ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ· καὶ ἡ καρδία μου τετάρακ-
ται ἐντός μου· ὡσεὶ σκιὰ ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν ἀντανηρέθην:
Ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες· τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας·
Καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον· κἀγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς:
Εἴδοσάν με ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν· βοήθησόν μοι κύριε ὁ θεός μου·
Καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου· καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χείρ σου αὕτη·
Καὶ σὺ κύριε ἐποίησας αὐτήν· καταράσονται αὐτοί καὶ σὺ εὐλογήσεις:
Οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν· ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται:
Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπήν· καὶ περιβαλέσθω-
σαν ὡς διπλοΐδα αἰσχύνην αὐτῶν· ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ σφό-
δρα ἐν τῷ στόματί μου· καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν:
Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος· τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν
ψυχήν μου: [illegible] ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ
Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου· ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχ-
θρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου· ῥάβδον δυνάμεως ἐξαπο-
στελεῖ σοι κύριος ἐκ Σιών· καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν
σου· μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου ἐν ταῖς λαμπρότησι
τῶν ἁγίων σου· ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐξεγέννησά σε:
Ὤμοσε κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ
τὴν τάξιν Μελχισεδέκ

ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς·
Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα· συνθλάσει κεφαλὰς
ἐπὶ γῆς πολλῶν. ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται· διὰ τοῦτο ὑψώσει
κεφαλήν· ἀλληλούια.

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συν-
αγωγῇ. μεγάλα τὰ ἔργα κυρίου· ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελή-
ματα αὐτοῦ. ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ
καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ κύριος·
τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα
διαθήκης αὐτοῦ. ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ·
τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν. ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλή-
θεια καὶ κρίσις· πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ· ἐστηριγμέναι εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι.
Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα δια-
θήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου· σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν·
Ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ἀλληλούια.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον· ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελή-
σει σφόδρα. δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ·
γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ·
καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων
καὶ δίκαιος. χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων καὶ κιχρῶν·
οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σα-
λευθήσεται. εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος·
ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται· ἑτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ
ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον. ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ· οὐ μὴ φοβηθῇ
ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐν τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ. ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς
πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ·
ὁ ἁμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὀργισθήσεται· τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει
καὶ τακήσεται· ἐπιθυμία ἁμαρτωλῶν ἀπολεῖται·

Αἰνεῖτε παῖδες κύριον· αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου. εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογη-
μένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου

μέχρι δυσμῶν αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου· ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη κς
ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ· τίς ὡς κς ὁ θς ἡμῶν·
ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ·
ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα·
τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ·
ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην·

ἀλληλούϊα

Ἐν ἐξόδῳ ἰσλ ἐξ αἰγύπτου οἴκου ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου·
ἐγενήθη ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ· ἰσλ ἐξουσία αὐτοῦ·
ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω·
Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοί· καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων·
Τί σοί ἐστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες· καὶ σὺ ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ
ὀπίσω· τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοί· καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων· ἀ
πὸ προσώπου τοῦ θυ ἰακώβ· τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λί
μνας ὑδάτων· καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων·
Μὴ ἡμῖν κε μὴ ἡμῖν· ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν ἐπὶ τῷ ἐ
λέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου· μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη ποῦ ἐστιν
ὁ θς αὐτῶν· ὁ δὲ θς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ· πάντα ὅσα
ἠθέλησεν ἐποίησεν· τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυ
σίον ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων· στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν·
Ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται· ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἀκούσονται·
Ῥῖνας ἔχουσι καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται· χεῖρας ἔχουσι καὶ οὐ ψηλα
φήσουσιν· πόδας ἔχουσι καὶ οὐ περιπατήσουσιν·
Οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν· ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο
οἱ ποιοῦντες αὐτά· καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς·
Οἶκος ἰσλ ἤλπισεν ἐπὶ κν· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν·
Οἶκος ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ κν· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν·
Κς μνησθεὶς ἡμῶν εὐλόγησεν ἡμᾶς· εὐλόγησε τὸν οἶκον ἰσλ·
Εὐλόγησε τὸν οἶκον ἀαρών· εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν κν·
Τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων· προσθείη κς ἐφ' ὑμᾶς·
Ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν· εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κῳ·
Τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ κῳ·
Τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων· οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε κε·
Οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾅδου· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες

εὐλογήσομεν τὸν κν̄ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος: ΡΙΔ
Ἠγάπησα ὅτι εἰσακούσεται κς τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου·
ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί· ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι:
περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου· κίνδυνοι ᾅδου εὕροσάν με·
θλῖψιν καὶ ὀδύνην εὗρον καὶ τὸ ὄνομα κυ ἐπικαλεσάμην·
ὦ κε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου· ἐλεήμων ὁ κς καὶ δίκαιος· ὁ θς ἡμῶν
ἐλεεῖ· φυλάσσων τὰ νήπια ὁ κς· ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με·
ἐπίστρεψον ἡ ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου ὅτι κς εὐηργέτησέ σε·
ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου· τοὺς ὀφθαλμούς μου
ἀπὸ δακρύων καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος:
εὐαρεστήσω ἐνώπιον κυ ἐν χώρᾳ ζώντων: ΡΙΕ
Ἐπίστευσα διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα· ἐγὼ δὲ
εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης· τί ἀνταποδώσω
τῷ κω περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι· ποτήριον σωτηρίου λή-
ψομαι καὶ τὸ ὄνομα κυ ἐπικαλέσομαι:
τὰς εὐχάς μου τῷ κω ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ:
τίμιος ἐναντίον κυ ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ· ὦ κε ἐγὼ δοῦλος σός ἐ-
γὼ δοῦλος σὸς καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου· διέρρηξας τοὺς δε-
σμούς μου· σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως· καὶ ἐν ὀνόματι κυ ἐπι-
καλέσομαι· τὰς εὐχάς μου τῷ κω ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· ἐν αὐλαῖς οἴκου κυ ἐν μέσῳ σου ιλημ:
Αἰνεῖτε τὸν κν πάντα τὰ ἔθνη· ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ
λαοί· ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς· καὶ ἡ ἀλήθεια
τοῦ κυ μένει εἰς τὸν αἰῶνα: ἀλληλούϊα. ΡΙΖ
Ἐξομολογεῖσθε τῷ κω ὅτι ἀγαθὸς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ:
εἰπάτω δὴ οἶκος ιηλ ὅτι ἀγαθὸς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ:
εἰπάτω δὴ οἶκος ἀαρὼν ὅτι ἀγαθὸς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ:
εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κν ὅτι ἀγαθὸς ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν
κν καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν· κς ἐμοὶ βοηθὸς καὶ οὐ
φοβηθήσομαι· τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος:
κς ἐμοὶ βοηθὸς κἀγὼ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου:
ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κν ἢ πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον:
ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ κν ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχοντας:

Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με· καὶ τῷ ὀνόματι κυ ἠμυνάμην αὐτ(ούς)·
κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με· καὶ τῷ ὀνόματι κυ ἠμυνάμην αὐτούς.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον· καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀ-
κάνθαις· καὶ τῷ ὀνόματι κυ ἠμυνάμην αὐτούς· ὠσθεὶς ἀνετρά-
πην τοῦ πεσεῖν· καὶ ὁ κς ἀντελάβετό μου· ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς
μου ὁ κς· καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων·
Δεξιὰ κυ ἐποίησε δύναμιν· δεξιὰ κυ ὕψωσέ με· δεξιὰ κυ ἐποί-
ησε δύναμιν· οὐκ ἀποθανοῦμαι ἀλλὰ ζήσομαι καὶ ἐκδιηγήσο-
μαι τὰ ἔργα κυ· παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ κς· καὶ τῷ θανάτῳ
οὐ παρέδωκέ με· ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης· εἰσελθὼν
ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ κω:
Αὕτη ἡ πύλη τοῦ κυ· δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ· ἐξομολογήσο-
μαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν:
Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κε-
φαλὴν γωνίας· παρὰ κυ ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν· αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κς· ἀγαλλιασώμεθα
καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ· ὦ κε σῶσον δή· ὦ κε εὐόδωσον δή:
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυ:
Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου κυ· θς κς καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν:
Συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν ἕως τῶν κεράτων
τοῦ θυσιαστηρίου· θς μου εἶ σὺ καὶ ἐξομολογήσομαί σοι:
Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν:
Ἐξομολογεῖσθε τῷ κω ὅτι ἀγαθὸς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ:

ἀλληλούϊα · κα · ιϛ · ιη

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ κυ·
μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ· ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν· οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀ-
νομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν:
Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα· ὄφε-
λον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου·
Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου·
Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας ἐν τῷ μεμαθηκέ-
ναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου: τὰ δικαιώματά
σου φυλάξω· μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα·

Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· ἐν τῷ φυλά-
ξασθαι τοὺς λόγους σου· ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε· Ἐ-
μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυ-
ψα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι:
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου· ἐν τοῖς χείλε-
σί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου:
Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ:
Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου:
Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω· οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου:
Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου· ζήσομαι καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου:
Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια
ἐκ τοῦ νόμου σου· πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ· μὴ ἀποκρύψῃς
ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου· ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐ-
πιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ· ἐπετίμησας ὑ-
περηφάνοις· ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου:
Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου
ἐξεζήτησα· καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες καὶ κατ' ἐμοῦ κατε-
λάλουν· ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου:
Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μού ἐστι, καὶ αἱ συμβουλίαι μου
τὰ δικαιώματά σου· ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου· ζῆσόν με
κατὰ τὸν λόγον σου· τὰς ὁδούς μου ἐξήγγειλα καὶ ἐπήκουσάς
μου· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου:
Ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς
θαυμασίοις σου· ἔσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας· βεβαί-
ωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου· ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ· καὶ
τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με:
Ὁδὸν ἀληθείας ᾑρετισάμην καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην:
Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου· Κύριε μή με καταισχύνῃς:
Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου:
Νομοθέτησόν με Κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου καὶ ἐκζητή-
σω αὐτὴν διαπαντός· συνέτισόν με καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου
καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου:
Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα:
Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν:

ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα· ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με· στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου· περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπώπτευσα· ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά·

Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με·

Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου κύριε· τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου·

Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον· ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου· καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα· ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα·

Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντὸς εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα· καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων καὶ οὐκ ᾐσχυνόμην·

Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἃς ἠγάπησα σφόδρα· καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου ἃς ἠγάπησα· καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου·

Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου· ὧν ἐπήλπισάς με· αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με·

Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα· ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα· ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος κύριε καὶ παρεκλήθην· ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου· ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου ἐν τόπῳ παροικίας μου·

Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου κύριε καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου·

Αὕτη ἐγενήθη μοι ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα·

Μερίς μου εἶ κύριε· εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου·

Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐλέησόν με κατὰ τὸν λόγον σου·

Διελογισάμην τὰς ὁδούς σου· καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου·

Ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου·

Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι· καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην· μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου·

Μέτοχος εἰμὶ ἐγὼ πάντων τῶν φοβουμένων σε καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου· τοῦ ἐλέους σου κύριε πλήρης ἡ γῆ· τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με·

ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου κε κατὰ τὸν λόγον σου:
Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν με ὅτι ταῖς ἐντο-
λαῖς σου ἐπίστευσα· πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐπλημμέ-
λησα· διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα:
Χρηστὸς εἶ σὺ κε καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου:
Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων· ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου
ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου· ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν
ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα: Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με
ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου: Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ
στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου:
Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με· συνέτισόν με καὶ μαθή-
σομαι τὰς ἐντολάς σου. Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐ-
φρανθήσονται ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα:
Ἔγνων κε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με:
Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με κατὰ τὸ λόγιόν σου
τῷ δούλῳ σου. Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου καὶ ζήσομαι ὅτι ὁ νόμος
σου μελέτη μού ἐστιν. Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι ὅτι ἀδίκως
ἠνόμησαν εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου:
Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου:
Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ:
Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα:
Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου λέγοντες πότε παρακαλέσεις με:
Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην:
Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου· πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν κα-
ταδιωκόντων με κρίσιν· διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσ-
χίας ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου κε:
Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως κατεδίωξάν με βοήθησόν μοι
Παρὰ μικρὸν συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ· ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον
τὰς ἐντολάς σου· κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με καὶ φυλάξω τὰ
μαρτύρια τοῦ στόματός σου. Εἰς τὸν αἰῶνα κε ὁ λόγος σου δι-
αμένει ἐν τῷ οὐρανῷ· εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου:
Ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει· τῇ διατάξει σου διαμένει
ἡ ἡμέρα ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά:
Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστιν τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν

τῇ ταπεινώσει μου· εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δι-
καιωμάτων σου ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με·
Σός εἰμι ἐγὼ σῶσόν με ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα·
ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με· τὰ μαρτύριά σου συνῆκα·
Πάσης συντελείας εἶδον πέρας· πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα·
Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου κύριε· ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μού ἐστιν·
Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα ἐμή ἐστιν· ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα
ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μού ἐστιν·
Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα·
Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου ὅπως ἂν
φυλάξω τοὺς λόγους σου· ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα
ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με· ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λό-
γιά σου ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου·
Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας·
Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου·
Ὤμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου·
Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα κύριε ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου·
Τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ κύριε καὶ τὰ κρίματά
σου δίδαξόν με· ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσί σου διὰ παντὸς
τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην· ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι
καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην· ἐκληρονόμησα τὰ μαρ-
τύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν·
Ἔκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν
αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν· παρανόμους ἐμίσησα τὸν δὲ νόμον σου
ἠγάπησα· βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ· εἰς τὸν λόγον σου ἐπήλπισα·
Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς
τοῦ θεοῦ μου· ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ ζῆσόν με καὶ
μὴ καταισχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου·
Βοήθησόν μοι καὶ σωθήσομαι καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου
διὰ παντός· ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀ-
πὸ τῶν δικαιωμάτων σου ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν·
Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς·
διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου· καθήλωσον ἐκ τοῦ φό-
βου σου τὰς σάρκας μου· ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην·

Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην· μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδικοῦσί με·
Ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν· μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι·
Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς
δικαιοσύνης σου· ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλε-
ός σου καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με·
Δοῦλός σου εἰμὶ ἐγώ· συνέτισόν με καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου·
Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ κυρίῳ· διεσκέδασαν τὸν νόμον σου·
Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον·
Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην· πᾶσαν ὁδὸν
ἀδικίας ἐμίσησα· θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου· διὰ τοῦτο ἐξη-
ρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου· ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ
καὶ συνετιεῖ νηπίους· τὸ στόμα μου ἤνοιξα καὶ εἵλκυσα πνεῦμα·
ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν·
Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπών-
των τὸ ὄνομά σου· τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λό-
γιόν σου καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία·
Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου·
Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου καὶ δίδαξόν
με τὰ δικαιώματά σου· διεξόδους ὑδάτων κατέβησαν οἱ ὀφθαλ-
μοί μου ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου· δίκαιος εἶ κύριε καὶ εὐθεῖς
αἱ κρίσεις σου· ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου καὶ ἀλήθειαν σφόδρα·
Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου· ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου·
Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό·
Νεώτερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος· τὰ δικαιώματά σου οὐκ
ἐπελαθόμην· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια·
Θλῖψις καὶ ἀνάγκαι εὕροσάν με· αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου·
Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα· συνέτισόν με καὶ ζήσομαι·
Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐπάκουσόν μου κύριε· τὰ δικαιώ-
ματά σου ἐκζητήσω· ἐκέκραξά σοι σῶσόν με καὶ φυλάξω
τὰ μαρτύριά σου· προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα· εἰς
τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα· προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί
μου πρὸς ὄρθρον τοῦ μελετᾶν τὰ λόγιά σου·
Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με·

Προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ· ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου
ἐμακρύνθησαν. Ἐγγὺς εἶ σὺ κε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.
Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθε-
μελίωσας αὐτά. Κρῖνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με· διὰ
τὸν λόγον σου ζῆσόν με. Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία,
ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.
Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ κε, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.
Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με· ἐκ τῶν μαρτυρίων σου
οὐκ ἐξέκλινα. Εἶδον ἀσυνθετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ
λόγιά σου οὐκ ἐφυλάξαντο. Ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα·
κε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με. Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐ-
δειλίασεν ἡ καρδία μου.
Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου ὡς ὁ εὑρίσκων σκῦλα πολλά.
Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.
Ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ᾔνεσά σε ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.
Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου κε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.
Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.
Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ
ὁδοί μου ἐναντίον σου κε.
Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου κε· κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.
Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου κε· κατὰ τὸ λόγιόν σου
ῥῦσαί με. Ἐξερεύξαιντο τὰ χείλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξῃς
με τὰ δικαιώματά σου. Φθέγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σου,
ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.
Γενέσθω ἡ χείρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ᾐρετισάμην.
Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου κε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστι.
Ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοη-
θήσει μοι. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός· ζήτησον τὸν
δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

ᾨδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Πρὸς κν ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου.
Κε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων, καὶ ἀπὸ γλώσσης δολί-
ας. Τί δοθείη σοι καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν

τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς:
οἴμμοι ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη· κατεσκήνωσα μετὰ
τῶν σκηνωμάτων κηδάρ· πολλὰ παρῴκησεν ἡ ψυχή μου μετὰ
τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός:
ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς ἐπολέμουν με δωρεάν:
Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου:
ἡ βοήθειά μου παρὰ κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν:
μὴ δώῃς εἰς σάλον τὸν πόδα σου μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε:
ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν ἰσραήλ:
κύριος φυλάξαι σε· κύριος σκέπη σου ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου:
ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα:
κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ· φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ κύριος:
κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου ἀπὸ τοῦ νῦν
καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος:
Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι εἰς οἶκον κυρίου πορευσόμεθα:
ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ἰερουσαλήμ:
ἰερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό:
ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί· φυλαὶ κυρίου μαρτύριον τῷ ἰσραήλ
τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι κυρίου· ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι
εἰς κρίσιν· θρόνοι ἐπὶ οἶκον δαυίδ:
ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν ἰερουσαλήμ· καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγα-
πῶσί σε· γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου:
καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου· ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου
καὶ τῶν πλησίον μου ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ:
ἕνεκα τοῦ οἴκου κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐζήτησα ἀγαθά σοι:
Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ:
ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν
ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς:
οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἕως οὗ οἰκτει-
ρῆσαι ἡμᾶς· ἐλέησον ἡμᾶς κύριε ἐλέησον ἡμᾶς:
ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως· ἐπὶ πλεῖον ἐ-
πλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν· τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι καὶ ἡ
ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις:
Εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν· εἰπάτω δὴ ἰσραήλ· εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν
ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ᾽ ἡμᾶς· ἄρα ζῶντας ἂν κα-
τέπιον ἡμᾶς· ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς·
ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς:

χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν· ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ
ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον· εὐλογητὸς κς ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς
θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν· ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη
ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων·
Ἡ παγὶς συνετρίβη καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν· ἡ βοήθεια ἡμῶν
ἐν ὀνόματι κυ τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐνὸν καὶ τὴν γῆν:

ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ρκδ

ρκδ Οἱ πεποιθότες ἐπὶ κν ὡς ὄρος Σιών· οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα
ὁ κατοικῶν Ἱλήμ· ὄρη κύκλῳ αὐτῆς καὶ ὁ κς κύκλῳ τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· ὅτι οὐκ ἀφήσει κς τὴν ῥάβ-
δον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων:
ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν:
Ἀγάθυνον κε τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ:
Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιάς, ἀπάξει κς μετὰ τῶν
ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσλ:

ρκε Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κν τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν ἐγενήθημεν ὡς
παρακεκλημένοι· τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν:
Καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως· τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν
ἐμεγάλυνε κς τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν· ἐμεγάλυνε κς τοῦ ποιῆ-
σαι μεθ' ἡμῶν ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι:
Ἐπίστρεψον κε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ:
Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι:
Πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν:
Ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν:

ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ρκϛ

ρκϛ Ἐὰν μὴ κς οἰκοδομήσῃ οἶκον εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες:
Ἐὰν μὴ κς φυλάξῃ πόλιν εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων:
Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τοῦ ὀρθρίζειν· ἐγείρεσθαι μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἐσ-
θίοντες ἄρτον ὀδύνης· ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον:
Ἰδοὺ ἡ κληρονομία κυ υἱοί· ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός:
Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ· οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων:
Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν:
Οὐ καταισχυνθήσονται ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις:

ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ρκζ

ρκζ Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κν· οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς
ὁδοῖς αὐτοῦ· τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι:

Μακάριος εἶ καὶ καλῶς σοι ἔσται· ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα
ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου· οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ
τῆς τραπέζης σου· ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος
τὸν κύριον· εὐλογήσαι σε κύριος ἐκ Σιών:
καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου:
καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ: ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ρκη
Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου· εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ· πλε-
ονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου· καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι:
ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί· ἐμάκρυναν τὴν ἀνο-
μίαν αὐτῶν· κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν:
αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ
μισοῦντες Σιών· γενηθήτωσαν ὡς χόρτος δωμάτων:
ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη· οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα
αὐτοῦ ὁ θερίζων· καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων:
καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες εὐλογία κυρίου ἐφ᾽ ὑμᾶς· εὐλογήκαμεν
ὑμᾶς ἐν ὀνόματι κυρίου: ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκθ
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι κύριε· κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου
γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου
ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς κύριε· κύριε τίς ὑποστήσεται· ὅτι παρὰ σοῦ ὁ ἱλασμός ἐστιν:
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου
εἰς τὸν λόγον σου· ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν κύριον:
ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπι-
σάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον· ὅτι παρὰ τῷ κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ λύτρωσις:
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ:
ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ρλ
Κύριε οὐχ ὑψώθη μου ἡ καρδία· οὐδὲ ἐμετεωρίσθησάν μου οἱ ὀφθαλμοί μου:
οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ:
εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν· ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχήν μου:
ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ· ὡς ἀνταπόδοσις
ἐπὶ τὴν ψυχήν μου· ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος: ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρλα
Μνήσθητι κύριε τοῦ Δαυὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ· ὡς ὤμοσε
τῷ κυρίῳ· ηὔξατο τῷ θεῷ Ἰακώβ· εἰ εἰσελευσόμεθα εἰς σκήνωμα
οἴκου μου· εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου·

Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν
καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου· ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ κυρίῳ,
σκήνωμα τῷ θεῷ Ἰακώβ· ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ·
εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ· εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκη-
νώματα αὐτοῦ· προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ·
Ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου· σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου·
Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται·
Ἕνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου·
Ὤμοσε κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν·
Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου·
Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ μαρτύριά μου
ταῦτα ἃ διδάξω αὐτούς· καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος κα-
θιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου· ὅτι ἐξελέξατο κύριος τὴν Σιών·
Ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ· αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς
αἰῶνα αἰῶνος· ὧδε κατοικήσω ὅτι ᾑρετισάμην αὐτήν·
Τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω· τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων·
Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν· καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται·
Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυίδ· ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου·
Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην· ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγί-
ΡΛΒ ασμά μου· ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν·
Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνὸν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό·
Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα·
Τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρὼν τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ·
Ὡς δρόσος Ἀερμὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών·
Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο κύριος τὴν εὐλογίαν ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος· ᾠδὴ τῶν ἀν
ΡΛΓ Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ δοῦλοι κυρίου· οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν αὐ-
λαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν· ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς
τὰ ἅγια καὶ εὐλογεῖτε τὸν κύριον· εὐλογήσαι σε κύριος ἐκ Σιὼν ὁ ποι-
ήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἀλληλούια·
ΡΛΔ Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου αἰνεῖτε δοῦλοι κύριον· οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν αὐλαῖς
οἴκου θεοῦ ἡμῶν· αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸς κύριος· ψάλατε τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ ὅτι καλόν· ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ κύριος·
Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ· ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα ὅτι μέγας ὁ κύριος·
καὶ ὁ κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς· πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ κύριος
ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ· ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις
ταῖς ἀβύσσοις· ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς·

ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν· ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ:
Ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους:
Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε· ἐν Φαραὼ
καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ· ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλά·
Καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς· τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων:
Καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασάν· καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν:
Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν· κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ:
Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν:
Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται:
Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον· ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων:
Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται:
Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται· οὐδὲ γάρ ἐστι πνεῦμα ἐν τῷ στό-
ματι αὐτῶν· ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά:
Καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς· οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον:
Οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον:
Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον· εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιὼν
ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ: ἀλληλούϊα
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ:
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ:
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα:
Τῷ ποιοῦντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ· ὅτι εἰς:
Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει· ὅτι:
Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὅτι:
Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ· ὅτι:
Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας· ὅτι:
Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός· ὅτι:
Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν· ὅτι εἰς:
Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν· ὅτι:
Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ· ὅτι:
Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις· ὅτι:
Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς· ὅτι:
Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθράν· ὅτι:
Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ· ὅτι:
Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους· ὅτι:
Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς· ὅτι:
Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα:

Καὶ ἀποκτείναντα βασιλεῖς κραταιούς· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα:
Καὶ δόντα τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν· ὅτι εἰς:
Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ· ὅτι εἰς:
Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα:
Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· ὅτι εἰς:
Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί· ὅτι:
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ: ψαλμὸς τῷ Δαβίδ

ρλς Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος· ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν
ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών· ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς
ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν· ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς
οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ᾠδῶν:
Καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον· ᾄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών:
Πῶς ᾄσωμεν τὴν ᾠδὴν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας· ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου
Ἱερουσαλὴμ ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου· κολληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυ-
γγί μου ἐὰν μή σου μνησθῶ· ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλὴμ
ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου:
Μνήσθητι Κύριε τῶν υἱῶν Ἐδὼμ τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλήμ:
Τῶν λεγόντων ἐκκενοῦτε ἐκκενοῦτε ἕως ὁ θεμέλιος ἐν αὐτῇ:
Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος· μακάριος ὃς ἀνταποδώ-
σει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν:
Μακάριος ὃς κρατήσει καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν:

ρλζ Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ Ζαχαρίου:

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· καὶ ἐναντίον ἀγγέλ-
ψαλῶ σοι· ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου:
προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου· καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ
ὀνόματί σου· ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου:
Ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου:
Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε ταχὺ ἐπάκουσόν μου:
Πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου ἐν δυνάμει σου· ἐξομολογησά-
σθωσάν σοι Κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς· ὅτι ἤκουσαν πάντα
τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου· καὶ ᾀσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς Κυρίου:
Ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου· ὅτι ὑψηλὸς Κύριος καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ,
Καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει· ἐὰν πορευθῶ ἐν μέ-
σῳ θλίψεως ζήσεις με· ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖ-
ρά σου καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου· Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ:
Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
παρίδῃς:- εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαβίδ

ρλη

Κ(ύρι)ε ἐδοκίμασάς με καὶ ἔγνως με· σὺ ἔγνως τὴν καθέδραν μου
Καὶ τὴν ἔγερσίν μου· σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν·
Τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου σὺ ἐξιχνίασας:
Καὶ πάσας τὰς ὁδούς μου προεῖδες· ὅτι οὐκ ἔστι δόλος ἐν γλώσσῃ μου:
Ἰδοὺ κ(ύρι)ε σὺ ἔγνως πάντα τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα· σὺ ἔπλασάς με καὶ ἔ-
θηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου· ἐθαυμαστώθη ἡ γνῶσίς σου ἐξ ἐμοῦ·
Ἐκραταιώθη οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν· ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ
πνεύματός σου· Καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω:
Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανὸν σὺ ἐκεῖ εἶ· ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ᾅδην πάρει·
Ἐὰν ἀναλάβοιμι τὰς πτέρυγάς μου κατ' ὄρθρον καὶ κατασκηνώσω
εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης· καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χείρ σου ὁδηγήσει με·
Καὶ καθέξει με ἡ δεξιά σου· καὶ εἶπα ἄρα σκότος καταπατήσει με·
Καὶ νὺξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου· ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ·
Καὶ νὺξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται· ὡς τὸ σκότος αὐτῆς οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς·
Ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου· ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρός μου·
Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθης·
Θαυμάσια τὰ ἔργα σου καὶ ἡ ψυχή μου γινώσκει σφόδρα:
Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου ἀπὸ σοῦ ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ·
Καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς· τὸ ἀκατέργαστόν
μου εἴδοσαν οἱ ὀφθαλμοί σου· καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται·
Ἡμέρας πλασθήσονται καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς:
Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ θ(εό)ς· λίαν ἐκραταιώθησαν
αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν· ἐξαριθμήσομαι αὐτοὺς καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται·
Ἐξηγέρθην καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ· ἐὰν ἀποκτείνῃς ἁμαρτωλοὺς ὁ θ(εό)ς·
Ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ· ὅτι ἐρεῖς εἰς διαλογισμόν·
Λήψονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου· οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς
σε κ(ύρι)ε ἐμίσησα· καὶ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς σου ἐξετηκόμην;
Τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτούς· εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι:
Δοκίμασόν με ὁ θ(εό)ς καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου· ἔτασόν με καὶ γνῶ-
θι τὰς τρίβους μου· καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί·
καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ. Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαβίδ
Ἐξελοῦ με κ(ύρι)ε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ· ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με·
Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ· ὅλην τὴν ἡμέραν
παρετάσσοντο πολέμους· ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφεως·
Ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν· φύλαξόν με κ(ύρι)ε ἐκ χειρὸς
ἁμαρτωλοῦ· ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με·
Οἵτινες ἐλογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου·
Ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι καὶ σχοινία διέτειναν
παγίδας τοῖς ποσί μου· ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλα ἔθεντό μοι·

ἶπα τῷ κ(υρί)ῳ θ(εό)ς μου εἶ σύ· ἐνώτισαι κ(ύρι)ε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου:
Κ(ύρι)ε κ(ύρι)ε δύναμις τῆς σωτηρίας μου· ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου
ἐν ἡμέρᾳ πολέμου· μὴ παραδῷς με κ(ύρι)ε ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου
ἁμαρτωλῷ· διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ· μὴ ἐγκαταλίπῃς με μήπο-
τε ὑψωθῶσιν· ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν κόπος τῶν
χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς:
Πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρακες ἐν πυρί· καταβαλεῖς αὐτοὺς ἐν τα-
λαιπωρίαις καὶ οὐ μὴ ὑποστῶσιν· ἀνὴρ γλωσσώδης· οὐ κατευ-
θυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς· ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν:
Ἔγνων ὅτι ποιήσει κ(ύριο)ς τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων·
Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου· καὶ κατοικήσου-
ρμ σιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου:— ψαλμὸς τῷ δαυίδ·
Κ(ύρι)ε ἐκέκραξα πρὸς σέ εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ
τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ:
Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου·
ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή·
Θοῦ κ(ύρι)ε φυλακὴν τῷ στόματί μου καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου:
μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας τοῦ προφασί-
ζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις· σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν
ἀνομίαν καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν:
Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με· ἔλαιον δὲ ἁμαρ-
τωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου:
Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατε-
πόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν:
Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου ὅτι ἡδύνθησαν· ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρ-
ράγη ἐπὶ τῆς γῆς· διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην:
Ὅτι πρὸς σὲ κ(ύρι)ε κ(ύρι)ε οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα μὴ ἀντανέλῃς
τὴν ψυχήν μου· φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι·
Καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν:
Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί· κατὰ μόνας
εἰμὶ ἐγὼ ἕως ἂν παρέλθω:— συνέσεως τῷ δαυὶδ
ρμα ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ προσευχόμενον:
Φωνῇ μου πρὸς κ(ύριο)ν ἐκέκραξα φωνῇ μου πρὸς κ(ύριο)ν ἐδεήθην·
ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου· τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον
αὐτοῦ ἀπαγγελῶ· ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου καὶ σὺ ἔ-
γνως τὰς τρίβους μου:—
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐπορευόμην ἔκρυψαν παγίδα μοι· κατενόουν εἰς
τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με:
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου·

Ἐκέκραξα πρὸς σὲ κε· εἶπα σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου μερίς μου ἐν γῇ ζώντων:
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα:
ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με· ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ:
Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ
ὀνόματί σου· ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι:

Ψαλμὸς τῷ Δαδ ὅτε κατεδίωκεν αὐτὸν Ἀβεσσαλὼμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. ρμβ

Κε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου· ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου:
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου· ὅτι οὐ δικαιω-
θήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν:
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς
γῆν τὴν ζωήν μου· ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος:
Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου· ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου:
Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων· ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου·
ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων· διεπέτασα πρὸς σὲ
τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι:
Ταχὺ εἰσάκουσόν μου κε· ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς
τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαί-
νουσιν εἰς λάκκον· ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλε-
ός σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα:
Γνώρισόν μοι κε ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου:
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου κε· πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν
με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ θς μου:
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνό-
ματός σου κε ζήσεις με· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις
ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολο-
θρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλί-
βοντας τὴν ψυχήν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί:

Ψαλμὸς τῷ Δαδ πρὸς τὸν Γολιάθ. ρμγ

Εὐλογητὸς κς ὁ θς μου ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παρά-
ταξιν· τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον· ἔλεός μου καὶ κατα-
φυγή μου· ἀντιλήπτωρ μου καὶ ῥύστης μου· ὑπερασπιστής
μου καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα· ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ:
Κε τί ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ· ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι λογίζῃ αὐτόν:
Ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη· αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιὰ παράγουσι:
Κε κλῖνον οὐρανούς σου καὶ κατάβηθι· ἅψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται:

ψον ἀστραπὴν καὶ σκορπιεῖς αὐτούς· ἐξαπόστειλον τὰ
βέλη σου καὶ συνταράξεις αὐτούς· ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά
σου ἐξ ὕψους· ἐξελοῦ με καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν:
Ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων· ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα:
Καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας· ὁ θς ᾠδὴν καινὴν ᾄσομαί σοι:
Ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι· τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς
βασιλεῦσιν· τῷ λυτρουμένῳ Δαδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας
πονηρᾶς· ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων
Ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα· καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικί(ας)
Ὧν οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς νεόφυτα ἱδρυμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν:
Αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι περικεκοσμημέναι ὡς
ὁμοίωμα ναοῦ· τὰ ταμιεῖα αὐτῶν πλήρη ἐξερευγόμενα ἐκ
τούτου εἰς τοῦτο· τὰ πρόβατα αὐτῶν πολυτόκα πληθύνοντα
ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς:
Οὐκ ἔστι κατάπτωμα φραγμοῦ οὐδὲ διέξοδος οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς
πλατείαις αὐτῶν· ἐμακάρισαν τὸν λαὸν ᾧ ταῦτά ἐστι:
Μακάριος ὁ λαὸς οὗ κς ὁ θς αὐτοῦ:— αἴνεσις τῷ Δαδ:
ρμδ Ὑψώσω σε ὁ θς μου ὁ βασιλεύς μου· καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς
τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καθ' ἑκάστην ἡμέραν
εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
Μέγας κς καὶ αἰνετὸς σφόδρα· καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέ-
ρας· γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου· καὶ τὴν δύναμίν σου ἀ-
παγγελοῦσι· τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λα-
λήσουσι· καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται· καὶ τὴν δύναμιν
τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται:
Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται· καὶ τῇ δι-
καιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται· οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κς μα-
κρόθυμος καὶ πολυέλεος· χρηστὸς κς τοῖς σύμπασι:
Καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἐξομολογησάσ-
θωσάν σοι κε πάντα τὰ ἔργα σου· καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σοι
Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι:
Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου:
Καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου:
Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων· καὶ ἡ δεσποτεία σου
ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· πιστὸς κς ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ:
Καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ· ὑποστηρίζει κς πάντας τοὺς καταπί-
πτοντας· καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους:
Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι:

καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ· ἀνοίγεις σὺ τὴν
χεῖρά σου καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. δίκαιος κύριος ἐν πά-
σαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ· καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ:
Ἐγγὺς κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν· πᾶσι τοῖς ἐπικαλου-
μένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ· θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν
ποιήσει· καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται καὶ σώσει αὐτούς:
Φυλάσσει κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν· καὶ πάντας τοὺς
ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. αἴνεσιν κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου·
καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:- ἀλληλούια ἀγγαίου καὶ ζαχαρίου ρμε
Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον· αἰνέσω κύριον ἐν ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ θεῷ μου
ἕως ὑπάρχω. μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων οἷς
οὐκ ἔστι σωτηρία· ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐ-
τοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ:
Μακάριος οὗ ὁ θεὸς ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ· ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐ-
τοῦ· τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ
ἐν αὐτοῖς· τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα·
Ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις· διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι·
Κύριος λύει πεπεδημένους· κύριος σοφοῖ τυφλούς· κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους·
Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους· κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους· ὀρφανὸν καὶ
χήραν ἀναλήψεται· καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ:
Βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ θεός σου σιὼν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν·
ἀλληλούια ἀγγαίου καὶ ζαχαρίου ρμϛ
Αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός· τῷ θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἴ-
νεσις. οἰκοδομῶν ἱερουσαλὴμ ὁ κύριος· τὰς διασπορὰς τοῦ ἰσραὴλ ἐπισυνάξει·
ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν· καὶ δεσμεύων τὰ
συντρίμματα αὐτῶν. ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων·
Καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν· μέγας ὁ κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ
καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός· ἀναλαμβάνων πραεῖς
ὁ κύριος· ταπεινῶν δὲ ἁμαρτωλοὺς ἕως τῆς γῆς· ἐξάρξατε τῷ κυρί-
ῳ ἐν ἐξομολογήσει· ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ:
Τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις· τῷ ἑτοιμάζοντι
τῇ γῇ ὑετόν· τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον:
Καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων· διδόντι τοῖς κτήνεσι τρο-
φὴν αὐτῶν· καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλου-
μένοις αὐτόν. οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει:
Οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ. εὐδοκεῖ κύριος ἐν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν· καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Ἐπαίνει ἱερουσαλὴμ τὸν κ̅ν̅· αἴνει τὸν θ̅ν̅ σου σιών· ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μο-
χλοὺς τῶν πυλῶν σου· εὐλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί·
Ὁ τιθεὶς τὰ ὅριά σου εἰρήνην· καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε·
Ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ· ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λό-
γος αὐτοῦ· τοῦ διδόντος χιόνα ὡσεὶ ἔριον·
Ὁμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος· βάλλοντος κρύσταλλον αὐ-
τοῦ ὡσεὶ ψωμούς· κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται·
Ἀποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ τήξει αὐτά· πνεύσει τὸ πνεῦμα
αὐτοῦ καὶ ῥυήσεται ὕδατα· ὁ ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτοῦ τῷ
ἰακώβ· δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ ἰσλ̅·
Οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει· καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ
ἐδήλωσεν αὐτοῖς:–

Αἰνεῖτε τὸν κ̅ν̅ ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις·
αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη·
αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς·
Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν· καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπερά-
νω τῶν οὐρανῶν· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κ̅υ̅·
Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν·
Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
πρόσταγμα ἔθετο καὶ οὐ παρελεύσεται· αἰνεῖτε τὸν κ̅ν̅ ἐκ τῆς
γῆς δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι· πῦρ· χάλαζα· χιών· κρύ-
σταλλος· πνεῦμα καταιγίδος· τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ·
Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί· ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι·
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη· ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά·
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί· ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς·
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι· πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων· αἰνεσάτω-
σαν τὸ ὄνομα κ̅υ̅· ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου· ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς
καὶ οὐρανοῦ· καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς
ὁσίοις αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς ἰσλ̅· λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ:

Ἄσατε τῷ κ̅ω̅ ᾆσμα καινόν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσί-
ων· εὐφρανθήτω ἰσλ̅ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν· καὶ υἱοὶ σιὼν
ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν·
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ· ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλ-
τηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ· ὅτι εὐδοκεῖ κ̅ς̅ ἐν τῷ λαῷ αὐ-
τοῦ· καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ:

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν
αὐτῶν· αἱ ὑψώσεις τοῦ θῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν· καὶ ῥομ-
φαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν· τοῦ ποιῆσαι ἐκδί-
κησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς:
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις· καὶ τοὺς ἐνδόξους
αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς· τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρί-
μα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἐστὶ πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ:
Αἰνεῖτε τὸν θν̄ ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώμα-
τι δυνάμεως αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ:
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ
καὶ κιθάρᾳ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ·
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμ-
βάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ:
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κν̄:

[illegible] ἰδιόγραφος [illegible] ἔξωθεν τοῦ ἀριθμοῦ [illegible] Γολιάθ [illegible]

Μικρὸς ἤμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου· καὶ νεώτερος ἐν τῷ
οἴκῳ τοῦ πρς μου· ἐποίμαινον τὰ πρόβατα τοῦ πρς μου·
αἱ χεῖρές μου ἐποίησαν ὄργανον· καὶ οἱ δάκτυλοί μου ἥρ-
μοσαν ψαλτήριον· καὶ τίς ἀναγγελεῖ τῷ κῳ μου· αὐτὸς
κς· αὐτὸς εἰσακούει· αὐτὸς ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ·
καὶ ἦρέ με ἐκ τῶν προβάτων τοῦ πρς μου·
καὶ ἔχρισέ με ἐν τῷ ἐλαίῳ τῆς
χρίσεως αὐτοῦ· οἱ ἀδελ-
φοί μου καλοὶ καὶ μεγάλοι·
καὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν
αὐτοῖς ὁ κς· ἐξῆλθον
εἰς συνάντησιν τῷ
ἀλλοφύλῳ· καὶ ἐ-
πικατηράσατό
με ἐν τοῖς εἰδώ-
λοις αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ σπασάμενος τὴν παρ' αὐτοῦ μάχαιραν ἀ-
πεκεφάλισα αὐτόν· καὶ ἦρα ὄνειδος ἐξ υἱῶν ἰσραήλ:

Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται· ἵππον καὶ ἀνα-
βάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν· βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι
εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου θεὸς καὶ δοξάσω αὐτόν· θεὸς τοῦ πατρός μου καὶ ὑ-
ψώσω αὐτόν· κύριος συντρίβων πολέμους· κύριος ὄνομα αὐτῷ· ἅρ-
ματα Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν·
ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν ἐν ἐρυθρᾷ θαλά-
σσῃ· πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς· κατέβησαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος·
Ἡ δεξιά σου κύριε δεδόξασται ἐν ἰσχύι· ἡ δεξιά σου χείρ κύριε ἔθραυσεν
ἐχθρούς· καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντί-
ους· ἀπέστειλας τὴν ὀργήν σου καὶ κατέφαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ καλάμην· καὶ δι-
ὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ· ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα·
ἐπάγη καὶ τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης·
Εἶπεν ὁ ἐχθρὸς διώξας καταλήψομαι· μεριῶ σκῦλα ἐμπλήσω
ψυχήν μου· ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου· κυριεύσει ἡ χείρ μου·
ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα· ἔδυσαν ὡσεὶ
μόλυβδος ἐν ὕδατι σφοδρῷ·
Τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κύριε· τίς ὅμοιός σοι δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις·
θαυμαστὸς ἐν δόξαις ποιῶν τέρατα· ἐξέτεινας τὴν δεξι-
άν σου καὶ κατέπιεν αὐτοὺς γῆ· ὡδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν
λαόν σου τοῦτον ὃν ἐλυτρώσω· παρεκάλεσας τῇ ἰσ-
χύι σου εἰς κατάλυμα ἅγιόν σου· ἤκουσαν ἔθνη καὶ ὠργίσθη-
σαν· ὠδῖνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φυλιστιείμ·
Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδώμ· καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν ἔλα-
βεν αὐτοὺς τρόμος· ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν·
ἐπιπέσοι ἐπ᾽ αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος· μεγέθει βραχίονός σου
ἀπολιθωθήτωσαν ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου κύριε· ἕως ἂν πα-
ρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος ὃν ἐκτήσω· εἰσαγαγὼν καταφύτευ-
σον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου· εἰς ἕτοιμον κατοικητήριόν
σου ὃ κατειργάσω κύριε· ἁγίασμα κύριε ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου·
Κύριος βασιλεύων τὸν αἰῶνα καὶ ἐπ᾽ αἰῶνα καὶ ἔτι· ὅτι εἰσῆλθεν
ἵππος Φαραὼ σὺν ἅρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν·
Καὶ ἐπήγαγεν ἐπ᾽ αὐτοὺς κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

ᾨδὴ Μωϋσέως ἐν τῷ Δευτερονομίῳ

Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω καὶ ἀκουέτω ἡ γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου·
προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμά μου καὶ καταβήτω ὡς
δρόσος τὰ ῥήματά μου· ὡς ὄμβρος ἐπ' ἄγρωστιν καὶ ὡσεὶ νιφε-
τὸς ἐπὶ χόρτον· ὅτι ὄνομα κυρίου ἐκάλεσα· δότε μεγαλωσύνην τῷ θεῷ ἡμῶν.
θεός, ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις·
θεὸς πιστὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ· δίκαιος καὶ ὅσιος ὁ κύριος.
ἡμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητά· γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστρα-
μμένη· ταῦτα κυρίῳ ἀνταποδίδοτε; οὕτως λαὸς μωρὸς καὶ οὐχὶ σοφός;
οὐκ αὐτὸς οὗτός σου πατὴρ ἐκτήσατό σε καὶ ἐποίησέ σε καὶ ἔπλασέ σε;
Μνήσθητε ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε ἔτη γενεᾶς γενεῶν·
ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου καὶ ἀναγγελεῖ σοι, τοὺς πρεσβυτέρους σου
καὶ ἐροῦσί σοι· ὅτε διεμέριζεν ὁ ὕψιστος ἔθνη, ὡς διέσπειρεν υἱοὺς Ἀδάμ,
ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων θεοῦ· καὶ ἐγενήθη μερὶς
κυρίου λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ, σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραήλ.
αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψει καύματος ἐν ἀνύδρῳ·
ἐκύκλωσεν αὐτὸν καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν ὡς
κόρην ὀφθαλμοῦ· ὡς ἀετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ
τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησε· διεὶς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέ-
ξατο αὐτοὺς καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ·
κύριος μόνος ἦγεν αὐτούς, καὶ οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν θεὸς ἀλλότριος.
ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς, ἐψώμισεν αὐτοὺς
γεννήματα ἀγρῶν· ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας καὶ ἔλαιον ἐκ
στερεᾶς πέτρας· βούτυρον βοῶν καὶ γάλα προβάτων μετὰ στέατος
ἀρνῶν καὶ κριῶν, υἱῶν ταύρων καὶ τράγων, μετὰ στέατος
νεφρῶν πυροῦ· καὶ αἷμα σταφυλῆς ἔπιον οἶνον.
Καὶ ἔφαγεν Ἰακὼβ καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος·
ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη· καὶ ἐγκατέλιπε θεὸν τὸν ποιήσαντα
αὐτόν, καὶ ἀπέστη ἀπὸ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ· παρώξυνάν με ἐπ' ἀλλο-
τρίοις, ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξεπίκρανάν με.
ἔθυσαν δαιμονίοις καὶ οὐ θεῷ, θεοῖς οἷς οὐκ ᾔδεισαν· καινοὶ πρόσ-
φατοι ἥκασιν, οὓς οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν.
θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐπελάθου θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε.
καὶ εἶδε κύριος καὶ ἐζήλωσε, καὶ παρωξύνθη δι' ὀργὴν υἱῶν αὐτοῦ καὶ
θυγατέρων· καὶ εἶπεν· ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν
καὶ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων· ὅτι γενεὰ ἐξεστραμ-
μένη ἐστίν, υἱοὶ οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς.

Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ θεῷ, παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν·
κἀγὼ παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνει· ἐπ' ἔθνει ἀσυνέτῳ πα-
ροργιῶ αὐτούς· ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου· καυθήσε-
ται ἕως ᾅδου κατωτάτου:
Καταφάγεται γῆν καὶ τὰ γενήματα αὐτῆς, φλέξει θεμέλια ὀρέων:
Συνάξω εἰς αὐτοὺς κακά, καὶ τὰ βέλη μου συντελέσω εἰς αὐτούς:
Τηκόμενοι λιμῷ καὶ βρώσει ὀρνέων, καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος:
ὀδόντας θηρίων ἐπαποστελῶ εἰς αὐτούς, μετὰ θυμοῦ συρόντων
ἐπὶ γῆς· ἔξωθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα, καὶ ἐκ τῶν ταμιεί-
ων φόβος· νεανίσκος σὺν παρθένῳ, θηλάζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου:
Εἶπα διασπερῶ αὐτούς, παύσω δὴ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν:
Εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονίσωσι, καὶ ἵνα μὴ συν-
επιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι· μὴ εἴπωσιν ἡ χεὶρ ἡμῶν ὑψηλὴ καὶ
οὐχὶ κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα· ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλήν ἐ-
στι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη:
Οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι ταῦτα· καταδεξάσθωσαν εἰς
τὸν ἐπιόντα χρόνον· πῶς διώξεται εἷς χιλίους, καὶ δύο μετακι-
νήσουσι μυριάδας· εἰ μὴ ὁ θεὸς ἀπέδοτο αὐτούς, καὶ ὁ κύριος παρέδωκεν αὐτούς:
Οὐκ εἰσὶν οἱ θεοὶ αὐτῶν ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν· οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι:
Ἐκ γὰρ ἀμπέλου Σοδόμων ἡ ἄμπελος αὐτῶν, καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν
ἐκ Γομόρρας· ἡ σταφυλὴ αὐτῶν σταφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτοῖς:
Θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος:
Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα συνῆκται παρ' ἐμοί, καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς
θησαυροῖς μου; ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω, ἐν
καιρῷ ὅταν σφαλῇ ὁ ποὺς αὐτῶν:
Ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ πάρεστιν ἕτοιμα ὑμῖν:
Ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται:
Εἶδε γὰρ αὐτοὺς παραλελυμένους καὶ ἐκλελοιπότας ἐν ἐπαγωγῇ
καὶ παρειμένους· καὶ εἶπε κύριος· ποῦ εἰσὶν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς
ἐπεποίθησαν ἐν αὐτοῖς:
Ὧν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἐσθίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν·
ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν, καὶ γενηθήτωσαν ὑμῖν σκεπασταί:
Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι θεὸς πλὴν ἐμοῦ:
Ἐγὼ ἀποκτενῶ καὶ ζῆν ποιήσω· πατάξω κἀγὼ ἰάσομαι· καὶ οὐ-
κ ἔστιν ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου:
Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου, καὶ ὀμοῦμαι τὴν δε-
ξιάν μου· καὶ ἐρῶ· ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα·

ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου καὶ ἀνθέξεται
κρίματος ἡ χείρ μου· καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς
καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω:
μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ᾽ αἵματος καὶ ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέα:
ἀφ᾽ αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας ἀπὸ κεφαλῆς
ἀρχόντων ἐθνῶν· εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ καὶ προσ-
κυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ:
εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ ἐνισχυσάτωσαν
αὐτῷ πάντες υἱοὶ θεοῦ· ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδι-
κεῖται· ἐκδικήσει καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς καὶ
τοῖς μισοῦσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει:
καὶ ἐκκαθαριεῖ κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ: +

+ ἄννης προσευχὴ [illegible]

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν θεῷ μου·
ἐπλατύνθη τὸ στόμα μου ἐπ᾽ ἐχθρούς μου· εὐφράνθην ἐν σωτηρίᾳ σου:
ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς κύριος· καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν·
καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου· μὴ καυχᾶσθε καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ
εἰς ὑπεροχήν· μὴ ἐξελθέτω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν:
ὅτι θεὸς γνώσεων κύριος· καὶ θεὸς ἑτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ:
τόξον δυνατῶν ἠσθένησε καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν:
πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν καὶ οἱ πεινῶντες παρῆκαν γῆν·
ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτὰ καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε:
ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτὰ καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε:
κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ· κατάγει εἰς ᾅδου καὶ ἀνάγει:
κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ· ἀνιστᾷ ἀπὸ γῆς
πένητα καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν:
τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ δυναστῶν λαοῦ καὶ θρόνον δόξης κατα-
κληρονομῶν αὐτοῖς· διδοὺς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ καὶ εὐλόγησεν
ἔτη δικαίου· ὅτι οὐκ ἐν ἰσχύι δυνατὸς ἀνήρ:
κύριος ἀσθενῆ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ· κύριος ἅγιος:
μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ· καὶ μὴ καυχάσθω ὁ δυ-
νατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ· καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ
πλούτῳ αὐτοῦ· ἀλλ᾽ ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος
συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν κύριον· καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ
δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς:
κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς καὶ ἐβρόντησεν· αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς
δίκαιος ὤν· καὶ δίδωσιν ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν· καὶ ὑψώσει

κέρας χειρῶν αὐτοῦ: — ᾠδὴ δ΄ [illegible]
[illegible] βακουμ [illegible]

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· Κύριε κατενόησα
τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην· ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ· ἐν τῷ
ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ· ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀ-
ναδειχθήσῃ· ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχήν μου· ἐν ὀργῇ ἐλέ-
ους μνησθήσῃ· ὁ θεὸς ἀπὸ θεμὰν ἥξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέ-
ος· Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ· κ-
αὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται· κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ· καὶ ἔθε-
το ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ· πρὸ προσώπου αὐτοῦ
πορεύσεται λόγος· καὶ ἐξελεύσεται εἰς πεδία κατὰ πόδας αὐτοῦ·
Ἔστη καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ· ἐπέβλεψε καὶ ἐτάκη ἔθνη:
Διεθρύβη τὰ ὄρη βίᾳ· ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι· πορείας αἰω-
νίους αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον· σκηνώματα Αἰθιόπων
πτοηθήσονται καὶ σκηναὶ γῆς Μαδιάμ:
Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθης Κύριε· μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σου· ἢ ἐν θα-
λάσσῃ τὸ ὅρμημά σου· ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου καὶ ἡ ἱ-
ππασία σου σωτηρία· ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα
λέγει Κύριος· ποταμῶν ῥαγήσεται γῆ· ὄψονταί σε καὶ ὠδινήσουσι λαοί·
Σκορπίζων ὕδατα πορείας· ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς·
ὕψος φαντασίας αὐτῆς· ἐπήρθη ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τά-
ξει αὐτῆς· εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται· εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὅπλων σου·
Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν καὶ ἐν θυμῷ κατάξεις ἔθνη:
Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου· ἔβαλες
εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον· ἐξήγειρας δεσμοὺς
ἕως τραχήλου εἰς τέλος· διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυ-
ναστῶν· σεισθήσονται ἐν αὐτῇ· διανοίξουσι χαλινοὺς αὐτῶν
ὡς ὁ ἐσθίων πτωχὸς λάθρᾳ:
Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου ταράσσοντας ὕδατα πολλά·
Ἐφυλαξάμην καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδία μου ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς
χειλέων μου· καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστᾶ μου καὶ ὑποκάτωθέν μου ἐ-
ταράχθη ἡ ἰσχύς μου· ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου
τοῦ ἀναβῆναι εἰς λαὸν παροικίας μου· διότι συκῆ οὐ καρποφο-
ρήσει καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις·
Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρῶσιν:
Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα καὶ οὐχ ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις·
Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι χαρήσομαι ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρί μου

κε ὁ θς μου δύναμίς μου· καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν·
ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με τοῦ νικῆσαι ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ:

ᾠδὴ ἡσαΐου προφήτου [illegible]

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ θς· διότι φῶς τὰ προσ
τάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς· δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες
ἐπὶ τῆς γῆς· πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβής· πᾶς ὃς οὐ μὴ μάθῃ δικαι
οσύνην ἐπὶ τῆς γῆς ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσει:
Ἀρθήτω ὁ ἀσεβὴς ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν κυ· κε ὑψηλός σου ὁ βραχίων·
καὶ οὐκ ᾔδεισαν· γνόντες δὲ αἰσχυνθήτωσαν:
Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον· καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται:
κε ὁ θς ἡμῶν εἰρήνην δὸς ἡμῖν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν:
κε ὁ θς ἡμῶν κτῆσαι ἡμᾶς· κε ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν τὸ ὄνο
μά σου ὀνομάζομεν· οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν οὐ μὴ ἴδωσιν· οὐδὲ ἰα
τροὶ οὐ μὴ ἀναστήσωσιν· διὰ τοῦτο ἐπήγαγες καὶ ἀπώλεσας
καὶ ἦρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν:
Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ κε· πρόσθες κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς:
κε ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου· ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σου ἡμῖν:
Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν· καὶ ἐπὶ τῇ ὠδῖνι αὐτῆς
ἐκέκραξεν· οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου:
Διὰ τὸν φόβον σου κε ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν καὶ ὠδινήσαμεν καὶ ἐ
τέκομεν πνεῦμα σωτηρίας σου ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς:
Οὐ πεσούμεθα ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς·
ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις·
καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ· ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἴαμα
αὐτοῖς ἐστιν· ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται:
Βάδιζε λαός μου εἴσελθε εἰς τὰ ταμεῖά σου· ἀπόκλεισον
τὴν θύραν σου· ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον ἕως ἂν πα
ρέλθῃ ἡ ὀργὴ κυ:

ᾠδὴ [illegible]

Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς κν τὸν θν μου· καὶ εἰσήκουσέ μου· ἐκ κοι
λίας ᾅδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου· ἀπέρριψάς με
εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης· καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με· πάντες
οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον:
Κἀγὼ εἶπον· ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἆρα προσθήσω τοῦ ἐ
πιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου·
Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου· ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη:
ἔδυ ἡ κεφαλή μου εἰς σχισμὰς ὀρέων· κατέβην εἰς γῆν ἧς οἱ μο
χλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι· καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς
ἡ ζωή μου πρὸς σὲ κε ὁ θς μου: —

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχήν μου, τοῦ κυρίου ἐμνήσθην· καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ
ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου. φυλασσόμενοι μάταια
καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτῶν ἐγκατέλιπον· ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰ-
νέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι· ὅσα ηὐξάμην ἀποδώσω
εἰς σωτηρίαν μου τῷ κυρίῳ. [illegible]

Εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμέ-
νον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας· ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν
οἷς ἐποίησας ἡμῖν· καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά· καὶ εὐθεῖαι
αἱ ὁδοί σου· καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς· καὶ κρίματα ἀληθείας
ἐποίησας· κατὰ πάντα ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν
τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ
κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν·

Ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ· καὶ ἐξημάρ-
τομεν ἐν πᾶσι καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν·

Οὐδὲ συνετηρήσαμεν οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν,
ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται· καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν καὶ πάντα
ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας·

Καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀπο-
στατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν·

Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα· αἰσχύνη καὶ ὄνειδος
ἐγενήθη τοῖς δούλοις σου καὶ τοῖς σεβομένοις σε·

Μὴ δὴ παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου, καὶ μὴ δια-
σκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν
διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦ-
λόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου· οἷς ἐλάλησας πληθῦναι τὸ σπέρ-
μα αὐτῶν ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ
τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης· ὅτι δέσποτα ἐσμικρύνθημεν παρὰ
πάντα τὰ ἔθνη, καί ἐσμεν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον διὰ τὰς
ἁμαρτίας ἡμῶν·

Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων καὶ προφήτης καὶ ἡγούμε(νος)
οὐδὲ ὁλοκαύτωσις οὐδὲ θυσία οὐδὲ προσφορὰ οὐδὲ θυμίαμα,
οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου καὶ εὑρεῖν ἔλεος·

Ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείημεν
ὡς ἐν ὁλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων, καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρ-
νῶν πιόνων· οὕτω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον
καὶ ἐκτελέσαι ὄπισθέν σου· ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνη τοῖς πεποιθό-
σιν ἐπὶ σοί· καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβού-
μεθά σε καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου· μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς·

Ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου καὶ κατὰ

ιη

τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου
καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου κύριε· καὶ ἐντραπείησαν πάντες
οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακά· καὶ καταισχυνθείησαν
ἀπὸ πάσης δυναστείας· καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη:
Καὶ γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ κύριος ὁ θεὸς μόνος καὶ ἔνδοξος ἐφ᾽ ὅλην τὴν
οἰκουμένην· καὶ οὐ διέλειπον οἱ ἐμβαλόντες αὐτοὺς ὑπηρέ-
ται τοῦ βασιλέως καίοντες τὴν κάμινον νάφθῃ καὶ πίσσῃ καὶ στυπ-
πείῳ καὶ κληματίδι· καὶ διεχεῖτο ἡ φλὸξ ἐπάνω τῆς καμίνου
ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ἐννέα· καὶ διώδευσε καὶ ἐνεπύρισεν
οὓς εὗρε περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων:
Ὁ δὲ ἄγγελος κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κά-
μινον· καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου·
καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον:
Καὶ οὐχ ἥψατο αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ πῦρ· οὐδὲ ἐλύπησεν οὐδὲ παρη-
νώχλησεν αὐτοῖς· τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ὕμνουν καὶ
εὐλόγουν καὶ ἐδόξαζον τὸν θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες:
Εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερ-
υψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας: καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης
σου τὸ ἅγιον καὶ ὑπερυμνητὸν καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας:
Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου· καὶ ὑπ:
Εὐλογητὸς εἶ ὁ ἐπιβλέπων ἀβύσσους καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβίμ· καὶ ὑπ:
Εὐλογημένος εἶ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου· καὶ ὑπ:
Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὑπερυμνητός:

ᾠδὴ η΄ [illegible] λέγουσιν [illegible]:

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερ:
Εὐλογεῖτε ἄγγελοι κυρίου, οὐρανοὶ κυρίου τὸν κύριον ὑμν: Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω
τῶν οὐρανῶν πᾶσαι αἱ δυνάμεις κυρίου τὸν κύριον ὑμν:
Εὐλογεῖτε ἥλιος καὶ σελήνη καὶ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τὸν κύριον ὑμν:
Εὐλογεῖτε ὄμβρος καὶ δρόσος πάντα τὰ πνεύματα τὸν κύριον ὑμν:
Εὐλογεῖτε πῦρ καὶ καῦμα, ψῦχος καὶ καύσων τὸν κύριον ὑμν:
Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ ψῦχος τὸν κύριον ὑμν:
Εὐλογεῖτε πάχναι καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν κύριον ὑμν:
Εὐλογεῖτε φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι τὸν κύριον ὑμν:
Εὐλογεῖτε ὄρη καὶ βουνοί, πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτοῖς τὸν κύριον ὑμν:
Εὐλογεῖτε αἱ πηγαί, θάλασσαι καὶ ποταμοί, κήτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν
τοῖς ὕδασι τὸν κύριον ὑμν:
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη τὸν κύριον ὑμν:

Εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτε Ἰσραὴλ τὸν κύριον ὑμνεῖτε: Εὐλογεῖτε ἱερεῖς κυρίου δοῦλοι κυρίου τὸν κύριον:
Εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ τὸν κύριον ὑμνεῖτε:
Εὐλογεῖτε Ἀνανία Ἀζαρία Μισαὴλ τὸν κύριον ὑμνεῖτε:
Εὐλογεῖτε ἀπόστολοι προφῆται καὶ μάρτυρες κυρίου τὸν κύριον ὑμνεῖτε:
Εὐλογοῦμεν πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα τὸν κύριον (αἰνοῦμεν):

ᾠδὴ θ̄ θης ἐραίρει μρο παρθένος κόρη:

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ θεῷ
τῷ σωτῆρι ἡμῶν· ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς
δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί·
ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός· καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν:
Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν· καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων· καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν· καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς:
Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους· καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν τῷ Ἀβραὰμ· καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

ὁ Ζαχαρίας εὐλογεῖ παιδα σπόκον:

Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ· καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ᾽ αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ· σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς:
Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν· καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ· ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν· τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας:
Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· καὶ σὺ παιδίον· προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου κυρίου, ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ·
Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν· διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους· ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις:
Τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης:

τὰ κεφάλαια τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου

α περὶ τῶν μάγων· β περὶ τῶν ἀναιρεθέντων παίδων·

γ πρῶτη Ἰωάννης ἐκήρυξε βασιλείαν οὐρανῶν· δ περὶ διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ·

ε περὶ τῶν μακαρισμῶν· ς περὶ τοῦ λεπροῦ·

ζ περὶ τοῦ ἑκατοντάρχου· η περὶ τῆς πενθερᾶς Πέτρου·

θ περὶ τῶν ἰαθέντων ἀπὸ ποικίλων νόσων· ι περὶ τοῦ μὴ ἐπιτραπέντος ἀκολουθῆσαι·

ια περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως τῶν ὑδάτων· ιβ περὶ τῶν δαιμονιζομένων·

ιγ περὶ τοῦ παραλυτικοῦ· ιδ περὶ τοῦ Ματθαίου·

ιε περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγώγου· ις περὶ τῆς αἱμορροούσης·

ιζ περὶ τῶν δύο τυφλῶν· ιη περὶ τοῦ δαιμονιζομένου κωφοῦ·

ιθ περὶ τῆς τῶν ἀποστόλων διατάξεως· κ περὶ τῶν ἀποσταλέντων ὑπὸ Ἰωάννου·

κα περὶ τοῦ ξηρὰν ἔχοντος χεῖρα· κβ περὶ τοῦ δαιμονιζομένου τυφλοῦ καὶ κωφοῦ·

κγ περὶ τῶν αἰτούντων σημεῖον· κδ περὶ τῶν παραβολῶν·

κε περὶ Ἰωάννου καὶ Ἡρώδου· κς περὶ τῶν πέντε ἄρτων·

κζ περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπάτου· κη περὶ τῆς παραβάσεως τῆς ἐντολῆς τοῦ θεοῦ·

κθ περὶ τῆς Χαναναίας· λ περὶ τῶν θεραπευθέντων ὄχλων·

λα περὶ τῶν ζ ἄρτων· λβ περὶ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων·

λγ περὶ τῆς ἐν Καισαρείᾳ ἐπερωτήσεως· λδ περὶ τῆς μεταμορφώσεως τοῦ Ἰησοῦ·

λε περὶ τοῦ σεληνιαζομένου· λς περὶ τῶν αἰτούντων τὰ δίδραχμα·

λζ περὶ τῶν λεγόντων τίς μείζων· λη περὶ τῶν ἑκατὸν προβάτων·

λθ περὶ τοῦ ὀφείλοντος μύρια τάλαντα· μ περὶ τῶν ἐπερωτησάντων εἰ ἔξεστιν ἀπολῦσαι·

μα περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος πλουσίου τὸν Ἰησοῦν· μβ περὶ τῶν μισθουμένων ἐργατῶν·

μγ περὶ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου· μδ περὶ τῶν δύο τυφλῶν·

με περὶ τῆς ὄνου καὶ τοῦ πώλου· μς περὶ τῶν τυφλῶν καὶ χωλῶν·

μζ περὶ τῆς ξηρανθείσης συκῆς· μη περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν κύριον·

μθ περὶ τῶν δύο υἱῶν παραβολή· ν περὶ τοῦ ἀμπελῶνος·

να περὶ τῶν κεκλημένων εἰς τὸν γάμον· νβ περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν κῆνσον·

νγ περὶ τῶν Σαδδουκαίων· νδ περὶ τοῦ νομικοῦ·

νε περὶ τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ Χυ πρὸς τοὺς Φαρ : νϛ περὶ [illegible] ἀντιστ [illegible] Φαρ :

νζ περὶ τῆς συντελείας : νη περὶ τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας :

νθ περὶ τῶν ι παρθένων : ξ περὶ τῶν τὰ τάλαντα λαβόντων :

περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χυ : περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν κν μύρῳ —

περὶ τοῦ πάσχα : περὶ τοῦ [illegible] τοῦ [illegible]

περὶ τῆς παραδόσεως τοῦ Ιυ : ἀρνήσεως Πέτρου

περὶ τῆς [illegible] Ιουδ [illegible] : περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ σώματος τοῦ Χυ

† Ὑπόθεσις τῆς βίβλου τῶν πράξεων

Πράξεις ἀποστόλων τουτὶ τὸ βιβλίον καλεῖται· ἐπειδὴ τὰς πράξεις τῶν ἀπο-
στόλων περιέχει. ὁ δὲ [illegible] εὐαγγελιστὴς Λου-
κᾶς [illegible]· ὁ καὶ τοῦτο τὸ βιβλίον συγγράψας· συναπό-
δημος γὰρ τοῖς ἄλλοις ἀποστόλοις· καὶ μάλιστα τῷ Παύλῳ
καὶ [illegible] ἀκριβῶς γράφει· διηγεῖται δὲ ἐν αὐτῷ πῶς ἄγγελοι
[illegible] ἀνελήφθη ὁ κ(ύριο)ς· καὶ [illegible] τοῦ ἁγίου πνεύματος [illegible]
[illegible] πεντηκοστῇ· ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους καὶ [illegible]
[illegible] μαθητῶν [illegible] Ἰούδα τοῦ παρα-
δότου· καὶ [illegible] κόσμον· καὶ [illegible]
[illegible] καὶ ὅσα [illegible]· καὶ τὰ [illegible] ἀποδημη-
μάτων· τὰ δὲ ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματα ταῦτα·
[illegible] ὁ λεγόμενος Πέτρος· καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ·
Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου· καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Φίλιππ(ος)
καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης· Ἰάκωβος ὁ
τοῦ Ἀλφαίου ὁ καὶ Θαδδαῖος· Ἰούδας Ἰακώβου· Σίμων ὁ Κανανί-
της· Ἰούδας Ἰσκαριώτης· ὁ καὶ παραδοὺς τὸν Ἰ(ησοῦ)ν· ἀλλ' αὐτοῦ Ἰού-
δα προδότου γενομένου· κατεψηφίσθη ἀντ' αὐτοῦ [illegible] Ματθίας· καὶ
συγκατεψηφίσθη τοῖς ἕνδεκα ἀποστόλοις· [illegible]· μετὰ δὲ
ταῦτα ἐκλήθη καὶ ὁ Παῦλος τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς· καὶ ἀποστέλλε-
ται [illegible] εὐαγγελίζεσθαι [illegible]

Πρῶτος Στέφανος· εἶτα Φίλιππος καὶ Πρόχορος· Νικάνωρ καὶ
Τίμων καὶ Παρμενᾶς· καὶ Νικόλαος· [illegible] ἀπὸ [illegible]
[illegible] πράξεις· [illegible] ὅλου κόσμου· καὶ [illegible] ἀπο-
[illegible]· καὶ [illegible] ἅπαντα·

Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἐθεράπευσαν ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυ τὸν ἐκ γεννήσεως χωλὸν τὸν ἐπὶ τῇ ὡραίᾳ πύλῃ καθήμενον:

Πέτρος Ἀνανίαν καὶ Σάπφειραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐλέγξας νοσφισαμένους ἀπὸ τῆς ἐπαγγελίας τῆς εἰς τὸν θν· καὶ λέγομασι παραχρῆμα νεκροί:

Πέτρος ἐν Ἰόππῃ τὴν ἀποθανοῦσαν Δορκάδα εὐξάμενος ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν:

Πέτρος διὰ τοῦ ὁσίου σκεύους καθιέμενον πλήρες παντὸς ζώου ἑώρακεν· Πέτρου ἡ σκιὰ ἐρχομένη ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἐθεράπευσεν αὐτούς· Πέτρος τηρούμενος καὶ δεδεμένος ἐν τῇ φυλακῇ, ὑπὸ ἀγγέλου ἀπελύθη μὴ εἰδότων τῶν στρατιωτῶν· καὶ ὁ Ἡρῴδης σκωληκόβρωτος ἐξέψυξε:

Στέφανος ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα:

Φίλιππος τὸν εὐνοῦχον ἐπιτυχὼν ἀναγινώσκοντα τὸν Ἡσαΐαν· καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν:

Ὁ αὐτὸς Φίλιππος ἐν Σαμαρείᾳ πολλὰ σημεῖα ἔδειξε· καὶ χωλοὶ καὶ παραλελυμένοι ἐθεραπεύθησαν ὑπ᾽ αὐτοῦ:

Παῦλος ἐγγίζων τῇ Δαμασκῷ εἶδεν ὀπτασίαν· καὶ εὐθέως γέγονεν εὐαγγελιστής:

Παῦλος ἐν Λύστροις ἄνδρα χωλὸν ἐκ γεννήσεως ὄντα ἐθεράπευσεν ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ χυ:

Παῦλος ἀπὸ ὀπτασίας εἰς Μακεδονίαν ἐκλήθη:

Παῦλος γυναῖκα τὴν ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνος ἐκαθάρισεν ἐν Φιλίπποις:

Παῦλος καὶ Σίλας εἰς φυλακὴν ἐβλήθησαν· καὶ ἠσφαλισμένους εἶχον τοὺς πόδας ἐν τῷ ξύλῳ· ἐν δὲ τῷ μεσονυκτίῳ σεισμὸς γέγονε· ἐλύθησαν αὐτῶν τὰ δεσμά:

Ἀπὸ τοῦ χρωτὸς Παύλου ἐπιφερόμενα σουδάρια ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας καὶ δαιμονιζομένους ἐθεράπευον:

Παῦλος Εὔτυχον πεσόντα ἀπὸ τῆς θυρίδος καὶ ἀποθανόντα ἤγειρε λέγων· ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστιν:

Ἐν Κύπρῳ ἐπετίμησεν ὁ Παῦλος τῷ μάγῳ Ἐλύμᾳ καὶ ἐγένετο τυφλὸς αὐτὸς ὁ μάγος:

Ὡς ἐπληρώθη ἐν Ῥώμῃ Παῦλος· [illegible] αὐτός τε καὶ πάντ[illegible]

οἱ ἐν τῷ πλοίῳ· ὅτι ἦν ἡ χθὲς ἡμέρα [illegible]· πάντων δὲ ἐπὶ θ-
δοκώντων ἀποθανεῖν, ἐπιφανεὶς Χ͞ς εἶπεν αὐτῷ τῷ Παύλῳ·
ὅτι διὰ σὲ κεχάρισμαι τούτοις τὴν ζωήν· καὶ ἐσώθησαν·
ἐξελθόντα τὸν Παῦλον ἀπὸ τοῦ πλοίου ἔχις ἔδακε· καὶ οἱ μὲν
[illegible] ἐνόμιζον αὐτὸν πίμπρασθαι νεκρόν· ὡς δὲ ἀπαθὴς ἔμεινε,
μεταβαλλόμενοι ἔλεγον αὐτὸν θεὸν εἶναι·
ὃν πρῶτον τοῦ πλοίου ἐν τῇ νήσῳ δυσεντερίᾳ συνεχόμενον,
χειροθετήσας ἰάσατο ὁ Παῦλος· καὶ ἄλλους πολλοὺς ἀσθενοῦν-
τας ἐν τῇ νήσῳ ἐθεράπευσεν ὁ Παῦλος.

ἀπὸ Δαμασκοῦ ἤρξατο· καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ· ἐκεῖθεν εἰς
Ταρσόν· κἀκεῖθεν εἰς Ἀντιόχειαν· καὶ πάλιν ἐκ δευτέρου εἰς
Ἱερουσαλήμ· καὶ πάλιν δεύτερον εἰς Ἀντιόχειαν· κἀκεῖθεν ἀ-
φορισθεὶς μετὰ Βαρνάβα εἰς τὴν ἀποστολήν, κατῆλθεν εἰς Σελεύ-
κειαν· εἶτα εἰς Κύπρον· ἔνθα καὶ Παῦλος ἤρξατο καλεῖσθαι· εἶτα
εἰς Πέργην· εἶτα εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας· εἶτα εἰς Ἰκόνιον· εἶ-
τα εἰς Λύστραν καὶ Δέρβην τῆς Λυκαονίας· εἶτα εἰς Παμφυ-
λίαν· εἶτα εἰς Πέργην· εἶτα εἰς Ἀττάλειαν· εἶτα πάλιν εἰς
Ἀντιόχειαν τῆς Συρίας· εἶτα πάλιν ἐν Ἱεροσολύμοις [illegible]
[illegible]· εἶτα πάλιν μετὰ τὸ παρὰ τῶν ἀποστόλων εἰς Ἀντιόχειαν· εἶτα διῆλθε τὴν Συ-
ρίαν καὶ Κιλικίαν· εἶτα πάλιν δεύτερον εἰς Δέρβην καὶ Λύστραν·
ἔνθα Τιμόθεον περιέτεμεν· εἶτα εἰς τὴν Φρυγίαν καὶ Γαλα-
τικὴν χώραν· εἶτα εἰς Μυσίαν· εἶτα εἰς Τρῳάδα· κἀκεῖθεν
εἰς Νεάπολιν· εἶτα εἰς Φιλίππους τῆς Μακεδονίας· εἶτα δι-
ελθὼν τὴν Ἀμφίπολιν καὶ Ἀπολλωνίαν, ἦλθεν εἰς Θεσσαλο-
νίκην· εἶτα εἰς Βέροιαν· εἶτα εἰς Ἀθήνας· εἶτα εἰς Κόρινθον·
εἶτα εἰς Ἔφεσον· εἶτα εἰς Καισάρειαν· εἶτα δεύτερον εἰς Ἀντιό-
χειαν τῆς Πισιδίας· εἶτα τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν·
εἶτα πάλιν δεύτερον εἰς Ἔφεσον· εἶτα διελθὼν τὴν Μακεδονί-
αν, ἦλθε πάλιν δεύτερον εἰς Φιλίππους· καὶ ἀπὸ Φιλίππων
πάλιν εἰς Τρῳάδα· ἔνθα τὸν Εὔτυχον ἤγειρε πεσόντα· εἶτα
εἰς Ἄσσον· εἶτα εἰς Μιτυλήνην· εἶτα ἀντικρὺ Χίου· εἶτα
εἰς Σάμον· κἀκεῖθεν εἰς Μίλητον· ἐκεῖθεν μεταπεμψάμενος
τοὺς ἐξ Ἐφέσου ὡμίλησεν αὐτοῖς· εἶτα εἰς Κῶ· εἰς Ῥόδον· κἀκεῖ-
θεν εἰς Πάταρα· εἶτα εἰς Πτολεμαΐδα· κἀκεῖθεν εἰς Καισάρειαν·
κἀκεῖθεν πάλιν ἀνῆλθε τὸ τέταρτον εἰς Ἱερουσαλήμ· κἀκεῖθεν παρε-
πέμφθη εἰς Καισάρειαν, καὶ λοιπὸν δέσμιος ἐπὶ Ῥώμην· οὕτως
ἀπὸ Καισαρείας ἀνῆλθεν εἰς Σιδῶνα· κἀκεῖθεν εἰς Μύρα τῆς Λυκί-
ας· εἶτα εἰς Κνίδον· κἀκεῖθεν [illegible] ἦλθον [illegible]·

[illegible]

[illegible]

[illegible] τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ [illegible]

[illegible] οὗτος [illegible]

αὐτοῖς φθέγγεσθαι. ἦσαν δὲ ἐν ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες ἰουδαῖοι
ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν. γινο
μένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη· ὅτι ἤ
κουον εἷς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. ἐξίσταν
το δὲ καὶ ἐθαύμαζον πρὸς ἀλλήλους λέγοντες· οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗ
τοι εἰσὶν οἱ λαλοῦντες ἰουδαῖοι, καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος
τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν· πάρθοι καὶ μῆδοι καὶ ἐ
λαμῖται· καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν μεσοποταμίαν· ἰουδαίαν τε καὶ
καππαδοκίαν· πόντον καὶ τὴν ἀσίαν· φρυγίαν τε καὶ παμφυλί
αν· αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς λιβύης· τῆς κατὰ κυρήνην· καὶ οἱ ἐπι
δημοῦντες ῥωμαῖοι· ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι· κρῆτες καὶ ἄρα
βες· ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ με
γαλεῖα τοῦ θεοῦ. ἐξίσταντο δὲ καὶ διηπόρουν ἄλλος πρὸς ἄλλον λέ
γοντες· τί ἂν θέλοι τοῦτο εἶναι· ἕτεροι δὲ χλευάζοντες ἔλεγον·
λ ὅτι γλεύκους μεμεστωμένοι εἰσί· σταθεὶς δὲ πέτρος σὺν τοῖς ἕνδεκα ἐπῆ
ρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἀπεφθέγξατο αὐτοῖς· ἄνδρες ἰουδαῖοι.
οἱ κατοικοῦντες ἱερουσαλὴμ ἅπαντες· τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω· καὶ ἐνωτί
σασθε τὰ ῥήματά μου· οὐ γὰρ ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε οὗτοι μεθύουσιν·
ἔστι γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας· ἀλλὰ τοῦτό ἐστι τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ
προφήτου ἰωήλ· καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις λέγει ὁ θεός· ἐκχε π
ῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν
καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν· καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται·
καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται· καί γε ἐ
πὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου· ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεί
ναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου καὶ προφητεύσουσι· καὶ δώσω τέρατα
ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω· καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω· αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτ
μίδα καπνοῦ· ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος· καὶ ἡ σελή
νη εἰς αἷμα· πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπι
φανῆ· καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται. ἄ
ε νδρες ἰσραηλῖται· ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους· ἰησοῦν τὸν
ναζωραῖον· ἄνδρα ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἀποδεδειγμένον εἰς ὑμᾶς· δυνάμε
σι καὶ τέρασι καὶ σημείοις· οἷς ἐποίησε δι' αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐν μέσῳ
ὑμῶν· καθὼς καὶ αὐτοὶ οἴδατε· τοῦτον τῇ ὡρισμένῃ βουλῇ
καὶ προγνώσει τοῦ θεοῦ· ἔκδοτον λαβόντες διὰ χειρῶν ἀνόμων

προσπήξαντες ἀνείλετε· ὃν ὁ θεὸς ἀνέστησε λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ
θανάτου· καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ·
Δαυὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν· προωρώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ
παντός· ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν ἵνα μὴ σαλευθῶ· διὰ τοῦτο ηὐφράν-
θη ἡ καρδία μου καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου· ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ
μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι· ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν
μου εἰς ᾅδου· οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν·
ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς· πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ
προσώπου σου· ἄνδρες ἀδελφοί· ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς
ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου Δαυίδ· ὅτι καὶ ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη· καὶ τὸ
μνῆμα αὐτοῦ ἐστιν ἐν ἡμῖν· ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης· προφήτης οὖν
ὑπάρχων καὶ εἰδὼς ὅτι ὅρκῳ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ θεὸς ἐκ καρποῦ τῆς
ὀσφύος αὐτοῦ κατὰ σάρκα ἀναστήσειν τὸν Χριστὸν καθίσαι ἐπὶ τοῦ θρό-
νου αὐτοῦ· προϊδὼν ἐλάλησε περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ· ὅτι
οὐ κατελείφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς ᾅδου· οὐδὲ ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδε δια-
φθοράν· τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ θεός· οὗ πάντες ἡμεῖς ἐσμὲν μάρ-
τυρες· τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ θεοῦ ὑψωθείς· τήν τε ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος
λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς ἐξέχεε τοῦτο· ὃ νῦν ὑμεῖς βλέπετε καὶ ἀκού-
ετε· οὐ γὰρ Δαυὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανούς· λέγει δὲ αὐτός· εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρί-
ῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου· ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδι-
ον τῶν ποδῶν σου· ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραήλ· ὅτι καὶ κύριον
καὶ Χριστὸν αὐτὸν ὁ θεὸς ἐποίησε τοῦτον τὸν Ἰησοῦν· ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε· ἀκού-
σαντες δὲ κατενύγησαν τῇ καρδίᾳ· εἶπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ
τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους· τί ποιήσομεν ἄνδρες ἀδελφοί· Πέτρος
δὲ ἔφη πρὸς αὐτούς· μετανοήσατε καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν
ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ λήψεσθε τὴν
δωρεὰν τοῦ ἁγίου πνεύματος· ὑμῖν γάρ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις
ὑμῶν· καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακράν· ὅσους ἂν προσκαλέσηται κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν·
ἑτέροις τε λόγοις πλείοσι διεμαρτύρετο καὶ παρεκάλει λέγων· σώ-
θητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης· οἱ μὲν οὖν ἀσμένως ἀποδε-
ξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν· καὶ προσετέθησαν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχίλιαι· ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες
τῇ διδαχῇ τῶν ἀποστόλων· καὶ τῇ κοινωνίᾳ· καὶ τῇ κλάσει

τοῦ ἄρτου καὶ ταῖς προσευχαῖς. ἐγένετο δὲ πάσῃ ψυχῇ φόβος·
πολλά τε τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο. πάντες
δὲ οἱ πιστεύοντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ εἶχον ἅπαντα κοινά· καὶ τὰ
κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον· καὶ διεμέριζον αὐτὰ πᾶσι
καθότι ἄν τις χρείαν εἶχε· καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ
ἱερῷ, κλῶντές τε κατ' οἶκον ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλ-
λιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας, αἰνοῦντες τὸν θν καὶ ἔχοντες χάριν
πρὸς ὅλον τὸν λαόν. ὁ δὲ κς προσετίθει τοὺς σωζομένους καθ' ἡμέ-
ε ραν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ἐπὶ τὸ αὐτὸ δὲ πέτρος καὶ ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς
τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην.
Καί τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο· ὃν
ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην
ὡραίαν, τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς
τὸ ἱερόν· ὃς ἰδὼν πέτρον καὶ ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς
τὸ ἱερόν, ἠρώτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν. ἀτενίσας δὲ πέτρος εἰς
αὐτὸν σὺν τῷ ἰωάννῃ εἶπε· βλέψον εἰς ἡμᾶς. ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς
προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. εἶπε δὲ πέτρος· ἀργύριον καὶ
χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ὃ δὲ ἔχω, τοῦτό σοι δίδωμι. ἐν τῷ
ὀνόματι ιυ χυ τοῦ ναζωραίου ἔγειραι καὶ περιπάτει. καὶ πιάσας
αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρε. παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αὐ-
τοῦ αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρά· καὶ ἐξαλλόμενος ἔστη καὶ περιεπά-
τει· καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερόν, περιπατῶν καὶ ἁλλόμενος
καὶ αἰνῶν τὸν θν. καὶ εἶδεν αὐτὸν πᾶς ὁ λαὸς περιπατοῦντα καὶ
αἰνοῦντα τὸν θν. ἐπεγίνωσκόν τε αὐτὸν ὅτι οὗτος ἦν ὁ πρὸς τὴν
ἐλεημοσύνην καθήμενος ἐπὶ τῇ ὡραίᾳ πύλῃ τοῦ ἱεροῦ· καὶ
ἐπλήσθησαν θάμβους καὶ ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ.
η κρατοῦντος δὲ τοῦ ἰαθέντος χωλοῦ τὸν πέτρον καὶ ἰωάννην, συ-
νέδραμε πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλουμένῃ σολο-
μῶντος ἔκθαμβοι. ἰδὼν δὲ πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν·
ἄνδρες ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ; ἢ ἡμῖν τί ἀτενί-
ζετε ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πεποιηκόσι τοῦ περιπατεῖν αὐ-
τόν; ὁ θς ἀβραὰμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ, ὁ θς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐδόξα-
σε τὸν παῖδα αὐτοῦ ιν, ὃν ὑμεῖς μὲν παρεδώκατε καὶ ἠρνήσασθε
αὐτὸν κατὰ πρόσωπον πιλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν.

ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἠρνήσασθε καὶ ᾐτήσασθε ἄνδρα
φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν· τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνατε·
ὃν ὁ θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν· οὗ ἡμεῖς μάρτυρές ἐσμεν· καὶ ἐπὶ τῇ πί-
στει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τοῦτον ὃν θεωρεῖτε καὶ οἴδατε, ἐστερέωσε
τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὁλο-
κληρίαν ταύτην· ἀπέναντι πάντων ὑμῶν· καὶ νῦν ἀδελφοί, οἶδα
ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε· ὥσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· ὁ δὲ
θεὸς ἃ προκατήγγειλε διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν παθεῖν
τὸν Χριστὸν ἐπλήρωσεν οὕτως· μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπι-
στρέψατε εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας ὅπως ἂν ἔλθωσι
καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου καὶ ἀποστείλῃ τὸν προ-
κεχειρισμένον ὑμῖν Χριστὸν Ἰησοῦν· ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων
ἀποκαταστάσεως πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ θεὸς διὰ στόματος πάν-
των ἁγίων προφητῶν αὐτοῦ ἀπ' αἰῶνος· Μωσῆς μὲν γὰρ πρὸς
τοὺς πατέρας εἶπεν· ὅτι προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ θεὸς ἐκ τῶν
ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν λα-
λήσῃ πρὸς ὑμᾶς· ἔσται δὲ πᾶσα ψυχή, ἥτις ἐὰν μὴ ἀκούσῃ τοῦ προφή-
του ἐκείνου, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ· καὶ πάντες δὲ
οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς· ὅσοι ἐλάλησαν καὶ κα-
τήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας· ὑμεῖς ἐστε υἱοὶ τῶν προφητῶν·
καὶ τῆς διαθήκης ἧς διέθετο ὁ θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν λέγων πρὸς
Ἀβραάμ· καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου εὐλογηθήσονται πᾶσαι αἱ
φυλαὶ τῆς γῆς· ὑμῖν πρῶτον ὁ θεὸς ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν
ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς· ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαστον
ἀπὸ τῶν πονηριῶν αὐτοῦ· λαλούντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν
λαόν· ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ· καὶ
οἱ Σαδδουκαῖοι διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λα-
όν· καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν· καὶ ἐ-
πέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὔρι-
ον· ἦν γὰρ ἑσπέρα ἤδη· πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπίστευ-
σαν· καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡσεὶ χιλιάδες πέντε·
Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι τοὺς ἄρχοντας καὶ πρε-
σβυτέρους καὶ γραμματεῖς εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ Ἄνναν τὸν ἀρχιερέα
καὶ Καϊάφαν· καὶ Ἰωάννην καὶ Ἀλέξανδρον· καὶ ὅσοι ἦσαν

ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ· καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν μέσῳ ἐπυνθάνοντο
ἐν ποίᾳ δυνάμει· ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς.
τότε Πέτρος πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου· εἶπε πρὸς αὐτούς· ἄρχοντες
τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραήλ· εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινό-
μεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὗτος σέσωσται,
γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραήλ· ὅτι ἐν τῷ ὀνόμα-
τι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου· ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε· ὃν ὁ θεὸς ἤγειρεν
ἐκ νεκρῶν· ἐν τούτῳ οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγι-
ής· οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδο-
μούντων· ὁ γενόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας· καὶ οὐκ ἔστιν ἐν
ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία· οὔτε γὰρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον τὸ δεδο-
ΙΑ μένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς· θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ
Πέτρου παρρησίαν καὶ Ἰωάννου· καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄν(θρωποι)
ἀγράμματοί εἰσι καὶ ἰδιῶται· ἐθαύμαζον· ἐπεγίνωσκόν τε αὐ(τοὺς)
ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν· τὸν δὲ ἄνθρωπον βλέποντες σὺν αὐτοῖς ἑστῶ(τα)
τὸν τεθεραπευμένον, οὐδὲν εἶχον ἀντειπεῖν· κελεύσαντες
δὲ αὐτοὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν· συνέβαλλον πρὸς ἀ-
λλήλους λέγοντες· τί ποιήσομεν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις· ὅτι μὲν
γὰρ γνωστὸν σημεῖον γέγονε δι' αὐτῶν πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱε(ρουσα)-
λὴμ φανερόν· καὶ οὐ δυνάμεθα ἀρνήσασθαι· ἀλλ' ἵνα μὴ
ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαόν, ἀπειλῇ ἀπειλησώμε-
θα αὐτοῖς, μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀν-
θρώπων· καὶ καλέσαντες αὐτοὺς παρήγγειλαν αὐτοῖς τὸ κα-
θόλου μὴ φθέγγεσθαι. μηδὲ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰη(σοῦ)·
ὁ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες εἶπον πρὸς αὐτούς· εἰ
δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ
θεοῦ κρίνατε· οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς ἃ εἴδομεν καὶ ἠκούσα-
μεν μὴ λαλεῖν· οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτούς
μηδὲν εὑρίσκοντες τὸ πῶς κολάσονται αὐτούς, διὰ τὸν
λαόν· ὅτι πάντες ἐδόξαζον τὸν θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι· ἐτῶν
γὰρ ἦν πλειόνων τεσσαράκοντα ὁ ἄνθρωπος ἐφ' ὃν ἐγεγόνει
ΙΒ τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἰάσεως· ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον

πρὸς τοὺς ἰδίους· καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχι-
ερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον· οἱ δὲ ἀκούσαντες· ὁμοθυ-
μαδὸν ἦραν φωνὴν πρὸς τὸν θν̄· καὶ εἶπον· δέσποτα σὺ εἶ ὁ
θς̄ ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν· καὶ
πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· ὁ διὰ στόματος δαβὶδ παιδός σου εἰπών·
ἱνατί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά· παρέστη-
σαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς· καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ
αὐτό· κατὰ τοῦ κῦ καὶ κατὰ τοῦ χῦ αὐτοῦ· συνήχθησαν γὰρ
ἐπ' ἀληθείας ἐπὶ τὸν ἅγιον παῖδά σου ἰν̄ ὃν ἔχρισας· ἡρώ-
δης τε καὶ πόντιος πιλᾶτος σὺν ἔθνεσι· καὶ λαοῖς ἰσλ̄·
ποιῆσαι ὅσα ἡ χείρ σου καὶ ἡ βουλή σου προώρισε γενέσθαι·
καὶ τὰ νῦν κε ἔπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν· καὶ δὸς τοῖς
δούλοις σου μετὰ παρρησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου·
ἐν τῷ τὴν χεῖρά σου ἐκτείνειν σε εἰς ἴασιν· καὶ σημεῖα
καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδός σου
ἰῦ· καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦσαν συνη-
γμένοι· καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες πνς̄ ἁγίου· καὶ ἐλάλουν τὸν
λόγον μετὰ παρρησίας τοῦ θῦ· τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευ-
σάντων ἦν ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ μία· καὶ οὐδὲ εἷς τι τῶν ὑ-
παρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι· ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα
κοινά· καὶ μεγάλῃ δυνάμει ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον οἱ ἀπό-
στολοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ κῦ ἰῦ· χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας
αὐτούς· οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ κτή-
τορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον· πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς
τῶν πιπρασκομένων καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀπο-
στόλων· διεδίδετο δὲ ἑκάστῳ καθότι ἄν τις χρείαν εἶχεν· ἰωσὴς δὲ
ὁ ἐπικληθεὶς βαρνάβας ἀπὸ τῶν ἀποστόλων· ὅ ἐστι μεθερμη-
νευόμενον υἱὸς παρακλήσεως· λευίτης κύπριος τῷ γένει·
ὑπάρχοντος αὐτῷ ἀγροῦ· πωλήσας ἤνεγκε τὸ χρῆμα καὶ ἔθη-
κε παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων· ἀνὴρ δέ τις ἀνανίας
ὀνόματι σὺν σαπφείρῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἐπώλησε κτῆμα·
καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς· συνειδυίας τῆς γυναικὸς

αὐτοῦ· καὶ ἐνέγκας μέρος τι παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων
ἔθηκεν. εἶπε δὲ ὁ πέτρος· ἀνανία· διατί ἐπλήρωσεν ὁ σατα-
νᾶς τὴν καρδίαν σου ψεύσασθαί σε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· καὶ νοσ-
φίσασθαί σε ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου· οὐχὶ μένον σοὶ ἔμε-
νε· καὶ πραθὲν ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχε; τί ὅτι ἔθου ἐν τῇ
καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο· οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις ἀλλὰ τῷ θεῷ·
ἀκούων δὲ ὁ ἀνανίας τοὺς λόγους τούτους· πεσὼν ἐξέψυξε·
καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα· ἀ-
ναστάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτόν· καὶ ἐξενέγκαντες ἔ-
θαψαν· ἐγένετο δὲ ὡς ὡρῶν τριῶν διάστημα καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ εἰ-
δυῖα τὸ γεγονὸς εἰσῆλθεν· ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ ὁ πέτρος· εἰπέ μοι
εἰ τοσούτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθε· ἡ δὲ εἶπε· ναὶ τοσούτου· ὁ
δὲ πέτρος εἶπε πρὸς αὐτήν· τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειρά-
σαι τὸ πνεῦμα κυρίου· ἰδοὺ οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν ἄνδρα σου ἐπὶ
τῇ θύρᾳ· καὶ ἐξοίσουσί σε· ἔπεσε δὲ παραχρῆμα παρὰ τοὺς
πόδας αὐτοῦ καὶ ἐξέψυξεν· εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι εὗρον
αὐτὴν νεκράν· καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς·
καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν· καὶ ἐπὶ
ΙΑ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα· διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστό-
λων ἐγίνετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά· καὶ ἦσαν ὁ-
μοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ σολομῶντος· τῶν δὲ λοιπῶν
οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς· ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός·
μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ κυρίῳ πλήθη ἀνδρῶν
τε καὶ γυναικῶν· ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀ-
σθενεῖς· καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραβάττων ἵνα ἐρχομέ-
νου πέτρου κἂν ἡ σκιὰ ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν· συνήρχετο δὲ καὶ
τὸ πλῆθος τῶν πέριξ πόλεων εἰς ἱερουσαλὴμ φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀ-
χλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων· οἵτινες ἐθεραπεύοντο
ἅπαντες· ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ· ἡ οὖ-
σα αἵρεσις τῶν σαδδουκαίων ἐπλήσθησαν ζήλου· καὶ ἐπέβα-
λον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους· καὶ ἔθεντο αὐτοὺς
ἐν τηρήσει δημοσίᾳ· ἄγγελος δὲ κυρίου διὰ τῆς νυκτὸς ἤνοιξε
τὰς θύρας τῆς φυλακῆς· ἐξαγαγών τε αὐτοὺς εἶπε· πορεύεσθε·
καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα
ΙΒ τῆς ζωῆς ταύτης· ἀκούσαντες δὲ εἰσῆλθον ὑπὸ τὸν ὄρθρον

εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκον. παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς
καὶ οἱ σὺν αὐτῷ συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ πᾶσαν τὴν γε
ρουσίαν τῶν υἱῶν ἰσλ̄. καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀ
χθῆναι αὐτούς. οἱ δὲ ὑπηρέται παραγενόμενοι, οὐχ εὗρον
αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ. ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν λέγον
τες· ὅτι τὸ μὲν δεσμωτήριον εὕρομεν ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ· καὶ
τοὺς φύλακας ἑστῶτας πρὸ τῶν θυρῶν· ἀνοίξαντες δὲ ἔσω
οὐδένα εὕρομεν. ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους· ὅ τε ἱερεὺς
καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ
αὐτῶν, τί ἂν γένοιτο τοῦτο. παραγενόμενος δέ τις ἀπήγγει
λεν αὐτοῖς· ὅτι ἰδοὺ οἱ ἄνδρες οὓς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ, εἰ
σὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἑστῶτες καὶ διδάσκοντες τὸν λαόν. τότε
ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρέταις, ἤγαγεν αὐτοὺς οὐ
μετὰ βίας· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαὸν ἵνα μὴ λιθασθῶσιν. ἀγα
γόντες δὲ αὐτοὺς ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς
ὁ ἀρχιερεὺς λέγων· οὐ παραγγελίᾳ παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ δι
δάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ, καὶ ἰδοὺ πεπληρώκατε τὴν
ἰλ̄ῆμ τῆς διδαχῆς ὑμῶν· καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷ
μα τοῦ ἀνθρώπου τούτου. ἀποκριθεὶς δὲ πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶ
πον· πειθαρχεῖν δεῖ θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις. ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἤ
γειρεν ἰῦ ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου· τοῦτον
ὁ θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα ὕψωσε τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ. δοῦναι μετάνοιαν
τῷ ἰσλ̄· καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ ἡμεῖς ἐσμὲν μάρτυ
ρες τῶν ῥημάτων τούτων· καὶ τὸ πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον ὃ ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς
πειθαρχοῦσιν αὐτῷ. οἱ δὲ ἀκούοντες διεπρίοντο καὶ ἐβουλεύοντο
ἀνελεῖν αὐτούς. ἀναστὰς δέ τις ἐν τῷ συνεδρίῳ φαρισαῖος
ὀνόματι γαμαλιήλ, νομοδιδάσκαλος, τίμιος παντὶ τῷ λαῷ,
ἐκέλευσεν ἔξω τοὺς ἀποστόλους βραχύ τι ποιῆσαι· εἶπέ τε πρὸς
αὐτούς· ἄνδρες ἰσραηλῖται, προσέχετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀν
θρώποις τούτοις τί μέλλετε πράσσειν. πρὸ γὰρ τούτων τῶν ἡ
μερῶν ἀνέστη θευδᾶς λέγων εἶναί τινα ἑαυτόν· ᾧ προσεκλήθη
ἀριθμὸς ἀνδρῶν ὡσεὶ τετρακοσίων· ὃς ἀνῃρέθη· καὶ πάντες
ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ διελύθησαν· καὶ ἐγένοντο εἰς οὐδέν.
μετὰ τοῦτον ἀνέστη ἰούδας ὁ γαλιλαῖος ἐν ταῖς ἡμέραις

τῆς ἀπογραφῆς· καὶ ἀπέστησε λαὸν ἱκανὸν ὀπίσω αὐτοῦ· κἀκεῖ-
νος ἀπώλετο· καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ διεσκορ-
πίσθησαν. καὶ τὰ νῦν λέγω ὑμῖν ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τού-
των· καὶ ἐάσατε αὐτούς· ὅτι ἐὰν ᾖ ἐξ ἀνθρώπων ἡ βουλὴ ἢ τὸ ἔργον
τοῦτο, καταλυθήσεται· εἰ δὲ ἐκ θεοῦ ἐστιν, οὐ δυνήσεσθε καταλῦ-
σαι αὐτό· μήποτε καὶ θεομάχοι εὑρεθῆτε· ἐπείσθησαν δὲ
αὐτῷ· καὶ προσκαλεσάμενοι τοὺς ἀποστόλους· δείραντες
παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ ιυ· καὶ ἀπέ-
λυσαν αὐτούς. οἱ μὲν οὖν ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ τοῦ
προσώπου τοῦ συνεδρίου· ὅτι ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ
κατηξιώθησαν ἀτιμασθῆναι. πᾶσάν τε ἡμέραν ἐν τῷ ἱε-
ρῷ καὶ κατ' οἶκον οὐκ ἐπαύσαντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγε-
ιε λιζόμενοι ιν τὸν χν. ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθυνόν-
των τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς
ἑβραίους· ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθη-
μερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ
πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπον· οὐκ ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλεί-
ψαντας τὸν λόγον τοῦ θυ διακονεῖν τραπέζαις· ἐπισκέψασθε
οὖν ἀδελφοί· ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἑπτά· πλήρεις
πνς ἁγίου καὶ σοφίας· οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης·
ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερή-
σομεν. καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους· καὶ ἐξε-
λέξαντο στέφανον· ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ πνς ἁγίου· καὶ φί-
λιππον καὶ πρόχορον· καὶ νικάνορα· καὶ τίμωνα καὶ παρμε-
νᾶν καὶ νικόλαον προσήλυτον ἀντιοχέα· οὓς ἔστησαν ἐνώπιον
τῶν ἀποστόλων· καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖ-
ρας. καὶ ὁ λόγος τοῦ θυ ηὔξανε· καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν
ἐν ἱλημ σφόδρα· πολύς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πί-
ις στει. Στέφανος δὲ πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα καὶ
σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ· ἀνέστησαν δέ τινες τῶν ἐκ τῆς συ-
ναγωγῆς τῆς λεγομένης λιβερτίνων· καὶ κυρηναίων καὶ ἀ-
λεξανδρέων· καὶ τῶν ἀπὸ κιλικίας καὶ ἀσίας· συζητοῦντες
τῷ στεφάνῳ· καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνι
ᾧ ἐλάλει. τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας· ὅτι ἀκηκόαμεν
αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς μωσῆν καὶ τὸν θν·

συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν· καὶ τοὺς πρεσβυτέρους· καὶ τοὺς
γραμματεῖς· καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτόν· καὶ ἤγαγον εἰς τὸ
συνέδριον· ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας· ὁ ἄνθρωπος οὗτος
οὐ παύεται ῥήματα λαλῶν βλάσφημα κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου
καὶ τοῦ νόμου· ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος· ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζω-
ραῖος· οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον· καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθη
ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωσῆς· καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες
οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ
πρόσωπον ἀγγέλου· εἶπε δὲ ὁ ἀρχιερεύς· εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει;
ὁ δὲ ἔφη· ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες ἀκούσατε· ὁ θεὸς τῆς δόξης
ὤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραὰμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ· πρὶν ἢ
κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρράν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἔξελθε ἐκ
τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου· καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἄν σοι δεί-
ξω· τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων· κατῴκησεν ἐν Χαρράν· κἀ-
κεῖθεν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ· μετῴκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν
ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε· καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονο-
μίαν ἐν αὐτῇ οὐδὲ βῆμα ποδός· καὶ ἐπηγγείλατο δοῦναι αὐτῷ
εἰς κατάσχεσιν αὐτήν· καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν· οὐκ ὄντος αὐτῷ τέ-
κνου· ἐλάλησε δὲ οὕτως ὁ θεός· ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροικον
ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ· καὶ δουλώσουσιν αὐτὸ καὶ κακώσουσιν ἔτη τετρα-
κόσια· καὶ τὸ ἔθνος ᾧ ἐὰν δουλεύσωσι κρινῶ ἐγώ εἶπεν ὁ θεός· καὶ με-
τὰ ταῦτα ἐξελεύσονται καὶ λατρεύσουσί μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ· καὶ
ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς· καὶ οὕτως ἐγέννησε τὸν Ἰσα-
άκ· καὶ περιέτεμεν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ· καὶ ὁ Ἰσαὰκ τὸν Ἰα-
κώβ· καὶ ὁ Ἰακὼβ τοὺς δώδεκα πατριάρχας· καὶ οἱ πατριάρχαι ζηλώ-
σαντες τὸν Ἰωσὴφ ἀπέδοντο εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐξ-
είλετο αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν
καὶ σοφίαν ἐναντίον Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου· καὶ κατέστησεν αὐ-
τὸν ἡγούμενον ἐπ' Αἴγυπτον· ἦλθε δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν Αἰγύπτου·
καὶ Χαναάν· καὶ θλίψις μεγάλη· καὶ οὐχ εὕρισκον χορτάσματα οἱ πα-
τέρες ἡμῶν· ἀκούσας δὲ Ἰακὼβ ὄντα σῖτα ἐν Αἰγύπτῳ ἐξαπέστειλε
τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον· καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνεγνωρίσθη Ἰωσὴφ τοῖς
ἀδελφοῖς αὐτοῦ· καὶ φανερὸν ἐγένετο τῷ Φαραὼ τὸ γένος τοῦ Ἰωσήφ·
ἀποστείλας δὲ Ἰωσὴφ μετεκαλέσατο τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἰακώβ· καὶ πᾶσαν
τὴν συγγένειαν ἐν ψυχαῖς ἑβδομήκοντα πέντε· κατέβη δὲ Ἰακὼβ εἰς

Αἴγυπτον· καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν· καὶ μετετέθησαν εἰς Συχέμ· καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι ὃ ὠνήσατο Ἀβραὰμ τιμῆς ἀργυρίου παρὰ τῶν υἱῶν Ἐμμὸρ τοῦ Συχέμ. καθὼς δὲ ἤγγιζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἧς ὤμοσεν ὁ θεὸς τῷ Ἀβραάμ, ηὔξησεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ· ἄχρις οὗ ἀνέστη βασιλεὺς ἕτερος· ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ· οὗτος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν ἐκάκωσε τοὺς πατέρας ἡμῶν τοῦ ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη αὐτῶν εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι· ἐν ᾧ καιρῷ ἐγεννήθη Μωσῆς· καὶ ἦν ἀστεῖος τῷ θεῷ· ὃς ἀνετράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· ἐκτεθέντα δὲ αὐτόν, ἀνείλετο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ Φαραώ· καὶ ἀνεθρέψατο αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς υἱόν· καὶ ἐπαιδεύθη Μωσῆς πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων· ἦν δὲ δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἔργοις· ὡς δὲ ἐπληροῦτο αὐτῷ τεσσαρακονταετὴς χρόνος, ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπισκέψασθαι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσλ̅· καὶ ἰδών τινα ἀδικούμενον, ἠμύνατο καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονουμένῳ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον· ἐνόμιζε δὲ συνιέναι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ὅτι ὁ θεὸς διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν αὐτοῖς σωτηρίαν· οἱ δὲ οὐ συνῆκαν· τῇ τε ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ ὤφθη αὐτοῖς μαχομένοις καὶ συνήλασεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην εἰπών· ἄνδρες ἀδελφοί ἐστε ὑμεῖς· ἱνατί ἀδικεῖτε ἀλλήλους; ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον ἀπώσατο αὐτὸν εἰπών· τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμῶν; μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις ὃν τρόπον ἀνεῖλες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον; ἔφυγε δὲ Μωσῆς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· καὶ ἐγένετο πάροικος ἐν γῇ Μαδιάμ· οὗ ἐγέννησεν υἱοὺς δύο· καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσαράκοντα ὤφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρους Σινᾶ ἄγγελος κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς βάτου· ὁ δὲ Μωσῆς ἰδὼν ἐθαύμασε τὸ ὅραμα· προσερχομένου δὲ αὐτοῦ κατανοῆσαι, ἐγένετο φωνὴ κυρίου πρὸς αὐτὸν λέγουσα· ἐγὼ ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου· ὁ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ· ἔντρομος δὲ γενόμενος Μωσῆς, οὐκ ἐτόλμα κατανοῆσαι· εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ κύριος· λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ ἕστηκας γῆ ἁγία ἐστίν· ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἤκουσα· καὶ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτούς· καὶ νῦν δεῦρο ἀποστελῶ σε εἰς Αἴγυπτον· τοῦτον τὸν Μωσῆν ὃν ἠρνήσαντο εἰπόντες· τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστήν; τοῦτον ὁ θεὸς ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ βάτῳ· οὗτος ἐξήγαγεν αὐτοὺς ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ· καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτη τεσσαράκοντα· οὗτός ἐστιν ὁ Μωσῆς ὁ εἰπὼν τοῖς υἱοῖς Ἰσλ̅· προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν

[illegible] οὗτοι [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] οὐκ ἠθέλησαν ὑπακοῦσαι [illegible]
[illegible] ἀλλ' [illegible] καὶ [illegible] καρδίαι αὐτῶν [illegible]
[illegible]
[illegible] οὐκ [illegible]
[illegible] αὐτῶν· καὶ [illegible] ἐν ταῖς [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] καὶ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] τοῦ οὐ[illegible]
[illegible] γέγραπται ἐν βίβλῳ τῶν προφητῶν· μὴ σφάγια καὶ
θυσίας προσηνέγκατέ μοι [illegible] ἐν τῇ ἐρήμῳ [illegible]
[illegible] τοῦ Μολόχ· καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ [illegible]
[illegible]

ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· κε μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν
ταύτην· καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη· σαῦλος δὲ ἦν συνευδο
κῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ· ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν ἱεροσολύμοις·
πάντες δὲ διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας τῆς ἰουδαίας καὶ
σαμαρείας· πλὴν τῶν ἀποστόλων· συνεκόμισαν δὲ τὸν στέ
φανον ἄνδρες εὐλαβεῖς· καὶ ἐποιήσαντο κοπετὸν μέγαν ἐπ' αὐ
τῷ· σαῦλος δὲ ἐλυμαίνετο τὴν ἐκκλησίαν κατὰ τοὺς οἴκ
ους εἰσπορευόμενος· σύρων τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας παρεδί
δου εἰς φυλακήν· οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες διῆλθον εὐαγγε
ΙΗ λιζόμενοι τὸν λόγον· φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς πόλιν
τῆς σαμαρείας, ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν χν· προσεῖχόν τε οἱ ὄ
χλοι τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τοῦ φιλίππου ὁμοθυμαδόν· ἐν τῷ
ἀκούειν αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει· πολλοὶ γὰρ τῶν
ἐχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα· βοῶντα φωνῇ μεγάλῃ ἐξήρ
χετο· πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν·
καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ· ἀνὴρ δέ τις ὀνό
ματι σίμων προϋπῆρχεν ἐν τῇ πόλει μαγεύων· καὶ ἐξιστῶν τὸ
ἔθνος τῆς σαμαρείας· λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν μέγαν· ᾧ προ
σεῖχον ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου λέγοντες· οὗτός ἐστιν ἡ δύνα
μις τοῦ θυ ἡ μεγάλη· προσεῖχον δὲ αὐτῷ διὰ τὸ ἱκανῷ χρό
νῳ ταῖς μαγείαις ἐξεστακέναι αὐτούς· ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ φι
λίππῳ εὐαγγελιζομένῳ τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θυ· καὶ
τοῦ ὀνόματος ιυ χυ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες·
ὁ δὲ σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσε· καὶ βαπτισθεὶς ἦν προσ
καρτερῶν τῷ φιλίππῳ· θεωρῶν τε δυνάμεις καὶ σημεῖα μεγ
ἐξίστατο· ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν ἱεροσολύμοις ἀπόστολοι ὅτι
δέδεκται ἡ σαμάρεια τὸν λόγον τοῦ θυ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐ
τοὺς τὸν πέτρον καὶ ἰωάννην· οἵτινες καταβάντες προσηύξαντο
περὶ αὐτῶν· ὅπως λάβωσι πνεῦμα ἅγιον· οὔπω γὰρ ἦν ἐπ' οὐ
δενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκός· μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχ
ον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυ ιυ· τότε ἐπετίθουν τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτοὺς καὶ
ΙΘ ἐλάμβανον πνεῦμα ἅγιον· θεασάμενος δὲ ὁ σίμων ὅτι
διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδοται

[illegible]

τὸ πν(εῦμ)α τὸ ἅγιον, προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα λέγων· δότε κἀ-
μοὶ τὴν ἐξουσίαν ταύτην· ἵνα ᾧ ἂν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας λαμβάνῃ
πν(εῦμ)α ἅγιον. Πέτρος δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· τὸ ἀργύριόν σου
σὺν σοὶ εἴη εἰς ἀπώλειαν· ὅτι τὴν δωρεὰν τοῦ θ(εο)ῦ ἐνόμισας δι-
ὰ χρημάτων κτᾶσθαι· οὐκ ἔστι σοι μερὶς οὐδὲ κλῆρος ἐν τῷ λό-
γῳ τούτῳ· ἡ γὰρ καρδία σου οὐκ ἔστιν εὐθεῖα ἐνώπιον τοῦ
θ(εο)ῦ. μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης· καὶ δεήθητι
τοῦ θ(εο)ῦ· εἰ ἄρα ἀφεθήσεταί σοι ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου· εἰς
γὰρ χολὴν πικρίας καὶ σύνδεσμον ἀδικίας ὁρῶ σε ὄντα. ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπε· δεήθητε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν κ(ύριο)ν·
ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ᾽ ἐμὲ ὧν εἰρήκατε. οἱ μὲν οὖν διαμαρτυρό-
μενοι καὶ λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ κ(υρίο)υ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱ(ερουσα)λήμ· πολλ-
άς τε κώμας τῶν Σαμαρειτῶν εὐηγγελίσαντο. Ἄγγελος δὲ κ(υρίο)υ ἐλάλησε κ
πρὸς Φίλιππον λέγων· ἀνάστηθι καὶ πορεύου κατὰ μεσημβρίαν·
ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Γάζαν· αὕ-
τη ἐστὶν ἔρημος. καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ Αἰθίοψ· εὐ-
νοῦχος δυνάστης Κανδάκης τῆς βασιλίσσης Αἰθιόπων· ὃς ἦν ἐπὶ
πάσης τῆς γάζης αὐτῆς· ὃς ἐληλύθει προσκυνήσων εἰς Ἱ(ερουσα)λήμ· ἦν
τε ὑποστρέφων· καὶ καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἅρματος αὐτοῦ καὶ ἀνεγί-
νωσκε τὸν προφήτην Ἠσαΐαν. εἶπε δὲ τὸ πν(εῦμ)α τῷ Φιλίππῳ·
πρόσελθε καὶ κολλήθητι τῷ ἅρματι τούτῳ. προσδραμὼν δὲ ὁ
Φίλιππος, ἤκουσεν αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος τὸν προφήτην Ἠσαΐ-
αν καὶ εἶπεν· ἆρά γε γινώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις; ὁ δὲ εἶπε· πῶς
γὰρ ἂν δυναίμην ἐὰν μή τις ὁδηγήσει με· παρεκάλεσέ τε τὸν Φίλι-
ππον ἀναβάντα καθίσαι σὺν αὐτῷ. ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς ἣν ἀ-
νεγίνωσκεν ἦν αὕτη· ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη· καὶ ὡς ἀμνὸς
ἐναντίον τοῦ κείραντος αὐτὸν ἄφωνος. οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα
αὐτοῦ. ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη· τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ
τίς διηγήσεται· ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ. ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ εὐνοῦχος τῷ Φιλίππῳ εἶπε· δέομαί σου, περὶ τίνος ὁ προφήτης
λέγει τοῦτο· περὶ ἑαυτοῦ, ἢ περὶ ἑτέρου τινός· ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιππος
τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης εὐηγγελίσατο
αὐτῷ τὸν Ἰ(ησοῦ)ν. ὡς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδόν, ἦλθον ἐπί τι ὕδωρ.
καί φησιν ὁ εὐνοῦχος· ἰδοὺ ὕδωρ· τί κωλύει με βαπτισθῆναι· ἐ-
κέλευσε στῆναι τὸ ἅρμα· καὶ κατέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ·
ὅ τε Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος· καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν. ὅτε δὲ ἀνέβησαν

ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· κύριε μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν
ταύτην· καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη· Σαῦλος δὲ ἦν συνευδο-
κῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ· ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις·
πάντες δὲ διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ
Σαμαρείας· πλὴν τῶν ἀποστόλων· συνεκόμισαν δὲ τὸν στέ-
φανον ἄνδρες εὐλαβεῖς· καὶ ἐποίησαν κοπετὸν μέγαν ἐπ' αὐ-
τῷ· Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνετο τὴν ἐκκλησίαν κατὰ τοὺς οἴκ-
ους εἰσπορευόμενος· σύρων τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας παρεδί-
δου εἰς φυλακήν· οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες διῆλθον εὐαγγε-
ΙΗ λιζόμενοι τὸν λόγον· Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς πόλιν
τῆς Σαμαρείας ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν Χριστόν· προσεῖχόν τε οἱ ὄ-
χλοι τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὁμοθυμαδόν· ἐν τῷ
ἀκούειν αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει· πολλοὶ γὰρ
τῶν ἐχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα· βοῶντα φωνῇ μεγάλῃ ἐξήρ-
χετο· πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν·
καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ· ἀνὴρ δέ τις ὀνό-
ματι Σίμων προϋπῆρχεν ἐν τῇ πόλει μαγεύων· καὶ ἐξιστῶν τὸ
ἔθνος τῆς Σαμαρείας· λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν μέγαν· ᾧ προ-
σεῖχον ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου λέγοντες· οὗτός ἐστιν ἡ δύνα-
μις τοῦ θεοῦ ἡ μεγάλη· προσεῖχον δὲ αὐτῷ διὰ τὸ ἱκανῷ χρόνῳ
ταῖς μαγείαις ἐξεστακέναι αὐτούς· ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ Φιλί-
ππῳ εὐαγγελιζομένῳ τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ· καὶ
τοῦ ὀνόματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες·
ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσε· καὶ βαπτισθεὶς ἦν προσ-
καρτερῶν τῷ Φιλίππῳ· θεωρῶν τε δυνάμεις καὶ σημεῖα
ἐξίστατο· ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπόστολοι ὅτι
δέδεκται ἡ Σαμάρεια τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐ-
τοὺς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην· οἵτινες καταβάντες προσηύξαντο
περὶ αὐτῶν· ὅπως λάβωσι πνεῦμα ἅγιον· οὔπω γὰρ ἦν ἐπ' οὐ-
δενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκός· μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχ-
ον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ· τότε ἐπετίθουν τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτοὺς καὶ
ΙΘ ἐλάμβανον πνεῦμα ἅγιον· ἰδὼν δὲ ὁ Σίμων ὅτι
διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδοται

[illegible]

τὸ πν̄α τὸ ἅγιον· προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα λέγων· δότε κἀ-
μοὶ τὴν ἐξουσίαν ταύτην· ἵνα ᾧ ἂν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας· λαμβά-
νῃ πν̄α ἅγιον· Πέτρος δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· τὸ ἀργύριόν σου
σὺν σοὶ εἴη εἰς ἀπώλειαν· ὅτι τὴν δωρεὰν τοῦ θῦ ἐνόμισας διὰ
χρημάτων κτᾶσθαι· οὐκ ἔστι σοι μερὶς οὐδὲ κλῆρος ἐν τῷ λό-
γῳ τούτῳ· ἡ γὰρ καρδία σου οὐκ ἔστιν εὐθεῖα ἐνώπιον τοῦ
θῦ· μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης· καὶ δεήθητι
τοῦ θῦ· εἰ ἄρα ἀφεθήσεταί σοι ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου· εἰς
γὰρ χολὴν πικρίας καὶ σύνδεσμον ἀδικίας ὁρῶ σε ὄντα· ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπε· δεήθητε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν κῦ·
ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὧν εἰρήκατε· οἱ μὲν οὖν διαμαρτυρό-
μενοι καὶ λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ κῦ· ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ· πολλὰς
τε κώμας τῶν Σαμαρειτῶν εὐηγγελίσαντο. ἄγγελος δὲ κῦ ἐλάλησε Κ
πρὸς Φίλιππον λέγων· ἀνάστηθι καὶ πορεύου κατὰ μεσημβρίαν·
ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Γάζαν· αὕ-
τη ἐστὶν ἔρημος· καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ αἰθίοψ· εὐ-
νοῦχος δυνάστης· Κανδάκης τῆς βασιλίσσης αἰθιόπων· ὃς ἦν ἐπὶ
πάσης τῆς γάζης αὐτῆς· ὃς ἐληλύθει προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλήμ· ἦν
τε ὑποστρέφων· καὶ καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἅρματος αὐτοῦ καὶ ἀνεγί-
νωσκε τὸν προφήτην Ἡσαΐαν· εἶπε δὲ τὸ πνεῦμα τῷ Φιλίππῳ·
πρόσελθε καὶ κολλήθητι τῷ ἅρματι τούτῳ· προσδραμὼν δὲ ὁ
Φίλιππος, ἤκουσεν αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος τὸν προφήτην Ἡσαΐαν
καὶ εἶπεν· ἆρά γε γινώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις; ὁ δὲ εἶπε· πῶς
γὰρ ἂν δυναίμην ἐὰν μή τις ὁδηγήσει με· παρεκάλεσέ τε τὸν Φίλι-
ππον ἀναβάντα καθίσαι σὺν αὐτῷ· ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς ἣν
ἀνεγίνωσκεν ἦν αὕτη· ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη· καὶ ὡς ἀμνὸς
ἐναντίον τοῦ κείραντος αὐτὸν ἄφωνος· οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα
αὐτοῦ· ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη· τὴν δὲ γενεὰν αὐ-
τοῦ τίς διηγήσεται· ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ· ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ εὐνοῦχος τῷ Φιλίππῳ εἶπε· δέομαί σου· περὶ τίνος ὁ προφήτης
λέγει τοῦτο· περὶ ἑαυτοῦ; ἢ περὶ ἑτέρου τινός· ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιππος
τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης εὐηγγελίσατο
αὐτῷ τὸν ἰν̄· ὡς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδόν, ἦλθον ἐπί τι ὕδωρ.
καί φησιν ὁ εὐνοῦχος· ἰδοὺ ὕδωρ τί κωλύει με βαπτισθῆναι· καὶ
ἐκέλευσε στῆναι τὸ ἅρμα· καὶ κατέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ·
ὅ τε Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος· καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν· ὅτε δὲ ἀνέβησαν

ἐκ τοῦ ὕδατος, πνεῦμα κυρίου ἥρπασε τὸν Φίλιππον· καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν
οὐκέτι ὁ εὐνοῦχος· ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων.
ΚΑ Φίλιππος δὲ εὑρέθη εἰς Ἄζωτον· καὶ διερχόμενος εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις
πάσας, ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς Καισάρειαν. Ὁ δὲ Σαῦλος ἔτι ἐμπνέων
ἀπειλῆς καὶ φόνου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ κυρίου, προσελθὼν τῷ ἀρχιερεῖ ᾐτή-
σατο παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγάς, ὅπως ἐάν τι-
νας εὕρῃ τῆς ὁδοῦ ὄντας ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσα-
λήμ. Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίζειν τῇ Δαμασκῷ, καὶ ἐξαί-
φνης περιήστραψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν
ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ· Σαοὺλ Σαούλ, τί με διώκεις; εἶπε δέ·
τίς εἶ, κύριε; ὁ δὲ εἶπεν· ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις· ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ εἴσελ-
θε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεταί σοι τί σε δεῖ ποιεῖν. οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύ-
οντες αὐτῷ εἱστήκεισαν ἐνεοί, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, μηδένα δὲ
θεωροῦντες. ἠγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς· ἀνεῳγμένων τε τῶν ὀφθαλ-
μῶν αὐτοῦ οὐδένα ἔβλεπε· χειραγωγοῦντες δὲ αὐτὸν εἰσήγαγον εἰς Δα-
μασκόν. καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων, καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲ ἔπιεν. ἦν δέ
τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος
ἐν ὁράματι· Ἀνανία. ὁ δὲ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγώ, κύριε. ὁ δὲ κύριος πρὸς αὐτόν·
ἀναστὰς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην εὐθεῖαν, καὶ ζήτησον
ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι Ταρσέα· ἰδοὺ γὰρ προσεύχεται, καὶ
εἶδεν ἐν ὁράματι ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν εἰσελθόντα καὶ ἐπιθέ-
ντα αὐτῷ χεῖρα, ὅπως ἀναβλέψῃ. ἀπεκρίθη δὲ Ἀνανίας· κύριε,
ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς ἁ-
γίοις σου ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὧδε ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων δῆσαι
πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομά σου. εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος·
πορεύου, ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοί ἐστιν οὗτος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνο-
μά μου ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ βασιλέων υἱῶν τε Ἰσραήλ· ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ
ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν. ἀπῆλθε δὲ Ἀνανίας καὶ
εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἐπιθεὶς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας εἶπε· Σαοὺλ ἀδελ-
φέ, ὁ κύριος ἀπέσταλκέ με, ὁ ὀφθείς σοι ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἤρχου, ὅπως ἀναβλέ-
ψῃς καὶ πλησθῇς πνεύματος ἁγίου. καὶ εὐθέως ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐ-
τοῦ ὡσεὶ λεπίδες, ἀνέβλεψέ τε, καὶ ἀναστὰς ἐβαπτίσθη· καὶ λαβὼν
τροφὴν ἐνίσχυσεν. Ἐγένετο δὲ ὁ Σαῦλος μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μα-
ΚΒ θητῶν ἡμέρας τινάς· καὶ εὐθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκήρυσσε τὸν Χριστόν,
ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ ἔλε-
γον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἱερουσαλὴμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα

πούτος; καὶ ὧδε εἰς τοῦτο ἐλήλυθεν· ἵνα δεδεμένους αὐτοὺς ἀγάγῃ
ἐπὶ τοὺς ἀρχιερεῖς. σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο καὶ συνέχυνε
τοὺς ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν δαμασκῷ· συμβιβάζων ὅ-
τι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός. ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι ἱκαναί, συνεβουλεύ-
σαντο οἱ ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν· ἐγνώσθη δὲ τῷ σαύλῳ ἡ ἐπιβουλὴ
αὐτῶν· παρετήρουν τε τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτός· καθῆ-
καν διὰ τοῦ τείχους χαλάσαντες ἐν σπυρίδι. παραγενόμενος δὲ
ὁ σαῦλος εἰς ἱερουσαλὴμ ἐπειρᾶτο κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς· καὶ πάντες ἐ-
φοβοῦντο αὐτόν· μὴ πιστεύοντες ὅτι ἐστὶ μαθητής. βαρνάβας δὲ ἐπιλαβό-
μενος αὐτὸν ἤγαγε πρὸς τοὺς ἀποστόλους· καὶ διηγήσατο αὐτοῖς πῶς
ἐν τῇ ὁδῷ εἶδε τὸν κύριον· καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ· καὶ πῶς ἐν δαμασκῷ
ἐπαρρησιάσατο ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἰησοῦ· καὶ ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορευό-
μενος εἰς ἱερουσαλήμ· καὶ παρρησιαζόμενος ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ χριστοῦ ἰησοῦ·
ἐλάλει τε καὶ συνεζήτει πρὸς τοὺς ἑλληνιστάς· οἱ δὲ ἐπεχείρουν αὐτὸν
ἀνελεῖν· ἐπιγνόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς καισάρειαν·
καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς ταρσόν. αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι καθ' ὅλης τῆς
ἰουδαίας καὶ γαλιλαίας καὶ σαμαρείας εἶχον εἰρήνην· οἰκοδομού-
μεναι καὶ πορευόμεναι τῷ φόβῳ τοῦ κυρίου· καὶ τῇ παρακλήσει
τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπληθύνοντο. ἐγένετο δὲ πέτρον διερχόμενον δι' ΚΓ
ἁπάντων· κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας λύδδαν·
εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπόν τινα αἰνέαν ὀνόματι· ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμε-
νον ἐπὶ κραβάττῳ· ὃς ἦν παραλελυμένος. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ πέ-
τρος· αἰνέα· ἰᾶταί σε ἰησοῦς ὁ χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρῶσον σεαυτῷ·
καὶ εὐθέως ἀνέστη. καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες λύδδαν·
καὶ τὸν σαρωνᾶν· οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν κύριον. ἐν ἰόππῃ δέ τις
ἦν μαθήτρια ὀνόματι ταβιθά· ἣ διερμηνευομένη λέγεται δορκάς·
αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν· ὧν ἐποίει. ἐγένε-
το δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν·
λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερῴῳ. ἐγγὺς δὲ οὔσης λύδδης τῇ ἰό-
ππῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ· ἀπέστειλαν
πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες μὴ ὀκνῆσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν. ἀναστὰς
δὲ πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑ-
περῷον· καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι· καὶ ἐ-
πιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὖσα
ἡ δορκάς. ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ πέτρος θεὶς τὰ γόνατα προσ-
ηύξατο· καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπε· ταβιθά· ἀνάστηθι·
ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς· καὶ ἰδοῦσα τὸν πέτρον ἀνεκάθισε

καὶ ἀνεκάθισεν· δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν· φωνήσας δὲ
τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν· γνωστὸν
δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης Ἰόππης· καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν
κύριον. ἐγένετο δὲ ἡμέρας ἱκανὰς μεῖναι αὐτὸν ἐν Ἰόππῃ πα-
κα ρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ. ἀνὴρ δέ τις ἦν ἐν Καισαρείᾳ ὀνόματι Κορ-
νήλιος, ἑκατοντάρχης ἐκ σπείρης τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς,
εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ποι-
ῶν τε ἐλεημοσύνας πολλὰς τῷ λαῷ, καὶ δεόμενος τοῦ θεοῦ δι-
απαντός· εἶδεν ἐν ὁράματι φανερῶς ὡσεὶ ὥραν ἐνάτην τῆς ἡμέρ(ας)
ἄγγελον τοῦ θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν καὶ εἰπόντα αὐτῷ· Κορνή-
λιε. ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἔμφοβος γενόμενος εἶπε· τί ἐστι κύριε·
εἶπε δὲ αὐτῷ· αἱ προσευχαί σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέ-
βησαν εἰς μνημόσυνον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· καὶ νῦν πέμψον εἰς Ἰόππην
ἄνδρας καὶ μετάπεμψαι Σίμωνα τὸν καλούμενον Πέτρον· οὗτος
ξενίζεται παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ· ᾧ ἐστιν οἰκία παρὰ θάλασ-
σαν. ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν τῷ Κορνηλίῳ, φωνήσας δύο τῶν
οἰκετῶν αὐτοῦ, καὶ στρατιώτην εὐσεβῆ τῶν προσκαρτερούντων αὐτῷ,
καὶ ἐξηγησάμενος αὐτοῖς ἅπαντα, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην.
τῇ δὲ ἐπαύριον ὁδοιπορούντων ἐκείνων καὶ τῇ πόλει ἐγγιζόν-
των ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα προσεύξασθαι περὶ ὥραν ἕκτην.
ἐγένετο δὲ πρόσπεινος καὶ ἤθελε γεύσασθαι· παρασκευαζόντων
δὲ ἐκείνων, ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἔκστασις· καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν ἀ-
νεῳγμένον, καὶ καταβαῖνον ἐπ' αὐτὸν σκεῦός τι ὡς ὀθόνην με-
γάλην τέσσαρσιν ἀρχαῖς δεδεμένον καὶ καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς·
ἐν ᾧ ὑπῆρχε πάντα τὰ τετράποδα τῆς γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ
ἑρπετὰ καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἐγένετο φωνὴ πρὸς αὐτόν·
ἀναστάς, Πέτρε, θῦσον καὶ φάγε. ὁ δὲ Πέτρος εἶπε· μηδαμῶς κύριε· ὅτι
οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον. καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ δευ-
τέρου πρὸς αὐτόν· ἃ ὁ θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοίνου. τοῦτο δὲ
ἐγένετο ἐπὶ τρίς· καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ σκεῦος εἰς τὸν οὐρανόν.
ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ὁ Πέτρος τί ἂν εἴη τὸ ὅραμα ὃ εἶδε,
καὶ ἰδοὺ οἱ ἄνδρες οἱ ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τοῦ Κορνηλίου διερωτή-
σαντες τὴν οἰκίαν Σίμωνος ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα·
φωνήσαντες ἐπυνθάνοντο· εἰ Σίμων ὁ ἐπικαλούμενος Πέ-
τρος ἐνθάδε ξενίζεται. τοῦ δὲ Πέτρου διενθυμουμένου περὶ
τοῦ ὁράματος, εἶπεν αὐτῷ τὸ πνεῦμα· ἰδοὺ ἄνδρες τρεῖς ζητοῦσί σε·

ἀλλ' ἀναστὰς κατάβηθι καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς μηδὲν διακρι
νόμενος· διότι ἐγὼ ἀπέσταλκα αὐτούς. καταβὰς δὲ πέ κε
τρος πρὸς τοὺς ἄνδρας εἶπεν· ἰδοὺ ἐγώ εἰμι ὃν ζητεῖτε· τίς ἡ αἰ
τία δι' ἣν πάρεστε· οἱ δὲ εἶπον· Κορνήλιος ἑκατοντάρχης·
ἀνὴρ δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν θεόν· μαρτυρούμενός τε ὑ
πὸ ὅλου τοῦ ἔθνους τῶν ἰουδαίων· ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου
ἁγίου μεταπέμψασθαί σε εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ ἀκοῦσαι ῥήματα
παρὰ σοῦ· εἰσκαλεσάμενος οὖν αὐτοὺς ἐξένισεν· τῇ δὲ ἐπαύρι
ον ὁ πέτρος ἐξῆλθε σὺν αὐτοῖς καί τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ ἰ
όππης συνῆλθον αὐτῷ· καὶ τῇ ἐπαύριον εἰσῆλθον εἰς τὴν καισά
ρειαν· ὁ δὲ κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτούς· συγκαλεσάμενος
τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους· ὡς δὲ ἐγένε
το τοῦ εἰσελθεῖν τὸν πέτρον· συναντήσας αὐτῷ ὁ κορνήλιος·
πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας προσεκύνησεν· ὁ δὲ πέτρος αὐτὸν ἤγειρε
λέγων· ἀνάστηθι· κἀγὼ αὐτὸς ἄνθρωπός εἰμι· καὶ συνομιλῶν αὐ
τῷ εἰσῆλθε· καὶ εὑρίσκει συνεληλυθότας πολλούς· ἔφη τε πρὸς
αὐτούς· ὑμεῖς ἐπίστασθε ὡς ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ ἰουδαίῳ κολλᾶσ
θαι ἢ προσέρχεσθαι ἀλλοφύλῳ· καὶ ἐμοὶ ὁ θεὸς ἔδειξε μηδένα
κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἄνθρωπον· διὸ καὶ ἀναντιρρήτως ἦλθον
μεταπεμφθείς· πυνθάνομαι οὖν τίνι λόγῳ μετεπέμψασθέ με·
καὶ ὁ κορνήλιος ἔφη· ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας μέχρι ταύτης τῆς
ὥρας ἤμην νηστεύων· καὶ τὴν ἐνάτην ὥραν προσευχόμενος
ἐν τῷ οἴκῳ μου· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἔστη ἐνώπιόν μου ἐν ἐσθῆτι λαμ
πρᾷ· καὶ φησί· κορνήλιε· εἰσηκούσθη σου ἡ προσευχή· καὶ
αἱ ἐλεημοσύναι σου ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· πέμψον οὖν εἰς
ἰόππην καὶ μετακάλεσαι σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖται πέτρος·
οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ σίμωνος βυρσέως παρὰ θάλασσαν·
ὃς παραγενόμενος λαλήσει σοι· ἐξαυτῆς οὖν ἔπεμψα πρὸς σέ·
σύ τε καλῶς ἐποίησας παραγενόμενος· νῦν οὖν πάντες ἡμεῖς ἐνώ
πιον τοῦ θεοῦ πάρεσμεν· ἀκοῦσαι πάντα τὰ προστεταγμένα σοι
ὑπὸ τοῦ θεοῦ· ἀνοίξας δὲ πέτρος τὸ στόμα εἶπεν· ἐπ' ἀληθείας
καταλαμβάνομαι· ὅτι οὐκ ἔστι προσωπολήπτης ὁ θεός· ἀλλ' ἐν παντὶ
ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐτὸν καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύ
νην· δεκτὸς αὐτῷ ἐστι· τὸν λόγον ὃν ἀπέστειλε τοῖς υἱοῖς

ἰηλ εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ ἰυ χυ· οὗτός ἐστι πάντων
κς· ὑμεῖς οἴδατε τὸ γενόμενον ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς ἰουδαίας·
ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς γαλιλαίας μετὰ τὸ βάπτισμα ὃ ἐκήρυξεν
ἰωάννης· ἰν τὸν ἀπὸ ναζαρέθ· ὡς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ θς πνι ἁγίῳ καὶ
δυνάμει· ὃς διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος πάντας τοὺς καταδυ-
ναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου· ὅτι ὁ θς ἦν μετ' αὐτοῦ· καὶ ἡ-
μεῖς ἐσμὲν μάρτυρες πάντων ὧν ἐποίησεν ἔν τε τῇ χώρᾳ τῶν
ἰουδαίων καὶ ἐν ἰλημ· ὃν καὶ ἀνεῖλον κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου·
τοῦτον ὁ θς ἤγειρε τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῆ
γενέσθαι· οὐ παντὶ τῷ λαῷ· ἀλλὰ μάρτυσι τοῖς προκεχειρο-
τονημένοις ὑπὸ τοῦ θυ ἡμῖν· οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνε-
πίομεν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· καὶ παρήγ-
γειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ καὶ διαμαρτύρασθαι· ὅτι αὐ-
τός ἐστιν ὁ ὡρισμένος ὑπὸ τοῦ θυ κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν·
τούτῳ πάντες οἱ προφῆται μαρτυροῦσιν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν λα-
βεῖν· διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα εἰς αὐτόν· ἔτι
κζ λαλοῦντος τοῦ πέτρου τὰ ῥήματα ταῦτα· ἐπέπεσε τὸ πνα τὸ ἅ-
γιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον· καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ πε-
ριτομῆς πιστοί· ὅσοι συνῆλθον τῷ πέτρῳ· ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη
ἡ δωρεὰ τοῦ ἁγίου πνς ἐκκέχυται· ἤκουον γὰρ αὐτῶν λαλούν-
των γλώσσαις καὶ μεγαλυνόντων τὸν θν· τότε ἀπεκρίθη ὁ πέτρος· μή-
τι τὸ ὕδωρ κωλῦσαι δύναταί τις τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους·
οἵτινες τὸ πνα τὸ ἅγιον ἔλαβον καθὼς καὶ ἡμεῖς· προσέταξέ τε
αὐτοὺς βαπτισθῆναι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυ· τότε ἠρώτησαν αὐτὸν
ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς· ἤκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ
οἱ ὄντες κατὰ τὴν ἰουδαίαν· ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον
τοῦ θυ· καὶ ὅτε ἀνέβη πέτρος εἰς ἱεροσόλυμα· διεκρίνοντο
πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς λέγοντες· ὅτι πρὸς ἄνδρας ἀκρο-
βυστίαν ἔχοντας εἰσῆλθες καὶ συνέφαγες αὐτοῖς· ἀρξάμενος
δὲ ὁ πέτρος ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξῆς λέγων· ἐγὼ ἤμην ἐν πόλει ἰόππῃ
προσευχόμενος· καὶ εἶδον ἐν ἐκστάσει ὅραμα· καταβαῖνον σκεῦ-
ός τι ὡς ὀθόνην μεγάλην τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιεμένην ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἦλθεν ἄχρις ἐμοῦ· εἰς ἣν ἀτενίσας κατενόουν·
καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἑρ-

πτὰ· καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ· ἤκουσα δὲ φωνῆς λεγούσης
μοι· ἀναστὰς πέτρε θῦσον καὶ φάγε. εἶπον δὲ μηδαμῶς κε· ὅτι πᾶν
κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον οὐδέποτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου· ἀπε-
κρίθη δέ μοι φωνὴ ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ἃ ὁ θς ἐκαθάρισε σὺ
μὴ κοίνου· τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς· καὶ πάλιν ἀνεσπάσθη ἅπαντα
εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἰδοὺ ἐξαυτῆς τρεῖς ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ τὴν οἰκίαν
ἐν ᾗ ἤμην· ἀπεσταλμένοι ἀπὸ καισαρείας πρός με· εἶπε δέ μοι τὸ
πνεῦμα συνελθεῖν αὐτοῖς μηδὲν διακρινόμενον· ἦλθον δὲ σὺν ἐμοὶ
καὶ οἱ ἓξ ἀδελφοὶ οὗτοι· καὶ εἰσήλθομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρός·
ἀπήγγειλέ τε ἡμῖν πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ σταθέντα
καὶ εἰπόντα αὐτῷ· ἀπόστειλον εἰς ἰόππην ἄνδρας· καὶ μετάπεμ-
ψαι σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον πέτρον· ὃς λαλήσει ῥήματα πρὸς σὲ
ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου· ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαί με λαλ(εῖν)
ἐπέπεσε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς· ὥσπερ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ·
ἐμνήσθην δὲ τοῦ ῥήματος τοῦ κυ ὡς ἔλεγεν· ἰωάννης μὲν ἐβά-
πτισεν ὕδατι· ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνι ἁγίῳ· εἰ οὖν τὴν ἴσην
δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θς ὡς καὶ ἡμῖν πιστεύσασιν ἐπὶ τὸν κν ἰν
χν· ἐγὼ δὲ τίς ἤμην δυνατὸς κωλῦσαι τὸν θν· ἀκούσαντες δὲ ταῦ-
τα ἡσύχασαν· καὶ ἐδόξαζον τὸν θν λέγοντες· ἄρα γε καὶ τοῖς ἔθνε-
σιν ὁ θς τὴν μετάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωήν· οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες
ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ στεφάνῳ διῆλθον ἕως φοι-
νίκης καὶ κύπρου καὶ ἀντιοχείας· μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ
μὴ μόνον ἰουδαίοις· ἦσαν δέ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες κύπριοι
καὶ κυρηναῖοι· οἵτινες εἰσελθόντες εἰς ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς
τοὺς ἑλληνιστὰς εὐαγγελιζόμενοι τὸν κν ἰν· καὶ ἦν χεὶρ κυ μετ' αὐτῶν·
πολύς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν κν· ἠκούσθη δὲ ὁ
λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν ἱεροσολύμοις περὶ αὐ-
τῶν· καὶ ἐξαπέστειλαν βαρνάβαν διελθεῖν ἕως ἀντιοχείας· ὃς
παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ θυ ἐχάρη· καὶ παρεκάλει
πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ κῳ· ὅτι ἦν ἀ-
νὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης πνς ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προσετέθη ὄχλος
ἱκανὸς τῷ κῳ· ἐξῆλθε δὲ εἰς ταρσὸν ὁ βαρνάβας ἀναζητῆσαι
σαῦλον· καὶ εὑρὼν αὐτὸν ἤγαγεν αὐτὸν εἰς ἀντιόχειαν· ἐγένετο
δὲ αὐτοῖς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· καὶ διδάξαι
ὄχλον ἱκανόν· χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν ἀντιοχείᾳ τοὺς
μαθητὰς χριστιανούς· ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον
ἀπὸ ἱεροσολύμων προφῆται εἰς ἀντιόχειαν· ἀναστὰς δὲ εἷς

κη

ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαβος, ἐσήμανε διὰ τοῦ πνεύματος λιμὸν μέγαν
μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυ-
δίου Καίσαρος. τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς ηὐπορεῖτό τις, ὥρι-
σαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν
τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὃ καὶ ἐποίησαν ἀποστείλαντες
πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.
κθ Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς
χεῖρας κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας· ἀνεῖλε δὲ Ἰά-
κωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρᾳ. καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς
Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· ἦσαν δὲ ἡμέραι
τῶν ἀζύμων· ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακήν, παρα-
δοὺς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βου-
λόμενος μετὰ τὸ πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. ὁ μὲν οὖν Πέ-
τρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη
ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐ-
τὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμε-
νος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος ἁλύσεσι δυσί· φύλα-
κές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακήν. καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυ-
ρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν
πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτὸν λέγων· ἀνάστα ἐν τάχει. καὶ
ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἁλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. εἶπέ τε ὁ ἄγγελος
πρὸς αὐτόν· περίζωσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. ἐποί-
ησε δὲ οὕτως. καὶ λέγει αὐτῷ· περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου καὶ
ἀκολούθει μοι. καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ· καὶ οὐκ ᾔδει
ὅτι ἀληθές ἐστι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ
ὅραμα βλέπειν. διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν ἦλ-
θον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν,
ἥτις αὐτομάτη ἠνοίχθη αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες προῆλθον
ῥύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ὁ Πέ-
τρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ εἶπε· νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέ-
στειλε κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώ-
δου καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων. συνιδών τε ἦλ-
λ θεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπικαλου-
μένου Μάρκου, οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχ-
όμενοι. κρούσαντος δὲ τοῦ Πέτρου τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος, προσ-
ῆλθε παιδίσκη ὑπακοῦσαι ὀνόματι Ῥόδη· καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν

τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τῆς χαρᾶς οὐκ ἤνοιξε τὸν
πυλῶνα· εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγγειλεν ἑστάναι τὸν Πέτρον
πρὸ τοῦ πυλῶνος. οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπον· μαίνῃ. ἡ
δὲ διϊσχυρίζετο οὕτως ἔχειν. οἱ δὲ ἔλεγον· ὁ ἄγγελος αὐτοῦ ἐστιν.
ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε κρούων· ἀνοίξαντες δὲ εἶδον αὐτὸν καὶ ἐξέ-
στησαν. κατασείσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾶν, διηγήσατο αὐτοῖς πῶς
ὁ κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς. εἶπε δέ· ἀπαγγείλατε Ἰα-
κώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα. καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἕτε-
ρον τόπον. Γενομένης δὲ ἡμέρας, ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγος
ἐν τοῖς στρατιώταις, τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο. Ἡρώδης δὲ ἐπιζητή-
σας αὐτὸν καὶ μὴ εὑρών, ἀνακρίνας τοὺς φύλακας, ἐκέλευσεν ἀπα-
χθῆναι· καὶ κατελθὼν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Καισάρειαν διέτρι-
βεν. ἦν δὲ ὁ Ἡρώδης θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις· ὁμοθυμα-
δὸν δὲ παρῆσαν πρὸς αὐτόν, καὶ πείσαντες Βλάστον τὸν ἐπὶ τοῦ κοι-
τῶνος τοῦ βασιλέως, ᾐτοῦντο εἰρήνην, διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν
τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς. τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁ Ἡρώδης ἐνδυ-
σάμενος ἐσθῆτα βασιλικὴν καὶ καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐδη-
μηγόρει πρὸς αὐτούς. ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώνει· θεοῦ φωνὴ καὶ οὐκ ἀν-
θρώπου. παραχρῆμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου, ἀνθ' ὧν οὐκ
ἔδωκε τὴν δόξαν τῷ θεῷ· καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος ἐξέψυξεν.
ὁ δὲ λόγος τοῦ θεοῦ ηὔξανε καὶ ἐπληθύνετο. Βαρνάβας δὲ καὶ λα
Σαῦλος ὑπέστρεψαν ἐξ Ἱερουσαλὴμ πληρώσαντες τὴν διακονίαν, συμ-
παραλαβόντες καὶ Ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα Μάρκον. Ἦσαν δὲ
τινες ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὖσαν ἐκκλησίαν προφῆται καὶ δι-
δάσκαλοι· ὅ τε Βαρνάβας καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίγερ, καὶ Λού-
κιος ὁ Κυρηναῖος, Μαναήν τε Ἡρώδου τοῦ τετράρχου σύντρο-
φος, καὶ Σαῦλος. λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ κυρίῳ καὶ νηστευόν-
των, εἶπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἀφορίσατε δή μοι τόν τε Βαρνάβαν
καὶ τὸν Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς. τότε νηστεύ-
σαντες καὶ προσευξάμενοι καὶ ἐπιθέντες αὐτοῖς τὰς χεῖρας ἀ-
πέλυσαν. οὗτοι μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ
ἁγίου, κατῆλθον εἰς τὴν Σελεύκειαν, ἐκεῖθέν τε ἀπέπλευσαν εἰς
τὴν Κύπρον· καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμῖνι, κατήγγελλον τὸν
λόγον τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ
καὶ Ἰωάννην ὑπηρέτην. διελθόντες δὲ τὴν νῆσον ἄχρι Πά-
φου, εὗρόν τινα μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον, ᾧ

ὄνομα Βαριησοῦ· ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ Παύ-
λῳ, ἀνδρὶ συνετῷ· οὗτος προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν καὶ
Σαῦλον, ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ θ(εο)ῦ· ἀνθίστατο
δὲ αὐτοῖς Ἐλύμας ὁ μάγος· οὕτως γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα
αὐτοῦ· ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως·
Σαῦλος δὲ ὁ καὶ Παῦλος πλησθεὶς πν(εύματο)ς ἁγίου, καὶ ἀτενίσας εἰς
αὐτὸν εἶπεν· ὦ πλήρης παντὸς δόλου καὶ πάσης ῥᾳδιουρ-
γίας, υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης· οὐ παύσῃ
διαστρέφων τὰς ὁδοὺς κ(υρίο)υ τὰς εὐθείας· καὶ νῦν ἰδοὺ χεὶρ κ(υρίο)υ
ἐπὶ σέ· καὶ ἔσῃ τυφλὸς μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ· πα-
ραχρῆμα δὲ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκότος· καὶ περιάγων
ἐζήτει χειραγωγούς· τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονὸς, ἐπί-
στευσεν ἐκπλησσόμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ κ(υρίο)υ·
λβ Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ τὸν Παῦλον, ἦλθον εἰς Πέρ-
γην τῆς Παμφυλίας· Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν, ὑ-
πέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα· αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης,
παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας· καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν
συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, ἐκάθισαν· μετὰ δὲ τὴν ἀ-
νάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, ἀπέστειλαν οἱ ἀρχι-
συνάγωγοι πρὸς αὐτοὺς λέγοντες· ἄνδρες ἀδελφοί, εἴ ἐστι λό-
γος ἐν ὑμῖν παρακλήσεως πρὸς τὸν λαὸν λέγετε· ἀναστὰς δὲ Παῦλος
καὶ κατασείσας τῇ χειρὶ εἶπεν· ἄνδρες Ἰσραηλῖται καὶ οἱ φο-
βούμενοι τὸν θ(εό)ν ἀκούσατε· ὁ θ(εὸ)ς τοῦ λαοῦ τούτου ἐξελέξατο τοὺς
πατέρας ἡμῶν· καὶ τὸν λαὸν ὕψωσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ· καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐ-
τῆς· καὶ ὡς τεσσαρακονταετῆ χρόνον ἐτροφοφόρησεν αὐ-
τοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ καθελὼν ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῇ Χαναάν, κατεκλη-
ρονόμησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν· καὶ μετὰ ταῦτα ὡς ἔτεσι τετρα-
κοσίοις καὶ πεντήκοντα ἔδωκε κριτὰς ἕως Σαμουὴλ τοῦ προ-
φήτου· κἀκεῖθεν ᾐτήσαντο βασιλέα· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸν Σα-
οὺλ υἱὸν Κίς, ἄνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμὶν ἔτη τεσσαράκοντα·
καὶ μεταστήσας αὐτὸν, ἤγειρεν αὐτοῖς τὸν Δαβὶδ εἰς βασιλέα· ᾧ
καὶ εἶπε μαρτυρήσας· εὗρον Δαβὶδ τὸν τοῦ Ἰεσσαὶ ἄνδρα κατὰ
τὴν καρδίαν μου· ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου· τούτου
ὁ θ(εὸ)ς ἀπὸ τοῦ σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν, ἤγαγε τῷ Ἰσραὴλ

λγ

σεῖ αὐτῶν προκηρύξαντος Ἰωάννου πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου
αὐτοῦ· βάπτισμα μετανοίας παντὶ τῷ Ἰσραήλ· ὡς δὲ ἐπλήρου Ἰω(άννης)
τὸν δρόμον ἔλεγε· τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι· οὐκ εἰμὶ ἐγώ· ἀλλ'
ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμὲ οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν πο-
δῶν λῦσαι. ἄνδρες ἀδελφοί· υἱοὶ γένους Ἀβραάμ· καὶ οἱ ἐν ὑ-
μῖν φοβούμενοι τὸν θεόν· ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη·
οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν τοῦτον ἀγνοή-
σαντες· καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον
ἀναγινωσκομένας κρίναντες ἐπλήρωσαν· καὶ μηδεμίαν αἰτί-
αν θανάτου εὑρόντες ᾐτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν·
ὡς δὲ ἐτέλεσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀ-
πὸ τοῦ ξύλου ἔθηκαν εἰς μνημεῖον· ὁ δὲ θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν·
ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ· οἵτινές εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν·
καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν
γενομένην· ὅτι ταύτην ὁ θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν
ἡμῖν ἀναστήσας Ἰησοῦν· ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ τῷ δευτέρῳ γέγραπται·
υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ
νεκρῶν μηκέτι μέλλοντα ὑποστρέφειν εἰς διαφθοράν, οὕτως εἴ-
ρηκεν· ὅτι δώσω ὑμῖν τὰ ὅσια Δαβὶδ τὰ πιστά· διὸ καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει·
οὐ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν· Δαβὶδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενε-
ᾷ ὑπηρετήσας τῇ τοῦ θεοῦ βουλῇ ἐκοιμήθη· καὶ προσετέθη πρὸς
τοὺς πατέρας αὐτοῦ καὶ εἶδε διαφθοράν· ὃν δὲ ὁ θεὸς ἤγειρεν, οὐκ εἶδε δια-
φθοράν· γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν ἄνδρες ἀδελφοί· ὅτι διὰ τούτου
ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται· καὶ ἀπὸ πάντων ὧν οὐ-
κ ἠδυνήθητε ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως δικαιωθῆναι, ἐν τούτῳ πᾶς
ὁ πιστεύων δικαιοῦται· βλέπετε οὖν μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς τὸ εἰρη-
μένον ἐν τοῖς προφήταις· ἴδετε οἱ καταφρονηταὶ καὶ θαυμάσατε· καὶ
ἀφανίσθητε· ὅτι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν· ὃ
οὐ μὴ πιστεύσητε ἐάν τις ἐκδιηγῆται ὑμῖν· ἐξιόντων δὲ ἐκ τῆς συναγω-
γῆς τῶν Ἰουδαίων παρεκάλουν τὰ ἔθνη εἰς τὸ μεταξὺ σάββατον λαλη-
θῆναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα· λυθείσης δὲ τῆς συναγωγῆς ἠκολούθη-
σαν πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν σεβομένων προσηλύτων τῷ
Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ· οἵτινες προσλαλοῦντες αὐτοῖς ἔπειθον
αὐτοὺς ἐπιμένειν τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ· τῷ δὲ ἐρχομένῳ σαββάτῳ

σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις συνήχθη ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ θ(εο)ῦ· ἰδόν
τες δὲ οἱ ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους, ἐπλήσθησαν ζήλου· καὶ ἀντέ
λεγον τοῖς ὑπὸ τοῦ παύλου λεγομένοις· ἀντιλέγοντες καὶ
βλασφημοῦντες· παρρησιασάμενοι δὲ ὅ τε παῦλος καὶ ὁ βαρ
νάβας εἶπον· ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λό
γον τοῦ θ(εο)ῦ· ἐπειδὴ δὲ ἀπωθεῖσθε αὐτὸν καὶ οὐκ ἀξίους κρίνε
τε ἑαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη·
οὕτως γὰρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ κ(ύριο)ς· τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν·
τοῦ εἶναί σε εἰς σ(ωτη)ρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· ἀκούοντα δὲ τὰ
ἔθνη ἔχαιρον καὶ ἐδόξαζον τὸν λόγον τοῦ κ(υρίο)υ· καὶ ἐπίστευσαν
ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον· διεφέρετο δὲ ὁ λό
γος τοῦ κ(υρίο)υ δι᾽ ὅλης τῆς χώρας· οἱ δὲ ἰουδαῖοι παρώτρυναν
τὰς σεβομένας γυναῖκας καὶ τὰς εὐσχήμονας· καὶ τοὺς πρώ
τους τῆς πόλεως· καὶ ἐπήγειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν παῦλον
καὶ τὸν βαρνάβαν· καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν·
οἱ δὲ ἐκτιναξάμενοι τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν αὐτῶν ἐπ᾽
αὐτούς, ἦλθον εἰς ἰκόνιον· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς
καὶ πν(εύματο)ς ἁγίου· ἐγένετο δὲ ἐν ἰκονίῳ κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσελθ(εῖν)
αὐτοὺς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν ἰουδαίων· καὶ λαλῆσαι οὕτ(ως)
ὥστε πιστεῦσαι ἰουδαίων τε καὶ ἑλλήνων πολὺ πλῆθος·
οἱ δὲ ἀπειθοῦντες ἰουδαῖοι, ἐπήγειραν καὶ ἐκάκωσαν τὰς
ψυχὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν· ἱκανὸν μὲν οὖν χρό
νον διέτριψαν παρρησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ κ(υρί)ῳ τῷ μαρτυ
ροῦντι τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ· διδόντι σημεῖα καὶ τέ
ρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν· ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος
τῆς πόλεως· καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς ἰουδαίοις· οἱ δὲ σὺν
τοῖς ἀποστόλοις· ὡς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν ἐθνῶν τε καὶ ἰου
δαίων σὺν τοῖς ἄρχουσιν αὐτῶν ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι
λλ αὐτούς, συνιδόντες· κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς λυκα
ονίας· λύστραν καὶ δέρβην· καὶ τὴν περίχωρον· κἀκεῖ ἦ
σαν εὐαγγελιζόμενοι· καί τις ἀνὴρ ἐν λύστροις ἀδύνατ(ος)
τοῖς ποσὶν ἐκάθητο χωλὸς ἐκ κοιλίας μ(ητ)ρ(ὸ)ς αὐτοῦ ὑπάρχ
ων ὃς οὐδέποτε περιπεπατήκει· οὗτος ἤκουε τοῦ παύλου λαλοῦν
τος· ὃς ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἰδὼν ὅτι πίστιν ἔχει τοῦ σωθῆναι,

εἶπε μεγάλῃ τῇ φωνῇ· ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθῶς·
καὶ ἥλλετο καὶ περιεπάτει· οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ παῦλος,
ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν λυκαονιστὶ λέγοντες· οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κα-
τέβησαν πρὸς ἡμᾶς· ἐκάλουν τε τὸν μὲν βαρνάβαν δία· τὸν δὲ παῦ-
λον ἑρμῆν· ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου· ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ
διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν· ταύρους καὶ στέμματα ἐ-
πὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελεν θύειν· ἀ-
κούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι βαρνάβας καὶ παῦλος διαρρήξαν-
τες τὰ ἱμάτια αὐτῶν· εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον, κράζον-
τες καὶ λέγοντες· ἄνδρες τί ταῦτα ποιεῖτε· καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπα-
θεῖς ἐσμὲν ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων
τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν θεὸν τὸν ζῶντα· ὃς ἐποί-
ησεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα
τὰ ἐν αὐτοῖς· ὃς ἐν ταῖς παρῳχημέναις γενεαῖς, εἴασε πάν-
τα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· καίτοιγε οὐκ ἀμάρ-
τυρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν ἀγαθοποιῶν· οὐρανόθεν ἡμῖν ὑετοὺς
διδοὺς καὶ καιροὺς καρποφόρους· ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ
εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν· καὶ ταῦτα λέγοντες μό-
λις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς·
ἐπῆλθον δὲ ἀπὸ ἀντιοχείας καὶ ἰκονίου ἰουδαῖοι· καὶ πεί-
σαντες τοὺς ὄχλους καὶ λιθάσαντες τὸν παῦλον, ἔσυρον ἔξω
τῆς πόλεως νομίσαντες αὐτὸν τεθνάναι· κυκλωσάντων δὲ
αὐτὸν τῶν μαθητῶν, ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· λϛ
καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξῆλθε σὺν τῷ βαρνάβᾳ εἰς δέρ-
βην· εὐαγγελισάμενοί τε τὴν πόλιν ἐκείνην· καὶ μαθητεύ-
σαντες ἱκανούς, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν λύστραν· καὶ ἰκόνιον
καὶ ἀντιόχειαν, ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν·
παρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ πίστει· καὶ ὅτι διὰ πολλῶν
θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ· χειρο-
τονήσαντες δὲ αὐτοῖς πρεσβυτέρους κατ' ἐκκλησίαν, προσ-
ευξάμενοι μετὰ νηστειῶν, παρέθεντο αὐτοὺς τῷ κυρίῳ εἰς
ὃν πεπιστεύκεισαν· καὶ διελθόντες τὴν πισιδίαν, ἦλθον

εἰς Παμφυλίαν· καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ τὸν λόγον, κα-
τέβησαν εἰς Ἀττάλειαν· κἀκεῖθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν· ὅθεν
ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ εἰς τὸ ἔργον ὃ ἐπλήρω-
σαν. Παραγενόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν, ἀνήγγει-
λαν ὅσα ὁ θεὸς ἐποίησε μετ' αὐτῶν· καὶ ὅτι ἤνοιξε τοῖς ἔθνεσι θύραν
πίστεως. διέτριβον δὲ ἐκεῖ χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς.
Καί τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἐδίδασκον τοὺς ἀδελ-
φοὺς ὅτι ἐὰν μὴ περιτέμνησθε τῷ ἔθει Μωϋσέως, οὐ δύνασθε σω-
θῆναι. Γενομένης οὖν στάσεως καὶ ζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ Παύλῳ
καὶ τῷ Βαρνάβᾳ πρὸς αὐτούς, ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν
καί τινας ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους
εἰς Ἱερουσαλὴμ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντες
ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, διήρχοντο τὴν Φοινίκην καὶ Σαμάρειαν, ἐκ-
διηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν· καὶ ἐποίουν χαρὰν μεγά-
λην πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς. παραγενόμενοι δὲ εἰς Ἱερουσαλήμ, ἀπεδέχθη-
σαν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων,
λϛ ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ θεὸς ἐποίησε μετ' αὐτῶν. ἐξανέστησαν δέ τινες
τῶν ἀπὸ τῆς αἱρέσεως τῶν Φαρισαίων πεπιστευκότες, λέγοντες
ὅτι δεῖ περιτέμνειν αὐτούς, παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν νόμον Μω-
ϋσέως. Συνήχθησαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν περὶ
τοῦ λόγου τούτου. πολλῆς δὲ συζητήσεως γενομένης, ἀναστὰς Πέτρος
εἶπε πρὸς αὐτούς· ἄνδρες ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐπίστασθε ὅτι ἀφ' ἡμε-
ρῶν ἀρχαίων ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν ἐξελέξατο διὰ τοῦ στόματός
μου ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου καὶ πιστεῦσαι· καὶ ὁ καρδιο-
γνώστης θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς, δοὺς αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
καθὼς καὶ ἡμῖν· καὶ οὐθὲν διέκρινε μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν,
τῇ πίστει καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν. νῦν οὖν τί πειράζετε
τὸν θεόν, ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, ὃν οὔτε
οἱ πατέρες ἡμῶν οὔτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν βαστάσαι· ἀλλὰ διὰ τῆς χάρι-
τος τοῦ κυρίου Ἰησοῦ πιστεύομεν σωθῆναι, καθ' ὃν τρόπον κἀκεῖνοι. Ἐσί-
γησε δὲ πᾶν τὸ πλῆθος, καὶ ἤκουον Βαρνάβα καὶ Παύλου ἐξηγουμένων
ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσι δι' αὐτῶν.
μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτούς, ἀπεκρίθη Ἰάκωβος λέγων· ἄνδρες ἀδελ-
φοί, ἀκούσατέ μου. Συμεὼν ἐξηγήσατο καθὼς πρῶτον ὁ θεὸς ἐπε-
σκέψατο λαβεῖν ἐξ ἐθνῶν λαὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· καὶ τού-
τῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, καθὼς γέγραπται·

μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν δαδ τὴν πεπτωκυ-
ῖαν· καὶ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω· καὶ ἀνορθώσω αὐ-
τήν· ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν κν· καὶ πάν-
τα τὰ ἔθνη ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς· λέγει κς ὁ ποιῶν
ταῦτα πάντα· γνωστὰ ἀπ' αἰῶνός ἐστι τῷ θῷ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ·
διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ
τὸν θν· ἀλλ' ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἀλισ-
γημάτων τῶν εἰδώλων καὶ τῆς πορνείας· καὶ τοῦ πνικτοῦ καὶ τοῦ
αἵματος· μωϋσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν τοὺς κηρύσσοντας
αὐτὸν ἔχει ἐν ταῖς συναγωγαῖς· κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγι-
νωσκόμενος· τότε ἔδοξε τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις
σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς ἀ-
ντιόχειαν σὺν τῷ παύλῳ καὶ βαρνάβᾳ· ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον
βαρσαβᾶν καὶ σίλαν· ἄνδρας ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς· γράψαν-
τες διὰ χειρὸς αὐτῶν τάδε· οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ
οἱ ἀδελφοὶ τοῖς κατὰ τὴν ἀντιόχειαν καὶ συρίαν καὶ κιλικίαν ἀ-
δελφοῖς τοῖς ἐξ ἐθνῶν χαίρειν· ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ ἡ-
μῶν ἐξελθόντες ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις· ἀνασκευάζοντες τὰς ψυ-
χὰς ὑμῶν λέγοντες· περιτέμνεσθαι καὶ τηρεῖν τὸν νόμον· οἷς οὐ διε-
στειλάμεθα· ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδὸν ἐκλεξαμέ-
νους ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν βαρνά-
βᾳ καὶ παύλῳ· ἀνθρώποις παραδεδωκόσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ
ὀνόματος τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ· ἀπεστάλκαμεν οὖν ἰούδαν καὶ σίλ-
αν καὶ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά· ἔδοξε γὰρ τῷ ἁγί-
ῳ πνι καὶ ἡμῖν μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος· πλὴν τῶν
ἐπάναγκες τούτων· ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων καὶ αἵματος· καὶ
πνικτοῦ· καὶ πορνείας· ἐξ ὧν διατηροῦντες ἑαυτοὺς εὖ πράξετε·
ἔρρωσθε· οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέντες ἦλθον εἰς ἀντιόχειαν· καὶ συνα-
γαγόντες τὸ πλῆθος ἐπέδωκαν τὴν ἐπιστολήν· ἀναγνόντες δὲ
ἐχάρησαν ἐπὶ τῇ παρακλήσει· ἰούδας τε καὶ σίλας καὶ αὐτοὶ προφῆ-
ται ὄντες· διὰ λόγου πολλοῦ παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἐπε-
στήριξαν· ποιήσαντες δὲ χρόνον ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν
ἀδελφῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους· παῦλος δὲ καὶ βαρνάβας
διέτριβον ἐν ἀντιοχείᾳ διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι μετὰ καὶ
ἑτέρων πολλῶν τὸν λόγον τοῦ κυ· μετὰ δέ τινας ἡμέρας εἶπε
παῦλος πρὸς βαρνάβαν· ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπισκεψώμεθα

λζ

τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν κατὰ πᾶσαν πόλιν ἐν αἷς κατηγγείλα
μεν τὸν λόγον τοῦ κυρίου πῶς ἔχουσι. Βαρνάβας δὲ ἐβουλεύσατο συμ
παραλαβεῖν τὸν Ἰωάννην τὸν καλούμενον Μάρκον. Παῦλος δὲ ἠξίου
τὸν ἀποστάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας καὶ μὴ συνελθόντα
αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ συμπαραλαβεῖν τοῦτον. ἐγένετο οὖν παρο
ξυσμός, ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, τόν τε Βαρνά
βαν παραλαβόντα τὸν Μάρκον ἐκπλεῦσαι εἰς Κύπρον. Παῦλος δὲ
ἐπιλεξάμενος Σίλαν, ἐξῆλθε παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ ὑπὸ
τῶν ἀδελφῶν. διήρχετο δὲ τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἐπιστηρίζων
τὰς ἐκκλησίας. Κατήντησε δὲ εἰς Δέρβην καὶ Λύστραν. καὶ ἰδοὺ
μαθητής τις ἦν ἐκεῖ ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς γυναικός τινος Ἰουδαί
ας πιστῆς, πατρὸς δὲ Ἕλληνος· ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστροις καὶ Ἰκο
νίῳ ἀδελφῶν. τοῦτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελθεῖν,
καὶ λαβὼν περιέτεμεν αὐτὸν διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν
τοῖς τόποις ἐκείνοις· ᾔδεισαν γὰρ ἅπαντες τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅτι
Ἕλλην ὑπῆρχεν. ὡς δὲ διεπορεύοντο τὰς πόλεις, παρεδίδουν αὐτοῖς
φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων
καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ. αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι ἐστερε
οῦντο τῇ πίστει καὶ ἐπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν. Διελ
θόντες δὲ τὴν Φρυγίαν καὶ τὴν Γαλατικὴν χώραν, κωλυθέντες ὑ
πὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος λαλῆσαι τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἐλθόντες κα
τὰ τὴν Μυσίαν ἐπείραζον κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι· καὶ οὐ
κ εἴασεν αὐτοὺς τὸ πνεῦμα. παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν κατέβη
σαν εἰς Τρῳάδα. καὶ ὅραμα διὰ τῆς νυκτὸς ὤφθη τῷ Παύλῳ·
ἀνήρ τις ἦν Μακεδὼν ἑστὼς παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων· διαβὰς
εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν. ὡς δὲ τὸ ὅραμα εἶδεν, εὐθέως
ἐζητήσαμεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες
ὅτι προσκέκληται ἡμᾶς ὁ κύριος εὐαγγελίσασθαι αὐτούς. Ἀναχθέν
τες οὖν ἀπὸ τῆς Τρῳάδος, εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθρᾴκην,
τῇ τε ἐπιούσῃ εἰς Νεάπολιν, ἐκεῖθέν τε εἰς Φιλίππους, ἥτις ἐστὶ
πρώτη τῆς μερίδος τῆς Μακεδονίας πόλις κολωνία. ἦμεν
δὲ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει διατρίβοντες ἡμέρας τινάς. τῇ τε ἡμέρᾳ
τῶν σαββάτων ἐξήλθομεν ἔξω τῆς πόλεως παρὰ ποταμόν, οὗ ἐνο
μίζετο προσευχὴ εἶναι· καὶ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς συνελ
θούσαις γυναιξί. καί τις γυνὴ ὀνόματι Λυδία,
πορφυρόπωλις πόλεως Θυατείρων, σεβομένη τὸν θεόν, ἤκου-

ἧς ὁ κύριος διήνοιξε τὴν καρδίαν προσέχειν τοῖς λαλουμένοις ὑ-
πὸ τοῦ Παύλου. ὡς δὲ ἐβαπτίσθη καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεσε λέ-
γουσα· εἰ κεκρίκατέ με πιστὴν τῷ κυρίῳ εἶναι, εἰσελθόντες εἰς τὸν
οἶκόν μου μείνατε. καὶ παρεβιάσατο ἡμᾶς. ἐγένετο δὲ πο- λη
Ρευομένων ἡμῶν εἰς προσευχήν, παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα
πύθωνος ἀπαντῆσαι ἡμῖν· ἥτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχε
τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Πα-
ύλῳ καὶ ἡμῖν, ἔκραζε λέγουσα· οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑ-
ψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας. τοῦτο δὲ ἐ-
ποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος καὶ ἐπιστρέ-
ψας τῷ πνεύματι εἶπε· παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν
ἀπ' αὐτῆς. καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς,
ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπὶς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦ-
λον καὶ Σίλαν, εἵλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας. καὶ προσα-
γαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπον· οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡ-
μῶν τὴν πόλιν, Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες. καὶ καταγγέλλουσιν ἔθη
ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ῥωμαίοις οὖσι. Καὶ
συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν. καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρρήξαντες αὐ-
τῶν τὰ ἱμάτια, ἐκέλευον ῥαβδίζειν. πολλάς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς
πληγάς, ἔβαλον εἰς φυλακήν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι
ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς. ὃς παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφώς, ἔβα-
λεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακήν. καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσ-
φαλίσατο εἰς τὸ ξύλον. κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον, Παῦλος καὶ Σίλας
ὕμνουν τὸν θεὸν προσευχόμενοι. ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι.
ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσ-
μωτηρίου. ἀνεῴχθησάν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι, καὶ πάντων
τὰ δεσμὰ ἀνέθη. ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ, καὶ ἰδὼν
ἀνεῳγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν ἔμελλεν
ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους. ἐφώνη-
σε δὲ φωνῇ μεγάλῃ ὁ Παῦλος λέγων· μηδὲν πράξῃς σεαυτῷ κακόν. ἅ-
παντες γάρ ἐσμεν ἐνθάδε. αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε. καὶ ἔν-
τρομος γενόμενος προσέπεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ. καὶ προαγ-
αγὼν αὐτοὺς ἔξω ἔφη· κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ.
οἱ δὲ εἶπον· πίστευσον ἐπὶ τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν. καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου.
καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ κυρίου καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ
αὐτοῦ. Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτός,

ἐλοῦσι μὴ αὐτὸ τῶν πολιτῶν· καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάν-
τες παραχρῆμα· ἀναγαγών τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον, παρέθηκε τράπεζαν·
καὶ ἠγαλλιάσατο πανοικὶ πεπιστευκὼς τῷ θεῷ.
Ἡμέρας δὲ γενομένης, ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ῥαβδούχους λέγον-
τες· ἀπόλυσον τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους. ἀπήγγειλε δὲ ὁ δεσμοφύλαξ
τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν Παῦλον· ὅτι ἀπεστάλκασιν οἱ στρα-
τηγοὶ ἵνα ἀπολυθῆτε· νῦν οὖν ἐξελθόντες πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ.
ὁ δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς αὐτούς· δείραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ ἀκατακρί-
τους ἀνθρώπους Ῥωμαίους ὑπάρχοντας, ἔβαλον εἰς φυλακήν· καὶ νῦν λά-
θρα ἡμᾶς ἐκβάλλουσιν; οὐ γάρ· ἀλλ' ἐλθόντες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξαγαγέτωσαν.
ἀνήγγειλαν δὲ τοῖς στρατηγοῖς οἱ ῥαβδοῦχοι τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ ἐφο-
βήθησαν ἀκούσαντες ὅτι Ῥωμαῖοί εἰσι· καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν
αὐτούς· καὶ ἐξαγαγόντες ἠρώτων ἐξελθεῖν τῆς πόλεως. ἐξελθόντες
δὲ ἐκ τῆς φυλακῆς, εἰσῆλθον πρὸς τὴν Λυδίαν· καὶ ἰδόντες τοὺς ἀ-
δελφοὺς παρεκάλεσαν αὐτούς· καὶ ἐξῆλθον. διοδεύσαντες δὲ τὴν
λθ ἀμφίπολιν, ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν συναγωγὴ τῶν
ἰουδαίων· κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ, εἰσῆλθε πρὸς αὐτούς·
καὶ ἐπὶ σάββατα τρία διελέγετο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν, διανοίγων
καὶ παρατιθέμενος· ὅτι τὸν χριστὸν ἔδει παθεῖν· καὶ ἀναστῆναι ἐκ νε-
κρῶν· καὶ ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός· ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. καί τινες
ἐξ αὐτῶν ἐπείσθησαν, καὶ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σι-
λᾷ, τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος· γυναικῶν τε τῶν
πρώτων οὐκ ὀλίγαι. προσλαβόμενοι δὲ οἱ ἀπειθοῦντες
ἰουδαῖοι τῶν ἀγοραίων τινὰς ἄνδρας πονηρούς, καὶ ὀχλοποιή-
σαντες ἐθορύβουν τὴν πόλιν· ἐπιστάντες τε τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος, ἐζή-
τουν αὐτοὺς ἀγαγεῖν εἰς τὸν δῆμον. μὴ εὑρόντες δὲ αὐτούς, ἔσυρον
τὸν Ἰάσονα καί τινας ἀδελφοὺς ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας, βοῶν-
τες· ὅτι οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες, οὗτοι καὶ ἐνθάδε
πάρεισιν· οὓς ὑποδέδεκται Ἰάσων· καὶ οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν
δογμάτων Καίσαρος πράσσουσι, βασιλέα λέγοντες ἕτερον
εἶναι Ἰησοῦν. ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας ἀκού-
οντας ταῦτα. καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν
λοιπῶν ἀπέλυσαν αὐτούς. οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ
νυκτὸς ἐξέπεμψαν τόν τε Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰς Βέροιαν· οἵτινες
παραγενόμενοι εἰς τὴν συναγωγὴν ἀπῄεσαν τῶν ἰου-
δαίων. οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ.

…νίκης, οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον μετὰ πάσης προθυμίας· τὸ καθ' ἡμέραν ἀνακρίνοντες τὰς γραφάς, εἰ ἔχοι ταῦτα οὕτως. πολλοὶ μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν· καὶ τῶν ἑλληνίδων γυναικῶν τῶν εὐσχημόνων καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι. ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης Ἰουδαῖοι, ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροίᾳ κατηγγέλη ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, ἦλθον κἀκεῖ σαλεύοντες τοὺς ὄχλους. εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ὑπέμενον δὲ ὅ τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος ἐκεῖ. οἱ δὲ καθιστῶντες τὸν Παῦλον ἤγαγον αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν· καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς τὸν Σίλαν καὶ Τιμόθεον, ἵνα ὡς τάχιστα ἔλθωσι πρὸς αὐτόν, ἐξῄεσαν.

ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοὺς τοῦ Παύλου, παρωξύνετο τὸ λη
πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, θεωροῦντι κατείδωλον οὖσαν τὴν πόλιν. διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς σεβομένοις, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας. τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἐπικουρείων καὶ τῶν Στοϊκῶν φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ· καί τινες ἔλεγον· τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; οἱ δὲ, ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι· ὅτι τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν εὐηγγελίζετο. ἐπιλαβόμενοί τε αὐτοῦ, ἐπὶ τὸν Ἄρειον πάγον ἤγαγον, λέγοντες· δυνάμεθα γνῶναι τίς ἡ καινὴ αὕτη ἡ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχή; ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν· βουλόμεθα οὖν γνῶναι τί ἂν θέλοι ταῦτα εἶναι. Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι, εἰς οὐδὲν ἕτερον ηὐκαίρουν, ἢ λέγειν τι καὶ ἀκούειν καινότερον. σταθεὶς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου πάγου, ἔφη· ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ. διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, εὗρον καὶ βωμὸν ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο, ἀγνώστῳ θεῷ. ὃν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. ὁ θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς κύριος ὑπάρχων, οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ· οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρωπίνων θεραπεύεται προσδεόμενός τινος· αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν κατὰ πάντα· ἐποίησέ τε ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ὁρίσας προστεταγμένους καιροὺς καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν, ζητεῖν τὸν κύριον, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὕροιεν, καί τοι γε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα. ἐν αὐτῷ γὰρ

ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν· ὡς καί τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποι-
ητῶν εἰρήκασι· τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν. γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ
θεοῦ, οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαράγματι
τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον. τοὺς μὲν οὖν
χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ θεός, τανῦν παραγγέλλει τοῖς ἀν-
θρώποις πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν· διότι ἔστησεν ἡμέραν ἐν ᾗ μέλ-
λει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὥρισε, πί-
στιν παρασχὼν πᾶσιν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. ἀκούσαν-
τες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν, οἱ μὲν ἐχλεύαζον· οἱ δὲ εἶπον· ἀκου-
σόμεθά σου πάλιν περὶ τούτου. καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ
μέσου αὐτῶν. τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν· ἐν οἷς
καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης. καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις. καὶ
ἕτεροι σὺν αὐτοῖς. μετὰ δὲ ταῦτα χωρισθεὶς ὁ Παῦλος ἐκ τῶν Ἀθη-
νῶν, ἦλθεν εἰς Κόρινθον. καὶ εὑρών τινα Ἰουδαῖον ὀνόματι Ἀκύ-
λαν, Ποντικὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς Ἰτα-
λίας. καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ· διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύ-
διον χωρίζεσθαι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἐκ τῆς Ῥώμης, προσῆλθεν
αὐτοῖς· καὶ διὰ τὸ ὁμότεχνον εἶναι, ἔμενε παρ' αὐτοῖς καὶ εἰρ-
γάζετο· ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τὴν τέχνην. διελέγετο δὲ ἐν τῇ συνα-
γωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον· ἔπειθέ τε Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας.
ὡς δὲ κατῆλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας, ὅ τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος,
συνείχετο τῷ πνεύματι ὁ Παῦλος, διαμαρτυρόμενος τοῖς Ἰουδαίοις
τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. ἀντιτασσομένων δὲ αὐτῶν καὶ βλασφημούντων, ἐκτι-
ναξάμενος τὰ ἱμάτια εἶπε πρὸς αὐτούς· τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν ὑμῶν· καθαρὸς ἐγώ· ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύ-
σομαι. καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς οἰκίαν τινὸς ὀνόματι Ἰού-
στου σεβομένου τὸν θεόν· οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ συνα-
γωγῇ. Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίστευσε τῷ κυρίῳ σὺν ὅ-
λῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἀκούοντες ἐπί-
στευον καὶ ἐβαπτίζοντο. εἶπε δὲ ὁ κύριος δι' ὁράματος ἐν νυκτὶ
τῷ Παύλῳ· μὴ φοβοῦ· ἀλλὰ λάλει καὶ μὴ σιωπήσῃς· διότι
ἐγώ εἰμι μετὰ σοῦ· καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσεταί σοι τοῦ κακῶσαί σε·
διότι λαός ἐστί μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. ἐκάθισέ τε

ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας ἕξ· διδάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ θεοῦ·
Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπατεύοντος τῆς Ἀχαΐας· κατεπέστησαν ὁμο-
θυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ· καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα
λέγοντες ὅτι παρὰ τὸν νόμον οὗτος ἀναπείθει τοὺς ἀνθρώπους σέβεσθαι
τὸν θεόν. μέλλοντος δὲ τοῦ Παύλου ἀνοίγειν τὸ στόμα· εἶπεν ὁ Γαλλί-
ων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους· εἰ μὲν οὖν ἦν ἀδίκημά τι ἢ ῥᾳδιούργη-
μα πονηρὸν ὦ Ἰουδαῖοι· κατὰ λόγον ἂν ἠνεσχόμην ὑμῶν· εἰ δὲ
ζήτημά ἐστι περὶ τοῦ λόγου· καὶ ὀνομάτων καὶ νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς,
ὄψεσθε αὐτοί· κριτὴς γὰρ ἐγὼ τούτων οὐ βούλομαι εἶναι· καὶ ἀπή-
λασεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος· ἐπιλαβόμενοι δὲ οἱ Ἕλληνες Σω-
σθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον ἔτυπτον ἔμπροσθεν τοῦ βήματος·
καὶ οὐδὲν τούτων τῷ Γαλλίωνι ἔμελεν· ὁ δὲ Παῦλος ἔτι προσμεί-
νας ἡμέρας ἱκανὰς τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος· ἐξέπλει
εἰς τὴν Συρίαν· καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας· κειράμε-
νος τὴν κεφαλὴν ἐν Κεγχρεαῖς· εἶχε γὰρ εὐχήν· κατήντησε δὲ
εἰς Ἔφεσον· κἀκείνους κατέλιπεν αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ εἰσελ-
θὼν εἰς τὴν συναγωγὴν διελέχθη τοῖς Ἰουδαίοις· ἐρωτώντων δὲ αὐτ-
ῶν ἐπὶ πλείονα χρόνον μεῖναι παρ' αὐτοῖς οὐκ ἐπένευσεν· ἀλλ' ἀπε-
τάξατο αὐτοῖς εἰπών· δεῖ με πάντως τὴν ἑορτὴν τὴν ἐρχο-
μένην ποιῆσαι εἰς Ἱεροσόλυμα· πάλιν δὲ ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς
τοῦ θεοῦ θέλοντος· καὶ ἀνήχθη ἀπὸ τῆς Ἐφέσου· καὶ κατελ-
θὼν εἰς Καισάρειαν· ἀναβὰς καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν, κα-
τέβη εἰς Ἀντιόχειαν· καὶ ποιήσας χρόνον τινὰ ἐξῆλθε διερχόμε-
νος καθεξῆς τὴν Γαλατικὴν χώραν· καὶ Φρυγίαν· ἐπιστηρίζων
πάντας τοὺς μαθητάς· Ἰουδαῖος δέ τις Ἀπολλὼς ὀνόματι· Ἀλε-
ξανδρεὺς τῷ γένει· ἀνὴρ λόγιος· κατήντησεν εἰς Ἔφεσον· δυνα-
τὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς· οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ κυρίου·
καὶ ζέων τῷ πνεύματι· ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ κυρίου·
ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου· οὗτός τε ἤρξατο παρ-
ρησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ· ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ Ἀκύλας καὶ
Πρίσκιλλα προσελάβοντο αὐτόν· καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέ-
θεντο τὴν τοῦ θεοῦ ὁδόν· βουλομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐ-
αν· προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτόν

δέξασθαι αὐτόν· ὃς παραγενόμενος συνεβάλετο πολὺ τοῖς
πεπιστευκόσι διὰ τῆς χάριτος· εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διε-
ιβ κατηλέγχετο δημοσίᾳ, ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν γραφῶν εἶναι τὸν
χριστὸν Ἰησοῦν. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν Ἀπολλὼ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦ-
λον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον· καὶ εὑρὼν
τινὰς μαθητὰς εἶπε πρὸς αὐτούς· εἰ πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύ-
σαντες; οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· ἀλλ' οὐδὲ εἰ πνεῦμα ἅγιόν ἐστιν ἠκούσα-
μεν. εἶπέ τε πρὸς αὐτούς· εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; οἱ δὲ εἶπον·
εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα. εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐβά-
πτισε βάπτισμα μετανοίας τῷ λαῷ λέγων, εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ'
αὐτὸν ἵνα πιστεύσωσι, τουτέστιν εἰς τὸν χριστὸν Ἰησοῦν. ἀκούσαντες δὲ
ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ· καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ
Παύλου χεῖρας, ἦλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς, ἐλάλουν τε
γλώσσαις καὶ προεφήτευον. ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δε-
καδύο. εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν ἐπαρρησιάζετο ἐπὶ μῆνας
τρεῖς, διαλεγόμενος καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ.
ὡς δέ τινες ἐσκληρύνοντο καὶ ἠπείθουν κακολογοῦντες τὴν
ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ πλήθους, ἀποστὰς ἀπ' αὐτῶν, ἀφώρισε
τοὺς μαθητάς, καθ' ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ σχολῇ Τυράννου
τινός. τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ ἔτη δύο, ὥστε πάντας τοὺς κατοικοῦν-
τας τὴν Ἀσίαν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, Ἰουδαίους τε καὶ
Ἕλληνας. δυνάμεις τε οὐ τὰς τυχούσας ἐποίει ὁ θεὸς διὰ τῶν χειρῶν
Παύλου, ὥστε ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἐπιφέρεσθαι ἀπὸ τοῦ
χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ σιμικίνθια, καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἀ-
π' αὐτῶν τὰς νόσους, τά τε πνεύματα τὰ πονηρὰ ἐξέρχεσθαι ἀπ'
αὐτῶν. ἐπεχείρησαν δέ τινες ἀπὸ τῶν περιερχομένων Ἰουδαί-
ων ἐξορκιστῶν ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ πνεύματα τὰ πονηρὰ τὸ
ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, λέγοντες· ὁρκίζομεν ὑμᾶς τὸν Ἰησοῦν ὃν ὁ Παῦλος
κηρύττει. ἦσαν δέ τινες υἱοὶ Σκευᾶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως ἑπτὰ
οἱ τοῦτο ποιοῦντες. ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν εἶπε· τὸν
Ἰησοῦν γινώσκω καὶ τὸν Παῦλον ἐπίσταμαι, ὑμεῖς δὲ τίνες ἐστέ;
καὶ ἐφαλλόμενος ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος ἐν ᾧ ἦν τὸ πνεῦμα τὸ
πονηρόν, καὶ κατακυριεύσας αὐτῶν ἴσχυσε κατ' αὐτῶν, ὥσ-
τε γυμνοὺς καὶ τετραυματισμένους ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου ἐκεί-
νου. τοῦτο δὲ ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι

τοῖς κατοικοῦσι τὴν ἔφεσον· καὶ ἐπέπεσε φόβος ἐπὶ πάντας αὐτούς· καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἰησοῦ· πολλοί τε τῶν πεπιστευκότων ἤρχοντο ἐξομολογούμενοι καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς πράξεις αὐτῶν· ἱκανοὶ δὲ τῶν τὰ περίεργα πραξάντων συνενέγκαντες τὰς βίβλους κατέκαιον ἐνώπιον πάντων· ζ
καὶ συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν καὶ εὗρον ἀργυρίου μυριάδας πέντε· οὕτω κατὰ κράτος ὁ λόγος τοῦ κυρίου ηὔξανε καὶ ἴσχυεν· ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα, ἔθετο ὁ παῦλος ἐν τῷ πνεύματι διελθὼν τὴν μακεδονίαν καὶ ἀχαΐαν πορεύεσθαι εἰς ἱλημ· εἰπὼν ὅτι μετὰ τὸ γενέσθαι με ἐκεῖ, δεῖ με καὶ ῥώμην ἰδεῖν· ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν μακεδονίαν δύο τῶν διακονούντων αὐτῷ, τιμόθεον καὶ ἔραστον, αὐτὸς ἐπέσχε χρόνον εἰς τὴν ἀσίαν· ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τάραχος οὐκ ὀλίγος περὶ τῆς ὁδοῦ· δημήτριος γάρ τις ὀνόματι ἀργυροκόπος, ποιῶν ναοὺς ἀργυροῦς ἀρτέμιδος, παρείχετο τοῖς τεχνίταις ἐργασίαν οὐκ ὀλίγην· οὓς συναθροίσας καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργάτας εἶπεν· ἄνδρες, ἐπίστασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῶν ἐστι· καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε ὅτι οὐ μόνον ἐφέσου, ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς ἀσίας ὁ παῦλος οὗτος πείσας μετέστησεν ἱκανὸν ὄχλον, λέγων ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι· οὐ μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει ἡμῖν τὸ μέρος εἰς ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς μεγάλης θεᾶς ἱερὸν ἀρτέμιδος εἰς οὐθὲν λογισθῆναι· μέλλειν δὲ καὶ καθαιρεῖσθαι τὴν μεγαλειότητα αὐτῆς ἣν ὅλη ἡ ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται· ἀκούσαντες δὲ καὶ γενόμενοι πλήρεις θυμοῦ, ἔκραζον λέγοντες· μεγάλη ἡ ἄρτεμις ἐφεσίων· καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις ὅλη τῆς συγχύσεως· ὥρμησάν τε ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον, συναρπάσαντες γάϊον καὶ ἀρίσταρχον μακεδόνας συνεκδήμους παύλου· τοῦ δὲ παύλου βουλομένου εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον, οὐκ εἴων αὐτὸν οἱ μαθηταί· τινὲς δὲ καὶ τῶν ἀσιαρχῶν ὄντες αὐτῷ φίλοι πέμψαντες πρὸς αὐτὸν παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸ θέατρον· ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι ἔκραζον· ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη· καὶ οἱ πλείους οὐκ ᾔδεισαν τίνος ἕνεκεν συνεληλύθεισαν· ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου προεβίβασαν ἀλέξανδρον, προβαλλόντων αὐτὸν τῶν ἰουδαίων· ὁ δὲ ἀλέξανδρος κατασείσας τὴν χεῖρα ἤθελεν ἀπολογεῖσθαι τῷ δήμῳ· ἐπιγνόντες δὲ ὅτι ἰουδαῖός ἐστι, φωνὴ ἐγένετο μία ἐκ πάντων ὡς ἐπὶ ὥρας δύο κραζόντων· μεγάλ

κάρτεμις ἐφεσίων· καταστείλας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλ-
φησίν· ἄνδρες ἐφέσιοι· τίς γάρ ἐστιν ἄνθρωπος ὃς οὐ γινώσκει τὴν
ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον οὖσαν τῆς μεγάλης θεᾶς ἀρτέμιδος
καὶ τοῦ διοπετοῦς· ἀναντιρρήτων οὖν ὄντων τούτων· δέον
ἐστὶν ὑμᾶς κατεσταλμένους ὑπάρχειν· καὶ μηδὲν προπετὲς
πράσσειν· ἠγάγετε γὰρ τοὺς ἄνδρας τούτους· οὔτε ἱεροσύλους· οὔ-
τε βλασφημοῦντας τὴν θεὸν ὑμῶν· εἰ μὲν οὖν δημήτριος καὶ οἱ σὺν
αὐτῷ τεχνῖται ἔχουσι πρός τινα λόγον· ἀγοραῖοι ἄγονται καὶ ἀνθ-
ύπατοί εἰσιν· ἐγκαλείτωσαν ἀλλήλοις· εἰ δέ τι περὶ ἑτέρων ἐπι-
ζητεῖτε· ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται· καὶ γὰρ κινδυνεύομεν
ἐγκαλεῖσθαι στάσεως περὶ τῆς σήμερον· μηδενὸς αἰτίου ὑπάρ-
χοντος· περὶ οὗ οὐ δυνησόμεθα ἀποδοῦναι λόγον τῆς συστροφῆς
ταύτης· καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπέλυσε τὴν ἐκκλησίαν· μετὰ δὲ τὸ
παύσασθαι τὸν θόρυβον προσκαλεσάμενος ὁ παῦλος τοὺς μα-
θητὰς καὶ ἀσπασάμενος· ἐξῆλθε πορευθῆναι εἰς μακεδονίαν·
διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ παρακαλέσας αὐτοὺς λόγῳ πολλῷ·
ἦλθεν εἰς τὴν ἑλλάδα· ποιήσας τε μῆνας τρεῖς· γενομένης αὐτῷ
ἐπιβουλῆς ὑπὸ τῶν ἰουδαίων μέλλοντι ἀνάγεσθαι εἰς τὴν συρίαν·
ἐγένετο γνώμη τοῦ ὑποστρέφειν διὰ μακεδονίας· συνείπετο
δὲ αὐτῷ ἄχρι τῆς ἀσίας σώπατρος πύρρου βεροιαῖος· θεσσαλονικέ-
ων δὲ ἀρίσταρχος· καὶ σεκοῦνδος· καὶ γάϊος δερβαῖος· καὶ τι-
μόθεος· ἀσιανοὶ δὲ· τυχικὸς καὶ τρόφιμος· οὗτοι προελθόν-
τες ἔμενον ἡμᾶς ἐν τρῳάδι· ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς
ἡμέρας τῶν ἀζύμων ἀπὸ φιλίππων· καὶ ἤλθομεν πρὸς αὐ-
τοὺς εἰς τὴν τρῳάδα ἄχρις ἡμερῶν πέντε· οὗ διετρίψαμεν ἡμέρας
ἑπτά· ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων συνηγμένων τῶν μαθητῶν
ΜΓ τοῦ κλάσαι ἄρτον· ὁ παῦλος διελέγετο αὐτοῖς μέλλων ἐξιέναι
τῇ ἐπαύριον· παρέτεινέ τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου·
ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερῴῳ οὗ ἦμεν συνηγμέ-
νοι· καθήμενος δέ τις νεανίας ὀνόματι εὔτυχος ἐπὶ τῆς θυ-
ρίδος· καταφερόμενος ὕπνῳ βαθεῖ· διαλεγομένου τοῦ
παύλου ἐπὶ πλεῖον· κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἔπεσεν ἀπὸ
τοῦ τριστέγου κάτω· καὶ ἤρθη νεκρός· καταβὰς δὲ ὁ παῦλος
ἐπέπεσεν αὐτῷ· καὶ συμπεριλαβὼν εἶπε· μὴ θορυβεῖσθε· ἡ γὰρ ψυ-
χὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστιν· ἀναβὰς δὲ καὶ κλάσας ἄρτον· καὶ γευσά-
μενος ἐφ᾽ ἱκανόν τε ὁμιλήσας ἄχρις αὐγῆς· οὕτως ἐξῆλθε·

ἤγαγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα καὶ παρεκλήθησαν οὐ μετρίως. ἡμεῖς
δὲ προσελθόντες ἐπὶ τὸ πλοῖον ἀνήχθημεν εἰς τὴν θάλασσαν·
ἐκεῖθεν μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν παῦλον· οὕτως γὰρ ἦν
διατεταγμένος μέλλων αὐτὸς πεζεύειν. ὡς δὲ συνέβαλεν ἡμῖν
εἰς τὴν θάσσον· ἀναλαβόντες αὐτὸν ἤλθομεν εἰς μιτυλήνην· κἀ
κεῖθεν ἀποπλεύσαντες τῇ ἐπιούσῃ κατηντήσαμεν ἀντικρὺ χίου·
τῇ δὲ ἑτέρᾳ παρεβάλομεν εἰς σάμον· καὶ μείναντες ἐν τρωγυ
λίῳ τῇ ἐχομένῃ ἤλθομεν εἰς μίλητον· ἔκρινε γὰρ ὁ παῦλος παρα ΜΑ
πλεῦσαι τὴν ἔφεσον· ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι
ἐν τῇ ἀσίᾳ· ἔσπευδε γὰρ εἰ δυνατὸν ἦν αὐτῷ τὴν ἡμέραν τῆς
πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς ἱεροσόλυμα· ἀπὸ δὲ τῆς μιλήτου πέμ
ψας εἰς ἔφεσον, μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησί·
ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐπίστασθε
ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀφ᾽ ἧς ἐπέβην εἰς τὴν ἀσίαν, πῶς μεθ᾽ ὑμῶν
τὸν πάντα χρόνον ἐγενόμην, δουλεύων τῷ κῳ μετὰ πάσης τα
πεινοφροσύνης καὶ πολλῶν δακρύων· καὶ πειρασμῶν τῶν συμ
βάντων μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν ἰουδαίων· ὡς οὐδὲν ὑπεστει
λάμην τῶν συμφερόντων τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν· καὶ διδάξαι ὑμᾶς δη
μοσίᾳ καὶ κατ᾽ οἴκους· διαμαρτυρόμενος ἰουδαίοις τε καὶ ἕλλησι
τὴν εἰς θν μετάνοιαν καὶ πίστιν τὴν εἰς τὸν κν ἡμῶν ιν χν. καὶ νῦν ἰδοὺ
ἐγὼ δεδεμένος τῷ πνι πορεύομαι εἰς ἱερουσαλήμ· τὰ ἐν αὐτῇ
συναντήσοντά μοι μὴ εἰδώς· πλὴν ὅτι τὸ πνα τὸ ἅγιον κατὰ πόλιν
διαμαρτύρεταί μοι λέγον· ὅτι δεσμά με καὶ θλίψεις μένουσιν· ἀλλ᾽ οὐδενὸς
λόγον ποιοῦμαι· οὐδὲ ἔχω τὴν ψυχήν μου τιμίαν ἐμαυτῷ· ὡς τελει
ῶσαι τὸν δρόμον μου μετὰ χαρᾶς· καὶ τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον
παρὰ τοῦ κυ ιυ· διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ θυ·
καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ οἶδα ὅτι οὐκέτι ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου ὑμεῖς
πάντες· ἐν οἷς διῆλθον κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ θυ· διότι μαρτύ
ρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ· ὅτι καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵμα
τος πάντων· οὐ γὰρ ὑπεστειλάμην τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν πᾶ
σαν τὴν βουλὴν τοῦ θυ· προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ
ποιμνίῳ· ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ πνα τὸ ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους ποιμαίνειν
τὴν ἐκκλησίαν τοῦ κυ καὶ θυ ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵμα
τος· ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο· ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύ
κοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν
ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα· τοῦ ἀποσ

ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. διὸ γρηγορεῖτε μνημονεύοντες ὅ-
τι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νου-
θετῶν ἕνα ἕκαστον. καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς ἀδελφοὶ τῷ θεῷ
καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ· τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ
δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. ἀργυρίου
ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα· αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς
χρείαις μου καὶ τοῖς οὖσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὗται. πάντα ὑ-
πέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕτως κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούν-
των· μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ κυρίου Ἰησοῦ· ὅτι αὐτὸς εἶπε· μακάριόν ἐστι μᾶλ-
λον διδόναι ἢ λαμβάνειν. καὶ ταῦτα εἰπών, θεὶς τὰ γόνατα αὐτοῦ,
σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο. ἱκανὸς δὲ ἐγένετο κλαυθμὸς πάντων·
Καὶ ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου κατεφίλουν αὐτόν· ὀ-
δυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἰρήκει· ὅτι οὐκέτι μέλλουσι τὸ πρό-
σωπον αὐτοῦ θεωρεῖν. προέπεμπον δὲ αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον. ὡς δὲ ἐγέ-
νετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέντας ἀπ' αὐτῶν· εὐθυδρομή-
σαντες ἤλθομεν εἰς τὴν Κῶ· τῇ δὲ ἑξῆς εἰς τὴν Ῥόδον. κἀκεῖθεν εἰς Πά-
ταρα. καὶ εὑρόντες πλοῖον διαπερῶν εἰς Φοινίκην, ἐπιβάντες ἀν-
ήχθημεν. ἀναφάναντες δὲ τὴν Κύπρον· καὶ καταλιπόντες αὐτὴν
εὐώνυμον· ἐπλέομεν εἰς Συρίαν. καὶ κατήχθημεν εἰς Τύρον. ἐκεῖσε
γὰρ ἦν τὸ πλοῖον ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον. καὶ ἀνευρόντες μα-
θητάς, ἐπεμείναμεν αὐτοῦ ἡμέρας ἑπτά. οἵτινες τῷ Παύλῳ ἔ-
λεγον διὰ τοῦ πνεύματος, μὴ ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλήμ. ὅτε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ἐξαρτί-
σαι τὰς ἡμέρας, ἐξελθόντες ἐπορευόμεθα προπεμπόντων ἡμᾶς
πάντων σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, ἕως ἔξω τῆς πόλεως. καὶ θέντες
τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν, προσηυξάμεθα. καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλή-
λους, ἐπέβημεν εἰς τὸ πλοῖον. ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια. ἡμεῖς
δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες ἀπὸ Τύρου, κατηντήσαμεν εἰς Πτολε-
μαΐδα. καὶ ἀσπασάμενοι τοὺς ἀδελφούς, ἐμείναμεν ἡμέραν
μίαν παρ' αὐτοῖς. Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξελθόντες οἱ περὶ τὸν Παῦ-
λον ἤλθομεν εἰς Καισάρειαν. καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίπ-
που τοῦ εὐαγγελιστοῦ, ὄντος ἐκ τῶν ἑπτά, ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ. τούτῳ
δὲ ἦσαν θυγατέρες παρθένοι τέσσαρες προφητεύουσαι. ἐπιμενόντων
δὲ ἡμῶν ἡμέρας πλείους, κατῆλθέ τις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προ-
φήτης ὀνόματι Ἄγαβος. καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἄρας τὴν ζώ-
νην τοῦ Παύλου, δήσας τε αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας εἶ-
πε· τάδε λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· τὸν ἄνδρα οὗ ἐστιν ἡ ζώνη αὕτη οὕ-

παραδήσουσιν ἐν ἱλημ οἱ ἰουδαῖοι· καὶ παραδώσουσιν εἰς
χεῖρας ἐθνῶν· ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα, παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε
καὶ οἱ ἐντόπιοι τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς ἱλημ· ἀπεκρίθη
ὁ παῦλος· τί ποιεῖτε κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν
καρδίαν· ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς ἱλημ
ἑτοίμως ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυ ιυ· μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ
ἡσυχάσαμεν εἰπόντες· τὸ θέλημα τοῦ κυ γενέσθω. μετὰ δὲ
τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπισκευασάμενοι ἀνέβημεν εἰς ἱλημ· συνῆλ-
θον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ καισαρείας σὺν ἡμῖν· ἄγοντες πα-
ρ' ᾧ ξενισθῶμεν μνάσωνί τινι κυπρίῳ ἀρχαίῳ μαθητῇ· γενομέ-
νων δὲ ἡμῶν εἰς ἱεροσόλυμα· ἀσμένως ἐδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελ-
φοί· τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰσῄει ὁ παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς ἰάκωβον· πάν-
τες τε παρεγένοντο οἱ πρεσβύτεροι· καὶ ἀσπασάμενος αὐτοὺς ἐξη-
γεῖτο καθ' ἓν ἕκαστον· ὧν ἐποίησεν ὁ θς ἐν τοῖς ἔθνεσι διὰ τῆς δια-
κονίας αὐτοῦ· οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν κν· εἰπόντες αὐτῷ·
θεωρεῖς ἀδελφέ· πόσαι μυριάδες εἰσὶν [illegible] ἰουδαίων τῶν πε-
πιστευκότων· καὶ πάντες ζηλωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσι· κατη-
χήθησαν δὲ περὶ σοῦ, ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις ἀπὸ μωϋσέως
τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας ἰουδαίους· λέγων μὴ περιτέμνειν
αὐτοὺς τὰ τέκνα μηδὲ τοῖς ἔθεσι περιπατεῖν· τί οὖν ἐστι; πάντως δεῖ πλῆθος
συνελθεῖν· ἀκούσονται γὰρ ὅτι ἐλήλυθας· τοῦτο οὖν ποίησον ὅ σοι
λέγομεν· εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες· εὐχὴν ἔχοντες ἐφ' ἑαυτῶν· τού-
τους παραλαβὼν ἁγνίσθητι σὺν αὐτοῖς· καὶ δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς
ἵνα ξυρήσωνται τὴν κεφαλήν· καὶ γνῶσι πάντες ὅτι ὧν κατή-
χηνται περὶ σοῦ οὐδέν ἐστιν· ἀλλὰ στοιχεῖς καὶ αὐτὸς τὸν νόμον
φυλάσσων· περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἐθνῶν· ἡμεῖς ἐπεστεί-
λαμεν κρίναντες μηδὲν τοιοῦτον τηρεῖν αὐτούς· εἰ μὴ φυλάσ-
σεσθαι αὐτοὺς τό τε εἰδωλόθυτον καὶ τὸ αἷμα καὶ πνικτὸν
καὶ πορνείαν· τότε ὁ παῦλος παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας
τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ ἁγνισθεὶς σὺν αὐτοῖς εἰσῄει εἰς τὸ ἱερόν· διαγγέλ-
λων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἁγνισμοῦ· ἕως οὗ προσ-
ηνέχθη ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν ἡ προσφορά· ὡς δὲ ἔμελλον
αἱ ἑπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι· οἱ ἀπὸ τῆς ἀσίας ἰουδαῖοι θεασά-
μενοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ· συνέχεον πάντα τὸν ὄχλον· καὶ ἐπέβαλον
ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας κράζοντες· ἄνδρες ἰσραηλῖται βοηθεῖτε·
οὗτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ

τὸν τόπον τοῦτον, πάντας πανταχοῦ διδάσκων· ἔτι τε καὶ ἕλ-
ληνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερόν· καὶ κεκοίνωκε τὸν ἅγιον τό-
πον τοῦτον. ἦσαν γὰρ ἑωρακότες τρόφιμον τὸν ἐφέσιον ἐν
τῇ πόλει σὺν αὐτῷ· ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὸ ἱερὸν εἰσήγαγεν ὁ παῦ-
λος. ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη· καὶ ἐγένετο συνδρομὴ τοῦ λαοῦ·
καὶ ἐπιλαβόμενοι τοῦ παύλου, εἷλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ·
καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι. ζητούντων δὲ αὐτὸν ἀπο-
κτεῖναι, ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπείρης. ὅτι ὅλη
συγκέχυται ἱερουσαλήμ· ὃς ἐξαυτῆς παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἑ-
κατοντάρχους, κατέδραμεν ἐπ' αὐτούς· οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χι-
λίαρχον καὶ τοὺς στρατιώτας, ἐπαύσαντο τύπτοντες τὸν παῦ-
λον. ἐγγίσας δὲ ὁ χιλίαρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ ἐκέλευσε δεθῆναι ἁ-
λύσεσι δυσί· καὶ ἐπυνθάνετο τίς ἂν εἴη, καὶ τί ἐστι πεποιηκώς·
ἄλλοι δὲ ἄλλο τι ἐβόων ἐν τῷ ὄχλῳ· μὴ δυνάμενος δὲ γνῶναι
τὸ ἀσφαλὲς διὰ τὸν θόρυβον, ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμ-
βολήν. ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς ἀναβαθμούς, συνέβη βαστάζεσθαι
αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου. ἠκολούθει
γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ κράζον· αἶρε αὐτόν. μέλλων τε εἰσά-
γεσθαι εἰς τὴν παρεμβολὴν ὁ παῦλος, λέγει τῷ χιλιάρχῳ· εἰ ἔξεστί
μοι εἰπεῖν πρός σε· ὁ δὲ ἔφη· ἑλληνιστὶ γινώσκεις; οὐκ ἄρα
σὺ εἶ ὁ αἰγύπτιος ὁ πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ἐ-
ξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους ἄνδρας τῶν σι-
καρίων; εἶπε δὲ ὁ παῦλος· ἐγὼ ἄνθρωπος μέν εἰμι ἰουδαῖος, ταρ-
σεὺς τῆς κιλικίας, οὐκ ἀσήμου πόλεως πολίτης· δέομαι δέ
σου, ἐπίτρεψόν μοι λαλῆσαι πρὸς τὸν λαόν. ἐπιτρέψαντος δὲ
αὐτοῦ, ὁ παῦλος ἑστὼς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν, κατέσεισε τῇ χειρὶ
τῷ λαῷ· πολλῆς δὲ σιγῆς γενομένης, προσεφώνει τῇ ἑβραΐ-
δι διαλέκτῳ λέγων· ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατέ
μου τῆς πρὸς ὑμᾶς νυνὶ ἀπολογίας. ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ
ἑβραΐδι διαλέκτῳ προσεφώνει αὐτοῖς, μᾶλλον παρέ-
σχον ἡσυχίαν· καὶ φησίν· ἐγὼ μέν εἰμι ἀνὴρ ἰουδαῖος, γεγεννη-
μένος ἐν ταρσῷ τῆς κιλικίας, ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πό-
λει ταύτῃ παρὰ τοὺς πόδας γαμαλιήλ, πεπαιδευμένος κατὰ
ἀκρίβειαν τοῦ πατρῴου νόμου, ζηλωτὴς ὑπάρχων τοῦ θεοῦ,
καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστε σήμερον· ὃς ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδίω-
ξα ἄχρι θανάτου, δεσμεύων καὶ παραδιδοὺς εἰς φυλακὰς

ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας· ὡς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι καὶ
πᾶν τὸ πρεσβυτέριον· παρ' ὧν καὶ ἐπιστολὰς δεξάμενος πρὸς
τοὺς ἀδελφοὺς εἰς δαμασκὸν ἐπορευόμην ἄξων καὶ τοὺς
ἐκεῖσε ὄντας δεδεμένους εἰς ἱερουσαλὴμ ἵνα τιμωρηθῶσιν· ἐγένετο
δέ μοι πορευομένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ δαμασκῷ περὶ μεσημ-
βρίαν· ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιαστράψαι φῶς ἱκανὸν
περὶ ἐμέ· ἔπεσά τε εἰς τὸ ἔδαφος· καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγούσης
μοι· σαοὺλ σαοὺλ τί με διώκεις· ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην· τίς εἶ κύριε· εἶπέ
τε πρός με· ἐγώ εἰμι ἰησοῦς ὁ ναζωραῖος ὃν σὺ διώκεις· οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ
ὄντες τὸ μὲν φῶς ἐθεάσαντο καὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο· τὴν δὲ φω-
νὴν οὐκ ἤκουσαν τοῦ λαλοῦντός μοι· εἶπον δέ· τί ποιήσω
κύριε· ὁ δὲ κύριος εἶπε πρός με· ἀναστὰς πορεύου εἰς δαμασκόν· κἀκεῖ
σοι λαληθήσεται περὶ πάντων ὧν τέτακταί σοι ποιῆσαι· ὡς
δὲ οὐκ ἐνέβλεπον ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτὸς ἐκείνου· χειραγω-
γούμενος ὑπὸ τῶν συνόντων μοι· ἦλθον εἰς δαμασκόν· ἀνα-
νίας δέ τις ἀνὴρ εὐλαβὴς κατὰ τὸν νόμον· μαρτυρούμενος ὑπὸ
πάντων τῶν κατοικούντων ἰουδαίων· ἐλθὼν πρός με καὶ ἐπι-
στὰς εἶπέ μοι· σαοὺλ ἀδελφέ· ἀνάβλεψον· κἀγὼ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέ-
βλεψα εἰς αὐτόν· ὁ δὲ εἶπεν· ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε
γνῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ· καὶ ἰδεῖν τὸν δίκαιον· καὶ ἀκοῦσαι φωνὴν
ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· ὅτι ἔσῃ μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώ-
πους ὧν ἑώρακας καὶ ἤκουσας· καὶ νῦν τί μέλλεις· ἀναστὰς βάπτισαι καὶ
ἀπόλουσαι τὰς ἁμαρτίας σου· ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου·
ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέψαντι εἰς ἱερουσαλὴμ καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ
ἱερῷ· γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει· καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντά μοι· σπεῦσον καὶ ἔξελ-
θε ἐν τάχει ἐξ ἱερουσαλήμ· διότι οὐ παραδέξονταί σου τὴν μαρτυρίαν περὶ
ἐμοῦ· κἀγὼ εἶπον· κύριε αὐτοὶ ἐπίστανται· ὅτι ἐγὼ ἤμην φυλακίζων
καὶ δέρων κατὰ τὰς συναγωγὰς τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σέ· καὶ ὅτε
ἐξεχεῖτο τὸ αἷμα στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου· καὶ αὐτὸς ἤμην ἐφεστὼς
καὶ συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ· φυλάσσων τὰ ἱμάτια τῶν ἀ-
ναιρούντων αὐτόν· καὶ εἶπε πρός με· πορεύου· ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μα-
κρὰν ἐξαποστελῶ σε· ἤκουον δὲ αὐτοῦ ἄχρι τούτου τοῦ λόγου· καὶ
ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν λέγοντες· αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοι-
οῦτον· οὐ γὰρ καθῆκεν αὐτὸν ζῆν· κραζόντων δὲ αὐτῶν καὶ ῥιπτούν-
των τὰ ἱμάτια· καὶ κονιορτὸν βαλλόντων εἰς τὸν ἀέρα· ἐκέ-
λευσεν αὐτὸν ὁ χιλίαρχος ἄγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολήν· εἰπών·

μάστιξιν ἀνετάζεσθαι αὐτόν· ἵνα ἐπιγνῷ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως
ἐπεφώνουν αὐτῷ· ὡς δὲ προέτειναν αὐτὸν τοῖς ἱμᾶσιν, εἶπε
πρὸς τὸν ἑστῶτα ἑκατόνταρχον ὁ Παῦλος· εἰ ἄνθρωπον Ῥωμαῖον καὶ
ἀκατάκριτον ἔξεστιν ὑμῖν μαστίζειν; ἀκούσας δὲ ὁ ἑκατόνταρχος
προσελθὼν ἀπήγγειλε τῷ χιλιάρχῳ λέγων· ὅρα τί μέλλεις
ποιεῖν· ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὗτος Ῥωμαῖός ἐστι. προσελθὼν δὲ ὁ χιλίαρχος
εἶπεν αὐτῷ· λέγε μοι, εἰ σὺ Ῥωμαῖος εἶ; ὁ δὲ ἔφη· ναί. ἀπεκρίθη τε ὁ
χιλίαρχος· ἐγὼ πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην
ἐκτησάμην· ὁ δὲ Παῦλος ἔφη· ἐγὼ δὲ καὶ γεγέννημαι. εὐθέως οὖν
ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν· καὶ ὁ χιλίαρ-
χος δὲ ἐφοβήθη ἐπιγνοὺς ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι· καὶ ὅτι ἦν αὐτὸν δεδε-
κώς. τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γνῶναι τὸ ἀσφαλές, τὸ τί κα-
τηγορεῖται παρὰ τῶν Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν· καὶ
ἐκέλευσεν ἐλθεῖν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον αὐτῶν·
καὶ καταγαγὼν τὸν Παῦλον ἔστησεν εἰς αὐτούς. ἀτενίσας δὲ ὁ
μϛ Παῦλος τῷ συνεδρίῳ εἶπεν· ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ συνει-
δήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας.
ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἁνανίας ἐπέταξε τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ τύπτειν
αὐτοῦ τὸ στόμα. τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπε· τύπτειν σε μέλ-
λει ὁ θεός, τοῖχε κεκονιαμένε· καὶ σὺ κάθῃ κρίνων με κατὰ τὸν νόμον,
καὶ παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι; οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπον· τὸν
ἀρχιερέα τοῦ θεοῦ λοιδορεῖς; ἔφη τε ὁ Παῦλος· οὐκ ᾔδειν ἀ-
δελφοί ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεύς· γέγραπται γάρ· ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου
οὐκ ἐρεῖς κακῶς. γνοὺς δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἓν μέρος ἐστὶ Σαδδου-
καίων τὸ δὲ ἕτερον Φαρισαίων, ἔκραξεν ἐν τῷ συνεδρίῳ· ἄνδρες
ἀδελφοί, ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς Φαρισαίου· περὶ ἐλπίδος
καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι. τοῦτο δὲ αὐτοῦ λαλή-
σαντος ἐγένετο στάσις τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Σαδδουκαίων, καὶ
ἐσχίσθη τὸ πλῆθος. Σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσι μὴ εἶναι ἀνάστασιν μηδὲ ἄγγε-
λον μήτε πνεῦμα· Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι τὰ ἀμφότερα. ἐγένετο δὲ
κραυγὴ μεγάλη· καὶ ἀναστάντες οἱ γραμματεῖς τοῦ μέρους τῶν
Φαρισαίων διεμάχοντο λέγοντες· οὐδὲν κακὸν εὑρίσκομεν
ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ ἢ ἄγγελος, μὴ
θεομαχῶμεν. πολλῆς δὲ γενομένης στάσεως εὐλαβηθεὶς ὁ χι-
λίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, ἐκέλευσε τὸ στρά-
τευμα καταβῆναι καὶ ἁρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν· ἄγειν

τε εἰς τὴν παρεμβολήν. τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ κύριος
εἶπε· θάρσει Παῦλε· ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ,
οὕτως σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι. γενομένης δὲ ἡμέρας,
Ποιήσαντές τινες τῶν Ἰουδαίων συστροφήν, ἀνεθεμάτισαν ἑαυτούς
λέγοντες μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν, ἕως οὗ ἀποκτείνωσι τὸν
Παῦλον. ἦσαν δὲ πλείους τεσσαράκοντα οἱ ταύτην τὴν συνωμο-
σίαν πεποιηκότες· οἵτινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς
πρεσβυτέροις εἶπον· ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτούς, μηδε-
νὸς γεύσασθαι ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν Παῦλον. νῦν οὖν ὑμεῖς
ἐμφανίσατε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ, ὅπως αὔριον αὐ-
τὸν καταγάγῃ πρὸς ὑμᾶς, ὡς μέλλοντας δια— γινώσκειν ἀκρι-
βέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ πρὸ τοῦ ἐγγίσαι αὐτόν, ἕτοιμοί ἐσμεν
τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν. ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς Παύλου τὸ
ἔνεδρον, παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολήν, ἀπήγ-
γειλε τῷ Παύλῳ. προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἕνα τῶν ἑ-
κατοντάρχων ἔφη· τὸν νεανίαν τοῦτον ἀπάγαγε πρὸς τὸν χιλί-
αρχον· ἔχει γάρ τι ἀπαγγεῖλαι αὐτῷ. ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτόν,
ἤγαγε πρὸς τὸν χιλίαρχον καὶ φησίν· ὁ δέσμιος Παῦλος προσ-
καλεσάμενός με ἠρώτησε τοῦτον τὸν νεανίαν ἀγαγεῖν πρὸς σέ,
ἔχοντά τι λαλῆσαί σοι. ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλίαρχος
καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν ἐπυνθάνετο· τί ἐστιν ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαι
μοι; εἶπε δέ· ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαί σε, ὅπως αὔ-
ριον εἰς τὸ συνέδριον καταγάγῃς τὸν Παῦλον, ὡς μέλλοντά τι ἀ-
κριβέστερον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ. σὺ οὖν μὴ πεισθῇς αὐτοῖς· ἐ-
νεδρεύουσι γὰρ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσαράκοντα,
οἵτινες ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν, ἕως οὗ ἀν-
έλωσιν αὐτόν· καὶ νῦν ἕτοιμοί εἰσι προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ σοῦ ἐπαγ-
γελίαν. ὁ μὲν οὖν χιλίαρχος ἀπέλυσε τὸν νεανίαν, παραγγείλας
μηδενὶ ἐκλαλῆσαι ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας πρός με. καὶ προσ-
καλεσάμενος δύο τινὰς τῶν ἑκατοντάρχων, εἶπεν· ἑτοιμάσατε
στρατιώτας διακοσίους, ὅπως πορευθῶσιν ἕως Καισαρείας,
καὶ ἱππεῖς ἑβδομήκοντα, καὶ δεξιολάβους διακοσίους ἀπὸ τρί-
της ὥρας τῆς νυκτός· κτήνη τε παραστῆσαι, ἵνα ἐπιβιβάσαντες
τὸν Παῦλον διασώσωσι πρὸς Φήλικα τὸν ἡγεμόνα· γράψας ἐπιστο-
λὴν περιέχουσαν τὸν τύπον τοῦτον· Κλαύδιος Λυσίας
τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι Φήλικι χαίρειν. τὸν ἄνδρα τοῦτον συλλη-

συλληφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων· καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν, ἐπιστὰς σὺν τῷ στρατεύματι ἐξειλόμην αὐτόν· μαθὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι· βουλόμενος δὲ γνῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ, κατήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν· ὃν εὗρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν· μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν ἔγκλημα ἔχοντα· μηνυθείσης δέ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα μέλλειν ἔσεσθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἐξαυτῆς ἔπεμψα πρὸς σέ· παραγγείλας καὶ τοῖς κατηγόροις λέγειν τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοῦ. ἔρρωσο.

Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον διὰ τῆς νυκτὸς εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα· τῇ δὲ ἐπαύριον ἐάσαντες τοὺς ἱππεῖς πορεύεσθαι σὺν αὐτῷ· ἀναγνοὺς δὲ ὁ ἡγεμών· καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστί· καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ Κιλικίας· διακούσομαί σου ἔφη· ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγένωνται· ἐκέλευσέ τε αὐτὸν ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ Ἡρῴδου φυλάσσεσθαι. Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας, μετὰ πρεσβυτέρων· καὶ ῥήτορος Τερτύλλου τινός· οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύλου· κληθέντος δὲ αὐτοῦ, ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλλος λέγων· πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ· καὶ κατορθωμάτων γινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας, πάντῃ τε καὶ πανταχοῦ ἀποδεχόμεθα κράτιστε Φῆλιξ, μετὰ πάσης εὐχαριστίας· ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλεῖόν σε ἐγκόπτω, παρακαλῶ ἀκοῦσαί σε ἡμῶν συντόμως τῇ σῇ ἐπιεικείᾳ· εὑρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν καὶ κινοῦντα στάσιν πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην· πρωτοστάτην τε τῆς τῶν Ναζωραίων αἱρέσεως· ὃς καὶ τὸ ἱερὸν ἐπείρασε βεβηλῶσαι· ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν· παρ' οὗ δυνήσῃ αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ πάντων τούτων ἐπιγνῶναι ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ· συνεπέθεντο δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι φάσκοντες ταῦτα οὕτως ἔχειν· ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος· νεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἡγεμόνος λέγειν· ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος, εὐθυμότερον τὰ περὶ ἐμαυτοῦ ἀπολογοῦμαι· δυναμένου σου γνῶναι ὅτι οὐ πλείους εἰσί μοι ἡμέραι δεκαδύο· ἀφ' ἧς ἀνέβην προσκυνήσων ἐξ Ἱλήμ· καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὗρόν με πρός τινα διαλεγόμενον· ἢ ἐπισ

στασιν ποιοῦντα ὄχλου· οὔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς, οὔτε κατὰ
πόλιν· οὔτε παραστῆσαι μὲ δύνανται περὶ ὧν νῦν κατηγοροῦ-
σί μου· ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι· ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν ἣν λέγουσιν
αἵρεσιν· οὕτως λατρεύω τῷ πατρῴῳ θεῷ· πιστεύων πᾶσι τοῖς κατὰ
τὸν νόμον καὶ τοῖς προφήταις γεγραμμένοις· ἐλπίδα ἔχων
εἰς τὸν θεὸν ἣν καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσδέχονται· ἀνάστασιν μέλλειν
ἔσεσθαι νεκρῶν· δικαίων τε καὶ ἀδίκων· ἐν τούτῳ δὲ αὐτὸς ἀσ-
κῶ ἀπρόσκοπον συνείδησιν ἔχειν πρὸς τὸν θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώ-
πους διαπαντός· δι' ἐτῶν δὲ πλειόνων παρεγενόμην ἐλεημοσύ-
νας ποιήσων εἰς τὸ ἔθνος μου καὶ προσφοράς· ἐν οἷς εὗρόν με
ἡγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ· οὐ μετὰ ὄχλου οὐδὲ μετὰ θορύβου τι-
νὲς ἀπὸ τῆς ἀσίας ἰουδαῖοι· οὓς ἔδει ἐπὶ σοῦ παρεῖναι καὶ κατη-
γορεῖν εἴ τι ἔχοιεν πρός με· ἢ αὐτοὶ οὗτοι εἰπάτωσαν τί εὗρον ἐν ἐμοὶ
ἀδίκημα στάντος μου ἐπὶ τοῦ συνεδρίου· ἢ περὶ μιᾶς ταύτης φω-
νῆς ἧς ἐκέκραξα ἑστὼς ἐν αὐτοῖς· ὅτι περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν
ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ὑφ' ὑμῶν· ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ φῆλιξ
ἀνεβάλετο αὐτούς· ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ· εἰπών·
ὅταν λυσίας ὁ χιλίαρχος καταβῇ διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς·
διαταξάμενός τε τῷ ἑκατοντάρχῃ τηρεῖσθαι τὸν παῦλον· ἔ-
χειν τε ἄνεσιν καὶ μηδένα κωλύειν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν ἢ
προσέρχεσθαι αὐτῷ· μετὰ δὲ ἡμέρας τινὰς παραγενόμενος ὁ
φῆλιξ σὺν δρουσίλλῃ τῇ γυναικὶ οὔσῃ ἰουδαίᾳ, μετεπέμψατο τὸν
παῦλον· καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς χριστὸν πίστεως· διαλεγο-
μένου δὲ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας· καὶ τοῦ κρί-
ματος τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι, ἔμφοβος γενόμενος ὁ φῆλιξ ἀπε-
κρίθη· τὸ νῦν ἔχον, πορεύου· καιρὸν δὲ μεταλαβὼν μετακαλέ-
σομαί σε· ἅμα δὲ καὶ ἐλπίζων ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ
ὑπὸ τοῦ παύλου· ὅπως ἀπολύσῃ αὐτόν· διὸ καὶ πυκνότερον
αὐτὸν μεταπεμπόμενος ὡμίλει αὐτῷ· διετίας δὲ πληρωθείσης,
ἔλαβε διάδοχον ὁ φῆλιξ, πόρκιον φῆστον· θέλων τε χάριτας
καταθέσθαι τοῖς ἰουδαίοις ὁ φῆλιξ· κατέλιπε τὸν παῦλον δε-
δεμένον· φῆστος οὖν ἐπιβὰς τῇ ἐπαρχίᾳ μετὰ τρεῖς ἡμέρας,
ἀνέβη εἰς ἱεροσόλυμα ἀπὸ καισαρείας· ἐνεφάνισαν δὲ αὐτῷ
ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν ἰουδαίων κατὰ τοῦ παύλου·
καὶ παρεκάλουν αὐτὸν αἰτούμενοι χάριν κατ' αὐτοῦ ὅπως μετα-
πέμψηται αὐτὸν εἰς ἱερουσαλήμ· ἐνέδραν ποιοῦντες ἀνελεῖν αὐτ·

κατὰ τὴν ὁδόν· ὁ μὲν οὖν Φῆστος ἀπεκρίθη τηρεῖσθαι τὸν Παῦ-
λον ἐν Καισαρείᾳ· ἑαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι. οἱ οὖν
δυνατοὶ ἐν ὑμῖν, φησί, συγκαταβάντες, εἴ τι ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ του-
τω, κατηγορείτωσαν αὐτοῦ. διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας πλεί-
ους ἢ δέκα, καταβὰς εἰς Καισάρειαν, τῇ ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τοῦ
βήματος, ἐκέλευσε τὸν Παῦλον ἀχθῆναι. παραγενομένου δὲ αὐ-
τοῦ, περιέστησαν αὐτὸν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες Ἰ-
ουδαῖοι, πολλὰ καὶ βαρέα αἰτιάματα φέροντες κατὰ τοῦ Παύ-
λου, ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδεῖξαι, ἀπολογουμένου αὐτοῦ· ὅτι οὔτε εἰς τὸν
νόμον τῶν Ἰουδαίων, οὔτε εἰς Καίσαρα τι ἥμαρτον. ὁ Φῆστος δὲ
τοῖς Ἰουδαίοις θέλων χάριν καταθέσθαι, ἀποκριθεὶς τῷ Παύ-
λῳ εἶπε· θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβὰς ἐκεῖ περὶ τούτων κρί-
νεσθαι ἐπ' ἐμοῦ; εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· ἐπὶ τοῦ βήματος Καίσαρος
ἑστώς εἰμι, οὗ με δεῖ κρίνεσθαι. Ἰουδαίους οὐδὲν ἠδίκησα,
ὡς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις. εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ καὶ ἄξιον
θανάτου πέπραχά τι, οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐ-
δέν ἐστιν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσί μου, οὐδείς με δύναται αὐτοῖς
χαρίσασθαι. Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι. τότε ὁ Φῆστος συλλαλή-
σας μετὰ τοῦ συμβουλίου, ἀπεκρίθη· Καίσαρα ἐπικέκλησαι, ἐπὶ
ΜΗ Καίσαρα πορεύσῃ. ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν, Ἀγρίππας
ὁ βασιλεὺς καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς Καισάρειαν ἀσπασάμε-
νοι τὸν Φῆστον. ὡς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ, ὁ Φῆσ-
τος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν Παῦλον λέγων· ἀνήρ τίς ἐστι
καταλελειμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος, περὶ οὗ γενομένου
μου εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσ-
βύτεροι τῶν Ἰουδαίων, αἰτούμενοι κατ' αὐτοῦ δίκην· πρὸς οὓς ἀ-
πεκρίθην, ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαί τινα ἄν-
θρωπον εἰς ἀπώλειαν, πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος κατὰ πρόσω-
πον ἔχοι τοὺς κατηγόρους, τόπον τε ἀπολογίας λάβοι
περὶ τοῦ ἐγκλήματος. συνελθόντων οὖν ἐνθάδε, ἀναβολὴν
μηδεμίαν ποιησάμενος, τῇ ἑξῆς καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέ-
λευσα ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα· περὶ οὗ σταθέντες οἱ κατήγοροι, οὐ-
δεμίαν αἰτίαν ἐπέφερον ὧν ὑπενόουν ἐγώ· ζητήματα δέ τι-
να περὶ τῆς ἰδίας δεισιδαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτόν, καὶ περί
τινος Ἰησοῦ τεθνηκότος, ὃν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν. ἀπορούμενος
δὲ ἐγὼ τὴν περὶ τούτου ζήτησιν, ἔλεγον· εἰ βούλοιτο πορεύεσθαι

μ ἱερουσαλὴμ, κἀκεῖ κρίνεσθαι περὶ τούτων· τοῦ δὲ παύλου ἐπικα-
λουμένου τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ σεβαστοῦ διάγνωσιν, ἐκέλευ-
σα τηρεῖσθαι αὐτόν· ἕως οὗ πέμψω αὐτὸν πρὸς καίσαρα. ἀγρί-
ππας δὲ πρὸς τὸν φῆστον ἔφη· ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἀκοῦσαι. ὁ δὲ αὔριον φησὶν ἀκούσῃ αὐτοῦ. τῇ οὖν ἐπαύριον ἐλ-
θόντος τοῦ ἀγρίππα καὶ τῆς βερνίκης μετὰ πολλῆς φαντασίας
καὶ εἰσελθόντων εἰς τὸ ἀκροατήριον, σύν τε χιλιάρχοις καὶ ἀνδράσι
τοῖς κατ' ἐξοχὴν οὖσι τῆς πόλεως· καὶ κελεύσαντος τοῦ φήστου
ἤχθη ὁ παῦλος. καὶ φησὶν ὁ φῆστος· ἀγρίππα βασιλεῦ καὶ πάντες
οἱ συμπαρόντες ἡμῖν ἄνδρες· θεωρεῖτε τοῦτον, περὶ οὗ ἅπαν τὸ πλῆ-
θος τῶν ἰουδαίων ἐνέτυχόν μοι ἔν τε ἱεροσολύμοις καὶ ἐνθάδε ἐ-
πιβοῶντες μὴ δεῖν ζῆν αὐτὸν μηκέτι· ἐγὼ δὲ καταλαβόμενος
μηδὲν ἄξιον θανάτου αὐτὸν πεπραχέναι· καὶ αὐτοῦ δὲ τούτου
ἐπικαλεσαμένου τὸν σεβαστόν, ἔκρινα πέμπειν αὐτόν· περὶ
οὗ ἀσφαλές τι γράψαι τῷ κυρίῳ οὐκ ἔχω· διὸ προήγαγον αὐτὸν ἐφ'
ὑμῶν· καὶ μάλιστα ἐπὶ σοῦ βασιλεῦ ἀγρίππα· ὅπως τῆς ἀνα-
κρίσεως γενομένης, σχῶ τί γράψαι· ἄλογον γάρ μοι δοκεῖ πέμποντα δέ-
σμιον, μὴ καὶ τὰς κατ' αὐτοῦ αἰτίας σημᾶναι. ἀγρίππας δὲ πρὸς
τὸν παῦλον ἔφη· ἐπιτρέπεταί σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. τότε ὁ παῦ-
λος ἀπελογεῖτο ἐκτείνας τὴν χεῖρα· περὶ πάντων ὧν ἐγκαλοῦμαι
ὑπὸ ἰουδαίων βασιλεῦ ἀγρίππα, ἥγημαι ἐμαυτὸν μακάριον· ἐπὶ
σοῦ μέλλων ἀπολογεῖσθαι σήμερον· μάλιστα γνώστην ὄντα σε πάν-
των κατὰ ἰουδαίους ἐθῶν τε καὶ ζητημάτων· διὸ δέομαί σου
μακροθύμως ἀκοῦσαί μου. τὴν μὲν οὖν βίωσίν μου ἐκ νεότητος
τὴν ἀπ' ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἐν ἱεροσολύμοις, ἴσασι πάν-
τες οἱ ἰουδαῖοι· προγινώσκοντές με ἄνωθεν, ἐὰν θέλωσι μαρτυρεῖν·
ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας, ἔ-
ζησα φαρισαῖος. καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγ-
γελίας γενομένης ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ἕστηκα κρινόμενος· εἰς ἣν τὸ δωδε-
κάφυλον ἡμῶν ἐν ἐκτενείᾳ νύκτα καὶ ἡμέραν λατρεῦον ἐλπί-
ζει καταντῆσαι· περὶ ἧς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ ἰουδαίων,
βασιλεῦ ἀγρίππα. τί ἄπιστον κρίνεται παρ' ὑμῖν, εἰ ὁ θεὸς νεκροὺς
ἐγείρει. ἐγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄνομα ἰησοῦ τοῦ ναζωραί-
ου δεῖν πολλὰ ἐναντία πρᾶξαι· ὃ καὶ ἐποίησα ἐν ἱεροσολύμοις·
καὶ πολλοὺς τῶν ἁγίων ἐγὼ φυλακαῖς κατέκλεισα τὴν

παρ' αὐτῶν ἀρχιερέων ἐξουσίαν λαβών· ἀναιρουμένων
τε αὐτῶν κατήνεγκα ψῆφον· καὶ κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς
πολλάκις τιμωρῶν αὐτοὺς ἠνάγκαζον βλασφημεῖν· πε-
ρισσῶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς· ἐδίωκον ἕως καὶ εἰς τὰς ἔ-
ξω πόλεις· ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς δαμασκὸν μετ' ἐξου-
σίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρ' αὐτῶν ἀρχιερέων· ἡμέρας μέσης
κατὰ τὴν ὁδὸν· εἶδον βασιλεῦ οὐρανόθεν· ὑπὲρ τὴν λαμπρό-
τητα τοῦ ἡλίου· περιλάμψαν με φῶς· καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πο-
ρευομένους· πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν ἤ-
κουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρός με καὶ λέγουσαν τῇ ἑβραΐδι διά-
λεκτῳ· σαοὺλ σαούλ τί με διώκεις· σκληρόν σοι πρὸς κέν-
τρα λακτίζειν· ἐγὼ δὲ εἶπον· τίς εἶ κε· ὁ δὲ εἶπεν· ἐγώ εἰμι
ἰς ὃν σὺ διώκεις· ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου·
εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι· προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην
καὶ μάρτυρα ὧν τε εἶδες· ὧν τε ὀφθήσομαί σοι· ἐξαιρού-
μενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν· εἰς οὓς ἐγώ σε ἀποστέλλω·
ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν· τοῦ ὑποστρέψαι ἀπὸ σκότους εἰς
φῶς· καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ σατανᾶ ἐπὶ τὸν θν· τοῦ λαβεῖν αὐ-
τοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ κλῆρον ἐν τοῖς ἡγιασμένοις· πί-
στει τῇ εἰς ἐμέ· ὅθεν βασιλεῦ ἀγρίππα· οὐκ ἐγενόμην ἀπειθὴς
τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ· ἀλλὰ τοῖς ἐν δαμασκῷ πρῶτον καὶ ἱε-
ροσολύμοις εἰς πᾶσάν τε τὴν χώραν τῆς ἰουδαίας καὶ τοῖς
ἔθνεσιν· ἀπαγγέλλω μετανοεῖν καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν θν·
ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας· ἕνεκα τούτων με
οἱ ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι ἐν τῷ ἱερῷ ἐπειρῶντο διαχειρίσασθαι·
ἐπικουρίας οὖν τυχὼν τῆς παρ' αὐτοῦ θυ· ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύ-
της ἕστηκα μαρτυρόμενος μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ· οὐδὲν ἐκτὸς
λέγων ὧν τε οἱ προφῆται ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι· καὶ μωσῆς·
εἰ παθητὸς ὁ χς· εἰ πρῶτος ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν φῶς μέλλει
καταγγέλλειν τῷ τε λαῷ καὶ τοῖς ἔθνεσι· ταῦ-
τα δὲ αὐτοῦ ἀπολογουμένου· ὁ φῆστος μεγάλῃ τῇ φωνῇ
ἔφη· μαίνῃ παῦλε· τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν
περιτρέπει· ὁ δὲ· οὐ μαίνομαι φησὶ κράτιστε φῆστε·

ἀλλ' ἀληθείας καὶ σωφροσύνης ῥήματα ἀποφθέγγομαι·
ἐπίσταται γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεύς, πρὸς ὃν καὶ παρ-
ρησιαζόμενος λαλῶ· λανθάνειν γὰρ αὐτὸν οὐδὲν τούτ-
ων πείθομαι· οὐ γάρ ἐστιν ἐν γωνίᾳ πεπραγμένον τοῦτο· πιστεύεις βασι-
λεῦ Ἀγρίππα τοῖς προφήταις; οἶδα ὅτι πιστεύεις·
ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· ἐν ὀλίγῳ με πεί-
θεις Χριστιανὸν γενέσθαι. ὁ δὲ Παῦλος εἶπεν· εὐξαίμην
ἂν τῷ θεῷ· καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν πολλῷ· οὐ μόνον σὲ ἀλ-
λὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς μου σήμερον γενέσθαι τοι-
ούτους, ὁποῖος κἀγώ εἰμι· παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τούτ-
ων. καὶ ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ, ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμὼν·
ἥ τε Βερνίκη καὶ οἱ συγκαθήμενοι αὐτοῖς· καὶ ἀναχωρήσαντες
ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες· ὅτι οὐδὲν θανάτου
ἄξιον ἢ δεσμῶν πράσσει ὁ ἄνθρωπος οὗτος. Ἀγρίππας δὲ τῷ
Φήστῳ ἔφη· ἀπολελύσθαι ἐδύνατο ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἰ μὴ ἐ-
πεκέκλητο Καίσαρα. Ὡς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς
τὴν Ἰταλίαν, παρεδίδουν τόν τε Παῦλον καί τινας ἑτέρους
δεσμώτας, ἑκατοντάρχῳ ὀνόματι Ἰουλίῳ σπείρης Σεβα-
στῆς. ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυττηνῷ μέλλοντι πλεῖν
τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους, ἀνήχθημεν· ὄντος σὺν ἡμῖν
Ἀριστάρχου Μακεδόνος Θεσσαλονικέως. τῇ δὲ ἑτέρᾳ κα-
τήχθημεν εἰς Σιδῶνα· φιλανθρώπως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ
χρησάμενος, ἐπέτρεψε πρὸς τοὺς φίλους πορευθέντα ἐπιμε-
λείας τυχεῖν. κἀκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον,
διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους. τό τε πέλαγος τὸ κα-
τὰ τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες κατήλ-
θομεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας. κἀκεῖ εὑρὼν ὁ ἑκατόνταρχος
πλοῖον Ἀλεξανδρῖνον πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐνεβί-
βασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό. ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦν-
τες καὶ μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον· μὴ προσεῶντος
ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώ-
νην· μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν, ἤλθομεν εἰς τόπον τι-
νὰ καλούμενον Καλοὺς Λιμένας· ᾧ ἐγγὺς ἦν πόλις Λασαία.
Ἱκανοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου, καὶ ὄντος ἤδη ἐπισφαλ-

τοῦ πλοὸς διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἤδη παρεληλυθέναι· παρῄ-
νει ὁ παῦλος λέγων αὐτοῖς· ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ ὕβρε-
ως καὶ ζημίας πολλῆς, οὐ μόνον τοῦ φορτίου καὶ τοῦ πλοίου· ἀλ-
λὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἔσεσθαι τὸν πλοῦν. ὁ δὲ ἑκατοντάρ-
χης τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυκλήρῳ ἐπείθετο μᾶλλον ἢ τοῖς
ὑπὸ τοῦ παύλου λεγομένοις. ἀνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος
πρὸς παραχειμασίαν, οἱ πλείους ἔθεντο βουλὴν ἀναχθῆναι κἀκεῖ-
θεν, εἴπως δύναιντο καταντήσαντες εἰς φοίνικα παραχειμάσαι,
λιμένα τῆς κρήτης, βλέποντα κατὰ λίβα καὶ κατὰ χῶρον. ὑπο-
πνεύσαντος δὲ νότου, δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατηκέναι,
ἄραντες ἆσσον παρελέγοντο τὴν κρήτην. μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλε κα-
τ' αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικὸς ὁ καλούμενος εὐροκλύδων. συναρ-
πασθέντος δὲ τοῦ πλοίου, καὶ μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν τῷ
ἀνέμῳ, ἐπιδόντες ἐφερόμεθα. νησίον δέ τι ὑποδραμόντες κα-
λούμενον κλαύδην, ἰσχύσαμεν μόλις περικρατεῖς γενέσθαι τῆς
σκάφης· ἣν ἄραντες, βοηθείαις ἐχρῶντο ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον·
φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν σύρτιν ἐκπέσωσι· χαλάσαντες τὸ σκεῦος,
οὕτως ἐφέροντο. σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν, τῇ ἑξῆς ἐκβολὴν
ἐποιοῦντο. καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἐρρί-
ψαμεν. μήτε δὲ ἡλίου μήτε ἄστρων ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλείονας ἡ-
μέρας, χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου, λοιπὸν περιῃ-
ρεῖτο πᾶσα ἐλπὶς τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς. πολλῆς δὲ ἀσιτίας ὑπαρχούσης,
τότε σταθεὶς ὁ παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν εἶπεν· ἔδει μέν, ὦ ἄνδρες, πει-
θαρχήσαντάς μοι μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς κρήτης, κερδῆσαί τε τὴν
ὕβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν. καὶ τὰ νῦν παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν· ἀ-
ποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἔσται ἐξ ὑμῶν, πλὴν τοῦ πλοίου. πα-
ρέστη γάρ μοι τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἄγγελος τοῦ θεοῦ, οὗ εἰμι, ᾧ καὶ λατρεύω,
λέγων· μὴ φοβοῦ παῦλε. καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι. καὶ ἰδοὺ κεχά-
ρισταί σοι ὁ θεὸς πάντας τοὺς πλέοντας μετὰ σοῦ. διὸ εὐθυμεῖτε ἄν-
δρες. πιστεύω γὰρ τῷ θεῷ ὅτι οὕτως ἔσται καθ' ὃν τρόπον λελά-
ληταί μοι. εἰς νῆσον δέ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν. ὡς δὲ τεσσαρεσκαι-
δεκάτη νὺξ ἐγένετο διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῷ ἀδρίᾳ, κατὰ
μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται προσάγειν τινὰ αὐτοῖς
χώραν. καὶ βολίσαντες εὗρον ὀργυιὰς εἴκοσι. βραχὺ δὲ διαστή-
σαντες, καὶ πάλιν βολίσαντες εὗρον ὀργυιὰς δεκαπέντε.
φοβούμενοί τε μήπως εἰς τραχεῖς τόπους ἐκπέσωμεν, ἐκ πρύμνης

ῥίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας, ηὔχοντο ἡμέραν γενέσθαι. τῶν δὲ ναυτῶν
ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν
θάλασσαν, προφάσει ὡς ἐκ πρώρας μελλόντων ἀγκύρας ἐκτείνειν,
εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ ἑκατοντάρχῃ καὶ τοῖς στρατιώταις· ἐὰν μὴ οὗτοι
μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνασθε. τότε οἱ στρατι-
ῶται ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης, καὶ εἴασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν. ἄχρι
δὲ οὗ ἤμελλεν ἡμέρα γενέσθαι, παρεκάλει ὁ Παῦλος ἅπαντας μεταλα-
βεῖν τροφῆς λέγων· τεσσαρεσκαιδεκάτην σήμερον ἡμέραν προσδοκῶ-
ντες ἄσιτοι διατελεῖτε, μηδὲν προσλαβόμενοι. διὸ παρακαλῶ
ὑμᾶς προσλαβεῖν τροφῆς· τοῦτο γὰρ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· οὐ-
δενὸς γὰρ ὑμῶν θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς πεσεῖται. εἰπὼν δὲ ταῦτα καὶ λαβὼν
ἄρτον, εὐχαρίστησε τῷ θεῷ ἐνώπιον πάντων, καὶ κλάσας ἤρξατο ἐσθίειν.
εὔθυμοι δὲ γενόμενοι πάντες, καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς. ἦμεν
δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι ψυχαὶ διακόσιαι ἑβδομήκοντα ἕξ. κορεσθέντες
δὲ τροφῆς, ἐκούφιζον τὸ πλοῖον, ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν
θάλασσαν. ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον· κόλπον δέ τι-
να κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλόν, εἰς ὃν ἐβουλεύσαντο εἰ δύναιντο ἐξῶ-
σαι τὸ πλοῖον. καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἴων εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα
ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων· καὶ ἐπάραντες τὸν ἀρτέμονα τῇ
πνεούσῃ κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν. περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον διθά-
λασσον, ἐπώκειλαν τὴν ναῦν· καὶ ἡ μὲν πρῶρα ἐρείσασα ἔμεινεν
ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων. τῶν
δὲ στρατιωτῶν βουλὴ ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσι, μή τις
ἐκκολυμβήσας διαφύγῃ. ὁ δὲ ἑκατόνταρχος βουλόμενος διασῶσαι τὸν
Παῦλον, ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος· ἐκέλευσέ τε τοὺς δυναμέ-
νους κολυμβᾶν, ἀπορρίψαντας πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξιέναι· καὶ τοὺς λοιποὺς
οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν, οὓς δὲ ἐπί τινων τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου. καὶ οὕτως ἐ-
γένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ διασωθέντες, τότε ἐπέγνωσαν ΝΑ
ὅτι Μελίτη Ἡ νῆσος καλεῖται. οἱ δὲ βάρβαροι παρεῖχον οὐ τὴν τυχοῦσαν
φιλανθρωπίαν ἡμῖν· ἀνάψαντες γὰρ πυρὰν προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς, διὰ
τὸν ὑετὸν τὸν ἐφεστῶτα καὶ διὰ τὸ ψῦχος. συστρέψαντος δὲ τοῦ Παύλου φρυγά-
νων πλῆθος, καὶ ἐπιθέντος ἐπὶ τὴν πυράν, ἔχιδνα ἐκ τῆς θέρμης ἐξελθοῦ-
σα καθῆψε τῆς χειρὸς αὐτοῦ. ὡς δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμάμενον
τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· πάντως φονεύς ἐστιν ὁ ἄνθρω-
πος οὗτος, ὃν διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ δίκη ζῆν οὐκ εἴασεν. ὁ μὲν οὖν ἀ-
ποτινάξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ, ἔπαθεν οὐδὲν κακόν. οἱ δὲ προσεδόκων

αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν· ἐπὶ πολὺ δὲ
αὐτῶν προσδοκώντων καὶ θεωρούντων μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον,
μεταβαλλόμενοι ἔλεγον θεὸν αὐτὸν εἶναι· ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον,
ὑπῆρχε χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσου ὀνόματι ποπλίῳ· ὃς ἀναδεξά-
μενος ἡμᾶς τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν· ἐγένετο δὲ τὸν πα-
τέρα τοῦ ποπλίου· πυρετοῖς καὶ δυσεντερίᾳ συνεχόμενον κατακεῖσθαι· πρὸς
ὃν ὁ παῦλος εἰσελθὼν καὶ προσευξάμενος, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ ἰά-
σατο αὐτόν· τούτου οὖν γενομένου, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες ἀσθενείας ἐν τῇ
νήσῳ, προσήρχοντο καὶ ἐθεραπεύοντο· οἳ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμη-
σαν ἡμᾶς· καὶ ἀναγομένοις ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὴν χρείαν· μετὰ δὲ τρεῖς
μῆνας ἀνήχθημεν ἐν πλοίῳ παρακεχειμακότι ἐν τῇ νήσῳ ἀλε-
ξανδρινῷ· παρασήμῳ διοσκούροις· καὶ καταχθέντες εἰς συρακούσας
ἐπεμείναμεν τρεῖς ἡμέρας· ὅθεν περιελθόντες κατηντήσαμεν εἰς ῥή-
γιον· καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγενομένου νότου, δευτεραῖοι ἤλθο-
μεν εἰς ποτιόλους· οὗ εὑρόντες ἀδελφοὺς παρεκλήθημεν ἐπ' αὐτοῖς
ἐπιμεῖναι ἡμέρας ἑπτά· καὶ οὕτως εἰς τὴν ῥώμην ἤλθομεν· κἀκεῖθεν
οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν· ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν
ἄχρις ἀππίου φόρου καὶ τριῶν ταβερνῶν· οὓς ἰδὼν ὁ παῦλος,
εὐχαριστήσας τῷ θεῷ ἔλαβε θάρσος· ὅτε δὲ ἤλθομεν εἰς ῥώμην, ὁ ἑ-
κατόνταρχος παρέδωκε τοὺς δεσμίους τῷ στρατοπεδάρχῃ· τῷ δὲ
παύλῳ ἐπετράπη μένειν καθ' ἑαυτὸν, σὺν τῷ φυλάσσοντι αὐτὸν
στρατιώτῃ· ἐγένετο δὲ μεθ' ἡμέρας τρεῖς συγκαλέσασθαι τὸν παῦλον τοὺς
ὄντας τῶν ἰουδαίων πρώτους· συνελθόντων δὲ αὐτῶν, ἔλεγε πρὸς
αὐτούς· ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ οὐδὲν ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ ἢ τοῖς
ἔθεσι τοῖς πατρῴοις, δέσμιος ἐξ ἱεροσολύμων παρεδόθην εἰς τὰς
χεῖρας τῶν ῥωμαίων· οἵτινες ἀνακρίναντές με ἐβούλοντο ἀπολῦσαι
διὰ τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου ὑπάρχειν ἐν ἐμοί· ἀντιλεγόντων
δὲ τῶν ἰουδαίων, ἠναγκάσθην ἐπικαλέσασθαι καίσαρα· οὐχ ὡς τοῦ
ἔθνους μου ἔχων τι κατηγορῆσαι· διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν παρε-
κάλεσα ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλῆσαι· ἕνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ ἰσρα-
ὴλ τὴν ἅλυσιν ταύτην περίκειμαι· οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον· ἡμεῖς οὔτε
γράμματα περὶ σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς ἰουδαίας, οὔτε παραγενό-
μενός τις τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἢ ἐλάλησέ τι περὶ σοῦ πονηρόν·
ἀξιοῦμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι ἃ φρονεῖς· περὶ μὲν γὰρ τῆς αἱρέ-
σεως ταύτης γνωστόν ἐστιν ἡμῖν ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται· ταξάμενοι
δὲ αὐτῷ ἡμέραν, ἧκον πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες· οἷς ἐ-

ἐξετίθετο διαμαρτυρόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ· πείθων τε αὐτοὺς
περὶ τοῦ ἰῦ· ἀπό τε τοῦ νόμου μωσέως καὶ τῶν προφητῶν· ἀπὸ
πρωῒ ἕως ἑσπέρας· καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις· οἱ δὲ
ἠπίστουν· ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους ἀπελύοντο· εἰπόν-
τος τοῦ παύλου ῥῆμα ἕν· ὅτι καλῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησε διὰ ἠσα-
ΐου τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν λέγον· πορεύθητι πρὸς τὸν
λαὸν τοῦτον· καὶ εἰπόν· ἀκοῇ ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε· καὶ βλέ-
ποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε· ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου·
καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν· καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκάμμυσαν·
μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι· καὶ τῇ καρ-
δίᾳ συνῶσι· καὶ ἐπιστρέψωσι καὶ ἰάσομαι αὐτούς· γνωστὸν οὖν ἔ-
στω ὑμῖν· ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τὸ σωτήριον τοῦ θῦ· αὐτοὶ καὶ ἀκού-
σονται· καὶ ταῦτα αὐτοῦ εἰπόντος· ἀπῆλθον οἱ ἰουδαῖοι πολλὴν
ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς συζήτησιν· ἔμεινε δὲ ὁ παῦλος διετίαν ὅλην
ἐν ἰδίῳ μισθώματι· καὶ ἀπεδέχετο πάντας τοὺς εἰσπορευομένους
πρὸς αὐτόν· κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ· καὶ διδάσκων τὰ περὶ
τοῦ κῦ ἰῦ χῦ· μετὰ πάσης παρρησίας ἀκωλύτως:

\+ πρόλογος τοῦ [illegible] +

Ἄχρι μὲν τούτου λουκᾶς ὁ συνέκδημος παύλου ἱστορεῖ· συνὼν μὲν ἐ-
κείνῳ· καὶ πάνυ καλῶς εἰδώς· τὰ δὲ ἐφεξῆς οὐ προσέθετο τῇ ἱστορίᾳ
τῶν πράξεων· οὔτε τὸ μαρτύριον τούτου· ὡς μὴ αὐτῇ πείρᾳ γινώσκων·
ἀλλὰ καὶ πάλιν τὴν τοῦ παύλου σὺν ἀριστάρχῳ· καὶ ἐξελθεῖν ἀπὸ ῥώ-
μης· διετίας δὲ τοσαύτης ἐπιταχεόμενος ἀκριβῶς περιεργασάμενος
ἱστόρησιν μὲν ἐν τῷ δευτέρῳ τόμῳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας
περὶ αὐτοῦ καὶ φησίν· τότε μὲν ἐπὶ μέρους ἀπολογησάμενον τὸν
παῦλον αὖθις ἐπὶ τὴν τοῦ κηρύγματος διακονίαν ὁρμῆσαι· πρῶ-
τον γὰρ ὡς ἀπολυθῆναι· καὶ εὐαγγελίσασθαι ἔθνη ἕτερα δὲ καὶ ἐπὶ σπα-
νίαν ταῖς ἑσπερίοις κλίμασι· μὴ ἀλλὰ ταῦτα εἰς ἕτερον ἀναμίσαι ἡμέραν
[illegible] ἀρεῖχε μὲν [illegible] μαρτύρων ἰδίαν μέχρι· ἵνα δὲ καὶ τὸν αὐτὸν
[illegible] τοῦ πρς· καὶ ὁ [illegible] ἑαυτοῦ [illegible]· καὶ ἄλλο [illegible]
τοῦ γένει προσήκοντας· μὴ ἀλλὰ τοὺς δὲ καθολικὸν [illegible] ἑαυτοῦ [illegible] καὶ
πάντων χριστιανῶν· καὶ οὕτως ἐπὶ τὰ [illegible] τῶν ἀποστόλων ἐπαρθῆ-
ναι [illegible]· ἐν οἷς καὶ παῦλον μὴ [illegible] αἷμα [illegible] αὐθεντῶς [illegible]
[illegible]· συνελθὼν [illegible] ἤδη τούτῳ [illegible] λουκᾶ· ἐν θ [illegible]
ὥστε καὶ τὸν παῦλον τριακοστῷ ἕκτῳ ἔτει τοῦ σωτηρίου πάθους

τρισκαιδεκάτῳ δὲ τῆς Νέρωνος βασιλείας ὑπὸ τὴν θήμαν
πλῶ κεφαλήν· γράφει γοῦν αὐτὸς οὗτος ὁ θεῖος Παῦλος,
Τιμοθέῳ· περὶ μὲν τῆς πρώτης αὐτοῦ ὁμολογίας, οὕτω λέγ(ων)·
ἐν τῇ πρώτῃ μου ὁμολογίᾳ, οὐδείς μοι συμπαρεγένετο· ἀλλὰ
πάντες με κατέλιπον· μὴ αὐτοῖς λογισθείη· ὁ δὲ κύριός μοι παρέστη
καὶ ἐνεδυνάμωσέ με· ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ· καὶ
ἀκούσωσι πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἐρύσθην ἐκ στόματος λέοντος,
τὸν Νέρωνα λέγων· περὶ δὲ τῆς δευτέρας ἐν ᾗ καὶ τελειοῦται·
οὕτω φησί· τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον· ἐγὼ γὰρ ἤδη
σπένδομαι· καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεώς μου ἐφέστηκεν· καὶ ὅτι
Λουκᾶς πάλιν συνῆλθεν αὐτῷ· ἐν τέλει τῆς ἐπιστολῆς· ἀσπά-
ζεταί σε φησὶ Λουκᾶς ὁ συνών μοι· ἐγένετο μὲν οὖν τὸ πάθος τοῦ
σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ἔτει ὀκτωκαιδεκάτῳ Τιβερίου Καίσαρος·
χρόνου δέ τινος ἐν Ῥώμῃ ἀδεῶς διατρίψαντος, ἐπιλαμβανομένου δὲ
τοῦ ἐννεακαιδεκάτου ἔτους Τιβερίου βασιλείας, ἐγένετο καὶ
ἡ τοῦ Παύλου κλῆσις ἀρξαμένου· κἀκεῖθεν ἤδη τοῦ κηρύγματος
ἤρξατο· ἐτῶν οὖν ὄντων τοῦ ἐννεακαιδεκάτου ἔτους Τιβερίου Καί-
σαρος ἀφ' οὗ Παῦλος ἐκλήθη εἰς τὸ τέλος τῆς βασιλείας αὐτ(οῦ),
ἔτη τέσσαρα· καὶ ἀπὸ Γαΐου ἄρξαντος Ῥωμαίων ἔτη τέσσαρα· καὶ
ἀπὸ Κλαυδίου ἄρξαντος ἔτη ιγ΄· καὶ μῆνες ὀκτώ· ὃν διαδεξάμενος
ὁ Νέρων τρισκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἀρχῆς τὸν ἀπόστολον
ἀνεῖλεν· ἐκήρυξεν οὖν ὁ Παῦλος ἐλεύθερος διετίαν, κ΄ καὶ εἶτ(α)
καὶ ἐπὶ Παύλου διατρίβων δεδεμένος ἐν τῇ Καισαρείᾳ διετίαν
τριετίαν· εἶτα πάλιν ἐν Ῥώμῃ δεδεμένος ἔτη δύο· καὶ πάλιν
ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ταῖς ἄλλαις καὶ αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ, ἔτη ι΄· ὡς
εἶναι τὸν ἅπαντα χρόνον τοῦ κηρύγματος αὐτοῦ, ἔτη λε΄· ἀπὸ δὲ
τοῦ σωτηρίου πάθους Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἔτη λϛ΄· ἐμαρτύρησε δὲ κατὰ
ε΄ τοῦ Πανέμου μηνός· ὃς λέγεται παρὰ Ῥωμαίοις ἡ πρὸ τριῶν κα-
λανδῶν Ἰουλίων· μὴ δεῖ σε δὲ οἴεσθαι ἐκ περιττολογίας τὴν ἑκά-
ρου, τὸ ἐφεξῆς ἐκτίθεσθαι τοῦ εὐαγγελίου Παύλου ἐπεισόδιον τῆς ἐκ-
κλησίας· τοῦ θείου Λουκᾶ μὴ δηλώσαντος τὰ περὶ τούτου· Λουκᾶς
μέχρι τῆς εἰς Ῥώμην ἀπαγωγῆς ἱστορήσας, οὔτε τὸ μαρτύριον Παύ-
λου· οὔτε τὸ ἐφεξῆς ἱστόρησε κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου·

ὑπόθεσις Ἰακώβου ἐπιστολῆς

Ταύτην γράφει αὐτὸς ὁ Ἰάκωβος· τοῖς ἀπὸ τῶν δώδεκα φυλῶν διά

παρεῖσι· καὶ τ[illegible] σημείων χ[illegible] ἡμῶν ἰῡ χῡ· γράφει δὲ διδασκα-
λικὴν τὴν ἐπιστολήν· διδάσκων περὶ διαφόρας πειρασμῶν· ποῖος
μὲν εἰσὶν ἀπὸ θῡ· ποῖος δὲ ἀπὸ τῆς ἰδίας καρδίας τῶν ἀνθρώπων ἐστί·
καὶ ὅτι οὐ λόγῳ μόνον· ἀλλὰ καὶ ἔργῳ δεικνῦναι δεῖ τὴν πίστιν· οὐ
χ' οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου· ἀλλ' οἱ ποιηταὶ δικαιοῦνται· περὶ πλου-
σίων τε παραινεῖ, ἵνα μὴ προκρίνωνται τῶν πτωχῶν οἱ πλού-
σιοι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις· ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐπιτηρῶνται ὡς ὑ-
περήφανοι· καὶ τέλος παραμυθησάμενος τοὺς ἀδικουμένους
καὶ προτρεψάμενος αὐτοὺς μακροθυμεῖν ἕως τῆς παρουσίας
τοῦ χῡ· καὶ διδάξας αὐτοὺς τοῦ ἰὼβ τὸ χρήσιμον τῆς ὑπομονῆς· παραι-
νεῖ προσκαλεῖσθαι τοὺς πρεσβυτέρους ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας·
καὶ σπουδάζειν ἐπιστρέφειν ἐπὶ τοὺς πλανηθέντας τὴν ἀλή-
θειαν· εἶναι γὰρ τούτου μισθὸν παρὰ τοῦ κῡ· ἄφεσιν ἁμαρτιῶν·
καὶ [illegible] πλείστοις τισὶν [illegible] πολλῶν:

τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἰακώβου ἐπιστολὴ καθολική

ἰάκωβος θεοῦ καὶ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ δοῦλος· ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν
τῇ διασπορᾷ· χαίρειν:
πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε ἀδελφοί μου· ὅταν πειρασμοῖς περι-
πέσητε ποικίλοις· γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν
τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν· ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέ-
λειον ἐχέτω· ἵνα ἦτε τέλειοι καὶ ὁλόκληροι ἐν μηδενὶ λει-
πόμενοι· εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας· αἰτείτω παρὰ τοῦ
διδόντος θεοῦ πᾶσιν ἁπλῶς· καὶ μὴ ὀνειδίζοντος· καὶ δο-
θήσεται αὐτῷ· αἰτείτω δὲ ἐν πίστει μηδὲν διακρινόμενος·
ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζο-
μένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ· μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅ-
τι λήψεταί τι παρὰ τοῦ κυρίου· ἀνὴρ δίψυχος· ἀκατάστατος ἐν
πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ· καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ τα-
πεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ· ὁ δὲ πλούσιος ἐν τῇ ταπεινώ-
σει αὐτοῦ· ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρελεύσεται· ἀνέτειλε γὰρ
ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον· καὶ τὸ ἄν-
θος αὐτοῦ ἐξέπεσε· καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀ-
πώλετο· οὕτως καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαρανθή-
σεται· μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν· ὅτι δόκιμος
γενόμενος λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς· ὃν ἐπηγγείλατο ὁ
κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν· μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω ὅτι
ἀπὸ θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ θεὸς ἀπείραστός ἐστι κακῶν· πειρά-
ζει δὲ αὐτὸς οὐδένα· ἕκαστος δὲ πειράζεται ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπι-
θυμίας ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος· εἶτα ἡ ἐπιθυμία συλ-
λαβοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν· ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα· ἀπο-
κύει θάνατον· μὴ πλανᾶσθε ἀδελφοί μου ἀγαπητοί· πᾶσα δό-
σις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον· ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἀπὸ
τοῦ πατρὸς τῶν φώτων· παρ' ᾧ οὐκ ἔνι παραλλαγὴ ἢ τροπῆς ἀπο-
σκίασμα· βουληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας εἰς τὸ εἶ-
ναι ἡμᾶς ἀπαρχήν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων· ὥστε ἀδελφοί
μου ἀγαπητοί· ἔστω πᾶς ἄνθρωπος ταχὺς εἰς τὸ ἀκοῦσαι· βραδὺς εἰς
τὸ λαλῆσαι· βραδὺς εἰς ὀργήν· ὀργὴ γὰρ ἀνδρὸς δικαιοσύνην
θεοῦ οὐκ ἐργάζεται· διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ

περισσείαν κακίας, ἐν πραΰτητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν. γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου καὶ μὴ μόνον ἀκροαταί, παραλογιζόμενοι ἑαυτούς. ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς λόγου ἐστὶ καὶ οὐ ποιητής, οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ. κατενόησε γὰρ ἑαυτὸν καὶ ἀπελήλυθε. καὶ εὐθέως ἐπελάθετο ὁποῖος ἦν. ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ παραμείνας, οὗτος οὐκ ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς γενόμενος, ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου, οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται. εἴ τις δοκεῖ θρῆσκος εἶναι ἐν ὑμῖν, μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν αὐτοῦ ∴ τούτου μάταιος ἡ θρησκεία. θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὕτη ἐστίν· ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανοὺς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου. ἀδελφοί μου, μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς δόξης. ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῆτι, καὶ ἐπιβλέψητε ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμπρὰν καὶ εἴπητε αὐτῷ, σὺ κάθου ὧδε καλῶς, καὶ τῷ πτωχῷ εἴπητε, σὺ στῆθι ἐκεῖ, ἢ κάθου ὧδε ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου, καὶ οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν; ἀκούσατε ἀδελφοί μου ἀγαπητοί· οὐχ ὁ θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου, πλουσίους ἐν πίστει καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας ἧς ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν; ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν. οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν καὶ αὐτοὶ ἕλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια; οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσι τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς; εἰ μέντοι νόμον τελεῖτε βασιλικὸν κατὰ τὴν γραφήν· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν, καλῶς ποιεῖτε. εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε, ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβάται. ὅστις γὰρ ὅλον τὸν νόμον τηρήσει, πταίσει δὲ ἐν ἑνί, γέγονεν πάντων ἔνοχος. ὁ γὰρ εἰπὼν μὴ μοιχεύσῃς, εἶπε καὶ μὴ φονεύσῃς. εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις, φονεύσεις δέ, γέγον-

∴ ἀλλ' ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ

ΝΒ

παραλαμβανόμενοι· οὕτως λαλεῖτε καὶ οὕτως ποιεῖτε·
ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι· ἡ γὰρ κρίσις
ἀνίλεως τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος· κατακαυχᾶται ἔλεος
ΝΓ κρίσεως· τί τὸ ὄφελος ἀδελφοί μου· ἐὰν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν
ἔργα δὲ μὴ ἔχῃ· μὴ δύναται ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν·
ἐὰν δὲ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσι καὶ λειπό-
μενοι ὦσι τῆς ἐφημέρου τροφῆς· εἴπῃ δέ τις αὐτοῖς ἐξ ὑ-
μῶν· ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε· μὴ
δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος· τί τὸ ὄφε-
λος· οὕτως καὶ ἡ πίστις· ἐὰν μὴ ἔργα ἔχῃ νεκρά ἐστι καθ᾽ ἑαυτήν·
ἀλλ᾽ ἐρεῖ τις· σὺ πίστιν ἔχεις κἀγὼ ἔργα ἔχω· δεῖξόν μοι
τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου· κἀγὼ δείξω σοι ἐκ τῶν
ἔργων μου τὴν πίστιν μου· σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ θεὸς εἷς ἐστι·
καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι καὶ φρίσσουσι·
θέλεις δὲ γνῶναι ὦ ἄνθρωπε κενέ· ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων
νεκρά ἐστιν· Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη
ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· βλέπεις ὅτι ἡ πί-
στις συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ· καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελει-
ώθη· καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· ἐπίστευσε δὲ Ἀβραὰμ τῷ θεῷ
καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην· καὶ φίλος θεοῦ ἐκλήθη· ὁρᾶτε
τοίνυν ὅτι ἐξ ἔργων δικαιοῦται ἄνθρωπος καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον·
ὁμοίως δὲ καὶ Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη ὑπο-
δεξαμένη τοὺς ἀγγέλους· καὶ ἑτέρᾳ ὁδῷ ἐκβαλοῦσα· ὥσπερ
γὰρ τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος νεκρόν ἐστιν· οὕτως καὶ ἡ πίστις
ΝΔ χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστι· μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε
ἀδελφοί μου· εἰδότες ὅτι μεῖζον κρίμα ληψόμεθα· πολλὰ γὰρ
πταίομεν ἅπαντες· εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει· οὗτος τέλειος ἀνήρ·
δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα· ἰδοὺ τῶν ἵππων
τοὺς χαλινοὺς εἰς τὰ στόματα βάλλομεν πρὸς τὸ πείθεσθαι αὐ-
τοὺς ἡμῖν· καὶ ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν μετάγομεν· ἰδοὺ καὶ τὰ
πλοῖα τηλικαῦτα ὄντα καὶ ὑπὸ σκληρῶν ἀνέμων ἐλαυ-
νόμενα μετάγεται ὑπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου· ὅπου ἂν ἡ ὁρ-
μὴ τοῦ εὐθύνοντος βούληται· οὕτω καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν
μέλος ἐστὶ καὶ μεγαλαυχεῖ· ἰδοὺ ὀλίγον πῦρ ἡλίκην ὕλην

ἀνάπτει· καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ· ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας· οὕτως ἡ γλῶσ-
σα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν· ἡ σπιλοῦσα ὅλον τὸ σῶ-
μα· καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως· καὶ φλογι-
ζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης· πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ πετεινῶν·
ἑρπετῶν τε καὶ ἐναλίων· δαμάζεται καὶ δεδάμασται τῇ φύσει
τῇ ἀνθρωπίνῃ· τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δύναται ἀνθρώπων δαμάσαι· ἀκα-
τάσχετον κακόν· μεστὴ ἰοῦ θανατηφόρου· ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν
τὸν θεὸν καὶ πατέρα· καὶ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθ' ὁμοί-
ωσιν θεοῦ γεγονότας· ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ
κατάρα· οὐ χρὴ ἀδελφοί μου ταῦτα οὕτως γίνεσθαι· μήτι ἡ πη-
γὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν; μὴ δύναται ΝΕ
ἀδελφοί μου συκῆ ἐλαίας ποιῆσαι; ἢ ἄμπελος σῦκα; οὕτως
οὐδεμία πηγὴ ἁλυκὸν καὶ γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ· τίς σοφὸς καὶ ἐπι-
στήμων ἐν ὑμῖν· δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ
ἐν πραΰτητι σοφίας· εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ
καρδίᾳ ὑμῶν· μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθεί(ας)·
οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν κατερχομένη· ἀλλ' ἐπίγειος· ψυχική·
δαιμονιώδης· ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία· ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ
πᾶν φαῦλον πρᾶγμα· ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἁγνή ἐστιν·
ἔπειτα εἰρηνική· ἐπιεικής· εὐπειθής· μεστὴ ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθ(ῶν)·
ἀδιάκριτος καὶ ἀνυπόκριτος· καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύνης· ἐν εἰ-
ρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην· πόθεν πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν·
οὐκ ἐντεῦθεν ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλε-
σιν ὑμῶν; ἐπιθυμεῖτε καὶ οὐκ ἔχετε· φονεύετε καὶ ζηλοῦτε·
καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε· οὐκ ἔχετε διὰ τὸ μὴ
αἰτεῖσθαι ὑμᾶς· αἰτεῖτε καὶ οὐ λαμβάνετε διότι κακῶς αἰτεῖσθε·
ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε· μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες· οὐ-
κ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ θεοῦ ἐστιν· ὃς ἂν βουληθῇ
φίλος εἶναι τοῦ κόσμου· ἐχθρὸς τοῦ θεοῦ καθίσταται· ἢ δοκεῖτε ὅτι κε-
νῶς ἡ γραφὴ λέγει πρὸς φθόνον; ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα ὃ κατῴκη-
σεν ἐν ὑμῖν· μείζονα δὲ δίδωσι χάριν· διὸ λέγει· ὁ θεὸς ὑπερηφάνοις
ἀντιτάσσεται· ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν· ὑποτάγητε οὖν τῷ ΝϚ
θεῷ· ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ· καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν· ἐγγίσατε
τῷ θεῷ καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν· καθαρίσατε χεῖρας ἁμαρτωλοί· καὶ ἁγνί-
σατε καρδίας δίψυχοι· ταλαιπωρήσατε· καὶ πενθήσατε καὶ

κλαύσατε· ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μεταστραφήτω· καὶ ἡ χα-
ρὰ εἰς κατήφειαν· ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ κυρίου καὶ ὑψώσει ὑμᾶς·
μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων ἀδελφοί· ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ
καὶ κρίνων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καταλαλεῖ νόμου καὶ κρίνει νό-
μον· εἰ δὲ νόμον κρίνεις· οὐκ εἶ ποιητὴς νόμου ἀλλὰ κρι-
τής· εἷς ἐστιν ὁ νομοθέτης ὁ δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι·
σὺ δὲ τίς εἶ ὃς κρίνεις τὸν ἕτερον· ἄγε νῦν οἱ λέγοντες σήμερον
καὶ αὔριον πορευσόμεθα εἰς τήνδε τὴν πόλιν καὶ ποιήσο-
μεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ἕνα καὶ ἐμπορευσόμεθα καὶ κερδήσομεν·
οἵτινες οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὔριον· ποία γὰρ ἡ ζωὴ ὑμῶν·
ἀτμὶς γάρ ἐστιν ἡ πρὸς ὀλίγον φαινομένη· ἔπειτα δὲ καὶ ἀφα-
νιζομένη· ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ καὶ ζήσωμεν
καὶ ποιήσωμεν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο· νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλα-
ζονείαις ὑμῶν· πᾶσα καύχησις τοιαύτη πονηρά ἐστιν· εἰδότι
οὖν καλὸν ποιεῖν καὶ μὴ ποιοῦντι· ἁμαρτία αὐτῷ ἐστιν· ἄγε
νῦν οἱ πλούσιοι κλαύσατε ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαιπω-
ρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις· ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέσηπε·
καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτα γέγονεν· ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ
ὁ ἄργυρος κατίωται· καὶ ὁ ἰὸς αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν
ἔσται· καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ· ἐθησαυρίσατε
ἐν ἐσχάταις ἡμέραις· ἰδοὺ ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀ-
μησάντων τὰς χώρας ὑμῶν· ὁ ἀπεστερημένος ἀφ' ὑμῶν
κράζει· καὶ αἱ βοαὶ τῶν θερισάντων εἰς τὰ ὦτα κυρίου σαβα-
ὼθ εἰσεληλύθασιν· ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐσπα-
ταλήσατε· ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν ἡμέρᾳ σφα-
γῆς· κατεδικάσατε· ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον· οὐκ ἀντι-
τάσσεται ὑμῖν· μακροθυμήσατε οὖν ἀδελφοὶ ἕως τῆς
παρουσίας τοῦ κυρίου· ἰδοὺ ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον
καρπὸν τῆς γῆς· μακροθυμῶν ἐπ' αὐτῷ ἕως ἂν λάβῃ ὑετὸν
πρώϊμον καὶ ὄψιμον· μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς· στηρίξα-
τε τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι ἡ παρουσία τοῦ κυρίου ἤγγικε· μὴ
στενάζετε κατ' ἀλλήλων ἀδελφοὶ ἵνα μὴ κριθῆτε· ἰδοὺ
ὁ κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἕστηκεν· ὑπόδειγμα λάβετε ἀδελ-

φοί μου τῆς κακοπαθίας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφήτ(ας)·
οἳ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι κυ̅· ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομέ-
νοντας· τὴν ὑπομονὴν ἰὼβ ἠκούσατε· καὶ τὸ τέλος κυ̅ εἴ-
δετε· ὅτι πολύσπλαγχνός ἐστι καὶ οἰκτίρμων· πρὸ πάντων δὲ
ἀδελφοί μου μὴ ὀμνύετε· μήτε τὸν οὐρανόν· μήτε τὴν γῆν·
μήτε ἄλλον τινὰ ὅρκον· ἤτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ ναί· καὶ τὸ οὒ
οὔ· ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέ σητε· κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν·
προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις· ψαλλέτω· ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν·
προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας·
καὶ προσευξάσθω σαν ἐπ' αὐτόν· ἀλείψαντες αὐτὸν
ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνό ματι τοῦ κυ̅· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως
σώσει τὸν κάμνον τα· καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ κς̅· κἂν ἁμαρ-
τίας ᾖ πεποιηκώς ἀφεθήσεται αὐτῷ· ἐξομολογεῖσθε
ἀλλήλοις τὰ παρα πτώματα· καὶ εὔχεσθε ἀλλήλων ὅπως
ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη· ἠλίας
ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν· καὶ προσευχῇ προσηύξατο
τοῦ μὴ βρέξαι καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς· ἐνιαυτοὺς
τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ· καὶ πάλιν προσηύξατο καὶ ὁ οὐρανὸς
ὑετὸν ἔδωκε· καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς· ἀδελ-
φοί· ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας καὶ ἐπι-
στρέψῃ τις αὐτόν· γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν
ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ· σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου· καὶ καλύ-
ψει πλῆθος ἁμαρτιῶν:

Ταύτην γράφει ὁ πέτρος τὴν ἐπιστολήν· διδασκαλικήν· τοῖς
ἐν διασπορᾷ οὖσιν ἰουδαίοις καὶ γενομένοις χριστια-
νοῖς· ἐπειδὴ γὰρ ἀπὸ ἰουδαίων ἐπίστευσαν, εὐαγγελίζεται αὐτ(οῖς)·
καὶ πρῶτον μὲν ἐξηγεῖται καὶ ἀποδείκνυσιν· ὅτι ἡ εἰς τὸν
χν̅ πίστις· ἀπὸ τῶν προφητῶν κατηγγέλη· καὶ δι' αὐτῶν ἐμη-
νύθη καὶ διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ λύτρωσις· καὶ ὅτι αὐτοῖς (καὶ)
τοῖς ἔθνεσιν εὐηγγελίσθη πάντα· εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγ-
γελοι παρακύψαι· εἶτα τοὺς πιστεύσαντας ἀξιοῖ· τοῦ

ζ

καλέσαντος αὐτοὺς ἀπέχεσθαι· προτρέπει καὶ βασιλέας
τιμᾶν· γυναιξί τε καὶ ἀνδράσιν ὁμοφροσύνην καταγγέλλει·
καὶ ἕτερα θεοπρεπῆ παραινέσας ὀλίγα· σημαίνει ὅτι καὶ εἰς τὸν ᾅ-
δην γέγονεν ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ τὸ κήρυγμα τῆς σωτηρίας καὶ ἀναστά-
σεως· ἵνα καὶ οἱ προαποθανόντες ἀναστῶσι· καὶ κρι-
θῶσι μὲν ἀνθρώπων σαρκί· τῇ δὲ χάριτι τῆς ἀναστάσεως ζω-
μένωσι· καὶ ὅτι τὸ τέλος πάντων λοιπὸν ἤγγικε· καὶ
ὀφείλουσι πάντες ἑτοιμάζεσθαι λόγον ἀποδιδό-
ναι τῷ κριτῇ· καὶ οὕτως τελειοῖ τὴν ἐπιστολήν:

ΝΗ

Πέτρος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορ-
ᾶς Πόντου Γαλατίας· Καππαδοκίας Ἀσίας καὶ Βιθυνίας· κατὰ
πρόγνωσιν θεοῦ πατρὸς ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος· εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν
αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη.
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ
ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν· δι᾽ ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ
ἐκ νεκρῶν· εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμά-
ραντον· τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς· εἰς ὑμᾶς τοὺς ἐν δυνάμει

θῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν ἑτοίμην ἀποκα-
λυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ· ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε ὀλίγον ἄρτι·
εἰ δέον ἐστὶ λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς· ἵνα τὸ δοκίμι-
ον ὑμῶν τῆς πίστεως πολὺ τιμιώτερον χρυσίου τοῦ ἀπολλυμένου·
διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου εὑρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν
καὶ δόξαν ἐν ἀποκαλύψει ἰῦ χῦ· ὃν οὐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε·
εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὁρῶντες· πιστεύοντες δὲ ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκ-
λαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῃ· κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστε-
ως ὑμῶν σωτηρίαν ψυχῶν· περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύνη-
σαν προφῆται· οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύ-
σαντες· ἐρευνῶντες εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν
αὐτοῖς πνα χῦ προμαρτυρόμενον τὰ εἰς χν πα-
θήματα καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας· οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι
οὐχ ἑαυτοῖς ὑμῖν δὲ διηκόνουν αὐτά· ἃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν
διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς ἐν πνι ἁγίῳ ἀποσταλέντι
ἀπ' οὐρανοῦ· εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι·
διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας
ὑμῶν νήφοντες τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην
χάριν ὑμῖν ἐν ἀποκαλύψει ἰῦ χῦ· ὡς τέκνα ὑπακοῆς· μὴ συσχη-
ματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμί-
αις· ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν
πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε· διότι γέγραπται· ἅγιοι γίνεσθε·
ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι· καὶ εἰ πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπο-
λήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἑκάστου ἔργον· ἐν φόβῳ τὸν τῆς πα-
ροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε· εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς
ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀνα-
στροφῆς πατροπαραδότου· ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀ-
μώμου καὶ ἀσπίλου χῦ· προεγνωσμένου μὲν πρὸ κα-
ταβολῆς κόσμου· φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων
δι' ὑμᾶς· τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς θν τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ
νεκρῶν καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα· ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπί-
δα εἶναι εἰς θν· τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς
ἀληθείας διὰ πνς· εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον· ἐκ καθα-

ρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς· ἀναγεγεννημένοι
οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς ἀλλὰ ἀφθάρτου· διὰ λόγου ζῶντος θεοῦ καὶ
μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα· διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος· καὶ πᾶσα
δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ
ἐξέπεσε· τὸ δὲ ῥῆμα κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα· τοῦτο δέ ἐστι τὸ ῥῆμα
τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς· ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν· καὶ
πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις· καὶ φθόνους· καὶ πάσας καταλαλιάς· ὡς
ἀρτιγέννητα βρέφη, τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε· ἵνα ἐν
αὐτῷ αὐξηθῆτε· εἴπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος· πρὸς ὃν προσερχόμενοι
λίθον ζῶντα· ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδεδοκιμασμένον· παρὰ δὲ
θεῷ ἐκλεκτὸν· ἔντιμον· καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε
οἶκος πνευματικός· ἱεράτευμα ἅγιον· ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσίας· εὐ-
προσδέκτους τῷ θεῷ διὰ ἰησοῦ χριστοῦ· διότι περιέχει ἐν τῇ γραφῇ· ἰδοὺ
τίθημι ἐν σιὼν λίθον ἀκρογωνιαῖον ἐκλεκτὸν ἔντιμον· καὶ ὁ πι-
στεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ καταισχυνθῇ· ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν·
ἀπειθοῦσι δὲ λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγε-
νήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· καὶ λίθος προσκόμματος καὶ πέτρα σκαν-
δάλου· οἳ προσκόπτουσι τῷ λόγῳ ἀπειθοῦντες· εἰς ὃ καὶ ἐτέθησαν·
ὑμεῖς δὲ γένος ἐκλεκτὸν· βασίλειον ἱεράτευμα· ἔθνος ἅγιον· λαὸς
εἰς περιποίησιν· ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγείλητε· τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς
καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς· οἵ ποτε οὐ λαὸς· νῦν δὲ λαὸς
θεοῦ· οἱ οὐκ ἠλεημένοι· νῦν δὲ ἐλεηθέντες· ἀγαπητοὶ παρακαλῶ
ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους· ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν
αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς· τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἔχοντες
καλὴν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν
ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες· δοξάσωσι τὸν θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπι-
σκοπῆς· ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν κύριον· εἴτε βασιλεῖ ὡς
ὑπερέχοντι· εἴτε ἡγεμόσιν ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν
κακοποιῶν· ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν· ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα
τοῦ θεοῦ· ἀγαθοποιοῦντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσί-
αν· ὡς ἐλεύθεροι καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθε-
ρίαν· ἀλλ' ὡς δοῦλοι θεοῦ· πάντας τιμήσατε· τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶ-
τε· τὸν θεὸν φοβεῖσθε· τὸν βασιλέα τιμᾶτε· οἱ οἰκέται ὑποτασσόμενοι
ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις· οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσι·

ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς· τοῦτο γὰρ χάρις· εἰ διὰ συνείδησιν θεοῦ ὑπο
φέρει τις λύπας πάσχων ἀδίκως· ποῖον γὰρ κλέος εἰ ἁμαρτάνοντες
καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε· ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες
ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ θεῷ· εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε· ὅτι ὁ χριστὸς
ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν ὑμῖν ἀπολιμπάνων ὑπογραμμόν· ἵνα ἐπακο ΝΦ
λουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ· ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν· οὐδὲ εὑρέ
θη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· ὃς λοιδορούμενος· οὐκ ἀντελοιδόρει·
πάσχων· οὐκ ἠπείλει· παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· ὃς τὰς ἁμαρτί
ας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον· ἵνα ταῖς ἁμαρ
τίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὗ τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἰά
θητε· ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα· ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμ
ένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν· ὁμοίως αἱ γυναῖκες ὑποτασσό
μεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν· ἵνα καὶ εἴ τινες ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ διὰ τῆς
τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς· ἄνευ λόγου κερδηθήσωνται· ἐποπτεύσαντες
τὴν ἐν φόβῳ ἁγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν· ὧν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς
τριχῶν καὶ περιθέσεως χρυσίων ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος· ἀλλ' ὁ
κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου
πνεύματος ὅ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πολυτελές· οὕτω γάρ ποτε καὶ αἱ ἅγιαι γυ
ναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν θεὸν ἐκόσμουν ἑαυτὰς ὑποτασσόμεναι τοῖς
ἰδίοις ἀνδράσιν· ὡς σάρρα ὑπήκουσε τῷ ἀβραάμ· κύριον αὐτὸν
καλοῦσα· ἧς ἐγενήθητε τέκνα· ἀγαθοποιοῦσαι καὶ μὴ φοβούμεναι μη
δεμίαν πτόησιν· οἱ ἄνδρες ὁμοίως συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν· ὡς
ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμήν· ὡς καὶ συγκλη
ρονόμοι χάριτος ζωῆς· εἰς τὸ μὴ ἐκκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν·
τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες ἔσεσθαι συμπαθεῖς· φιλάδελφοι·
εὔσπλαγχνοι· φιλόφρονες· μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ· ἢ λοιδορί
αν ἀντὶ λοιδορίας· τοὐναντίον δὲ εὐλογοῦντες· εἰδότες ὅτι εἰς
τοῦτο ἐκλήθητε· ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε· ὁ γὰρ θέλων ζωὴν ἀγα ξ
πᾷν καὶ ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς· παυσάτω τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κα
κοῦ· καὶ χείλη αὐτοῦ τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον· ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ·
καὶ ποιησάτω ἀγαθόν· ζητησάτω εἰρήνην καὶ διωξάτω αὐτήν· ὅτι ὀ
φθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους· καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν· πρόσωπον
δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά· καὶ τίς ὁ κακώσων ὑμᾶς ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ
μιμηταὶ γένησθε· ἀλλ' εἰ καὶ πάσχοιτε διὰ δικαιοσύνην μακάριοι·

ζ+

τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε· μηδὲ ταραχθῆτε· κν̄ δὲ τὸν θν̄ ἁγιά-
σατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· ἕτοιμοι δὲ ἀεὶ πρὸς ἀπολογίαν
παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος, μετὰ πραΰ-
τητος καὶ φόβου· συνείδησιν ἔχοντες ἀγαθήν· ἵνα ἐν ᾧ καταλαλῶσιν
ὑμῶν ὡς κακοποιῶν· καταισχυνθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν
τὴν ἀγαθὴν ἐν Χῷ ἀναστροφήν· κρεῖττον γὰρ ἀγαθοποιοῦντας εἰ θέ-
λει τὸ θέλημα τοῦ θῦ πάσχειν ἢ κακοποιοῦντας· ὅτι καὶ Χς ἅπαξ περὶ
ἁμαρτιῶν ἔπαθε· δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων· ἵνα ἡμᾶς προσαγάγῃ τῷ
θῷ· θανατωθεὶς μὲν σαρκί· ζωοποιηθεὶς δὲ πνι̅· ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ
πνεύμασι πορευθεὶς ἐκήρυξεν· ἀπειθήσασί ποτε ὅτε ἀπεξεδέχετο ἡ τοῦ
θῦ μακροθυμία ἐν ἡμέραις Νῶε κατασκευαζομένης κιβωτοῦ εἰς ἣν
ὀλίγαι τοῦτ' ἔστιν ὀκτὼ ψυχαὶ διεσώθησαν δι' ὕδατος· ὃ ἀντίτυπον
νῦν καὶ ἡμᾶς σώζει βάπτισμα· οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου ἀλλὰ συνει-
δήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς θν̄ δι' ἀναστάσεως Ιυ̅ Χυ̅· ὅς ἐστιν
ἐν δεξιᾷ τοῦ θῦ πορευθεὶς εἰς οὐρανόν· ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ
ζΑ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων· Χῦ οὖν παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκί· καὶ
ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὁπλίσασθε· ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκὶ πέπαυται
ἁμαρτίας· εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις ἀλλὰ θελήματι θῦ τὸν
ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιῶσαι χρόνον· ἀρκετὸς γὰρ ἡμῖν ὁ παρεληλυθὼς
χρόνος τοῦ βίου τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι· πεπορευμένους
ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμί-
τοις εἰδωλολατρείαις· ἐν ᾧ ξενίζονται μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐ-
τὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν βλασφημοῦντες· οἳ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἑτοί-
μως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγε-
λίσθη· ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκί· ζῶσι δὲ κατὰ θν̄ πνι̅· πάν-
των δὲ τὸ τέλος ἤγγικε· σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς·
πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες· ὅτι ἀγάπη
καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν· φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους ἄνευ γογγυσμῶν·
ἕκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες ὡς
καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος θῦ· εἴ τις λαλεῖ ὡς λόγια θῦ· εἴ τις
διακονεῖ ὡς ἐξ ἰσχύος ἧς χορηγεῖ ὁ θς· ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζ-
ηται ὁ θς διὰ Ιυ̅ Χυ̅· ᾧ ἐστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.
ζΒ Ἀγαπητοί· μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν

[illegible]ομένῃ μὴ ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος· ἀλλὰ καθὸ κοινωνεῖτε
τοῖς τοῦ χυ παθήμασι χαίρετε· ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ
χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι· εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι τοῦ χυ μακάριοι·
ὅτι τὸ τῆς δόξης· καὶ τὸ τοῦ θυ πνα ἐφ᾽ ὑμᾶς ἀναπαύεται· κατὰ
μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται· κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται· μὴ γάρ τις ὑμῶν
πασχέτω ὡς φονεύς· ἢ κλέπτης ἢ κακοποιὸς· ἢ ὡς ἀλλοτριοεπίσκοπος·
εἰ δὲ ὡς χριστιανὸς μὴ αἰσχυνέσθω· δοξαζέτω δὲ τὸν θν ἐν τῷ μέρει
τούτῳ· ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ θυ· εἰ δὲ
πρῶτον ἀφ᾽ ἡμῶν· τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ θυ εὐαγγελίῳ·
καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται· ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται·
ὥστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θυ ὡς πιστῷ κτίστῃ παρατιθέσθω-
σαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν ἀγαθοποιΐᾳ· πρεσβυτέρους τοὺς ἐν ὑμῖν παρακα-
λῶ ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ χυ παθημάτων· ὁ καὶ τῆς μελλού-
σης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός· ποιμάνατε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ
θυ ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκαστῶς· ἀλλ᾽ ἑκουσίως· μηδὲ αἰσχροκερδῶς
ἀλλὰ προθύμως· μηδ᾽ ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων· ἀλλὰ τύποι γι-
νόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποίμενος· κομιεῖσθε
τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον· ὁμοίως νεώτεροι ὑποτάγητε τοῖς
πρεσβυτέροις· πάντες δὲ ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι· τὴν ταπεινοφροσύ-
νην ἐγκομβώσασθε· ὅτι ὁ θς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται· ταπεινοῖς δὲ
δίδωσι χάριν· ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ θυ ἵνα ὑμᾶς
ὑψώσῃ ἐν καιρῷ· πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρρίψαντες ἐπ᾽ αὐτόν·
ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν· νήψατε· γρηγορήσατε· ὅτι ὁ ἀντίδικος ὑμῶν
διάβολος ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίῃ·
ᾧ ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει· εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν
κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι· ὁ δὲ θς πάσης χάριτος ὁ καλέ-
σας ὑμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν χω ιυ· ὀλίγον παθόντας
αὐτὸς καταρτίσαι ὑμᾶς· στηρίξει· σθενώσει· θεμελιώσει· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κρ[άτος]
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν· διὰ σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ
ἀδελφοῦ ὡς λογίζομαι δι᾽ ὀλίγων ἔγραψα· παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρ-
τυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ θυ εἰς ἣν ἑστήκατε· ἀσπάζεται
ὑμᾶς ἡ ἐν βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ· καὶ μάρκος ὁ υἱός μου· ἀσπάσασθε
ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης· εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν χω ιυ ἀμήν:—

ζΓ

Π[illegible] πάλιν [illegible] ὅτι πρὸς [illegible] τοῖς [illegible] ἐπ-

ειδὴ ἐν τῇ ἐπιστολῇ ὑπομνήσας [illegible] τῶν πρώτων· εἰδὼς γὰρ [illegible]

[illegible] ἔσεσθαι τὴν ἀνάλυσιν τοῦ σώματος· ἐσπούδασε [illegible]

[illegible] περὶ [illegible] τὴν διδασκαλίαν· καὶ [illegible]

[illegible] ἀπὸ τῶν προφητῶν αὐτὴν [illegible]

καὶ [illegible] ἐπὶ τοῦ [illegible] οὐκ εἰσὶν [illegible]

παρα[illegible] παραγγέλλει μὴ προσέχειν [illegible]

[illegible] λέγειν [illegible]

[illegible] ἐν τῇ [illegible]

[illegible] ἔσεσθαι [illegible] καὶ θέλουσιν [illegible]

[illegible] λέγοντες [illegible] παρὰ [illegible]

παρουσίαν τοῦ χριστοῦ· διὸ [illegible] καὶ [illegible] παρα[illegible]

[illegible] παραγγέλλει

διδάσκει [illegible] ἐν τοῖς χρόνοις· [illegible] χρόνον

[illegible] τὴν ἡμέραν [illegible]

[illegible] ἡμέραν [illegible] ἔσεσθαι [illegible]

τὴν ἡμέραν τοῦ [illegible] καὶ [illegible]

[illegible] εἰς αὐτὴν ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς·

[illegible] ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου [illegible] γραφείσης [illegible]

[illegible] αὐτούς· [illegible]

[illegible] τὰ πράγματα· [illegible]

[illegible] ἐπιστολὴν [illegible]

Σίμων Πέτρος δοῦλος καὶ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ· τοῖς ἰσότιμον ζα
ἡμῖν λαχοῦσι πίστιν· ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ ἡμῶν· σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ· χ
άρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη ἐν ἐπιγνώσει τοῦ θεοῦ· καὶ Ἰησοῦ τοῦ
κυρίου ἡμῶν· ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ τὰ πρὸς ζω
ὴν καὶ εὐσέβειαν δεδωρημένης· διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ κα
λέσαντος ἡμᾶς· διὰ δόξης καὶ ἀρετῆς· δι' ὧν τὰ τίμια ἡμῖν καὶ
μέγιστα ἐπαγγέλματα δεδώρηται· ἵνα διὰ τούτων γένησθε
θείας κοινωνοὶ φύσεως· ἀποφυγόντες τῆς ἐν κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ
φθορᾶς· καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες
ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετήν· ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν
γνῶσιν· ἐν δὲ τῇ γνώσει τὴν ἐγκράτειαν· ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ τὴν
ὑπομονήν· ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν· ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ
τὴν φιλαδελφίαν· ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην· ταῦτα γὰρ ὑ
μῖν ὑπάρχοντα καὶ πλεονάζοντα οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους
καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν· ᾧ γὰρ μὴ πάρ
εστι ταῦτα, τυφλός ἐστι μυωπάζων· λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ
τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁμαρτιῶν· διὸ μᾶλλον ἀδελφοὶ σπουδάσατε ζβ
βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι· ταῦτα γὰρ ποι
οῦντες· οὐ μὴ πταίσητέ ποτε· οὕτως γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθή
σεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος· εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ
σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ· διὸ οὐκ ἀμελήσω ἀεὶ ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν περὶ τούτων·
καίπερ εἰδότας καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρούσῃ ἀληθείᾳ· δίκαιον
δὲ ἡγοῦμαι ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι· διεγείρειν ὑ
μᾶς ἐν ὑπομνήσει· εἰδὼς ὅτι ταχινή ἐστιν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός
μου· καθὼς καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι· σπουδάσω δὲ καὶ ἑκά
στοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον τὴν τούτων μνήμην ποιεῖ
σθαι· οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες· ἐγνωρίσαμεν
ὑμῖν τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν· ἀλλ' ἐπόπται γε
νηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος· λαβὼν γὰρ παρὰ θεοῦ πατρὸς
τιμὴν καὶ δόξαν· φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιᾶσδε ὑπὸ τῆς μεγαλο
πρεποῦς δόξης· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός· εἰς ὃν ἐγὼ εὐ
δόκησα· καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχ
θεῖσαν· σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ· καὶ ἔχομεν βεβαιότερον
τὸν προφητικὸν λόγον· ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες·
ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ· ἕως οὗ ἡμέρα διαυγά
σῃ καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν·

ξε τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι πᾶσα προφητεία γραφῆς ἰδίας ἐ-
πιλύσεως οὐ γίνεται· οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη ποτὲ προφη-
τεία· ἀλλ' ὑπὸ πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν ἅγιοι θεοῦ ἄνθρωποι.
ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφῆται ἐν τῷ λαῷ· ὡς καὶ ἐν ὑμῖν
ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι· οἵτινες παρεισάξουσιν αἱρέσεις
ἀπωλείας· καὶ τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς δεσπότην ἀρνούμενοι·
ἐπάγοντες ἑαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν· καὶ πολλοὶ δὲ ἀκολουθή-
σουσιν αὐτῶν ταῖς ἀσελγείαις δι' οὓς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας βλασφη-
μηθήσεται· καὶ ἐν πλεονεξίᾳ πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσον-
ται· οἷς τὸ κρίμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ· καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάζει.
εἰ γὰρ ὁ θεὸς ἀγγέλων ἁμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο· ἀλλὰ σειραῖς
ζόφου ταρταρώσας παρέδωκεν εἰς κρίσιν τηρουμένους. καὶ ἀρ-
χαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο· ἀλλ' ὄγδοον νῶε δικαιοσύνης κήρυκα
ἐφύλαξε· κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας· καὶ πόλεις σοδό-
μων καὶ γομόρρας τεφρώσας, καταστροφῇ κατέκρινεν· ὑπόδειγ-
μα μελλόντων ἀσεβεῖν τεθεικώς· καὶ δίκαιον λὼτ καταπονού-
μενον ὑπὸ τῆς τῶν ἀθέσμων ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς ἐρρύσατο·
βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ ὁ δίκαιος ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς· ἡμέραν ἐξ ἡ-
μέρας ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις ἐβασάνιζεν· οἶδε κύριος εὐσεβεῖς ἐκ
πειρασμοῦ ῥύεσθαι· ἀδίκους δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους
ξς τηρεῖν· μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μιασμοῦ πο-
ρευομένους· καὶ κυριότητος καταφρονοῦντας· τολμηταί· αὐθάδεις·
δόξας οὐ τρέμουσι βλασφημοῦντες· ὅπου ἄγγελοι ἰσχύϊ καὶ δυ-
νάμει μείζονες ὄντες· οὐ φέρουσι κατ' αὐτῶν παρὰ κυρίῳ βλάσφημον
κρίσιν· οὗτοι δὲ ὡς ἄλογα ζῶα φυσικὰ γεγενημένα εἰς ἅλωσιν
καὶ φθοράν· ἐν οἷς ἀγνοοῦσι βλασφημοῦντες ἐν τῇ φθορᾷ αὐ-
τῶν καταφθαρήσονται· κομιούμενοι μισθὸν ἀδικίας· ἡ-
δονὴν ἡγούμενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ τρυφήν· σπίλοι καὶ μῶμοι
ἐντρυφῶντες ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν· συνευωχούμενοι ὑ-
μῖν· ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοὺς μοιχαλίδος· καὶ ἀκαταπαύ-
στους ἁμαρτίας δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους· καρδίαν γε-
γυμνασμένην πλεονεξίας ἔχοντες κατάρας τέκνα· καταλιπόν-
τες εὐθεῖαν ὁδόν· ἐπλανήθησαν ἐξακολουθήσαντες τῇ ὁ-
δῷ τοῦ βαλαὰμ τοῦ βοσόρ· ὃς μισθὸν ἀδικίας ἠγάπησεν·
ἔλεγξιν δὲ ἔσχεν ἰδίας παρανομίας· ὑποζύγιον ἄφωνον
ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμενον, ἐκώλυσε τὴν τοῦ προφήτου

παραφροσύνην· οὗτοί εἰσι πηγαὶ ἄνυδροι· νεφέλαι ὑπὸ λαί-
λαπος ἐλαυνόμεναι· οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς αἰῶνα τετήρη-
ται· ὑπέρογκα γὰρ ματαιότητος φθεγγόμενοι δελεάζουσιν ἐν
ἐπιθυμίαις σαρκὸς ἀσελγείαις· τοὺς ὄντως ἀποφυγόντας· τοὺς
ἐν πλάνῃ ἀναστρεφομένους· ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι·
αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς· ᾧ γάρ τις ἥττηται· τούτῳ καὶ
δεδούλωται· εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου· ἐν
ἐπιγνώσει τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ· τούτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες
ἡττῶνται· γέγονεν αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χείρονα τῶν πρώτων· κρεῖ-
ττον γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης· ἢ ἐ-
πιγνοῦσιν ἐπιστρέψαι ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἁγίας ἐντολῆς·
συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας· κύων ἐπιστρέ-
ψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα· καὶ ὗς λουσαμένη εἰς κύλισμα βορ-
βόρου· ταύτην ἤδη ἀγαπητοί· δευτέραν ὑμῖν γράφω ἐπιστολήν· ἐ- ζη
ν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν· μνησθῆ-
ναι τῶν προειρημένων ῥημάτων ὑπὸ τῶν ἁγίων προφητῶν·
καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ὑμῶν ἐντολῆς τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος· τοῦτο πρῶτον
γινώσκοντες· ὅτι ἐλεύσονται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ἐμπαῖκται·
κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι· καὶ λέγοντες· ποῦ
ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας αὐτοῦ· ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθη-
σαν· πάντα οὕτως διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως· λανθάνει γὰρ αὐ-
τοὺς τοῦτο θέλοντας· ὅτι οὐρανοὶ ἦσαν ἔκπαλαι· καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδα-
τος συνεστῶσα τῷ τοῦ θεοῦ λόγῳ· δι' ὧν ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατα-
κλυσθεὶς ἀπώλετο· οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῷ αὐτοῦ λόγῳ τεθησαυρισ-
μένοι εἰσί· πυρὶ τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως· καὶ ἀπωλείας τῶν
ἀσεβῶν ἀνθρώπων· ἓν δὲ τοῦτο μὴ λανθανέτω ὑμᾶς ἀγαπητοί· ὅτι μί-
α ἡμέρα παρὰ κυρίῳ ὡς χίλια ἔτη· καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία·
οὐ βραδύνει κύριος τῆς ἐπαγγελίας· ὥς τινες βραδυτῆτα ἡγοῦνται· ἀλ-
λὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς· μὴ βουλόμενός τινας ἀπολέσθαι· ἀλ-
λὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι· ἥξει δὲ ἡ ἡμέρα κυρίου ὡς κλέπτης ἐν
νυκτί· ἐν ᾗ οἱ οὐρανοὶ ῥοιζηδὸν παρελεύσονται· στοιχεῖα δὲ καυσούμε-
να λυθήσονται· καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται· τού-
των οὖν πάντων λυομένων· ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν ὑμᾶς ἐν ἁ-
γίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις· προσδοκῶντας καὶ σπεύ-
δοντας τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ θεοῦ ἡμέρας· δι' ἣν οὐρανοὶ
πυρούμενοι λυθήσονται· καὶ στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται·

καὶ μόνοις δοθεῖσιν οἷς καὶ τὴν καινὴν κατὰ τὸ εὐαγγέλιον αὐτοῦ
προσδοκῶμεν· ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ. διό, ἀγαπητοί, ταῦ-
τα προσδοκῶντες, σπουδάσατε ἄσπιλοι καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ
εὑρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ· καὶ τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν σωτηρίαν
ἡγεῖσθε· καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ
τὴν αὐτῷ δοθεῖσαν σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν· ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς
ἐπιστολαῖς, λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων· ἐν οἷς ἐστι δυσνόητά
τινα, ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς
γραφάς, πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν. ὑμεῖς οὖν, ἀγαπητοί,
προγινώσκοντες φυλάσσεσθε, ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀθέσμων πλάνῃ
συναπαχθέντες ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ. αὐξάνετε
δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. αὐτῷ ἡ δόξα
καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος. ἀμήν.

Γράφει δὲ αὐτὸς ὁ Ἰωάννης ὁ τοῦ εὐαγγελίου συγγραφεύς· αὐτὸς καὶ ταύτην
ἐπιστέλλει· ὑπομιμνήσκων τοὺς διδαχθέντας ἀπ' ἀρχῆς εἰς τὸν κύριον
καὶ προσθεὶς ἡμῖν· ὥσπερ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ, οὕτω καὶ ἐν ταύτῃ
τῇ ἐπιστολῇ θεολογεῖ περὶ τοῦ λόγου· ἀποδεικνὺς αὐτὸν εἶ-
ναι ἐν τῷ θεῷ· καὶ διδάσκων τὸν πατέρα φῶς εἶναι· θεολογεῖ
δὲ ὅτι δεῖ ... ἐκεῖνον εἶναι τὸ καθ' ἡμᾶς μυστήριον· ἀλ-
λὰ καὶ ἐξ ἀρχῆς μὲν ἦν, καὶ ... εἶναι αὐτό· νῦν δὲ ἐφανε-
ρώθη ἐν τῇ σαρκί· ὅστις ἐστὶ ζωὴ αἰώνιος· καὶ θεὸς ἀληθινός.
Καὶ τὸ αἴτιον δὲ τῆς τοιαύτης παρουσίας καὶ ἐπιφανείας αὐ-
τοῦ τίθησι· λέγων εἶναι τοῦτο, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ
διαβόλου· καὶ ἡμᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τοῦ θανάτου· καὶ γι-
νώσκειν ἡμᾶς τὸν πατέρα· καὶ αὐτὸν τὸν υἱὸν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.
γράφει τοῖς κατὰ πᾶσαν ἡλικίαν· πρὸς τεκνία· πρὸς νεανίσ-
κους· πρὸς πατέρας· ὅτι ἐγνώκασι τὸν θεόν· διὸ διακελεύ-
εται ... λοιπὸν νενικήκατε, καταργηθέντος τοῦ θανάτου. ἔτι
τὸ λοιπὸν δι' ὅλης τῆς ἐπιστολῆς περὶ ἀγάπης διδάσκει
θέλων ἡμᾶς ἀλλήλους ἀγαπᾶν· ἐπειδὴ καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν
ἡμᾶς. διηγεῖται δὲ περὶ διαφορᾶς φόβου καὶ ἀγάπης· καὶ
τέκνων θεοῦ καὶ τέκνων διαβόλου· καὶ περὶ ἁμαρτίας θανατη-
φόρου καὶ μὴ θανατηφόρου· καὶ διαφορᾶς πνευμάτων· καὶ λοιπὸν

διαιρεῖ ποῖον μὲν ἐκ τοῦ θῦ ἐστὶν πνᾶ· ποῖον δὲ τῆς πλά-
νης· καὶ ποῖον ὅπερ μὲν ὑμῖν ὡς κολληθῆτε τέκνα θῦ· καὶ ποῖον τι διαμάχ-
καὶ ποίας ἁμαρτίας ὀφείλομεν εὔχεσθαι ὑπὲρ τῶν ἁμαρτα-
νόντων· καὶ ποίας οὐ δεῖ εὔχεσθαι· καὶ ὅτι ὁ μὲν ἀγαπῶν τὸν
πλησίον, οὐχ ἔστιν ἄξιος τῆς κλήσεως· οὐ δύναται λέγεσθαι
τοῦ χῦ· καὶ τὴν ἑνότητα δὲ τοῦ υἱοῦ πρὸς τὸν πατέρα διδάσκει·
καὶ ὅτι ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱόν, οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει· διακρί-
νει δὲ ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ λέγων καὶ τὸ ἴδιον τοῦ ἀντιχρί-
στου· εἶναι δὲ τοῦτο, τὸ λέγειν μὴ εἶναι τὸν υἱὸν αὐτοῦ χῦ· ἵ-
να μὴ λογιζόμενον ὅτι ὡς ἄλλον ὄντα ἐκεῖνον· ἑαυτὸν εἰπεῖν εἶναι ὁ θεὸν τα-
σι· παραινεῖ δὲ δι' ὅλης τῆς ἐπιστολῆς καὶ αὐτοῖς μὴ θαυμάζειν τοὺς
πιστεύοντας τοιούτῳ· εἰ μισοῦνται ὑπὸ τοῦ κόσμου· ἀλλὰ μᾶλ-
λον χαίρειν· ὅτι ὁ πολεμῶν ὁ τοῦ κόσμου διώκει τοὺς ἀγαπῶντα-
ται· μεταμέλειν ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ κόσμου· καὶ ἵνα γενώμεθα
τῆς οὐρανίου βασιλείας· καὶ ἐν τῷ τέλει δὲ τῆς ἐπιστολῆς
πάλιν ὑπομιμνήσκει λέγων· ὅτι ὁ τοῦ θῦ υἱὸς ζωὴ αἰώνιός
ἐστι καὶ θς ἀληθινός· καὶ ἵνα τοῦτον δουλεύωμεν καὶ φυ-
λάττωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων:

ξη Ο ἦν ἀπ' ἀρχῆς· ὃ ἀκηκόαμεν· ὃ ἑωράκαμεν· τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν ὃ ἐθεασάμεθα· καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν
περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς· καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη· καὶ ἑωράκα-
μεν καὶ μαρτυροῦμεν· καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν
αἰώνιον· ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν· ὃ ἑ-
ωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν καὶ ὑμῖν· ἵνα
καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ
ἡμετέρα μετὰ τοῦ πρς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ιυ χυ· καὶ ταῦτα γράφο-
μεν ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾖ πεπληρωμένη· καὶ ἔστιν αὕτη ἡ ἀγγε-
λία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν· ὅτι ὁ
θς φῶς ἐστι· καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία· ἐὰν εἴπω-
μεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ σκότει περιπα-
τῶμεν, ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν· ἐὰν δὲ
ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν· ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτὶ· κοι-
ξθ νωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων· καὶ τὸ αἷμα ιυ χυ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας· ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁ-
μαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν· καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν
ἐν ἡμῖν· ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστι καὶ
δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας· καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης ἀδικίας· ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην
ποιοῦμεν αὐτόν· καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν· τεκνία μου
ταῦτα γράφω ὑμῖν ἵνα μὴ ἁμάρτητε· καὶ ἐάν τις ἁμάρτῃ, παρά-
κλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα ιν χν δίκαιον· καὶ αὐτὸς ἱλασμός ἐστι
περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ
καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν
αὐτόν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· ὁ λέγων ἔγνωκα αὐτόν, καὶ
τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστί· καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ
ο ἔστιν· ὃς δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ θυ
τετελείωται· ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμέν· ὁ λέγων ἐν
αὐτῷ μένειν, ὀφείλει καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησε, καὶ αὐτὸς οὕ-
τως περιπατεῖν· ἀδελφοί, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν· ἀλ-
λ' ἐντολὴν παλαιὰν ἣν εἴχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιά ἐστιν ὁ
λόγος ὃν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς· πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν
ὅ ἐστιν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν· ὅτι ἡ σκοτία παράγεται· καὶ τὸ φῶς
τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει· ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι καὶ τὸν ἀδελφὸν

αὐτοῦ μισῶν· ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν, ἕως ἄρτι· ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει· καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν· ὁ δὲ μι-
σῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστί· καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ πε-
ριπατεῖ· καὶ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει· ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσε τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· γράφω ὑμῖν τεκνία, ὅτι ἀφέωνται ὑμῖν αἱ ἁμαρ-
τίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· γράφω ὑμῖν πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀ-
π' ἀρχῆς· γράφω ὑμῖν νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρόν·
γράφω ὑμῖν παιδία, ὅτι ἐγνώκατε τὸν πατέρα· ἔγραψα ὑμῖν πατέ-
ρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς· ἔγραψα ὑμῖν νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροί ἐστε·
καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει· καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν· μὴ
ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον, μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ· ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσ-
μον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ· ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσ-
μῳ ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς· καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν· καὶ ἡ ἀ-
λαζονεία τοῦ βίου οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς· ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου ἐστί·
καὶ ὁ κόσμος παράγεται· καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα ΟΑ
τοῦ θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα· παιδία, ἐσχάτη ὥρα ἐστί· καὶ καθὼς ἠκού-
σατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνα-
σιν· ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν· ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον· ἀλλ'
οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν·
ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶ πάντες ἐξ ἡμῶν· καὶ ὑμεῖς
χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου· καὶ οἴδατε πάντα· οὐκ ἔγραψα ὑμῖν
ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν· ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτήν· καὶ ὅτι πᾶν τὸ
ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστι· τίς ἐστιν ὁ ψεύστης, εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι
Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός· οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος ὁ ἀρνούμενος τὸν
πατέρα καὶ τὸν υἱόν· πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱόν, οὐδὲ τὸν
τὸν πατέρα ἔχει· ὑμεῖς οὖν ὃ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέ-
τω· ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὃ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ
καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν αὐτὸς ἐπηγγεί-
λατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν
πλανώντων ὑμᾶς· καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ ἐν ὑμῖν
μένει· καὶ οὐ χρείαν ἔχετε ἵνα τις διδάσκῃ ὑμᾶς· περὶ πάν- ἀλλ' ὡς τὸ αὐτὸ χρίσμα διδάσκει
των· καὶ ἀληθές ἐστι· καὶ οὐκ ἔστι ψεῦδος· καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς
μενεῖτε ἐν αὐτῷ· καὶ νῦν τεκνία μένετε ἐν αὐτῷ· ἵνα ὅταν φα-
νερωθῇ ἔχωμεν παρρησίαν· καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ
παρουσίᾳ αὐτοῦ· ἐὰν εἰδῆτε ὅτι δίκαιός ἐστι, γινώσκετε ὅτι πᾶς ὁ
ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται· ἴδετε ποταπὴν ἀγά-
πην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατὴρ ἵνα τέκνα θεοῦ κληθῶμεν· διὰ τοῦτο

ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς· ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. ἀγαπητοί, νῦν
τέκνα θῦ ἐσμεν· καὶ οὔπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα· οἴδαμεν
δὲ ὅτι ἐὰν φανερωθῇ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα· ὅτι ὀψόμε
θα αὐτὸν καθώς ἐστι· καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην
ἐπ' αὐτῷ, ἁγνίζει ἑαυτὸν· καθὼς ἐκεῖνος ἁγνός ἐστιν· πᾶς
ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ· καὶ ἡ ἁμαρτία
ἐστὶν ἡ ἀνομία· καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη ἵνα τὰς
ἁμαρτίας ἡμῶν ἄρῃ· καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστι· πᾶς ὁ ἐν
αὐτῷ μένων οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρτάνων, οὐχ ἑώρακεν
αὐτὸν· οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν· τεκνία· μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς
ὁ ποιῶν δικαιοσύνην δίκαιός ἐστι· καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν·
ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς
ὁ διάβολος ἁμαρτάνει· εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ θῦ·
ΟΒ ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου· πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ
θῦ, ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ· ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει· καὶ
οὐ δύναται ἁμαρτάνειν ὅτι ἐκ τοῦ θῦ γεγέννηται· ἐν τούτῳ
φανερά ἐστι τὰ τέκνα τοῦ θῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου· πᾶς
ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην· οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θῦ· καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρ
χῆς· ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· οὐ καθὼς κάϊν ἐκ τοῦ πο
νηροῦ ἦν καὶ ἔσφαξε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ χάριν τίνος ἔσ
φαξεν αὐτόν· ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν· τὰ δὲ τοῦ ἀ
δελφοῦ αὐτοῦ δίκαια· μὴ θαυμάζετε ἀδελφοί μου εἰ μισεῖ ὑ
μᾶς ὁ κόσμος· ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανά
του εἰς τὴν ζωήν· ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὁ μὴ ἀγα
πῶν τὸν ἀδελφὸν, μένει ἐν τῷ θανάτῳ· πᾶς
ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἀνθρωποκτόνος ἐστί· καὶ οἴδα
τε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ἐν ἑαυτῷ
μένουσαν· ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην· ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ
ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκε· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν
ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς τιθέναι· ὃς δ' ἂν ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου
καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρείαν ἔχοντα· καὶ κλείσῃ τὰ
ΟΓ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ θῦ μένει ἐν αὐτῷ·
Ἀγαπητοί· ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παρρη
σίαν ἔχομεν πρὸς τὸν θν· καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν λαμβάνομεν
παρ' αὐτοῦ· ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν· καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώ
πιον αὐτοῦ ποιοῦμεν· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ἵνα πιστεύ

σωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἰυ̅ χυ̅· καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλ(ους) ιγ
καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν· καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐ-
τῷ μένει· καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει μγ̅/πη
ἐν ἡμῖν· ἐκ τοῦ πνς̅ οὗ ἡμῖν ἔδωκεν· ἀγαπητοί· μὴ παντὶ πνι̅ πισ-
τεύετε· ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνατα εἰ ἐκ τοῦ θῦ ἐστιν· ὅτι πολλοὶ
ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον· ἐν τούτῳ γινώσκε-
ται τὸ πνα τοῦ θῦ· πᾶν πνα ὃ ὁμολογεῖ ἰν̅ χν̅ ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα,
ἐκ τοῦ θῦ ἐστι· καὶ πᾶν πνα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν ἰν̅ χν̅ ἐν σαρκὶ ἐληλυθό-
τα ἐκ τοῦ θῦ οὐκ ἔστι· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ ἀντιχρίστου· ὃ ἀκηκόατε
ὅτι ἔρχεται καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη· ὑμεῖς ἐκ τοῦ θῦ ἐστε
τεκνία· καὶ νενικήκατε αὐτούς· ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ
κόσμῳ· αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσί· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι·
καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει· ἡμεῖς ἐκ τοῦ θῦ ἐσμεν· ὁ γινώσκων τὸν
θν̅ ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θῦ οὐκ ἀκούει ἡμῶν· ἐκ τούτου
γινώσκομεν τὸ πνα τῆς ἀληθείας· καὶ τὸ πνα τῆς πλάνης·
ἀγαπητοί· ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ θῦ ἐστι· καὶ
πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ θῦ γεγέννηται· καὶ γινώσκει τὸν θν̅· ὁ μὴ ἀγα-
πῶν· οὐκ ἔγνω τὸν θν̅· ὅτι ὁ θς̅ ἀγάπη ἐστίν· ἐν τούτῳ ἐφανερώθη
ἡ ἀγάπη τοῦ θῦ ἐν ἡμῖν· ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλ-
κεν ὁ θς̅ εἰς τὸν κόσμον· ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ· ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ
ἀγάπη· οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν θν̅· ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν
ἡμᾶς· καὶ ἀπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμὸν περὶ τῶν ἁ-
μαρτιῶν ἡμῶν· ἀγαπητοί· εἰ οὕτως ὁ θς̅ ἠγάπησεν ἡμᾶς· καὶ
ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν· θν̅ οὐδεὶς πώποτε τε-
θέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους ὁ θς̅ ἐν ἡμῖν μένει· καὶ ἡ ἀγά-
πη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν· ἐν τούτῳ γινώσκομεν
ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν· καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν· ὅτι ἐκ τοῦ πνς̅ αὐτοῦ
δέδωκεν ἡμῖν· καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν·
ὅτι ὁ πὴρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σρα τοῦ κόσμου· ὃς ἂν ὁμολογήσῃ
ὅτι ἰς̅ ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θῦ, ὁ θς̅ ἐν αὐτῷ μένει· καὶ αὐτὸς ἐν τῷ θῷ·
καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει
ὁ θς̅ ἐν ἡμῖν· ὁ θς̅ ἀγάπη ἐστί· καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θῷ
μένει καὶ ὁ θς̅ ἐν αὐτῷ μένει· ἐάν τις εἴπῃ ὅτι ἀγαπῶ τὸν θν̅ ς
ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀ-
δελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακε· τὸν θν̅ ὃν οὐχ ἑώρακε· πῶς δύναται
ἀγαπᾶν· καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ· ἵνα ὁ
ἀγαπῶν τὸν θν̅ ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· πᾶς ὁ πιστεύων

ὅτι ἰσ̅ ἐστὶν ὁ χσ̅, ἐκ τοῦ θυ̅ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ· ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ θυ̅, ὅταν τὸν θν̅ ἀγαπῶμεν· καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ θυ̅· ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν· ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ θυ̅ νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ὑμῶν· ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα, ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσει καὶ δώσει αὐτῷ ζωήν, τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ· πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστί· καὶ ἔστιν ἁμαρτία, οὐ πρὸς θάνατον· οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θυ̅, οὐχ ἁμαρτάνει· ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ θυ̅, τηρεῖ ἑαυτόν· καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἅπτεται αὐτοῦ· οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ θυ̅ ἐσμέν· καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται· οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ θυ̅ ἥκει· καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν· ἵνα γινώσκομεν τὸν ἀληθινόν· καὶ ἐσμὲν ἐν τῷ ἀληθινῷ· ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἰυ̅ χυ̅· οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς θσ̅ καὶ ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος· τεκνία· φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων, ἀμήν: τέλος τῆς ἐπιστολῆς καθολικῆς α':

ὑπόθεσις τῆς [illegible] ἐπιστολῆς [illegible]

Ταύτην ὡς πρεσβύτερος γράφει κυρίᾳ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς· ἡ δὲ πρόφασις τῆς ἐπιστολῆς αὕτη· ὁρῶν τὰ τέκνα αὐτῆς καλῶς ἀναστρεφόμενα ἐν τῇ πίστει· καὶ πολλοὺς πλάνους περιερχομένους· καὶ λέγοντας μὴ εἶναι τὴν παρουσίαν τοῦ χυ̅ ἐν σαρκί, γράφει τὴν ἐπιστολήν· καὶ πρῶτον μὲν ἀποδέχεται αὐτῆς τὰ τέκνα· εἶτα διδάσκων μηνύει τὸ προκείμενον τὸ καθ' ἡμᾶς μυστήριον· παραινεῖ πάλιν περὶ ἀγάπης· καὶ ἵνα μένωσιν ἐν τῇ διδαχῇ, τῇ παραδοθείσῃ αὐτοῖς· καὶ λοιπὸν διδάσκει ἀντιχρίστους εἶναι τοὺς λέγοντας μὴ ἐν σαρκὶ ἐληλυθέναι τὸν χν̅· παραγγέλλει δὲ ὥστε τοὺς τοιούτους μὴ δέχεσθαι εἰς οἰκίαν· μὴ λέγειν τοῖς τοιούτοις χαίρειν· καὶ οὕτως πληροῖ τὴν ἐπιστολήν:

κεφάλαια τῆς [illegible] ἐπιστολῆς

α. [illegible] τὸ προοίμιον [illegible]

β. [illegible]

Ὁ πρεσβύτερος ἐκλεκτῇ κυρίᾳ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς οὓς ἐγὼ ἀ-
γαπῶ ἐν ἀληθείᾳ· οὐκ ἐγὼ μόνος· ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκό-
τες τὴν ἀλήθειαν διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν· καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν
αἰῶνα· ἔσται μεθ' ὑμῶν χάρις· ἔλεος· εἰρήνη· παρὰ θεοῦ πατρὸς
καὶ παρὰ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρός· ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ· ἐχά-
ρην λίαν ὅτι εὕρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας ἐν ἀλη-
θείᾳ· καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ πατρός· καὶ νῦν ἐρωτῶ σε
κυρία· οὐχ ὡς ἐντολὴν γράφω σοι καινήν· ἀλλὰ ἣν εἴχομεν ἀπ' ἀρχῆς·
ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη ἵνα περιπα-
τῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ· αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολή· καθὼς ἠκούσατε
ἀπ' ἀρχῆς· ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατῆτε· ὅτι πολλοὶ πλάνοι
εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον οἱ μὴ ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρ-
κί· οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος· βλέπετε ἑαυτοὺς ἵνα
μὴ ἀπολέσωμεν ἃ εἰργασάμεθα· ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβω-
μεν· πᾶς ὁ παραβαίνων καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ· θεὸν
οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ· οὗτος καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν
ἔχει· εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει·
μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν· καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε· ὁ γὰρ λέ-
γων χαίρειν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς· πολλὰ
ἔχων ὑμῖν γράφειν· οὐκ ἠβουλήθην διὰ χάρτου καὶ μέλανος· ἀλλ'
ἐλπίζω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι· ἵνα ἡ
χαρὰ ἡμῶν ᾖ πεπληρωμένη· ἀσπάζεταί σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς
σου τῆς ἐκλεκτῆς· ἀμήν.

Τοῦτον μὲν ἀποδέχεται τὸν Γάϊον μαρτυρούμενον ὑπὸ πάντων
ἐπὶ φιλοξενίᾳ· καὶ προτρέπεται ἐν τῇ προθέσει ἐμμένειν· τὸ προ-
πέμπειν καὶ δέχεσθαι τοὺς ἀδελφούς· πάλιν δὲ αὐτοῦ μὲν
τὴν προσφορὰν ἀποδέχεται· ἀντιπαραδείκνυσι Διοτρεφῆ ὡς μὴ
παρέχοντα τοῖς πτωχοῖς· ἀλλὰ καὶ κωλύοντα τοὺς ἄλλους
καὶ πολλὰ φλυαροῦντα· τοὺς δὲ τοιούτους λέγει ἀλλοτρίους εἶναι
τῆς ἀληθείας· καὶ μὴ εἰδέναι τὸν θεόν· Δημήτριον δὲ ἐπαινεῖ ὡς μαρ-
τυρῶν αὐτῷ ἐν τοῖς καλλίστοις:

ϙϛ ὁ πρεσβύτερος Γαΐῳ τῷ ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ. ἀγαπητέ· περὶ πάντων εὔχομαί σε εὐοδοῦσθαι καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐοδοῦταί σου ἡ ψυχή. ἐχάρην γὰρ λίαν· ἐρχομένων ἀδελφῶν καὶ μαρτυρούντων σου τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς. μειζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαράν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν ἀληθείᾳ περιπατοῦντα. ἀγαπητέ· πιστὸν ποιεῖς ὃ ἐὰν ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ εἰς τοὺς ξένους· οἳ ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας· οὓς καλῶς ποιήσεις προπέμψας ἀξίως τοῦ θεοῦ· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόματος ἐξῆλθον· μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἐθνῶν· ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν ἀπολαμβάνειν τοὺς τοιούτους· ἵνα συνεργοὶ γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ. ἔγραψα τῇ ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν Διοτρεφὴς οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς· διὰ τοῦτο ἐὰν ἔλθω ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ· λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς· καὶ μὴ ἀρκούμενος ἐπὶ τούτοις· οὔτε αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφούς· καὶ τοὺς βουλομένους κωλύει· καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει. ἀγαπητέ· μὴ μιμοῦ τὸ κακὸν ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν· ὁ ἀγαθοποιῶν ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν· ὁ δὲ κακοποιῶν, οὐχ ἑώρακε τὸν θεόν. Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων· καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας· καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν· καὶ οἴδατε ὅτι ἡ μαρτυρία ἡμῶν ἀληθής ἐστι. πολλὰ εἶχον γράφειν· ἀλλ' οὐ θέλω διὰ μέλανος καὶ καλάμου σοι γράψαι· ἐλπίζω δὲ εὐθέως ἰδεῖν σε· καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσομεν. εἰρήνη σοι. ἀσπάζονταί σε οἱ φίλοι· ἀσπάζου τοὺς φίλους κατ' ὄνομα:

αὕτη ἡ τὴν ἐπιστολὴν γράφει τοῖς ἤδη πιστεύσασιν· ἡ δὲ πρόφασις αὐτῆς· παρεισελθόντων τινῶν διδασκόντων ἀδιάφορον εἶναι τὴν ἁμαρτίαν καὶ ἀρνουμένων τὸν χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθέναι· δι' ἀγάπην ἔσχε γράψαι καὶ ἀσφαλίσασθαι τοὺς ἀδελφούς. καὶ πρῶτον μὲν παρακαλεῖ αὐτοὺς ἀγωνίζεσθαι καὶ ἐμμένειν τῇ παραδοθείσῃ αὐτοῖς πίστει· ἔπειτα ἀποκηρύττει τοὺς τοιούτους ὡς πλάνους. καὶ παραγγέλλει μηδὲ μίαν αὐτοὺς ἔχειν κοινωνίαν πρὸς τοὺς τοιούτους· εἰδότας ὅτι οὐκ ἀρκεῖ τὸ κληθῆναι μόνον, ἐὰν μὴ ἀξίως περιπατήσωμεν τῆς κλήσεως· ὁ γὰρ καὶ τὸν πρῶτον λαὸν ἐξαγαγὼν

ἢ αἰτίου τοῦ ὁ Χ(ριστό)ς· καὶ μὴ ἐμμείνῃ ἐν τῇ πίστει ἀπεστάλησαν· καὶ ἀγγέλων
δι' ἁμαρτίας δὲ ἠττώντων τὴν διαταγὴν οὐκ ἐφείσατο· δεῖ οὖν ἀπὸ τῶν
τοιούτων ἀναχωρεῖν· καὶ τὸ γὰρ καὶ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος οὐκ ἐπήνεγκε
βλασφημίαν τοῦ διαβόλου· ἔσεσθαι οὖν τὴν ἀπώλειαν αὐτῶν ὡς
Σοδόμων διδάσκει· εἶτα παραινεῖ εἰς ἔθνη· καὶ ἐπευξάμενος αὐ-
τοῖς [illegible] ὁ τηλικαύτης πίστεως παρὰ τοῦ Κ(υρίο)υ τελειοῖ τὴν ἐπιστολήν:
[illegible] ἀσελγ[illegible] ἄνδρ:
[illegible] καθόμοιοι [illegible] παλαι[illegible] πορνηρ:
[illegible] ἀσελγ[illegible]
[illegible] ὑποκρίσει [illegible] εἰς ἑαυτὴν [illegible]:
[illegible]
[illegible] καθαρ[illegible]
[illegible]:

Ἰούδας Χ(ριστο)ῦ Ἰ(ησο)ῦ δοῦλος· ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου· τοῖς ἐν Θ(ε)ῷ π(ατ)ρὶ ἠγιασμέ- ϟζ
νοις· καὶ Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ τετηρημένοις κλητοῖς· ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθείη· ἀγα-
πητοί· πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας·
ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθε τῇ ἅπαξ παραδο-
θείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει· παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι· οἱ πάλαι προγεγραμ-
μένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα ἀσεβεῖς· τὴν τοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν χάριν μετατιθέντες
εἰς ἀσέλγειαν· καὶ τὸν μόνον δεσπότην Θ(εὸ)ν καὶ Κ(ύριο)ν ἡμῶν Ἰ(ησοῦ)ν Χ(ριστὸ)ν ἀρνούμενοι· ὑπο-
μνῆσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι· εἰδότας ὑμᾶς ἅπαξ τοῦτο· ὅτι ὁ Κ(ύριο)ς λαὸν ἐκ
γῆς Αἰγύπτου σώσας· τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν· ἀγγέ-
λους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχήν· ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ
ἴδιον οἰκητήριον· εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας· δεσμοῖς ἀϊδίοις ὑπὸ
ζόφον τετήρηκεν· ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα· καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις τὸν ὅ-
μοιον τούτοις τρόπον ἐκπορνεύσασαι· καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς
ἑτέρας· πρόκεινται δεῖγμα πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι· ὁμοίως μέν-
τοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν μιαίνουσι· κυριότητα δὲ ἀθε-
τοῦσι· δόξας δὲ βλασφημοῦσιν· ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος· ὅτε τῷ δια-
βόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωσέως σώματος· οὐκ ἐτόλ-
μησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας· ἀλλ' εἶπεν ἐπιτιμήσαι σοι Κ(ύριο)ς· οὗ-
τοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἴδασι βλασφημοῦσιν· ὅσα δὲ φυσικῶς ὡς τὰ ἄ-
λογα ζῷα ἐπίστανται· ἐν τούτοις φθείρονται· οὐαὶ αὐτοῖς· ὅτι τῇ ὁδῷ
τοῦ Κάϊν ἐπορεύθησαν· καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν· ϟη

π̅γ̅ [illegible] λς εὐ κ(αὶ) ο ζ : [illegible] λς ἀν [illegible]

καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κορὲ ἀπώλοντο. οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις
ὑμῶν σπιλάδες συνευωχούμενοι ἀφόβως, ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες·
νεφέλαι ἄνυδροι ὑπὸ ἀνέμων περιφερόμεναι· δένδρα φθι-
νοπωρινὰ ἄκαρπα δὶς ἀποθανόντα καὶ ἐκριζωθέντα· κύματα ἄγρια
θαλάσσης ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας· ἀστέρες πλανῆται
οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς αἰῶνα τετήρηται. προεφήτευσε δὲ καὶ τούτοις
ἕβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ Ἐνὼχ λέγων· ἰδοὺ ἦλθε κύριος ἐν ἁγίαις μυριάσιν
αὐτοῦ ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων, καὶ ἐξελέγξαι πάντας τοὺς ἀσεβεῖς
αὐτῶν περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν, καὶ πε-
ρὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὧν ἐλάλησαν κατ᾽ αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς.
οὗτοί εἰσι γογγυσταί, μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευ-
όμενοι, καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα, θαυμάζοντες πρόσωπα
ὠφελείας χάριν. ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν
προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὅτι ἔλεγον ὑμῖν
ὅτι ἐν ἐσχάτῳ τῷ χρόνῳ ἔσονται ἐμπαῖκται κατὰ τὰς ἑαυτῶν
ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν. οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες,
ψυχικοί, πνεῦμα μὴ ἔχοντες. ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, τῇ ἁγιωτάτῃ ὑμῶν
πίστει ἐποικοδομοῦντες ἑαυτούς, ἐν πνεύματι ἁγίῳ προσευχόμενοι, τὸ ἔλεος
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον. καὶ οὓς μὲν ἐλεεῖτε διακρινόμενοι, οὓς
δὲ ἐν φόβῳ σώζετε ἐκ πυρὸς ἁρπάζοντες, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρ-
κὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα. τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξαι αὐτοὺς ἀπταί-
στους καὶ στῆσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιά-
σει, μόνῳ σοφῷ θεῷ σωτῆρι ἡμῶν, δόξα καὶ μεγαλωσύνη, κράτος καὶ ἐξου-
σία, καὶ νῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

ὑπόθεσις τῆς πρὸς Κορινθίους πρώτης ἐπιστολῆς

Ταύτην μὲν ἐπιστέλλει ἀπὸ Ἐφέσου τῆς Ἀσίας, ἑωρακὼς αὐτοὺς ἤδη [illegible]
ὑπομιμνήσκει δὲ ὁμοῦ διὰ τῆς ἐπιστολῆς. ἡ δὲ πρόφασις τῆς ἐπιστολῆς
ἐστιν αὕτη· Κορίνθιοι ἐκ φιλονεικίας συναγόμενοι ἐσχίζοντο ταῖς
γνώμαις. ὅλοι πρὸ ἦν αὐτοῖς σχίσματα, καὶ ὄντων σχισμάτων ἐπι-
λέγοντο τὸν λαμβάνοντα τὴν μητρυιάν. ἄλλοι δὲ ἤθελον καταλιμπάνειν
τὰς γυναῖκας προφάσει τῆς ἐγκρατείας. τινὲς δὲ καὶ ἐν εἰδωλείοις ἤσθι-
ον, ὡς ἀδιαφόρων ὄντων τῶν εἰδωλοθύτων. ἄλλοι δὲ τοὺς μὲν ἄλλους ἐξουθε-
νοῦσι· τοὺς δὲ λαλοῦντας γλώσσαις ἐθαύμαζον. καὶ τέλος ἠμφιβάλλον
εἰς τὸ περὶ ἀναστάσεως μυστήριον, λέγοντές τινες μὴ ἐγείρεσθαι τὴν σάρκα τῶν
νεκρῶν. τούτων πάντων ἐν Κορίνθῳ κινουμένων, γράφει ταύτην.

αὕτη μὲν ἐπιστέλλεται ἀπὸ Κορίνθου μήπω μὲν ἑωρακὼς Ῥωμαίους· ἀκούων δὲ περὶ αὐτῶν
καὶ ἐπιθυμῶν ἰδεῖν αὐτούς· καὶ πρῶτον μὲν ἀποδέχεται τὴν πίστιν αὐτῶν καὶ διαγγελλο-
μένην ὁρῶν πανταχοῦ· ἔπειτα ὡς ἐκωλύθη καίτοι πολλάκις ἑαυτὸν προθέμενος ἐλθεῖν πρὸς
τὸν εἰς αὐτοὺς πόθον· καὶ τέως μηδὲ δεδυνῆσθαι· καὶ λοιπὸν διδασκαλικῶς τὴν ἀπ᾽ ἀρχῆς
ποιεῖται περὶ κλήσεως ἐθνῶν· καὶ ὅτι ἡ περιτομὴ ἕως καιροῦ ἦν· καὶ νῦν πέπαυται· καὶ
ὅτι διὰ τοῦ Χριστοῦ λέλυται τὸ παράπτωμα τοῦ Ἀδάμ· καὶ ἡ σκιὰ τοῦ νόμου παρῆλθε· τὴν μὲν
οὖν κλῆσιν τῶν ἐθνῶν, ἀκολούθως γεγενῆσθαι κατασκευάζει οὕτως· ἀποδεικνὺς πᾶσ-
ιν ἀνθρώποις ἔμφυτον εἶναι τὸν νόμον· καὶ πάντας ἀδιδάκτως τῇ φύσει· καὶ ἀπ᾽ αὐτῆς τῆς κτίσ(εως)
δύνασθαι γινώσκειν τὸν Θεόν· διὸ καὶ εἰκότως αἰτιᾶται πρῶτον Ἕλληνας, ὡς τοῦ μὲν Θεοῦ φα-
νερώσαντος αὐτοῖς ἐκ τῶν ποιημάτων τοῦ κόσμου τὴν περὶ ἑαυτοῦ γνῶσιν· καὶ τῆς ἀϊδίου δυνά-
μεως αὐτοῦ, ἥτις ἐστὶν ὁ λόγος αὐτοῦ, ἐγὼ καὶ δι᾽ οὗ τὰ πάντα πεποίηκεν· αὐτοὺς δὲ μὴ ἐ-
γνωκέναι μὲν ἐκ τῶν κτισμάτων εἶναι Θεὸν τὸν τούτων δημιουργόν· τὰ δὲ ποιήματα θεοποι-
ῆσαι· καὶ τῇ κτίσει μᾶλλον ἢ αὐτῷ λατρεῦσαι· αἰτιᾶται δὲ καὶ Ἰουδαίους, ὡς μὴ φυλά-
ξαντας τὸν νόμον· ἀλλὰ μᾶλλον διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν Θεὸν ἀτιμάσαντας· δεί-
ξας οὕτως ἀμφοτέρους μάλιστα Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας, συγκλείει καὶ ἐλέγχει εἰς ἁμαρ-
τήματα· ἵνα δείξῃ ὅτι ἴσοι γενόμενοι οἱ πάντες, ἐπίσης οἱ πάντες ὡς ὑπεύθυνοι τοῦ
λυτρουμένου ἐδέοντο· τῆς δὲ χάριτος καὶ λυτρώσεως ἐπίσης τοῖς Ἰουδαίοις γινομένης καὶ
ἐπὶ τὰ ἔθνη, εἰκότως καὶ ἡ κλῆσις γέγονε τῶν ἐθνῶν· τῆς δὲ κλήσεως τῶν ἐθνῶν γενο-
μένης, ἐξ ἀνάγκης πέπαυται ἡ περιτομή· καὶ ἡ κατὰ τὸν νόμον σκιά· ὅτι Ἀβραάμ φησιν ἐ-
δικαιώθη οὐκ ἐν περιτομῇ· ἀλλὰ πρὸ τῆς περιτομῆς δικαιωθείς, μετονομάσθη μὲν Ἀβρα-
άμ· ὅτι πατὴρ πολλῶν ἐθνῶν ἔμελλεν εἶναι κατὰ τὴν ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ πίστιν· ἔλαβε δὲ με-
τὰ τὸ δικαιωθῆναι καὶ τὴν περιτομὴν ἐν τῇ σαρκί· ἵνα σημεῖον ᾖ τοῖς κατὰ σάρκα
γεννωμένοις ἐξ αὐτοῦ· παύσασθαι δὲ λοιπὸν τὴν περιτομήν, ὅταν τὰ ἔθνη γένηται
τέκνα τοῦ Ἀβραάμ· ἀρξάμενα πολιτεύεσθαι κατὰ τὴν πίστιν τοῦ Ἀβραάμ· ἐν ᾗ ἐ-
δικαιώθη ὅτε ἦν ἐν ἀκροβυστίᾳ· τουτέστιν ἔχειν καὶ μετονομασθῆναι Ἀβραάμ· ἀνάγκη
δὲ ἐλθόντος τοῦ σημαινομένου, παύσασθαι τὸ σημαῖνον· εἰ μὲν οὖν τὰ ἔθνη ἀναγκάζοιτο
περιτέμνεσθαι, παύεται τὸ σημεῖον καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἀβραάμ, καὶ πάλιν ἔσται Ἀβράμ· εἰ δὲ
Ἀβραὰμ παρὰ Θεοῦ ὠνομάσθη, οὐδὲ περιτέμνεσθαι τὰ ἔθνη· ἀλλ᾽ οὐδὲ αὐτοῖς ἔτι
τοῖς κατὰ σάρκα Ἰουδαίοις· ἵνα ᾖ τὸ ὄνομα βέβαιον· καὶ πατὴρ πολλῶν ἐθνῶν καὶ ἀλλ(ων)

Ὅτι γὰρ οὐ χρείαν ἔχει τις λοιπὸν οὐδὲ περιτομῆς καθὼς ἀκροβυστίας, τῇ πίστει τὰ ἀμφότερα μὲν
οὐδὲ τῆς ἄλλης τῆς ἐν τῷ νόμῳ μωσαϊκῆς· οὐ γὰρ ἐκ τούτων· ἀλλ' ἐκ πίστεως δικαι-
οῦταί τις καθάπερ καὶ ὁ Ἀβραάμ· ταῦτα οὕτω κατασκευάσας, ἀποδεικνύ-
σι πάλιν, ὅτι ἄλλως οὐκ ἂν γένοιτο λύτρωσις καὶ χάρις τῷ Ἰσραὴλ καὶ τοῖς ἔθνεσιν,
εἰ μὴ λυθείη κατάρα καὶ ἁμαρτία τοῦ Ἀδὰμ εἰς πάντας γενομένη· δι' ἄλλου δὲ
ταύτην μὴ δύνασθαι ἐξαλειφθῆναι φησίν, ἢ διὰ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ· διὸ καὶ ἐξαρχῆς
ἡ κατάρα γέγονεν· οὐ γὰρ δυνατὸν ἦν ἄλλον λύσαι τὸ ἐπιτίμιον· εἶτα γράφει
ὅτι ἄλλως τοῦτο οὐ μὴ γένηται, εἰ μὴ σαρκοφόρος ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ καὶ γένηται
ἄνθρωπος· ἵνα τοῦτο προσενέγκας ὑπὲρ πάντων, τοὺς πάντας ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τοῦ θα-
νάτου· καὶ ὥσπερ δι' ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθεν, οὕτω καὶ δι' ἑ-
νὸς ἀνθρώπου ἡ χάρις γένηται· καὶ λοιπὸν ὡς καλὸς οἰκονόμος, τοὺς μὲν Ἰουδαίους
παραμυθεῖται, ὅτι οὐ παραιτοῦνται γίνεσθαι τοῦ νόμου ἐὰν εἰς τὸν Χριστὸν πιστεύητε·
τοῖς δὲ ἐξ ἐθνῶν παραγγέλλων μὴ καυχᾶσθαι κατὰ τοῦ Ἰσραήλ· ἀλλ' ἡγουμένους ὅτι πᾶς
κλάδος ἀπεκόπη, οὕτως ἀπειθοῦσιν ἐνεκεντρίσθη ἔθνη· εἶτα παραινέσει ἠθικοῖς
λογικοῖς εἰς τὴν θείαν διδάξας, τελειοῖ τὴν ἐπιστολήν :·

Ἡ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολὴ Παύλου

Παῦλος δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ κλητὸς ἀπόστολος· ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ· ὃ προε-
πηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἁγίαις περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τοῦ γε-
νομένου ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ σάρκα· τοῦ ὁρισθέντος υἱοῦ θεοῦ ἐν δυνάμει
κατὰ πνεῦμα ἁγιωσύνης ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν· δι' οὗ ἐλάβομεν
χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ὑπὲρ τοῦ ὀνό-
ματος αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐστε καὶ ὑμεῖς κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ· πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ ἀγαπη-
τοῖς θεοῦ κλητοῖς ἁγίοις :· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν· καὶ κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ· πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ πάντων ὑμῶν ὅτι ἡ πίστις
ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ· μάρτυς γάρ μού ἐστιν ὁ θεός, ᾧ λατρεύω ἐν
τῷ πνεύματί μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως μνείαν ὑμῶν ποιοῦ-
μαι πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου δεόμενος· εἴ πως ἤδη ποτὲ εὐοδωθή-
σομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ θεοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς· ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς
ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικὸν εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς· τοῦτο δέ ἐστι

συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ· οὐ θέλω
δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἐ
κωλύθην ἄχρι τοῦ δεῦρο· ἵνα τινὰ καρπὸν σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς
ἔθνεσιν· Ἕλλησί τε καὶ βαρβάροις, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὀφειλέτης εἰμί· οὕτω
τὸ κατ' ἐμὲ πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι· οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· δύναμις γὰρ θεοῦ ἐστιν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ
τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι· δικαιοσύνη γὰρ θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς
πίστιν, καθὼς γέγραπται· ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται. ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ
θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κα
τεχόντων· διότι τὸ γνωστὸν τοῦ θεοῦ φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς· ὁ γὰρ θεὸς αὐτοῖς ἐφανέ
ρωσε· τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶ
ται, ἥ τε ἀΐδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους·
διότι γνόντες τὸν θεόν, οὐχ ὡς θεὸν ἐδόξασαν ἢ ηὐχαρίστησαν, ἀλλ' ἐματαιώθησαν
ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία· φάσκοντες
εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν· καὶ ἤλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου θεοῦ ἐν ὁμοι
ώματι εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἑρπε
τῶν· διὸ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκα
θαρσίαν τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς· οἵτινες μετήλλαξαν
τὴν ἀλήθειαν τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτί
σει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὅς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. διὰ τοῦτο παρέ
δωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· αἵ τε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυ
σικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν· ὁμοίως τε καὶ οἱ ἄρρενες ἀφέντες τὴν φυσικὴν
χρῆσιν τῆς θηλείας ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρ
σεσι τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι, καὶ τὴν ἀντιμισθίαν ἣν ἔδει τῆς πλά
νης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες· καὶ καθὼς οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν θεὸν ἔχειν
ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα,
πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ· πορνείᾳ· πονηρίᾳ· πλεονεξίᾳ· κακίᾳ·
μεστοὺς φθόνου· φόνου· ἔριδος· δόλου· κακοηθείας· ψιθυριστάς· καταλάλους·
θεοστυγεῖς· ὑβριστάς· ὑπερηφάνους· ἀλαζόνας· ἐφευρετὰς κακῶν· γονεῦσιν
ἀπειθεῖς· ἀσυνέτους· ἀσυνθέτους· ἀστόργους· ἀσπόνδους· ἀνελεήμονας·

οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ θεοῦ ἐπιγνόντες· ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες, ἄξιοι
θανάτου εἰσίν· οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσι τοῖς πρά
σσουσι· διὸ ἀναπολόγητος εἶ ὦ ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων· ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον,
σεαυτὸν κατακρίνεις· τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρίνων· οἴδαμεν δὲ ὅτι τὸ κρί
μα τοῦ θεοῦ ἐστὶ κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας· λογίζῃ
δὲ τοῦτο ὦ ἄνθρωπε ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας καὶ ποιῶν αὐτά, ὅτι σὺ
ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ; ἢ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνο
χῆς καὶ τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς· ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ θεοῦ εἰς μετά
νοιάν σε ἄγει· κατὰ δὲ τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν θη
σαυρίζεις σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως καὶ δι
καιοκρισίας τοῦ θεοῦ· ὃς ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· τοῖς μὲν κα
θ' ὑπομονὴν ἔργου ἀγαθοῦ δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσι, ζωὴν
αἰώνιον· τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας καὶ ἀπειθοῦσι μὲν τῇ ἀληθείᾳ· πειθομένοις
δὲ τῇ ἀδικίᾳ, θυμὸς καὶ ὀργή· θλῖψις καὶ στενοχωρία ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώ
που τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακόν· Ἰουδαίου τε πρῶτον καὶ Ἕλληνος· δόξα
δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν· Ἰουδαίῳ τε πρώ
τον καὶ Ἕλληνι· οὐ γάρ ἐστι προσωποληψία παρὰ τῷ θεῷ· ὅσοι γὰρ ἀνόμως
ἥμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἥμαρτον, διὰ νόμου
κριθήσονται· οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ θεῷ· ἀλλ' οἱ ποιηταὶ
τοῦ νόμου δικαιωθήσονται· ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ ν
όμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς εἰσι νόμος· οἵτινες ἐνδείκνυνται
τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· συμμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνει
δήσεως· καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων
ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ·
ἴδε σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάζῃ· καὶ ἐπαναπαύῃ τῷ νόμῳ· καὶ καυχᾶσαι ἐν θεῷ· καὶ
γινώσκεις τὸ θέλημα· καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου·
πέποιθάς τε σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν· φῶς τῶν ἐν σκότει· παιδευτὴν
ἀφρόνων· διδάσκαλον νηπίων· ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς
ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ· ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον, σεαυτὸν οὐ διδάσκεις· ὁ κηρύσσων
μὴ κλέπτειν, κλέπτεις· ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν, μοιχεύεις· ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἴδω

λων, ἱεροσυλεῖς· ὃς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν θεὸν ἀτιμάζεις·
τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ θεοῦ δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καθὼς γέγραπται·
περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ, ἐὰν νόμον πράσσῃς· ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ᾖς,
ἡ περιτομή σου ἀκροβυστία γέγονεν. ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώμα-
τα τοῦ νόμου φυλάσσῃ, οὐχὶ ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθή-
σεται; καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία τὸν νόμον τελοῦσα, σὲ τὸν διὰ
γράμματος καὶ περιτομῆς παραβάτην νόμου; οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ Ἰου-
δαῖός ἐστιν· οὐδὲ ἡ ἐν τῷ φανερῷ ἐν σαρκὶ περιτομή· ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ
Ἰουδαῖος· καὶ περιτομὴ καρδίας ἐν πνεύματι οὐ γράμματι· οὗ ὁ ἔπαινος οὐκ ἐξ
ἀνθρώπων ἀλλ' ἐκ τοῦ θεοῦ. Τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου· ἢ τίς ἡ ὠφέλεια τῆς πε-
ριτομῆς· πολὺ κατὰ πάντα τρόπον· πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ
λόγια τοῦ θεοῦ· τί γὰρ εἰ ἠπίστησάν τινες· μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν πίστιν τοῦ θεοῦ κα-
ταργήσει; μὴ γένοιτο· γινέσθω δὲ ὁ θεὸς ἀληθής· πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύστης· καθὼς
γέγραπται· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί
σε. εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησι, τί ἐροῦμεν· μὴ ἄδικος ὁ θεὸς ὁ ἐπι-
φέρων τὴν ὀργήν; κατὰ ἄνθρωπον λέγω· μὴ γένοιτο· ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ θεὸς τὸν κόσμον;
εἰ γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ψεύσματι ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ,
τί ἔτι κἀγὼ ὡς ἁμαρτωλὸς κρίνομαι, καὶ μὴ καθὼς βλασφημούμεθα· καὶ
καθώς φασί τινες ἡμᾶς λέγειν· ὅτι ποιήσωμεν τὰ κακά, ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθά.
ὧν τὸ κρίμα ἔνδικόν ἐστι. τί οὖν· προεχόμεθα; οὐ πάντως· προῃτιασά-
μεθα γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι, καθὼς γέγραπται
ὅτι οὐκ ἔστι δίκαιος οὐδὲ εἷς· οὐκ ἔστιν ὁ συνιῶν· οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὸν θεόν·
πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕ-
ως ἑνός· τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· ἰὸς
ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν· ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει· ὀξεῖς οἱ
πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα· σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν,
καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν· οὐκ ἔστι φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτῶν. οἴδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ· ἵνα πᾶν

στόμα φραγῇ· καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ θεῷ· διότι ἐξ ἔργων νόμου, οὐ δικαιωθή-
σεται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ· διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἁμαρτίας. νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου
δικαιοσύνη θεοῦ πεφανέρωται· μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν· δι-
καιοσύνη δὲ θεοῦ, διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πάντας καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πιστεύοντας· οὐ
γάρ ἐστι διαστολή· πάντες γὰρ ἥμαρτον καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ θεοῦ· δικαιούμενοι δωρεὰν
τῇ αὐτοῦ χάριτι διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὃν προέθετο ὁ θεὸς ἱλαστήριον διὰ
τῆς πίστεως ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ· διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγε-
γονότων ἁμαρτημάτων ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ θεοῦ· πρὸς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ ἐν τῷ νῦν
καιρῷ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον· καὶ δικαιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ· ποῦ οὖν ἡ καύχησις·
ἐξεκλείσθη· διὰ ποίου νόμου· τῶν ἔργων; οὐχὶ· ἀλλὰ διὰ νόμου πίστεως; λογιζόμεθα οὖν
πίστει δικαιοῦσθαι ἄνθρωπον χωρὶς ἔργων νόμου· ἢ Ἰουδαίων ὁ θεὸς μόνον· οὐχὶ δὲ καὶ ἐθνῶν; ναὶ
καὶ ἐθνῶν· ἐπείπερ εἷς ὁ θεὸς· ὃς δικαιώσει περιτομὴν ἐκ πίστεως· καὶ ἀκροβυστίαν διὰ τῆς
πίστεως· νόμον οὖν καταργοῦμεν διὰ τῆς πίστεως; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ νόμον ἱστῶμεν. τί
οὖν ἐροῦμεν ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν εὑρηκέναι κατὰ σάρκα· εἰ γὰρ ἀβραὰμ ἐξ ἔργων
ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα· ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν θεόν· τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει· ἐπίστευ-
σε δὲ ἀβραὰμ τῷ θεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην· τῷ δὲ ἐργαζομένῳ, ὁ
μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν· ἀλλὰ κατὰ ὀφείλημα· τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ
πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ, λογίζεται ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην·
καθάπερ καὶ δαβὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου· ᾧ ὁ θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην χω-
ρὶς ἔργων· μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι· καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁ-
μαρτίαι· μακάριος ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ λογίσηται κύριος ἁμαρτίαν· ὁ μακαρισμὸς οὖν
οὗτος ἐπὶ τὴν περιτομὴν ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν; λέγομεν γὰρ ὅτι ἐλογίσθη
τῷ ἀβραὰμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην· πῶς οὖν ἐλογίσθη· ἐν περιτομῇ ὄν-
τι, ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ· οὐκ ἐν περιτομῇ· ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ· καὶ σημεῖον ἔλα-
βε περιτομῆς σφραγῖδα τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ· εἰς τὸ
εἶναι αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων δι' ἀκροβυστίας· εἰς τὸ λογισθῆναι καὶ
αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην· καὶ πατέρα περιτομῆς, οὐ τοῖς ἐκ περιτομῆς μόνον· ἀλλὰ
καὶ τοῖς στοιχοῦσι τοῖς ἴχνεσι τῆς πίστεως τῆς ἐν ἀκροβυστίᾳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν

Ἀβραάμ· οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραὰμ ἢ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρο-
νόμον αὐτὸν εἶναι τοῦ κόσμου· ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως. εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου κληρονό-
μοι, κεκένωται ἡ πίστις· καὶ κατήργηται ἡ ἐπαγγελία· ὁ γὰρ νόμος, ὀργὴν κατεργά-
ζεται· οὗ γὰρ οὐκ ἔστι νόμος, οὐδὲ παράβασις· διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως ἵνα κατὰ
χάριν· εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι· οὐ τῷ ἐκ
τοῦ νόμου μόνον· ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ· ὅς ἐστι πατὴρ πάντων ἡμῶν
καθὼς γέγραπται· ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε· κατέναντι οὗ ἐπίστευσε
θεοῦ· τοῦ ζωοποιοῦντος τοὺς νεκρούς· καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα· ὃς
παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν
κατὰ τὸ εἰρημένον· οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου· καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει, οὐ
κατενόησε τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἤδη νενεκρωμένον· ἑκατονταέτης που ὑπάρχων·
καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας Σάρρας· εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ θεοῦ, οὐ διεκρίθη
τῇ ἀπιστίᾳ· ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει· δοὺς δόξαν τῷ θεῷ· καὶ πληροφορη-
θεὶς, ὅτι ὃ ἐπήγγελται δυνατός ἐστι καὶ ποιῆσαι· διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δι-
καιοσύνην· οὐκ ἐγράφη δὲ δι' αὐτὸν μόνον· ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ· ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς
οἷς μέλλει λογίζεσθαι τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἐκ
νεκρῶν· ὃς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν· καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δι-
καιοσύνην ἡμῶν· δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως, εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν θεὸν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ· δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην· ἐν ᾗ ἑστήκα-
μεν· καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ θεοῦ· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώ-
μεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν· εἰδότες, ὅτι ἡ θλῖψις ὑπομονὴν κατεργάζεται·
ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμήν· ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα· ἡ δὲ ἐλπὶς οὐ καταισχύνει· ὅτι
ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ, ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν· διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ δοθέν- ϛ
τος ἡμῖν· ἔτι γὰρ Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε·
μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ, τάχα τις καὶ
τολμᾷ ἀποθανεῖν· συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θεός· ὅτι ἔτι ἁμαρ-

ὄντων ἡμῶν, χ(ριστὸ)ς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε· πολλῷ οὖν μᾶλλον δικαιωθέντες νῦν
ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς· εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες
κατηλλάγημεν τῷ θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῷ μᾶλλον κατα-
λλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα
ἐν τῷ θεῷ διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ δι' οὗ νῦν τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν· διὰ τοῦ-
το ὥσπερ δι' ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθε· καὶ διὰ τῆς ἁμαρ-
τίας ὁ θάνατος· καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες
ἥμαρτον· ἄχρι γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ· ἁμαρτία δὲ οὐκ ἐλλο-
γεῖται μὴ ὄντος νόμου· ἀλλ' ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μω-
σέως καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως
Ἀδάμ· ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος· ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ παράπτωμα, οὕτω καὶ τὸ χά-
ρισμα· εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῷ μᾶλ-
λον ἡ χάρις τοῦ θ(εο)ῦ, καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ εἰς τοὺς πολ-
λοὺς ἐπερίσσευσε· καὶ οὐχ ὡς δι' ἑνὸς ἁμαρτήσαντος τὸ δώρημα· τὸ μὲν γὰρ κρίμα
ἐξ ἑνὸς εἰς κατάκριμα· τὸ δὲ χάρισμα, ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίω-
μα· εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἑνός, πολλῷ μᾶλλον
(α) οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες, ἐν ζωῇ βασι-
λεύσουσι διὰ τοῦ ἑνὸς Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ· ἄρα οὖν ὡς δι' ἑνὸς παραπτώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους
εἰς κατάκριμα, οὕτω καὶ δι' ἑνὸς δικαιώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν ζωῆς·
ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτω
καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί· νόμος δὲ παρει-
σῆλθεν, ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα· οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπ-
ερίσσευσεν ἡ χάρις· ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτω καὶ
ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν·
τί οὖν ἐροῦμεν; ἐπιμενοῦμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ; μὴ γένοιτο·
(α) οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ; ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι

ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν· συνετάφη-
μεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς
ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρός, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς πε-
ριπατήσωμεν· εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου
αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· τοῦτο γινώσκοντες ὅτι ὁ πα-
λαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη· ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας
τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ· ὁ γὰρ ἀποθανὼν, δεδικαίωται
ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζή-
σομεν αὐτῷ· εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνα-
τος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει· ὃ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ·
ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ θεῷ· οὕτως καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι
τῇ ἁμαρτίᾳ· ζῶντας δὲ τῷ θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν· μὴ οὖν βασιλευέτω
ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῇ ἐν ταῖς ἐπι-
θυμίαις αὐτοῦ· μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ ἁ-
μαρτίᾳ· ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ θεῷ, ὡς ἐκ νεκρῶν ζῶντας· καὶ τὰ μέ-
λη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ θεῷ· ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει· οὐ
γάρ ἐστε ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν· τί οὖν; ἁμαρτήσομεν ὅτι οὐκ ἐσμὲν
ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν; μὴ γένοιτο· οὐκ οἴδατε ὅτι ᾧ παριστάνετε ἑαυ-
τοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν· δοῦλοί ἐστε ᾧ ὑπακούετε, ἤτοι ἁμαρτίας εἰς θά-
νατον, ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην; χάρις δὲ τῷ θεῷ ὅτι ἦτε δοῦλοι τῆς ἁμαρ-
τίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς· ἐλευ-
θερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ· ἀνθρώπινον λέγω
διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν· ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη
ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν πα-
ραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν· ὅτε γὰρ δοῦλοι
ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ· τίνα οὖν καρπὸν εἴχε-
τε τότε, ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε· τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων, θάνατος· νυνὶ δὲ ἐλευ-
θερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, δουλωθέντες δὲ τῷ θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν

μ εἰς ἁγιασμόν· τὸ δὲ τέλος, ζωὴν αἰώνιον. τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρ-
τίας, θάνατος· τὸ δὲ χάρισμα τοῦ θεοῦ, ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.
Ἢ ἀγνοεῖτε ἀδελφοί· γινώσκουσι γὰρ νόμον λαλῶ, ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀ-
νθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ· ἡ γὰρ ὕπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδε-
ται νόμῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ, κατήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός. ἄρα
οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς, μοιχαλὶς χρηματίσει ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ·
ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου, τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοι-
χαλίδα, γενομένην ἀνδρὶ ἑτέρῳ. ὥστε ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἐθανα-
τώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἑτέρῳ τῷ
ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι· ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ θεῷ. ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρ-
κί, τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν
ἡμῶν· εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ. νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ
νόμου ἀποθανόντες ἐν ᾧ κατειχόμεθα· ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι
πνεύματος, καὶ οὐ παλαιότητι γράμματος. Τί οὖν ἐροῦμεν; ὁ νόμος ἁμαρτία; μὴ
γένοιτο· ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνων, εἰ μὴ διὰ νόμου· τήν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ
ᾔδειν, εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγεν, οὐκ ἐπιθυμήσεις. ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία
διὰ τῆς ἐντολῆς, κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμου,
ἁμαρτία νεκρά. ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ· ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς, ἡ
ἁμαρτία ἀνέζησεν· ἐγὼ δὲ ἀπέθανον· καὶ εὑρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζωήν, αὕ-
τη εἰς θάνατον. ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα διὰ τῆς ἐντολῆς, ἐξηπάτη-
σέ με καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινεν. ὥστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος· καὶ ἡ ἐντολὴ ἁγία καὶ
δικαία καὶ ἀγαθή. τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ γέγονε θάνατος; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἁ-
μαρτία· ἵνα φανῇ ἁμαρτία, διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον·
ἵνα γένηται καθ' ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς. οἴδαμεν
γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ δὲ σαρκικός εἰμι, πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρ-
τίαν. ὃ γὰρ κατεργάζομαι, οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὃ θέλω τοῦτο πράσσω· ἀλλ' ὃ μι-
σῶ, τοῦτο ποιῶ. εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω τοῦτο ποιῶ, σύμφημι τῷ νόμῳ ὅτι καλός.
νυνὶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό, ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.

Οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοί· τουτέστιν ἐν τῇ σαρκί μου ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν παράκει-
ταί μοι· τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν οὐχ εὑρίσκω· οὐ γὰρ ὃ θέλω ποιῶ ἀγαθόν·
ἀλλ' ὃ οὐ θέλω κακόν, τοῦτο πράσσω· εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω ἐγὼ τοῦτο ποιῶ, οὐκέτι ἐγὼ κα-
τεργάζομαι αὐτό, ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία· εὑρίσκω ἄρα τὸν νόμον
τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλόν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται· συνήδομαι γὰρ
τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον· βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου
ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου, καὶ αἰχμαλωτίζοντά με ἐν τῷ
νόμῳ τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου· ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με
ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου; εὐχαριστῶ τῷ θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου
ἡμῶν· ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοῒ δουλεύω νόμῳ θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ νόμῳ ἁμαρ-
τίας. οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν ἀλ-
λὰ κατὰ πνεῦμα: ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ
τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου· τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου, ἐν ᾧ ἠσθέ-
νει διὰ τῆς σαρκός, ὁ θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτί-
ας καὶ περὶ ἁμαρτίας κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί· ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ
νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα·
οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες, τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν· οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα, τὰ τοῦ πνεύματος·
τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκός, θάνατος· τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ζωὴ καὶ εἰρή-
νη· διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκός, ἔχθρα εἰς θεόν· τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑποτάσ-
σεται· οὐδὲ γὰρ δύναται· οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες, θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται· ὑμεῖς
δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκί, ἀλλ' ἐν πνεύματι, εἴπερ πνεῦμα θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν· εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ
ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ· εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ τὴν ἁ-
μαρτίαν· τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην· εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος Ἰησοῦν
ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ
σώματα ὑμῶν διὰ τὸ ἐνοικοῦν αὐτοῦ πνεῦμα ἐν ὑμῖν· ἄρα οὖν ἀδελφοί, ὀ-
φειλέται ἐσμέν, οὐ τῇ σαρκὶ τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν· εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε,
μέλλετε ἀποθνήσκειν· εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, ζή-
σεσθε: ὅσοι γὰρ πνεύματι θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ θεοῦ· οὐ γὰρ ἐλάβετε πάλιν δουλεί-

ἀλλ' εἰς φόβον· ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας ἐν ᾧ κράζομεν ἀββᾶ ὁ πατήρ·
αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν, ὅτι ἐσμὲν τέκνα θεοῦ· εἰ δὲ
τέκνα, καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν θεοῦ· συγκληρονόμοι δὲ χριστοῦ·
εἴπερ συμπάσχομεν ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν· λογίζομαι γάρ, ὅτι οὐκ
ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀπο-
καλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς· ἡ γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς κτίσεως, τὴν ἀποκάλυ-
ψιν τῶν υἱῶν τοῦ θεοῦ ἀπεκδέχεται· τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη·
οὐχ ἑκοῦσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα, ἐπ' ἐλπίδι· ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτί-
σις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερί-
αν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ θεοῦ· οἴδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενά-
ζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν
τοῦ πνεύματος ἔχοντες, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν· υἱοθεσίαν ἀπεκ-
δεχόμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν· τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώ-
θημεν· ἐλπὶς δὲ βλεπομένη, οὐκ ἔστιν ἐλπίς· ὃ γὰρ βλέπει τις, τί καὶ ἐλπί-
ζει· εἰ δὲ ὃ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα· ὡσ-
αύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· τὸ
γὰρ τί προσευξόμεθα καθὸ δεῖ οὐκ οἴδαμεν· ἀλλ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεν-
τυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις· ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας,
οἶδε τί τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ὅτι κατὰ θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων· οἴδαμεν
δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν θεόν, πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν· τοῖς κατὰ πρόθεσιν
κλητοῖς οὖσιν· ὅτι οὓς προέγνω καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκό-
νος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς·
οὓς δὲ προώρισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε· καὶ οὓς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδι-
καίωσε· οὓς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε· τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα;
εἰ ὁ θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν· ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο· ἀλλ'
ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν
χαρίσεται· τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν θεοῦ· θεὸς ὁ δικαιῶν· τίς ὁ κατα-
κρινῶν· χριστὸς ὁ ἀποθανών· μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθείς· ὃς ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ

Ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν· τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ· θλῖψις
ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα· κα-
θὼς γέγραπται· ὅτι ἕνεκα σοῦ θανατούμεθα· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλογίσθημεν
ὡς πρόβατα σφαγῆς· ἀλλ᾽ ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαν-
τος ἡμᾶς· πέπεισμαι γάρ, ὅτι οὔτε ζωὴ· οὔτε θάνατος· οὔτε ἄγγελοι· οὔτε ἀρχαί·
οὔτε δυνάμεις· οὔτε ἐνεστῶτα· οὔτε μέλλοντα· οὔτε ὕψωμα· οὔτε βάθος·
οὔτε τις κτίσις ἑτέρα, δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ· τῆς ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν: ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ οὐ ψεύδομαι· συμμαρτυρούσης
μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν πνεύματι ἁγίῳ· ὅτι λύπη μοί ἐστι μεγάλη· καὶ ἀδιάλει-
πτος ὀδύνη τῇ καρδίᾳ μου· ηὐχόμην γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ
ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα· οἵτινές εἰσιν Ἰσραηλῖται·
ὧν ἡ υἱοθεσία· καὶ ἡ δόξα· καὶ αἱ διαθῆκαι· καὶ ἡ νομοθεσία· καὶ ἡ λα-
τρεία· καὶ αἱ ἐπαγγελίαι· ὧν οἱ πατέρες· καὶ ἐξ ὧν ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα· ὁ ὢν ἐπὶ
πάντων θεὸς εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν: οὐχ οἷον δὲ ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ
λόγος τοῦ θεοῦ· οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραήλ, οὗτοι Ἰσραήλ· οὐδ᾽ ὅτι εἰσὶ σπέρμα Ἀβραάμ,
πάντες τέκνα· ἀλλ᾽ ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι σπέρμα· τοῦτ᾽ ἔστιν, οὐ τὰ τέ-
κνα τῆς σαρκὸς ταῦτα τέκνα τοῦ θεοῦ· ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογί-
ζεται εἰς σπέρμα· ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος· κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐλεύσομαι·
καὶ ἔσται τῇ Σάρρᾳ υἱός· οὐ μόνον δέ· ἀλλὰ καὶ Ῥεβέκκα ἐξ ἑνὸς κοίτην ἔχου-
σα· Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν· μήπω γὰρ γεννηθέντων· μηδὲ πραξάντων τι ἀγαθὸν Η
ἢ κακόν, ἵνα ἡ κατ᾽ ἐκλογὴν πρόθεσις τοῦ θεοῦ μένῃ· οὐκ ἐξ ἔργων· ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ
καλοῦντος, ἐρρήθη αὐτῇ· ὅτι ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι· καθὼς γέγραπται·
τὸν Ἰακὼβ ἠγάπησα· τὸν δὲ Ἠσαῦ ἐμίσησα· τί οὖν ἐροῦμεν· μὴ ἀδικία παρὰ
τῷ θεῷ; μὴ γένοιτο· τῷ γὰρ Μωϋσεῖ λέγει· ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ· καὶ οἰκτειρήσω
ὃν ἂν οἰκτείρω· ἄρα οὖν οὐ τοῦ θέλοντος· οὐδὲ τοῦ τρέχοντος· ἀλλὰ τοῦ ἐλε-
οῦντος θεοῦ· λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ Φαραώ, ὅτι εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε· ὅ-
πως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου· καὶ ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου
ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ἄρα οὖν ὃν θέλει ἐλεεῖ· ὃν δὲ θέλει σκληρύνει· ἐρεῖς οὖν μοι·

Τί ἔτι μέμφεται· τῷ γὰρ βουλήματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκε· μενοῦν-
γε ὦ ἄνθρωπε· σὺ τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ θεῷ· μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλά-
σαντι· τί με ἐποίησας οὕτως; ἢ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ,
ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος· ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν·
Εἰ δὲ θέλων ὁ θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν· καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατὸν αὐτοῦ, ἤ-
νεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκεύη ὀργῆς· κατηρτισμένα εἰς ἀπώ-
λειαν· καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκεύη ἐλέους·
ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν· οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαί-
ων ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐθνῶν· ὡς καὶ ἐν τῷ Ὡσηὲ λέγει· καλέσω τὸν οὐ λαόν μου, λαόν
μου· καὶ τὴν οὐκ ἠγαπημένην, ἠγαπημένην· καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ οὗ
ἐρρέθη αὐτοῖς· οὐ λαός μου ὑμεῖς, ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ θεοῦ ζῶντος·
Ἠσαΐας δὲ κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ· ἐὰν ᾖ ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος
τῆς θαλάσσης, τὸ κατάλειμμα σωθήσεται· λόγον γὰρ συντελῶν καὶ συν-
τέμνων ἐν δικαιοσύνῃ· ὅτι λόγον συντετμημένον ποιήσει κύριος ἐπὶ
τῆς γῆς· καὶ καθὼς προείρηκεν Ἠσαΐας· εἰ μὴ κύριος σαβαὼθ ἐγκατέλι-
πεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν· καὶ ὡς Γόμορρα ἂν
ὡμοιώθημεν· τί οὖν ἐροῦμεν· ὅτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην,
κατέλαβε δικαιοσύνην· δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως· Ἰσραὴλ δὲ διώ-
κων νόμον δικαιοσύνης, εἰς νόμον δικαιοσύνης οὐκ ἔφθασε· διατί; ὅτι
οὐκ ἐκ πίστεως· ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων νόμου· προσέκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ τοῦ
προσκόμματος καθὼς γέγραπται· ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιὼν λίθον προσκό-
μματος καὶ πέτραν σκανδάλου· καὶ πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ κατ-
αισχυνθήσεται:- Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας· καὶ ἡ δέη-
σις ἡ πρὸς τὸν θεὸν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ ἐστιν εἰς σωτηρίαν· μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον
θεοῦ ἔχουσιν· ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν· ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ δικαιοσύνην,
καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στῆσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑπε-
τάγησαν· τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι· Μω-
σῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου· ὅτι ὁ ποιήσας

αὐτὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς· ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη, οὕτως λέγει· μὴ εἴπῃς ἐν
τῇ καρδίᾳ σου, τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν· τουτέστι Χριστὸν καταγαγεῖν· ἢ τίς καταβήσεται
εἰς τὴν ἄβυσσον· τουτέστι Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν· ἀλλὰ τί λέγει· ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά
ἐστιν ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τουτέστι τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ
κηρύσσομεν· ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου κύριον Ἰησοῦν· καὶ πιστεύσῃς ἐν
τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ· καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται
εἰς δικαιοσύνην· στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν· λέγει γὰρ ἡ γραφή· πᾶς ὁ
πιστεύων ἐπ᾽ αὐτῷ οὐ καταισχυνθήσεται· οὐ γάρ ἐστι διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ
Ἕλληνος· ὁ γὰρ αὐτὸς κύριος πάντων· πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν·
πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται· πῶς οὖν ἐπικαλέσονται
εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν· πῶς δὲ πιστεύσουσιν οὗ οὐκ ἤκουσαν· πῶς δὲ ἀκούσουσι χωρὶς
κηρύσσοντος· πῶς δὲ κηρύξουσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσι· καθὼς γέγραπται· ὡς ὡ-
ραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην· τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀ-
γαθά· ἀλλ᾽ οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ· Ἡσαΐας γὰρ λέγει· κύριε τίς ἐπί-
στευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν· καὶ ὁ βραχίων κυρίου, τίνι ἀπεκαλύφθη· ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκο-
ῆς, ἡ δὲ ἀκοὴ, διὰ ῥήματος θεοῦ· ἀλλὰ λέγω· μὴ οὐκ ἤκουσαν; μενοῦνγε εἰς πᾶσαν
τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν· καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα
αὐτῶν· ἀλλὰ λέγω· μὴ οὐκ ἔγνω Ἰσραήλ; πρῶτος Μωϋσῆς λέγει· ἐγὼ παραζηλώσω
αὐτοὺς ἐπ᾽ οὐκ ἔθνει· ἐπ᾽ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ αὐτούς· Ἡσαΐας δὲ ἀποτολ-
μᾷ καὶ λέγει· εὑρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν· ἐμφανὴς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερω-
τῶσι· πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λα-
ὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα· λέγω οὖν· μὴ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; μὴ
γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἰμί· ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ· φυλῆς Βενιαμίν·
οὐκ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω· ἢ οὐκ οἴδατε ἐν Ἠλίᾳ τί λέγει ἡ
γραφή· ὡς ἐντυγχάνει τῷ θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ λέγων· κύριε τοὺς προφήτας σου ἀπέ-
κτειναν· καὶ τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν· κἀγὼ ὑπελείφθην μόνος· καὶ
ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου· ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός· κατέλιπον ἐμαυ-
τῷ ἑπτακισχιλίους ἄνδρας· οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ Βάαλ· οὕτως
οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ·

λεῖμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν. εἰ δὲ χάριτι, οὐκ ἔτι ἐξ ἔργων· ἐπεὶ ἡ χάρις
οὐκ ἔτι γίνεται χάρις. εἰ δὲ ἐξ ἔργων, οὐκ ἔτι ἐστὶ χάρις· ἐπεὶ τὸ ἔργον οὐκ ἔτι ἐστὶν
ἔργον. τί οὖν; ὃ ἐπιζητεῖ Ἰσραήλ, τούτου οὐκ ἐπέτυχεν· ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχε τοῦ χ
οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν· καθὼς γέγραπται· ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς πνεῦμα κατα-
νύξεως, ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ ὦτα τοῦ μὴ ἀκούειν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.
καὶ Δαβὶδ λέγει· γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς θήραν καὶ εἰς σκάν-
δαλον καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς. σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν
τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον. λέγω οὖν, μὴ
ἔπταισαν ἵνα πέσωσι; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία
τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ παραζηλῶσαι αὐτούς. εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλοῦτος κόσ-
μου, καὶ τὸ ἥττημα αὐτῶν πλοῦτος ἐθνῶν, πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν.
ὑμῖν γὰρ λέγω τοῖς ἔθνεσιν· ἐφ' ὅσον μέν εἰμι ἐγὼ ἐθνῶν ἀπόστολος, τὴν διακο-
νίαν μου δοξάζω· εἴ πως παραζηλώσω μου τὴν σάρκα καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν.
εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου, τίς ἡ πρόσληψις, εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν;
εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία, καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ ῥίζα ἁγία, καὶ οἱ κλάδοι. εἰ δέ τι-
νες τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ ἀγριέλαιος ὢν ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς
καὶ συγκοινωνὸς τῆς ῥίζης καὶ τῆς πιότητος τῆς ἐλαίας ἐγένου, μὴ κατακαυ-
χῶ τῶν κλάδων· εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι, οὐ σὺ τὴν ῥίζαν βαστάζεις, ἀλλ' ἡ ῥίζα σέ.
ἐρεῖς οὖν· ἐξεκλάσθησαν οἱ κλάδοι ἵνα ἐγὼ ἐγκεντρισθῶ. καλῶς· τῇ ἀπιστίᾳ
ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ πίστει ἕστηκας. μὴ ὑψηλοφρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ. εἰ γὰρ ὁ θεὸς
τῶν κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο, μήπως οὐδὲ σοῦ φείσεται.
ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ ἀποτομίαν θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας ἀποτομίαν, ἐπὶ δὲ
σὲ χρηστότητα, ἐὰν ἐπιμείνῃς τῇ χρηστότητι· ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ. καὶ
ἐκεῖνοι δέ, ἐὰν μὴ ἐπιμείνωσι τῇ ἀπιστίᾳ, ἐγκεντρισθήσονται· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ θεὸς
πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς. εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκόπης ἀγρι-
ελαίου, καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιέλαιον, πόσῳ μᾶλλον οὗτοι
οἱ κατὰ φύσιν ἐγκεντρισθήσονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ. οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀ-
γνοεῖν, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τοῦτο, ἵνα μὴ ἦτε παρ' ἑαυτοῖς φρόνιμοι, ὅτι

... ἀπὸ μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν ἄχρις οὗ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ· καὶ
οὕτω πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται· καθὼς γέγραπται· ἥξει ἐκ Σιὼν ὁ ῥυόμενος· καὶ ἀποστρέψει
ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ· καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη, ὅταν ἀφέλωμαι τὰς
ἁμαρτίας αὐτῶν· κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς· κατὰ δὲ τὴν ἐκλογήν, ἀγα-
πητοὶ διὰ τοὺς πατέρας· ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλῆσις τοῦ θεοῦ· ὥσ-
περ γὰρ καὶ ὑμεῖς ποτὲ ἠπειθήσατε τῷ θεῷ, νῦν δὲ ἠλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ,
οὕτως καὶ οὗτοι νῦν ἠπείθησαν τῷ ὑμετέρῳ ἐλέει ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐλεηθῶσι· συνέ-
κλεισε γὰρ ὁ θεὸς τοὺς πάντας εἰς ἀπείθειαν ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ· ὦ βάθος πλ-
ούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ· ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ· καὶ ἀνε-
ξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ· τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου· ἢ τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο·
ἢ τίς προέδωκεν αὐτῷ καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ· ὅτι ἐξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ
καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν· Παρακαλῶ οὖν
ὑμᾶς ἀδελφοί διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ θεοῦ, παραστῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν, θυσίαν
ζῶσαν ἁγίαν εὐάρεστον τῷ θεῷ· τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν· καὶ μὴ συσχηματίζε-
σθαι τῷ αἰῶνι τούτῳ· ἀλλὰ μεταμορφοῦσθαι τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοὸς ὑμῶν, εἰς
τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλει-
ον. λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης μοι παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερ-
φρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν· ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν· ἑκάστῳ ὡς ὁ θεὸς ἐμέ-
ρισε μέτρον πίστεως· καθάπερ γὰρ ἐν ἑνὶ σώματι μέλη πολλὰ ἔχομεν· τὰ
δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν, οὕτως οἱ πολλοὶ ἓν σῶμά ἐσμεν ἐν Χριστῷ·
ὁ δὲ καθ' εἷς ἀλλήλων μέλη· ἔχοντες δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν
διάφορα· εἴτε προφητείαν κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως· εἴτε διακονίαν
ἐν τῇ διακονίᾳ· εἴτε ὁ διδάσκων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ· εἴτε ὁ παρακαλῶν ἐν τῇ παρακλή-
σει· ὁ μεταδιδοὺς ἐν ἁπλότητι· ὁ προϊστάμενος ἐν σπουδῇ· ὁ ἐλεῶν ἐν ἱλαρότητι·
ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος· ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρόν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ· τῇ φιλα-
δελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι· τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι· τῇ σπουδῇ μὴ
ὀκνηροί· τῷ πνεύματι ζέοντες· τῷ κυρίῳ δουλεύοντες· τῇ ἐλπίδι χαίροντες· τῇ θλίψει
ὑπομένοντες· τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες· ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων κοινω-
νοῦντες·

τὴν φιλοξενίαν διώκοντες. εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς· εὐλογεῖτε καὶ μὴ
καταρᾶσθε. χαίρειν μετὰ χαιρόντων· καὶ κλαίειν μετὰ κλαιόντων. τὸ αὐτὸ
εἰς ἀλλήλους φρονοῦντες. μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες, ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς
συναπαγόμενοι. μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς. μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ
ἀποδιδόντες. προνοούμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων. εἰ δυνατὸν
τὸ ἐξ ὑμῶν, μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες. μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες ἀγαπητοί,
ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ. γέγραπται γάρ· ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω,
λέγει κύριος. ἐὰν οὖν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, ψώμιζε αὐτόν· ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν·
τοῦτο γὰρ ποιῶν, ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. μὴ
νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν: πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις
ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω. οὐ γάρ ἐστιν ἐξουσία εἰ μὴ ὑπὸ θεοῦ. αἱ δὲ οὖσαι ἐξου-
σίαι, ὑπὸ τοῦ θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν. ὥστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ,
τῇ τοῦ θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν. οἱ δὲ ἀνθεστηκότες, ἑαυτοῖς κρίμα λήψονται.
οἱ γὰρ ἄρχοντες, οὐκ εἰσὶ φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔργων, ἀλλὰ τῶν κακῶν. θέλεις δὲ
μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; τὸ ἀγαθὸν ποίει. καὶ ἕξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς.
θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστι σοὶ εἰς τὸ ἀγαθόν. ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῇς, φοβοῦ. οὐ γὰρ εἰ-
κῇ τὴν μάχαιραν φορεῖ. θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν. ἔκδικος εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κα-
κὸν πράσσοντι. διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι. οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργήν,
ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε. λειτουρ-
γοὶ γὰρ θεοῦ εἰσιν, εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες. ἀπόδοτε οὖν πᾶσι τὰς
ὀφειλάς. τῷ τὸν φόρον, τὸν φόρον. τῷ τὸ τέλος, τὸ τέλος. τῷ τὸν φόβον,
τὸν φόβον. τῷ τὴν τιμήν, τὴν τιμήν. μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε εἰ μὴ τὸ
ἀγαπᾶν ἀλλήλους. ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον, νόμον πεπλήρωκε. τὸ γὰρ οὐ μοιχεύ-
σεις· οὐ φονεύσεις· οὐ κλέψεις· οὐκ ἐπιθυμήσεις· καὶ εἴ τις ἑτέρα ἐντο-
λή, ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιοῦται, ἐν τῷ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον
σου ὡς σεαυτόν. πλήρωμα οὖν νόμου, ἡ ἀγάπη. καὶ τοῦτο εἰδότες τὸν καιρόν,
ὅτι ὥρα ἡμᾶς ἤδη ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι: νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία
ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. ἀποθώ-

μεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός· ὡς ἐν ἡ-
μέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν· μὴ κώμοις καὶ μέθαις· μὴ κοίταις καὶ ἀσελ-
γείαις· μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ· ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν· καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ
ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας· τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε· μὴ
εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν· ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα· ὁ δὲ ἀσθενῶν λά-
χανα ἐσθίει· ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω· ὁ δὲ μὴ ἐσθίων τὸν
ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο· σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότρι-
ον οἰκέτην· τῷ ἰδίῳ κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ θεὸς
στῆσαι αὐτόν· ὃς μὲν κρίνει ἡμέραν παρ' ἡμέραν· ὃς δὲ κρίνει πᾶσαν ἡμέραν· ἕκα-
στος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῒ πληροφορείσθω· ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν κυρίῳ φρονεῖ· καὶ
ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν κυρίῳ οὐ φρονεῖ· καὶ ὁ ἐσθίων κυρίῳ ἐσθίει· εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ
θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων κυρίῳ οὐκ ἐσθίει· καὶ εὐχαριστεῖ τῷ θεῷ· οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ
ζῇ· καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει· ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ κυρίῳ ζῶμεν· ἐάν τε ἀπο-
θνήσκωμεν, τῷ κυρίῳ ἀποθνήσκομεν· ἐάν τε οὖν ζῶμεν ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν,
τοῦ κυρίου ἐσμέν· εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἔζησεν· ἵνα καὶ νε-
κρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ· σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου· ἢ καὶ σὺ τί ἐ-
ξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου· πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χρι-
στοῦ· γέγραπται γάρ· ζῶ ἐγώ λέγει κύριος· ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ καὶ πᾶσα
γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ θεῷ· ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώ-
σει τῷ θεῷ· μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν· ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, τὸ
μὴ τιθέναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ ἢ σκάνδαλον· οἶδα καὶ πέπεισμαι ἐν κυρίῳ
Ἰησοῦ ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' αὐτοῦ· εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ τι κοινὸν εἶναι, ἐκείνῳ κοινόν·
εἰ δὲ διὰ βρῶμα ὁ ἀδελφός σου λυπεῖται, οὐκέτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς·
μὴ τῷ βρώματί σου ἐκεῖνον ἀπόλλυε, ὑπὲρ οὗ Χριστὸς ἀπέθανε· μὴ βλασφημείσθω
οὖν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν· οὐ γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ βρῶσις καὶ πόσις· ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ
εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν πνεύματι ἁγίῳ· ὁ γὰρ ἐν τούτοις δουλεύων τῷ Χριστῷ εὐάρε-
στος τῷ θεῷ καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις· ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν καὶ τὰ

Γ οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους. μὴ ἕνεκεν βρώματος κατάλυε τὸ ἔργον θεοῦ.
πάντα μὲν καθαρά, ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι.
καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα μηδὲ πιεῖν οἶνον μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει
ἢ σκανδαλίζεται ἢ ἀσθενεῖ. σὺ πίστιν ἔχεις; κατὰ σεαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. μα-
κάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ᾧ δοκιμάζει· ὁ δὲ διακρινόμενος ἐὰν φάγῃ κατα-
κέκριται ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως· πᾶν δὲ ὃ οὐκ ἐκ πίστεως, ἁμαρτία ἐστί. τῷ δὲ δυνα-
μένῳ ὑμᾶς στηρίξαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ ἀ-
ποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου, φανερωθέντος δὲ νῦν
διά τε γραφῶν προφητικῶν κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου θεοῦ εἰς ὑπακοὴν πίστ-
εως εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος μόνῳ σοφῷ θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. ὀφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθεν-
ιε ήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. ἕκαστος ἡμῶν τῷ πλη-
σίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν. καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρεσεν, ἀλλὰ
καθὼς γέγραπται· οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. ὅ-
σα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, ἵνα διὰ τῆς
ὑπομονῆς καὶ διὰ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν.
ὁ δὲ θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δῴη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλ-
λήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἑνὶ στόματι δοξάζητε τὸν θεὸν καὶ πα-
τέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσε-
Β λάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν θεοῦ. λέγω δὲ Χριστὸν Ἰησοῦν διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀ-
ληθείας θεοῦ, εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων· τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξά-
σαι τὸν θεόν, καθὼς γέγραπται· διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι καὶ
τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ. καὶ πάλιν λέγει· εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
καὶ πάλιν· αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. καὶ
πάλιν Ἡσαΐας λέγει· ἔσται ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν· ἐ-
π' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσιν. ὁ δὲ θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ
εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι ἐν δυνάμει πν

πέπεισμαι δὲ ἀδελφοί μου καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοί ἐστε ἀγαθωσύνης,
πεπληρωμένοι πάσης γνώσεως· δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους νουθετεῖν. τολμηρό-
τερον δὲ ἔγραψα ὑμῖν ἀδελφοὶ ἀπὸ μέρους· ὡς ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς
διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ θεοῦ· εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν Ἰησοῦ Χριστοῦ
εἰς τὰ ἔθνη· ἱερουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ· ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ
τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος· ἡγιασμένη ἐν πνεύματι ἁγίῳ· ἔχω οὖν καύχησιν ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ πρὸς τὸν θεόν· οὐ γὰρ τολμήσω λαλεῖν τι ὧν οὐ κατειργάσατο Χριστὸς δι' ἐμοῦ
εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν· λόγῳ καὶ ἔργῳ· ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων· ἐν δυ-
νάμει πνεύματος θεοῦ· ὥστε με ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ
πεπληρωκέναι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· οὕτως δὲ φιλοτιμούμενον εὐαγγε-
λίζεσθαι οὐχ ὅπου ὠνομάσθη Χριστός· ἵνα μὴ ἐπ' ἀλλότριον θεμέλιον οἰκο-
δομῶ· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ ὄψονται
καὶ οἳ οὐκ ἀκηκόασι συνήσουσι· διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ
τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς· νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων ἐν τοῖς
κλίμασι τούτοις· ἐπιποθίαν δὲ ἔχων τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν
ἐτῶν, ὡς ἐὰν πορεύωμαι εἰς τὴν Σπανίαν, ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐλπί-
ζω γὰρ διαπορευόμενος θεάσασθαι ὑμᾶς· καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆ-
ναι ἐκεῖ ἐὰν ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ· νυνὶ δὲ πο-
ρεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ διακονῶν τοῖς ἁγίοις· εὐδόκησαν γὰρ Μακεδονία
καὶ Ἀχαΐα κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν
ἁγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ· εὐδόκησαν γάρ· καὶ ὀφειλέται αὐτῶν εἰσιν· εἰ γὰρ
τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινώνησαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσι καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς
λειτουργῆσαι αὐτοῖς· τοῦτο οὖν ἐπιτελέσας καὶ σφραγισά-
μενος αὐτοῖς τὸν καρπὸν τοῦτον, ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν εἰς τὴν Σπανίαν·
οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς, ἐν πληρώματι τῆς εὐλογίας τοῦ
εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ ἐλεύσομαι· παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς
ἀδελφοί διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ πνεύματος, συναγωνίσασθαί
μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν θεόν· ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούντ

τ

τῇ ἰουδαίᾳ· καὶ ἵνα ἡ διακονία μου ἡ εἰς ἰλημ· εὐπρόσδεκτ
ος γένηται τοῖς ἁγίοις· ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος θῦ· καὶ συ
ναναπαύσωμαι ὑμῖν· ὁ δὲ θς τῆς εἰρήνης, μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν· συνίστ
ημι δὲ ὑμῖν φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν οὖσαν διάκονον τῆς ἐκκλησί
ας τῆς ἐν κεγχρεαῖς· ἵνα αὐτὴν προσδέξησθε ἐν κῷ ἀξίως τῶν ἁγίων· καὶ πα
ραστῆτε αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν χρῄζῃ πράγματι· καὶ γὰρ αὐτὴ προστάτις πολλῶν ἐγενήθη
καὶ αὐτοῦ ἐμοῦ· ἀσπάσασθε πρίσκιλλαν καὶ ἀκύλαν τοὺς συνεργούς μου
ἐν χῷ ἰῦ· οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν·
οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ· ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν· καὶ
τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν· ἀσπάσασθε ἐπαίνετον τὸν ἀγαπητόν μου·
ὅς ἐστιν ἀπαρχὴ τῆς ἀχαΐας εἰς χν· ἀσπάσασθε μαριὰμ ἥτις πολλὰ
ἐκοπίασεν εἰς ἡμᾶς· ἀσπάσασθε ἀνδρόνικον καὶ ἰουνίαν· τοὺς συγγενεῖς μου
καὶ συναιχμαλώτους μου· οἵτινές εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις· οἳ καὶ πρὸ
ἐμοῦ γεγόνασιν ἐν χῷ· ἀσπάσασθε ἀμπλίαν τὸν ἀγαπητόν μου ἐν κῷ· ἀσπά
σασθε οὐρβανὸν τὸν συνεργὸν ἡμῶν ἐν χῷ· καὶ στάχυν τὸν ἀγαπητόν μου·
ἀσπάσασθε ἀπελλῆν τὸν δόκιμον ἐν χῷ· ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν ἀριστοβού
λου· ἀσπάσασθε ἡρῳδίωνα τὸν συγγενῆ μου· ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν
ναρκίσσου τοὺς ὄντας ἐν κῷ· ἀσπάσασθε τρύφαιναν καὶ τρυφῶ
σαν τὰς κοπιώσας ἐν κῷ· ἀσπάσασθε περσίδα τὴν ἀγαπητήν· ἥτις πολλὰ
ἐκοπίασεν ἐν κῷ· ἀσπάσασθε ῥοῦφον τὸν ἐκλεκτὸν ἐν κῷ· καὶ τὴν μη
τέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ· ἀσπάσασθε ἀσύγκριτον· φλέγοντα· ἑρμᾶν· πατροβᾶν· ἑρμῆν
καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς· ἀσπάσασθε φιλόλογον καὶ ἰουλίαν·
νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ· καὶ ὀλυμπᾶν· καὶ τοὺς σὺν αὐτ
οῖς πάντας ἁγίους· ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ· ἀσπάζονται ὑ
μᾶς αἱ ἐκκλησίαι τοῦ χῦ· παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί, σκοπεῖν
τοὺς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα παρὰ τὴν
διδαχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε ποιοῦντας· καὶ ἐκκλίνατε ἀπ' αὐτῶν·
οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ κῷ ἡμῶν χῷ οὐ δουλεύουσιν· ἀλλὰ τῇ ἑαυτ

λογίας καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ εὐλογίας, ἐξαπατῶσι τὰς καρ-
δίας τῶν ἀκάκων. ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ, εἰς πάντας ἀφίκετο. χαίρω οὖν
τὸ ἐφ' ὑμῖν. θέλω δὲ ὑμᾶς, σοφοὺς μὲν εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν. ἀκεραίους
δὲ
εἰς τὸ κακόν.
ὁ δὲ θεὸς τῆς
εἰρήνης, συντρίψει τὸν
σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν
ἐν τάχει. ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν.
ἀσπάζονται ὑμᾶς Τιμόθεος ὁ συνεργός μου. καὶ Λού-
κιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος οἱ συγγενεῖς μου. ἀσπάζομαι ὑμᾶς
ἐγὼ Τέρτιος ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν ἐν κυρίῳ. ἀσπάζεται ὑ-
μᾶς Γάϊος ὁ ξένος μου. καὶ τῆς ἐκκλησίας ὅ-
λης. ἀσπάζεται ὑμᾶς, Ἔραστος
ὁ οἰκονόμος τῆς πό-
λεως καὶ Κούαρ-
τος ὁ ἀ-
δελ-
φ-
ο-
ς.

Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν:

ὑπόθεσις τοῦ πρώτου ποσειδεῶνι πρὸς τὸν ... :

αὐτὴν ὡς τὸ ἔλλειπε ἀπὸ ἐφέσου τῆς ἀσίας· ἐσορμήσας αὐτοῖς ἡ δημηγορία διαλάξας ὑπομιμνήσκει δεόμενος διὰ τοῦ ... ἡ δὲ πρόφασις τῆς ... πολῆς ἐστὶν αὕτη· ποσειδῶνι θύοιεν ἐκ φιλοτιμίας σπουδαζόμενοι· ἐσχίζοντο ταῖς γνώμαις· καὶ λοιπὸν ἦν αὐτοῖς σχίσματα· καὶ οὕτως σχίσματ,

ῥευ...λέπον
τὸ τὸν χαλκὸν ταῦτ
... τρύ... ἄλλοι δὲ ... θέλον
καὶ τὰ χίμπ... ταῖς γνώμαις πρόφασιν
τῆς ἀκρατείας· τινὲς δὲ καὶ ἐν εἴδει χιόνος ... ὡς
ἀλλοφορούντων τῶν εἴδει λαθόντων· ἄλλος δὲ τοῖς μὲν ὄχλοις διαθέμενοι· τοῖς δὲ χαλῶσι τὰς γλώσσας ἐθαύμαζον·
καὶ τέλος ἡ ταύτην τὸ εἰς τὸ περὶ ...
...σεως κατακλεῖον· λέγον
τες καὶ ἐγείρε
σθαι τὴν
...
καὶ ταύτην· τούτων πάντ
ἐν ποσειδεῶνι νουμηνίᾳ,
γράφονται
λοιπὸν τῶν
πο...λω·

τῶν αὐτοῦ μα[illegible]χωι· καὶ λοιπὸν πρὸς ἃ ἐπέμψαν ἀντιγράφει· καὶ πρῶτον μὲν
μαρτυρῶν αὐτοῖς ἐν φερομένῃ καὶ γνώσει, οὐχ ἀποδέχεται αὐτοὺς ὡς ποι-
οῦντας τὰ σχίσματα· ἀλλὰ συμβουλεύει μὴ ἐν λόγῳ τὴν παράδοσιν· ἀλλ' ἐν
ἔργῳ καὶ δυνάμει [illegible]εσθαι· ἐπειδὴ τὸ ἐπ[illegible] τῶν τὴν μητρυιὰν λαβόντι·
καὶ παροιμίας πάλιν ἔχειν σχίσματα πρὸς ἑαυτούς, λοιπὸν περὶ ὧν ἔγραψαν
ἀποκρίνεται· περὶ μὲν τοῦ γάμου διδάσκων ἀρεστὸν εἶναι τὴν συζυγίαν·
καὶ μὴ καὶ ἑαυτὸν μόνον μὴ χωρίζεσθαι ἀλλήλων· [illegible] τὸ ἀγαπᾶν αὐτούς
τὴν ἐγκράτειαν· γράφει περὶ παρθενίας· ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάγκην· ἀλλ' ὡς
[illegible] τοῦτο αἱρέσθω· εἶτα περὶ τῶν εἰδωλοθύτων ἵνα μὴ καταχρῶνται τῇ
[illegible]ώσει· ἀλλ' αὐτῇ [illegible] πολιτεύωνται· κωλύει αὐτοὺς μετ' εἰδωλίου ἐσθίειν
[illegible] ἵνα μὴ σκανδαλίζωνται οἱ μικροί· εἶτα περὶ τῶν γυναικῶν χαρισ-
μάτων γράφει· ἵνα μὴ διαφέρωνται ἐν τοῖς χαρίσμασιν· μηδὲ προκρίνω-
σιν ἔχοντα τὸ χάρισμα τόδε, τοῦ ἔχοντος τόδε· πάντα γὰρ τοῦ αὐτοῦ
[illegible] εἶναι διδάσκει· καὶ λοιπὸν περὶ ἀναστάσεως διδάσκει· ὅτι ἡ σὰρξ ἀπ[illegible]
[illegible] ἀποθνήσκουσα μὲν φθαρτή· ἐγειρομένη δ' ἄφθαρτος καὶ ἀθάνατος
[illegible] χάριν· τὴν δὲ ἀναστάσιν αὐτὸς [illegible] [illegible]
[illegible]λος, παραινεῖ πάλιν τοῖς [illegible] ἀντιγράφει· καὶ [illegible]
[illegible] ἁγίοις παραγγέλλει· καὶ οὕτως τελειοῖ τὴν ἐπιστολήν:

Κεφάλαια τῆς πρὸς Κορινθίους πρώτης ἐπιστολῆς:
[illegible]

Κεφάλαια τῆς πρὸς Κορινθίους πρώτης ἐπιστολῆς:

[illegible]

ΡΚΒ Παῦλος κλητὸς ἀπόστολος ἰυ̅ χυ̅· διὰ θελήματος θυ̅· καὶ σωσθένης ὁ
ἀδελφὸς τῆ ἐκκλησίᾳ τοῦ θυ̅ τῆ οὔση ἐν κορίνθῳ ἡγιασμένοις ἐν χω̅
ἰυ̅· κλητοῖς ἁγίοις· σὺν πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ κυ̅
ἡμῶν ἰυ̅ χυ̅· ἐν παντὶ τόπῳ αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν·
ΡΚΓ χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη· ἀπὸ θυ̅ πρς̅ ἡμῶν καὶ κυ̅ ἰυ̅ χυ̅· εὐχαριστῶ τῷ
θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ θυ̅ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν
χω̅ ἰυ̅· ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώ-
σει· καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ χυ̅ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν· ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖ-
σθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι· ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ κυ̅
ἡμῶν ἰυ̅ χυ̅· ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ τοῦ κυ̅ ἡμῶν ἰυ̅ χυ̅· πιστὸς ὁ θς̅· δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ
ΡΚΔ αὐτοῦ ἰυ̅ χυ̅ τοῦ κυ̅ ἡμῶν· παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοὶ διὰ τοῦ
ὀνόματος τοῦ κυ̅ ἡμῶν ἰυ̅ χυ̅· ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες· καὶ μὴ ᾖ ἐν ὑμῖν
σχίσματα· ἦτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοΐ· καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ·
ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν ἀδελφοί μου ὑπὸ τῶν χλόης· ὅτι ἔριδες ἐν ὑ-
μῖν εἰσί· λέγω δὲ τοῦτο ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει· ἐγὼ μέν εἰμι παύλου· ἐγὼ
ἀπολλῶ· ἐγὼ δὲ κηφᾶ· ἐγὼ δὲ χυ̅· μεμέρισται ὁ χς̅; μὴ παῦλος ἐσταυρώ-
θη ὑπὲρ ὑμῶν; ἢ εἰς τὸ ὄνομα παύλου ἐβαπτίσθητε; εὐχαριστῶ τῷ θεῷ
ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ κρίσπον καὶ γάϊον· ἵνα μή τις εἴπῃ ὅτι
εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα· ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν
οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα· οὐ γὰρ ἀπέστειλέ με χς̅ βαπτίζειν· ἀλλ' εὐαγ-
γελίζεσθαι· οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου· ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ χυ̅· ὁ λόγος
ΡΚΕ γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ· τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστί· τοῖς δὲ σωζομένοις
ἡμῖν δύναμις θεοῦ ἐστι· γέγραπται γάρ· ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν
καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω· ποῦ σοφός· ποῦ γραμματεύς· ποῦ
συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου· οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ θς̅ τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου
τούτου; ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θυ̅ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς
σοφίας τὸν θν̅· εὐδόκησεν ὁ θς̅ διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι
τοὺς πιστεύοντας· ἐπειδὴ καὶ ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι καὶ ἕλληνες
σοφίαν ζητοῦσιν· ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν χν̅ ἐσταυρωμένον· ἰουδαίοις
μὲν σκάνδαλον· ἕλλησι δὲ μωρίαν· αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς ἰουδαίοις
τε καὶ ἕλλησι· χν̅ θυ̅ δύναμιν καὶ θυ̅ σοφίαν· ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ θυ̅
σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί· βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν ἀδελφοί
ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα· οὐ πολλοὶ δυνατοί· οὐ πολλοὶ εὐ-

ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεός· ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισ-
χύνῃ· καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεός· ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσ-
χυρά· καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ θεός·
καὶ τὰ μὴ ὄντα ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ· ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα
σὰρξ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὃς ἐγε-
νήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ θεοῦ· δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις·
ἵνα καθὼς γέγραπται· ὁ καυχώμενος ἐν κυρίῳ καυχάσθω· κἀγὼ ἐλθὼν
πρὸς ὑμᾶς ἀδελφοί ἦλθον· οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλ-
λων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ θεοῦ· οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν
εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον· καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φό-
βῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς· καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυ-
γμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις· ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος
καὶ δυνάμεως· ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων· ἀλλ' ἐν δυνάμει
θεοῦ· σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις· σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος
τούτου τῶν καταργουμένων· ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν θεοῦ ἐν μυστηρίῳ τὴν ΡΚΕ
ἀποκεκρυμμένην· ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν·
ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν
τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· ἃ ὀφθαλμὸς ΡΚΖ
οὐκ εἶδε καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε· καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη· ἃ ἡτοίμασεν
ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν· ἡμῖν δὲ ὁ θεὸς ἀπεκάλυψε διὰ τοῦ πνεύματος
αὐτοῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ· τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων
τὰ τοῦ ἀνθρώπου· εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ· οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς
οἶδεν εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ· ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλὰ
τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ· ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν· ἃ καὶ λα-
λοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις· ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος
ἁγίου· πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες· ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ
πνεύματος τοῦ θεοῦ· μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστι· καὶ οὐ δύναται γνῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνα-
κρίνεται· ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα· αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρί-
νεται· τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν· ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν·
καὶ ἐγώ, ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήθην ὑμῖν λαλῆσαι ὡς πνευματικοῖς· ἀλλ' ὡς σαρ-
κικοῖς· ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ· γάλα ὑμᾶς ἐπότισα καὶ οὐ βρῶμα· οὔπω γὰρ
ἠδύνασθε· ἀλλ' οὔτε ἔτι νῦν δύνασθε· ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε· ὅπου γὰρ ἐν ὑ-
μῖν ζῆλος καὶ ἔρις καὶ διχοστασίαι· οὐχὶ σαρκικοί ἐστε· καὶ κατὰ
ἄνθρωπον περιπατεῖτε; ὅταν γὰρ λέγῃ τις· ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου· ἕτερος
δέ· ἐγὼ Ἀπολλώ· οὐχὶ σαρκικοί ἐστε; τίς οὖν ἐστι Παῦλος· τίς δὲ Ἀπολλῶς·
ἀλλ' ἢ διάκονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε καὶ ἑκάστῳ ὡς ὁ κύριος ἔδωκεν·

ἐγὼ ἐφύτευσα· ἀπολλὼς ἐπότισεν· ἀλλ' ὁ θεὸς ηὔξανεν· ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστί τι, οὔτε ὁ ποτίζων· ἀλλ' ὁ αὐξάνων θεός· ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἕν εἰσιν· ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον· θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί· θεοῦ γεώργιον, θεοῦ οἰκοδομή ἐστε·

ΡΚΗ κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι· ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα· ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν ἰησοῦς χριστός· εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον, χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην· ἑκάστου τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἑκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι τὸ πῦρ δοκιμάσει· εἴ τινος τὸ ἔργον μένει ὃ ἐπῳκοδόμησε, μισθὸν λήψεται· εἴ τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται· αὐτὸς δὲ σωθήσεται· οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς θεοῦ ἐστε; καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ ἐν ὑμῖν; εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός· ὁ γὰρ ναὸς

ΚΘ τοῦ θεοῦ ἅγιός ἐστιν· οἵτινές ἐστε ὑμεῖς. μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω ἵνα γένηται σοφός· ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία παρὰ τῷ θεῷ ἐστί· γέγραπται γάρ· ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν· καὶ πάλιν· κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν ὅτι εἰσὶ μάταιοι· ὥστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστιν· εἴτε παῦλος, εἴτε ἀπολλὼς, εἴτε κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωή, εἴτε θάνατος, εἴτε ἐνεστῶτα, εἴτε μέλλοντα· πάντα ὑμῶν ἐστιν· ὑμεῖς δὲ χριστοῦ· χριστὸς δὲ θεοῦ.

Λ οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος ὡς ὑπηρέτας χριστοῦ καὶ οἰκονόμους μυστηρίων θεοῦ· ὃ δὲ λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις ἵνα πιστός τις εὑρεθῇ· ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω· οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα· ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με κύριός ἐστιν· ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος· ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους· καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἑκάστῳ ἀπὸ τοῦ θεοῦ· ταῦτα δέ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ ἀπολλὼ δι' ὑμᾶς· ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ γέγραπται φρονεῖν· ἵνα μὴ εἷς ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἑτέρου· τίς γάρ σε διακρίνει; τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες; εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών; ἤδη κεκορεσμένοι ἐστέ· ἤδη ἐπλουτήσατε· χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε· καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν.

δοκῶ γὰρ ὅτι ὁ θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθαν- ΡΛΑ
ατίους· ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. ἡμεῖς
μωροὶ διὰ χριστόν· ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς· ὑμεῖς δὲ ἰσ-
χυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι· ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν
καὶ διψῶμεν καὶ γυμνιτεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν· καὶ κο-
πιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσί· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν·
διωκόμενοι ἀνεχόμεθα· βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν. ὡς περικα-
θάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν πάντων περίψημα ἕως ἄρτι. οὐκ ἐν-
τρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα· ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ.
ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν χριστῷ· ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας. ἐν γὰρ
χριστῷ ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς μιμηταί μου γίνεσθε. ΡΛΒ
διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν τιμόθεον· ὅς ἐστι τέκνον μου ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν
κυρίῳ· ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδούς μου τὰς ἐν χριστῷ· καθὼς πανταχοῦ
ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω. ὡς μὴ ἐρχομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς ἐφυ-
σιώθησάν τινες. ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ· καὶ
γνώσομαι οὐ τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων· ἀλλὰ τὴν δύναμιν. οὐ γὰρ ἐν
λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· ἀλλ' ἐν δυνάμει. τί θέλετε; ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς
ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύματί τε πρᾳότητος; ὅλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία·
καὶ τοιαύτη πορνεία ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται· ὥστε γυναῖκά
τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν. καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ· καὶ οὐχὶ μᾶλλον
ἐπενθήσατε· ἵνα ἐξαρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποιήσας.
ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὼν τῷ σώματι, παρὼν δὲ τῷ πνεύματι, ἤδη κέκρικα ὡς
παρὼν τὸν οὕτως τοῦτο κατεργασάμενον ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν
ἰησοῦ χριστοῦ συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος σὺν τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν
ἰησοῦ χριστοῦ παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός·
ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἰησοῦ. οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν. ΡΛΓ
οὐκ οἴδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ; ἐκκαθάρατε τὴν παλαιὰν
ζύμην· ἵνα ἦτε νέον φύραμα, καθώς ἐστε ἄζυμοι. καὶ γὰρ τὸ πάσχα
ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη χριστός· ὥστε ἑορτάζωμεν μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ· μηδὲ
ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας· ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ
ἀληθείας. ἔγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, μὴ συναναμίγνυσθαι πόρ- ΡΛΔ
νοις· καὶ οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου ἢ τοῖς πλεονέ-
κταις ἢ ἅρπαξιν ἢ εἰδωλολάτραις· ἐπεὶ ὀφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ
κόσμου ἐξελθεῖν. νυνὶ δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι· ἐάν τις
ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ᾖ πόρνος, ἢ πλεονέκτης ἢ εἰδω-

λολάτρης ἢ λοίδορος ἢ μέθυσος ἢ ἅρπαξ· τῷ τοιούτῳ μηδὲ
συνεσθίειν. τί γάρ μοι καὶ τοὺς ἔξω κρίνειν· οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς
κρίνετε; τοὺς δὲ ἔξω ὁ θεὸς κρίνει· καὶ ἐξαρεῖτε τὸν πονηρὸν
ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. τολμᾷ τις ὑμῶν πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον
κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων; οὐκ οἴδατε
ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινοῦσιν; καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσ-
μος, ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλαχίστων. οὐκ οἴδατε ὅτι ἀγγέ-
λους κρινοῦμεν; μήτι γε βιωτικά. βιωτικὰ μὲν οὖν κριτήρια
ἐὰν ἔχητε, τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τούτους καθίζετε.
πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. οὕτως οὐκ ἔνι ἐν ὑμῖν σοφὸς οὐδὲ εἷς·
ὃς δυνήσεται διακρῖναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ; ἀλλὰ
ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφοῦ κρίνεται· καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων. ἤδη μὲν
οὖν ὅλως ἥττημα ὑμῖν ἐστιν. ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν·
διατί οὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε· ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀπο-
στερεῖτε· καὶ ταῦτα ἀδελφούς. ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι βα-
σιλείαν θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν; μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι
οὔτε εἰδωλολάτραι· οὔτε μοιχοί· οὔτε μαλακοί· οὔτε ἀρσενο-
κοῖται· οὔτε πλεονέκται· οὔτε κλέπται· οὔτε μέθυσοι· οὐ λοί-
δοροι· οὐχ ἅρπαγες. βασιλείαν θεοῦ κληρονομήσουσι· καὶ ταῦ-
τά τινες ἦτε, ἀλλὰ ἀπελούσασθε· ἀλλὰ ἡγιάσθητε· ἀλλὰ ἐδικαιώ-
θητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ· καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ θεοῦ ἡμῶν.
ρλε Πάντα μοι ἔξεστιν· ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεσ-
τιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος. τὰ βρώματα τῇ κοι-
λίᾳ, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦ-
τα καταργήσει. τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ· ἀλλὰ τῷ κυρίῳ· καὶ ὁ κύριος
τῷ σώματι. ὁ δὲ θεὸς καὶ τὸν κύριον ἤγειρε· καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ. οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη χριστοῦ ἐστιν;
ἄρας οὖν τὰ μέλη τοῦ χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; μὴ γένοιτο.
οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἓν σῶμά ἐστιν; ἔσονται
γάρ φησιν οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὁ δὲ κολλώμενος τῷ κυρίῳ ἓν πνεῦμα
ἐστί. φεύγετε τὴν πορνείαν· πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄν-
θρωπος, ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον
σῶμα ἁμαρτάνει. ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ
ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ; ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς

δοξάσατε δὴ τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἅτινά ἐστι τοῦ θεοῦ. περὶ δὲ ὧν ἐγράψατέ μοι· καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι· διὰ δὲ τὰς πορνείας, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω· καὶ ἑκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω. τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλομένην εὔνοιαν ἀποδιδότω· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί· ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ὁ ἀνήρ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ἡ γυνή. μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μή τι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρόν, ἵνα σχολάζητε τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ· καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρχεσθε· ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν. τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγήν. θέλω δὲ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἐμαυτόν· ἀλλ' ἕκαστος ἴδιον χάρισμα ἔχει ἐκ θεοῦ· ὃς μὲν οὕτως, ὃς δὲ οὕτως. λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις· καλὸν αὐτοῖς ἐστὶν ἐὰν μείνωσιν ὡς κἀγώ· εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν· κρεῖσσον γάρ ἐστι γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι. τοῖς δὲ γεγαμηκόσι παραγγέλλω οὐκ ἐγώ, ἀλλ' ὁ κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι· ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος, ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω· καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι. τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω, οὐχ ὁ κύριος· εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὐτὴ συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν. καὶ γυνὴ ἥτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ αὐτὸς συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω αὐτόν. ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικί, καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀνδρί· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστι· νῦν δὲ ἅγιά ἐστιν. εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωριζέσθω· οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ θεός. τί γὰρ οἶδας γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; ἢ τί οἶδας ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις; εἰ μὴ ἑκάστῳ ὡς ἐμέρισεν ὁ θεός, ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ κύριος, οὕτως περιπατείτω· καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι. περιτετμημένος τις ἐκλήθη, μὴ περιτεμνέσθω· ἡ περιτομὴ οὐδέν ἐστι, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν θεοῦ. ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει ᾗ ἐκλήθη ἐν ταύτῃ μενέτω. δοῦλος ἐκλήθης, μή σοι μελέτω· ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι. ὁ γὰρ ἐν κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος, ἀπελεύθερος κυρίου ἐστίν· ὁμοίως καὶ ὁ ἐλεύθερος κληθείς,

PAS

PAL

ρλη δοῦλός ἐστι χ(ριστο)ῦ· τιμῆς ἠγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώ(πων)·
ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη ἀδελφοί· ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ τῷ θ(ε)ῷ· πε-
ρὶ δὲ τῶν παρθένων, ἐπιταγὴν κ(υρίο)υ οὐκ ἔχω· γνώμην δὲ δίδωμι
ὡς ἠλεημένος ὑπὸ κ(υρίο)υ πιστὸς εἶναι. νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν
διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην· ὅτι καλὸν ἀν(θρώπ)ῳ, τὸ οὕτως εἶναι. δέδε-
σαι γυναικί· μὴ ζήτει λύσιν. λέλυσαι ἀπὸ γυναικός, μὴ ζήτει γυναῖ-
κα· ἐὰν δὲ καὶ γήμῃς, οὐχ ἥμαρτες· καὶ ἐὰν γήμῃ ἡ παρθένος, οὐχ ἥμαρτε.
θλῖψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἕξουσιν οἱ τοιοῦτοι. ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι. τοῦτο
δέ φημι ἀδελφοί· ὁ καιρὸς συνεσταλμένος τὸ λοιπόν ἐστιν· ἵνα καὶ οἱ
ἔχοντες γυναῖκας, ὡς μὴ ἔχοντες ὦσι· καὶ οἱ κλαίοντες ὡς μὴ κλαίοντες·
καὶ οἱ χαίροντες ὡς μὴ χαίροντες· καὶ οἱ ἀγοράζοντες ὡς μὴ κατέχοντες·
καὶ οἱ χρώμενοι τῷ κόσμῳ τούτῳ ὡς μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ
τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου· θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι· ὁ ἄγα-
μος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κ(υρίο)υ, πῶς ἀρέσει τῷ κ(υρί)ῳ· ὁ δὲ γαμήσας, μεριμνᾷ
τὰ τοῦ κόσμου πῶς ἀρέσει τῇ γυναικί· μεμέρισται καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος·
ρλθ ἡ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κ(υρίο)υ ἵνα ᾖ ἁγία καὶ σώματι καὶ πν(εύματ)ι· ἡ δὲ γα-
μήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου πῶς ἀρέσει τῷ ἀνδρί· τοῦτο δὲ πρὸς
τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον λέγω· οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλ-
λὰ πρὸς τὸ εὔσχημον, καὶ εὐπρόσεδρον τῷ κ(υρί)ῳ ἀπερισπάστως. εἰ δέ τις
ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει ἐὰν ᾖ ὑπέρακμος καὶ οὕτως
ὀφείλει γίνεσθαι, ὃ θέλει ποιείτω· οὐχ ἁμαρτάνει· γαμείτωσαν. ὃς δὲ
ἕστηκεν ἑδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἐξουσίαν δὲ ἔχει πε-
ρὶ τοῦ ἰδίου θελήματος· καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τοῦ τη-
ρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιεῖ· ὥστε καὶ ὁ ἐκγαμίζων καλῶς
ποιεῖ· ὁ δὲ μὴ ἐκγαμίζων κρεῖσσον ποιεῖ. γυνὴ δέδεται νόμῳ ἐφ' ὅσον
χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ καὶ κοιμηθῇ ὁ ἀνήρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ᾧ θέ-
λει γαμηθῆναι· μόνον ἐν κ(υρί)ῳ. μακαριωτέρα δέ ἐστιν, ἐὰν οὕτως μεί-
νῃ κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ δὲ κἀγὼ πν(εῦμ)α θ(εο)ῦ ἔ(χειν)· Ἀρ(χή)· περὶ δὲ
τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι πάντες γνῶσιν ἔχομεν· ἡ γνῶσις φυσι-
οῖ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ· εἰ δέ τις δοκεῖ εἰδέναι τι, οὐδέπω οὐδὲν
ἔγνωκε καθὼς δεῖ γνῶναι. εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν θ(εὸ)ν, οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐ-
τοῦ· περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων· οἴδαμεν ὅτι οὐ-
δὲν εἴδωλον ἐν κόσμῳ· καὶ ὅτι οὐδεὶς θ(εὸ)ς ἕτερος εἰ μὴ εἷς. καὶ γὰρ

εἴπερ εἰσὶ θεοὶ λεγόμενοι· εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς· ὥσπερ
εἰσὶ θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοί· ἀλλ᾽ ἡμῖν εἷς θεὸς ὁ πατήρ· ἐξ οὗ τὰ
πάντα καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν· καὶ εἷς κύριος ἰησοῦς χριστὸς δι᾽ οὗ τὰ πάντα· καὶ ἡ-
μεῖς δι᾽ αὐτοῦ· ἀλλ᾽ οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνῶσις· τινὲς δὲ τῇ συνειδήσει τοῦ
εἰδώλου ἕως ἄρτι· ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσι· καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν
ἀσθενὴς οὖσα μολύνεται· βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ θεῷ· οὔτε γὰρ
ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν· οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα· ΡΗ
βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς
ἀσθενοῦσιν· ἐὰν γάρ τις ἴδῃ σε τὸν ἔχοντα γνῶσιν ἐν εἰδωλείῳ
κατακείμενον· οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθή-
σεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν· καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελ-
φὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει δι᾽ ὃν χριστὸς ἀπέθανεν· οὕτως δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς
ἀδελφοὺς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν· εἰς χριστὸν ἁμαρ-
τάνετε· διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου· οὐ μὴ φάγω
κρέα εἰς τὸν αἰῶνα· ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω· οὐκ εἰ-
μὶ ἀπόστολος· οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος· οὐχὶ ἰησοῦν χριστὸν τὸν κύριον ἡμῶν ἑώρακα·
οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ· εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος· ἀλλά-
γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς· ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ·
ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστί· μὴ οὐκ ἔχομεν ΡΙΑ
ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν· μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυ-
ναῖκα περιάγειν· ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ
κυρίου καὶ κηφᾶς· ἢ μόνος ἐγὼ καὶ βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ
μὴ ἐργάζεσθαι· τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ· τίς φυ-
τεύει ἀμπελῶνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει· ἢ τίς ποιμαί-
νει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει· μὴ κατὰ
ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ· ἢ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει· ἐν γὰρ τῷ μωσέ-
ως νόμῳ γέγραπται· οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα· μὴ τῶν βοῶν μέ-
λει τῷ θεῷ· ἢ δι᾽ ἡμᾶς πάντως λέγει· δι᾽ ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη· ὅτι ἐ-
π᾽ ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν· καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος
αὐτοῦ μετέχειν ἐπ᾽ ἐλπίδι· εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα
εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν· εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑ-
μῶν μετέχουσιν· οὐ μᾶλλον ἡμεῖς· ἀλλ᾽ οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξου-
σίᾳ ταύτῃ· ἀλλὰ πάντα στέγομεν ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δῶμεν

ἐν χαλίνῳ οὐ κημώσεις

ρμβ τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ χριστοῦ. οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι
ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν; οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες τῷ θυ-
σιαστηρίῳ συμμερίζονται; οὕτως καὶ ὁ κύριος διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέ-
λιον καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν. ἐγὼ δὲ οὐδενὶ ἐχρησάμην
τούτων. οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως γένηται ἐν ἐμοί. καλὸν γάρ
μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν· ἢ τὸ καύχημά μου ἵνα τις κενώσῃ. ἐὰν γὰρ
εὐαγγελίζωμαι οὐκ ἔστι μοι καύχημα. ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται. οὐ-
αὶ δέ μοι ἐστὶν ἐὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι. τίς οὖν μοί ἐστιν ὁ μισθός; ἵνα
εὐαγγελιζόμενος. ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ. εἰς τὸ μὴ
καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. ἐλεύθερος γὰρ
ρμγ ὢν ἐκ πάντων. πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα. ἵνα τοὺς πλείονας κερ-
δήσω. καὶ ἐγενόμην τοῖς ἰουδαίοις ὡς ἰουδαῖος. ἵνα ἰουδαίους
κερδήσω. τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον. ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερ-
δήσω. τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος. μὴ ὢν ἄνομος θεῷ. ἀλλ' ἔννομος
χριστῷ. ἵνα κερδήσω ἀνόμους. ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθε-
νής. ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω. τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα.
ἵνα πάντως τινὰς σώσω. τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον ἵνα
συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι. οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες
πάντες μὲν τρέχουσιν. εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; οὕτως τρέχετε
ἵνα καταλάβητε. πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται. ἐ-
κεῖνοι οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν. ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον.
ἐγὼ τοίνυν οὕτως τρέχω ὡς οὐκ ἀδήλως. οὕτως πυκτεύω ὡς οὐκ ἀ-
έρα δέρων. ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ. μή-
πως ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι. οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνο-
ἀρ εἶν ἀδελφοί. ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν
καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον. καὶ πάντες εἰς τὸν μωσῆν
ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ. καὶ πάντες τὸ αὐτὸ
βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον. καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπι-
ον. ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας. ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ χριστός.
ρμδ ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ θεός. κατεστρώθησαν
ἐν τῇ ἐρήμῳ. ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν. εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς
ἐπιθυμητὰς κακῶν. καθὼς κἀκεῖνοι ἐπεθύμησαν. μηδὲ εἰδωλο-
λάτραι γίνεσθε καθώς τινες αὐτῶν ὥσπερ γέγραπται. ἐκάθισεν

ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἀνέστησαν παίζειν. μηδὲ πορνεύωμεν
καθώς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπεσον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἴκοσι
τρεῖς χιλιάδες. μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν χν, καθώς τινες αὐτῶν
ἐπείρασαν καὶ ὑπὸ τῶν ὄφεων ἀπώλοντο. μηδὲ γογγύζετε, κα-
θώς τινες αὐτῶν ἐγόγγυσαν καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ. ταῦτα
δὲ πάντα τύποι συνέβαινον ἐκείνοις. ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡ-
μῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν. ὥστε ὁ δοκῶν ἑ-
στάναι βλεπέτω μὴ πέσῃ. πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀν- ρλε
θρώπινος. πιστὸς δὲ ὁ θς, ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύ-
νασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν τοῦ δύνασθαι
ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν. διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλο-
λατρείας. ὡς φρονίμοις λέγω· κρίνατε ὑμεῖς ὅ φημι. τὸ ποτήρι-
ον τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ
χυ ἐστιν; ὅτι εἷς ἄρτος, ἓν σῶμα οἱ πολλοί ἐσμεν· οἱ γὰρ πάντες ἐκ
τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν. βλέπετε τὸν ἰηλ κατὰ σάρκα· οὐχὶ οἱ ἐσ-
θίοντες τὰς θυσίας κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσί; τί οὖν φημι;
ὅτι εἴδωλόν ἐστί τι, ἢ ὅτι εἰδωλόθυτόν τι ἐστιν; ἀλλ' ὅτι ἃ θύει τὰ ἔθνη,
δαιμονίοις θύει καὶ οὐ θεῷ· οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων
γίνεσθαι. οὐ δύνασθε ποτήριον κυ πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων.ˣ ἢ
παραζηλοῦμεν τὸν κν; μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν; πάντα μοι ἔξε- ρλϛ
στιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδο-
μεῖ. μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητείτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου ἕκαστος.
πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες
διὰ τὴν συνείδησιν· τοῦ γὰρ κυ ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. εἰ
δέ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων καὶ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ πα-
ρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησι-
ν. ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ, τοῦτο εἰδωλόθυτόν ἐστι, μὴ ἐσθίετε δι' ἐκεῖ- ρλζ
νον τὸν μηνύσαντα καὶ τὴν συνείδησιν. τοῦ γὰρ κυ ἡ γῆ καὶ τὸ πλή-
ρωμα αὐτῆς. συνείδησιν δὲ λέγω οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὴν τοῦ
ἑτέρου. ἱνατί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδή-
σεως; εἰ ἐγὼ χάριτι μετέχω, τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐ-
χαριστῶ; εἴτε οὖν ἐσθίετε, εἴτε πίνετε, εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν θῦ
ποιεῖτε. ἀπρόσκοποι γίνεσθε καὶ Ἰουδαίοις καὶ Ἕλλησι καὶ τῇ ἐκ-

ˣ οὐ δύνασθε τραπέζης κυ μετέχειν καὶ τραπέζης δαιμονίων.

κλησίαι τοῦ θεοῦ. καθὼς κἀγὼ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζητῶν τὸ
ἐμαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσι. μιμηταί
μου γίνεσθε καθὼς κἀγὼ Χριστοῦ. ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί, ὅτι πάντα
μου μέμνησθε, καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις κατέχετε.
ὑπὲρ ἡμῶν θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστός ἐστι. κεφα-
λὴ δὲ γυναικὸς ὁ ἀνήρ. κεφαλὴ δὲ Χριστοῦ ὁ θεός. πᾶς ἀνὴρ προσευχόμε-
νος ἢ προφητεύων κατὰ κεφαλῆς ἔχων, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐ-
τοῦ. πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ προφητεύουσα ἀκατακαλύ-
πτῳ τῇ κεφαλῇ, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν ἑαυτῆς. ἓν γάρ ἐστι καὶ
αὐτὸ τῇ ἐξυρημένῃ. εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται γυνή, καὶ κειράσθω.
εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι, κατακαλυπτέσθω.
ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλήν, εἰκὼν
ρκη καὶ δόξα θεοῦ ὑπάρχων. γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐστιν. οὐ γάρ ἐστιν ἀνὴρ
ἐκ γυναικός, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός. καὶ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυ-
ναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα. διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξου-
σίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους. πλὴν οὔτε ἀνὴρ χω-
ρὶς γυναικός, οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρὸς ἐν κυρίῳ. ὥσπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ
τοῦ ἀνδρός, οὕτως καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικός. τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ
θεοῦ. ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε. πρέπον ἐστὶ γυναῖκα ἀκατακάλυπτον
τῷ θεῷ προσεύχεσθαι; ἢ οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις διδάσκει ὑμᾶς,
ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾷ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστι. γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾷ, δόξα
αὐτῇ ἐστιν. ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίου δέδοται. εἰ δέ τις δοκεῖ φι-
λόνεικος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκ-
ρκθ κλησίαι τοῦ θεοῦ. τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαινῶ, ὅτι οὐκ εἰς τὸ
κρεῖττον, ἀλλ' εἰς τὸ ἧττον συνέρχεσθε. πρῶτον μὲν γὰρ συνερχο-
μένων ὑμῶν ἐν ἐκκλησίᾳ, ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν, καὶ
μέρος τι πιστεύω. δεῖ γὰρ καὶ αἱρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ δόκιμοι
φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν. συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτό,
οὐκ ἔστι κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν. ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον
προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν. καὶ ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει.
μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν; ἢ τῆς ἐκκλησίας
τοῦ θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας; τί ὑ-
μῖν εἴπω; ἐπαινέσω ὑμᾶς ἐν τούτῳ; οὐκ ἐπαινῶ. ἐγὼ
παρέλαβον ἀπὸ τοῦ κυρίου ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν. ὅτι ὁ κύριος Ἰησοῦς

τῇ νυκτὶ ᾗ παρεδίδοτο ἔλαβεν ἄρτον καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε
καὶ εἶπε· λάβετε φάγετε· τοῦτό μού ἐστι τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλώμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· ὡσαύτως καὶ
τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι λέγων· τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ
διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε ὁσάκις ἂν πίνητε
εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· ὁσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον· καὶ τὸ
ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ κυρίου καταγγέλλετε· ἄχρις
οὗ ἂν ἔλθῃ· ὥστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον· ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ
κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ κυρίου· δο-
κιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν· καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω· καὶ ἐκ τοῦ
ποτηρίου πινέτω· ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κρίμα ἑαυτῷ
ἐσθίει καὶ πίνει· μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ κυρίου· διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ
ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι καὶ κοιμῶνται ἱκανοί· εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, ρη
οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα· κρινόμενοι δὲ ὑπὸ κυρίου παιδευόμεθα ἵνα μὴ
σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν· ὥστε ἀδελφοί μου συνερχόμενοι
εἰς τὸ φαγεῖν· ἀλλήλους ἐκδέχεσθε· εἰ δέ τις πεινᾷ ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω·
ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε· τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἂν ἔλθω διατάξομαι.
περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν· οἴδατε ὅτι
ἔθνη ἦτε πρὸς τὰ εἴδωλα τὰ ἄφωνα ὡς ἂν ἤγεσθε ἀπαγόμενοι.
διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι θεοῦ λαλῶν λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦν·
καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν κύριον Ἰησοῦν· εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἁγίῳ· διαιρέσεις δὲ χα-
ρισμάτων εἰσί· τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσί· καὶ
ὁ αὐτὸς κύριος· καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσίν· ὁ δὲ αὐτός ἐστι θεὸς ὁ ἐ-
νεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν· ἑκάστῳ δὲ δίδοται ἡ φανέρωσις τοῦ ρια
πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον· ᾧ μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδοται λόγος σο-
φίας· ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· ἑτέρῳ δὲ πίστις
ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι· ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι·
ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων· ἄλλῳ δὲ προφητεία· ἄλλῳ
δὲ διακρίσεις πνευμάτων· ἑτέρῳ δὲ γένη γλωσσῶν· ἄλλῳ δὲ ἑρμηνεία
γλωσσῶν· πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· διαιροῦν
ἑκάστῳ ἰδίᾳ καθὼς βούλεται· καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἕν ἐστι καὶ μέ- ρβ
λη ἔχει πολλά· πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἑνὸς πολλὰ
ὄντα ἕν ἐστι σῶμα· οὕτω καὶ ὁ Χριστός· καὶ γὰρ ἐν ἑνὶ πνεύματι ἡμεῖς πάντες
εἰς ἓν σῶμα ἐβαπτίσθημεν· εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες· εἴτε δοῦ-
λοι εἴτε ἐλεύθεροι· καὶ πάντες εἰς ἓν πνεῦμα ἐποτίσθημεν· καὶ γὰρ τὸ
σῶμα οὐκ ἔστιν ἓν μέλος, ἀλλὰ πολλά· ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς ὅτι

οὐκ εἰμὶ χείρ· οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ
τοῦ σώματος; καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς· ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, οὐκ
εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος; εἰ ὅ-
λον τὸ σῶμα ὀφθαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή; ποῦ ἡ ὄσφρησις; νυνὶ δὲ ὁ θεὸς
ἔθετο τὰ μέλη, ἓν ἕκαστον αὐτῶν ἐν τῷ σώματι καθὼς ἠθέλησεν.
εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἓν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα; νῦν δὲ πολλὰ μὲν μέλη, ἓν δὲ
σῶμα. οὐ δύναται ὁ ὀφθαλμὸς εἰπεῖν τῇ χειρί· χρείαν σου οὐκ ἔχω,
ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσί· χρείαν ὑμῶν οὐκ ἔχω, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλ-
λον τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν ἀναγκαῖα
ἐστί· καὶ ἃ δοκοῦμεν ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σώματος, τούτοις
τιμὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν· καὶ τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν, εὐσχη-
μοσύνην περισσοτέραν ἔχει· τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν, οὐ χρείαν ἔχει·
ἀλλ' ὁ θεὸς συνεκέρασε τὸ σῶμα, τῷ ὑστεροῦντι περισσοτέραν
δοὺς τιμήν, ἵνα μὴ ᾖ σχίσμα ἐν τῷ σώματι· ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων
μεριμνῶσι τὰ μέλη. καὶ εἴτε πάσχει ἓν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ
μέλη· εἴτε δοξάζεται ἓν μέλος, συγχαίρει πάντα τὰ μέλη.
ΡΝΓ ὑμεῖς δέ ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους. καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ θεὸς ἐν
τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασ-
κάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις,
κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδάσ-
καλοι; μὴ πάντες δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων;
μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι; ζηλοῦτε
δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα· καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν
δείκνυμι. ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην
δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. καὶ ἐ-
ὰν ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶ-
σιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην
δὲ μὴ ἔχω, οὐθέν εἰμι. καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου,
ΡΝΔ καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ
ἔχω, οὐθὲν ὠφελοῦμαι. ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγά-
πη οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσ-
χημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν,
οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει,
πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. ἡ ἀγάπη οὐδέ-
ποτε ἐκπίπτει. εἴτε δὲ προφητεῖαι, καταργηθήσονται· εἴτε γλῶσ-
σαι, παύσονται· εἴτε γνῶσις, καταργηθήσεται. ἐκ μέρους δὲ

γινώσκομεν· καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν· ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέ-
λειον, τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται· ἀρ ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς
νήπιος ἐλάλουν· ὡς νήπιος ἐφρόνουν· ὡς νήπιος ἐλογιζόμην·
ὅτε δὲ γέγονα ἀνήρ, κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου· βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσό-
πτρου ἐν αἰνίγματι· τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι
γινώσκω ἐκ μέρους· τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην· νυνὶ δὲ
μένει πίστις· ἐλπίς· ἀγάπη· τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη·
ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά· μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε· ὁ γὰρ λαλῶν γλώσσῃ
οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ· ἀλλὰ τῷ θεῷ· οὐδεὶς γὰρ ἀκούει· πνεύματι δὲ λαλεῖ μυ-
στήρια· ὁ δὲ προφητεύων ἀνθρώποις λαλεῖ· οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ
παραμυθίαν· ὁ λαλῶν γλώσσῃ ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφητεύων
ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ· θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις· μᾶλλον
δὲ ἵνα προφητεύητε· μείζων γὰρ ὁ προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις·
ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ· ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομὴν λάβῃ· νυ- ρια
νὶ δὲ ἀδελφοὶ ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν, τί ὑμᾶς
ὠφελήσω· ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει· ἢ ἐν γνώσει· ἢ ἐν προ-
φητείᾳ ἢ ἐν διδαχῇ· ὅμως τὰ ἄψυχα φωνὴν διδόντα· εἴτε αὐλὸς
εἴτε κιθάρα· ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθόγγοις μὴ δῷ, πῶς γνωσθήσεται
τὸ αὐλούμενον ἢ τὸ κιθαριζόμενον· καὶ γὰρ ἐὰν ἄδηλον φωνὴν
σάλπιγξ δῷ, τίς παρασκευάσεται εἰς πόλεμον· οὕτως καὶ ὑμεῖς διὰ
τῆς γλώσσης· ἐὰν μὴ εὔσημον λόγον δῶτε, πῶς γνωσθήσεται τὸ λα- ἑρμηνεύῃ
λούμενον· ἔσεσθε γὰρ εἰς ἀέρα λαλοῦντες· τοσαῦτα εἰ τύχοι γένη
φωνῶν ἐστὶν ἐν κόσμῳ καὶ οὐδὲν αὐτῶν ἄφωνον· ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν
δύναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος· καὶ ὁ λαλῶν ἐν ἐ-
μοὶ βάρβαρος· οὕτως καὶ ὑμεῖς· ἐπεὶ ζηλωταί ἐστε πνευμάτων· πρὸς τὴν οἰ-
κοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε· διόπερ ὁ λαλῶν γλώ-
σσῃ, προσευχέσθω ἵνα διερμηνεύῃ· ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι γλώσσῃ,
τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται· ὁ δὲ νοῦς μου, ἄκαρπός ἐστι· τί οὖν ἐστι; προσ-
εύξομαι τῷ πνεύματι· προσεύξομαι δὲ καὶ τῷ νοΐ· ἐπεὶ ἐὰν εὐλογήσῃς τῷ
πνεύματι ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου πῶς ἐρεῖ τὸ ἀμὴν ἐπὶ τῇ σῇ
εὐχαριστίᾳ· ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδε· σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς·
ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται· εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου· πάντων
ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλῶν· ἀλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε
λόγους διὰ τοῦ νοός μου λαλῆσαι· ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω·
ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ· ἀδελφοί· μὴ παιδία γίνεσθε θ ρνε
ταῖς φρεσίν· ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε· ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται

ὅτι ἐν ἑτερογλώσσοις· καὶ ἐν χείλεσιν ἑτέροις λαλήσω τῷ
λαῷ τούτῳ· καὶ οὐδ' οὕτως εἰσακούσονταί μου λέγει κς· ὥστε
αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖόν εἰσιν· οὐ τοῖς πιστεύουσιν· ἀλλὰ τοῖς ἀ-
πίστοις· ἡ δὲ προφητεία οὐ τοῖς ἀπίστοις· ἀλλὰ τοῖς πιστεύου-
σιν· ἐὰν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ πάντες γλώ-
σσαις λαλῶσιν· εἰσέλθωσι δὲ ἰδιῶται ἢ ἄπιστοι οὐκ ἐροῦσιν ὅ-
τι μαίνεσθε; ἐὰν δὲ πάντες προφητεύωσιν· εἰσέλθῃ δέ τις ἄπι-
στος ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων· καὶ οὕτω τὰ κρυπτὰ τῆς
καρδίας αὐτοῦ φανερὰ γίνεται· καὶ οὕτω πεσὼν ἐπὶ πρόσω-
πον προσκυνήσει τῷ θῷ· ἀπαγγέλλων ὅτι ὁ θς ἐν ὑμῖν ἐστί· τί
ΡΝΖ οὖν ἐστιν ἀδελφοί· ὅταν συνέρχησθε, ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν
ἔχει· ἑρμηνείαν ἔχει· πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω· εἴτε γλώσ-
σῃ λαλεῖ· κατὰ δύο ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς· καὶ εἷς διερμηνευέτω·
ἐὰν δὲ μὴ ᾖ διερμηνευτὴς σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ· ἑαυτῷ δὲ λαλεί-
τω καὶ τῷ θῷ· προφῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλείτωσαν· καὶ οἱ ἄλ-
λοι διακρινέτωσαν· ἐὰν δὲ ἄλλῳ ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ ὁ πρῶ-
τος σιγάτω· δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα πάντες προφητεύειν· ἵνα πάν-
τες μανθάνωσι καὶ πάντες παρακαλῶνται· καὶ πνεύματα προφη-
τῶν προφήταις ὑποτάσσεται· οὐ γάρ ἐστιν ἀκαταστασίας ὁ θς· ἀλλ' εἰ-
ρήνης· ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων· αἱ γυναῖκες ὑμῶν
ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· οὐ γὰρ ἐπιτέτραπται αὐταῖς λα-
λεῖν· ἀλλ' ὑποτάσσεσθαι καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει· εἰ δέ τι μαθεῖν θέλουσιν
ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν· αἰσχρὸν γάρ ἐστι
γυναιξὶν ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν· ἢ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ θῦ ἐξῆλ-
θεν; ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησεν· εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι
ἢ πνευματικός, ἐπιγινωσκέτω ἃ γράφω ὑμῖν· ὅτι κυ εἰσὶν ἐντολαί·
εἰ δέ τις ἀγνοεῖ ἀγνοείτω· ὥστε ἀδελφοὶ ζηλοῦτε τὸ προφη-
τεύειν· καὶ τὸ λαλεῖν γλώσσαις μὴ κωλύετε· πάντα δὲ εὐσχημόνως
ΡΝΗ καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω· γνωρίζω δὲ ὑμῖν ἀδελφοί
τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν· ὃ καὶ παρελάβετε· ἐν ᾧ
καὶ ἑστήκατε· δι' οὗ καὶ σώζεσθε· τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην
ὑμῖν εἰ κατέχετε· ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε· παρέδωκα γὰρ
ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ καὶ παρέλαβον· ὅτι χς ἀπέθανεν ὑπὲρ
τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς· ὅτι ἐτάφη· καὶ ὅτι ἐγήγερ-
ται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς· καὶ ὅτι ὤφθη κηφᾷ·
εἶτα τοῖς δώδεκα· ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις

ἀδελφοῖς ἐφάπαξ· ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι· τινὲς δὲ
καὶ ἐκοιμήθησαν· ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ· εἶτα τοῖς ἀποστόλοις
πᾶσιν· ἔσχατον δὲ πάντων ὡσπερεὶ τῷ ἐκτρώματι ὤφθη κἀ-
μοί· ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων· ὃς οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς
καλεῖσθαι ἀπόστολος· διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ· χά-
ριτι δὲ θεοῦ εἰμι ὅ εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη· ἀλλὰ
περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα· οὐκ ἐγὼ δέ· ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ
θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί· εἴτε οὖν ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι οὕτως κηρύσσομεν καὶ οὕ-
τως ἐπιστεύσατε· εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερ- ΡΝΘ
ται, πῶς λέγουσί τινες ἐν ὑμῖν ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν· εἰ δὲ
ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται· εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐ-
γήγερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν· κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ἡμῶν· εὑρισ-
κόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ θεοῦ· ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ
θεοῦ ὅτι ἤγειρε τὸν Χριστόν· ὃν οὐκ ἤγειρεν, εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται· οὐ-
δὲ Χριστὸς ἐγήγερται· εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ἡμῶν· ἔτι
ἐστὲ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ ἀπώλο-
ντο· εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἠλπικότες ἐσμὲν ἐν Χριστῷ μόνον· ἐλεει-
νότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν· νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν· ἀ- ΡΞ
παρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο· ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνα-
τος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν· ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάν-
τες ἀποθνήσκουσιν, οὕτως καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθή-
σονται· ἕκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστός· ἔπειτα
οἱ τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ· εἶτα τὸ τέλος· ὅταν παραδῷ
τὴν βασιλείαν τῷ θεῷ καὶ πατρί· ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ
πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν· δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν· ἄχρι
οὗ ἂν θῇ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ· ὅταν δὲ εἴπῃ ὅ-
τι πάντα ὑποτέτακται· δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ
τὰ πάντα· ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ
αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα·
ἵνα ᾖ ὁ θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν· ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι ΡΞΑ
ὑπὲρ τῶν νεκρῶν· εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται· τί καὶ βαπτίζον-
ται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν· τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν·
καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω· νὴ τὴν ἡμετέραν καύχησιν ἣν ἔχω ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν· εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί
μοι τὸ ὄφελος· εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, φάγωμεν καὶ πίωμεν· αὔρι-
ον γὰρ ἀποθνήσκομεν· μὴ πλανᾶσθε· φθείρουσιν ἤθη χρηστὰ

[illegible]

ὁμιλίαι κακαί· ἐκνήψατε δικαίως καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἀγνω-
σίαν γὰρ θ(εο)ῦ τινὲς ἔχουσι· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω· ἀλλ' ἐρεῖ
τις· πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί· ποίῳ δὲ σώματι ἔρχονται· ἄφρον
σὺ ὃ σπείρεις οὐ ζωοποιεῖται ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ· καὶ ὃ σπείρεις
οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπείρεις· ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον εἰ τύ-
χοι σίτου ἤ τινος τῶν λοιπῶν· ὁ δὲ θ(εὸ)ς αὐτῷ δίδωσι σῶμα κα-
θὼς ἠθέλησε· καὶ ἑκάστῳ τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον σῶμα· οὐ
ρξβ πᾶσα σὰρξ ἡ αὐτὴ σάρξ· ἀλλὰ ἄλλη μὲν ἀνθρώπων· ἄλλη δὲ σὰρξ
κτηνῶν· ἄλλη δὲ ἰχθύων· ἄλλη δὲ πτηνῶν· καὶ σώματα ἐπ-
ουράνια καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλ' ἑτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπ-
ουρανίων δόξα· ἑτέρα δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων· ἄλλη δόξα
ἡλίου καὶ ἄλλη σελήνης· καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ
γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ· οὕτως καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νε-
κρῶν· σπείρεται ἐν φθορᾷ· ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ·
σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ· ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ·
ἐγείρεται ἐν δυνάμει· σπείρεται σῶμα ψυχικόν· ἐγείρεται σῶμα πνευμα-
τικόν· ἔστι σῶμα ψυχικόν καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν· οὕτως καὶ γέγραπται· ἐγένε-
το ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς
πν(εῦμ)α ζωοποιοῦν· ἀλλ' οὐ πρῶτον τὸ πν(ευματ)ικόν· ἀλλὰ τὸ ψυχικόν·
ρξγ ἔπειτα τὸ πν(ευματ)ικόν· ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός· ὁ δεύτερος ἄν-
θρωπος ὁ κ(ύριο)ς ἐξ οὐρανοῦ· οἷος ὁ χοϊκὸς τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ οἷος
ὁ ἐπουράνιος τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι· καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν
τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ· φορέσωμεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου·
τοῦτο δέ φημι ἀδελφοί· ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν θ(εο)ῦ κλη-
ρονομῆσαι οὐ δύναται· οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κλη-
ρονομεῖ· ἰδοὺ μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες μὲν οὐ κοιμηθη-
σόμεθα· πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα· ἐν ἀτόμῳ ἐν ῥιπῇ ὀφ-
θαλμοῦ· ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· σαλπίσει γάρ· καὶ οἱ νεκροὶ
ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι· καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα· δεῖ γὰρ
τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν· καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο
ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν· ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐν-
δύσηται ἀθανασίαν· τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῖκος· ποῦ
σου θάνατε τὸ κέντρον· ποῦ σου ᾅδη τὸ νῖκος· τὸ δὲ κέν-
τρον τοῦ θανάτου ἡ ἁμαρτία· ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας
ὁ νόμος· τῷ δὲ θ(ε)ῷ χάρις τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νῖκος διὰ τοῦ
ρξδ κ(υρίο)υ ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ· ὥστε ἀδελφοί μου ἀγαπητοί· ἑδραῖοι

ἀμετακίνητοι· περισσεύοντες ἐν Πεδίοι τῷ ἔργῳ τοῦ κυ
πάντοτε· εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστι κενὸς ἐν κω·
περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους νται μο ὥσπερ διέταξα συλλέξ
ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, οὕτως καὶ ὑ οι μεῖς ποιεῖτε·
κατὰ μίαν σαββάτων· ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέτω θησαυ-
ρίζων ὅ τι ἂν εὐοδῶται· ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω τότε λογίαι γίνωνται·
ὅταν δὲ παραγένωμαι· οὓς ἐὰν δοκιμάσητε δι' ἐπιστολῶν τούτους
πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ· ἐὰν δὲ ᾖ ἄξιον ρξθ
τοῦ κἀμὲ πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ πορεύσονται· ἐλεύσομαι δὲ πρὸς
ὑμᾶς, ὅταν Μακεδονίαν διέλθω· Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι·
πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παραμενῶ ἢ καὶ παραχειμάσω· ἵνα
ὑμεῖς με προπέμψητε· οὗ ἐὰν πορεύωμαι· οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρ-
τι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν· ἐλπίζω δὲ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑ-
μᾶς, ἐὰν ὁ κς ἐπιτρέπῃ· ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς πεντη-
κοστῆς· θύρα γάρ μοι ἀνέῳγε μεγάλη καὶ ἐνεργής· καὶ ἀντικεί-
μενοι πολλοί· ἐὰν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος· βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται
πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον κυ ἐργάζεται ὡς καὶ ἐγώ· μή τις οὖν αὐ-
τὸν ἐξουθενήσῃ· προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ ἵνα ἔλθῃ πρός
με· ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν· περὶ δὲ Ἀπολλὼ
τοῦ ἀδελφοῦ, πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς
μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ· ἐ-
λεύσεται δὲ ὅταν εὐκαιρήσῃ· Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει· ρξς
ἀνδρίζεσθε· κραταιοῦσθε· πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω· πα-
ρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί· οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ· ὅτι ἐστὶν
ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας· καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτ(ούς)·
ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις· καὶ παντὶ τῷ συνερ-
γοῦντι καὶ κοπιῶντι· χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ
Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ· ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀν-
επλήρωσαν· ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν· ἐπιγι-
νώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους· ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι
τῆς Ἀσίας· ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν κω πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσ-
κιλλα· σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ· ἀσπάζονται ὑμᾶς
οἱ ἀδελφοὶ πάντες· ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ·
ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου· εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν κν ιν χν·
ἤτω ἀνάθεμα· μαρὰν ἀθά· ἡ χάρις τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ με

θυσιῶν· καὶ αὐτοῦ καὶ [illegible] τῶν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἀμήν.

πρὸς Κορινθίους [illegible] ἐγράφη [illegible] Φουρτουνάτου [illegible] Ἀχαϊκοῦ [illegible] Τιμοθέου

Ταύτην ἀποστέλλει ἀπὸ Μακεδονίας. ἡ δὲ πρόφασις τῆς ἐπιστολῆς αὕτη. ἐδόξαμεν οἱ Κορίνθιοι τὴν πρότερον ἐπιστολήν· καὶ τιμήσαντες ἐπὶ τῇ ἁμαρτίᾳ τοῦ λαμβάνοντος τὴν μητρυιάν· καὶ ἐλυπήθησαν ὡς παριδόντες τὸ τοιοῦτον ἁμάρτημα. εἶτα ὑφορώμενος ὅτι [illegible] τοιοῦτον· [illegible] τοῖς γράμμασι τοῦ νόμου· καὶ ἀφορμὴν [illegible] παρ' αὐτοῦ Χριστοῦ χάριν· καὶ μᾶλλον [illegible] τοῖς ἐν [illegible] ὅσα μὲν δὲ καὶ περὶ τῆς λογίας [illegible] φροντίζειν [illegible] γράφει ὁ ἀπόστολος· καὶ [illegible] ἀποδέχεται αὐτοὺς [illegible] καὶ [illegible] κέλευσιν [illegible] ἐν αὐτῇ δὲ [illegible] τοῦ νόμου τὸ γράμμα· καὶ δείκνυσιν ὅτι οὐ δεῖ [illegible] τὸ γράμμα [illegible] τοῦ νόμου· ἀλλ' ἐν [illegible] ὁμοίως [illegible] καὶ οὐ δεῖ [illegible] ἀλλ' ἐν [illegible] καὶ περὶ τῆς διακονίας· καὶ [illegible] τοὺς ψευδαποστόλους [illegible] ἀπὸ Χριστοῦ [illegible] εἰς τρίτον [illegible] ἁμαρτάνοντας. ἐν εὐχαριστίᾳ [illegible] τὴν ἐπιστολήν·

Πρόλογος τῆς πρὸς Κορινθίους δευτέρας ἐπιστολῆς

[illegible] ὁ λόγος [illegible] ἐν τῇ ἐπιστολῇ· περὶ [illegible] καὶ Κορινθίων [illegible] ἀποστόλων· καὶ [illegible] ὑποθέσεις [illegible] χάριτος θεοῦ καὶ περὶ [illegible] καὶ περὶ [illegible] καὶ περὶ [illegible] ἀλαζονείας καὶ πονηρίας:

Κεφάλαια τῆς πρὸς Κορινθίους δευτέρας ἐπιστολῆς

Εὐχαριστεῖ [illegible] ἐπὶ τοῖς [illegible] θεὶν καὶ φησίν·

Περὶ ὧν ἐπέσχε τῆς πρὸς αὐτοὺς καὶ φειδοῖ εἰς τὸ μὴ λυπῆν· εἰ καὶ
λοιπὸν ὠφελεῖ ἐπὶ τὸν διαπορνεύσαντα ἐπιτιμηθέντα ὧν καὶ συγχωρεῖ:
Περὶ τῆς ἑαυτοῦ θείας ὠφελείας καὶ τοῖς ἐπιτηδείοις· διὸ καὶ συμ-
φασθαί φησιν·
Περὶ τῆς χάριτος παλαιᾶς τε καὶ δόξης θειοτέρας τῆς κατὰ νόμον:-
Περὶ τῆς θείας δόξης καὶ τὸν ἀκόλουθον μόνοις τοῖς οἰκείοις ἡμῶν ἔχουσαν:
Περὶ τῆς χάριτος σὺν ἀσθενείας τῆς τοῦ σώματος ἀποθέσεως καὶ βίου ἀναλύσεως:
Περὶ τῆς ἑαυτοῦ φιλοθεότητος καὶ φιλαδελφίας τῆς κατὰ χ(ριστὸ)ν:
Ἀποδοχὴ τῆς Κορινθίους ὑπακοῆς καὶ ἀγάπης εὐφραινομένους ἐπ' αὐτοῖς:
Προτροπὴ εἰς ἐπίδοσιν χρημάτων ποικίλη· καὶ ἐπὶ μισθῶν διαποροῦντος ἐρχό(μενον):
Ἔτι περὶ τῆς Τίτου ἀποστολῆς καὶ τῶν ἄλλων παρ' αὐτοῦ:
Διήγησις τῶν ἰδίων πόνων καὶ προθέσεως καὶ τῆς ἐπὶ ταύτῃ χάριτος
πρὸς τὸ μὴ τοῖς ἐπιπλάστοις προσέχεσθαι Κορινθίοις:
Ἣν ἀντεξέτασις ἑαυτοῦ παρὰ τοὺς [illegible]:
Ἔλεγχος ἐκείνων:
Περὶ αὐτοῦ τὸ ἐπίπονον· τῷ παρὰ θεῷ τιμῶν τὸ ὠφελεῖν αὐτὸν τρέφ(ει):
Παρασκευὴ πρὸς τὴν μέλλουσαν ἑαυτοῦ παρουσίαν: στίχ(οι) λθ΄:

πρὸς κορινθίους ἐπιστολὴ β΄ τοῦ ἁγίου παύλου:

Παῦλος ἀπόστολος ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ· διὰ θελήματος θ(εο)ῦ· καὶ τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς·
τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θ(εο)ῦ τῇ οὔσῃ ἐν κορίνθῳ σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσι τοῖς
οὖσιν ἐν ὅλῃ τῇ ἀχαΐᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θ(εο)ῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς ἡμῶν·
καὶ κ(υρίο)υ ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ· εὐλογητὸς ὁ θ(εὸ)ς καὶ π(ατ)ὴρ τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ· ὁ π(ατ)ὴρ τῶν οἰκ- ρξϛ
τιρμῶν καὶ θ(εὸ)ς πάσης παρακλήσεως· ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ
τῇ θλίψει ἡμῶν· εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ
θλίψει διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ θ(εο)ῦ·
ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ χ(ριστο)ῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτως καὶ διὰ τοῦ χ(ριστο)ῦ
περισσεύει ἡ παράκλησις ἡμῶν· εἴτε δὲ θλιβόμεθα ὑπὲρ τῆς ὑμῶν πα-
ρακλήσεως καὶ σωτηρίας τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθη-
μάτων· ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν καὶ ἡ ἐλπὶς ἡμῶν [illegible]
[illegible] παρακαλούμεθα ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας· εἰδό-
τες ὅτι ὥσπερ κοινωνοί ἐστε τῶν παθημάτων, οὕτως καὶ τῆς παρακλήσεως·
οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοὶ ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενο- ρξη
μένης ἐν τῇ ἀσίᾳ· ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρήθημεν ὑπὲρ δύναμιν·
ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ
ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν· ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν

ἐφ᾽ ἑαυτοῖς· ἀλλ᾽ ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς· ὃς ἐκ τη-
λικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀλλὰ καὶ ῥύεται· εἰς ὃν ἠλπί-
καμεν· ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται· συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν
τῇ δεήσει· ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν
ρξθ εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν· ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστί· τὸ μαρτύριον
τῆς συνειδήσεως ἡμῶν· ὅτι ἐν ἁπλότητι καὶ εἰλικρινείᾳ θεοῦ· οὐκ ἐν σο-
φίᾳ σαρκικῇ ἀλλ᾽ ἐν χάριτι θεοῦ ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ περισ-
σοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς· οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν· ἀλλ᾽ ἢ ἃ ἀναγινώσ-
κετε· ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε· ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε· καθὼς καὶ ἐπέγνωτε
ἡμᾶς ἀπὸ μέρους· ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμεν· καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν·
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ· καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθήσει ἐβουλόμην ἐλθεῖν
ὑμᾶς τὸ πρότερον· ἵνα δευτέραν χάριν ἔχητε· καὶ δι᾽ ὑμῶν διελθεῖν εἰς
Μακεδονίαν· καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ὑ-
φ᾽ ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν· τοῦτο οὖν βουλόμενος μή τι
ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην· ἢ ἃ βουλεύομαι κατὰ σάρκα βουλεύομαι·
ἵνα ᾖ παρ᾽ ἐμοὶ τὸ ναὶ ναὶ καὶ τὸ οὒ οὔ· πιστὸς δὲ ὁ θεός· ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν
ὁ πρὸς ὑμᾶς· οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὔ· ὁ γὰρ τοῦ θεοῦ υἱὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν
δι᾽ ἡμῶν κηρυχθεὶς· δι᾽ ἐμοῦ καὶ Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου· οὐκ ἐγένετο ναὶ
καὶ οὔ· ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν· ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι θεοῦ ἐν αὐτῷ τὸ ναὶ
ρο καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμὴν τῷ θεῷ πρὸς δόξαν δι᾽ ἡμῶν· ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς
σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ χρίσας ἡμᾶς θεός· ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ
δοὺς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν· ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν
θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχήν· ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον
εἰς Κόρινθον· οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως· ἀλλὰ συνεργοί
ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἑστήκατε· ἔκρινα δὲ ἐμαυτῷ τοῦ-
το, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν· εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς·
καὶ τίς ἐστιν ὁ εὐφραίνων με· εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ· καὶ ἔγραψα
ὑμῖν τοῦτο αὐτό· ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω ἀφ᾽ ὧν ἔδει με χαίρειν·
ροα πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς· ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστιν· ἐκ γὰρ
πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας, ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν
δακρύων· οὐχ ἵνα λυπηθῆτε· ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω
περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς· εἰ δέ τις λελύπηκεν· ἀλλ᾽ ἀπὸ μέρους·
ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάντας ὑμᾶς· ἱκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη
ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων· ὥστε τοὐναντίον μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ παρα-
καλέσαι· μήπως τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ ὁ τοιοῦτος· διό

καλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα ἵνα
γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν· εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε· ᾧ δέ τι χαρίζεσθε
κἀγώ· καὶ γὰρ ἐγὼ εἴ τι κεχάρισμαι ᾧ κεχάρισμαι δι' ὑμᾶς ἐν προ-
σώπῳ χριστοῦ· ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ σατανᾶ· οὐ γὰρ αὐτοῦ
τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν· ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τρῳάδα εἰς τὸ εὐαγγέλι-
ον τοῦ χριστοῦ· καὶ θύρας μοι ἀνεῳγμένης ἐν κυρίῳ οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ
πνεύματί μου τῷ μὴ εὑρεῖν με Τίτον τὸν ἀδελφόν μου· ἀλλὰ ἀποτα-
ξάμενος αὐτοῖς ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν· τῷ δὲ θεῷ χάρις τῷ ΡΟΒ
πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ χριστῷ· καὶ τὴν ὀσμὴν τῆς γνώσεως αὐ-
τοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ· ὅτι χριστοῦ εὐωδία ἐσμὲν τῷ
θεῷ ἐν τοῖς σωζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις· οἷς μὲν ὀσμὴ
θανάτου εἰς θάνατον· οἷς δὲ ὀσμὴ ζωῆς εἰς ζωήν· καὶ πρὸς ταῦτα
τίς ἱκανός· οὐ γάρ ἐσμεν ὡς οἱ λοιποὶ καπηλεύοντες τὸν λόγον
τοῦ θεοῦ· ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινείας· ἀλλ' ὡς ἐκ θεοῦ· κατενώπιον τοῦ χριστοῦ
ἐν χριστῷ λαλοῦμεν· ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν· ἢ μὴ χρή-
ζομεν ὥς τινες συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς· ἢ ἐξ ὑμῶν συ-
στατικῶν· ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε· ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδί-
αις ἡμῶν· γινωσκομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀν-
θρώπων· φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ χριστοῦ διακονηθεῖσα
ὑφ' ἡμῶν· ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι· ἀλλὰ πνεύματι θεοῦ ζῶντος· οὐκ ἐν
πλαξὶ λιθίναις· ἀλλ' ἐν πλαξὶ καρδίαις σαρκίναις· πεποίθησιν ΡΟΓ
δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ χριστοῦ πρὸς τὸν θεόν· οὐχ ὅτι ἱκανοί ἐσμεν ἀφ' ἑ-
αυτῶν λογίσασθαί τι ὡς ἐξ ἑαυτῶν· ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ θεοῦ·
ὃς καὶ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης· οὐ γράμματος
ἀλλὰ πνεύματος· τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτείνει· τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ· εἰ δὲ
ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν ἐντετυπωμένη ἐν λίθοις,
ἐγενήθη ἐν δόξῃ· ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ εἰς τὸ πρό- πρὸ κορ. γ. [illegible]
σωπον μωσέως· διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὴν καταργου-
μένην· πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἔσται ἐν δόξῃ· εἰ γὰρ
ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως δόξα, πολλῷ μᾶλλον περισσεύει ἡ δια-
κονία τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ· καὶ γὰρ οὐ δεδόξασται τὸ δεδοξασ-
μένον ἐν τούτῳ τῷ μέρει· ἕνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης· εἰ
γὰρ τὸ καταργούμενον διὰ δόξης, πολλῷ μᾶλλον τὸ μένον ἐν δόξῃ·
ἔχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα, πολλῇ παρρησίᾳ χρώμεθα· καὶ οὐ ΡΟΔ

καθάπερ μωσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ πρόσωπον ἑαυτοῦ πρὸς
χιλ[illegible] τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου· ἀλλ᾽
ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν· ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ
κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει μὴ
ἀνακαλυπτόμενον ὅτι ἐν χριστῷ καταργεῖται· ἀλλ᾽ ἕως σήμερον ἡ-
νίκα ἀναγινώσκεται μωσῆς, κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν
κεῖται· ἡνίκα δ᾽ ἂν ἐπιστρέψῃ πρὸς κύριον περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα· ὁ
δὲ κύριος τὸ πνεῦμά ἐστιν· οὗ δὲ τὸ πνεῦμα κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία· ἡμεῖς δὲ πάν-
τες ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν κυρίου κατοπτριζό-
μενοι, τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δό-
ροδ ξαν καθάπερ ἀπὸ κυρίου πνεύματος· διὰ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην
οὐκ ἀθυμοῦμεν ἀπεπ[illegible] καθὼς ἠλεήθημεν οὐκ ἐκκακοῦμεν· ἀλλὰ ἀπειπάμεθα τὰ κρυ-
πτὰ τῆς αἰσχύνης· μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ· μηδὲ δο-
λοῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνι-
στῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· εἰ
ροε δὲ καὶ ἔστι κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυ-
μένοις ἐστὶ κεκαλυμμένον· ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλω-
σε τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων· εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν
τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ χριστοῦ· ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ· οὐ γὰρ ἑαυ-
τοὺς κηρύσσομεν· ἀλλὰ χριστὸν ἰησοῦν κύριον· ἑαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν διὰ ἰησοῦν·
ὅτι ὁ θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι· ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις
ροϛ ἡμῶν· πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ θεοῦ ἐν προσώπῳ
ἰησοῦ χριστοῦ· ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν· ἵνα
ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ᾖ τοῦ θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν· ἐν παντὶ θλι-
βόμενοι· ἀλλ᾽ οὐ στενοχωρούμενοι· ἀπορούμενοι· ἀλλ᾽ οὐκ ἐξα-
πορούμενοι· διωκόμενοι, ἀλλ᾽ οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι· καταβα-
λλόμενοι, ἀλλ᾽ οὐκ ἀπολλύμενοι· πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ
ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες· ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ἰησοῦ ἐν τῷ σώμα-
τι ἡμῶν φανερωθῇ· ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παρα-
διδόμεθα διὰ ἰησοῦν· ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ
σαρκὶ ἡμῶν· ὥστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται· ἡ δὲ ζωὴ ἐν
ὑμῖν· ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον· ἐ-
πίστευσα διὸ ἐλάλησα· εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν κύριον ἰησοῦν καὶ ἡ-
μᾶς διὰ ἰησοῦ χριστοῦ ἐγερεῖ· καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν· τὰ γὰρ πάντα δι᾽ ὑμᾶς·
ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισ-
σεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ· διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν· ἀλλ᾽ εἰ καὶ

καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν διὸ καὶ λαλοῦμεν·

ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται· ἀλλ' ὁ ἔσωθεν ἀνακαινοῦται
ἡμέρα καὶ ἡμέρα. Τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν·
καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργά-
ζεται ἡμῖν· μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα· ἀλλὰ τὰ μὴ
βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα· τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα
αἰώνια. Οἴδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους ΡΟΗ
καταλυθῇ, οἰκοδομὴν ἐκ θεοῦ ἔχομεν· οἰκίαν ἀχειροποίητον· αἰ-
ώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν· τὸ οἰκητήριον
ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ· ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες· εἴ γε καὶ ἐνδυσά-
μενοι οὐ γυμνοὶ εὑρεθησόμεθα· καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκήνει στενά-
ζομεν βαρούμενοι· ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐνδύσασθαι· ἵνα καταποθῇ τὸ
θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. Ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο θεός·
ὁ καὶ δοὺς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος. Θαρροῦντες οὖν πάντο-
τε καὶ εἰδότες· ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι· ἐκδημοῦμεν ἀ-
πὸ τοῦ κυρίου· διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν· οὐ διὰ εἴδους· θαρροῦμεν
καὶ εὐδοκοῦμεν· μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος· καὶ ἐνδημῆσαι
πρὸς τὸν κύριον· διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα εἴτε ἐκδημοῦντες εἴτε
ἐνδημοῦντες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι· τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι ΡΟΘ
δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ χριστοῦ· ἵνα κομίσηται ἕκαστος τὰ
διὰ τοῦ σώματος πρὸς ἃ ἔπραξεν· εἴτε ἀγαθὸν, εἴτε κακόν. Εἰ-
δότες οὖν τὸν φόβον τοῦ κυρίου ἀνθρώπους πείθομεν· θεῷ δὲ πεφανε-
ρώμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι·
οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν· ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες
ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν· ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ
καυχωμένους καὶ οὐ καρδίᾳ. Εἴτε γὰρ ἐξέστημεν θεῷ· εἴτε σω-
φρονοῦμεν ὑμῖν· ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ θεοῦ συνέχει ἡμᾶς· κρίναντας τοῦ-
το· ὅτι εἰ εἷς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν· ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον·
καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν ἵνα οἱ ζῶντες, μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν·
ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι· ὥστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδέ- ΡΠ
να οἴδαμεν κατὰ σάρκα· εἰ δὲ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα χριστόν· ἀλλὰ
νῦν οὐκέτι γινώσκομεν· ὥστε εἴ τις ἐν χριστῷ καινὴ κτίσις· τὰ ἀρ-
χαῖα παρῆλθεν· ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα· τὰ δὲ πάντα ἐκ
τοῦ θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ ἰησοῦ χριστοῦ· καὶ δόντος ἡ-
μῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς· ὡς ὅτι θεὸς ἦν ἐν χριστῷ κόσμον
καταλλάσσων ἑαυτῷ· μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα
αὐτῶν· καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς· ὑπὲρ χριστοῦ

ζ´ περὶ τῆς ἑαυτοῦ φιλοθεότητος καὶ φιλαδελφίας διὰ ἰησοῦ χριστοῦ·

ὡς τοῦ θῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν· δεόμε
θα ὑπὲρ χῦ· καταλλάγητε τῷ θῷ· τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἁμαρτί
αν· ἁμαρτίαν ὑπὲρ ἡμῶν ἐποίησεν· ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα θῦ
ΡΙΑ δικαιοσύνη ἐν αὐτῷ· συνεργοῦντες δὲ παρακαλοῦμεν· μὴ εἰς κε
νὸν τὴν χάριν τοῦ θῦ δέξασθαι ὑμᾶς· λέγει γάρ· καιρῷ δεκτῷ ἐπ
ήκουσά σου· καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐ
πρόσδεκτος· ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας· μηδεμίαν ἐν μηδενὶ δι
δόντες προσκοπήν· ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία· ἀλλ' ἐν παντὶ συνισ
τῶντες ἑαυτοὺς ὡς θῦ διάκονοι· ἐν ὑπομονῇ πολλῇ· ἐν θλίψε
σιν· ἐν ἀνάγκαις· ἐν στενοχωρίαις· ἐν πληγαῖς· ἐν φυλακαῖς· ἐν ἀκα
ταστασίαις· ἐν κόποις· ἐν ἀγρυπνίαις· ἐν νηστείαις· ἐν ἁγνότη
τι· ἐν γνώσει· ἐν μακροθυμίᾳ· ἐν χρηστότητι· ἐν πνι ἁγίῳ· ἐν ἀγάπῃ
ἀνυποκρίτῳ· ἐν λόγῳ ἀληθείας· ἐν δυνάμει θῦ· διὰ τῶν ὅπλων
τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν· διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας·
διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς· ὡς ἀγνοού
μενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι· ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν·
ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι· ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ
χαίροντες· ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες· ὡς μηδὲν ἔχον
ΡΙΒ τες καὶ πάντα κατέχοντες· τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳγε πρὸς ὑμᾶς κο
ρίνθιοι· ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται· οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν·
στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν· τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισ
θίαν ὡς τέκνοις λέγω· πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς· μὴ γίνεσθε ἑτε
ροζυγοῦντες ἀπίστοις· τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνῃ καὶ ἀνομίᾳ·
τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος· τίς δὲ συμφώνησις χῶ πρὸς
βελίαρ· ἢ τίς μερὶς πιστῷ μετὰ ἀπίστου· τίς δὲ συγκατάθεσις
ναῷ θῦ μετὰ εἰδώλων· ὑμεῖς γὰρ ναὸς θῦ ἐστε ζῶντος· καθὼς εἶπεν
ὁ θς· ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω· καὶ ἔσομαι
αὐτῶν θς· καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι λαός· διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν
καὶ ἀφορίσθητε λέγει κς· καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε· κἀγὼ εἰσ
δέξομαι ὑμᾶς· καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα· καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱ
οὺς καὶ θυγατέρας· λέγει κς παντοκράτωρ· ταύτας οὖν ἔχον
τες τὰς ἐπαγγελίας ἀγαπητοί· καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς
ΡΙΓ μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνς· ἐπιτελοῦντες δικαιοσύνην ἐν φόβῳ
θῦ· χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἠδικήσαμεν·
οὐδένα ἐφθείραμεν· οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν· οὐ
πρὸς κατάκρισιν λέγω· προείρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις

[illegible]

130

ἡμῶν ἐστέ· εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν· πολλή μοι παρρησία
πρὸς ὑμᾶς· πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλήρωμαι τῇ
παρακλήσει· ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ· ἐπὶ πάσῃ τῇ θλί-
ψει ἡμῶν· καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς μακεδονίαν· οὐδεμίαν
ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σὰρξ ἡμῶν· ἀλλ᾽ ἐν παντὶ θλιβόμενοι· ἔξω-
θεν μάχαι· ἔσωθεν φόβοι· ἀλλ᾽ ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς
παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐν τῇ παρουσίᾳ τίτου· οὐ μόνον δὲ
ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ· ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ᾗ παρε-
κλήθη ἐφ᾽ ὑμῖν· ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν· τὸν
ὑμῶν ὀδυρμόν· τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ· ὥστε με μᾶλλον
χαρῆναι· ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέ-
λομαι· εἰ καὶ μετεμελόμην· βλέπω γὰρ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη εἰ
καὶ πρὸς ὥραν ἐλύπησεν ὑμᾶς· νῦν χαίρω· οὐχ ὅτι ἐλυπήθη-
τε· ἀλλ᾽ ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ θεόν· ἵνα
ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν· ἡ γὰρ κατὰ θεὸν λύπη μετάνοιαν
εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον κατεργάζεται· ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ τοῦτο
τὸ κατὰ θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς, πόσην κατειργάσατο ἐν ὑμῖν
σπουδήν· ἀλλὰ ἀπολογίαν· ἀλλὰ ἀγανάκτησιν· ἀλλὰ φόβον· ἀλλὰ ἐπι-
πόθησιν· ἀλλὰ ζῆλον· ἀλλὰ ἐκδίκησιν· ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυ-
τοὺς· ἁγνοὺς εἶναι ἐν τῷ πράγματι· ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν·
οὐχ ἕνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος· οὐδὲ ἕνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος·
ἀλλ᾽ ἕνεκεν τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ἡμῶν τὴν ὑπὲρ ὑμῶν
πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα ἐπὶ
τῇ παρακλήσει ὑμῶν· περισσοτέρως δὲ μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ
τῇ χαρᾷ τίτου· ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων
ὑμῶν· ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύχημαι· οὐ κατῃσχύνθην·
ἀλλ᾽ ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν· οὕτως καὶ ἡ καύ-
χησις ἡμῶν ἐπὶ τίτου ἀλήθεια ἐγενήθη· καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ
περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστίν· ἀναμιμνησκομένου τὴν πάν-
των ὑμῶν ὑπακοήν· ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν·
χαίρω ὅτι ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν· γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν ἀδελ-
φοί· τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς μα-
κεδονίας· ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἡ περισσεία τῆς χαρᾶς
αὐτῶν· καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεία αὐτῶν· ἐπερίσσευσεν εἰς τὸν
πλοῦτον τῆς ἁπλότητος αὐτῶν· ὅτι κατὰ δύναμιν μαρτυρῶ·

καὶ ὑπὲρ δύναμιν αὐθαίρετοι μετὰ πολλῆς παρακλήσεως
δεόμενοι ἡμῶν τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τὴν εἰς τοὺς ἁγίους δέ-
ξασθαι ἡμᾶς· καὶ οὐ καθὼς ἠλπίσαμεν· ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶ-
τον τῷ κυρίῳ καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος θεοῦ· ὥστε παρακαλέσαι ἡμᾶς
Τίτον· ἵνα καθὼς προενήρξατο· οὕτως καὶ ἐπιτελέσῃ εἰς ὑ-
ρκε μᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην· ἀλλ' ὥσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε πί-
στει λόγῳ καὶ γνώσει καὶ τῇ ἐξ ἡμῶν ἐν ὑμῖν ἀγάπῃ· ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ
χάριτι περισσεύητε· οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω· ἀλλὰ διὰ τῆς ἑτέρων σπου-
δῆς· καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων· γινώσκε-
τε γὰρ τὴν χάριν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὤν·
ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε· καὶ γνώμην ἐν τούτῳ
δίδωμι· τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμφέρει· οἵτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι ἀλ-
λὰ καὶ τὸ θέλειν προενήρξασθε ἀπὸ πέρυσι· νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι
ἐπιτελέσατε· ὅπως καθάπερ ἡ προθυμία τοῦ θέλειν· οὕτως καὶ
τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ ἔχειν· εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται καθὸ ἂν ἔχῃ
τις εὐπρόσδεκτος· οὐ καθὸ οὐκ ἔχει· οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνεσις ὑμῖν
δὲ θλῖψις· ἀλλ' ἐξ ἰσότητος ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευ-
μα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα· ὅπως γένηται ἰσότης καθὼς γέγραπ-
ται· ὁ τὸ πολὺ οὐκ ἐπλεόνασε· καὶ ὁ τὸ ὀλίγον οὐκ ἠλαττόνησε· χάρις δὲ
ρκϛ τῷ θεῷ τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ
Τίτου· ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο· σπουδαιότερος δὲ ὑπάρ-
χων· αὐθαίρετος ἐξῆλθε πρὸς ὑμᾶς· συνεπέμψαμεν δὲ μετ' αὐ-
τοῦ τὸν ἀδελφόν· οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκ-
κλησιῶν· οὐ μόνον δέ· ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν
συνέκδημος ἡμῶν· σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡ-
μῶν· πρὸς τὴν αὐτοῦ τοῦ κυρίου δόξαν καὶ προθυμίαν ὑμῶν· στελλό-
μενοι τοῦτο· μή τις ἡμᾶς μωμήσηται ἐν τῇ ἁδρότητι ταύτῃ τῇ διακονου-
μένῃ ὑφ' ἡμῶν· προνοούμενοι καλά· οὐ μόνον ἐνώπιον κυρίου
καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων· συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν
ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς σπουδαῖον ὄντα· νυνὶ δὲ πολὺ
σπουδαιότερον πεποιθήσει πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς· εἴτε ὑπὲρ Τίτου
κοινωνὸς ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀπό-
στολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ· τὴν οὖν ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν
καὶ ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν εἰς αὐτοὺς ἐνδείξασθε· εἰς πρό-
σωπον τῶν ἐκκλησιῶν· περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους
περισσόν μοί ἐστι τὸ γράφειν ὑμῖν· οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν

ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν, ὅτι Ἀχαΐα παρεσκεύασται ἀπὸ πέρυσι· καὶ ὁ ἐξ ὑ-
μῶν ζῆλος, ἠρέθισε τοὺς πλείονας. ἔπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφούς, ἵνα μὴ τὸ καύχη-
μα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ· ἵνα καθὼς ἔλεγον παρεσκευα-
σμένοι ἦτε· μήπως ἐὰν ἔλθωσι σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες καὶ εὕρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευά-
στους, καταισχυνθῶμεν ἡμεῖς, ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμεῖς, ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ τῆς καυ-
χήσεως. ἀναγκαῖον οὖν ἡγησάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφούς, ἵνα προέλθω-
σιν εἰς ὑμᾶς, καὶ προκαταρτίσωσι τὴν προκατηγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν, ταύτην ἑτοί-
μην εἶναι οὕτως ὡς εὐλογίαν καὶ μὴ ὡς πλεονεξίαν. τοῦτο δέ· ὁ σπείρων φειδομένως,
φειδομένως καὶ θερίσει· καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει. ἕκαστος καθὼς
προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἱλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ θεός. δυνατὸς
δὲ ὁ θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς· ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν
ἔχοντες, περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν· καθὼς γέγραπται· ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πέ-
νησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι
καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν, χορηγήσαι καὶ πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν· καὶ αὐξήσαι τὰ γεννή-
ματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν· ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἁπλότητα· ἥτις κατεργά-
ζεται δι' ὑμῶν εὐχαριστίαν τῷ θεῷ· ὅτι ἡ διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης· οὐ μόνον ἐ-
στὶ προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα
διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ θεῷ· διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης δοξά-
ζοντες τὸν θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ·
καὶ ἁπλότητι τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας· καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ
ὑμῶν, ἐπιποθούντων ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ θεοῦ ἐφ' ὑμῖν·
χάρις δὲ τῷ θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγήτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ. αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος, παρα-
καλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πρᾳότητος καὶ ἐπιεικείας τοῦ Χριστοῦ· ὃς κατὰ πρόσωπον
μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν· ἀπὼν δὲ θαρρῶ εἰς ὑμᾶς· δέομαι δέ, τὸ μὴ παρὼν
θαρρῆσαι τῇ πεποιθήσει ᾗ λογίζομαι τολμῆσαι ἐπί τινας τοὺς λογιζο-
μένους ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας· ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες, οὐ
κατὰ σάρκα στρατευόμεθα· τὰ γὰρ ὅπλα τῆς στρατείας ἡμῶν, οὐ σαρκικὰ ἀλλὰ
δυνατὰ τῷ θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων· λογισμοὺς καθ-

καθαιροῦντες καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ θεοῦ
καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ· καὶ ἐν ἑτοίμῳ ἔ-
χοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοήν, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή. τὰ κατὰ
πρόσωπον βλέπετε: εἴ τις πέποιθεν ἑαυτῷ Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω
πάλιν ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς Χριστοῦ, οὕτως καὶ ἡμεῖς Χριστοῦ. ἐάν τε γὰρ περισσό-
τερόν τι καυχήσωμαι περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἧς ἔδωκεν ὁ κύριος ἡμῖν εἰς οἰ-
κοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι. ἵνα μὴ δόξω
ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν. ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαί φησι βαρεῖ-
αι καὶ ἰσχυραί, ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενὴς καὶ ὁ λόγος ἐξουθενημένος.
τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος ὅτι οἷοί ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι
καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ. οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρῖναι ἢ συγκρῖναι ἑαυτούς
τισι τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοὺς μετροῦντες καὶ
συγκρίνοντες ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς, οὐ συνιοῦσιν. ἡμεῖς δὲ οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυ-
χησόμεθα· ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ θεὸς μέτρου,
ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν. οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς, ὑπερεκτεί-
νομεν ἑαυτούς· ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ· οὐκ εἰς
τὰ ἄμετρα καυχώμενοι ἐν ἀλλοτρίοις κόποις· ἐλπίδα δὲ ἔχοντες αὐξα-
νομένης τῆς πίστεως ὑμῶν ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι, κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν
εἰς περισσείαν, εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι· οὐκ ἐν ἀλλοτρί-
ῳ κανόνι εἰς τὰ ἕτοιμα καυχήσασθαι. ὁ δὲ καυχώμενος ἐν κυρίῳ καυχάσθω.
οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνιστάνων, ἐκεῖνός ἐστι δόκιμος· ἀλλ' ὃν ὁ κύριος συνίστησιν.
Ὄφελον ἀνείχεσθέ μου μικρὸν τῇ ἀφροσύνῃ· ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου.
ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς θεοῦ ζήλῳ· ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἑνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἁγνὴν
παραστῆσαι τῷ Χριστῷ. φοβοῦμαι δὲ μή πως ὡς ὁ ὄφις Εὔαν ἐξηπάτησεν ἐν τῇ πα-
νουργίᾳ αὐτοῦ, οὕτω φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἁπλότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν.
εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον
λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐλάβετε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἀνεί-
χεσθε. λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων. εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ
γνώσει· ἀλλ' ἐν παντὶ φανερωθέντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς. ἢ ἁμαρτίαν ἐποίησα ἐμαυτὸν ταπει-
νῶν, ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε, ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν; ἄλλας
ἐκκλησίας ἐσύλησα λαβὼν ὀψώνιον πρὸς τὴν ὑμῶν διακονίαν· καὶ παρὼν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑστ-

κατενάρκησα οὐδενός· τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσανεπλή-
ρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας· καὶ ἐν παντὶ ἀβαρῆ
ὑμῖν ἐμαυτὸν ἐτήρησα καὶ τηρήσω· ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν ἐμοί· ὅτι ἡ
καύχησις αὕτη οὐ φραγήσεται εἰς ἐμέ· ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀχαΐ-
ας. διατί; ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; ὁ Θεὸς οἶδεν· ὃ δὲ ποιῶ καὶ ποιήσω·
ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμήν· ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται εὑρεθῶσι καθὼς
καὶ ἡμεῖς· οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι· ἐργάται δόλιοι· μετασχηματι-
ζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ· καὶ οὐ θαυμαστόν· αὐτὸς γὰρ ὁ σατα-
νᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός· οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ
διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης·
ὧν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν· πάλιν λέγω· μή τίς με δόξει
ἄφρονα εἶναι· εἰ δὲ μή γε κἂν ὡς ἄφρονα δέξασθέ με· ἵνα κἀγὼ μι-
κρόν τι καυχήσωμαι· ὃ λαλῶ οὐ λαλῶ κατὰ Κύριον· ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύ-
νῃ· ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως· ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶν-
ται κατὰ τὴν σάρκα κἀγὼ καυχήσομαι· ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν
ἀφρόνων φρόνιμοι ὄντες· ἀνέχεσθε γάρ· εἴ τις ὑμᾶς καταδου-
λοῖ· εἴ τις κατεσθίει· εἴ τις λαμβάνει· εἴ τις ἐπαίρεται· εἴ τις ὑμᾶς
εἰς πρόσωπον δέρει· κατὰ ἀτιμίαν λέγω· ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθενήκα-
μεν· ἐν ᾧ δ' ἄν τις τολμᾷ· ἐν ἀφροσύνῃ λέγω, τολμῶ κἀγώ· Ἑ-
βραῖοί εἰσι; κἀγώ· Ἰσραηλῖταί εἰσι; κἀγώ· σπέρμα Ἀβραάμ εἰ-
σι; κἀγώ· διάκονοι Χριστοῦ εἰσι; παραφρονῶν λαλῶ, ὑπὲρ ἐγώ·
ἐν κόποις περισσοτέρως· ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως· ἐν φυλακαῖς
περισσοτέρως· ἐν θανάτοις πολλάκις· ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις
τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον· τρὶς ἐρραβδίσθην· ἅπαξ
ἐλιθάσθην· τρὶς ἐναυάγησα· νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πε-
ποίηκα· ὁδοιπορίαις πολλάκις· κινδύνοις ποταμῶν· κινδύ-
νοις λῃστῶν· κινδύνοις ἐκ γένους· κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν· κινδύ-
νοις ἐν πόλει· κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ· κινδύνοις ἐν θαλάσσῃ· κιν-
δύνοις ἐν ψευδαδέλφοις· ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ· ἐν ἀγρυπνίαις
πολλάκις· ἐν λιμῷ καὶ δίψει· ἐν νηστείαις πολλάκις· ἐν ψύ-
χει καὶ γυμνότητι· χωρὶς τῶν παρεκτός· ἡ ἐπισύστασίς μου ἡ
καθ' ἡμέραν· ἡ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν· τίς ἀσθενεῖ
καὶ οὐκ ἀσθενῶ· τίς σκανδαλίζεται καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι·

οὐκ ἐβάρυνα

τῶν θελόντων ἀφορμήν

ΡΓ

ΡϞΔ εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχήσομαι. ὁ θεὸς καὶ πατὴρ
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, οἶδεν ὅτι οὐ ψεύδομαι.
ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασ-
κηνῶν πόλιν, πιάσαι με θέλων· καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχα-
λάσθην διὰ τοῦ τείχους, καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. καυχᾶσθαι
δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις κυρίου.
οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων, εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε
ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ θεὸς οἶδεν, ἁρπαγέντα τὸν τοιοῦτον
ἕως τρίτου οὐρανοῦ. καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, εἴτε ἐν σώματι εἴτε
ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ θεὸς οἶδεν, ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν παρά-
δεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. ὑπὲρ
τοῦ τοιούτου καυχήσομαι, ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι, εἰ μὴ
ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. ἐὰν γὰρ θελήσω καυχήσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄ-
φρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δέ, μή τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ
ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύ-
ψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος
σατᾶν ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. ὑπὲρ τούτου τρὶς
τὸν κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἴρηκέ μοι, ἀρκεῖ σοι ἡ
χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. ἥδιστα οὖν
καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύνα-
ΡϞΕ μις τοῦ Χριστοῦ. διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις,
ἐν διωγμοῖς, ἐν στενοχωρίαις, ὑπὲρ Χριστοῦ· ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνα-
τός εἰμι. γέγονα ἄφρων καυχώμενος· ὑμεῖς με ἠναγκάσατε. ἐγὼ γὰρ ὤφειλον
ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι· οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων,
καὶ οὐδέν εἰμι. τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν
ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, ἐν σημείοις καὶ τέρασι καὶ δυνάμεσι. τί γάρ
ἐστιν ὃ ἡττήθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ
κατενάρκησα ὑμῶν; χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην. ἰδοὺ τρίτον
ἑτοίμως ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐ καταναρκήσω ὑμῶν·
οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς. οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς
γονεῦσι θησαυρίζειν, ἀλλ' οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις. ἐγὼ δὲ ἥδιστα
δαπανήσω καὶ ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, εἰ
καὶ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν ἧττον ἀγαπῶμαι. ἔστω δέ,
ἐγὼ οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς· ἀλλ' ὑπάρχων πανοῦργος, δόλῳ ὑ-
μᾶς ἔλαβον. μή τινα ὧν ἀπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς, δι' αὐτοῦ

πλεονέκτησα ὑμᾶς· παρεκάλεσα τίτον καὶ συναπέστειλα τὸν
ἀδελφόν· μήτι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς τίτος· οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι
περιεπατήσαμεν; οὐ τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσι; πάλιν δοκεῖτε ὅτι ὑ-
μῖν ἀπολογούμεθα· κατενώπιον τοῦ θῦ ἐν χῶ λαλοῦμεν· τὰ δὲ
πάντα ἀγαπητοὶ ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς· φοβοῦμαι γὰρ μήπως ρϟϛ
ἐλθὼν, οὐχ οἵους θέλω εὕρω ὑμᾶς· κἀγὼ εὑρεθῶ ὑμῖν οἷον οὐ θέλετε·
μήπως ἔρεις· ζῆλοι· θυμοί· ἐριθεῖαι· καταλαλιαί· ψιθυρισμοί·
φυσιώσεις· ἀκαταστασίαι· μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσῃ ὁ θς μου
πρὸς ὑμᾶς· καὶ πενθήσω πολλοὺς τῶν προημαρτηκότων· καὶ μὴ με-
τανοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ
ᾗ ἔπραξαν· τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐπὶ στόματος δύο μαρ-
τύρων καὶ τριῶν, σταθήσεται πᾶν ῥῆμα· προείρηκα καὶ προλέγω ὡς
παρὼν τὸ δεύτερον· καὶ ἀπὼν νῦν γράφω τοῖς προημαρτηκόσι· καὶ
τοῖς λοιποῖς πᾶσιν· ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν, οὐ φείσομαι· ἐπεὶ δοκι- ρϟζ
μὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος χῦ· ὃς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ· ἀλλὰ
δυνατεῖ ἐν ὑμῖν· καὶ γὰρ εἰ ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας· ἀλλὰ ζῇ ἐκ δυνάμε-
ως θῦ· καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ· ἀλλὰ ζησόμεθα σὺν αὐτῷ ἐκ
δυνάμεως θῦ εἰς ὑμᾶς· ἑαυτοὺς πειράζετε· εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει· ἑαυ-
τοὺς δοκιμάζετε· ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτοὺς ὅτι ἰς χς ἐν ὑμῖν
ἐστιν· εἰ μήτι ἀδόκιμοί ἐστε· ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε· ὅτι ἡμεῖς οὐ-
κ ἐσμὲν ἀδόκιμοι· εὔχομαι δὲ πρὸς τὸν θν· μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν
μηδέν· ἵνα μὴ ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν· ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν
ποιῆτε· ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὦμεν· οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ τῆς
ἀληθείας· ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας· χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν·
ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ἦτε· τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα· τὴν ὑμῶν κατάρτισιν·
διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὼν γράφω· ἵνα παρὼν μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι·
κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἣν ἔδωκέ μοι ὁ κς εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ εἰς
καθαίρεσιν· λοιπὸν ἀδελφοὶ χαίρετε· καταρτίζεσθε· παρακαλεῖσθε·
τὸ αὐτὸ φρονεῖτε· εἰρηνεύετε· καὶ ὁ θς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης, ἔ-
σται μεθ' ὑμῶν· ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἁγίῳ φιλήματι· ἀσπάζονται
ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες· ἡ χάρις τοῦ κῦ ἰῦ χῦ· καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ θῦ· καὶ ἡ κοι-
νωνία τοῦ ἁγίου πνς, μετὰ πάντων ὑμῶν, ἀμήν:

Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ ῥώμης· ἰσχυρῶς αὐτοὺς ἐλέγξαι καὶ
διδάξαι· ἡ δὲ πρόφασις τῆς ἐπιστολῆς αὕτη· διδαχθέν-
τες καλῶς παρ' αὐτοῦ ἀποστόλου οἱ γαλάται· καὶ πιστεύσαντες
γνησίως εἰς χν· ἀποδημήσαντος τοῦ παύλου, ὑφ' ἑτέρων παρεφθά-
ρησαν· ὥστε περιτέμνεσθαι· ταῦτα τοίνυν ὁ ἀπόστολος
μαθὼν· γράφει πρὸς αὐτούς· καὶ πρῶτον μὲν μαρτυρεῖ αὐτοῖς ὅ-
ς εἶχον πίστεως καὶ γνησίας ἐν χω διαθέσεως· μέμφεται δὲ
ὡς οὕτως προσχωρήσαντας καὶ μὴ ἐμμένοντας αὐτούς· ἐπεὶ δὲ
λαμβάνειν περὶ τοῦ νόμου καὶ τῆς καταστάσεως ἀμφιβάλλουσιν· ἐπιστή-
μως ἀποδείκνυσιν ἔκ τε τοῦ νόμου καὶ τῶν γυναικῶν τοῦ ἀ-
βραὰμ ἀλληγορήσας αὐτάς· μέχρι καιροῦ δεδόσθαι τὴν σκιὰν
καὶ τὴν περιτομήν· καὶ ἄρτι ἐν αὐτῷ λοιπὸν τὴν τοῦ χυ παρου-
σίαν· καὶ οὕτως ἀποδείξας παραγγέλλει μηκέτι προσέχειν τοῖς
ἀπατήσασιν· ἀλλὰ γινώσκειν ὅτι ἐν χω ἡ χάρις· καταργεῖ τὴν
κατὰ σάρκα περιτομήν· καὶ οὕτως πάλιν εἰς τὰ ἤθη παραινή-
σας, τελειοῖ τὴν ἐπιστολήν· διαιρεῖται κεφαλαίοις δώδε-
κα· μετὰ τῶν μερικῶν ὑποδιαιρέσεων κεφαλαίων. μαρτυ-
ρίας δὲ γραφικὰς ἔχει δέκα:

ρα Παῦλος ἀπόστολος· οὐκ ἀπ' ἀνθρώπου οὐδὲ δι' ἀνθρώπου· ἀλλὰ διὰ ιυ χυ καὶ
ρϙθ θυ πρς· τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες
ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς γαλατίας· χάρις ὑμῖν καὶ εἰ-
ρήνη ἀπὸ θυ πρς καὶ κυ ἡμῶν ιυ χυ· τοῦ δόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ
τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· ὅπως ἐξέληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος
αἰῶνος πονηροῦ· κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θυ καὶ πρς ἡμῶν· ᾧ
ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν· θαυμάζω ὅτι οὕτως ταχέως
μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι χυ· εἰς ἕτερον
εὐαγγέλιον· ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο· εἰ μή τινές εἰσιν οἱ ταράσσοντες ὑμᾶς·
καὶ θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χυ· ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡ-
μεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελι-
σάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω· ὡς προειρήκαμεν καὶ ἄρτι πάλιν λέ-
γω· εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔσ-
τω· ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν θν· ἢ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν· εἰ ἔτι
ϛ ἀνθρώποις ἤρεσκον, χυ δοῦλος οὐκ ἂν ἤμην· γνωρίζω ὑμῖν

φοι τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ· ὅτι οὐκ ἔστι κατ'
ἄνθρωπον· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό· οὔτε ἐδιδάχθην·
ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως ἰυ χυ· ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστρο
φήν ποτε ἐν τῷ ἰουδαϊσμῷ· ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν
ἐκκλησίαν τοῦ θυ· καὶ ἐπόρθουν αὐτήν· καὶ προέκοπτον ἐν τῷ
ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου· πε
ρισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων·
ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ θς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μρς μου καὶ
καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν
ἐμοὶ ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· εὐθέως οὐ
προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι· οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς ἱεροσόλυμα
πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους· ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς ἀραβίαν·
καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς δαμασκόν· ἔπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀ
νῆλθον εἰς ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι πέτρον· καὶ ἐπέμεινα πρὸς
αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε· ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον
εἰ μὴ ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυ· ἃ δὲ γράφω ὑμῖν· ἰδοὺ
ἐνώπιον τοῦ θυ ὅτι οὐ ψεύδομαι· ἔπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα
τῆς συρίας καὶ τῆς κιλικίας· ἤμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώ
πῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς ἰουδαίας ταῖς ἐν χῷ· μόνον δὲ ἀκού
οντες ἦσαν· ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτέ· νῦν εὐαγγελίζεται τὴν
πίστιν ἥν ποτε ἐπόρθει· καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν θν· ἔπειτα δι
ὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς ἱεροσόλυμα μετὰ
βαρνάβα· συμπαραλαβὼν καὶ τίτον· ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκα
λυψιν καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς
ἔθνεσι· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσι· μήπως εἰς κενὸν τρέχω ἢ ἔ
δραμον· ἀλλ' οὐδὲ τίτος ὁ σὺν ἐμοί· ἕλλην ὤν· ἠναγκάσθη περι
τμηθῆναι· διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους οἵτινες παρει
σῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν χῷ ἰυ· ἵ
να ἡμᾶς καταδουλώσωνται· οἷς οὐδὲ πρὸς ὥραν εἴξαμεν τῇ ὑπο
ταγῇ· ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμείνῃ πρὸς ὑμᾶς· ἀπὸ ϛα
δὲ τῶν δοκούντων εἶναί τι· ὁποῖοί ποτε ἦσαν οὐδέν μοι διαφέρει·
πρόσωπον θς ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει· ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες οὐδὲν προ
σανέθεντο· ἀλλὰ τοὐναντίον ἰδόντες ὅτι πεπίστευμαι τὸ εὐαγγέλι
ον τῆς ἀκροβυστίας καθὼς πέτρος τῆς περιτομῆς· ὁ γὰρ ἐνεργήσας

πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς, ἐνήργησε καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη.
καὶ γνόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι· ἰάκωβος καὶ κηφᾶς καὶ ἰω-
άννης· οἱ δοκοῦντες στῦλοι εἶναι, δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ βαρνάβᾳ
κοινωνίας· ἵνα ἡμεῖς μὲν εἰς τὰ ἔθνη· αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν· μό-
νον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν· ὃ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο
ϛβ ποιῆσαι· ὅτε δὲ ἦλθε πέτρος εἰς ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσωπον αὐ-
τῷ ἀντέστην· ὅτι κατεγνωσμένος ἦν· πρὸ τοῦ γὰρ ἐλθεῖν τινὰς ἀπὸ ἰα-
κώβου, μετὰ τῶν ἐθνῶν συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἦλθον, ὑπέστελλε καὶ ἀ-
φώριζεν ἑαυτόν· φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς· καὶ συνυπε-
κρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ ἰουδαῖοι· ὥστε καὶ βαρνάβας συν-
απήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει· ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσι
πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου· εἶπον τῷ πέτρῳ ἔμπροσθεν πάν-
των· εἰ σὺ ἰουδαῖος ὢν ἐθνικῶς ζῇς καὶ οὐκ ἰουδαϊκῶς· τί τὰ ἔθνη
ϛγ ἀναγκάζεις ἰουδαΐζειν· ἡμεῖς φύσει ἰουδαῖοι· καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν
ἁμαρτωλοί· εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου· ἐὰν μὴ
διὰ πίστεως ἰησοῦ χριστοῦ· καὶ ἡμεῖς εἰς χριστὸν ἐπιστεύσαμεν· ἵνα δικαιωθῶμεν
ἐκ πίστεως χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου· διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔρ-
γων νόμου πᾶσα σάρξ· εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν χριστῷ, εὑρέθη-
μεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί· ἄρα χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος, μὴ γένοιτο·
εἰ γὰρ ἃ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμαυτὸν
συνίστημι· ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον· ἵνα θεῷ ζήσω· χριστῷ
συνεσταύρωμαι· ζῶ δέ, οὐκέτι ἐγώ· ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρ-
κί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με· καὶ παραδόν-
ϛδ τος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ· οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμου
δικαιοσύνη, ἄρα χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν· ὦ ἀνόητοι γαλά-
ται· τίς ὑμᾶς ἐβάσκηνε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι· οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς
ἰησοῦς χριστὸς προεγράφη ἐν ὑμῖν ἐσταυρωμένος· τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν
ἀφ' ὑμῶν· ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως· οὕ-
τως ἀνόητοί ἐστε· ἐναρξάμενοι πνεύματι, νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε· το-
ϛε σαῦτα ἐπάθετε εἰκῇ· εἴ γε καὶ εἰκῇ· ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα
καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ ἔργων νόμου· ἢ ἐξ ἀκοῆς πί-
στεως· καθὼς ἀβραὰμ ἐπίστευσε τῷ θεῷ· καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς
δικαιοσύνην· γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ
ἀβραάμ· προϊδοῦσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοῖ τὰ ἔθνη
ὁ θεός, προευηγγελίσατο τῷ ἀβραάμ· ὅτι ἐνευλογηθήσονται ἐν

πάντα τὰ ἔθνη· ὥστε οἱ ἐκ πίστεως εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ
ἀβραάμ. ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσὶν, ὑπὸ κατάραν εἰσί· γέ-
γραπται γάρ· ἐπικατάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς
γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου, τοῦ ποιῆσαι αὐτά. ὅτι δὲ
ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ τῷ θεῷ, δῆλον· ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ
πίστεως ζήσεται. ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως· ἀλλ' ὁ ποιήσας αὐ-
τὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς. χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ ϛϛ
νόμου· γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα· γέγραπται γάρ· ἐπικατά-
ρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου· ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ
ἀβραὰμ γένηται ἐν χριστῷ ἰησοῦ· ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος λάβωμεν
διὰ τῆς πίστεως. ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον λέγω· ὅμως ἀνθρώπου κεκυρω- ϛζ
μένην διαθήκην οὐδεὶς ἀθετεῖ ἢ ἐπιδιατάσσεται. τῷ δὲ ἀβραὰμ
ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγγελίαι καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ. οὐ λέγει καὶ τοῖς
σπέρμασιν ὡς ἐπὶ πολλῶν· ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός· καὶ τῷ σπέρματί σου·
ὅς ἐστι χριστός. τοῦτο δὲ λέγω διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ θεοῦ
εἰς χριστὸν ὁ μετὰ ἔτη τετρακόσια καὶ τριάκοντα γεγονὼς νόμος
οὐκ ἀκυροῖ εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν. εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ
κληρονομία, οὐκέτι ἐξ ἐπαγγελίας· τῷ δὲ ἀβραὰμ δι' ἐπαγγελίας
κεχάρισται ὁ θεός. τί οὖν ὁ νόμος; τῶν παραβάσεων χάριν προσε-
τέθη· ἄχρις οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα ᾧ ἐπήγγελται· διαταγεὶς δι' ἀγγέ-
λων ἐν χειρὶ μεσίτου. ὁ δὲ μεσίτης ἑνὸς οὐκ ἔστιν· ὁ δὲ θεὸς εἷς ἐστιν.
ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ θεοῦ; μὴ γένοιτο. εἰ γὰρ ἐδόθη
νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι· ὄντως ἂν ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιο-
σύνη. ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτίαν. ἵνα ἡ ἐπαγ-
γελία ἐκ πίστεως ἰησοῦ χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσι. πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν ϛη
πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα· συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλ-
λουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν
γέγονεν εἰς χριστόν· ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. ἐλθούσης δὲ τῆς πί-
στεως, οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. πάντες γὰρ υἱοὶ θεοῦ ἐστε διὰ τῆς
πίστεως ἐν χριστῷ ἰησοῦ. ὅσοι γὰρ εἰς χριστὸν ἐβαπτίσθητε, χριστὸν ἐνεδύσασθε. οὐ-
κ ἔνι ἰουδαῖος· οὔτε ἕλλην· οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἔ-
νι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς, εἷς ἐστε ἐν χριστῷ ἰησοῦ. εἰ δὲ ὑμεῖς χριστοῦ,
ἄρα τοῦ ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ· καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.
λέγω δὲ ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν δι-
αφέρει δούλου κύριος πάντων ὤν· ἀλλ' ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ

καὶ κληρονόμος ὤν· ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. οὕτως ἐστὶ(ν)
ὅτε ἦμεν νήπιοι ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλω-
ϛθ μένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ
θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικός· γενόμενον ὑπὸ
νόμον· ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ· ἵνα τὴν υἱοθεσίαν
ἀπολάβωμεν. ὅτι δέ ἐστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κρᾶζον αββα ὁ πατήρ. ὥστε
οὐκέτι εἶ δοῦλος, ἀλλ' υἱός· εἰ δὲ υἱὸς καὶ κληρονόμος θεοῦ διὰ χριστοῦ.
ϛι ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες θεόν, ἐδουλεύσατε τοῖς μὴ φύσει οὖσι
θεοῖς· νῦν δὲ γνόντες θεόν· μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ θεοῦ, πῶς ἐ-
πιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα· οἷς πά-
λιν ἄνωθεν δουλεύειν θέλετε. ἡμέρας παρατηρεῖσθε καὶ μῆνας καὶ
καιροὺς καὶ ἐνιαυτούς. φοβοῦμαι ὑμᾶς, μήπως εἰκῆ κεκο-
πίακα εἰς ὑμᾶς. γίνεσθε ὡς ἐγώ, ὅτι κἀγὼ ὡς ὑμεῖς· ἀδελφοί, δέ-
ομαι ὑμῶν. οὐδέν με ἠδικήσατε· οἴδατε δὲ ὅτι δι' ἀσθένειαν τῆς
σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ πρότερον. καὶ τὸν πειρασ-
μόν μου τὸν ἐν τῇ σαρκί μου, οὐκ ἐξουθενήσατε οὐδὲ ἐξεπτύ-
σατε· ἀλλ' ὡς ἄγγελον θεοῦ ἐδέξασθέ με, ὡς χριστὸν ἰησοῦν. τίς οὖν ἦν ὁ μα-
καρισμὸς ὑμῶν· μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι εἰ δυνατόν, τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες ἂν ἐδώκατέ μοι. ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέ-
γονα ἀληθεύων ὑμῖν; ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκλεῖ-
σαι ὑμᾶς θέλουσιν ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε. καλὸν δὲ τὸ ζηλοῦσθαι
ἐν καλῷ πάντοτε, καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναί με πρὸς ὑμᾶς. τέ-
κνία μου, οὓς πάλιν ὠδίνω ἄχρις οὗ μορφωθῇ χριστὸς ἐν ὑμῖν. λέ-
γετέ μοι οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι· τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε;
ϛια γέγραπται γάρ· ὅτι ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν· ἕνα ἐκ τῆς παι-
δίσκης, καὶ ἕνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης
κατὰ σάρκα γεγέννηται· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας, διὰ τῆς ἐπαγγε-
λίας. ἅτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα· αὗται γάρ εἰσι δύο διαθῆ-
και. μία μὲν ἀπὸ ὄρους σινᾶ εἰς δουλείαν γεννῶσα, ἥτις ἐστὶν
ἄγαρ. τὸ γὰρ ἄγαρ, σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ ἀραβίᾳ· συστοιχεῖ δὲ
τῇ νῦν ἱερουσαλήμ· δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς. ἡ δὲ ἄνω ἱερουσαλὴμ
ἐλευθέρα ἐστίν· ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. γέγραπται γάρ· εὐ-
φράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα· ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα.

ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα. σια
ἡμεῖς δὲ ἀδελφοὶ κατὰ ἰσαάκ, ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν. ἀλ-
λ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκε τὸν κατὰ πνεῦμα, οὕ-
τω καὶ νῦν. ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; ἔκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱ-
ὸν αὐτῆς. οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱ-
οῦ τῆς ἐλευθέρας. τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν ᾗ χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε στή-
κετε· καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε. ἴδε ἐγὼ παῦλος λέγω ὑμῖν
ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε, χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει. μαρτύρομαι δὲ
πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ. ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν
νόμον ποιῆσαι. κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ χριστοῦ οἵτινες ἐν νόμῳ δικαι-
οῦσθε, τῆς χάριτος ἐξεπέσετε. ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπί-
δα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα. ἐν γὰρ χριστῷ ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι
ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία. ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη.
ἐτρέχετε καλῶς· τίς ὑμᾶς ἐνέκοψε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι;
ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς. μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ
φύραμα ζυμοῖ. ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν κυρίῳ ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρο-
νήσετε. ὁ δὲ ταράσσων ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρίμα ὅστις ἂν ᾖ. ἐγὼ δὲ σιβ
ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι; ἄρα κα-
τήργηται τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ. ὄφελον καὶ ἀποκόψονται
οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς. ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε ἀδελ-
φοί· μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκί. ἀλλὰ διὰ
τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις. ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἑνὶ λόγῳ
πληροῦται, ἐν τῷ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. εἰ δὲ
ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀ-
ναλωθῆτε. λέγω δέ, πνεύματι περιπατεῖτε· καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ
μὴ τελέσητε. ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος· τὸ δὲ πνεῦμα κα-
τὰ τῆς σαρκός. ταῦτα δὲ ἀντίκειται ἀλλήλοις, ἵνα μὴ ἃ ἂν
θέλητε ταῦτα ποιῆτε. εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον. φα-
νερὰ δέ ἐστι τὰ ἔργα τῆς σαρκός· ἅτινά ἐστι μοιχεία, πορνεία,
ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι,
ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθεῖαι, διχοστασίαι, αἱρέσεις, φθόνοι,
φόνοι, μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις· ἃ προλέγω ὑμῖν

ΣΙΓ καθὼς καὶ προεῖπον· ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες· βασιλείαν
θῦ οὐ κληρονομήσουσιν· ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πνς ἐστὶν ἀγάπη·
χαρά· εἰρήνη· μακροθυμία· χρηστότης· ἀγαθωσύνη· πίστις·
πραότης· ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος· οἱ δὲ
τοῦ χῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυ-
μίαις· εἰ ζῶμεν πνι, πνι καὶ στοιχῶμεν· μὴ γινώμεθα κενόδοξοι·
ἀλλήλους προκαλούμενοι· ἀλλήλοις φθονοῦντες· ἀδελφοί,
ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνικοὶ
καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνι πραότητος· σκοπῶν σεαυτὸν μὴ καὶ
σὺ πειρασθῇς· ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε· καὶ οὕτως ἀναπληρώ-
ΣΙΔ σατε τὸν νόμον τοῦ χῦ· εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναί τι μηδὲν ὤν, ἑαυτὸν
φρεναπατᾷ· τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος· καὶ τότε
εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἕξει· καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον· ἕκαστος
γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει· κοινωνείτω δὲ ὁ κατηχούμενος
τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς· μὴ πλανᾶσθε· θς οὐ μυ-
κτηρίζεται· ὃ γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος τοῦτο καὶ θερίσει· ὅτι ὁ σπείρων
εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν· ὁ δὲ σπείρων εἰς
τὸ πνα, ἐκ τοῦ πνς θερίσει ζωὴν αἰώνιον· τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες
μὴ ἐκκακῶμεν· καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν μὴ ἐκλυόμενοι· ἄρα οὖν
ΣΙΕ ὡς καιρὸν ἔχομεν ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας· μάλιστα δὲ
πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως· ἴδετε· πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν
ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί· ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗ-
τοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι· μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ
τοῦ χῦ διώκονται· οὐ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσ-
σουσιν· ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ
σαρκὶ καυχήσωνται· ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ
τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ· δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται· κἀγὼ τῷ κόσμῳ·
ἐν χῷ ιυ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία· ἀλλὰ καινὴ
κτίσις· καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ'
αὐτοὺς καὶ ἔλεος· καὶ ἐπὶ τὸν ισλ τοῦ θῦ· τοῦ λοιποῦ κόπους μοι
μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ ἐν τῷ σώ-
ματί μου βαστάζω· ἡ χάρις τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ μετὰ τοῦ πνς ὑμῶν
ἀδελφοί· ἀμήν· [illegible]

[illegible]

[illegible] πρὸς Ἐφεσίους [illegible]

[illegible] ἐπιστέλλει ἀπὸ Ῥώμης· οὐ [illegible] αὐτοὺς [illegible]

τας δὲ περὶ αὐτῶν. ἡ δὲ πρόφασις τῆς ἐπιστολῆς αὕτη. ἐφέσιοι πιστεύσαντες εἰς τὸν χν̄, γνησίαν ἔσχον εἰς αὐτὸν τὴν πίστιν· καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους τὴν ἀγάπην. καὶ ἠβούλοντο παρ' αὐτοῦ παύλου κατηχηθῆναι. μαθὼν τοίνυν ὁ ἀπόστολος, γράφει πρὸς αὐτοὺς ταύτην τὴν ἐπιστολήν. ὥσπερ κατήχησιν. καὶ πρῶτον μὲν δείκνυσιν ἡμῖν προαιώνιον τὸ καθ' ἡμᾶς μυστήριον. ἀλλ' ἐξ ἀρχῆς καὶ πρὸ καταβολῆς κόσμου· εἶναι ταύτην εὐδοκίαν θῦ· ὥστε τὸν χν̄ ὑπὲρ ἡμῶν παθεῖν καὶ ἡμᾶς σωθῆναι. ἔπειτα ἀποδείκνυσιν ὁ λόγος ἐθνῶν διαλέγεσθαι· ἵνα αἰδεσθέντες, ἀξίως αὐτοῦ πολιτεύεσθαι φιλοτιμῶνται. καὶ ἀποδείκνυσι μὲν τὴν κλῆσιν ἡμῶν γεγενημένην οὐ δι' ἀγγέλου· ἀλλὰ διὰ ἰῦ χῦ· ὅς ἐστιν υἱὸς τοῦ θῦ· ἵνα καὶ ἐκ τούτου μάθωσιν ὅτι οὐκ ἀνθρωπολατρεύματι τὸν ποιήσαντα παρὰ χῦ· ἀλληθινὴν θεοσέβειαν· σημαίνει δὲ καὶ ἑαυτὸν διὰ τοῦτο ἀποσταλῆναι κηρύσσειν τὸ εὐαγγέλιον. ὅτι καὶ περὶ αὐτῶν ἐφρόντιζεν. ἔπειτα παραινετικοὺς λόγους ἀνδράσι καὶ γυναιξί· γονεῦσι καὶ τέκνοις· κυρίοις καὶ δούλοις τίθησιν ἐν τῇ ἐπιστολῇ. καὶ καθόλου πάντας παρασκευάζει κατὰ τοῦ διαβόλου τὴν πάλην ἔχειν. καὶ ὡς ὑπὲρ ἀγαθοῦ ἀθληταῖς ἀλείφεται τοῖς λόγοις πάντας κατὰ τῶν διαβολικῶν ἐνεργειῶν, οὕτως τελειοῖ τὴν ἐπιστολήν. διαιρουμένη ἐν κεφαλαίοις δέκα· οἷς ἔχει δὲ ἡ ὑποδιαίρεσις κεφαλαίων. μαρτυρίας δὲ γραφικὰς δύο :-

Παῦλος ἀπόστολος ἰῦ χῦ· διὰ θελήματος θῦ· τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν ἐν ἐφέσῳ. καὶ πιστοῖς ἐν χῷ ἰῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κῦ ἰῦ χῦ· εὐλογητὸς ὁ θς̄ καὶ πατὴρ τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ· ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν χῷ· καθ

ὅς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου· εἶναι ἡμᾶς
ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ· προορίσας
ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν· κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ
θελήματος αὐτοῦ· εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν ᾗ
ϛιβ ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἠγαπημένῳ· ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρω-
σιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ· τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων κα-
τὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πά-
σῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήμα-
τος αὐτοῦ· κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ ἣν προέθετο ἐν αὐτῷ· εἰς οἰ-
κονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν· ἀνακεφαλαιώσασθαι
τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ· τά τε ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἐν
αὐτῷ· ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν
τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ·
εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον δόξης αὐτοῦ· τοὺς προηλπικότας ἐν
τῷ Χριστῷ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας· τὸ εὐαγ-
γέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν· ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι
τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ· ὅ ἐστιν ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν·
εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως· εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐ-
ϛιη τοῦ· διὰ τοῦτο κἀγὼ ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ κυρίῳ Ἰησοῦ· καὶ
τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους· οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ
ὑμῶν· μνείαν ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου· ἵνα ὁ θεὸς τοῦ
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὁ πατὴρ τῆς δόξης· δώῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκα-
λύψεως· ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ· πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς
τῆς καρδίας ὑμῶν· εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστιν ἡ ἐλπὶς τῆς κλήσεως
αὐτοῦ· καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν
τοῖς ἁγίοις· καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς
ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσ-
χύος αὐτοῦ· ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ· ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν·
καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις· ὑπεράνω πάσης
ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας· καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος· καὶ παν-
τὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου· οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ
ϛιθ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πό-
δας αὐτοῦ· καὶ αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλη-
σίᾳ· ἥτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ· τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν
πᾶσι πληρουμένου. Καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώ-
μασι καὶ ταῖς ἁμαρτίαις· ἐν αἷς ποτε περιεπατήσατε κα-

τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου· κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας
τοῦ ἀέρος τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθ
είας· ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις
τῆς σαρκὸς ἡμῶν· ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν δι
ανοιῶν· καὶ ἤμεθα φύσει τέκνα ὀργῆς ὡς καὶ οἱ λοιποί· ὁ δὲ θεὸς πλούσιος
ὢν ἐν ἐλέει· διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς·
καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι, συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ·
χάριτί ἐστε σεσωσμένοι· καὶ συνήγειρε καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπου
ρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις,
τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ᾽ ἡ
μᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ
τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν· θεοῦ τὸ δῶρον· οὐκ ἐξ ἔργων ἵνα μή τις καυχή
σηται· αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα· κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς·
οἷς προητοίμασεν ὁ θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν· διὸ μνημο ΣΚ
νεύετε· ὅτι ὑμεῖς ποτὲ τὰ ἔθνη ἐν σαρκί· οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία
ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου· ὅτι ἦτε ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ
Ἰσραήλ· καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας ἐλπίδα μὴ ἔχοντες
καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ· νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὑμεῖς οἵ ποτε ὄντες μακρὰν
ἐγγὺς ἐγενήθητε ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ· αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν· ΣΚΑ
ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἕν· καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας·
τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι κα
ταργήσας· ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν
εἰρήνην· καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ σώματι
τῷ θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ· ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ· καὶ ἐλθὼν
εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς· ὅτι δι᾽ αὐτοῦ
ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἑνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα·
ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι· ἀλλὰ συμπολῖται τῶν ἁγίων ΣΚΒ
καὶ οἰκεῖοι τοῦ θεοῦ· ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων
καὶ προφητῶν· ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐν ᾧ πᾶσα οἰκο
δομὴ συναρμολογουμένη· αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς
συνοικοδομεῖσθε· εἰς κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι· τούτου χάριν
ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν· εἴ γε ἠκούσα
τε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς· ὅτι
κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνωρίσθη μοι τὸ μυστήριον καθὼς προέγραψα ἐν

ἐν ὀλίγῳ· πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου
ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ· ὃ ἐν ἑτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς
υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων· ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ
καὶ προφήταις ἐν πνεύματι· εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα
καὶ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐν τῷ Χριστῷ· διὰ τοῦ εὐαγγελίου οὗ
ἐγενόμην διάκονος· κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τὴν δο-
ϛκγ θεῖσάν μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· ἐμοὶ τῷ ἐλα-
χιστοτέρῳ πάντων τῶν ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη· ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγ-
γελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ· καὶ φωτίσαι πάντας
τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώ-
νων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἵνα γνωρισθῇ νῦν
ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας
ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ θεοῦ· κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἣν ἐποί-
ησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν· ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν
προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ· διὸ αἰτοῦμαι
μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου ὑπὲρ ὑμῶν· ἥτις ἐστὶν δόξα ὑ-
μῶν· τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται· ἵνα
δῴη ὑμῖν κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ· δυνάμει κραται-
ωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον· κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν
διὰ τῆς πίστεως· ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθε-
μελιωμένοι· ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις
τί τὸ πλάτος καὶ μῆκος καὶ βάθος καὶ ὕψος· γνῶναί τε τὴν ὑπερβάλ-
λουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ· ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλή-
ρωμα τοῦ θεοῦ· τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπὲρ ἐκπερισ-
σοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν· κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργου-
μένην ἐν ἡμῖν· αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· εἰς πά-
ϛκδ σας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων· ἀμήν. Παρακαλῶ οὖν
Ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν κυρίῳ· ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐ-
κλήθητε· μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πρᾳότητος· μετὰ
μακροθυμίας· ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ· σπουδάζοντες
τηρεῖν τὴν ἑνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης· ἓν σῶ-
μα καὶ ἓν πνεῦμα· καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσε-
ως ὑμῶν· εἷς κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα· εἷς θεὸς καὶ πατὴρ πάντων·
ϛκε ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν· ἑνὶ δὲ ἑκάστῳ ἡμῶν

δόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ χυ· διὸ λέγει· ἀ-
ναβὰς εἰς ὕψος ᾐχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν· καὶ ἔδωκε δόματα
τοῖς ἀνθρώποις· τὸ δὲ ἀνέβη τί ἐστιν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη εἰς τὰ κατώτερα
μέρη τῆς γῆς· ὁ καταβὰς αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων
τῶν οὐρανῶν· ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα· καὶ αὐτὸς ἔδωκε· τοὺς μὲν ἀ-
ποστόλους· τοὺς δὲ προφήτας· τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς· τοὺς δὲ ποιμέ-
νας καὶ διδασκάλους· πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων· εἰς ἔργον δι-
ακονίας· εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ χυ· μέχρι καταντήσω-
μεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ
υἱοῦ τοῦ θυ· εἰς ἄνδρα τέλειον· εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος
τοῦ χυ· ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι· κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερό- σκε
μενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων
ἐν πανουργίᾳ· πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς πλάνης· ἀληθεύοντες δὲ
ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ ὁ χς·
ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συμβιβαζόμενον διὰ
πάσης ἁφῆς τῆς ἐπιχορηγίας· κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἑκά-
στου μέρους τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος ποιεῖται· εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ
ἐν ἀγάπῃ· τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν κω· μηκέτι ὑμᾶς πε- σκϛ
ριπατεῖν καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νο-
ὸς αὐτῶν· ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ ὄντες· ἀπηλλοτριωμένοι
τῆς ζωῆς τοῦ θυ· διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς· διὰ τὴν πώρω-
σιν τῆς καρδίας αὐτῶν· οἵτινες ἀπηλγηκότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν
τῇ ἀσελγείᾳ· εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ·
ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν χν· εἴ γε αὐτὸν ἠκούσατε καὶ ἐν αὐ-
τῷ ἐδιδάχθητε· καθώς ἐστιν ἀλήθεια ἐν τῷ ιυ· ἀποθέσθαι ὑμᾶς
κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον· τὸν φθειρό-
μενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης· ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύ-
ματι τοῦ νοὸς ὑμῶν· καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ θν
κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας· διὸ ἀποθέ- σκζ
μενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον
αὐτοῦ· ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη· ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτά-
νετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν· μηδὲ
δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ· ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω· μᾶλλον δὲ
κοπιάτω ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσὶν· ἵνα ἔχῃ μετα-

διδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι· πᾶς λόγος σαπρὸς μὴ ἐκπορευ-
έσθω ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· ἀλλ' εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδο-
μὴν τῆς χρείας· ἵνα δῷ χάριν τοῖς ἀκούουσιν· καὶ μὴ λυπεῖτε
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ θῦ· ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπο-
λυτρώσεως· πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ κραυγὴ
καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ· γίνεσθε δὲ εἰς
ἀλλήλους χρηστοί· εὔσπλαγχνοι· χαριζόμενοι ἑαυτοῖς καθὼς
ϛκη καὶ ὁ θς̄ ἐν χω̄ ἐχαρίσατο ἡμῖν· γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ θῦ ὡς
τέκνα ἀγαπητά· καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ καθὼς καὶ ὁ χς̄ ἠ-
γάπησεν ἡμᾶς· καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφο-
ρὰν καὶ θυσίαν τῷ θῷ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας· πορνεία δὲ καὶ
πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν κα-
θὼς πρέπει ἁγίοις· καὶ αἰσχρότης καὶ μωρολογία ἢ εὐτρα-
πελία τὰ οὐκ ἀνήκοντα· ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία· τοῦτο γὰρ
ἴστε γινώσκοντες· ὅτι πᾶς πόρνος· ἢ ἀκάθαρτος· ἢ πλεονέ-
κτης ὅ ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασι-
λείᾳ τοῦ χῦ καὶ θῦ· μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις·
διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θῦ· ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθεί-
ας· μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν· ἦτε γάρ ποτε σκότος· νῦν δὲ φῶς
ϛκθ ἐν κω̄· ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε· ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ
ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ· δοκιμάζον-
τες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ κῷ· καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις
τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους· μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυφῇ
γινόμενα ὑπ' αὐτῶν, αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγ-
χόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται· πᾶν γὰρ τὸ φανερού-
μενον φῶς ἐστι· διὸ λέγει· ἔγειραι ὁ καθεύδων· καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν
νεκρῶν· καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ χς̄· βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς
περιπατεῖτε· μὴ ὡς ἄσοφοι· ἀλλ' ὡς σοφοί· ἐξαγοραζό-
μενοι τὸν καιρόν· ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσι· διὰ τοῦτο μὴ γίνε-
σθε ἄφρονες· ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ κῦ· καὶ μὴ με-
θύσκεσθε οἴνῳ ἐν ᾧ ἐστιν ἀσωτία· ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι·
ϛλ λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς· ᾄδον-
τες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κῷ· εὐχαριστοῦν-

πάντοτε ὑπὲρ πάντων· ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ θεῷ
καὶ πατρί· ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ θεοῦ. αἱ γυναῖκες τοῖς
ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε ὡς τῷ κυρίῳ· ὅτι ὁ ἀνήρ ἐστι κεφαλὴ
τῆς γυναικός· ὡς ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας· καὶ αὐτός ἐστι σωτὴρ τοῦ
σώματος· ἀλλ' ὥσπερ ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτως καὶ
αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί. Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε σλα
τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν·
καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς· ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ· καθαρί
σας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι· ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυ
τῷ ἔνδοξον τὴν ἐκκλησίαν· μὴ ἔχουσαν σπίλον ἢ ῥυτίδα ἤ
τι τῶν τοιούτων· ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος· οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄν
δρες ἀγαπᾶν τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα· ὁ
ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ· οὐδεὶς γάρ ποτε
τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν· ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν·
καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν ἐκκλησίαν· ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος
αὐτοῦ· ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ· ἀντὶ τούτου
καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθή
σεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν·
τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ τὴν ἐκκλη
σίαν· πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα· ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕ σλβ
τως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.
Τὰ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν κυρίῳ· τοῦτο γάρ ἐστι
δίκαιον· τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· ἥτις ἐστὶν ἐντολὴ
πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ· ἵνα εὖ σοι γένηται· καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος
ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν· ἀλλ' ἐκ
τρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ κυρίου· οἱ δοῦλοι ὑπακούετε
τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα μετὰ φόβου καὶ τρόμου· ἐν ἁπλότητι
τῆς καρδίας ὑμῶν ὡς τῷ Χριστῷ· μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλείαν ὡς
ἀνθρωπάρεσκοι· ἀλλ' ὡς δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα
τοῦ θεοῦ ἐκ ψυχῆς μετ' εὐνοίας δουλεύοντες ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ
ἀνθρώποις· εἰδότες ὅτι ἕκαστος ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἀγαθόν· τοῦτο κομι
εῖται παρὰ κυρίου· εἴτε δοῦλος εἴτε ἐλεύθερος· καὶ οἱ κύριοι τὰ αὐτὰ

ποιεῖτε πρὸς αὐτούς· ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν· εἰδότες ὅτι
καὶ ὑμῶν αὐτῶν ὁ κύριος ἐστὶν ἐν οὐρανοῖς· καὶ προσωποληψία
οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ. Τὸ λοιπὸν ἀδελφοί μου ἐνδυναμοῦσθε
ἐν κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ· ἐνδύσασθε τὴν πανο-
πλίαν τοῦ θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθο-
δείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ
σάρκα· ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς· πρὸς τὰς ἐξουσίας· πρὸς τοὺς κοσμο-
κράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου· πρὸς τὰ πνευματι-
κὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις· διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν
πανοπλίαν τοῦ θεοῦ· ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
πονηρᾷ· καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι· στῆτε οὖν περι-
ζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ· καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν
θώρακα τῆς δικαιοσύνης· καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πό-
δας ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης· ἐπὶ πᾶσιν ἀνα-
λαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως· ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέ-
λη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφα-
λαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε· καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος ὅ ἐστι ῥῆμα
θεοῦ· διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντὶ
καιρῷ ἐν πνεύματι· καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτε-
ρήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ· ἵνα
μοι δοθείη λόγος ἐν τῇ ἀνοίξει τοῦ στόματός μου· ἐν παρρησίᾳ γνω-
ρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου· ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἁ-
λύσει· ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι ὡς δεῖ με λαλῆσαι· ἵνα
δὲ καὶ ὑμεῖς εἰδῆτε τὰ κατ' ἐμέ τί πράσσω· πάντα ὑμῖν γνωρίσει
Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος ἐν κυρίῳ· ὃν
ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο· ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν· καὶ
παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν· εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς καὶ
ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἡ χάρις μετὰ πάν-
των τῶν ἀγαπώντων τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ· ἀμήν.

Ἐγράφη πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολὴ ἀπὸ Ῥώμης διὰ Τυχικοῦ.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς.

Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ῥώμης ἑωρακὼς αὐτοὺς ἐν Μακε-
δονίᾳ· ἡ δὲ πρόφασις τῆς ἐπιστολῆς αὕτη· πέμψαντες

φιλιππησίων διακονίαν παύλῳ· καὶ τιμωρῶν δὲ ἐρχομένων
καὶ διαφθειρόντων τὰς ἀκοὰς τῶν ἀκεραίων· προφάσει τῆς
σκιᾶς τοῦ μωσαϊκοῦ ταύτης περιτομῆς· καὶ λεγόντων τὴν χωρὶς ταύ-
της δύνασθαι σωθῆναι· μαθὼν ὁ ἀπόστολος γράφει φιλιππησίοις·
καὶ πρῶτον μὲν ἀποδέχεται αὐτοὺς τῆς πίστεως· καὶ σημαίνει
μνημονεύειν αὐτῶν· ἔπειτα διηγεῖται, ὡς ἀπελογήσατο ἐν ῥώ-
μῃ· καὶ ὅτι ἡ πίστις αὐτῶν φανερὰ γέγονεν ἐν τοῖς δεσμοῖς· φθό-
νον αὐτῷ κινοῦντες· ἔπειτα προτρέπει αὐτοὺς ἀλλήλους ἀγαπᾶν·
ὑφηγούμενος τὴν τοῦ χριστοῦ φιλανθρωπίαν· ὅτι θεὸς ὢν ἄνθρωπος γέγονε
δι' ἡμᾶς· εἶτα περὶ τῆς περιτομῆς καὶ τοῦ παλαιοῦ νόμου διαλα-
λῶν, ἀποδείκνυσι λοιπὸν ἀργὴν γενέσθαι τὴν περιτομήν·
χαριζόμενος ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ παράδειγμα καὶ λέγων· ὅτι πάντα ταῦτα
ἡγοῦμαι διὰ τὸν χριστὸν ζημίαν· διὸ καὶ τοὺς διδάσκοντας ἔτι περι-
περιτομήν· καὶ θέλοντας αὐτοὺς ἀπατῆσαι μεμφόμενος· καὶ
ὕστερον αὐτοὺς ἐχθροὺς εἶναι τοῦ χριστοῦ· ἀποδέχεται φιλιππησίους·
διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν τῆς κοινωνίας δόσιν· καὶ προτρεψάμενος
πάλιν εἰς τὰ ἤθη αὐτοῖς· τελειοῖ τὴν ἐπιστολήν· ἡ ἐπιστολὴ δὲ
ῥῶται κεφάλαια ἕξ· ἔχουσα ὑποδιαιρέσεις· καὶ τὰς
γραφικὰς μαρτυρίας:

παῦλος καὶ τιμόθεος δοῦλοι ἰησοῦ χριστοῦ· πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἐν χριστῷ ἰησοῦ τοῖς
οὖσιν ἐν φιλίπποις· σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις· χάρις
ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν· καὶ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ. εὐχαριστῶ
τῷ θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνείᾳ ὑμῶν πάντοτε· ἐν πάσῃ δεήσει μου
ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος· ἐπὶ τῇ
κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἄχρι
τοῦ νῦν· πεποιθὼς αὐτὸ τοῦτο· ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον
ἀγαθόν· καὶ ἐπιτελέσει ἄχρις ἡμέρας τοῦ χριστοῦ ἰησοῦ· καθώς ἐστι δίκαι-
ον ἐμοί· τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν· διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρ-
δίᾳ ὑμᾶς· ἔν τε τοῖς δεσμοῖς μου· καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ καὶ βε-
βαιώσει τοῦ εὐαγγελίου· συγκοινωνούς μου τῆς χάριτος πάντας

σλϛ ὑμᾶς ὄντας. μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ θεός, ὡς ἐπιποθῶ πάν-
τας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ τοῦτο προσεύχομαι ἵνα ἡ ἀγά-
πη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ
πάσῃ αἰσθήσει, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα
ἦτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, πεπληρω-
μένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαι-
σλζ νον θεοῦ. γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐ-
μὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν, ὥστε
τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πραι-
τωρίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀδελ-
φῶν ἐν κυρίῳ πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου περισσοτέρως
τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν. τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον
καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσουσιν. οἱ μὲν ἐ-
ξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσιν, οὐχ ἁγνῶς, οἰόμενοι
θλῖψιν ἐπιφέρειν τοῖς δεσμοῖς μου. οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης, εἰ-
δότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κεῖμαι. τί γάρ; πλὴν παντὶ
τρόπῳ, εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται·
καὶ ἐν τούτῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι. οἶδα γὰρ ὅτι τοῦτό μοι
ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως καὶ ἐπιχορη-
γίας τοῦ πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν ἀποκαραδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου
σλη ὅτι ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ ὡς πάν-
τοτε καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ
ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου. ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν Χριστὸς καὶ τὸ ἀποθανεῖν
κέρδος. εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί, τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου, καὶ
τί αἱρήσομαι οὐ γνωρίζω. συνέχομαι δὲ ἐκ τῶν δύο, τὴν ἐπι-
θυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι, πολλῷ μᾶλλον
κρεῖσσον· τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκὶ ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς.
καὶ τοῦτο πεποιθὼς οἶδα ὅτι μενῶ καὶ συμπαραμενῶ πᾶ-
σιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως, ἵνα τὸ
καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ διὰ τῆς ἐμῆς παρου-
σλθ σίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς. μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ
Χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς εἴτε ἀπὼν
ἀκούσω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἑνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ
συναθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου, καὶ μὴ πτυρόμενοι
ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων, ἥτις ἐστὶν αὐτοῖς μὲν ἔνδει-

ἔνδειξις ἀπωλείας· ὑμῖν δὲ σωτηρίας· καὶ τοῦτο ἀπὸ θεοῦ·
ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ χριστοῦ· οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν· ἀλλὰ
καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν· τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες· οἷον εἴ-
δετε ἐν ἐμοί· καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί· εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν
χριστῷ· εἴ τι παραμύθιον ἀγάπης· εἴ τις κοινωνία πνεύματος· εἴ τις
σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί· πληρώσατέ μου τὴν χαράν· ἵνα τὸ αὐτὸ
φρονῆτε· τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες σύμψυχοι· τὸ ἓν φρονοῦν-
τες· μηδὲν κατὰ ἐριθείαν ἢ κενοδοξίαν· ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύ-
νῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν· μὴ τὰ ἑαυτῶν
ἕκαστος σκοπεῖτε· ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέρων ἕκαστος· τοῦτο γὰρ φρο- σμ
νείσθω ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν χριστῷ ἰησοῦ· ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἁρ-
παγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ· ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν
δούλου λαβών· ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· καὶ σχήματι
εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος· ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέ-
χρι θανάτου· θανάτου δὲ σταυροῦ· διὸ καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε·
καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ἵνα ἐν τῷ ὀ-
νόματι ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων· καὶ πᾶσα γλῶσσα (καὶ καταχθονί[ων])
ἐξομολογήσηται ὅτι κύριος ἰησοῦς χριστὸς εἰς δόξαν θεοῦ πατρός· ὥστε ἀγα- σμα
πητοί μου καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε· μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου
μόνον· ἀλλὰ καὶ νῦν πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου· μετὰ φό-
βου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε· ὁ θεὸς γάρ ἐστιν
ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν· καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδο-
κίας· πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν· ἵνα
γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι τέκνα θεοῦ ἀμώμητα ἐν μέ-
σῳ γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης· ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φω-
στῆρες ἐν κόσμῳ· λόγον ζωῆς ἐπέχοντες εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς
ἡμέραν χριστοῦ· ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον· οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπί- σμβ
ασα· ἀλλ' εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς
πίστεως ὑμῶν· χαίρω καὶ συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν· τὸ δ' αὐτὸ
ὑμεῖς χαίρετε καὶ συγχαίρετέ μοι· ἐλπίζω δὲ ἐν κυρίῳ ἰησοῦ τι-
μόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν· ἵνα κἀγὼ εὐψυχῶ γνοὺς τὰ περὶ
ὑμῶν· οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον· ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑ-
μῶν μεριμνήσει· οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν· οὐ τὰ
χριστοῦ ἰησοῦ· τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε· ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον

σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον· τοῦτον μὲν οὖν ἐλ-
πίζω πέμψαι ὡς ἂν ἀπίδω τὰ περὶ ἐμὲ ἐξαυτῆς· πέποιθα δὲ
ἐν κυρίῳ ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι· ἀναγκαῖον δὲ ἡγησά-
μην Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώ-
την μου· ὑμῶν δὲ ἀπόστολον καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου
πέμψαι πρὸς ὑμᾶς· ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς καὶ ἀδη-
μονῶν διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησεν· καὶ γὰρ ἠσθένησεν παραπλή-
σιον θανάτῳ· ἀλλ' ὁ θεὸς αὐτὸν ἠλέησεν· οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον ἀλλὰ
καὶ ἐμέ· ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπῃ σχῶ· σπουδαιοτέρως οὖν ἔπεμ-
ψα αὐτὸν ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν χαρῆτε· κἀγὼ ἀλυπότερος ὦ·
προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν ἐν κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς· καὶ τοὺς τοιού-
τους ἐντίμους ἔχετε· ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ μέχρι θανάτου ἤγγι-
σε παραβουλευσάμενος τῇ ψυχῇ· ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν
ὑστέρημα τῆς πρός με λειτουργίας· τὸ λοιπὸν ἀδελφοί μου χαί-
ρετε ἐν κυρίῳ· τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρόν· ὑμῖν δὲ τὸ
ἀσφαλές· βλέπετε τοὺς κύνας· βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας· βλέ-
πετε τὴν κατατομήν· ἡμεῖς γάρ ἐσμεν ἡ περιτομή· οἱ πνεύματι θεῷ λα-
τρεύοντες· καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθό-
τες· καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποίθησιν καὶ ἐν σαρκί· εἴ τις δοκεῖ ἄλλος
πεποιθέναι ἐν σαρκί· ἐγὼ μᾶλλον· περιτομῇ ὀκταήμερος· ἐκ γέ-
νους Ἰσραήλ· φυλῆς Βενιαμίν· Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων· κατὰ νόμον
Φαρισαῖος· κατὰ ζῆλον διώκων τὴν ἐκκλησίαν· κατὰ δικαιοσύ-
νην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμπτος· ἀλλ' ἅτινα ἦν μοι κέρδη
ταῦτα ἥγημαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν· ἀλλὰ μὲν οὖν καὶ ἡγοῦμαι πάν-
τα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυ-
ρίου μου· δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην· καὶ ἡγοῦμαι σκύβαλα εἶναι
ἵνα Χριστὸν κερδήσω· καὶ εὑρεθῶ ἐν αὐτῷ· μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύ-
νην τὴν ἐκ νόμου· ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ· τὴν ἐκ θεοῦ δικαιοσύνην
ἐπὶ τῇ πίστει· τοῦ γνῶναι αὐτόν· καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ·
καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ· συμμορφούμενος τῷ θα-
νάτῳ αὐτοῦ· εἴ πως καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν·
οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον· ἢ ἤδη τετελείωμαι· διώκω δὲ εἰ καὶ καταλά-
βω· ἐφ' ᾧ καὶ κατελήφθην ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ· ἀδελφοί· ἐγὼ ἐμαυτὸν οὔ-
πω λογίζομαι κατειληφέναι· ἓν δὲ τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος·
κατὰ σκοπὸν διώκω ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ θεοῦ

τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος·

χ(ριστ)ῷ ἰ(ησο)ῦ· ὅσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν· καὶ εἴ τι ἑτέρως φρονεῖ-
τε, ὁ θ(εὸ)ς ὑμῖν ἀποκαλύψει· πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν τῷ αὐτῷ στοιχεῖν
κανόνι· τὸ αὐτὸ φρονεῖν· συμμιμηταί μου γίνεσθε ἀδελφοί, καὶ σκο-
πεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦντας καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς· πολλοὶ γὰρ
περιπατοῦσιν οὓς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν· νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω·
τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ χ(ριστο)ῦ· ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια· ὧν ὁ θ(εὸ)ς ἡ κοιλί- σμς
α καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν· οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες· ἡμῶν
γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει· ἐξ οὗ καὶ σ(ωτῆ)ρα ἀπεκδεχόμεθα
κ(ύριο)ν ἰ(ησο)ῦν χ(ριστό)ν· ὃς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν·
εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ· κατὰ τὴν
ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα· ὥστε
ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι· χαρὰ καὶ στέφανός
μου· οὕτως στήκετε ἐν κ(υρί)ῳ ἀγαπητοί· εὐοδίαν παρακαλῶ· καὶ συν-
τύχην παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν κ(υρί)ῳ· ναὶ ἐρωτῶ καὶ σέ σύζυ-
γε γνήσιε· συλλαμβάνου αὐταῖς· αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνή-
θλησάν μοι· μετὰ καὶ κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου·
ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς· χαίρετε ἐν κ(υρί)ῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ χαί- σμζ
ρετε· τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις· ὁ κ(ύριο)ς ἐγγύς· μη-
δὲν μεριμνᾶτε· ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετ' εὐχαριστίας
τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν θ(εό)ν· καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ θ(εο)ῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν
φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν χ(ριστ)ῷ ἰ(ησο)ῦ· τὸ
λοιπὸν ἀδελφοί· ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ· ὅσα σεμνά· ὅσα δίκαια· ὅσα ἁγ-
νά· ὅσα προσφιλῆ· ὅσα εὔφημα· εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος· σμη
ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ θ(εὸ)ς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν· ἐχάρην δὲ ἐν
κ(υρί)ῳ μεγάλως· ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν· ἐ-
φ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε· ἠκαιρεῖσθε δέ· οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω· ἐγὼ
γὰρ ἔμαθον ἐν οἷς εἰμὶ αὐτάρκης εἶναι· οἶδα καὶ ταπεινοῦσθαι· οἶδα
καὶ περισσεύειν· ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσι μεμύημαι· χορτάζεσθαι καὶ
πεινᾶν· καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι· πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυνα-
μοῦντί με χ(ριστ)ῷ· πλὴν καλῶς ἐποιήσατε συγκοινωνήσαντές μου
τῇ θλίψει· οἴδατε δὲ καὶ ὑμεῖς φιλιππήσιοι· ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγ-
γελίου ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ μακεδονίας· οὐδεμία μοι ἐκκλησία
ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήψεως· εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι·
ὅτι καὶ ἐν θεσσαλονίκῃ καὶ ἅπαξ καὶ δὶς εἰς τὴν χρείαν μοι ἐπέμψα-
τε· οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα· ἀλλ' ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν

τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν· ἀπέχω δὲ πάντα καὶ
περισσεύω· πεπλήρωμαι δεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου
τὰ παρ' ὑμῶν· ὀσμὴν εὐωδίας· θυσίαν δεκτήν· εὐάρεστον τῷ θεῷ·
ὁ δὲ θεός μου πληρώσει πᾶσαν χρείαν ὑμῶν κατὰ τὸν πλοῦτον
αὐτοῦ ἐν δόξῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· τῷ δὲ θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν· ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ· ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί· ἀσπάζονται
ὑμᾶς πάντες οἱ ἅγιοι· μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας· ἡ
χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν, ἀμήν:

Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ῥώμης· οὐχ ἑωρακὼς μὲν αὐτούς· ἀκού-
σας δὲ περὶ αὐτῶν· ἡ δὲ πρόφασις τῆς ἐπιστολῆς αὕτη· ποικί-
λαις ἐωσὶν ἐβούλοντό τινες ἀπατῆσαι· σοφίσμασιν ἑλληνι-
κοῖς καὶ ἀπάταις εἰς Χριστὸν πίστεως· καὶ περὶ τῶν ἐν τοῖς νομίμοις βρω-
μάτων καὶ περιτομῆς· ταῦτα τοίνυν μαθὼν ὁ ἀπόστολος γρά-
φει ταύτην ἐπιστολὴν ὡς κατηχητικὴν αὐτοῖς ταύτην· καὶ πρῶτον
μὲν δ' χάριν ὁμολογεῖ τῷ θεῷ· ἐμφανίζει ἀπὸ τοῦ σκότους αὐτοὺς ἀπα-
γαγὼν ἐκείνη εἰς τὸ φῶς τῆς ἀληθείας· καὶ ὅτι Χριστὸς εἰς ὃν ἐπίστευσαν, εἰκὼν
ἐστὶ τοῦ θεοῦ καὶ δόξα· ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς γέγονε· καὶ ὅτι ἔπρεπε πρῶτον
δ' ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ ὄντος γενέσθαι καὶ πρωτότοκον τῆς κτίσεως ἐκ
τῶν νεκρῶν· ἵνα τὰ ἀμφότερα σωματικὴ καὶ ζωοποιήσῃ τὰ πάντα·
προτρέπει δὲ αὐτοὺς ἐμμένειν τῇ πίστει· σημαίνων ὅτι αὐτὸς
Παῦλος διάκονος ἐστὶ τοῦ εὐαγγελίου· ἐν ᾧ καὶ χάριν Χριστοῦ θλίψεων· εἶτα
καὶ περὶ τοῦ νόμου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ βρωμάτων· καὶ περὶ νεομηνι-
ῶν καὶ ἑορτῶν ἐξηγεῖται· καὶ ἀποδείκνυσι μὴ ἀρκεῖν λοιπὸν
τὰ παλαιὰ καὶ τὴν περιτομήν· σημειοῦται δὲ αὐτοῖς καὶ τὴν πλάνην τῶν
ἀπὸ τῶν σοφιζομένων καὶ πλάνην αὐτοῖς θελόντων· καὶ λοι-
πὸν παραινέσας καὶ διδάξας γυναιξὶ καὶ τέκνοις· ἀνδράσι τε
καὶ γυναιξί· δούλοις καὶ κυρίοις· καὶ τὰ ἄλλα προστάξας καὶ συμβου-
λεύσας, τελειοῖ τὴν ἐπιστολήν· παραγγέλλει μέντοι αὐτοῖς ἵνα
ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' αὐτοῖς ἡ ἐπιστολή, ποιήσωσι καὶ ἐν τῇ Λαο-
δικέων ἐκκλησίᾳ αὐτὴν ἀναγνωσθῆναι:

Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ· διὰ θελήματος θεοῦ· καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελ- σμθ
φὸς τοῖς ἐν Κολασσαῖς ἁγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ·
χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ· εὐχαριστοῦ-
μεν τῷ θεῷ καὶ πατρὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πάντοτε περὶ ὑμῶν προ-
σευχόμενοι· ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· καὶ τὴν ἀγά-
πην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους· διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν
ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ
εὐαγγελίου· τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ·
καὶ ἔστι καρποφορούμενον καὶ αὐξανόμενον καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν·
ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ·
καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν·
ὅς ἐστι πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ· ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν
τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι· διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἀφ' ἧς ἡμέρας
ἠκούσαμεν, οὐ παυόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι καὶ αἰτού-
μενοι ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ·
ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ· περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως
τοῦ κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρέσκειαν ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες
καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θεοῦ ἐν πάσῃ δυνάμει δυνα-
μούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ· εἰς πᾶσαν ὑπο-
μονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς· εὐχαριστοῦντες τῷ θεῷ σν
καὶ πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι ὑμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν
ἁγίων ἐν τῷ φωτί· ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους·
καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ· ἐ-
ν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν· τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· ὅς ἐστιν
εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου· πρωτότοκος πάσης κτίσεως· ὅτι

ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα· τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς·
τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα· εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες· εἴτε
ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται·
ϹΝΑ καὶ αὐτός ἐστι πρὸ πάντων καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκε· καὶ
αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς ἐκκλησίας· ὅς ἐστιν ἀρχὴ
πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν· ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων·
ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησε πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι·
καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν· εἰρηνοποιήσας
διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ δι' αὐτοῦ· εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς
εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. καὶ ὑμᾶς ποτὲ ὄντας ἀπηλλοτριωμένους
Καὶ ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς· νυνὶ
δὲ ἀποκατήλλαξεν ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θα-
ϹΝΒ νάτου· παραστῆσαι ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλή-
τους κατενώπιον αὐτοῦ· εἴ γε ἐπιμένετε τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι
καὶ ἑδραῖοι καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγ-
γελίου οὗ ἠκούσατε τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ τῇ κτίσει τῇ ὑπὸ
τὸν οὐρανόν· οὗ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος· νῦν χαίρω ἐν
τοῖς παθήμασί μου ὑπὲρ ὑμῶν· καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερή-
ματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου· ὑπὲρ τοῦ σώμα-
τος αὐτοῦ ὅ ἐστιν ἡ ἐκκλησία· ἧς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος κατὰ
τὴν οἰκονομίαν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς· πληρῶσαι
τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν
αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν· νυνὶ δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ· οἷς ἠθέλησεν ὁ θεὸς γνωρίσαι τί τὸ πλοῦτος τῆς δόξης
τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ὅς ἐστι Χριστὸς ἐν ὑμῖν ἡ ἐλ-
πὶς τῆς δόξης· ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν· νουθετοῦντες πάντα
ἄνθρωπον· καὶ διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ· ἵνα πα-
ραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· εἰς ὃ καὶ κοπιῶ ἀγω-
νιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ· τὴν ἐνεργουμένην
ϹΝΓ ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει. Θέλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι· ἡλίκον ἀγῶνα
καὶ τοῖς ἐν Ἱεραπόλει
ἔχω περὶ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ· καὶ ὅσοι οὐχ ἑώρα-
καν τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκί· ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρ-
δίαι αὐτῶν· συμβιβασθέντων ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰς πάντα πλοῦ-
τον τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστη-
ρίου τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ· ἐν ᾧ εἰσὶ πάντες οἱ θησαυροὶ
τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι· τοῦτο δὲ λέγω ἵνα

ἵνα μή τις ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ. εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἄ-
πειμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμί, χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν
τὴν τάξιν καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ὑμῶν. ὡς οὖν
παρελάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε, ἐρριζωμέ-
νοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ, καὶ βεβαιούμενοι ἐν τῇ πίστει καθὼς ἐδιδάχθητε, πε-
ρισσεύοντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ. Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ ϚΝΔ
συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης κατὰ
τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, καὶ οὐ
κατὰ Χριστόν· ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος
σωματικῶς· καί ἐστε ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι· ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ
πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας· ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτο-
μῇ ἀχειροποιήτῳ ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἁμαρτιῶν
τῆς σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ· συνταφέντες αὐτῷ ἐν
τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνερ-
γείας τοῦ θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ϚΝΕ
ὄντας τοῖς παραπτώμασι καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκὸς ὑ-
μῶν, συνεζωοποίησεν ὑμᾶς σὺν αὐτῷ, χαρισάμενος ἡμῖν
πάντα τὰ παραπτώματα· ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγρα-
φον τοῖς δόγμασιν, ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν, καὶ αὐτὸ ἦρκεν ἐκ
τοῦ μέσου, προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ· ἀπεκδυσάμενος τὰς
ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παρρησίᾳ, θριαμβεύ-
σας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ. μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει ἢ ἐν πόσει
ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς ἢ νουμηνίας ἢ σαββάτων· ἅ ἐστι σκιὰ τῶν
μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα Χριστοῦ. μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβευέτω θέλων
ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων, ἃ μὴ ἑώρακεν
ἐμβατεύων, εἰκῇ φυσιούμενος ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ,
καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφαλήν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα διὰ τῶν ἁφῶν
καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον καὶ συμβιβαζόμενον, αὔ-
ξει τὴν αὔξησιν τοῦ θεοῦ. εἰ ἀπεθάνετε σὺν Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχεί- ϚΝϚ
ων τοῦ κόσμου, τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε· μὴ ἅψῃ, μηδὲ
γεύσῃ, μηδὲ θίγῃς· ἅ ἐστι πάντα εἰς φθορὰν τῇ ἀποχρήσει, κατὰ
τὰ ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων· ἅτινά ἐστι λόγον μὲν
ἔχοντα σοφίας ἐν ἐθελοθρησκείᾳ καὶ ταπεινοφροσύνῃ, καὶ
ἀφειδίᾳ σώματος, οὐκ ἐν τιμῇ τινι πρὸς πλησμονὴν τῆς σαρκός.
εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριστός ἐστιν ἐν
δεξιᾷ τοῦ θεοῦ καθήμενος· τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.

ἀπεθάνετε γὰρ καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ χ(ριστ)ῷ ἐν τῷ θ(ε)ῷ·
ὅταν ὁ χ(ριστὸ)ς φανερωθῇ ἡ ζωὴ ὑμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ
ϹΝΖ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν
τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· πορνείαν· ἀκαθαρσίαν· πάθος· ἐπιθυμίαν κακήν·
καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρεία· δι᾽ ἃ ἔρχεται
ἡ ὀργὴ τοῦ θ(εο)ῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας· ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιε-
πατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑ-
μεῖς τὰ πάντα· ὀργήν· θυμόν· κακίαν· βλασφημίαν· αἰσχρο-
λογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους·
ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ·
καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπί-
γνωσιν κατ᾽ εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν· ὅπου οὐκ ἔνι ἕλλην
καὶ ἰουδαῖος· περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία· βάρβαρος· σκύθης·
ϹΝΗ δοῦλος καὶ ἐλεύθερος· ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι χ(ριστό)ς· ἐνδύσασθε
οὖν ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ θ(εο)ῦ ἅγιοι καὶ ἠγαπημένοι σπλάγχνα οἰκτιρ-
μῶν· χρηστότητα· μακροθυμίαν· ἀνεχόμενοι ἀλλήλων· χα-
ριζόμενοι ἑαυτοῖς ἐάν τις πρός τινα μομφὴν ἔχῃ· καθὼς
καὶ ὁ χ(ριστὸ)ς ἐχαρίσατο ὑμῖν· οὕτως καὶ ὑμεῖς· ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις
τὴν ἀγάπην· ἥτις ἐστὶ σύνδεσμος τῆς τελειότητος· καὶ ἡ εἰρήνη
τοῦ θ(εο)ῦ βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἑνὶ
σώματι· καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε· ὁ λόγος τοῦ θ(εο)ῦ ἐνοικείτω ἐν
ὑμῖν πλουσίως· καὶ ἐμπεριπατεῖτε ἐν πάσῃ σοφίᾳ διδάσκοντες
καὶ νουθετοῦντες ἑαυτούς· ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματι-
ϹΝΘ καῖς ἐν χάριτι ᾄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κ(υρί)ῳ· καὶ πᾶν
ὅ τι ἂν ποιῆτε ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ πάντα ἐν ὀνόματι κ(υρίο)υ ἰ(ησο)ῦ·
εὐχαριστοῦντες τῷ θ(ε)ῷ καὶ π(ατ)ρὶ δι᾽ αὐτοῦ· αἱ γυναῖκες ὑποτάσσεσθε
τοῖς [ἰδίοις] ἀνδράσιν ὡς ἀνῆκεν ἐν κ(υρί)ῳ· οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυ-
ναῖκας καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς· τὰ τέκνα ὑπακού-
ετε τοῖς γονεῦσι κατὰ πάντα· τοῦτο γάρ ἐστιν εὐάρεστον τῷ κ(υρί)ῳ· οἱ
πατέρες μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν· ἵνα μὴ ἀθυμῶσιν· οἱ δοῦλοι
ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις· μὴ ἐν ὀφθαλ-
μοδουλείαις ὡς ἀνθρωπάρεσκοι· ἀλλ᾽ ἐν ἁπλότητι καρδίας· φο-
βούμενοι τὸν θ(εό)ν· καὶ πᾶν ὅ τι ἐὰν ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε
ὡς τῷ κ(υρί)ῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις· εἰδότες ὅτι ἀπὸ κ(υρίο)υ ἀπολήψεσθε τὴν ἀ-
ναπόδοσιν τῆς κληρονομίας· τῷ γὰρ κ(υρί)ῳ χ(ριστ)ῷ δουλεύετε·
ὁ δὲ ἀδικῶν κομιεῖται ὃ ἠδίκησε· καὶ οὐκ ἔστι προσωποληψία·

οἱ κύριοι τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε·
εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε κύριον ἐν οὐρανοῖς· τῇ προσευχῇ προσ- ϛξ
καρτερεῖτε· γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ· προσευχόμε-
νοι ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν· ἵνα ὁ θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου· λα-
λῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ χριστοῦ δι' ὃ καὶ δέδεμαι· ἵνα φανερώσω αὐ-
τὸ ὡς δεῖ με λαλῆσαι· ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω
τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι· ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι
ἅλατι ἠρτυμένος· εἰδέναι ὑμᾶς πῶς δεῖ ἑνὶ ἑκάστῳ ἀποκρίνεσ-
θαι· τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελ-
φὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν κυρίῳ· ὃν ἔπεμψα πρὸς
ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο· ἵνα γνῶ τὰ περὶ ὑμῶν· καὶ παρακαλέσῃ
τὰς καρδίας ὑμῶν· σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ· ὅς ἐστιν
ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωρίσουσι τὰ ὧδε· ἀσπάζεται ὑμᾶς ϛξα
Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου· καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρ-
νάβα· περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολάς· ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς δέξασ-
θε αὐτόν· καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος· οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς·
οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ· οἵτινες ἐγενή-
θησάν μοι παρηγορία· ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν
δοῦλος χριστοῦ· πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς
προσευχαῖς· ἵνα στῆτε τέλειοι· καὶ πεπληρωμένοι ἐν παν-
τὶ θελήματι τοῦ θεοῦ· μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ· ὅτι ἔχει ζῆλον πολὺν
ὑπὲρ ὑμῶν· καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει· ἀσ-
πάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς καὶ Δημᾶς· ἀσπά-
σασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφούς· καὶ Νυμφᾶν· καὶ τὴν
κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν· καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν
ἡ ἐπιστολή· ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέων ἐκκλη-
σίᾳ ἀναγνωσθῇ· καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε·
καὶ εἴπατε Ἀρχίππῳ· βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες
ἐν κυρίῳ ἵνα αὐτὴν πληροῖς· ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου·
μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν· ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν· ἀμήν·

ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης ἡ πρὸς Κολασσαεῖς διὰ Τυχικοῦ καὶ Ὀνησίμου·

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Θεσσαλονικεῖς α' ἐπιστολῆς

Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ἀθηνῶν· ἀκούσας πρότερον αὐτούς

καὶ διδάξας· καὶ παρ᾽ αὐτοῖς διατρίψας· ἡ δὲ πρόφασις
τῆς ἐπιστολῆς αὕτη· ὁ ἀπόστολος χάσας θλίψεσι παθὼν ἐν Βεροίᾳ
[illegible] Φιλίπποις τῆς Μακεδονίας καὶ ἐν Κορίνθῳ· Τιμόθεον ἀπέ-
πεμψεν ἐκεῖ ἐν Θεσσαλονίκῃ φοβούμενος μὴ ἀκούσαντες Θεσ-
σαλονικεῖς ὅτι ἀπέπεμψεν ἐκεῖ ἐν ταῖς προειρημέναις πόλεσι
πειρασθῶσιν ὑπὸ τοῦ πειράζοντος καὶ σκανδαλισθῶσι μα-
θόντες ὅτι καὶ τοιαῦτα πάσχουσι καὶ αὐτοί· διὸ οἱ ἐγένοντο
[illegible] εἶπε μαθὼν πρὸς αὐτοὺς [illegible] ἐπιστέλλει ταῦτα
καὶ πρῶτον μὲν ἐπιστηρίζει αὐτοὺς ἐν τῇ πίστει· ὡς [illegible]
λεύεσθαι διὰ τὰς θλίψεις καὶ μηδὲν ξένον αὐτοὺς πεπονθέναι
ὑπὸ Ἰουδαίων· πάντων καὶ τὸν κύριον ἀποκτεινάντων· Χριστια-
νοῖς γὰρ ἴδιόν ἐστι τὸ θλίβεσθαι ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ· πολλὰ δὲ ἐπαι-
νέσας αὐτοῖς, οὕτως ὡς παρέλαβον ἀπ᾽ αὐτοῦ ἀναστρέφεσθαι,
γράφει περὶ τῶν τελευτώντων παραμυθούμενος αὐτούς·
λέγων μὴ λυπεῖσθαι ὡς φθείρεσθαι· οὐ γὰρ εἶναι τὸν θάνατον ἀπώ-
λειαν· ἀλλ᾽ ὁ διὰ τὴν ἀνάστασιν· ἐπεὶ δὲ καὶ περὶ τῶν χρόνων αὐτοῖς
διδάσκει· ἵνα ἄδηλον τὴν ἡμέραν τινὲς εἰκόντες, ἀεὶ ἕτοιμοι
ὦσι· καὶ μηδεὶς ἀπροσέχων ἐπαγγελθῇ μένειν περὶ αὐτήν·
ἔσεσθαι γάρ φησι τὴν παρουσίαν οὕτως· ὡς ἐπὶ τοῖς περιλει-
πομένοις, μὴ φθάσαι τοὺς ἐκ νεκρῶν ἐγειρομένους· ἁρπαγή-
σεσθαι τὴν τῶν ἁγίων ἀπάντησιν· διδάσκει· εἶτα προτρέπων αὐτοὺς
μὴ ἐπιλανθάνεσθαι ἐντολῶν θεοῦ, τελειοῖ τὴν ἐπιστολήν· διαιρουμένη
κεφαλαίοις ἕπτα· ἀντιγραφικῶν μαρτυριῶν καὶ τινῶν
ὑποδιαιρέσεων: [illegible] Θεσσαλονικεῖς [illegible]

[illegible] Θεσσαλονίκη [illegible]
[illegible]
[illegible] Θεσσαλονίκι
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] Θεσσαλονικεῖς [illegible]

Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλο-
νικέων· ἐν θεῷ πατρὶ καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ· εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ πάντοτε
περὶ πάντων ὑμῶν· μνείαν ὑμῶν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν

ΟΖΒ

Ὁ λδ´

ἡμῶν· ἀλλ' ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πί-
στεως καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν· εἰδότες
ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ θεοῦ τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν· ὅτι τὸ εὐαγγέλιον
ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον· ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει
καὶ ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ· καθὼς οἴδατε οἷοι ἐγε-
νήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς· καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε ϛζγ
καὶ τοῦ κυρίου· δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ μετὰ χαρᾶς πνεύματος ἁγί-
ου· ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπους πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ μακεδονίᾳ
καὶ ἐν τῇ ἀχαΐᾳ· ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ κυρίου· οὐ μόνον ἐν
τῇ μακεδονίᾳ καὶ τῇ ἀχαΐᾳ· ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ ἡ πίστις
ὑμῶν ἡ πρὸς θεὸν ἐξελήλυθεν· ὥστε μὴ χρείαν ἔχειν ἡμᾶς λαλεῖν
τι· αὐτοὶ γὰρ περὶ ὑμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὁποίαν εἴσοδον ἔσχο-
μεν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ὅπως ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώ-
λων· δουλεύειν θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ· καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν
αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν· ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν· Ἰησοῦν τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς
ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης· αὐτοὶ γὰρ οἴδατε ἀδελφοὶ τὴν εἴ- ϛζδ
σοδον ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς· ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν· ἀλλὰ προπαθό-
ντες καὶ ὑβρισθέντες καθὼς οἴδατε ἐν φιλίπποις, ἐπαρρησιασά-
μεθα ἐν τῷ θεῷ ἡμῶν· λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
θεοῦ ἐν πολλῷ ἀγῶνι· ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν· οὐκ ἐκ πλάνης· οὐδὲ
ἐξ ἀκαθαρσίας· οὔτε ἐν δόλῳ· ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσμεθα ὑ-
πὸ τοῦ θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον, οὕτως λαλοῦμεν· οὐχ ὡς ἀν-
θρώποις ἀρέσκοντες ἀλλὰ τῷ θεῷ τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας
ἡμῶν· οὔτε γάρ ποτε ἐγενήθημεν ἐν λόγῳ κολακείας καθὼς οἴδα-
τε· οὔτε ἐν προφάσει πλεονεξίας· θεὸς μάρτυς· οὔτε ζητοῦντες ἐξ
ἀνθρώπων δόξαν· οὔτε ἀφ' ὑμῶν· οὔτε ἀπ' ἄλλων· δυνάμενοι ἐν βάρει
εἶναι ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι· ἀλλ' ἐγενήθημεν ἤπιοι ἐν μέσῳ ὑμῶν· ὡς ἂν
τροφὸς θάλπῃ τὰ ἑαυτῆς τέκνα· οὕτως ἱμειρόμενοι ὑμῶν· εὐδο-
κοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν· οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ· ἀλλὰ
καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχάς· διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν ἐγενήθητε· μνημο-
νεύετε γὰρ ἀδελφοὶ τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον· νυκτὸς ϛζε
γὰρ καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν·
ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ· ὑμεῖς μάρτυρες
καὶ ὁ θεός· ὡς ὁσίως καὶ δικαίως καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς

θεοῦ

τοῖς πιστεύουσιν ἐγενήθημεν· καθάπερ οἴδατε· ὡς ἕνα ἕκαστον
ὑμῶν· ὡς πατὴρ τέκνα ἑαυτοῦ· παρακαλοῦντες ὑμᾶς
καὶ παραμυθούμενοι καὶ μαρτυρόμενοι εἰς τὸ περιπατῆσαι
ὑμᾶς ἀξίως τοῦ θεοῦ· τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ βα-
σιλείαν καὶ δόξαν· διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ
ἀδιαλείπτως· ὅτι παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ
θεοῦ· ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀνθρώπων· ἀλλὰ καθώς ἐστιν ἀληθῶς λό-
675 γον θεοῦ· ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν· ὑμεῖς
γὰρ μιμηταὶ ἐγενήθητε ἀδελφοὶ τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ θεοῦ τῶν οὐ-
σῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς
ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν· καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰου-
δαίων· τῶν καὶ τὸν κύριον ἀποκτεινάντων Ἰησοῦν· καὶ τοὺς ἰδίους
προφήτας· καὶ ἡμᾶς ἐκδιωξάντων· καὶ θεῷ μὴ ἀρεσκόντων· καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναν-
τίων· κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσι λαλῆσαι ἵνα σωθῶ-
σιν· εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν τὰς ἁμαρτίας πάντοτε· ἔ-
φθασε δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ εἰς τέλος. Ἡμεῖς δὲ ἀδελφοὶ ἀ-
πορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας προσώπῳ
οὐ καρδίᾳ· περισσοτέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον
ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ· διὸ ἠθελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς
ὑμᾶς· ἐγὼ μὲν Παῦλος καὶ ἅπαξ καὶ δίς· καὶ ἐνέκοψεν ἡμᾶς
ὁ σατανᾶς· τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς ἢ χαρὰ ἢ στέφανος καυχή-
676 σεως· ἢ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ
αὐτοῦ· ὑμεῖς γάρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρά· διὸ μηκέ-
τι στέγοντες εὐδοκήσαμεν καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι·
καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ διάκονον
τοῦ θεοῦ· καὶ συνεργὸν ἡμῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ· εἰς τὸ στη-
ρίξαι ὑμᾶς καὶ παρακαλέσαι ὑμᾶς περὶ τῆς πίστεως ὑ-
μῶν· τὸ μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις·
αὐτοὶ γὰρ οἴδατε ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα· καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑ-
μᾶς ἦμεν προελέγομεν ὑμῖν ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι κα-
θὼς καὶ ἐγένετο καὶ οἴδατε· διὰ τοῦτο κἀγὼ μηκέτι στέγων ἔπεμψα
εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν· μή πως ἐπείρασεν ὑμᾶς ὁ
πειράζων· καὶ εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν· Ἄρτι δὲ ἐλ-
θόντος Τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν· καὶ εὐαγγελισαμένου

καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν· καὶ ὅτι ἔχετε μνεί-
αν ἡμῶν ἀγαθὴν πάντοτε ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς ἰδεῖν· καθάπερ
καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς· διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν ἀδελφοὶ ἐφ' ὑμῖν
ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει καὶ ἀνάγκῃ ἡμῶν· διὰ τῆς ὑμῶν πί-
στεως· ὅτι νῦν ζῶμεν· ἐὰν ὑμεῖς στήκετε ἐν κυρίῳ· τίνα γὰρ ϛζη
εὐχαριστίαν δυνάμεθα τῷ θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν·
ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ ᾗ χαίρομεν δι' ὑμᾶς· ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ
ἡμῶν· νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ δεόμενοι εἰς τὸ
ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον καὶ καταρτίσαι τὰ ὑστερή-
ματα τῆς πίστεως ὑμῶν· αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν· καὶ ὁ
κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς κατευθύναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς· ὑ-
μᾶς δὲ ὁ κύριος πλεονάσαι καὶ περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλή-
λους καὶ εἰς πάντας· καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς· εἰς τὸ στηρίξαι
ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἁγιωσύνῃ· ἔμπροσθεν τοῦ
θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν· ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάν-
των τῶν ἁγίων αὐτοῦ· λοιπὸν οὖν ἀδελφοὶ ἐρωτῶμεν ὑμᾶς ϛζθ
καὶ παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ· καθὼς παρελάβετε παρ' ἡ-
μῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν θεῷ· ἵνα περισσεύη-
τε μᾶλλον· οἴδατε γὰρ τίνας παραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν
διὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ· τοῦτο γάρ ἐστι θέλημα τοῦ θεοῦ ὁ ἁγιασμὸς ὑ-
μῶν· ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας· εἰδέναι ἕκαστον ὑ-
μῶν τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἁγιασμῷ καὶ τιμῇ· μὴ ἐν
πάθει ἐπιθυμίας καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν θεόν·
τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ· διότι ἔκδικος ὁ κύριος περὶ πάντων τούτων καθὼς
καὶ προείπομεν ὑμῖν καὶ διεμαρτυράμεθα· οὐ γὰρ ἐκάλεσεν
ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ· ἀλλ' ἐν ἁγιασμῷ· τοιγαροῦν ὁ ἀ-
θετῶν οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ· ἀλλὰ τὸν θεὸν τὸν καὶ δόντα τὸ πνεῦμα
αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ὑμᾶς· περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ χρεί-
αν ἔχετε γράφειν ὑμῖν· αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδίδακτοί ἐστε εἰς τὸ
ἀγαπᾶν ἀλλήλους· καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀ-
δελφοὺς τοὺς ἐν ὅλῃ τῇ μακεδονίᾳ· παρακαλοῦμεν δὲ
ὑμᾶς ἀδελφοὶ περισσεύειν μᾶλλον καὶ φιλοτιμεῖσθαι·

ἡσυχάζειν καὶ πράττειν τὰ ἴδια· καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς
ἰδίαις χερσὶν ὑμῶν· καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν· ἵνα περι
πατῆτε εὐσχημόνως πρὸς τοὺς ἔξω· καὶ μηδενὸς χρείαν ἔχ(ητε)·
ϛο οὐ θέλομεν δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοὶ περὶ τῶν κεκοιμημένων·
ἵνα μὴ λυπῆσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα· εἰ γὰρ
πιστεύομεν ὅτι ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη· οὕτως καὶ ὁ θεὸς τοὺς κοιμη
θέντας διὰ τοῦ ἰησοῦ, ἄξει σὺν αὐτῷ· τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν
λόγῳ κυρίου ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρου
σίαν τοῦ κυρίου· οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ
κύριος ἐν κελεύσματι ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι θεοῦ
καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ· καὶ οἱ νεκροὶ ἐν χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον·
[οἱ περιλειπόμενοι ἅμα σὺν] ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες ἁρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις· εἰς
ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς ἀέρα· καὶ οὕτως πάντοτε σὺν κυρίῳ ἐσ
ϛοα όμεθα· ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τού
τοις· περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν ἀδελφοί· οὐ χρείαν
ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι· αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἴδατε· ὅτι ἡ ἡμέρα
κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται· ὅταν γὰρ λέγωσιν εἰ
ρήνη καὶ ἀσφάλεια τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται ὄλεθρος
ὥσπερ ἡ ὠδὶν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ· καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν· ὑμεῖς
δὲ ἀδελφοί· οὐκ ἐστὲ ἐν σκότει· ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτης
καταλάβῃ· πάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ ἡμέρας·
οὐκ ἐσμὲν νυκτὸς οὐδὲ σκότους· ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν
καὶ οἱ λοιποί, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν· οἱ γὰρ καθεύ
δοντες, νυκτὸς καθεύδουσι· καὶ οἱ μεθυσκόμενοι νυκτὸς μεθύου
σιν· ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες, νήφωμεν· ἐνδυσάμενοι θώρακα
ϛοβ πίστεως καὶ ἀγάπης· καὶ περικεφαλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας· ὅτι οὐκ
ἔθετο ἡμᾶς ὁ θεὸς εἰς ὀργήν· ἀλλ' εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ κυρίου
ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ· τοῦ ἀποθανόντος ὑπὲρ ἡμῶν· ἵνα εἴτε γρηγορῶ
μεν εἴτε καθεύδωμεν· ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν· διὸ παρακα
λεῖτε ἀλλήλους καὶ οἰκοδομεῖτε εἷς τὸν ἕνα καθὼς καὶ ποιεῖτε·
ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί· εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑ
μῖν· καὶ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν κυρίῳ· καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς
καὶ ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπερεκπερισσοῦ· ἐν ἀγάπῃ διὰ τὸ ἔργον
ϛογ αὐτῶν· εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς· παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί·
νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους· παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχ
ους· ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν· μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας· ὁρᾶτε

περὶ τοῦ ἀφηνιάζειν τὸ χρὴ ὥσπερ δῆλον ἐκτρέπεσθαι πάσαις ταῖς ἀρεταῖς
περὶ ἁγιασμοῦ τῆς ψυχῆς καὶ σώματος:·

μή τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινι ἀποδῷ· ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν δι-
ώκετε· καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας· πάντοτε χαίρετε· ἀδιαλεί-
πτως προσεύχεσθε· ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα θεοῦ·
ἐν χριστῷ ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς· τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε· προφητείας μὴ ἐξουθε-
νεῖτε· πάντα δὲ δοκιμάζετε· τὸ καλὸν κατέχετε· ἀπὸ παντὸς εἴ-
δους πονηροῦ ἀπέχεσθε· αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἁγιάσαι ὑμᾶς
ὁλοτελεῖς· καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα
ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ τηρηθείη· πιστὸς
ὁ καλῶν ὑμᾶς ὃς καὶ ποιήσει· ἀδελφοὶ προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν·
ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν φιλήματι ἁγίῳ· ὁρκί-
ζω ὑμᾶς τὸν κύριον· ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἀδελ-
φοῖς· ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ μεθ' ὑμῶν ἀμήν:-

ἐγράφη ἀπὸ ἀθηνῶν ἡ πρὸς θεσσαλονικεῖς α΄ ἐπιστολή· στίχ. ρϟγ

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς θεσσαλονικεῖς β΄ ἐπιστολῆς:

Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ ἀθηνῶν ὁμοίως· ἡ δὲ πρόφασις τῆς ἐπι-
στολῆς αὕτη· τινὲς ἀπὸ θεσσαλονίκης· ἀργοὶ καὶ ἄτακτοι· περιερ-
χόμενοι τοὺς ἀδελφοὺς ὑφήρπαζον ὡς ἤδη τῆς παρουσίας τοῦ
κυρίου ἐνστάσης· καὶ ἠπάτων τοὺς ἀκούοντας· ὡς τοῦ ἀποστόλου τοῦτο
δηλοῦντος· καὶ ὑπὸ τούτων ἀκούοντες· ταῦτα τοίνυν μαθὼν ὁ ἀπόστο-
λος γράφει τὴν ἐπιστολήν· καὶ πρῶτον μὲν ἀποδέχεται αὐτοὺς· ὅτι
ἀνδραγαθοῦσιν· καὶ ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐκαυχᾶτο· ταῖς θλίψεσιν ἃς γενναίως
ὑποφέρουσι διὰ τὸν χριστόν· καὶ παραμυθεῖται δὲ αὐτοὺς ὡς ἐσομέ-
νης ἐκδικίας παρὰ τοῦ θεοῦ· κατὰ τῶν αὐτοὺς θλιβόντων· ἔπειτα
περὶ τῆς παρουσίας τοῦ χριστοῦ διδάσκει μηδένα αὐτοῖς πείθεσθαι· μη-
δὲ θροεῖσθαι αὐτούς· μήτε δι' ἀπάτης· μήτε ὡς αὐτοῦ γράψαντος·
μηδ' ὅλως νομίζειν ἤδη παρεῖναι αὐτήν· μὴ γὰρ πρότερον ἐνίστασθαι·
ἐὰν μὴ ἡ ἀποστασία πρότερον ἔλθῃ· καὶ φανερωθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἁμαρτίας
ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας· οὗ τὴν παρουσίαν ἐν σημείοις καὶ τέρασι
ψευδοῦς κατ' ἐνέργειαν τοῦ σατανᾶ ἔσεσθαι σημαίνει· εἶτα

καὶ παραινέσας αὐτοῖς στοιχεῖν τῇ ἡσυχίᾳ· καὶ κρατεῖν τὰς
παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθησαν παρ' αὐτοῦ· παραγγέλλει μηδὲ
μίαν κοινωνίαν ἔχειν μετὰ τῶν ἀτάκτων· ἀλλὰ καὶ ἀποβάλ-
λειν αὐτούς· εἶναι γὰρ καὶ ἐν αὐτοῖς πλάνους ἐδίδαξε
τοὺς τοιούτους· καθόλου δὲ παραγγέλλει τὸν μὴ ὑπακού-
οντα τοῖς λόγοις αὐτοῦ· τοῦτον ἀποσυνάγωγον γίνεσθαι· καὶ
λοιπὸν ἐπευξάμενος αὐτοῖς εἰρήνην· τελειοῖ τὴν ἐπιστολήν·
διαιρεῖται δὲ κεφαλαίοις ς'· ἐν οἷς καὶ ἕτεραί τινες ὑπο-
διαιρέσεις εἰσὶν ἄνευ γραφικῶν μαρτυριῶν·

Κεφάλαια τῆς πρὸς Θεσσαλονικεῖς β'

[illegible]

Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος· τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλο-
νικέων ἐν θεῷ πατρὶ ἡμῶν· καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν
τῷ θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν ἀδελφοί· καθὼς ἄξιόν ἐστιν· ὅτι ὑ-
περαυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἑνὸς
ἑκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλήλους· ὥστε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν ὑμῖν
καυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ θεοῦ· ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑ-
μῶν καὶ πίστεως· ἐν πᾶσι τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν καὶ ταῖς θλί-
ψεσιν· αἷς ἀνέχεσθε· ἔνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ θεοῦ·
εἰς τὸ καταξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ· ὑπὲρ ἧς
καὶ πάσχετε· εἴπερ δίκαιον παρὰ θεῷ· ἀνταποδοῦναι τοῖς θλί-
βουσιν ὑμᾶς θλῖψιν· καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἄνεσιν
μεθ' ἡμῶν· ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ· ἀπ' οὐρανοῦ
μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ· ἐν πυρὶ φλογός· διδόντος
ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσι τὸν θεόν· καὶ τοῖς μὴ ὑπακούου-
σι τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ· οἵτινες δίκην τίσουσιν

[illegible]

ὁ ἐχθρὸς [illegible] Χριστοῦ [illegible]

ἰσχύος αὐτοῦ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ἐν αὐτῷ [illegible] κατὰ τὴν χάριν τοῦ [illegible]

[illegible] ἀδελφοί [illegible]

[illegible] αὐτοῦ [illegible]

[illegible]

[illegible]

ὑμᾶς δὲ [illegible]

[illegible] ἀποκαλύψει [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν· εἰς περιποίησιν
δόξης τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἄρα οὖν ἀδελφοί στήκετε καὶ κρατεῖτε
τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς
ἡμῶν· αὐτὸς δὲ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ὁ θεὸς ὁ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἀγαπήσας
ἡμᾶς· καὶ δοὺς παράκλησιν αἰωνίαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χά-
ριτι· παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας· καὶ στηρίξαι ὑμᾶς ἐν παν-
τὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ· τὸ λοιπὸν προσεύχεσθε ἀδελφοὶ
περὶ ἡμῶν· ἵνα ὁ λόγος τοῦ κυρίου τρέχῃ καὶ δοξάζηται· καθὼς καὶ
πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν
ἀνθρώπων· οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις· πιστὸς δέ ἐστιν ὁ κύριος· ὃς στηρίξει ὑ-
μᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· πεποίθαμεν δὲ ἐν κυρίῳ ἐφ' ὑ-
μᾶς· ὅτι ἃ παραγγέλλομεν ὑμῖν, καὶ ποιεῖτε καὶ ποιήσετε·
ὁ δὲ κύριος κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ·
ϛοζ καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ· παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν ἀδελφοί
ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς
ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος καὶ μὴ κατὰ τὴν πα-
ράδοσιν ἣν παρέλαβον παρ' ἡμῶν· αὐτοὶ γὰρ οἴδατε πῶς
δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς· ὅτι οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν· οὐδὲ δω-
ρεὰν ἄρτον ἐφάγομεν παρά τινος· ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ
νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα
ὑμῶν· οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν· ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δῶ-
μεν ὑμῖν· εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς· καὶ γὰρ ὅτε ἦμεν πρὸς ὑμᾶς
τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν· ὅτι εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι μηδὲ
ἐσθιέτω· ἀκούομεν γάρ τινας περιπατοῦντας ἐν ὑμῖν ἀτάκτως
μηδὲν ἐργαζομένους ἀλλὰ περιεργαζομένους· τοῖς δὲ τοιούτοις
παραγγέλλομεν καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἵνα μετὰ
ἡσυχίας ἐργαζόμενοι τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν· ὑμεῖς δὲ ἀδελ-
φοὶ μὴ ἐκκακήσητε καλοποιοῦντες· εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει τῷ λό-
γῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς τοῦτον σημειοῦσθε· καὶ μὴ συναναμί-
γνυσθαι αὐτῷ ἵνα ἐντραπῇ· καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθε· ἀλλὰ νου-

θετεῖτε ὡς ἀδελφόν· αὐτὸς δὲ ὁ κύριος τῆς εἰρήνης δῴη ὑμῖν
τὴν εἰρήνην διὰ παντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ· ὁ κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν·
ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου· ὅ ἐστι σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕ-
τως γράφω· ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν:

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς β' ἐγράφη ἀπὸ [illegible]

[illegible]

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Τιμόθεον α' ἐπιστολῆς

Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Μακεδονίας· ἡ δὲ πρόφασις τῆς ἐπιστολῆς
αὕτη· ἐν τῇ Ἐφέσῳ τινὲς Ἰουδαΐζοντες ἐπεχείρουν ἑτεροδιδα-
σκαλεῖν· καὶ ἀπατᾶν ποιεῖν ἀκεραίους προσέχειν νόμῳ· τοῦ-
το δὲ μαθὼν ὁ ἀπόστολος, παρεκάλεσε Τιμόθεον ἐκεῖ προσ-
μεῖναι πρὸς διόρθωσιν αὐτῶν· γράφει δὲ τὴν ἐπιστολήν· καὶ
πρῶτον μὲν ὑπομιμνήσκει Τιμόθεον εἰς ὃ κατελείφθη ἐν Ἐφέσῳ·
διδάσκων αὐτὸν περὶ τοῦ νόμου· κωλύειν τοὺς παρὰ τὴν ὀρθὴν
διδασκαλίαν λαλοῦντας· καὶ ἐπιτιμᾶν αὐτοῖς· καὶ γὰρ οὕτως ὑ-
μέναιον καὶ Ἀλέξανδρον ἁμαρτήσαντας περὶ τὴν πίστιν παρέδω-
κε τῷ σατανᾷ ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασφημεῖν· πάντα ὑπο-
μνήσας λοιπὸν διατάσσει αὐτοῖς κανόνας ἐκκλησιαστικούς· περὶ
προσευχῆς· πῶς καὶ ὑπὲρ τίνων δεῖ προσεύχεσθαι· περὶ
τοῦ σχήματος ἐν ἐκκλησίαις γυναικῶν· περὶ καταστάσεως ἐπισκόπων·
καὶ πρεσβυτέρων καὶ διακόνων· πῶς καὶ ποίους εἶναι δεῖ τοὺς
καθισταμένους· περὶ τῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις χηρῶν· περὶ τοῦ σωφρονίζειν
τοὺς νεωτέρους· καὶ περὶ πολλῶν ἑτέρων διατάξας· ὁ μὲν οὖν διδά-
ξας δὲ καθαρῶς ἐν ὀλίγοις παραγγέλμασι τελειοῖ τὴν ἐπιστολήν·
ἡ ἐπιστολὴ διαιρεῖται κεφαλαίοις ιη'· ἔχει [illegible] στίχους [illegible] καὶ διαιρεῖ-
ται γραφικὰς μαρτυρίας δύο β'·

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

πρεσβυτέρων [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

πρὸς τιμόθεον ἐπιστολὴ παύλου πρώτη [illegible]

ΓΟΗ Παῦλος ἀπόστολος ἰυ̅ χυ̅ κατ' ἐπιταγὴν θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ κυ̅ ἰυ̅
χυ̅ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν· τιμοθέῳ γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει·
χάρις ἔλεος εἰρήνη· ἀπὸ θυ̅ πατρὸς ἡμῶν καὶ χυ̅ ἰυ̅ τοῦ κυ̅
ἡμῶν· καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν ἐφέσῳ πο-
ρευόμενος εἰς μακεδονίαν ἵνα παραγγείλῃς τισὶ μὴ ἑτεροδιδασ-
καλεῖν· μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις
αἵτινες ζητήσεις παρέχουσι μᾶλλον ἢ οἰκονομίαν θυ̅ τὴν
ἐν πίστει· τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς
καρδίας· καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς· καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου·
ὧν τινες ἀστοχήσαντες ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν·
θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι· μὴ νοοῦντες μήτε ἃ λέγουσι
ΓΟΘ μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται· οἴδαμεν δὲ ὅτι

[illegible]

καλὸς ὁ νόμος· ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται· εἰδὼς τοῦ
ὅτι δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται· ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις·
ἀσεβέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς· ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις· πατρολῴ
αις καὶ μητρολῴαις· ἀνδροφόνοις· πόρνοις· ἀρσενοκοί
ταις· ἀνδραποδισταῖς· ψεύσταις· ἐπιόρκοις· καὶ εἴ τι ἕτερον
τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται· κατὰ τὸ εὐαγγέλιον
τῆς δόξης τοῦ μακαρίου θεοῦ ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ· καὶ χάριν ἔχω τῷ ἐνδυ σπ
ναμώσαντί με χριστῷ ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν· ὅτι πιστόν με ἡγήσατο
θέμενος εἰς διακονίαν τὸν πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ
διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλ᾽ ἠλεήθην· ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα
ἐν ἀπιστίᾳ· ὑπερεπλεόνασεν δὲ ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν μετὰ
πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν χριστῷ ἰησοῦ· πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης σπα
ἀποδοχῆς ἄξιος· ὅτι χριστὸς ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς
σῶσαι· ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθην· ἵνα
ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδείξηται ἰησοῦς χριστὸς τὴν ἅπασαν μακροθυμίαν·
πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ᾽ αὐτῷ· εἰς ζω
ὴν αἰώνιον· τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων· ἀφθάρτῳ ἀοράτῳ
μόνῳ σοφῷ θεῷ· τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν·
ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαί σοι τέκνον τιμόθεε κα
τὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σὲ προφητείας· ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς
τὴν καλὴν στρατείαν· ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν· ἥν τινες
ἀπωσάμενοι περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν· ὧν ἐστιν ὑμέναιος καὶ
ἀλέξανδρος· οὓς παρέδωκα τῷ σατανᾷ· ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασ
φημεῖν· παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις· σπβ
προσευχάς· ἐντεύξεις· εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων· ὑπὲρ
βασιλέων· ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων· ἵνα ἤρεμον καὶ
ἡσύχιον βίον διάγωμεν· ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι· τοῦτο
γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ· ὃς πάντας
ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· εἷς γὰρ
θεός· εἷς καὶ μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων· ἄνθρωπος χριστὸς ἰησοῦς· ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀν

τίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίοις. εἰς ὃ ἐτέ-
θην ἐγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος. ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι.
διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ. βούλομαι οὖν προσεύχε-
σθαι τοὺς ἄνδρας ἐν παντὶ τόπῳ ἐπαίροντας χεῖρας ὁσίους
χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ. ὡσαύτως καὶ τὰς γυναῖκας ἐν κατα-
στολῇ κοσμίῳ μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτάς. μὴ
ἐν πλέγμασιν ἢ χρυσῷ ἢ μαργαρίταις ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ.
ἀλλ' ὃ πρέπει γυναιξὶν ἐπαγγελλομέναις θεοσέβειαν δι' ἔργων ἀγαθῶν.
Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ. γυναικὶ δὲ διδάσκειν
οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρός. ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ.
Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη. εἶτα Εὔα. καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη.
ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἐν παραβάσει γέγονε. σωθήσεται δὲ διὰ τῆς
τεκνογονίας. ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἁγιασμῷ μετὰ
σωφροσύνης. Πιστὸς ὁ λόγος. εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλοῦ
ἔργου ἐπιθυμεῖ. Δεῖ οὖν τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι·
μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα. νηφάλιον. σώφρονα. κόσμιον. φιλόξεν-
ον. διδακτικόν. μὴ πάροινον. μὴ πλήκτην. ἀλλ' ἐπιεικῆ. ἄμαχον. ἀφι-
λάργυρον. τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον. τέκνα ἔχοντα
ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος. εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προσ-
τῆναι οὐκ οἶδε, πῶς ἐκκλησίας θεοῦ ἐπιμελήσεται. μὴ νεόφυτον. ἵ-
να μὴ τυφωθεὶς εἰς κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου. δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρ-
τυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν. ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμὸν
ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου. διακόνους ὡσαύτως σεμνούς.
μὴ διλόγους. μὴ οἴνῳ πολλῷ προσέχοντας. μὴ αἰσχροκερδεῖς.
ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει. καὶ οὗ-
τοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον. εἶτα διακονείτωσαν ἀνέγκλη-
τοι ὄντες. γυναῖκας ὡσαύτως σεμνάς. μὴ διαβόλους. νηφα-
λίους, πιστὰς ἐν πᾶσι. διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες. τέ-
κνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων οἴκων. οἱ γὰρ κα-
λῶς διακονήσαντες βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται

καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ταῦτά σοι γρά-
φω ἐλπίζων ἐλθεῖν πρὸς σὲ τάχιον· ἐὰν δὲ βραδύνω ἵνα εἰδῇς πῶς
δεῖ ἐν οἴκῳ θεοῦ ἀναστρέφεσθαι ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία θεοῦ ζῶν-
τος στῦλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἐκκλησίας· καὶ ὁμολογου-
μένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρ-
κί· ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι· ὤφθη ἀγγέλοις· ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν· ἐπι-
στεύθη ἐν κόσμῳ· ἀνελήφθη ἐν δόξῃ· τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι
ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονταί τινες τῆς πίστεως· προσέχοντ-
ες πνεύμασι πλάνοις· καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων· ἐν ὑποκρίσει
ψευδολόγων κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν· κωλυ-
όντων γαμεῖν· ἀπέχεσθαι βρωμάτων ἃ ὁ θεὸς ἔκτισεν εἰς μετά-
ληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθει-
αν· ὅτι πᾶν κτίσμα θεοῦ καλόν· καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον μετὰ εὐχαρι-
στίας λαμβανόμενον· ἁγιάζεται γὰρ διὰ λόγου θεοῦ καὶ ἐντεύξεως·
ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς ἀδελφοῖς καλὸς ἔσῃ διάκονος Ἰησοῦ Χριστοῦ·
ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδασκα-
λίας ᾗ παρηκολούθηκας· τοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραώδεις μύ-
θους παραιτοῦ· γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν· ἡ γὰρ σωματι-
κὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος· ἡ δὲ εὐσέβεια
πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν· ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν
καὶ τῆς μελλούσης· πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος·
εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν· καὶ ὀνειδιζόμεθα· ὅτι ἠλπίκαμεν
ἐπὶ θεῷ ζῶντι· ὅς ἐστι σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων· μάλιστα πιστῶν· παρα-
γγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε· μηδείς σου τῆς νεότητος καταφρονεί-
τω· ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν· ἐν λόγῳ· ἐν ἀναστροφῇ· ἐν ἀγάπῃ·
ἐν πνεύματι· ἐν πίστει· ἐν ἁγνείᾳ· ἕως ἔρχομαι· πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει·
τῇ παρακλήσει· τῇ διδασκαλίᾳ· μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσμα-
τος· ὃ ἐδόθη σοι διὰ προφητείας· μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν
τοῦ πρεσβυτερίου· ταῦτα μελέτα· ἐν τούτοις ἴσθι· ἵνα σου
ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν πᾶσιν· ἔπεχε σεαυτῷ καὶ τῇ διδασκα-

καλίᾳ· ἐπίμενε αὐτοῖς· τοῦτο γὰρ ποιῶν καὶ σεαυτὸν σώσεις
καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου. Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξῃς· ἀλλὰ πα-
ρακάλει ὡς πατέρα· νεωτέρους ὡς ἀδελφούς· πρεσβυτέρας ὡς
μητέρας· νεωτέρας ὡς ἀδελφὰς ἐν πάσῃ ἁγνείᾳ· χήρας τίμα
τὰς ὄντως χήρας· εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει, μαν-
θανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν. καὶ ἀμοιβὰς ἀπο-
διδόναι τοῖς προγόνοις· τοῦτο γάρ ἐστι καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐ-
νώπιον τοῦ θεοῦ· ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη, ἤλπικεν
ἐπὶ τὸν θεόν· καὶ προσμένει ταῖς δεήσεσι καὶ ταῖς προσευχαῖς νυ-
κτὸς καὶ ἡμέρας· ἡ δὲ σπαταλῶσα ζῶσα τέθνηκε· καὶ ταῦτα πα-
ράγγελλε· ἵνα ἀνεπίληπτοι ὦσιν· εἰ δέ τις τῶν ἰδίων καὶ μάλιστα
τῶν οἰκείων οὐ προνοεῖ, τὴν πίστιν ἤρνηται· καὶ ἔστιν ἀπί-
στου χείρων· χήρα καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἑξήκοντα γεγονυῖα,
ἑνὸς ἀνδρὸς γυνή· ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη· εἰ ἐτεκνο-
τρόφησεν· εἰ ἐξενοδόχησεν· εἰ ἁγίων πόδας ἔνιψεν· εἰ θλι-
βομένοις ἐπήρκεσεν· εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησε· νεω-
τέρας δὲ χήρας παραιτοῦ· ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσι τοῦ
Χριστοῦ, γαμεῖν θέλουσιν· ἔχουσαι κρίμα ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἠ-
θέτησαν· ἅμα δὲ καὶ ἀργαὶ μανθάνουσι, περιερχόμεναι
τὰς οἰκίας· οὐ μόνον δὲ ἀργαί· ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περίερ-
γοι· λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα· βούλομαι οὖν νεωτέρας γα-
μεῖν· τεκνογονεῖν· οἰκοδεσποτεῖν· μηδεμίαν ἀφορμὴν δι-
δόναι τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν· ἤδη γάρ τινες ἐξε-
τράπησαν ὀπίσω τοῦ σατανᾶ· εἴ τις πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχει χήρας,
ἐπαρκείτω αὐταῖς καὶ μὴ βαρείσθω ἡ ἐκκλησία· ἵνα ταῖς ὄντως
χήραις ἐπαρκέσῃ. Οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι δι-
πλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν· μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ
διδασκαλίᾳ· λέγει γὰρ ἡ γραφή· βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις·
καὶ ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ· κατὰ πρεσβυτέρου
κατηγορίαν μὴ παραδέχου· ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν

μαρτύρων· τοὺς ἁμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἔλεγ-
χε· ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι· διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ
θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων· ἵνα ταῦτα φυλά-
ξῃς χωρὶς προκρίματος· μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν· χεῖ-
ρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει· μηδὲ κοινώνει ἁμαρτίαις
ἀλλοτρίαις· σεαυτὸν ἁγνὸν τήρει· μηκέτι ὑδροπότει· ἀλλ' οἴ-
νῳ ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθε-
νείας· τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἁμαρτίαι πρόδηλοί εἰσι προάγουσαι εἰς
κρίσιν· τισὶ δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν· ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ
ἔργα πρόδηλά ἐστι καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα κρυβῆναι οὐ δύναται·
ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι, τοὺς ἰδίους δεσπότας πάσης τιμῆς
ἀξίους ἡγείσθωσαν· ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ καὶ ἡ διδασκα-
λία βλασφημῆται· οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότας, μὴ κατα-
φρονείτωσαν ὅτι ἀδελφοί εἰσιν· ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν, ὅτι
πιστοί εἰσι καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβανό-
μενοι· ταῦτα δίδασκε καὶ παρακάλει· εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ
καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις τοῖς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ, τετύφωται μηδὲν ἐπιστά-
μενος· ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας· ἐξ ὧν γί-
νεται φθόνος· ἔρις· βλασφημίαι· ὑπόνοιαι πονηραί· διαπα-
ρατριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν· καὶ ἀπεστερημένων
τῆς ἀληθείας· νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν· ἀφί-
στασο ἀπὸ τῶν τοιούτων· ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια
μετὰ αὐταρκείας· οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον· δῆ-
λον ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα· οἱ δὲ βουλόμενοι πλου-
τεῖν ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα· καὶ ἐπιθυμί-
ας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς· αἵτινες βυθίζουσι τοὺς
ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν· ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν
ἡ φιλαργυρία ἐστίν· ἧς τινες ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν
ἀπὸ τῆς πίστεως· καὶ ἑαυτοὺς περιέπειραν ὀδύναις πολλαῖς·

ρμη σὺ δὲ ὦ ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ· ταῦτα φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιοσύνην· εὐσέβει
αν· πίστιν· ἀγάπην· ὑπομονήν· πραότητα· ἀγωνίζου τὸν καλὸν
ἀγῶνα τῆς πίστεως· ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς· εἰς ἣν ἐ
κλήθης· καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν· ἐνώπιον
πολλῶν μαρτύρων· παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τοῦ
ζωοποιοῦντος τὰ πάντα· καὶ χριστοῦ ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ πον
τίου πιλάτου· τὴν καλὴν ὁμολογίαν· τηρῆσαί σε· τὴν ἐντο
λὴν ἄσπιλον· ἀνεπίληπτον· μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου
ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ· ἣν καιροῖς ἰδίοις δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνά
στης· ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων· καὶ κύριος τῶν κυριευόντων·
ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν· φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὃν εἶδεν οὐ
δεὶς ἀνθρώπων· οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ᾧ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον ἀμήν·
ρμθ τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν·
μηδὲ ἠλπικέναι ἐπὶ πλούτου ἀδηλότητι· ἀλλ᾽ ἐν τῷ θεῷ τῷ ζῶντι·
τῷ παρέχοντι ἡμῖν πάντα πλουσίως εἰς ἀπόλαυσιν· ἀγα
θοεργεῖν· πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς· εὐμεταδότους εἶναι· κοι
νωνικούς· ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς
τὸ μέλλον· ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς αἰωνίου ζωῆς· ὦ τιμόθεε·
τὴν παραθήκην φύλαξον· ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κε
νοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως· ἥν τι
νες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν· ἡ χάρις μετὰ
σοῦ ἀμήν —

ουλ τ τελ ο

αὕτη ἡ ἐπιστολὴ ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης· ἡ δὲ ἐπὶ προφάσει τῆς [illegible]
[illegible] καταλιπὼν αὐτόν· ὡς
λέγει ἡ [illegible] τιμόθεον ἐλθεῖν· πρὸς αὐτὸν γράφει [illegible]
πιστολήν [illegible] ἐλθεῖν· εἰς
[illegible]
τῆς αὐτοῦ ἀναλύσεως [illegible] ἐπιστολῇ [illegible]

δι' αὐτῆς κεφαλαίοις ἐννέα:

Παῦλος ἀπόστολος ἰυ̅ χυ̅ διὰ θελήματος θυ̅· κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς ϛϛ
τῆς ἐν χω̅ ἰυ̅· τιμοθέῳ ἀγαπητῷ τέκνῳ· χάρις· ἔλεος· εἰρήνη·
ἀπὸ θυ̅ πρς̅ καὶ χυ̅ ἰυ̅ τοῦ κυ̅ ἡμῶν· χάριν ἔχω τῷ θεῷ ᾧ λατρεύω
ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει· ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν
περὶ σοῦ μνείαν ἐν ταῖς δεήσεσί μου· νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐπιποθ
ῶν σε ἰδεῖν· μεμνημένος σου τῶν δακρύων· ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ·
ὑπόμνησιν λαμβάνων τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως· ἥτις
ἐνῴκησε πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου λωΐδι καὶ τῇ μρὶ σου εὐνί
κῃ· πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοί· δι' ἣν αἰτίαν ἀναμιμνήσκω σε ἀνα
ζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ θυ̅ ὅ ἐστιν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν
χειρῶν μου· οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θς̅ πνα̅ δειλίας· ἀλλὰ δυνάμεως
καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ· μὴ οὖν ἐπαισχυνθῇς τὸ μαρτύριον ϛϛα
τοῦ κυ̅ ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ· ἀλλὰ συγκακοπάθησον
τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν θυ̅· τοῦ σώσαντος ἡμᾶς κλήσει ἁγίᾳ· οὐ
κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν· ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν
ἡμῖν ἐν χω̅ ἰυ̅· πρὸ χρόνων αἰωνίων· φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ
τῆς ἐπιφανείας τοῦ σρς̅ ἡμῶν ἰυ̅ χυ̅· καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον·
φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου· εἰς ὃ ἐτέθην
ἐγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος· καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν· δι' ἣν αἰτίαν καὶ
ταῦτα πάσχω· ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι· οἶδα γὰρ ᾧ πεπίστευκα καὶ
πέπεισμαι· ὅτι δυνατός ἐστιν· τὴν παραθήκην μου φυλάξαι
εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν· ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαινόντων λόγων
ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας· ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν χω̅ ἰυ̅· τὴν καλὴν

παρακαταθήκην φύλαξον διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡ-
μῖν· οἶδας τοῦτο ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ ἀσί-
ᾳ ὧν ἐστι φύγελλος καὶ ἑρμογένης· πολλάκις με ἀνέψυξε· καὶ τὴν
ἅλυσίν μου οὐκ ἐπαισχύνθη· ἀλλὰ γενόμενος ἐν ῥώμῃ σπουδαι-
ότερον ἐζήτησέ με καὶ εὗρε· δῴη αὐτῷ ὁ κύριος εὑρεῖν ἔλεος παρὰ κυρίου
[illegible] ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν ἐφέσῳ διηκόνησε· βέλτιον σὺ γι-
ϛϙβ νώσκεις· σὺ οὖν τέκνον μου ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν
χριστῷ ἰησοῦ· καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων ταῦτα
παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις· οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους δι-
δάξαι· σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης ἰησοῦ χριστοῦ· οὐδεὶς
στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις· ἵνα
τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ· ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται
ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ· τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον
τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν· νόει ἃ λέγω· δῴη γάρ σοι ὁ κύριος σύνεσιν
ἐν πᾶσι· μνημόνευε ἰησοῦν χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν ἐκ σπέρ-
ματος δαβὶδ κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι
δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ θεοῦ οὐ δέδεται· διὰ τοῦτο
πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς· ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύ-
ϛϙγ χωσι τῆς ἐν χριστῷ ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου· πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ
συναπεθάνομεν καὶ συζήσομεν· εἰ ὑπομένομεν καὶ συμβα-
σιλεύσομεν· εἰ ἀρνούμεθα κἀκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς· εἰ ἀπιστοῦ-
μεν ἐκεῖνος πιστὸς μένει· ἀρνήσασθαι ἑαυτὸν οὐ δύναται·
ταῦτα ὑπομίμνησκε διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ κυρίου μὴ λο-
γομαχεῖν εἰς οὐδὲν χρήσιμον ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκου-
όντων· σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστῆσαι τῷ θεῷ·
ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀ-
[illegible] ληθείας· τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιΐστασο· ἐπὶ
πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας· καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγ-
γραινα νομὴν ἕξει· ὧν ἐστιν ὑμέναιος καὶ φίλητος·
οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἠστόχησαν· λέγοντες τὴν

ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι· καὶ ἀνατρέπουσι τὴν τινῶν πί-
στιν· ὁ μέντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ Χ̅Υ̅ ἕστηκεν ἔχων τὴν
σφραγῖδα ταύτην· ἔγνω κ̅ς̅ τοὺς ὄντας αὐτοῦ· καὶ ἀποστήτω
ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα κ̅υ̅· ἐν μεγάλῃ δὲ
οἰκίᾳ οὐκ ἔστι μόνον σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ· ἀλλὰ καὶ ξύ-
λινα καὶ ὀστράκινα· καὶ ἃ μὲν εἰς τιμήν· ἡγιασμένον καὶ εὔχρη-
στον τῷ δεσπότῃ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον· τὰς δὲ νε-
ωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιοσύνην· πίστιν· ἀγά-
πην· εἰρήνην· μετὰ πάντων τῶν ἐπικαλουμένων τὸν κ̅ν̅ ἐκ καθαρᾶς
καρδίας· τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις, παραιτοῦ·
εἰδὼς ὅτι γεννῶσι μάχας· δοῦλον δὲ κ̅υ̅ οὐ δεῖ μάχεσθαι· ἀλλ'
ἤπιον εἶναι πρὸς πάντας· διδακτικόν· ἀνεξίκακον· ἐν πραότητι
παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους· μήποτε δῷ αὐτοῖς ὁ θ̅ς̅
μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας· καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ
διαβόλου παγίδος· ἐζωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θέλη-
μα· τοῦτο δὲ γίνωσκε· ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται και-
ροὶ χαλεποί· ἔσονται οἱ ἄν̅οι φίλαυτοι· φιλάργυροι· ἀλαζόνες·
ὑπερήφανοι· βλάσφημοι· γονεῦσιν ἀπειθεῖς· ἀχάριστοι· ἀνόσιοι·
ἄστοργοι· ἄσπονδοι· διάβολοι· ἀκρατεῖς· ἀνήμεροι· ἀφιλάγαθοι·
προδόται· προπετεῖς· τετυφωμένοι· φιλήδονοι μᾶλλον ἢ
φιλόθεοι· ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας· τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρ-
νημένοι· καὶ τούτους ἀποτρέπου· ἐκ τούτων γάρ εἰσιν οἱ ἐνδύνον-
τες εἰς τὰς οἰκίας· καὶ αἰχμαλωτίζοντες γυναικάρια σεσωρευ-
μένα ἁμαρτίαις· ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις· πάντοτε
μανθάνοντα· καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνά-
μενα· ὃν τρόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν Μωϋσῆ,
οὕτως καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ· ἄν̅οι κατεφθαρμένοι τὸν
νοῦν· ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν· ἀλλ' οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον·
ἡ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται πᾶσιν ὡς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο·
σὺ δὲ παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ· τῇ ἀγωγῇ· τῇ

ϚϚΔ [illegible]

[illegible]

[illegible] ϚϚΕ

ϚϚϚ

προσ δὲ τοῦ ... τὴν πατρίδα ... σωσίπατρον θυμῶ ... τὴν ἀγάπην ... τὴν ἐπιμαρ-
τυροῖς. Διοσκουρίοις τοῖς μαθήμασιν. οἷς καὶ ἐπέμειναν ἐν ἀντιοχείᾳ ...
ἰκονίῳ. ἐν λύστροις. οἱ οὖν ἐξ ἐκείνων ... μετὰ ...
μετὰ ἱερουσαλήμ ... καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες ... ζῆν ἐν χριστῷ ἰησοῦ
διωχθήσονται. τὸ πονηρὸν ... οἱ ... καὶ γόητες προκόψουσιν
τὸ χεῖρον. πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες
καὶ ἐπιστώθης. εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες. καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους
ἱερὰ γράμματα οἶδας τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν. διὰ
πίστεως τῆς ἐν χριστῷ ἰησοῦ. πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος καὶ ὠφέλιμος
πρὸς διδασκαλίαν. πρὸς ἔλεγχον. πρὸς ἐπανόρθωσιν. πρὸς παι-
δείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ. ἵνα ἄρτιος ᾖ ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος. ...
... ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ. τοῦ μέλλοντος
κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς. κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὴν βασιλείαν
αὐτοῦ. κήρυξον τὸν λόγον. ἐπίστηθι εὐκαίρως. ἀκαίρως. ἔλεγξον
ἐπιτίμησον. παρακάλεσον ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ. ἔσται
γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται. ἀλλὰ κατὰ
τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας. ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσι διδασκάλους
κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν. καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοὴν ἀπο-
στρέψουσιν. ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται. σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι
κακοπάθησον. ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ. τὴν διακονίαν σου
πληροφόρησον. ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι. καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀνα-
λύσεως ἐφέστηκε. τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισμαι. τὸν δρόμον
τετέλεκα. τὴν πίστιν τετήρηκα. λοιπὸν ἀπόκειταί μοι ὁ τῆς
δικαιοσύνης στέφανος. ὃν ἀποδώσει μοι ὁ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
ὁ δίκαιος κριτής. οὐ μόνον δὲ ἐμοί. ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπη-
κόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. σπούδασον ἐλθεῖν πρός με ταχέως.
δημᾶς γάρ με ἐγκατέλιπεν ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα. καὶ ἐ-
πορεύθη εἰς θεσσαλονίκην. κρήσκης εἰς γαλατίαν. τίτος εἰς δαλ-
ματίαν. λουκᾶς ἐστι μόνος μετ᾽ ἐμοῦ. μάρκον ἀναλαβὼν ἄγε μετὰ σε-
αυτοῦ. ἔστι γάρ μοι εὔχρηστος εἰς διακονίαν ...

ϛϥϛ

ϛϥη

ϛϥθ

δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἔφεσον· τὸν φελόνην ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι
παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε· καὶ τὰ βιβλία· μάλιστα τὰς μεμ-
βράνας· Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλά μοι κακὰ ἐνεδείξατο·
ἀποδώῃ αὐτῷ ὁ κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ὃν καὶ σὺ φυλάσσου· λίαν
γὰρ ἀνθέστηκε τοῖς ἡμετέροις λόγοις· ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ,
οὐδείς μοι συμπαρεγένετο· ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον· μὴ αὐτοῖς
λογισθείη· ὁ δὲ κύριός μοι παρέστη καὶ ἐνεδυνάμωσέ με· ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ
κήρυγμα πληροφορηθῇ· καὶ ἀκούσῃ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἐρρύσθην
ἐκ στόματος λέοντος· καὶ ῥύσεταί με ὁ κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονη-
ροῦ· καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον· ᾧ ἡ δόξα εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν· ἄσπασαι Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν·
καὶ τὸν Ὀνησιφόρου οἶκον· Ἔραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ· Τρόφιμον
δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα· σπούδασον πρὸ χειμῶ-
νος ἐλθεῖν· ἀσπάζεταί σε Εὔβουλος καὶ Πούδης· καὶ Λῖνος καὶ Κλαυ-
δία· καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες· ὁ κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύματός σου· ἡ χάρις
μεθ' ὑμῶν ἀμήν· [illegible]
[illegible]

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Τίτον ἐπιστολῆς

Ταύτην ἐπέστειλεν ἀπὸ Νικοπόλεως· ἐκεῖ γὰρ παρεχείμασεν· ἡ δὲ
πρόφασις τῆς ἐπιστολῆς αὕτη· εἰς μὲν τὴν Κρήτην ἀπέλιπε τὸν Τίτον
ἵνα καταστήσῃ κατὰ πόλεις κληρικούς· πολλῶν δὲ ὄντων ἐκεῖ τῶν
ἐπιχειρούντων προφάσει Ἰουδαϊσμοῦ ἀπατᾶν τοὺς λαούς· μαθὼν ὁ
Παῦλος γράφει πρὸς Τίτον ἐπιτιμῶν αὐτοῖς· ἐπιπλήσσων τοῖς ἀν-
τιλέγουσι τῇ ὑγιαινούσῃ πίστει· μάλιστα τοῖς ἐκ περιτομῆς διδάσκου-
σι [illegible] καθαρὰ εἶναι τοῖς καθαροῖς· καὶ ὁποίας
εἶναι δεῖ τὰς πρεσβύτιδας [illegible] σωφρονίζειν τὰς νέας·
καὶ τέλος ὑπομνήσας ὅτι οὐκ ἐξ ἔργων ἀλλὰ χάριτι ἐδικαιώ-
θημεν· [illegible]
[illegible] πρὸς αὐτὸν [illegible] ἵνα
ἔλθῃ πρὸς αὐτόν· [illegible]
[illegible]
[illegible]

...ὁ διδάσκαλε ἐπὶ διορθώσει διακονίας ἐλέγχοντα ...

δὲ μαρτυρίαν ἑλληνικὴν ἔχει μέσην :–

Κεφάλαια τῆς πρὸς Τίτον ἐπιστολῆς Παύλου.

α Περὶ διδασκάλων καὶ ἐπισκόπων καὶ διακονίας ἐλέγχοντα...

β Κατὰ τῶν σαρκικὰς καθάρσεις πρεσβευόντων ὑπὲρ τὴν ἐν Χριστῷ

γ

δ

ε Περὶ ἀρχόντων καὶ ὑπακοῆς πρεσβυτικῆς τῆς εἰς Χριστὸν·

ϛ Παραίνεσις περὶ τοῦ ἐκκλίνειν τοὺς αἱρετικοὺς ...

Πρὸς Τίτον ἐπιστολὴ Παύλου

α Παῦλος δοῦλος θῦ· ἀπόστολος δὲ ῙῩ ΧῩ· κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν
θῦ· καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ᾽ εὐσέβειαν ἐπ᾽ ἐλπίδι ζωῆς αἰω-
νίου· ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς θς̄ πρὸ χρόνων αἰωνίων· ἐφα-
νέρωσε δὲ καιροῖς ἰδίοις τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι· ὃ ἐπι-
στεύθην ἐγὼ κατ᾽ ἐπιταγὴν τοῦ σρ̄ς ἡμῶν θῦ· Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ
κατὰ κοινὴν πίστιν· χάρις ἔλεος εἰρήνη ἀπὸ θῦ πρς̄· καὶ κῦ ῙῩ ΧῩ
τοῦ σρ̄ς ἡμῶν· τούτου χάριν κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ ἵνα
τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ· καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυ-
τέρους· ὡς ἐγώ σοι διεταξάμην· εἴ τίς ἐστιν ἀνέγκλητος· μιᾶς
γυναικὸς ἀνήρ· τέκνα ἔχων πιστά· μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας ἢ ἀ-
νυπότακτα· δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι ὡς θῦ οἰ-
κονόμον· μὴ αὐθάδη· μὴ ὀργίλον· μὴ πάροινον· μὴ πλήκτην· μὴ
αἰσχροκερδῆ· ἀλλὰ φιλόξενον· φιλάγαθον· σώφρονα· δίκαι-
ον· ὅσιον· ἐγκρατῆ· ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λό-
γου· ἵνα δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ·
καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν. εἰσὶ γὰρ πολλοὶ καὶ ἀνυπό-
β τακτοι ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται· μάλιστα οἱ ἐκ περιτο-
μῆς· οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν· οἵτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσι
διδάσκοντες ἃ μὴ δεῖ· αἰσχροῦ κέρδους χάριν· εἶπέ τις ἐξ αὐτῶν
ἴδιος αὐτῶν προφήτης· Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται· κακὰ θηρία γα-
στέρες ἀργαί· ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής· δι᾽ ἣν αἰτίαν ἔλεγχε
αὐτοὺς ἀποτόμως· ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει· μὴ προσέχον-

... κατὰ τῶν σαρκικὰς καθάρσεις πρεσβευόντων ὑπὲρ τὴν ἐν Χριστῷ ...

ἰουδαϊκοῖς μύθοις καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποστρεφομένων
τὴν ἀλήθειαν. πάντα μὲν καθαρὰ τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ με- κα
μιασμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρόν· ἀλλὰ μεμίανται
αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις· θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι· τοῖς
δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται· βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς· καὶ πρὸς
πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι. σὺ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγι-
αινούσῃ διδασκαλίᾳ· πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι· σεμνούς·
σώφρονας· ὑγιαίνοντας τῇ πίστει· τῇ ἀγάπῃ· τῇ ὑπομονῇ· πρεσβύτιδας
ὡσαύτως ἐν καταστήματι ἱεροπρεπεῖς· μὴ διαβό-
λους· μὴ οἴνῳ πολλῷ δεδουλωμένας· καλοδιδασκάλους· ἵνα
σωφρονίζωσι τὰς νέας· φιλάνδρους εἶναι· φιλοτέκνους·
σώφρονας· ἁγνάς· οἰκουργούς· ἀγαθάς· ὑποτασσομένας τοῖς
ἰδίοις ἀνδράσιν· ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ βλασφημῆται· τοὺς
νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν· περὶ πάντα σεαυτὸν
παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων· ἐν τῇ διδασκα-
λίᾳ ἀδιαφθορίαν· σεμνότητα· ἀφθαρσίαν· λόγον ὑγιῆ· ἀκα-
τάγνωστον· ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ· μηδὲν ἔχων περὶ ἡμῶν
λέγειν φαῦλον. δούλους ἰδίοις δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι ἐν πᾶσιν·
εὐαρέστους εἶναι· μὴ ἀντιλέγοντας· μὴ νοσφιζομένους· ἀλλὰ πί-
στιν πᾶσαν ἐνδεικνυμένους ἀγαθήν· ἵνα τὴν διδασκαλίαν τοῦ
σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν. ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ κβ
ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις· παιδεύουσα ἡμᾶς· ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀ-
σέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως
καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι· προσδεχόμενοι τὴν
μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ
σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα λυτρώσηται
ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας· καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον
ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει καὶ ἔλεγχε
μετὰ πάσης ἐπιταγῆς· μηδείς σου περιφρονείτω· ὑπομίμνη-
σκε αὐτοὺς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι πειθαρχεῖν· πρὸς
πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἑτοίμους εἶναι· μηδένα βλασφημεῖν· ἀμάχους
εἶναι· ἐπιεικεῖς· πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πραότητα πρὸς πάντας
ἀνθρώπους· ἦμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι· ἀπειθεῖς· πλανώμε-
νοι· δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις· ἐν

παραινέσεις ... ἐκκλίνειν ... αἱρετικοὺς ... [illegible]

κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες· στυγητοί· μισοῦντες ἀλλήλους.
ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ·
οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς·
ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγε-
νεσίας· καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἁγίου· οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς
πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν· ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου
χάριτι κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.
Πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι·
ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προΐστασθαι· οἱ πεπιστευκότες
τῷ θεῷ· ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς
δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας· καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περι-
ΐστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι· αἱρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ
μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ· εἰδὼς ὅτι ἐξέστρα-
πται ὁ τοιοῦτος· καὶ ἁμαρτάνει ὢν αὐτοκατάκριτος· ὅταν πέμ-
ψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σὲ ἢ Τυχικόν· σπούδασον ἐλθεῖν πρός με εἰς Νι-
κόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι· Ζηνᾶν τὸν νομικὸν
καὶ Ἀπολλὼ σπουδαίως πρόπεμψον· ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ·
μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς
τὰς ἀναγκαίας χρείας· ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι· ἀσπάζονταί σε
οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες· ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει·
ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν, ἀμήν:

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Φιλήμονα ἐπιστολῆς [illegible]

Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ῥώμης· ἡ δὲ πρόφασις τῆς ἐπιστολῆς
Ὀνήσιμος ὁ οἰκέτης Φιλήμονος ἔφυγε· καὶ ἀπελθὼν πρὸς
Παῦλον εἰς Ῥώμην κατηχήθη παρ' αὐτοῦ· καὶ γέγονε χρήσι-
μος εἰς διακονίαν· περὶ τούτου τοίνυν γράφει Φιλήμονι
... συνιστῶν αὐτῷ τὸν Ὀνήσιμον· ἵνα προσέχῃ αὐτῷ·
καὶ μηκέτι αὐτὸν ἔχῃ ὡς δοῦλον· ἀλλ' ὡς ἀδελφόν· ...
... αὐτὸν καὶ ξενίαν αὐτῷ ἑτοιμάσαι· ...

Κεφάλαια τῆς πρὸς Φιλήμονα ἐπιστολῆς [illegible]

α. Παῦλος Φιλήμονος ... χάριτι ... [illegible]

β. Σύστασις Ὀνησίμου Φιλήμονι ... [illegible]
... αὐτοῦ:

ἐπὶ τῇ Φιλήμονι ... γράφει ... αὐτοῦ·

Φιλήμονι γράφει ... ὑπὲρ Ὀνησίμου·

Παῦλος δέσμιος ἰῦ χῦ· καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς Φιλήμονι τῷ ἀγα-
πητῷ· καὶ συνεργῷ ἡμῶν· καὶ Ἀπφίᾳ τῇ ἀγαπητῇ· καὶ Ἀρχίππῳ
τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν· καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ· χάρις ὑμῖν
καὶ εἰρήνη ἀπὸ θῦ πρς ἡμῶν καὶ κῦ ἰῦ χῦ· εὐχαριστῶ τῷ θῷ μου πάν-
τοτε μνείαν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου· ἀκούων σου
τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ἣν ἔχεις πρὸς τὸν κν ἰν· καὶ εἰς πάντας τοὺς
ἁγίους· ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργὴς γένηται ἐν ἐπιγνώ-
σει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν εἰς χν ἰν· χάριν γὰρ ἔχομεν πολλὴν καὶ
παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου· ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀναπέπαυ-
ται διὰ σοῦ ἀδελφέ· διὸ πολλὴν ἐν χῷ παρρησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν
σοι τὸ ἀνῆκον· διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ· τοιοῦτος ὢν ὡς Παῦ-
λος πρεσβύτης νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος ἰῦ χῦ· παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου
ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου· Ὀνήσιμον· τόν ποτέ σοι ἄχρηστον· νυνὶ
δὲ σοὶ καὶ ἐμοὶ εὔχρηστον· ὃν ἀνέπεμψα· σὺ δὲ αὐτόν τοῦτ' ἔστι τὰ ἐμὰ
σπλάγχνα προσλαβοῦ· ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν· ἵνα
ὑπὲρ σοῦ διακονῇ μοι ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου· χωρὶς δὲ τῆς σῆς
γνώμης οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι· ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν
σου ᾖ· ἀλλὰ κατὰ ἑκούσιον· τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν·
ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς· οὐκέτι ὡς δοῦλον· ἀλλ' ὑπὲρ δοῦλον· ἀ-
δελφὸν ἀγαπητόν· μάλιστα ἐμοί· πόσῳ δὲ μᾶλλον σοί· καὶ ἐν σαρκὶ καὶ
ἐν κῷ· εἰ οὖν με ἔχεις κοινωνόν· προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ· εἰ δέ τι
ἠδίκησέ σε ἢ ὀφείλει· τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγει· ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ
χειρί· ἐγὼ ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυτόν μοι προσοφείλεις·
ναὶ ἀδελφέ· ἐγώ σου ὀναίμην ἐν κῷ· ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα
ἐν χῷ· πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι· εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ὃ
λέγω ποιήσεις· ἅμα δὲ καὶ ἑτοίμαζέ μοι ξενίαν· ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ
τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν· ἀσπάζονταί σε Ἐπαφρᾶς
ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν χῷ ἰῦ· Μάρκος· Ἀρίσταρχος· Δημᾶς· Λουκᾶς
οἱ συνεργοί μου· ἡ χάρις τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν ἀμήν:

ἐγράφη ἡ πρὸς Φιλήμονα ἐπιστολὴ διὰ Ὀνησίμου οἰκέτου·

ὑπόθεσις τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς·

... ὀνησίμου ... οἰκέτου ... παρακαλεῖ ...

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς:

Ἐπειδὴ [illegible] Χριστὸς ἐπὶ τοῖς [illegible] ὁ δὲ [illegible] αὐτοῦ υἱός [illegible] καὶ τοὺς προφήτας [illegible] ἀπεστάλθαι· ἵνα [illegible] τοὺς [illegible] ἀπαγγείλωσι· δούλους εἶναι [illegible] αὐτὸν δὲ υἱὸν τοῦ θεοῦ· ὃν ἔδει ἄνθρωπον γενέσθαι· ἵνα [illegible] τοῦ σώματος αὐτοῦ θυσίᾳ καθαρίσῃ [illegible] ὁ γὰρ νόμος οὐδὲν ἐτελείωσεν· ἀλλὰ σκιὰν εἶχε τῶν μελλόντων ἀγαθῶν· καὶ [illegible] ὁ λαός· ἀλλὰ [illegible] ἀρχιερεὺς [illegible] καὶ ὅτι ἀρχιερεὺς [illegible] ἀρχιερεὺς [illegible] παραμένει. [illegible] ἐπιστολὴ κεφαλαίοις κβ'· ἔχουσι καὶ τινὰς ὑποδιαιρέσεις καὶ γραφικὰς μαρτυρίας:—

ἐθνῶν ἀπόστολος ὢν ὁ μακάριος Παῦλος, ἐπιχειρῶν εἰς χ(ριστὸ)ν παρρη-
βραίοις. Τί δὲ αὐτοῖς ἐπιστέλλειν· ἐμοὶ δοκεῖ ἐκ τῶν παρ' Ἑβραίων· ἐπιστρ-
καὶ ἀπιστίᾳ μένειν τῷ πράγματι, ἐπαπειλεῖν· οὐ μὴν ἐκωλύθη· πῶς δὲ
οὐκ ἂν ἀπέστειλε τούτοις· ἵνα ὁρῶν καὶ ἀφαιθεῖμαι περὶ τοῦ χ(ριστο)ῦ·
ποῦ δὲ καὶ ἀποστέλλει ἐν Ἱεροσολύμοις τοῖς ἐν Παλαιστίνῃ· δι-
ὰ τοῦτο ἔλεγεν· εἰ μνημονεύετε τοὺς ἀδελφοὺς· καὶ ἀθέουν ἀπολελυμένους·
μὴ θέλειν τὸν πόλον ἐπέρχεσθαι, ὅτι ὁ μαθητὴς οὗτος ὃ γράφω μὴ λησμόνησον·
διὸ μὲν οὐ ἐπιβαρεῖν ἐν ἐρήμῳ ὅθεν δεῖ ἴσως· εἰ τὰ ἀφιέθη· ταῦ-
τα πᾶσι ἐπαμφοτερίζειν· καὶ φοβοῦμαι τοῦτο τοῖς ἰουδαίοις ἴσως· καὶ τὸ
πολλὴν ἐλθεῖν μὴ ἔρημον· ὅτι καὶ τὸ μέρος μου ἀφῃρέθη· διὰ τοῦτο
καὶ πρὸς Φιλιππησίοις καὶ πρὸς Φιλήμονα καὶ πρὸς Ἑβραίους γρά-
φων, ἐπαγγέλλεται αὐτοῦ παρουσίαν· ἐπειδὴ καὶ τούτοις· εἰ γὰρ μὴ
διὰ τὸ ἀλλήλων ὑπὲρ τῶν ἐν Ἰουδαίᾳ, ἐφ' ὑμᾶς προσεβαλλόμην. Ὁ
λόγος. καὶ αὐτὸς ἀγωνιῶμεν αὐτοὺς ἀνορθοῦν· καὶ γὰρ ἐπὶ πα-
τέρων ἦσαν ἀλλοι τῶν καὶ αὐτῶν ἐπιζητοῦντες ἐπ' ἄλλων θλίψεων· καὶ τοῦ το-
προσπάθειν ἐκ τῶν λιθολευστῶν· τὰ παραιτεῖσθαι ἀνδρείας καὶ πε-
ριθλιβομένους τὰ πάντα ἀνορθώσαντι· διὰ τοῦτο καὶ ἐν ταύτῃ μά-
λιστα τῇ ἐπιστολῇ, πολλὰ ἀποτρίβων σχεδὸν ταλαιπωρίαν· καὶ δὴ καὶ μὴν
τέλει ὅτι καὶ χείμοσι καταπαύονται πάντα θυσίας ἀπεγνωκέναι· καὶ
ἐν ἔθνεσι· δοκεῖ δέ τισι καὶ τοῦ Παύλου εἶναι ταύτην τὴν ἐπιστολήν·
διὰ τὸ τὸν ἀλλάσσειν τοῦ χαρακτῆρος, καὶ πολλάκις ἔχειν προσγραφ-

[illegible] ἀπαύγασμα [illegible] πολλῶν· τοῦ μὲν ὁμοίως χαρακτῆρος αὐτῆς
ὅτι [illegible] ἐγράφη [illegible] ὕστερον [illegible]
[illegible]
ὅτι [illegible]
ἑαυτὸν ὀνομάσαι [illegible] τούτοις [illegible] καὶ γὰρ
[illegible]
αὐτὸς [illegible] αὐτοῖς· καὶ [illegible]
[illegible] ἰδιάζει :

ολυ

πολυμερῶς

τγ Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν
ἐν τοῖς προφήταις· ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν
ἡμῖν ἐν υἱῷ· ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων· δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐ-
ποίησεν· ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης· καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως
αὐτοῦ· φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· δι' ἑ-
αυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθι-
σεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς· τοσούτῳ κρείττων
γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκλη-
ρονόμηκεν ὄνομα· τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν ἀγγέλων· υἱός μου
εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· καὶ πάλιν· ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα
καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν· ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότο-
κον εἰς τὴν οἰκουμένην λέγει· καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάν-
τες ἄγγελοι θεοῦ· καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγ-
αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· πρὸς δὲ
τὸν υἱόν· ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐ-
θύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου· ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ
ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ θεὸς ὁ θεός σου, ἔλαιον ἀγαλ-
λιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου· καὶ σὺ κατ' ἀρχὰς κύριε τὴν γῆν
τδ ἐθεμελίωσας· καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σού εἰσιν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπο-
λοῦνται σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται·
καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ
αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι· πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέ-
λων εἴρηκέ ποτε· κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς
σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου· οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ

πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα· διὰ τοὺς μέλλοντας κληρο-
νομεῖν σωτηρίαν· διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀ-
κουσθεῖσι· μήποτε παραρρυῶμεν (πέσωμεν)· εἰ γὰρ ὁ δι᾽ ἀγγέλων λαληθεὶς πθ
λόγος ἐγένετο βέβαιος· καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλα-
βεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν· πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλι-
καύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας· ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ
τοῦ κυ· ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη· συνεπιμαρτυ-
ροῦντος τοῦ θυ σημείοις τε καὶ τέρασι καὶ ποικίλαις δυνάμεσι· καὶ
πνεύματος ἁγίου μερισμοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν· οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑ-
πέταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν· περὶ ἧς λαλοῦμεν· διε-
μαρτύρατο δέ πού τις λέγων· τί ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ· ἢ
υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν· ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ᾽ ἀγγέ-
λους· δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν· πάντα ὑπέταξας ὑποκά-
τω τῶν ποδῶν αὐτοῦ· ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα οὐδὲν
ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον· νῦν δὲ οὔπω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ
πάντα ὑποτεταγμένα· τὸν δὲ βραχύ τι παρ᾽ ἀγγέλους ἠλαττω-
μένον βλέπομεν ἰν· διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου· δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστε-
φανωμένον· ὅπως χάριτι θυ ὑπὲρ παντὸς γεύσηται θανάτου· ἔ-
πρεπε γὰρ αὐτῷ δι᾽ ὃν τὰ πάντα· καὶ δι᾽ οὗ τὰ πάντα· πολλοὺς υἱοὺς
εἰς δόξαν ἀγαγόντα· τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν· διὰ παθημάτων
τελειῶσαι· ὅ τε γὰρ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες· ϟ
δι᾽ ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν λέγων· ἀ-
παγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου· ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑ-
μνήσω σε· καὶ πάλιν ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ᾽ αὐτῷ· καὶ πάλιν
ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἅ μοι ἔδωκεν ὁ θς· ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κε-
κοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος· καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν
αὐτῶν· ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχον-
τα τοῦ θανάτου· τοῦτ᾽ ἔστι τὸν διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους
ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας· οὐ
γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται· † ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς
ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι· ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ
πρὸς τὸν θν· εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ πέ-
πονθεν αὐτὸς πειρασθείς· δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι· + ἀλλὰ σπέρματος ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται·
ὅθεν ἀδελφοὶ ἅγιοι κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι κατανοήσατε ϟα

τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν ἰν̄ χν̄· ὄντα πιστὸν τῷ ποιήσαντι αὐτὸν ὡς καὶ μωσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· πλείονος γὰρ δόξης οὗτος παρὰ μωσῆν ἠξίωται· καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτόν· πᾶς γὰρ οἶκος κατα-

κη σκευάζεται ὑπό τινος· ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας θεός· καὶ μωσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ὡς θεράπων· εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησομένων· χριστὸς δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ· οὗ οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς· ἐάνπερ τὴν παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν· διὸ καθὼς λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ· τίνες γὰρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν· ἀλλ' οὐ πάντες οἱ ἐξελθόντες ἐξ αἰγύπτου διὰ μωσέως· τίσι δὲ προσώχθισε τεσσαράκοντα ἔτη· οὐχὶ τοῖς ἁμαρτήσασιν, ὧν τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ· τίσι δὲ ὤμοσεν μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ· εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασι· καὶ βλέπομεν ὅτι οὐκ ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν.

ια φοβηθῶμεν οὖν μήποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ· δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκέναι. καὶ γάρ ἐσμεν εὐηγγελισμένοι καθάπερ κἀκεῖνοι· ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους· μὴ συγκεκερασμένους τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν· εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἴρηκεν· ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενηθέντων· εἴρηκε γάρ που περὶ τῆς ἑβδόμης οὕτως· καὶ κατέπαυσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ· καὶ ἐν τούτῳ πάλιν· εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεταί τινας εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν· καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπείθειαν· πάλιν τινὰ ὁρίζει ἡμέραν· σήμερον, ἐν δαυὶδ λέγων μετὰ τοσοῦτον χρόνον· καθὼς εἴρηται· σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν· εἰ γὰρ αὐτοὺς ἰησοῦς κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας· ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ· ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὥσπερ ἀπὸ τῶν

ἰδίων ὁ θεός· σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν·
ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς ἀπειθείας· ζῶν γὰρ ὁ
λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργής· καὶ τομώτερος (ὀξύτερος) ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δί-
στομον· καὶ διικνούμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς καὶ πνεύματος· ἁρ-
μῶν τε καὶ μυελῶν· καὶ κριτικὸς (κριτὴς) ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας·
καὶ οὐκ ἔστι κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ· πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετρα-
χηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ· πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος· ἔχοντες
οὖν ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ,
κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας· οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμε-
νον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· πεπειραμένον δὲ κατὰ πάν-
τα καθ᾽ ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας· προσερχώμεθα οὖν μετὰ
παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὕ-
ρωμεν εἰς εὔκαιρον βοήθειαν· πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμ-
βανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν θεόν· ἵνα προσφέρῃ
δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· μετριοπαθεῖν δυνάμενος
τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περίκειται ἀσθένει-
αν· καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει καθὼς καὶ περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτως καὶ πε-
ρὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβά-
νει τὴν τιμήν· ἀλλ᾽ ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ· καθάπερ καὶ Ἀαρών·
οὕτως καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γενηθῆναι ἀρχιερέα· ἀλλ᾽ ὁ
λαλήσας πρὸς αὐτόν· υἱός μου εἶ σύ· ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε·
καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισεδέκ· ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ δεήσεις τε
καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σῴζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου με-
τὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων προσενέγκας· καὶ εἰσακουσθεὶς
ἀπὸ τῆς εὐλαβείας, καίπερ ὢν υἱός, ἔμαθεν ἀφ᾽ ὧν ἔπαθε τὴν ὑπα-
κοήν· καὶ τελειωθεὶς ἐγένετο τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶσιν
αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου· προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρχιερεὺς
κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος
καὶ δυσερμήνευτος λέγειν· ἐπεὶ νωθροὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς· καὶ
γὰρ ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον· πάλιν χρεί-
αν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς· τίνα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν
λογίων τοῦ θεοῦ· καὶ γεγόνατε χρείαν ἔχοντες γάλακτος καὶ οὐ
στερεᾶς τροφῆς· πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος, ἄπειρος λόγου

δικαιοσύνης· νήπιος γάρ ἐστι· τελείων δέ ἐστιν ἡ στερεὰ τροφή,
τῶν διὰ τὴν ἕξιν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἐχόντων πρὸς διά-
κρισιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ. Διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ λό-
γον ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα· μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλό-
μενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ πίστεως ἐπὶ θεόν· βαπτι-
σμῶν διδαχῆς· ἐπιθέσεώς τε χειρῶν· ἀναστάσεώς τε νεκρῶν· καὶ κρί-
ματος αἰωνίου· καὶ τοῦτο ποιήσομεν ἐάνπερ ἐπιτρέπῃ
ὁ θεός· ἀδύνατον γὰρ τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας, γευσαμένους τε
τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου· καὶ μετόχους γενηθέντας πνεύματος ἁγίου·
καὶ καλὸν γευσαμένους θεοῦ ῥῆμα, δυνάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος·
καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν· ἀνα-
σταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας. γῆ
γὰρ ἡ πιοῦσα τὸν ἐπ' αὐτῆς πολλάκις ἐρχόμενον ὑετόν· καὶ τίκτου-
σα βοτάνην εὔθετον ἐκείνοις δι' οὓς καὶ γεωργεῖται· μεταλαμβάνει
εὐλογίας ἀπὸ τοῦ θεοῦ· ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους, ἀ-
τιγ δόκιμος καὶ κατάρας ἐγγύς· ἧς τὸ τέλος εἰς καῦσιν. Πεπείσμε-
θα δὲ περὶ ὑμῶν ἀγαπητοί, τὰ κρείσσονα καὶ ἐχόμενα σωτηρίας· εἰ καὶ οὕτω
λαλοῦμεν· οὐ γὰρ ἄδικος ὁ θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν καὶ τοῦ
κόπου τῆς ἀγάπης· ἧς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονή-
σαντες τοῖς ἁγίοις καὶ διακονοῦντες. ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον ὑμῶν τὴν
αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος
ἄχρι τέλους· ἵνα μὴ νωθροὶ γένησθε· μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως
καὶ μακροθυμίας κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας. τῷ γὰρ
τιδ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ θεός· ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὀμόσαι,
ὤμοσε καθ' ἑαυτοῦ λέγων· ἦ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε· καὶ πληθύνων
πληθυνῶ σε· καὶ οὕτως μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. ἄν-
θρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὀμνύουσι· καὶ πάσης αὐτοῖς ἀν-
τιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὅρκος· ἐν ᾧ περισσότερον βουλό-
μενος ὁ θεὸς ἐπιδεῖξαι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ
ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ· ἵνα διὰ δύο
πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι θεόν, ἰσχυ-
ρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης
ἐλπίδος· ἣν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαί-
αν· καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος·

[illegible]

ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελ-
χισεδὲκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα. Οὗτος γὰρ ὁ Μελχ-
ισεδὲκ βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ συναντήσας ἰού τῆ λ
Ἀβραὰμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων καὶ εὐλογήσας
αὐτόν, ᾧ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν Ἀβραάμ, πρῶτον μὲν
ἑρμηνευόμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ, ὅ ἐστι
βασιλεὺς εἰρήνης, ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, μήτε ἀρχὴν
ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος ἔχων, ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ
θεοῦ, μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές. Θεωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος,
ᾧ καὶ δεκάτην Ἀβραὰμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης.
Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν Λευὶ τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες ἐντολὴν
ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τοῦτ᾽ ἔστι τοὺς ἀδελ-
φοὺς αὐτῶν, καίπερ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὀσφύος Ἀβραάμ· ὁ
δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν δεδεκάτωκε τὸν Ἀβραάμ, καὶ
τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκε. χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας 15
τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. καὶ ὧδε μὲν δεκάτας
ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν, ἐκεῖ δὲ μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ.
καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, διὰ Ἀβραὰμ καὶ Λευὶ ὁ δεκάτας λαμβάνων δε-
δεκάτωται· ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὀσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν, ὅτε συνήντησεν αὐτῷ ὁ
Μελχισεδέκ. Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς λευιτικῆς ἱερωσύνης
ἦν, ὁ λαὸς γὰρ ἐπ᾽ αὐτῇ νενομοθέτητο, τίς ἔτι χρεία κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισεδὲκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα, καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν
λέγεσθαι; μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου με-
τάθεσις γίνεται. ἐφ᾽ ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, φυλῆς ἑτέρας μετέσχηκεν,
ἀφ᾽ ἧς οὐδεὶς προσέσχηκε τῷ θυσιαστηρίῳ. πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰ-
ούδα ἀνατέταλκεν ὁ κύριος ἡμῶν, εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης
Μωσῆς ἐλάλησε. καὶ περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν
ὁμοιότητα Μελχισεδὲκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος, ὃς οὐ κατὰ νόμον
ἐντολῆς σαρκικῆς γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου.
μαρτυρεῖ γὰρ ὅτι σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.
ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνεται προαγούσης ἐντολῆς διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς 12
καὶ ἀνωφελές· οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος· ἐπεισαγωγὴ δὲ κρεί-
ττονος ἐλπίδος, δι᾽ ἧς ἐγγίζομεν τῷ θεῷ. καὶ καθ᾽ ὅσον οὐ χωρὶς
ὁρκωμοσίας· οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὁρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες·

[illegible]

ὁ δὲ μετὰ ὁρκωμοσίας· διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν· ὤμοσε
κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν
μελχισεδέκ· κατὰ τοσοῦτον κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἔγ-
γυος ἰησοῦς· καὶ οἱ μὲν πλείονές εἰσι γεγονότες ἱερεῖς· διὰ τὸ θα-
νάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν· ὁ δὲ διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα
ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην· ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται
τοὺς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ θεῷ· πάντοτε ζῶν· εἰς τὸ ἐν-
τιη τυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν· τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς·
ὅσιος· ἄκακος· ἀμίαντος· κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν·
καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος· ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν
ἀνάγκην· ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν
θυσίας ἀναφέρειν· ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν
ἐφάπαξ· ἑαυτὸν ἀνενέγκας· ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν
ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσίας τῆς μετὰ
τὸν νόμον· υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον· κεφάλαιον δὲ ἐπὶ
τοῖς λεγομένοις· τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα· ὃς ἐκάθι-
σεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
τῶν ἁγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς· ἣν ἔ-
πηξεν ὁ κύριος καὶ οὐκ ἄνθρωπος· πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέ-
ρειν δῶρά τε καὶ θυσίας καθίσταται· ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν τι καὶ
τοῦτον ὃ προσενέγκῃ· εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς· οὐδ' ἂν ἦν ἱερεύς·
ὄντων τῶν ἱερέων τῶν προσφερόντων κατὰ τὸν νόμον τὰ δῶρα·
οἵτινες ὑποδείγματι καὶ σκιᾷ λατρεύουσι τῶν ἐπουρανίων· καθὼς
κεχρημάτισται μωσῆς μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνήν·
ὅρα γάρ φησι ποιήσῃς πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέν-
τα σοι ἐν τῷ ὄρει· νυνὶ δὲ διαφορωτέρας τέτευχε λει-
τιθ τουργίας· ὅσῳ καὶ κρείττονός ἐστι διαθήκης μεσίτης· ἥτις ἐπὶ κρείττοσιν
ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται· εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἄμεμ-
πτος· οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος· μεμφόμενος γὰρ αὐ-
τοῖς λέγει· ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος· καὶ συντελέσω ἐπὶ
τὸν οἶκον ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον ἰούδα διαθήκην καινήν· οὐ κα-
τὰ τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν· ἐν ἡμέρᾳ
ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς

γῆς αἰγύπτου· ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου· κἀγὼ ἠμέ
λησα αὐτῶν λέγει κύριος· ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ ἰηλ
μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας λέγει κύριος· διδοὺς νόμους μου εἰς τὴν διά
νοιαν αὐτῶν· καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς· καὶ ἔσομαι
αὐτοῖς εἰς θεόν· καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν· καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν
ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ· καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ λέγων·
γνῶθι τὸν κύριον· ὅτι πάντες εἰδήσουσί με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως
μεγάλου αὐτῶν· ὅτι ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν· καὶ τῶν
ἁμαρτιῶν αὐτῶν· καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν· οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι· ἐν
τῷ λέγειν καινὴν πεπαλαίωκε τὴν πρώτην· τὸ δὲ παλαιού
μενον καὶ γηράσκον ἐγγὺς ἀφανισμοῦ· Εἶχε μὲν οὖν ἡ πρώτη ΤΚ
δικαιώματα λατρείας· τό τε ἅγιον κοσμικόν· σκηνὴ γὰρ κατεσ
κευάσθη ἡ πρώτη· ἐν ᾗ ἥ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθε
σις τῶν ἄρτων· ἥτις λέγεται ἅγια· μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασ
μα σκηνὴ ἡ λεγομένη ἅγια ἁγίων· χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον·
καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν
χρυσίῳ· ἐν ᾗ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα· καὶ ἡ ῥάβδος ἀα-
ρὼν ἡ βλαστήσασα· καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης· ὑπεράνω δὲ αὐ
τῆς χερουβὶμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν
οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος· τούτων δὲ οὕτως κατεσκευασ-
μένων εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν εἰσίασιν οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπι ι πάντοτε
τελοῦντες· εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρ
χιερεύς· οὐ χωρὶς αἵματος ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν
τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· τοῦτο δηλοῦντος τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου· μή ΤΚΑ
πω πεφανερῶσθαι τὴν τῶν ἁγίων ὁδόν· ἔτι τῆς πρώτης σκη
νῆς ἐχούσης στάσιν· ἥτις παραβολὴ εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστη
κότα· καθ' ὃν δῶρά τε καὶ θυσίαι προσφέρονται· μὴ δυνά
μεναι κατὰ συνείδησιν τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα· μόνον
ἐπὶ βρώμασι καὶ πόμασι καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς καὶ δι
καιώμασι σαρκὸς μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα·
Χριστὸς δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν·
διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς οὐ χειροποιήτου·
τοῦτ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως· οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ
μόσχων· διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ

φίαν αἰωνίαν λύτρωσιν εὑράμενος. εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ
τράγων καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους
ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα, πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷ-
μα τοῦ χριστοῦ, ὃς διὰ πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ θεῷ,
καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ἡμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν θεῷ
ζῶντι. καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσίτης ἐστίν· ὅπως θανάτου
γενομένου εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβά-
σεων, τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κλη-
ρονομίας. ὅπου γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ δια-
θεμένου. διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία· ἐπεὶ μήποτε ἰσχύει ὅτε
ζῇ ὁ διαθέμενος. ὅθεν οὐδ᾽ ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἐγκεκαίνισται.
λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ νόμον ὑπὸ Μωσέως παντὶ
τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τράγων μεθ᾽ ὕδατος
καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσσώπου, αὐτό τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα
τὸν λαὸν ἐρράντισε λέγων· τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης
ἧς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ θεός. καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκεύη
τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐρράντισε. καὶ σχεδὸν ἐν
αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον. καὶ χωρὶς αἱματεκ-
χυσίας οὐ γίνεται ἄφεσις. ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα
τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς τούτοις καθαρίζεσθαι, αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια κρείττο-
τκβ σι θυσίαις παρὰ ταύτας. οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα ἅγια εἰσῆλθεν
ὁ χριστός, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ᾽ εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν νῦν ἐμ-
φανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν. οὐδ᾽ ἵνα πο-
λλάκις προσφέρῃ ἑαυτόν, ὥσπερ ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια
κατ᾽ ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτρίῳ. ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις
παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. νυνὶ δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων
εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται. καὶ
καθ᾽ ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο
κρίσις, οὕτως καὶ ὁ χριστός, ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνε-
νεγκεῖν ἁμαρτίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθήσεται
τκγ τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν. σκιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος
τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων
κατ᾽ ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις ἃς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνε-
κές, οὐδέποτε δύναται τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι.

πὶ οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι· διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν
σ]υνείδησιν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας ἅπαξ κεκαθαρμένους·
ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτόν· ἀδύνατον γὰρ
αἷμα ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας· διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν
κόσμον λέγει· θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας· σῶμα δὲ
κατηρτίσω μοι· ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας·
τότε εἶπον ἰδοὺ ἥκω· ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ·
τοῦ ποιῆσαι ὁ θεὸς τὸ θέλημά σου· ἀνώτερον λέγων, ὅτι θυσίαν καὶ
προσφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας
οὐδὲ εὐδόκησας· αἵτινες κατὰ τὸν νόμον προσφέρονται· τότε
εἴρηκεν ἰδοὺ ἥκω· τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου· ἀναιρεῖ τὸ πρῶ-
τον ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ· ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμέν· οἱ διὰ
τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος ἰησοῦ χριστοῦ ἐφάπαξ· καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς
ἕστηκε καθ' ἡμέραν λειτουργῶν καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων
θυσίας· αἵτινες οὐδέποτε δύνανται περιελεῖν ἁμαρτίας· αὐτὸς
δὲ μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν εἰς τὸ διηνεκές,
ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ· τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶσιν
οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μιᾷ γὰρ προσ-
φορᾷ τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκὲς, τοὺς ἁγιαζομένους· μαρτυ-
ρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· μετὰ γὰρ τὸ προειρηκέναι αὕτη
ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας
λέγει κύριος· διδοὺς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῶν δια-
νοιῶν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς· ὕστερον λέγει· καὶ τῶν ἁμαρτι-
ῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι· ὅπου δὲ
ἄφεσις τούτων· οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας· ἔχοντες οὖν
ἀδελφοὶ παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι ἰησοῦ·
ἣν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ κατα-
πετάσματος τουτέστι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ· καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ
τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν
πληροφορίᾳ πίστεως· ῥεραντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδή-
σεως πονηρᾶς· καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ· κα-
τέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ· πιστὸς γὰρ ὁ ἐ-
παγγειλάμενος· καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀ-

ΤΚΑ

γάπης καὶ καλῶν ἔργων· μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυ
ναγωγὴν ἑαυτῶν καθὼς ἔθος τισίν· ἀλλὰ παρακαλοῦντες·
καὶ τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσαν τὴν ἡμέ
ραν. Ἑκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν
τῆς ἀληθείας, οὐκέτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία·
φοβερὰ δέ τις ἐκδοχὴ κρίσεως· καὶ πυρὸς ζῆλος ἐσθίειν μέλ
λοντος τοὺς ὑπεναντίους. ἀθετήσας τις νόμον μωϋσέως χω
ρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνήσκει· πόσῳ
δοκεῖτε χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας· ὁ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ κα
ταπατήσας· καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡγησάμενος ἐν
ᾧ ἡγιάσθη· καὶ τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας. οἴδαμεν
γὰρ τὸν εἰπόντα ἐμοὶ ἐκδίκησις· ἐγὼ ἀνταποδώσω λέγει κύριος· καὶ
πάλιν· κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ· φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας
ΤΚΘ θεοῦ ζῶντος. Ἀναμιμνήσκεσθε δὲ τὰς πρότερον ἡμέρας ἐν αἷς φω
τισθέντες· πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων· τοῦ
το μὲν ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσι θεατριζόμενοι· τοῦτο δὲ κοι
νωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφομένων γενηθέντες· καὶ γὰρ τοῖς δεσ
μοῖς μου συνεπαθήσατε· καὶ τὴν ἁρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων
ΤΚϚ ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε· γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς
κρείττονα ὕπαρξιν ἐν οὐρανοῖς καὶ μένουσαν. Μὴ ἀποβάλητε
οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν· ἥτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην·
ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρείαν· ἵνα τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ποιή
σαντες κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν. ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον ὁ ἐρ
χόμενος ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ· ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται·
καὶ ἐὰν ὑποστείληται οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῷ. ἡμεῖς
δὲ οὐκ ἐσμὲν ὑποστολῆς εἰς ἀπώλειαν· ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποί
ησιν ψυχῆς. Ἔστι δὲ πίστις ἐλπιζομένων ὑπόστασις πραγ
μάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων. ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν
οἱ πρεσβύτεροι. Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας
ῥήματι θεοῦ· εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὰ βλεπόμενα γεγο
νέναι. Πίστει πλείονα θυσίαν ἄβελ παρὰ κάϊν προσήνεγκε
τῷ θεῷ· δι' ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος· μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς
δώροις αὐτοῦ τοῦ θεοῦ· καὶ δι' αὐτῆς ἀποθανὼν ἔτι

πίστει ἐνὼχ μετετέθη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον· καὶ οὐχ ηὑρί-
σκετο· διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ θεός· πρὸ γὰρ τῆς μεταθέσε-
ως αὐτοῦ μεμαρτύρηται εὐαρεστηκέναι τῷ θεῷ· χωρὶς δὲ πίστεως
ἀδύνατον εὐαρεστῆσαι· πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον τῷ
θεῷ ὅτι ἔστι· καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδότης γίνε-
ται. πίστει χρηματισθεὶς νῶε περὶ τῶν μηδέπω βλεπομένων
εὐλαβηθεὶς κατεσκεύασε κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ·
δι' ἧς κατέκρινε τὸν κόσμον· καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης
ἐγένετο κληρονόμος. πίστει καλούμενος ἀβραὰμ ὑπήκου- ΤΚΖ
σεν ἐξελθεῖν εἰς τὸν τόπον ὃν ἤμελλε λαμβάνειν εἰς κληρονο-
μίαν· καὶ ἐξῆλθε μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. πίστει παρῴ- ΤΚΗ
κησεν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν· ἐν σκη-
ναῖς κατοικήσας μετὰ ἰσαὰκ καὶ ἰακὼβ τῶν συγκληρονόμων
τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελί-
ους ἔχουσαν πόλιν· ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ θεός. πίστει καὶ
αὐτὴ σάρρα δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔλαβε·
καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἔτεκεν· ἐπεὶ πιστὸν ἡγήσατο τὸν
ἐπαγγειλάμενον· διὸ καὶ ἀφ' ἑνὸς ἐγεννήθησαν· καὶ ταῦτα
νενεκρωμένου· καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει· καὶ
ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἡ ἀναρίθμητος·
κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες μὴ λαβόντες τὰς ἐπα-
γγελίας· ἀλλὰ πόρρωθεν ἰδόντες αὐτὰς καὶ ἀσπασάμενοι·
καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοί εἰσιν ἐ-
πὶ τῆς γῆς· οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες ἐμφανίζουσιν ὅτι
πατρίδα ἐπιζητοῦσι. καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνημόνευον ἀ-
φ' ἧς ἐξῆλθον· εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι· νῦν δὲ κρείττο-
νος ὀρέγονται, τοῦτ' ἔστιν ἐπουρανίου· διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐ-
τοὺς ὁ θεὸς θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν· ἡτοίμασε γὰρ αὐτοῖς πό-
λιν. πίστει προσενήνοχεν ἀβραὰμ τὸν ἰσαὰκ πειραζό- ΤΚΘ
μενος· καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερεν· ὁ τὰς ἐπαγγελίας
ἀναδεξάμενος· πρὸς ὃν ἐλαλήθη· ὅτι ἐν ἰσαὰκ κλ-

κληθήσεταί σοι σπέρμα· λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν
δυνατὸς ὁ θεός· ὅθεν αὐτὸν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσατο. πίστει
περὶ μελλόντων εὐλόγησεν ἰσαὰκ τὸν ἰακὼβ καὶ τὸν ἠ-
σαῦ. πίστει ἰακὼβ ἀποθνήσκων ἕκαστον τῶν υἱῶν ἰωσὴφ
εὐλόγησε· καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐ-
τοῦ. πίστει ἰωσὴφ τελευτῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν ἰσλ
ἐμνημόνευσε· καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ ἐνετείλατο. πίστει
μωϋσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβη τρίμηνον ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ, διό-
τι εἶδον ἀστεῖον τὸ παιδίον· καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ διάτα-
γμα τοῦ βασιλέως. πίστει μωϋσῆς μέγας γενόμενος ἠρνήσατο λέ-
γεσθαι υἱὸς θυγατρὸς φαραώ· μᾶλλον ἑλόμενος συγκακουχεῖσθαι
τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν· μεί-
ζονα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν
ὀνειδισμὸν τοῦ χυ· πίστει κατέλιπεν αἴγυπτον· μὴ φοβηθεὶς
τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως· τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὁρῶν ἐκαρτέρη-
σε· πίστει πεποίηκε τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος· ἵνα
μὴ ὁ ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα θίγῃ αὐτῶν. πίστει διέβησαν τὴν
ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς· ἧς πεῖραν λαβόντες οἱ αἰγύπτιοι
κατεπόθησαν· πίστει τὰ τείχη ἱεριχὼ ἔπεσε κυκλωθέντα ἐπὶ ἑ-
πτὰ ἡμέρας. πίστει ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσα-
σι, δεξαμένη τοὺς κατασκόπους μετ' εἰρήνης· καὶ τί ἔτι λέγω· ἐπιλεί-
ψει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ γεδεών· βαράκ τε καὶ σαμψὼν
καὶ ἰεφθάε· δαδ τε καὶ σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν· οἳ διὰ πί-
στεως κατηγωνίσαντο βασιλείας· εἰργάσαντο δικαιοσύνην· ἐ-
πέτυχον ἐπαγγελιῶν· ἔφραξαν στόματα λεόντων· ἔσβεσαν δύ-
ναμιν πυρός· ἔφυγον στόματα μαχαίρας· ἐνεδυναμώθησαν ἀ-
πὸ ἀσθενείας· ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ· παρεμβολὰς ἔ-
κλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς
αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπο-
λύτρωσιν· ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμ-
παιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον· ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλα-
κῆς· ἐλιθάσθησαν· ἐπρίσθησαν· ἐπειράσθησαν· ἐν φόνῳ μαχαί-
ρας ἀπέθανον· περιῆλθον ἐν μηλωταῖς· ἐν αἰγείοις δέρμασιν·

[illegible] λα

λα
βορ

ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι· ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσ-
μος· ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὀπαῖς
τῆς γῆς· καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκομί-
σαντο τὴν ἐπαγγελίαν· τοῦ θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, [illegible]
ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν· Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς τοσ- ΤΛΑ
οῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέ- [illegible]
μενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέ-
χωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα· ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρ-
χηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν· ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐ-
τῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνης καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε
τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ κεκάθικεν· ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην
ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν,
ἵνα μὴ κάμητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι· οὔπω μέχρις
αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι·
καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται· [illegible]
υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχό-
μενος· ὃν γὰρ ἀγαπᾷ κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν πα-
ραδέχεται. εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται
ὁ θεός· τίς γάρ ἐστιν υἱὸς ὃν οὐ παιδεύει πατήρ; εἰ δὲ χωρίς ἐστε παι-
δείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστὲ καὶ οὐχ υἱοί. εἶτα
τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἴχομεν παιδευτὰς καὶ ἐνε-
τρεπόμεθα· οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν
πνευμάτων καὶ ζήσομεν; οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν
αὐτοῖς ἐπαίδευον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς
ἁγιότητος αὐτοῦ. πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ
χαρᾶς εἶναι, ἀλλὰ λύπης· ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς
δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσι δικαιοσύνης. διὸ τὰς
παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνορθώ-
σατε· καὶ τροχιὰς ὀρθὰς ποιήσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν· ἵνα μὴ ΤΛΒ
τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ, ἰαθῇ δὲ μᾶλλον. εἰρήνην διώκετε μετὰ
πάντων καὶ τὸν ἁγιασμόν, οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν κύριον· ἐπισκο-
ποῦντες μή τις ὑστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ· μή τις ῥίζα
πικρίας ἄνω φύουσα ἐνοχλῇ, καὶ δι' αὐτῆς μιανθῶσι

θῶσι πολλοί· μή τις πόρνος ἢ βέβηλος ὡς Ἠσαῦ ὃς ἀντὶ βρώσεως
μιᾶς ἀπέδοτο τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ· ἴστε γὰρ ὅτι καὶ με-
τέπειτα θέλων κληρονομῆσαι τὴν εὐλογίαν ἀπεδοκιμάσθη· μετανοί-
ας γὰρ τόπον οὐχ εὗρε· καίπερ μετὰ δακρύων ἐκζητή-
σας αὐτήν· οὐ γὰρ προσεληλύθατε ψηλαφωμένῳ ὄρει· καὶ
κεκαυμένῳ πυρὶ καὶ γνόφῳ· καὶ σκότῳ καὶ θυέλλῃ· καὶ σάλ-
πιγγος ἤχῳ· καὶ φωνῇ ῥημάτων· ἧς οἱ ἀκούσαντες παρῃτήσαντο
μὴ προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον· οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελλόμενον·
κἂν θηρίον θίγῃ τοῦ ὄρους λιθοβοληθήσεται· καὶ οὕτω φοβερὸν
ἦν τὸ φανταζόμενον· Μωσῆς εἶπεν· ἔκφοβός εἰμι καὶ ἔντρο-
μος· ἀλλὰ προσεληλύθατε Σιὼν ὄρει· καὶ πόλει θεοῦ ζῶντος·
Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ· καὶ μυριάσιν ἀγγέλων πανηγύρει· καὶ ἐκκλη-
σίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων· καὶ κριτῇ θεῷ
πάντων· καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων· καὶ διαθήκης
νέας μεσίτῃ Ἰησοῦ· καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ κρεῖττον λαλοῦντι
τλγ παρὰ τὸν Ἄβελ· βλέπετε μὴ παραιτήσησθε τὸν λαλοῦντα· εἰ γὰρ ἐ-
κεῖνοι οὐκ ἔφυγον τὸν ἐπὶ γῆς παραιτησάμενοι χρηματί-
ζοντα· πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ᾽ οὐρανῶν ἀποστρεφόμενοι·
οὗ ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευσε τότε· νῦν δὲ ἐπήγγελται λέγων·
ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείω· οὐ μόνον τὴν γῆν· ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν·
τὸ δὲ ἔτι ἅπαξ δηλοῖ τῶν σαλευομένων τὴν μετάθεσιν ὡς
πεποιημένων· ἵνα μείνῃ τὰ μὴ σαλευόμενα· διὸ βασιλείαν
ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες ἔχωμεν χάριν· δι᾽ ἧς λατρεύω-
μεν εὐαρέστως τῷ θεῷ· μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας· καὶ γὰρ
ὁ θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον· ἡ φιλαδελφία μενέτω·
τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰρ ἔλα-
θόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους· μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων ὡς
συνδεδεμένοι· τῶν κακουχουμένων· ὡς αὐτοὶ ὄντες ἐν σώ-
ματι· τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι· καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· πόρ-
νους δὲ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ θεός· ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος· ἀρ-
κούμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἴρηκεν· οὐ μή σε ἀνῶ·
οὐδ᾽ οὐ μή σε ἐγκαταλίπω· ὥστε θαρροῦντας ἡμᾶς λέγειν·
Κύριος ἐμοὶ βοηθός· καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος

μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν· οἵτινες ὑμῖν ἐλάλησαν τλα
τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀνα-
στροφῆς μιμεῖσθε τὴν πίστιν· Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον, ὁ αὐτὸς
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ
περιφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν·
οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες.
ἔχομεν θυσιαστήριον· ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσί-
αν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες· ὧν γὰρ εἰσφέρεται ζώων τὸ
αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων
τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς· διὸ καὶ
Ἰησοῦς ἵνα ἁγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω
τῆς πύλης ἔπαθε· τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω
τῆς παρεμβολῆς, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες·
οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν· ἀλλὰ τὴν μέλλουσ-
αν ἐπιζητοῦμεν. δι᾽ αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως
διὰ παντὸς τῷ θεῷ· τοῦτ᾽ ἔστι καρπὸν χειλέων· ὁμολογούν-
των τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· τῆς δὲ εὐποιΐας καὶ κοινωνίας μὴ
ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ θεός.
πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπείκετε· αὐτοὶ γὰρ τλβ
ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώ-
σοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζον-
τες· ἀλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο. προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν·
πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν ἐν πᾶσι
καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι· περισσοτέρως δὲ παρα-
καλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα
τάχιον ἀποκατασ-
ταθῶ ὑμῖν· ὁ δὲ
θεὸς τῆς εἰ-
ρήνης·

ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν
τὸν ποιμένα τῶν προβά-
των τὸν μέγαν ἐν αἵ-
ματι διαθήκης αἰωνί-
ου· τὸν κν̄ ἡμῶν ἰν̄ χν̄·
καταρτίσαι ὑμᾶς
ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ· εἰς τὸ ποιῆσαι
τὸ θέλημα αὐτοῦ· ποιῶν ἐν ὑ-
μῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ·
διὰ ἰῦ χῦ· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων· ἀμήν· πα-
ρακαλῶ δὲ ὑμᾶς
ἀδελφοί· ἀνέχεσθε
τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως· καὶ γὰρ διὰ βραχέ-
ων ἐπέστειλα ὑμῖν· γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν
ἡμῶν τιμόθεον ἀπολελυμένον· μεθ' οὗ ἐὰν τάχιον
ἔρχηται ὄψομαι ὑμᾶς· ἀσπάσασθε πάντας
τοὺς ἡγουμένους
ὑμῶν· καὶ πάν-
τας τοὺς ἁγίους·
ἀσπάζονται ὑμᾶς
οἱ ἀπὸ τῆς ἰταλίας·
ἡ χάρις μετὰ πάν-
των ὑμῶν·
ἀμήν :

Κσι

✝ ΣΥΝ ΘΩ · ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ ΕΥ(ΑΓΓΕΛΙΟΝ)

βίβλος γενέσεως ἰυ̅ χυ̅ · υἱοῦ δα̅δ · υἱοῦ ἀβραάμ · ἀβραὰμ
ἐγέννησε τὸν ἰσαάκ· ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησε τὸν ἰακώβ· ἰακὼβ δὲ
ἐγέννησε τὸν ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· ἰούδας δὲ
ἐγέννησε τὸν φαρὲς καὶ τὸν ζαρὰ ἐκ τῆς θάμαρ· φαρὲς δὲ ἐγέ-
ννησε τὸν ἑσρώμ· ἑσρὼμ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀράμ· ἀρὰμ δὲ ἐγέ-
ννησε τὸν ἀμιναδάβ· ἀμιναδὰβ δὲ ἐγέννησε τὸν ναασσών·
ναασσὼν δὲ ἐγέννησε τὸν σαλμών· σαλμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν
βοὸζ ἐκ τῆς ῥαχάβ· βοὸζ δὲ ἐγέννησε τὸν ὠβὴδ ἐκ τῆς ῥούθ·
ὠβὴδ δὲ ἐγέννησε τὸν ἰεσσαί· ἰεσσαὶ δὲ ἐγέννησε τὸν δα̅δ τὸν
βασιλέα· δα̅δ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν σολομῶντα ἐκ τῆς τοῦ
οὐρίου· σολομῶν δὲ ἐγέννησε τὸν ῥοβοάμ· ῥοβοὰμ δὲ ἐγέ-
ννησε τὸν ἀβιά· ἀβιὰ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀσά· ἀσὰ δὲ ἐγέννησε
τὸν ἰωσαφάτ· ἰωσαφὰτ δὲ ἐγέννησε τὸν ἰωράμ· ἰωρὰμ δὲ
ἐγέννησε τὸν ὀζίαν· ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν ἰωάθαμ· ἰωά-
θαμ δὲ ἐγέννησε τὸν ἄχαζ· ἄχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν ἐζεκίαν· ἐζε-
κίας δὲ ἐγέννησε τὸν μανασσῆν· μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν ἀμών·
ἀμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν ἰωσίαν· ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν ἰεχονίαν
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς μετοικεσίας βαβυλῶνος·
μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν βαβυλῶνος, ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν
σαλαθιήλ· σαλαθιὴλ δὲ ἐγέννησε τὸν ζοροβάβελ· ζοροβάβελ δὲ
ἐγέννησε τὸν ἀβιούδ· ἀβιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν ἐλιακείμ· ἐλιακεὶμ
δὲ ἐγέννησε τὸν ἀζώρ· ἀζὼρ δὲ ἐγέννησε τὸν σαδώκ·

σαδὼκ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀχείμ· ἀχεὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν ἐλ-
ιούδ· ἐλιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν ἐλεάζαρ· ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν
ματθάν· ματθὰν δὲ ἐγέννησε τὸν ἰακώβ· ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε
τὸν ἰωσὴφ τὸν ἄνδρα μαρίας· ἐξ ἧς ἐγεννήθη ἰς ὁ λεγόμενος χς.
πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ ἀβραὰμ ἕως δαδ γενεαὶ δεκατέσ-
σαρες· καὶ ἀπὸ δαδ ἕως τῆς μετοικεσίας βαβυλῶνος γενεαὶ
δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας βαβυλῶνος ἕως
τοῦ χυ· γενεαὶ δεκατέσσαρες.

Τοῦ δὲ ιυ χυ ἡ γέννησις οὕτως ἦν· μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς
μαρίας τῷ ἰωσήφ· πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτούς· εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔ-
χουσα ἐκ πνς ἁγίου. ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς δίκαιος ὢν καὶ μὴ
θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι· ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐ-
τήν· ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος· ἰδοὺ ἄγγελος κυ κατ' ὄναρ
ἐφάνη αὐτῷ λέγων· ἰωσὴφ υἱὸς δαδ· μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν
μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ πνς ἐστιν
ἁγίου· τέξεται δὲ υἱόν· καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ιν· αὐτὸς γὰρ
σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν· τοῦτο δὲ ὅλον
γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ κυ διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· ἰδοὺ ἡ
παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει καὶ τέξεται υἱόν· καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐμμανουήλ· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ θς.
ἐγερθεὶς δὲ ὁ ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέτα-
ξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυ· καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ
οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν· ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν
πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ιν.

Τοῦ δὲ ιυ γεννηθέντος ἐν βηθλεὲμ τῆς ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις
ἡρώδου τοῦ βασιλέως· ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένον-
το εἰς ἱεροσόλυμα λέγοντες· ποῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν ἰου-
δαίων· εἴδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἤλ-
θομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. ἀκούσας δὲ ἡρώδης ὁ βασιλεὺς
ἐταράχθη καὶ πᾶσα ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ· καὶ συναγαγὼν πάντας
τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν
ποῦ ὁ χς γεννᾶται. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ ἐν βηθλεὲμ τῆς ἰουδαίας·

Οὕτως γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου· καὶ σὺ βηθλεὲμ γῆ ἰού-
δα· οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν ἰούδα· ἐκ σοῦ

ἐξελεύσεται ἡγούμενος· ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν ἰσλ̅·
Τότε ἡρώδης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν
τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος· καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς βη-
θλεὲμ εἶπε· πορευθέντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παι-
δίου· ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι· ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν προσ-
κυνήσω αὐτῷ. Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως, ἐπορεύθησαν·
καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστὴρ ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ προῆγεν αὐτούς· ἕως ἐλ-
θὼν ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον· ἰδόντες τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν
χαρὰν μεγάλην σφόδρα· καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὗρον τὸ παι-
δίον μετὰ μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐ-
τῷ· καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ
δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν· καὶ χρηματισθέντες κα-
τ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν
εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.
Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ
ἰωσὴφ λέγων· ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ,
καὶ φεῦγε εἰς αἴγυπτον· καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἴπω σοι· μέλλει γὰρ ἡρώ-
δης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε
τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς αἴγυπτον·
καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ
κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· ἐξ αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.
Τότε ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ
ἀποστείλας ἀνεῖλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν βηθλεὲμ καὶ
ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς· ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω· κατὰ τὸν
χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων. τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲ-
ν ὑπὸ ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· φωνὴ ἐν ῥαμᾷ ἠκούσθη·
θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολύς· ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέ-
κνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι ὅτι οὐκ εἰσί.
Τελευτήσαντος δὲ τοῦ ἡρώδου, ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου κατ' ὄναρ φαίνε-
ται τῷ ἰωσὴφ ἐν αἰγύπτῳ λέγων· ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον
καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ· καὶ πορεύου εἰς γῆν ἰσλ̅· τεθνήκασι γὰρ οἱ
ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παι-
δίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ· καὶ ἦλθεν εἰς γῆν ἰσλ̅. ἀκούσας δὲ ὅτι ἀρ-
χέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς ἰουδαίας ἀντὶ ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,

ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ᾽ ὄναρ, ἀνεχώρη-
σεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς πό-
λιν λεγομένην Ναζαρέθ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφη-
τῶν ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται. Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰου-
δαίας καὶ λέγων· μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν·
οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ῥηθεὶς ὑπὸ Ἠσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· φω-
νὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου· εὐθείας ποιεῖ-
τε τὰς τρίβους αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐ-
τοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου· καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ·
ἡ δὲ τροφὴ αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον. τότε ἐξεπορεύε-
το πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα· καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία· καὶ πᾶσα ἡ πε-
ρίχωρος τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὑπ᾽ αὐτοῦ
ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν Φα-
ρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα
αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν
φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; ποιήσατε οὖν καρπὸν ἄξιον
τῆς μετανοίας· καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· πατέρα ἔχομεν τὸν
Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐ-
γεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν
δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκ-
κόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν
ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἰσχυρότερός
μου ἐστίν· οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα βαστάσαι· αὐτὸς
ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρί. οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ· καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἅλωνα αὐτοῦ· καὶ συνάξει τὸν σῖτον
αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην· τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ.
Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς
τὸν Ἰωάννην τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ᾽ αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώ-
λυεν αὐτὸν λέγων· ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι· καὶ σὺ
ἔρχῃ πρός με; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· ἄ-
φες ἄρτι· οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιο-
σύνην. τότε ἀφίησιν αὐτόν. καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθὺς
ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ ἀνεῴχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοί· καὶ εἶδε

τὸ πνεῦμα τοῦ θ(εο)ῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν· καὶ ἐρχόμενον ἐπ'
αὐτόν· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός
μου ὁ ἀγαπητὸς ἐν ᾧ εὐδόκησα·
Τότε ὁ ἰ(ησοῦ)ς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πν(εύματο)ς, πειρασθῆναι ὑπὸ
τοῦ διαβόλου· καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας
τεσσαράκοντα, ὕστερον ἐπείνασε· καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ πειράζων
εἶπεν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θ(εο)ῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται· ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν· γέγραπται· οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος· ἀλλ'
ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· τότε
παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν· καὶ ἵστησιν αὐτὸν
ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ· καὶ λέγει αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θ(εο)ῦ, βάλε
σεαυτὸν κάτω· γέγραπται γὰρ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται
περὶ σοῦ· καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε· μήποτε προσκόψῃς πρὸς
λίθον τὸν πόδα σου· ἔφη αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς· πάλιν γέγραπται· οὐκ ἐκπει-
ράσεις κ(ύριο)ν τὸν θ(εό)ν σου· πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος
ὑψηλὸν λίαν· καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου
καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν· καὶ λέγει αὐτῷ· ταῦτα πάντα σοι
δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι· τότε λέγει αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ὕπαγε
ὀπίσω μου σατανᾶ· γέγραπται γάρ· κ(ύριο)ν τὸν θ(εό)ν σου προσκυνήσεις
καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις· τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος·
καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι προσῆλθον καὶ διηκόνουν αὐτῷ·
Ἀκούσας δὲ ὁ ἰ(ησοῦ)ς ὅτι ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν γαλιλαίαν·
καὶ καταλιπὼν τὴν ναζαρέθ, ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς καπερναοὺμ
τὴν παραθαλασσίαν, ἐν ὁρίοις ζαβουλὼν καὶ νεφθαλείμ· ἵνα
πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· γῆ ζαβου-
λὼν καὶ γῆ νεφθαλεὶμ ὁδὸν θαλάσσης πέραν τοῦ ἰορδάνου
γαλιλαία τῶν ἐθνῶν· ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει, εἶδε
φῶς μέγα· καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς
ἀνέτειλεν αὐτοῖς· ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ ἰ(ησοῦ)ς κηρύσσειν καὶ
λέγειν· μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν·
περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς γαλιλαίας, εἶδε δύο
ἀδελφούς· σίμωνα τὸν λεγόμενον πέτρον· καὶ ἀνδρέαν τὸν ἀ-
δελφὸν αὐτοῦ· βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν·
ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς· καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὀπίσω μου·

[illegible]

καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ
δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ προβὰς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους
δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς
αὐτῶν καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς.
οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἠκολούθη-
σαν αὐτῷ. καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς διδάσ-
κων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς
βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλα-
κίαν ἐν τῷ λαῷ. καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν.
καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας, ποικί-
λαις νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομένους, καὶ δαιμονιζομέ-
νους καὶ σεληνιαζομένους καὶ παραλυτικούς, καὶ ἐθε-
ράπευσεν αὐτούς. καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ
Ἰουδαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἀνέβη
εἰς τὸ ὄρος· καὶ καθίσαντος αὐτοῦ, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς λέγων·
μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. μακάριοι
οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. μακάριοι οἱ
πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.
μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. μακάριοι οἱ
καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται. μακάριοι οἱ
εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ θεοῦ κληθήσονται. μακάριοι οἱ δε-
διωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι
πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ᾽ ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.
χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
οὕτως γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν. ὑμεῖς ἐστε
τὸ ἅλας τῆς γῆς. ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσεται;
εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι, εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω καὶ καταπατεῖσθαι
ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. οὐ δύ-
ναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη. οὐδὲ καίουσι

[illegible]

καίουσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον· ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν· καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον· ἢ τοὺς προφήτας. οὐκ ἦλθον καταλῦσαι· ἀλλὰ πληρῶσαι. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου· ἕως ἂν πάντα γένηται. ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους· ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ· οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. λέγω γὰρ ὑμῖν· ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· οὐ φονεύσεις· ὃς δ' ἂν φονεύσῃ ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν· ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῇ ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ῥακά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ μωρέ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· κἀκεῖ μνησθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ· ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ ὕπαγε πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου· καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου. ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχύ· ἕως ὅτου εἶ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ· μήποτέ σε παραδῷ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ· καὶ ὁ κριτής σε παραδῷ τῷ ὑπηρέτῃ· καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ. ἀμὴν λέγω σοι· οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν· ἕως ἂν ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράντην. ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη, οὐ μοιχεύσεις. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν· ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτήν, ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν. καὶ εἰ ἡ δεξιά

χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὴν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέ-
ρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου
βληθῇ εἰς γέενναν. Ἐρρέθη δὲ ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
δότω αὐτῇ ἀποστάσιον· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν· ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖ-
κα αὐτοῦ παρεκτὸς λόγου πορνείας ποιεῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι· καὶ ὃς
ἐὰν ἀπολελυμένην γαμήσῃ μοιχᾶται. Πάλιν ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη
τοῖς ἀρχαίοις· οὐκ ἐπιορκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ κυρίῳ τοὺς ὅρκους
σου· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὀμόσαι ὅλως· μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ ὅτι θρόνος ἐστὶ
τοῦ θεοῦ· μήτε ἐν τῇ γῇ ὅτι ὑποπόδιόν ἐστι τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς Ἱε-
ροσόλυμα ὅτι πόλις ἐστὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως· μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ
σου ὀμόσῃς ὅτι οὐ δύνασαι μίαν τρίχα λευκὴν ἢ μέλαιναν ποιῆσαι·
ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν ναὶ ναί, οὒ οὔ· τὸ δὲ περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ
πονηροῦ ἐστιν. Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη· ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ
καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονη-
ρῷ· ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιὰν σιαγόνα, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλ-
λην· καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ
καὶ τὸ ἱμάτιον· καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει μίλιον ἕν, ὕπαγε μετ' αὐτοῦ δύο·
τῷ αἰτοῦντί σε δίδου, καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανείσασθαι μὴ ἀποστραφῇς. Ἠ-
κούσατε ὅτι ἐρρέθη· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου·
ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν· ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν· εὐλογεῖτε τοὺς καταρω-
μένους ὑμᾶς· καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς· καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ
τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς καὶ διωκόντων ὑμᾶς· ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ
πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονη-
ροὺς καὶ ἀγαθούς, καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους. Ἐὰν γὰρ ἀγαπή-
σητε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι
τὸ αὐτὸ ποιοῦσι; καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε τοὺς φίλους ὑμῶν μόνον, τί περισ-
σὸν ποιεῖτε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι οὕτως ποιοῦσιν; ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς
τέλειοι ὥσπερ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστι. Προ-
σέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀν-
θρώπων πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μήγε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πα-
τρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ὅταν οὖν ποιῇς ἐλεημοσύνην μὴ σαλπί-
σῃς ἔμπροσθέν σου ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συνα-
γωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀν(θρώπων).

ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. σοῦ δὲ ποιοῦντος
ἐλεημοσύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου, τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου·
ὅπως ᾖ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων
ἐν τῷ κρυπτῷ, αὐτὸς ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. καὶ ὅταν
προσεύχῃ, οὐκ ἔσῃ ὥσπερ οἱ ὑποκριταί· ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συν-
αγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἑστῶτες προσεύχεσθαι·
ὅπως ἂν φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις. ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισ-
θὸν αὐτῶν· σὺ δὲ ὅταν προσεύχῃ, εἴσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου· καὶ
κλείσας τὴν θύραν σου, πρόσευξαι τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ·
καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.
προσευχόμενοι δὲ μὴ βαττολογήσητε ὥσπερ οἱ ἐθνικοί· δοκοῦσι γὰρ
ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται. μὴ οὖν ὁμοιω-
θῆτε αὐτοῖς· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὧν χρείαν ἔχετε, πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰ-
τῆσαι αὐτόν. οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς·
πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασι-
λεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς·
τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡ-
μῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις
ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
τοῦ πονηροῦ· ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς
τοὺς αἰῶνας ἀμήν. ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παρα-
πτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· ἐὰν δὲ μὴ ἀ-
φῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ
παραπτώματα ὑμῶν. ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὥσπερ οἱ ὑπο-
κριταὶ σκυθρωποί· ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φα-
νῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν
αὐτῶν. σὺ δὲ νηστεύων, ἄλειψαί σου τὴν κεφαλήν, καὶ τὸ πρόσωπόν
σου νίψαι· ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ πατρί σου τῷ
ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι.
μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφα-
νίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι·
θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς οὔτε

[illegible] ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν·
ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν.
λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός. ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἁ-
πλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται. ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου
πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκό-
τος ἐστί, τὸ σκότος πόσον. οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν.
ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται
καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ.
διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε καὶ τί πίητε.
μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσησθε. οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τρο-
φῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐ-
ρανοῦ· ὅτι οὐ σπείρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ συνάγουσιν εἰς
ἀποθήκας. καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά. οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον
διαφέρετε αὐτῶν; τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι
ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα. καὶ περὶ ἐνδύματος τί με-
ριμνᾶτε· καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, πῶς αὐξάνει. οὐ κοπιᾷ,
οὐδὲ νήθει. λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ
περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων. εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ σήμερον ὄντα
καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν
οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι; μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες
τί φάγωμεν· ἢ τί πίωμεν· ἢ τί περιβαλώμεθα· πάντα γὰρ ταῦ-
τα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ. οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος, ὅτι χρήζετε τού-
των ἁπάντων. ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ τὴν δι-
καιοσύνην αὐτοῦ· καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.
μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον· ἡ γὰρ αὔριον μεριμνήσει τὰ ἑαυ-
τῆς. ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς. μὴ κρίνετε
ἵνα μὴ κριθῆτε. ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε, κριθήσεσθε· καὶ ἐν ᾧ
μέτρῳ μετρεῖτε, μετρηθήσεται ὑμῖν. τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος
τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου· τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλ-
μῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς· ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου· ἄφες
ἐκβάλω τὸ κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου. καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς
ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου. ὑποκριτά, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ
τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος

[illegible]

ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου. μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσί· μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων· μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν· καὶ στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς. αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὄντες οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν. πάντα οὖν ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται. εἰσέλθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν· καὶ πολλοί εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς. τί στενὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν· καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὑρίσκοντες αὐτήν. προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων· ἔσωθεν δέ εἰσι λύκοι ἅρπαγες. ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλήν· ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα; οὕτω πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ· τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ. οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν· οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν. πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. ἄρα γε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι κύριε κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. πολλοὶ ἐροῦσί μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· κύριε κύριε, οὐ τῷ σῷ ὀνόματι προεφητεύσαμεν· καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν· καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν; τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς· ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

[illegible]

[illegible]

Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους καὶ ποιεῖ αὐτούς, ὁμοιώ-
σω αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ· ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ
τὴν πέτραν· καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ· καὶ ἔπνευ-
σαν οἱ ἄνεμοι· καὶ προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐκ ἔπεσε· τε-
θεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν· καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους
τούτους καὶ μὴ ποιῶν αὐτούς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ· ὅστις ᾠ-
κοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον· καὶ κατέβη ἡ βροχὴ
καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ· καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι· καὶ προσέκοψαν
τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ καὶ ἔπεσε· καὶ ἦν ἡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλη·
καὶ ἐγένετο ὅτε συνετέλεσεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς τοὺς λόγους τούτους, ἐξεπλήσσοντο
οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν
ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς· Καταβάντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους ἠ-
κολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ ἰδοὺ λεπρὸς ἐλθὼν προσ-
εκύνει αὐτῷ λέγων· κ(ύρι)ε ἐὰν θέλῃς δύνασαί με καθαρίσαι· καὶ ἐκ-
τείνας τὴν χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ ὁ ἰ(ησοῦ)ς λέγων· θέλω καθαρίσθητι· καὶ
εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα· καὶ λέγει αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ὅρα μη-
δενὶ εἴπῃς· ἀλλ' ὕπαγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ· καὶ προσένεγκε
τὸ δῶρον ὃ προσέταξε μωσῆς· εἰς μαρτύριον αὐτοῖς·
εἰσελθόντι δὲ αὐτῷ εἰς καπερναοὺμ, προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρ-
χος παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων· κ(ύρι)ε ὁ παῖς μου βέβληται ἐν
τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος· καὶ λέγει αὐ-
τῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόν-
ταρχος ἔφη· κ(ύρι)ε οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς·
ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγῳ· καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου· καὶ γὰρ ἐγὼ ἄν-
θρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν· ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέγω τούτῳ
πορεύθητι καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ ἔρχου καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δού-
λῳ μου ποίησον τοῦτο καὶ ποιεῖ· ἀκούσας δὲ ὁ ἰ(ησοῦ)ς ἐθαύμασε· καὶ εἶπε
τοῖς ἀκολουθοῦσιν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐδὲ ἐν τῷ ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν
εὗρον· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἥξουσι
καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ ἀβραὰμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ, ἐν τῇ βασιλεί-
ᾳ τῶν οὐρανῶν· οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκό-
τος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων·
καὶ εἶπεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς τῷ ἑκατοντάρχῃ· ὕπαγε· καὶ ὡς ἐπίστευσας γενηθή-
τω σοι· καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ·

καὶ ἐλθὼν ὁ ἰσ̅ εἰς τὴν οἰκίαν πέτρου· εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλη-
μένην καὶ πυρέσσουσαν· καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν αὐ-
τὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη καὶ διηκόνει αὐτῷ. ὀψίας δὲ γενομέ-
νης, προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλε
τὰ πνεύματα λόγῳ· καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν· ὅ-
πως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· αὐ-
τὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε· καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν· ἰδὼν δὲ
ὁ ἰσ̅ πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτόν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν·
καὶ προσελθὼν εἷς γραμματεύς, εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε· ἀκολουθήσω
σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ· καὶ λέγει αὐτῷ ὁ ἰσ̅· αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς
ἔχουσι· καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου, οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ· ἕτερος δὲ τῶν μαθητῶν εἶπεν
αὐτῷ· κε̅· ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν· καὶ θάψαι τὸν πα-
τέρα μου· ὁ δὲ ἰσ̅ εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι· καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς
θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς· καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκο-
λούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ σεισμὸς μέγας ἐγένε-
το ἐν τῇ θαλάσσῃ· ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων·
αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε· καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταί, ἤγειραν αὐτὸν λέ-
γοντες· κε̅· σῶσον ἡμᾶς ἀπολλύμεθα· καὶ λέγει αὐτοῖς· τί δειλοί
ἐστε ὀλιγόπιστοι· τότε ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θα-
λάσσῃ καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη· οἱ δὲ ἄνοι ἐθαύμασαν λέγοντες· πο-
ταπός ἐστιν οὗτος· ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ·
καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ πέραν· εἰς τὴν χώραν τῶν γεργεσηνῶν, ὑ-
πήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμε-
νοι, χαλεποὶ λίαν· ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ
ἐκείνης· καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν λέγοντες· τί ἡμῖν καὶ σοί ἰυ̅ υἱὲ τοῦ θυ̅·
ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς· ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν
ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη· οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐ-
τὸν λέγοντες· εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς· ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς
τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑπάγετε· οἱ δὲ ἐξελ-
θόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων· καὶ ἰδοὺ ὥρμησε
πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ
ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν· οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον· καὶ ἀπελ-
θόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων

καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτόν, παρεκάλεσαν· ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν·

Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν· καὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπε τῷ παραλυτικῷ· θάρσει τέκνον· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου· καὶ ἰδού τινες τῶν γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτος βλασφημεῖ· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν· ἱνατί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον· εἰπεῖν ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν ἔγειραι καὶ περιπάτει· ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας· τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ· ἐγερθεὶς ἆρόν σου τὴν κλίνην· καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου· καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι, ἐθαύμασαν· καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις·

Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον· Ματθαῖον λεγόμενον· καὶ λέγει αὐτῷ ἀκολούθει μοι· καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ·

Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ· καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες, συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ· ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστιν, ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους ἀλλ' ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν·

Τότε προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου λέγοντες· διατί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλά, οἱ δὲ μαθηταί σου οὐ νηστεύουσιν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν, ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστιν ὁ νυμφίος; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν· οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἴρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου· καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται· οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μή γε, ῥήγνυνται οἱ ἀσκοί· καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται· καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ βάλλουσιν

ρον· εἰς ἀσκοὺς καινούς, καὶ ἀμφότεροι συντηροῦνται.
Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς, ἰδοὺ ἄρχων εἷς ἐλθὼν προσεκύνει
αὐτῷ λέγων· ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθες
τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτὴν καὶ ζήσεται. καὶ ἐγερθεὶς ὁ ἰς ἠκολούθησεν αὐ-
τῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἱμορροοῦσα δώδεκα ἔ-
τη· προσελθοῦσα ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου
αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ· ἐὰν μόνον ἅψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ,
σωθήσομαι. ὁ δὲ ἰς ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτὴν εἶπε· θάρσει θύγα-
τερ· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.
Καὶ ἐλθὼν ὁ ἰς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος· καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητ-
ὰς καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον, λέγει αὐτοῖς· ἀναχωρεῖτε. οὐ γὰρ
ἀπέθανε τὸ κοράσιον, ἀλλὰ καθεύδει. καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. ὅτε
δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησε τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ
ἠγέρθη τὸ κοράσιον. καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὕτη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκεί-
νην. Καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ ἰυ, ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ κρά-
ζοντες καὶ λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὸς δαδ. ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν
οἰκίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοί. καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς· πιστεύ-
ετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; λέγουσιν αὐτῷ· ναὶ κε. τότε ἥ-
ψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων· κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν, γενη-
θήτω ὑμῖν· καὶ ἀνεῴχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. καὶ ἐνεβριμήσα-
το αὐτοῖς ὁ ἰς λέγων· ὁρᾶτε μηδεὶς γινωσκέτω. οἱ δὲ ἐξελθόντες,
διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ. Αὐτῶν δὲ ἐξερχομέ-
νων, ἰδοὺ προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον. Καὶ
ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου, ἐλάλησεν ὁ κωφός. καὶ ἐθαύμασαν οἱ
ὄχλοι λέγοντες· οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ ἰηλ. οἱ δὲ φαρι-
σαῖοι ἔλεγον· ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.
Καὶ περιῆγεν ὁ ἰς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας, διδάσκων
ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασι-
λείας· καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Ἰ-
δὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν· ὅτι ἦσαν ἐσκυλ-
μένοι καὶ ἐρριμμένοι, ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα.
Τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ὁ μὲν θερισμὸς πολύς, οἱ δὲ ἐρ-
γάται ὀλίγοι. δεήθητε οὖν τοῦ κυ τοῦ θερισμοῦ ὅπως ἐκ-

μαλακίαν ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ·
Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ· ἔδωκεν αὐ-
τοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων· ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά· καὶ θερα-
πεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν· Τῶν δὲ δώδεκα ἀπο-
στόλων τὰ ὀνόματά ἐστι ταῦτα· πρῶτος σίμων ὁ λεγόμενος πέ-
τρος· καὶ ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· φίλιππος, καὶ βαρθολομαῖος·
θωμᾶς, καὶ ματθαῖος ὁ τελώνης· ἰάκωβος ὁ τοῦ ἀλφαίου, καὶ λεβ-
βαῖος ὁ ἐπικληθεὶς θαδδαῖος· σίμων ὁ κανανίτης, καὶ ἰούδας
ἰσκαριώτης ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν· Τούτους τοὺς δώδεκα
ἀπέστειλεν ὁ ἰς παραγγείλας αὐτοῖς λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε·
καὶ εἰς πόλιν σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς
τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου ἰηλ· πορευόμενοι δὲ κηρύσσε-
τε λέγοντες· ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· ἀσθενοῦντας
θεραπεύετε· λεπροὺς καθαρίζετε· δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρε-
ὰν ἐλάβετε· δωρεὰν δότε· μὴ κτήσησθε χρυσόν· μηδὲ ἄργυρον·
μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν· μὴ πήραν εἰς ὁδόν· μηδὲ δύο χιτῶ-
νας· μηδὲ ὑποδήματα μηδὲ ῥάβδον· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς
τροφῆς αὐτοῦ ἐστιν· εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθητε, ἐξετά-
σατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐστι· κἀκεῖ μείνατε ἕως ἂν ἐξέλθητε·
εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀσπάσασθε αὐτήν· καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἡ οἰ-
κία ἀξία, ἐλθέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ ᾖ ἀξία, ἡ εἰ-
ρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω· καὶ ὃς ἐὰν μὴ δέξηται ὑ-
μᾶς· μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν· ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας ἢ τῆς πό-
λεως ἐκείνης, ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν· ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν· ἀνεκτότερον ἔσται γῇ σοδόμων καὶ γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα
ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις
καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί· Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων·
παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια· καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μα-
στιγώσουσιν ὑμᾶς· καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνε-
κεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν· Ὅταν δὲ παρα-
διδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσετε· δοθήσεται

ἡμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε· οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦν-
τες· ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν· παραδώ-
σει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον· καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐ-
παναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς· καὶ θανατώσουσιν αὐτούς·
καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπο-
μείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται· ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς
ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν·
οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τοῦ ἰσραήλ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου·
Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον· οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν
κύριον αὐτοῦ· ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐ-
τοῦ· καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ· εἰ τὸν οἰκοδεσπότην βεελζε-
βοὺλ ἐπεκάλεσαν, πόσῳ μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ· μὴ οὖν φο-
βηθῆτε αὐτούς· οὐδὲν γάρ ἐστι κεκαλυμμένον ὃ οὐκ ἀποκαλυ-
φθήσεται· καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται· ὃ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ,
εἴπατε ἐν τῷ φωτί· καὶ ὃ εἰς τὸ οὖς ἀκούετε, κηρύξατε ἐπὶ τῶν δω-
μάτων· καὶ μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα· τὴν δὲ
ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι· φοβήθητε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμε-
νον καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ· οὐχὶ δύο στρου-
θία ἀσσαρίου πωλεῖται; καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν
ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν· ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι
ἠριθμημέναι εἰσί· μὴ οὖν φοβηθῆτε· πολλῶν στρουθίων διαφέ-
ρετε ὑμεῖς. πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐ-
μοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν
τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὅστις δ' ἂν ἀρνήσηταί με ἔμπροσ-
θεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν κἀγὼ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου
τοῦ ἐν οὐρανοῖς· μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον β-
αλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαι-
ραν· ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα
κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς· καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς· καὶ
ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου, οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ· ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα
ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ
ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀ-
κολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ·

[illegible marginal scholia]

εὑρήσει αὐτήν.
ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀ-
ποστείλαντά με. ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφή-
του, μισθὸν προφήτου λήψεται. καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς
ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου λήψεται. καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ
ἕνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον εἰς ὄνομα μα-
θητοῦ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.
Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς
αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς
πόλεσιν αὐτῶν. ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ
τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, πέμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ·
σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν. καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ ἀ-
κούετε καὶ βλέπετε· τυφλοὶ ἀναβλέπουσι· καὶ χωλοὶ περιπα-
τοῦσι· λεπροὶ καθαρίζονται· καὶ κωφοὶ ἀκούουσι· νεκροὶ ἐ-
γείρονται· καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν ὃς
ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. τούτων δὲ πορευομένων, ἤρξατο
ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρη-
μον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; ἀλλὰ
τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον;
ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες, ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰ-
σίν. ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; προφήτην; ναὶ λέγω ὑμῖν καὶ
περισσότερον προφήτου. οὗτος γάρ ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται·
ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου· ὃς κα-
τασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου. ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βα-
πτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ
ἐστιν. ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται· καὶ βιασταὶ ἁρπάζουσιν αὐτήν.
πάντες γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος, ἕως Ἰωάννου προεφήτευ-
σαν· καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἠλίας ὁ μέλλων ἔρχε-
σθαι. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω. τίνι δὲ ὁμοιώσω τὴν

[illegible marginal scholia]

[illegible]

γενεὰν ταύτην· ὁμοία ἐστὶ παιδίοις ἐν ἀγοραῖς καθημένοις·
καὶ προσφωνοῦσι τοῖς ἑταίροις αὐτῶν καὶ λέγουσιν· ηὐλήσαμεν
ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ἐκόψασθε·
ἦλθε γὰρ ἰωάννης· μήτε ἐσθίων μήτε πίνων· καὶ λέγουσι δαιμόνιον
ἔχει· ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ἐσθίων καὶ πίνων· καὶ λέγουσιν· ἰδοὺ ἄν-
θρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης· τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν·
καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς. Τότε ἤρξα-
το ὀνειδίζειν τὰς πόλεις· ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖσται δυνάμεις
αὐτοῦ ὅτι οὐ μετενόησαν· οὐαί σοι χοραζείν· οὐαί σοι βηθσαϊδά·
ὅτι εἰ ἐν τύρῳ καὶ σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις· αἱ γενόμεναι ἐν
ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ μετενόησαν· πλὴν λέγω ὑμῖν·
τύρῳ καὶ σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· ἢ ὑμῖν·
καὶ σὺ καπερναούμ· ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα· ἕως ᾅδου
καταβιβασθήσῃ. ὅτι εἰ ἐν σοδόμοις ἐγένοντο αἱ δυνάμεις
αἱ γενόμεναι ἐν σοί· ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς σήμερον· πλὴν λέγω
ὑμῖν· ὅτι γῆ σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ σοί.
Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς̅ εἶπεν· ἐξομολογοῦμαί σοι
πάτερ κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς· ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν
καὶ συνετῶν· καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναὶ ὁ πατήρ· ὅτι οὕ-
τως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.
Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πρς̅ μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν
εἰ μὴ ὁ πατήρ· οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ υἱὸς· καὶ ᾧ ἐὰν
βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπι-
ῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. ἄ-
ρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς· καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πρᾶός
εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς
ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς· καὶ τὸ φορτίον μου
ἐλαφρόν ἐστιν.
Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ· ἐπορεύθη ὁ ἰς̅ τοῖς σάββασι διὰ
τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν· καὶ ἤρξαν-
το τίλλειν στάχυας καὶ ἐσθίειν. οἱ δὲ φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπον
αὐτῷ· ἰδοὺ οἱ μαθηταί σου ποιοῦσιν, ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ἐν σαββάτῳ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαβίδ
ὅτε ἐπείνασε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ
θεοῦ· καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν· οὓς οὐκ ἐξὸν ἦν
αὐτῷ φαγεῖν, οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ· εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις·
οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ· ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ
τὸ σάββατον βεβηλοῦσι καὶ ἀναίτιοί εἰσι· λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι τοῦ
ἱεροῦ μεῖζόν ἐστιν ὧδε· εἰ δὲ ἐγνώκειτε τί ἐστιν· ἔλεον θέλω καὶ
οὐ θυσίαν, οὐκ ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀναιτίους· κύριος γάρ
ἐστι τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ἦλ-
θεν εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν· καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος ἦν, τὴν χεῖρα ἔχων ξηράν·
καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· εἰ ἔξεστι τοῖς σάββασι θεραπεύειν· ἵνα
κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· τίς ἔσται ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος· ὃς ἕξει
πρόβατον ἕν· καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ τοῦτο τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον· οὐχὶ
κρατήσει αὐτὸ καὶ ἐγερεῖ· πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου· ὥστε
ἔξεστι τοῖς σάββασι καλῶς ποιεῖν. τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμ-
μένην ἔχοντι τὴν χεῖρα· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου· καὶ ἐξέτεινε· καὶ ἀποκα-
τεστάθη ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη. οἱ δὲ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον κατ' αὐ-
τοῦ· ἐξελθόντες ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν. ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς ἀνεχώρη-
σεν ἐκεῖθεν. καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί·
καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς πάντας· καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μὴ φανε-
ρὸν αὐτὸν ποιήσωσιν. ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἠσαΐου τοῦ
προφήτου λέγοντος· ἰδοὺ ὁ παῖς μου ὃν ᾑρέτισα· ὁ ἀγαπητός μου· ὃν εὐ-
δόκησεν ἡ ψυχή μου· θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν· καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνε-
σιν ἀπαγγελεῖ· οὐκ ἐρίσει· οὐδὲ κραυγάσει· οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν ταῖς πλα-
τείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ· κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει·
καὶ λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει· ἕως ἂν ἐκβάλῃ εἰς νῖκος τὴν κρίσιν·
καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσι. τότε προσηνέχθη αὐτῷ
δαιμονιζόμενος τυφλὸς καὶ κωφός· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν· ὥστε
τὸν τυφλὸν καὶ κωφὸν καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν. καὶ ἐξίσταντο πάντες
οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Δαβίδ. οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκού-
σαντες εἶπον· οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια, εἰ μὴ ἐν τῷ Βεελζεβοὺλ
ἄρχοντι τῶν δαιμονίων. εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπ-
εν αὐτοῖς· πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, ἐρημοῦται·

[illegible]

[illegible marginal commentary]

πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, οὐ σταθήσεται·
εἰ ὁ σατανᾶς τὸν σατανᾶν ἐκβάλλει, ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθη· πῶς οὖν
σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ· καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ
δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσι· διὰ τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν
ἔσονται κριταί. εἰ δὲ ἐν πνεύματι θεοῦ ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔ-
φθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἢ πῶς δύναταί τις εἰσελθεῖν
εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ· καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι, ἐὰν μὴ
πρῶτον δήσῃ τὸν ἰσχυρόν· καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει.
ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπίζει.
διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀν-
θρώποις· καὶ ὃς ἐὰν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται
αὐτῷ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ,
οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι, οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον
καλόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν· ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρόν,
καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρόν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γι-
νώσκεται. γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν, πονη-
ροὶ ὄντες· ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ.
ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει τὰ ἀγαθά· καὶ ὁ πονηρὸς ἄν-
θρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά. λέγω δὲ ὑμῖν
ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργόν, ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσι περὶ αὐτοῦ
λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου δικαιωθήσῃ, καὶ
ἐκ τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ. τότε ἀπεκρίθησάν τινες τῶν
γραμματέων καὶ Φαρισαίων λέγοντες· διδάσκαλε, θέλομεν
ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· γενεὰ πο-
νηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ,
εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. ὥσπερ γὰρ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ
κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. ἄν-
δρες Νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης
καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ· καὶ
ἰδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε. βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ
κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτήν· ὅτι ἦλθεν
ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ
πλεῖον Σολομῶντος ὧδε. ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ

[illegible marginal commentary]

[illegible]

κζ
τοῦ ἀνθρώπου· διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν
καὶ οὐχ εὑρίσκει· τότε λέγει· ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλ-
θον· καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει σχολάζοντα σεσαρωμένον καὶ κεκο-
σμημένον· τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτὰ ἕτερα
πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ· καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ
γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων· οὕτως ἔσται
καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ. Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς ὄ-
χλοις· ἰδοὺ ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἱστήκεισαν ἔξω ζητοῦντες αὐ-
τῷ λαλῆσαι· εἶπε δέ τις αὐτῷ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου
ἔξω ἑστήκασι ζητοῦντές σοι λαλῆσαι· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ
εἰπόντι αὐτῷ· τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου καὶ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου· καὶ
ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν· ἰδοὺ ἡ μήτηρ
μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου· ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρός
μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· αὐτός μου ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν.
Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας ἐκάθητο
παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί· ὥστε
αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν
αἰγιαλὸν εἱστήκει· καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς λέγων·
ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν· καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ἃ
μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν· καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτά·
ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πετρώδη· ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ εὐ-
θέως ἐξανέτειλε διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος
ἐκαυματίσθη· καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη· ἄλλα δὲ ἔπεσεν
ἐπὶ τὰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι· καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά·
ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλήν· καὶ ἐδίδου καρπόν· ὃ μὲν ἑκατόν·
ὃ δὲ ἑξήκοντα· ὃ δὲ τριάκοντα· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω·
Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ εἶπον αὐτῷ· διατί ἐν παραβολαῖς
λαλεῖς αὐτοῖς· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι ὑμῖν δέδοται γνῶ-
ναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται·
ὅστις γὰρ ἔχει δοθήσεται αὐτῷ καὶ περισσευθήσεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει
καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς
λαλῶ· ὅτι βλέποντες οὐ βλέπουσι· καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν
οὐδὲ συνιοῦσι· καὶ ἀναπληροῦται αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡσαΐου ἡ
λέγουσα· ἀκοῇ ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε· καὶ βλέποντες

[illegible]

[illegible]

βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε· ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου·
καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν· καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυ-
σαν· μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς· καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι·
καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι· καὶ ἐπιστρέψωσι καὶ ἰάσομαι αὐτούς·
ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ ὅτι βλέπουσι· καὶ τὰ ὦτα ὑμῶν
ὅτι ἀκούει· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαι-
οι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀ-
κούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν· ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σ-
πείροντος· παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας καὶ μὴ
συνιέντος· ἔρχεται ὁ πονηρὸς καὶ ἁρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρείς· ὁ δὲ ἐπὶ
τὰ πετρώδη σπαρείς· οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ εὐθὺς μετὰ
χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν· οὐκ ἔχει δὲ ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ· ἀλλὰ πρόσκαι-
ρός ἐστι· γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς
σκανδαλίζεται· ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρείς· οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λό-
γον ἀκούων· καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τούτου· καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ
πλούτου· συμπνίγει τὸν λόγον· καὶ ἄκαρπος γίνεται· ὁ δὲ ἐπὶ
τὴν καλὴν γῆν σπαρείς· οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ συνι-
ών· ὃς δὴ καρποφορεῖ καὶ ποιεῖ· ὁ μὲν ἑκατόν· ὁ δὲ ἑξήκοντα·
ὁ δὲ τριάκοντα· Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων·
ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· ἀνθρώπῳ σπείροντι καλὸν σπέρμα
ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους ἦλθεν αὐτοῦ
ὁ ἐχθρός· καὶ ἔσπειρε ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου· καὶ ἀπῆλ-
θεν· ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος καὶ καρπὸν ἐποίησε, τότε ἐ-
φάνη καὶ τὰ ζιζάνια· προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσ-
πότου, εἶπον αὐτῷ· κε· οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ
ἀγρῷ; πόθεν οὖν ἔχει τὰ ζιζάνια· ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· ἐχθρὸς
ἄνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν· οἱ δὲ δοῦλοι εἶπον αὐτῷ· θέλεις οὖν ἀπελ-
θόντες, συλλέξωμεν αὐτά; ὁ δὲ ἔφη· οὔ· μήποτε συλλέγοντες
τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον· ἄφετε συναυξά-
νεσθαι ἀμφότερα μέχρι τοῦ θερισμοῦ· καὶ ἐν καιρῷ τοῦ θε-
ρισμοῦ· ἐρῶ τοῖς θερισταῖς· συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια·
καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας, πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά· τὸν
δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου· Ἄλλην παραβολ-

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

αρέθηκεν αὐτοῖς λέγων· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, κόκ-
κῳ σινάπεως· ὃν λαβὼν ἄνθρωπος, ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ὃ μι-
κρότερον μέν ἐστι πάντων τῶν σπερμάτων· ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖζον
τῶν λαχάνων ἐστί· καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. ἄλλην παρα-
βολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν,
ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως
οὗ ἐζυμώθη ὅλον. ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς
τοῖς ὄχλοις· καὶ χωρὶς παραβολῆς, οὐδὲν ἐλάλει αὐτοῖς·
ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· ἀνοίξω
ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου· ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ
καταβολῆς κόσμου. τότε ἀφεὶς τοὺς ὄχλους, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν
ὁ Ἰησοῦς· καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· φράσον ἡ-
μῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶ-
πεν αὐτοῖς· ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα, ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ὁ δὲ
ἀγρός ἐστιν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς
βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνιά εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ· ὁ δὲ ἐχθρὸς
ὁ σπείρας αὐτά, ἐστὶν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς ἡ συντέλεια τοῦ
αἰῶνός ἐστιν· οἱ δὲ θερισταί, ἄγγελοί εἰσιν. ὥσπερ οὖν συλλέγε-
ται τὰ ζιζάνια καὶ πυρὶ καίεται, οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ
αἰῶνος τούτου. ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ· καὶ
συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ
τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν, καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κά-
μινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόν-
των. τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ
τοῦ πατρὸς αὐτῶν. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.
Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, θησαυρῷ κεκρυμμένῳ
ἐν τῷ ἀγρῷ· ὃν εὑρὼν ἄνθρωπος, ἔκρυψε· καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ
ὑπάγει· καὶ πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ· καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον.
Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι
καλοὺς μαργαρίτας· εὑρὼν δὲ ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην, ἀ-
πελθὼν πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε· καὶ ἠγόρασεν αὐτόν.
Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, σαγήνῃ βληθείσῃ εἰς θάλασσαν

[illegible]

θάλασσαν καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγούσῃ· ἣν ὅτε ἐπλη-
ρώθη ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν· καὶ καθίσαντες συ-
νέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα· τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον· οὕτως
ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι· καὶ
ἀφοριοῦσι τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων· καὶ βαλοῦσιν
αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ
βρυγμὸς τῶν ὀδόντων· λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰς· συνήκατε ταῦτα
πάντα; λέγουσιν αὐτῷ· ναὶ κε. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· διὰ τοῦτο πᾶς
γραμματεὺς μαθητευθεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐνῶν· ὅμοιός
ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ· ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ
καινὰ καὶ παλαιά. Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰς τὰς παρα-
βολὰς ταύτας· μετῆρεν ἐκεῖθεν· καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐ-
τοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν· ὥστε ἐκπλή-
σσεσθαι αὐτοὺς καὶ λέγειν· πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ δυ-
νάμεις· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; οὐχὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ
λέγεται Μαριάμ· καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωσῆς καὶ
Σίμων καὶ Ἰούδας; καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς
εἰσι; πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα; καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ·
ὁ δὲ Ἰς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἔστι προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρί-
δι αὐτοῦ· καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολ-
λὰς διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν·
Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ· ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὴν ἀκοὴν Ἰυ·
καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· αὐ-
τὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν
ἐν αὐτῷ· ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην ἔδησεν αὐτόν· καὶ
ἔθετο ἐν φυλακῇ· διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀ-
δελφοῦ αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν αὐτήν·
καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον· ὅτι ὡς προφήτην
αὐτὸν εἶχον. Γενεσίων δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρώδου· ὠρχήσατο ἡ θυ-
γάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ· καὶ ἤρεσε τῷ Ἡρώδῃ. ὅθεν μεθ'
ὅρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι, ὃ ἐὰν αἰτήσηται· ἡ δὲ προ-
βιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς· δός μοι φησὶν ὧδε ἐπὶ πίνακι
τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεύς·

[illegible]

διὰ δὲ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους, ἐκέλευσε δοθῆ-
ναι· καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ·
καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ·
καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς. καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦραν
τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτό· καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ·
αἱ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον
κατ᾽ ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ
τῶν πόλεων. καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἶδε πολὺν ὄχλον·
καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ᾽ αὐτοῖς· καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους αὐ-
τῶν. ὀψίας δὲ γενομένης, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες·
ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρῆλθεν· ἀπόλυσον τοὺς
ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς
βρώματα. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δό-
τε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· οὐκ ἔχομεν ὧδε, εἰ μὴ
πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. ὁ δὲ εἶπε· φέρετέ μοι αὐτοὺς
ὧδε. καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους, λα-
βὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν
οὐρανὸν εὐλόγησε· καὶ κλάσας ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους·
οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ
ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, δώδεκα κοφίνους πλήρεις.
οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, χωρὶς γυναι-
κῶν καὶ παιδίων. καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς
τοὺς μαθητὰς ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς
τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους. καὶ ἀπολύσας
τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ᾽ ἰδίαν προσεύξασθαι. ὀψίας
δὲ γενομένης, μόνος ἦν ἐκεῖ. τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης
ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος.
τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, περιπα-
τῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν
περιπατοῦντα, ἐταράχθησαν λέγοντες· ὅτι φάντασμά ἐστι· καὶ
ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων·
θαρσεῖτε· ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶ-
πεν· κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σὲ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα. ὁ
δὲ εἶπεν· ἐλθέ. καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος, περιε-

[illegible]

[illegible]

ὁ Πέτρος ἐπὶ τὰ ὕδατα ἐλθεῖν πρὸς τὸν ἰν̄· βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη· καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι, ἔκραξε λέγων· κύριε σῶσόν με. εὐθέως δὲ ὁ ἰς̄ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐπελάβετο αὐτοῦ· καὶ λέγει αὐτῷ· ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας· καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες, προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες· ἀληθῶς θῦ υἱὸς εἶ. καὶ διαπεράσαντες ἦλθον εἰς τὴν γῆν γεννησαρέτ. καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου· ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην· καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας· καὶ παρεκάλουν αὐτόν· ἵνα μόνον ἅψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἥψαντο διεσώθησαν. Τότε προσέρχονται τῷ ἰῦ οἱ ἀπὸ ἱεροσολύμων γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι λέγοντες· διατί οἱ μαθηταί σου παραβαίνουσι τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων· οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας αὐτῶν· ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· διατί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ θῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν· ὁ γὰρ θς̄ ἐνετείλατο λέγων· τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα· καὶ ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτω. ὑμεῖς δὲ λέγετε· ὃς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρί· δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς· καὶ οὐ μὴ τιμήσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ· καὶ ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ θῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν. ὑποκριταί· καλῶς προεφήτευσε περὶ ὑμῶν ἡσαΐας λέγων· ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος τῷ στόματι αὐτῶν· καὶ τοῖς χείλεσί με τιμᾷ· ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· μάτην δὲ σέβονταί με· διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων. καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον, εἶπεν αὐτοῖς· ἀκούετε καὶ συνίετε· οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος, τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπον αὐτῷ· οἶδας ὅτι οἱ φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον ἐσκανδαλίσθησαν; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· πᾶσα φυτεία ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος ἐκριζωθήσεται. ἄφετε αὐτούς· ὁδηγοί εἰσι τυφλοὶ τυφλῶν· τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ, ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύτην. ὁ δὲ ἰς̄ εἶπεν· ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; οὔπω νοεῖτε ὅτι

[illegible]

[illegible]

[illegible]

πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα· εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ· καὶ
ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται· τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ στόματος, ἐκ τῆς
καρδίας ἐξέρχεται· κἀκεῖνα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· ἐκ γὰρ τῆς καρδίας
ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροί· φόνοι· μοιχεῖαι· πορνεῖαι· κλοπαί·
ψευδομαρτυρίαι· βλασφημίαι· ταῦτά ἐστι τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον·
τὸ δὲ ἀνίπτοις χερσὶ φαγεῖν, οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν
ὁ Ἰς· ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος·
καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα ἐκραύ
γασεν αὐτῷ λέγουσα· ἐλέησόν με κε υἱὲ Δαδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς
δαιμονίζεται· ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον· καὶ προσελθόντες οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· ἀπόλυσον αὐτήν· ὅτι κράζει
ὄπισθεν ἡμῶν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς
τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσλ· ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνει
αὐτῷ λέγουσα· κε βοήθει μοι· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἔστι
καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων· καὶ βαλεῖν τοῖς
κυναρίοις· ἡ δὲ εἶπε· ναὶ κε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν
ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν·
τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰς εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύναι μεγάλη σου ἡ πίστις· γε
νηθήτω σοι ὡς θέλεις· καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκεί
νης· καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ὁ Ἰς· ἦλθε παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας
καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὄρος· ἐκάθητο ἐκεῖ· καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πο
λλοὶ ἔχοντες μεθ᾽ ἑαυτῶν χωλούς· τυφλούς· κωφούς· κυλλούς· καὶ ἑ
τέρους πολλούς· καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰυ· καὶ
ἐθεράπευσεν αὐτούς· ὥστε τοὺς ὄχλους θαυμάσαι βλέποντας κωφοὺς
λαλοῦντας· κυλλοὺς ὑγιεῖς· χωλοὺς περιπατοῦντας· καὶ τυφλοὺς
βλέποντας· καὶ ἐδόξαζον τὸν θν Ἰσλ.
ὁ δὲ Ἰς προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπε· σπλαγχνίζομαι
ἐπὶ τὸν ὄχλον· ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσί μοι· καὶ οὐκ ἔ
χουσι τί φάγωσι· καὶ ἀπολῦσαι αὐτοὺς νήστεις οὐ θέλω· μήποτε ἐκ
λυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· πόθεν ἡ
μῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι· ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον·
καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰς· πόσους ἄρτους ἔχετε· οἱ δὲ εἶπον· ἑπτὰ καὶ
ὀλίγα ἰχθύδια· καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν·
καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύας, εὐχαριστήσας, ἔκλα

[illegible]

[illegible]

καὶ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις· καὶ ἔφα
γον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν. καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων
ἑπτὰ σπυρίδας πλήρεις· οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄν
δρες χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους·
ἐνέβη εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια μαγδαλά·
Καὶ προσελθόντες οἱ φαρισαῖοι καὶ σαδδουκαῖοι πειράζοντες ἐπη
ρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτοῖς. ὁ δὲ ἀπο
κριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ὀψίας γενομένης λέγετε· εὐδία· πυρράζει γὰρ
ὁ οὐρανός· καὶ πρωΐ· σήμερον χειμών· πυρράζει γὰρ στυγνάζων ὁ
οὐρανός· ὑποκριταί, τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν· τὰ δὲ
σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε; γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς
σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ· εἰ μὴ τὸ σημεῖον ἰω
νᾶ τοῦ προφήτου· καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἀπῆλθε· καὶ ἐλθόντες
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν, ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν· ὁ δὲ ἰς
εἶπεν αὐτοῖς· ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων
καὶ σαδδουκαίων· οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς λέγοντες· ὅτι
ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν· γνοὺς δὲ ὁ ἰς εἶπεν αὐτοῖς· τί διαλογίζεσθε ἐν
ἑαυτοῖς ὀλιγόπιστοι· ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβετε· οὔπω νοεῖτε· οὐδὲ μνη
μονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων· καὶ πόσους κο
φίνους ἐλάβετε; οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων· καὶ πό
σας σπυρίδας ἐλάβετε; πῶς οὐ νοεῖτε· ὅτι οὐ περὶ ἄρτου εἶπον ὑμῖν
προσέχειν· ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων·
τότε συνῆκαν· ὅτι οὐκ εἶπε προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρισαί
καὶ σαδδουκαίων. Ἐλθὼν δὲ ὁ ἰς εἰς τὰ μέρη καισαρείας τῆς
φιλίππου· ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων· τίνα με λέγουσιν
οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου· οἱ δὲ εἶπον· οἱ μὲν ἰωάννην τὸν βαπτι
στήν· ἄλλοι δὲ ἠλίαν· ἕτεροι δὲ ἱερεμίαν ἢ ἕνα τῶν προφητῶν· λέγει
αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς δὲ σίμων πέτρος
εἶπεν· σὺ εἶ ὁ χς ὁ υἱὸς τοῦ θυ τοῦ ζῶντος· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς
εἶπεν αὐτῷ· μακάριος εἶ σίμων βαριωνᾶ· ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπε
κάλυψέ σοι· ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐνοῖς· κἀγὼ δέ σοι λέγω· ὅτι σὺ
εἶ πέτρος· καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν·
καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς· καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖ
δας τῆς βασιλείας τῶν οὐνῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδ

[illegible]

[illegible]

μὴ ὁμοιοῦν τοῖς ὁμοίοις· καὶ ὁ διάβολος [illegible] τῆς γῆς, [illegible]
ἐν τοῖς ὁμοίοις. Τότε διεστείλατο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα μη-
δενὶ εἴπωσιν· ὅτι αὐτός ἐστιν ἰς ὁ χς. Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ ἰς δει-
κνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς ἱεροσόλυμα
καὶ πολλὰ παθεῖν· ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμ-
ματέων καὶ ἀποκτανθῆναι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.
Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ πέτρος· ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ λέ-
γων ἵλεώς σοι κε, οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο· ὁ δὲ στραφεὶς εἶπεν τῷ πέτρῳ·
ὕπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ· σκάνδαλόν μου εἶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ
τοῦ θῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.
Τότε ὁ ἰς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν,
ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν· καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεί-
τω μοι· ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν·
ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ· εὑρήσει αὐτήν· τί γὰρ
ὠφελεῖται ἄνθρωπος· ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ· τὴν δὲ ψυχὴν
αὐτοῦ ζημιωθῇ· ἢ τί δώσει ἄνθρωπος, ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ·
μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ
τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ· καὶ τότε ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὴν πρᾶξιν
αὐτοῦ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστώτων· οἵτινες οὐ
μὴ γεύσωνται θανάτου· ἕως ἂν ἴδωσι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον
ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ· [illegible]
Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ, παραλαμβάνει ὁ ἰς τὸν πέτρον καὶ ἰάκωβον καὶ
ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψη-
λὸν κατ' ἰδίαν· καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμψε
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος· τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο
λευκὰ ὡς τὸ φῶς· καὶ ἰδοὺ ὤφθησαν αὐτοῖς μωυσῆς καὶ ἠλίας
μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος εἶπεν τῷ
ἰυ· κε· καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς
σκηνάς· σοὶ μίαν· καὶ μωσῇ μίαν· καὶ μίαν ἠλίᾳ· ἔτι αὐτοῦ λα-
λοῦντος· ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ
φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός,
ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε· καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἔπε-
σον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν· καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα· καὶ
προσελθὼν ὁ ἰς, ἥψατο αὐτῶν καὶ εἶπεν· ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε.

[illegible]

ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν· οὐδένα εἶδον εἰ μὴ τὸν ἰν̄ μόνον· καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ ὄρους· ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ ἰς̄ λέγων· μηδενὶ εἴπητε τὸ ὅραμα· ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ. καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· τί οὖν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν· ὅτι ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον· ὁ δὲ ἰς̄ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ἠλίας μὲν ἔρχεται πρῶτον· καὶ ἀποκαταστήσει πάντα· λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι ἠλίας ἤδη ἦλθε· καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν· ἀλλ' ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν· οὕτως καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· μέλλει πάσχειν ὑπ' αὐτῶν· τότε συνῆκαν οἱ μαθηταὶ· ὅτι περὶ ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς·

καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον· προσῆλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος γονυπετῶν αὐτὸν καὶ λέγων· κε̄ ἐλέησόν μου τὸν υἱόν· ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ· καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ· καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου· καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰς̄ εἶπεν· ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη· ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν· ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν· φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε· καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ ἰς̄· καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον· καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης· τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ ἰῦ̄ κατ' ἰδίαν εἶπον· διατί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό· ὁ δὲ ἰς̄ εἶπεν αὐτοῖς· διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· ἐὰν ἔχητε πίστιν· ὡς κόκκον σινάπεως· ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ καὶ μεταβήσεται· καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν· τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται· εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. ἀναστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ· εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰς̄· μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων· καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται· καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα.

ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς καπερναούμ· προσῆλθον οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ πέτρῳ καὶ εἶπον· ὁ διδάσκαλος ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ δίδραχμα· λέγ. ναί· καὶ ὅτε εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν· προέφθασεν αὐτὸν ὁ ἰς̄ λέγων· τί σοι δοκεῖ σίμων· οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς· ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι τέλη ἢ κῆνσον· ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων· ἔφη αὐτῷ ὁ ἰς̄· ἄρα γε ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱοί· ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτούς·

πορευθεὶς εἰς θάλασσαν· καὶ βάλε ἄγκιστρον· καὶ τὸν ἀναβάν-
τα πρῶτον ἰχθὺν ἆρον· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, εὑρήσεις στατῆ-
ρα· ἐκεῖνον λαβὼν, δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσ-
κε ῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ ἰῦ λέγοντες· τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασι-
κϛ λείᾳ τῶν οὐνῶν· καὶ προσκαλεσάμενος ὁ ἰς παιδίον· ἔστησεν αὐτὸ
ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ
γένησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐ-
ρανῶν. ὅστις οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός
κζ ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐνῶν. καὶ ὃς ἐὰν δέξηται παι-
δίον τοιοῦτον ἓν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται. ὃς δ' ἂν σκανδαλί-
σῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ· συμφέρει αὐ-
τῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικὸς εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ κατα-
κη ποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης. οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν
σκανδάλων· ἀνάγκη γάρ ἐστιν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀν-
κθ θρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται. Εἰ δὲ ἡ χείρ σου
ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὰ καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν
σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ κυλλόν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο
πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός
σου σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοι ἐστὶ
μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βλη-
λ θῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. Ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἑ-
νὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν
οὐνοῖς διαπαντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πρς μου τοῦ
ἐν οὐνοῖς. ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου σῶσαι τὸ ἀπολωλός.
τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γένηταί τινι ἑκατὸν πρόβατα· καὶ πλανηθῇ ἓν
ἐξ αὐτῶν· οὐχὶ ἀφεὶς τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα· ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς
ζητεῖ τὸ πλανώμενον; καὶ ἐὰν γένηται εὑρεῖν αὐτό· ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα τοῖς μὴ
πεπλανημένοις. οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πρς ὑμῶν
τοῦ ἐν οὐνοῖς, ἵνα ἀπόληται εἷς τῶν μικρῶν τούτων. Ἐὰν δὲ ἁ-
μαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε καὶ ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ
σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου. ἐάν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου·
ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἕνα ἢ δύο· ἵνα ἐπὶ στόμα-
τος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν, σταθῇ πᾶν ῥῆμα. ἐὰν δὲ παρακούσῃ

[illegible]

εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ,
ἔστω σοι ὥσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης. ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅ-
σα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ
ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ.
Πάλιν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ
τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται
αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ
τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν.
Τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπεν· κ(ύρι)ε, ποσάκις ἁμαρτήσει
εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως ἑπτάκις; λέγει αὐτῷ
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· οὐ λέγω σοι ἕως ἑπτάκις, ἀλλ᾽ ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά.
Διὰ τοῦτο ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ ὃς ἠθέ-
λησε συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ
συναίρειν προσηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων.
μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κ(ύριο)ς αὐτοῦ πρα-
θῆναι καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ
ἀποδοθῆναι. — τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων· —
εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τὴν παραβολήν· — πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, προσεκύνει αὐτῷ,
λέγων· κ(ύρι)ε, μακροθύμησον ἐπ᾽ ἐμοί, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω. σπλαγ-
χνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου, ἀπέλυσεν αὐτόν· καὶ τὸ δά-
νειον ἀφῆκεν αὐτῷ. Ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος εὗρεν ἕνα
τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὤφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ
κρατήσας αὐτὸν, ἔπνιγε λέγων· ἀπόδος μοι εἴ τι ὀφείλεις. πεσὼν
οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, παρεκάλει αὐτὸν λέγων·
μακροθύμησον ἐπ᾽ ἐμοὶ καὶ ἀποδώσω σοι. ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν· ἀλλὰ
ἀπελθὼν, ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ἕως οὗ ἀποδῷ τὸ ὀφειλόμενον.
Ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν σφόδρα·
καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κ(υρί)ῳ ἑαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα. τό-
τε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κ(ύριο)ς αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ· δοῦλε πονηρέ·
πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με· οὐκ ἔ-
δει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς κἀγὼ σὲ ἠλέησα;
ὀργισθεὶς ὁ κ(ύριο)ς αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς, ἕως οὗ ἀ-
ποδῷ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. οὕτω καὶ ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος
ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ

[illegible]

τῶν καρδιῶν ὑμῶν· τὰ παραπτώματα αὐτῶν· καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέ-
λεσεν ὁ ἰς τοὺς λόγους τούτους, μετῆρεν ἀπὸ τῆς γαλιλαί-
ας καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια τῆς ἰουδαίας πέραν τοῦ ἰορδάνου· καὶ ἠ-
κολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ·
καὶ προσῆλθον αὐτῷ φαρισαῖοι· πειράζοντες αὐτὸν καὶ λέγοντες
αὐτῷ· εἰ ἔξεστιν ἀνθρώπῳ ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰ-
τίαν; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἀνέγνωτε· ὅτι ὁ ποιήσας
ἀπ' ἀρχῆς· ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς; καὶ εἶπεν· ἕνεκεν
τούτου· καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα· καὶ προσκολλη-
θήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν·
ὥστε οὐκέτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία· ὃ οὖν ὁ θς συνέζευξεν· ἄν-
θρωπος μὴ χωριζέτω· λέγουσιν αὐτῷ· τί οὖν μωσῆς ἐνετείλατο δοῦ-
ναι βιβλίον ἀποστασίου· καὶ ἀπολῦσαι αὐτήν· λέγει αὐτοῖς· ὅτι
μωσῆς, πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπο-
λῦσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν· ἀπ' ἀρχῆς δὲ, οὐ γέγονεν οὕτως· λέγω δὲ
ὑμῖν· ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ· καὶ
γαμήσῃ ἄλλην· μοιχᾶται· καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας, μοιχᾶται·
λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώ-
που μετὰ τῆς γυναικὸς, οὐ συμφέρει γαμῆσαι· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οὐ πάν-
τες χωροῦσι τὸν λόγον τοῦτον· ἀλλ' οἷς δέδοται· εἰσὶ γὰρ εὐνοῦχοι
οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτως· καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι
οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτι-
νες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ὁ δυνά-
μενος χωρεῖν, χωρείτω· τότε προσηνέχθη αὐτῷ παιδία ἵνα
τὰς χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς καὶ προσεύξηται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετί-
μησαν αὐτοῖς· ὁ δὲ ἰς εἶπεν· ἄφετε τὰ παιδία· καὶ μὴ κωλύετε
αὐτὰ ἐλθεῖν πρός με· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν·
καὶ ἐπιθεὶς αὐτοῖς τὰς χεῖρας, ἐπορεύθη ἐκεῖθεν·
καὶ ἰδοὺ εἷς προσελθὼν εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε ἀγαθὲ τί ἀγαθὸν
ποιήσω ἵνα σχῶ ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τί με λέγεις
ἀγαθόν· οὐδεὶς ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς ὁ θς· εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς
τὴν ζωήν· τήρησον τὰς ἐντολάς· λέγει αὐτῷ· ποίας· ὁ δὲ ἰς
εἶπε· τὸ οὐ φονεύσεις· οὐ μοιχεύσεις· οὐ κλέψεις· οὐ ψευ-

[illegible]

τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα· καὶ ἀγαπήσεις τὸν
πλησίον σου ὡς σεαυτόν. λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· πάντα ταῦτα
ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ; ἔφη αὐτῷ ὁ ἰς·
εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὕπαγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ
δὸς πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. ἀ-
κούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον, ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων
κτήματα πολλά. ὁ δὲ ἰς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ὅτι δυσκόλως πλούσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν· εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυπήματος
ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ εἰσελθεῖν.
ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐξεπλήσσοντο σφόδρα λέγοντες·
τίς ἄρα δύναται σωθῆναι; ἐμβλέψας δὲ ὁ ἰς εἶπεν αὐτοῖς· παρὰ
ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι· παρὰ δὲ τῷ θεῷ πάντα δυνατά.
τότε ἀποκριθεὶς ὁ πέτρος εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα
καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; ὁ δὲ ἰς εἶπεν αὐτοῖς·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ πα-
λιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθί-
σεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς
τοῦ ἰσλ. καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίας, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς,
ἢ πατέρα ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγρούς, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός
μου, ἑκατονταπλασίονα λήψεται, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρο-
νομήσει. πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι, καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.
ὁμοία γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ,
ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρωῒ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶ-
να αὐτοῦ. καὶ συμφωνήσας μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν
ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. καὶ ἐξελ-
θὼν περὶ τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἑστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ
ἀργούς· κἀκείνοις εἶπεν· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα·
καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον, δώσω ὑμῖν. οἱ δὲ ἀπῆλθον. πάλιν ἐξελθὼν
περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως. περὶ δὲ
τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν, εὗρεν ἄλλους ἑστῶτας ἀργούς·
καὶ λέγει αὐτοῖς· τί ὧδε ἑστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; λέγουσιν
αὐτῷ· ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε
καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα· καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον λήψεσθε. [illegible]

λέγει ὁ κύριος

[illegible]

[illegible]

τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· κάλεσον τοὺς ἐργάτας
καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν· ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως
τῶν πρώτων· καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, ἔλα-
βον ἀνὰ δηνάριον· ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι, ἐνόμισαν ὅτι πλεῖον
μέλλουσι λαμβάνειν· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον· λαβόντες δὲ
ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου λέγοντες· ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι
μίαν ὥραν ἐποίησαν· καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας, τοῖς βαστά-
σασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
ἑνὶ αὐτῶν· ἑταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώ-
νησάς μοι; ἆρον τὸ σὸν καὶ ὕπαγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ
δοῦναι ὡς καὶ σοί· ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; ἢ
ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι; οὕτως ἔσονται
οἱ ἔσχατοι πρῶτοι· καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι· πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί,
ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα,
παρέλαβε τοὺς δώδεκα μαθητὰς κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι· καὶ κατακρι-
νοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ· καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν
εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶσαι καὶ σταυρῶσαι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
ἀναστήσεται. Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαί-
ου μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς, καὶ αἰτοῦσά τι παρ' αὐτοῦ· ὁ δὲ εἶ-
πεν αὐτῇ· τί θέλεις; λέγει αὐτῷ· εἰπὲ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι
οἱ δύο υἱοί μου· εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου, ἐν
τῇ βασιλείᾳ σου. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖ-
σθε· δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν, ἢ τὸ βάπτισμα
ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; λέγουσιν αὐτῷ· δυνάμεθα.
Καὶ λέγει αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε· καὶ τὸ βάπτισμα
ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου
Καὶ ἐξ εὐωνύμων μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται
παρὰ τοῦ πατρός μου. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἠγανάκτησαν
περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν· ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς εἶπεν·
οἴδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν·
καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν· οὐχ οὕτως δὲ ἔσται
ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔσται ὑμῶν διάκο-

[illegible]

καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω ὑμῶν δοῦλος·
ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι·
καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.
Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Ἱεριχὼ, ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄ-
χλος πολύς. καὶ ἰδοὺ δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδόν,
ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παράγει, ἔκραξαν λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς κύ-
ριε υἱὸς Δαβίδ. ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν.
οἱ δὲ μεῖζον ἔκραζον λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς κύριε υἱὸς Δαβίδ. καὶ στὰς ὁ
Ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτοὺς καὶ εἶπε· τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν; λέγου-
σιν αὐτῷ· κύριε, ἵνα ἀνοιχθῶσιν ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί. σπλαγχνισ-
θεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν· καὶ εὐθέως ἀνέβλε-
ψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.
Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἦλθον εἰς Βηθφαγὴ πρὸς
τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητὰς λέγων αὐ-
τοῖς· πορεύθητε εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι ὑμῶν· καὶ εὐθέως
εὑρήσετε ὄνον δεδεμένην καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς· λύσαντες ἀγάγε-
τέ μοι. καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ τι, ἐρεῖτε ὅτι ὁ κύριος αὐτῶν χρείαν
ἔχει· εὐθέως δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς. τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν,
ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· εἴπατε τῇ θυγατρὶ Σι-
ών· ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεταί σοι πραῢς καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ
ὄνον καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου. πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταί, καὶ
ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν
πῶλον· καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν· καὶ ἐ-
πεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν. ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ
ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων
καὶ ἐστρώννυον ἐν τῇ ὁδῷ. οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες καὶ οἱ
ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες· ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβίδ·
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.
Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις
λέγουσα· τίς ἐστιν οὗτος; οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ προ-
φήτης ὁ ἀπὸ Ναζαρὲθ τῆς Γαλιλαίας. καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰη-
σοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ· καὶ ἐξέβαλε πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀ-
γοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυ-
βιστῶν κατέστρεψε καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς

[illegible]

περιστεράς· καὶ λέγει αὐτοῖς· γέγραπται· ὁ οἶκός μου, οἶκος
προσευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον λῃστῶν· καὶ
προσῆλθον αὐτῷ χωλοὶ καὶ τυφλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ ἐθε-
ράπευσεν αὐτούς· ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησε· καὶ τοὺς παῖδας κράζον-
τας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέγοντας· ὡσαννὰ τῷ υἱῷ δαβίδ, ἠγανάκτησαν·
καὶ εἶπον αὐτῷ· ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν; ὁ δὲ ἰς λέγει αὐτοῖς·
ναί· οὐδέποτε ἀνέγνωτε· ὅτι ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόν-
των κατηρτίσω αἶνον; καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἔξω τῆς
πόλεως εἰς βηθανίαν καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ. πρωΐας δὲ ἐπανάγων
εἰς τὴν πόλιν ἐπείνασε· καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν
ἐπ' αὐτήν· καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον· καὶ λέγει αὐτῇ·
μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἐξηράνθη παρα-
χρῆμα ἡ συκῆ· καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν λέγοντες· πῶς
παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰς, εἶπεν αὐτοῖς·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ
τῆς συκῆς ποιήσετε· ἀλλὰ κἂν τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε· ἄρθητι καὶ
βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται· καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰ-
τήσητε ἐν τῇ προσευχῇ, πιστεύοντες λήψεσθε. καὶ ἐλθόντι
αὐτῷ εἰς τὸ ἱερόν· προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ λέγοντες· ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιεῖς· καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰς
εἶπεν αὐτοῖς· ἐρωτήσω κἀγὼ ὑμᾶς λόγον ἕνα· ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι
κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ· ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· τὸ βάπτισμα ἰω-
άννου, πόθεν ἦν· ἐξ οὐρανοῦ, ἢ ἐξ ἀνθρώπων· οἱ δὲ διελογίζοντο πα-
ρ' ἑαυτοῖς λέγοντες· ἐὰν εἴπωμεν ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν· διατί οὖν
οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· ἐὰν δὲ εἴπωμεν ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα
τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν ἰωάννην ὡς προφήτην· καὶ
ἀποκριθέντες τῷ ἰυ εἶπον· οὐκ οἴδαμεν. ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτός·
οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.
τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ· ἄνθρωπος εἶχε τέκνα δύο· καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ
εἶπε· τέκνον, ὕπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐ θέλω· ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς

[illegible]

ἀπῆλθε· καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως· ὁ δὲ ἀπο-
κριθεὶς εἶπεν· ἐγὼ κε· καὶ οὐκ ἀπῆλθε· τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέλημα
τοῦ πρς· λέγουσιν αὐτῷ· ὁ πρῶτος· λέγει αὐτοῖς ὁ ις· ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν· ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι, προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ θυ· ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς ἰω ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης· καὶ οὐκ
ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑ-
μεῖς δὲ ἰδόντες οὐ μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ·
Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε· ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης· ὅστις
ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα· καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε· καὶ ὤρυ-
ξεν ἐν αὐτῷ ληνόν· καὶ ᾠκοδόμησε πύργον· καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς
καὶ ἀπεδήμησεν· ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν· ἀπέστειλε
τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργούς, λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ·
καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδειραν· ὃν δὲ
ἀπέκτειναν· ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν· πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους
πλείονας τῶν πρώτων· καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως· ὕστερον δὲ
ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου·
οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονό-
μος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν· καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν
αὐτοῦ· καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ
ἀπέκτειναν· ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κς τοῦ ἀμπελῶνος· τί ποιήσει τοῖς
γεωργοῖς ἐκείνοις· λέγουσιν αὐτῷ· κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς·
καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς· οἵτινες ἀπο-
δώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν· λέγει αὐτοῖς
ὁ ις· οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς· λίθον ὃν ἀπεδοκίμα-
σαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας; παρὰ
κυ ἐγένετο αὕτη· καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν·
Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ θυ·
καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς· καὶ ὁ πεσὼν
ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμή-
σει αὐτόν· Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι τὰς
παραβολὰς αὐτοῦ· ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει· καὶ ζητοῦντες
αὐτὸν κρατῆσαι· ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους· ἐπειδὴ ὡς προφήτην
αὐτὸν εἶχον. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ις πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς ἐν πα-
ραβολαῖς λέγων· ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἀνθρώπῳ βασιλεῖ·

[illegible commentary, 5 lines]

ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους
αὐτοῦ, καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους· καὶ οὐκ ἤθελον
ἐλθεῖν. πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους λέγων· εἴπατε τοῖς κε-
κλημένοις· ἰδοὺ τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμασα· οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ
σιτιστὰ τεθυμένα· καὶ πάντα ἕτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους. οἱ δὲ ἀ-
μελήσαντες ἀπῆλθον· ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν· ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπο-
ρίαν αὐτοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὕβρι-
σαν καὶ ἀπέκτειναν. καὶ ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος, ὠργίσθη· καὶ
πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, ἀπώλεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους·
καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησεν. τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ·
ὁ μὲν γάμος, ἕτοιμός ἐστιν· οἱ δὲ κεκλημένοι, οὐκ ἦσαν ἄξιοι. πορεύ-
εσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἂν εὕρητε καλέσα-
τε εἰς τοὺς γάμους. καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδούς,
συνήγαγον πάντας ὅσους εὗρον, πονηρούς τε καὶ ἀγαθούς· καὶ ἐπλή-
σθη ὁ γάμος ἀνακειμένων. εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς
ἀνακειμένους, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου· καὶ
λέγει αὐτῷ· ἑταῖρε· πῶς εἰσῆλθες ὧδε, μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου·
ὁ δὲ ἐφιμώθη. τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις· δήσαντες αὐτοῦ
πόδας καὶ χεῖρας· ἄρατε αὐτὸν καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον·
ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. πολλοὶ γάρ εἰσι κλη-
τοί· ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. τότε πορευθέντες οἱ φαρισαῖοι
συμβούλιον ἔλαβον ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. καὶ ἀπο-
στέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν ἡρωδιανῶν λέ-
γοντες· διδάσκαλε· οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ· καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ ἐν ἀ-
ληθείᾳ διδάσκεις· καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός, οὐ γὰρ βλέπεις
εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων· εἰπὲ οὖν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ· ἔξεστι δοῦναι κῆνσον
καίσαρι; ἢ οὔ· γνοὺς δὲ ὁ ἰς τὴν πονηρίαν αὐτῶν, εἶπεν· τί με πειρά-
ζετε ὑποκριταί· ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου· οἱ δὲ προσήνε-
γκαν αὐτῷ δηνάριον· καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγρα-
φή· λέγουσιν αὐτῷ· καίσαρος· τότε λέγει αὐτοῖς· ἀπόδοτε οὖν τὰ
καίσαρος καίσαρι· καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν·
καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλ-
θον αὐτῷ σαδδουκαῖοι· οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν· καὶ ἐπη-
ρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· διδάσκαλε· μωσῆς εἶπεν· ἐάν τις

[illegible marginal commentary]

ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος γαμήσας ἐτελεύτησε· καὶ μὴ ἔχων σπέρμα, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος· καὶ ὁ τρίτος ἕως τῶν ἑπτά· ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή· ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται γυνή· πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ι̅ς̅ εἶπεν αὐτοῖς· πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θ̅υ̅· ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ἐκγαμίζονται· ἀλλ' ὡς ἄγγελοι τοῦ θ̅υ̅ ἐν οὐρανῷ εἰσί· περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν· οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ θ̅υ̅ λέγοντος· ἐγώ εἰμι ὁ θ̅ς̅ ἀβραάμ· καὶ ὁ θ̅ς̅ ἰσαάκ· καὶ ὁ θ̅ς̅ ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ θ̅ς̅ θ̅ς̅ νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. Οἱ δὲ φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό·

Καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν νομικός·

πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων· διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ· ὁ δὲ ι̅ς̅ ἔφη αὐτῷ· ἀγαπήσεις κ̅ν̅ τὸν θ̅ν̅ σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου· αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή· δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμανται. Συνηγμένων δὲ τῶν φαρισαίων, ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ ι̅ς̅ λέγων· τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ χ̅υ̅· τίνος υἱός ἐστι; λέγουσιν αὐτῷ τοῦ δ̅α̅δ̅· λέγει αὐτοῖς· πῶς οὖν δ̅α̅δ̅ ἐν π̅ν̅ι̅ κ̅ν̅ αὐτὸν καλεῖ λέγων· εἶπεν ὁ κ̅ς̅ τῷ κ̅ῳ̅ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου· εἰ οὖν δ̅α̅δ̅ ἐν π̅ν̅ι̅ καλεῖ αὐτὸν κ̅ν̅, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστι· Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον· οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι· Τότε ὁ ι̅ς̅ ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ λέγων· ἐπὶ τῆς μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι· πάντα οὖν ὅσα ἐὰν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσι. Δεσμεύουσι γὰρ φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα· καὶ ἐπιτιθέασι

[illegible]

ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων· τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσι κινῆσαι αὐτά· πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις· πλατύνουσι δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν· καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν· φιλοῦσι τε τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις· καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς· καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς· καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ῥαββὶ ῥαββί· ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββί· εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ καθηγητὴς ὁ Χριστός· πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε· καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γάρ ἐστιν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἷς γὰρ ὑμῶν ἐστιν ὁ καθηγητὴς ὁ Χριστός· ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διάκονος· ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται· καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

Οὐαὶ δὲ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί· ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν· καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· διὰ τοῦτο λήψεσθε περισσότερον κρίμα.

Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί· ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε· οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν. Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί· ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἕνα προσήλυτον· καὶ ὅταν γένηται ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν. Οὐαὶ ὑμῖν ὁδηγοὶ τυφλοὶ οἱ λέγοντες ὃς ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ ναῷ οὐδέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ ὀφείλει· μωροὶ καὶ τυφλοί· τίς γὰρ μείζων ἐστίν· ὁ χρυσὸς, ἢ ὁ ναὸς ὁ ἁγιάζων τὸν χρυσόν· καὶ ὃς ἐὰν ὀμόσῃ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ οὐδέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ ὀφείλει· μωροὶ καὶ τυφλοί· τί γὰρ μεῖζον· τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἁγιάζον τὸ δῶρον· ὁ οὖν ὀμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὀμνύει ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ· καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ ναῷ ὀμνύει ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τῷ κατοικήσαντι αὐτόν· καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ ὀμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ θεοῦ· καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ.

Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί· ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον· καὶ τὸ κύμινον· ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου· τὴν κρίσιν· καὶ τὸν ἔλεον·

[illegible]

[illegible]

πίεται· ταῦτα ἔδει ποιῆσαι, κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι· ὁδηγοὶ τυφλοὶ
οἱ διϋλίζοντες τὸν κώνωπα· τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες.
Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί· ὅτι καθαρίζετε
τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος· ἔσωθεν δὲ γέμουσιν
ἐξ ἁρπαγῆς καὶ ἀδικίας. Φαρισαῖε τυφλέ· καθάρισον πρῶτον
τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς
αὐτῶν καθαρόν. Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί·
ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις· οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαί-
νονται ὡραῖοι· ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκα-
θαρσίας. οὕτως καὶ ὑμεῖς· ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δί-
καιοι· ἔσωθεν δὲ μεστοί ἐστε ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας.
Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί· ὅτι οἰκοδομεῖ-
τε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν· καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δι-
καίων· καὶ λέγετε· εἰ ἤμεθα ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν
ἤμεθα κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν. ὥστε μαρ-
τυρεῖτε ἑαυτοῖς, ὅτι υἱοί ἐστε τῶν φονευσάντων τοὺς προφήτας.
καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν.
Ὄφεις γεννήματα ἐχιδνῶν· πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης.
Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας· καὶ σοφοὺς
καὶ γραμματεῖς· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε· καὶ ἐξ αὐτῶν
μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν· καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως
εἰς πόλιν. ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνό-
μενον ἐπὶ τῆς γῆς· ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ τοῦ δικαίου· ἕως τοῦ
αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου· ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ
ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ἥξει πάντα
ταῦτα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην. Ἰλημ Ἰλημ· ἡ ἀποκτεί-
νουσα τοὺς προφήτας· καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους
πρὸς αὐτήν· ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου·
ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας·
καὶ οὐκ ἠθελήσατε. ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος.
λέγω γὰρ ὑμῖν· οὐ μή με ἴδητε ἀπ' ἄρτι· ἕως ἂν εἴπητε· εὐλογημένος
ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύετο
ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ· καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδεῖξαι
αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·

[illegible]

[illegible]

οὐ βλέπετε ταῦτα πάντα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε
λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ καταλυθήσεται.
Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν· προσῆλθον αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν λέγοντες· εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται·
καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας, καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος·
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰς̅ εἶπεν αὐτοῖς· βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ·
πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες· ἐγώ εἰμι ὁ Χς̅·
καὶ πολλοὺς πλανήσουσι· μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους καὶ ἀκοὰς
πολέμων· ὁρᾶτε μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ πάντα γενέσθαι· ἀλλ' οὔπω
ἐστὶ τὸ τέλος. ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος· καὶ βασιλεία ἐπὶ
βασιλείαν· καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ
τόπους· πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων. τότε παραδώσουσιν
ὑμᾶς εἰς θλῖψιν· καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι
ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. καὶ τότε σκανδαλισθήσονται
πολλοί· καὶ ἀλλήλους παραδώσουσι· καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους·
Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται· καὶ πλανήσουσι πολλούς·
Καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν
πολλῶν· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.
Καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, ἐν ὅλῃ τῇ οἰκου-
μένῃ· εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· καὶ τότε ἥξει τὸ τέλος·
Ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως· τὸ ῥηθὲν διὰ Δα-
νιὴλ τοῦ προφήτου· ἑστὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ· ὁ ἀναγινώσκων νοείτω·
τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη. ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος
μὴ καταβαινέτω ἆραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ· καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ
μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἆραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. οὐαὶ δὲ ταῖς
ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις·
προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος μηδὲ σαββάτῳ·
ἔσται γὰρ τότε θλῖψις μεγάλη· οἵα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως
τοῦ νῦν, οὐδ' οὐ μὴ γένηται. καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι
ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτούς· κολοβω-
θήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· ἰδοὺ ὧδε
ὁ Χς̅ ἢ ὧδε· μὴ πιστεύσητε. ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ
ψευδοπροφῆται· καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα· ὥστε
πλανῆσαι εἰ δυνατὸν καὶ τοὺς ἐκλεκτούς· ἰδοὺ προείρηκα

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ἀμήν. ἐὰν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν· ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστί, μὴ ἐξέλθητε· ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ πιστεύσητε. ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. ὅπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ πτῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί. εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλῖψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς. καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης. καὶ ἐπισυνάξουσι τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ᾽ ἄκρων οὐρανῶν ἕως ἄκρων αὐτῶν. ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται ἁπαλός, καὶ τὰ φύλλα ἐκφύῃ, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος. οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε πάντα ταῦτα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ πατήρ μου μόνος. ὥσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. ὥσπερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμοῦντες καὶ ἐκγαμίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἦρεν ἅπαντας, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁ εἷς παραλαμβάνεται καὶ ὁ εἷς ἀφίεται. δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύλωνι, μία παραλαμβάνεται, καὶ μία ἀφίεται. γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεται. ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἄν, καὶ οὐκ ἂν εἴασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι, ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ κύριος

[illegible]

[illegible]

αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ· τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφὴν
καιρῷ· μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος· ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ
εὑρήσει ποιοῦντα οὕτως· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς
ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς
δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· χρονίζει ὁ κύριός μου ἐλθεῖν·
καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς συνδούλους· ἐσθίῃ δὲ καὶ πίνῃ μετὰ τῶν
μεθυόντων· ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσ
δοκᾷ· καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει· καὶ διχοτομήσει αὐτόν· καὶ τὸ μέρος
αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ
βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις· αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας
αὐτῶν· ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου· πέντε δὲ ἦσαν
ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι καὶ πέντε μωραί· αἵτινες μωραὶ λαβοῦ
σαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον·
αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν
λαμπάδων αὐτῶν. χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου, ἐνύσταξαν
πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον. μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· ἰδοὺ
ὁ νυμφίος ἔρχεται· ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ· τότε ἠγέρ
θησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι· καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας
αὐτῶν. αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ
ἐλαίου ὑμῶν· ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. ἀπεκρίθησαν
δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν·
πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυ
ταῖς. ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμφίος· καὶ αἱ ἕτοι
μοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους· καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. ὕ
στερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι· κύριε κύριε ἄνοι
ξον ἡμῖν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐκ οἶδα ὑμᾶς.
γρηγορεῖτε οὖν· ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν· ἐν
ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. Ὥσπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν
ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρ
χοντα αὐτοῦ· καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα· ᾧ δὲ δύο·
ᾧ δὲ ἕν· ἑκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν· καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως.
πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς·
καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα· ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο

[illegible]

ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο. ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν ἀπελθὼν, ὤρυξεν ἐν τῇ γῇ καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ.

Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν, ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον. καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα λέγων· κύριε πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν εἶπε· κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰληφὼς, εἶπε· κύριε, ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος· θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας. καὶ φοβηθεὶς, ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴδε ἔχεις τὸ σόν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ· πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρέ· ᾔδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα· καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα· ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις· καὶ ἐλθὼν ἐγὼ, ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον· καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα. τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

Καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον, ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ· καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ· τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ. καὶ συναχθήσονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων. καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου· κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν

Γ βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. ἐπείνασα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην, καὶ συνηγάγετέ με· γυμνός, καὶ περιεβάλετέ με· ἠσθένησα

[illegible]

[illegible]

[illegible marginal commentary]

καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἤμην
καὶ ἤλθετε πρός με. τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε·
πότε σε εἴδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν· ἢ διψῶντα καὶ ἐπο-
τίσαμεν· πότε δέ σε εἴδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν· ἢ γυμνὸν καὶ περιεβά-
λομεν· πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ· καὶ ἤλθομεν πρός σε·
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐφ' ὅσον ἐποιήσα-
τε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε.
τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι
εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον· τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς
ἀγγέλοις αὐτοῦ· ἐπείνασα γάρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψη-
σα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με· γυμνὸς
καὶ οὐ περιεβάλετέ με· ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέ-
ψασθέ με. τότε ἀποκριθήσονται καὶ αὐτοὶ λέγοντες· κε· πότε σε εἴδομεν πεινῶ-
ντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ δι-
ηκονήσαμέν σοι. τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐφ' ὅσον οὐκ
ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. καὶ ἀ-
πελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον· οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.
Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ἰς πάντας τοὺς λόγους τούτους, εἶπεν τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ·
οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι. τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχ-
ιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα· καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν ἰν δόλῳ
κρατήσωσι καὶ ἀποκτείνωσιν· ἔλεγον δέ· μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ
θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ.
τοῦ δὲ ἰυ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, προσ-
ῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου· καὶ κατέχε-
εν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου. ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἠγανάκτησαν λέγοντες· εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη; ἠδύνατο γὰρ τοῦτο
τὸ μύρον πραθῆναι πολλοῦ καὶ δοθῆναι πτωχοῖς. γνοὺς δὲ ὁ ἰς εἶπεν
αὐτοῖς· τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ καλὸν ἠργάσατο εἰς
ἐμέ· πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν· ἐμὲ δὲ οὐ πάν-
τοτε ἔχετε. βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου
πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅπου ἐὰν κηρυχ-
θῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὃ

[illegible marginal commentary]

[illegible]

ϊσοίησεν αὕτη· εἰς μνημόσυνον αὐτῆς·

Τότε πορευθεὶς εἷς τῶν δώδεκα· ὁ λεγόμενος ἰούδας ἰσκαριώτης·
πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς εἶπεν· τί θέλετέ μοι δοῦναι· κἀγὼ ὑμῖν παρ-
δώσω αὐτόν· οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια· καὶ ἀπὸ τότε
ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ· Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν
ἀζύμων· προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ ἰυ λέγοντες αὐτῷ· ποῦ θέ-
λεις ἑτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ὑπάγετε
εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα· καὶ εἴπατε αὐτῷ· ὁ διδάσκαλος λέγει· ὁ
καιρός μου ἐγγύς ἐστι· πρὸς σὲ ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου·
καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ ἰς· καὶ ἡτοίμασαν
τὸ πάσχα·

καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει
με· καὶ λυπούμενοι σφόδρα, ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν· μήτι ἐ-
γώ εἰμι κε; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλί-
ῳ τὴν χεῖρα, οὗτός με παραδώσει· ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνου ὑπάγει καθὼς
γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου πα-
ραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ· εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνος ἐκεῖνος·
Ἀποκριθεὶς δὲ ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν εἶπεν· μήτι ἐγώ εἰμι ῥαββί; λέ-
γει αὐτῷ· σὺ εἶπας· Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν· λαβὼν ὁ ἰς τὸν ἄρτον·
καὶ εὐχαριστήσας· ἔκλασε καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς καὶ εἶπεν· λάβετε φάγετε·
τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου· καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας,
ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου
τὸ τῆς καινῆς διαθήκης· τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον, εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν· λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπάρτι ἐκ τούτου τοῦ γεννήματος
τῆς ἀμπέλου· ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης· ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν
ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πρς μου· Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς
τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς· πάντες ὑμεῖς
σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ· πατά-
ξω τὸν ποιμένα· καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποί-
μνης· μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με· προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν·
Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται
ἐν σοί, ἐγὼ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι· ἔφη αὐτῷ ὁ ἰς· ἀμὴν λέ-
γω σοι· ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρ-
νήσῃ με· λέγει αὐτῷ ὁ πέτρος· κἂν δέῃ με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ

[illegible]

[illegible]

μή σε ἀπαρνήσομαι· ὁμοίως δὲ καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον·
Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ ἰς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ·
καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς· καθίσατε αὐτοῦ ἕως οὗ ἀπελθὼν προ-
σεύξωμαι ἐκεῖ· καὶ παραλαβὼν τὸν πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς
ζεβεδαίου ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν· τότε λέγει αὐτ-
οῖς· περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε· καὶ γρη-
γορεῖτε μετ' ἐμοῦ· Καὶ προσελθὼν μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον
αὐτοῦ· προσευχόμενος καὶ λέγων· πάτερ μου· εἰ δυνατόν ἐστι· παρελ-
θέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω· ἀλλ' ὡς
[illegible] Καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς
καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας· καὶ λέγει τῷ πέτρῳ· οὕτως;
οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ; γρηγορεῖτε καὶ
προσεύχεσθε· ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρό-
θυμον ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής· πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσ-
ηύξατο λέγων· πάτερ μου· εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ ποτήριον παρελθ-
εῖν ἀπ' ἐμοῦ ἐὰν μὴ αὐτὸ πίω· γενηθήτω τὸ θέλημά σου· καὶ ἐλθὼν
εὑρίσκει αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ
βεβαρημένοι· καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς ἀπελθὼν πάλιν προσηύξατο ἐκ
τρίτου· τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών· τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ· καὶ λέγει αὐτοῖς· καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε·
ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου παραδίδοται εἰς χεῖρας
ἁμαρτωλῶν· ἐγείρεσθε ἄγωμεν· ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με·
καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος· ἰδοὺ ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα ἦλθε·
καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων· ἀπὸ τῶν
ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ· ὁ δὲ παραδιδοὺς αὐ-
τὸν ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον λέγων· ὃν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστι· κρα-
τήσατε αὐτόν· καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ ἰυ εἶπε· χαῖρε ῥαβ-
βί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν· ὁ δὲ ἰς εἶπεν αὐτῷ· ἑταῖρε· ἐφ' ὃ
πάρει· τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν ἰν καὶ
ἐκράτησαν αὐτόν· καὶ ἰδοὺ εἷς τῶν μετὰ ἰυ· ἐκτείνας τὴν χεῖ-
ρα ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ· καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ
ἀρχιερέως· ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον· τότε λέγει αὐτῷ ὁ ἰς· ἀ-
πόστρεψόν σου τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ
οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρᾳ ἀπολοῦνται· ἢ δοκεῖς

[illegible]

ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου· καὶ παραστήσει μοι
πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων· πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γρα-
φαὶ, ὅτι οὕτως δεῖ γενέσθαι. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ ἰς τοῖς
ὄχλοις· ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν
με; καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμην διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ,
καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῶσιν
αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφέντες αὐτὸν ἔ-
φυγον. Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν ἰν, ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν
τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν.
ὁ δὲ πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχι-
ερέως· καὶ εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος.
οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν
ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ ἰυ, ὅπως θανατώσωσιν αὐτόν· καὶ οὐχ εὗρον·
καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων οὐχ εὗρον.
ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες εἶπον· οὗτος ἔφη·
δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ θυ, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκο-
δομῆσαι αὐτόν. καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· οὐδὲν ἀπο-
κρίνῃ; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; ὁ δὲ ἰς ἐσιώπα. καὶ ἀποκρι-
θεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ θυ τοῦ ζῶντος,
ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ χς ὁ υἱὸς τοῦ θυ. λέγει αὐτῷ ὁ ἰς· σὺ εἶπας·
πλὴν λέγω ὑμῖν· ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνου καθήμενον ἐκ δεξιῶν
τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.
Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων· ὅτι ἐβλασφήμησε·
τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφη-
μίαν αὐτοῦ. τί ὑμῖν δοκεῖ; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· ἔνοχος θανάτου ἐστί.
Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐ-
ράπισαν, λέγοντες· προφήτευσον ἡμῖν χε, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε.
ὁ δὲ πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία
παιδίσκη λέγουσα· καὶ σὺ ἦσθα μετὰ ἰυ τοῦ γαλιλαίου. ὁ δὲ ἠρ-
νήσατο ἔμπροσθεν πάντων λέγων· οὐκ οἶδα τί λέγεις. ἐξελθόντα
δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλλη, καὶ λέγει αὐτοῖς· ἐκεῖ·
οὗτος ἦν μετὰ ἰυ τοῦ ναζωραίου. καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' ὅρκου·

ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἑστῶτες, εἶπον τῷ πέτρῳ· ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ. τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ ὀμνύειν· ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. Καὶ ἐμνήσθη ὁ πέτρος τοῦ ῥήματος ἰυ εἰρηκότος αὐτῷ· ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρὶς ἀπαρνήσῃ με. καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς. Πρωΐας δὲ γενομένης, συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ ἰυ ὥστε θανατῶσαι αὐτόν. καὶ δήσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον. καὶ παρέδωκαν αὐτὸν ποντίῳ πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. Τότε ἰδὼν ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις λέγων· ἥμαρτον παραδοὺς αἷμα ἀθῷον. οἱ δὲ εἶπον· τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει. Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ ἀνεχώρησε. Καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον· οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν· ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. συμβούλιον δὲ λαβόντες ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον. τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος. καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν ἰηλ καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως καθὰ συνέταξέ μοι κς. Ὁ δὲ ἰς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέγων· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων; ὁ δὲ ἰς ἔφη· σὺ λέγεις. καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. τότε λέγει αὐτῷ ὁ πιλάτος· οὐκ ἀκούεις πόσα σοῦ καταμαρτυροῦσι; καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα· ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἕνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον ὃν ἤθελον· εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον βαραββᾶν. συνηγμένων αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ πιλάτος· τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; βαραββᾶν, ἢ ἰν τὸν λεγόμενον χν; ᾔδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ

[illegible marginal commentary]

πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. οἱ δὲ ἀρχιερ-
εῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν βα-
ραββᾶν· τὸν δὲ ἰν̄ ἀπολέσωσιν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς·
τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον· βαραββᾶν.
λέγει αὐτοῖς ὁ πιλᾶτος· τί οὖν ποιήσω ἰν̄ τὸν λεγόμενον χν̄; λέγουσιν
αὐτῷ πάντες· σταυρωθήτω. ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν;
οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον λέγοντες· σταυρωθήτω. ἰδὼν δὲ ὁ πιλᾶτος ὅτι οὐδὲν
ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο
τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου λέγων· ἀθῷός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵ-
ματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ
λαὸς εἶπεν· τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν.
τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν βαραββᾶν· τὸν δὲ ἰν̄ φραγελλώσας παρέ-
δωκεν ἵνα σταυρωθῇ. τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παρα-
λαβόντες τὸν ἰν̄ εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖ-
ραν. καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην. καὶ
πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ,
καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ. καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν
αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες· χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων.
καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλα-
μύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι.
ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον κυρηναῖον ὀνόματι σίμωνα· τοῦτον ἠ-
γγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγό-
μενον γολγοθᾶ, ὅ ἐστι λεγόμενος κρανίου τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ
πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ ἤθελε πιεῖν.
σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες
κλῆρον. καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. καὶ ἐπέθηκαν
ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· οὗτός
ἐστιν ἰς̄ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων. τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ
δύο λῃσταί· εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. [illegible]
οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν [illegible]
αὐτόν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν [illegible]
καὶ λέγοντες· ὁ καταλύων τὸν ναὸν [illegible]
καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν

[illegible marginal commentary]

[illegible]

αὐτόν· σῶσον σεαυτόν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυ-
ροῦ· ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων
καὶ πρεσβυτέρων καὶ φαρισαίων ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν
οὐ δύναται σῶσαι· εἰ βασιλεὺς ἰσραὴλ ἐστί, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ
καὶ πιστεύσομεν αὐτῷ· πέποιθεν ἐπὶ τὸν θεόν· ῥυσάσθω νῦν αὐτὸν
εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ ὅτι θεοῦ εἰμι υἱός. τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ
λῃσταὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. ἀπὸ δὲ ἕκτης
ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης.
περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων·
ἠλὶ ἠλὶ λιμὰ σαβαχθανί· τοῦτ' ἔστι· θεέ μου θεέ μου, ἵνα
τί με ἐγκατέλιπες· τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστώτων ἀκούσαντες ἔλεγον
ὅτι ἠλίαν φωνεῖ οὗτος. καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν
καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας τε ὄξους καὶ περιθεὶς καλάμῳ ἐπό-
τιζεν αὐτόν. οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· ἄφες ἴδωμεν εἰ ἔρχεται ἠλίας
σώσων αὐτόν. ὁ δὲ ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα.
καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν
ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη· καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν· καὶ τὰ
μνημεῖα ἀνεῴχθησαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων
ἁγίων ἠγέρθη· καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν ἔγερσιν
αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν· καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς.
ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν ἰησοῦν, ἰδόντες
τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γινόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες·
ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος.
ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι· αἵτινες
ἠκολούθησαν τῷ ἰησοῦ ἀπὸ τῆς γαλιλαίας, διακονοῦσαι αὐτῷ·
ἐν αἷς ἦν μαρία ἡ μαγδαληνή· καὶ μαρία ἡ τοῦ ἰακώβου καὶ ἰω-
σῆ μήτηρ· καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν ζεβεδαίου.
ὀψίας δὲ γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ ἀριμαθαίας, τοὔ-
νομα ἰωσήφ· ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ ἰησοῦ· οὗτος προσελ-
θὼν τῷ πιλάτῳ [illegible] ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ ἰησοῦ· τότε ὁ πι-
λάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα. καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ ἰωσὴφ ἐν-
ετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ· καὶ
ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ

[illegible] πιν αὐτοῖς [illegible] ὑπολελεσμένην καθήμενον αὐτοῖς

[illegible]

μεῖ· ὁ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ· καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν
τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου ἀπῆλθεν· ἦν δὲ ἐκεῖ μαρία ἡ μαγδαληνὴ· καὶ
ἡ ἄλλη μαρία· καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου·
Τῇ δὲ ἐπαύριον· ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευήν· συνήχθησαν οἱ ἀρ-
χιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς πιλᾶτον λέγοντες· κύριε ἐμνήσθη-
μεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν· μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρο-
μαι· κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέ-
ρας· μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κλέψωσιν αὐτὸν· καὶ εἴπωσι τῷ
λαῷ· ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς
πρώτης· ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ πιλᾶτος· ἔχετε κουστωδίαν· ὑπάγετε, ἀσ-
φαλίσασθε ὡς οἴδατε· οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον·
σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας·
Ὀψὲ δὲ σαββάτων τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων· ἦλθε μαρί-
α ἡ μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη μαρία θεωρῆσαι τὸν τάφον· καὶ ἰδοὺ σεισμὸς
ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ· προσελθὼν ἀπε-
κύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας· καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ· ἦν
δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπή· καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιών·
ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες, καὶ ἐγένοντο ὡσ-
εὶ νεκροί· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπε ταῖς γυναιξί· μὴ φοβεῖσθε
ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε· οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠ-
γέρθη γὰρ καθὼς εἶπε· δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον· ὅπου ἔκειτο ὁ κύριος·
καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ὅτι ἠγέρθη
ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν· ἐ-
κεῖ αὐτὸν ὄψεσθε· ἰδοὺ εἶπον ὑμῖν· Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ
τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖ-
λαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς λέγων· χαίρετε· αἱ δὲ
προσελθοῦσαι, ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας· καὶ προσεκύνη-
σαν αὐτῷ· τότε λέγει αὐταῖς ὁ ἰησοῦς· μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε ἀπαγγεί-
λατε τοῖς μαθηταῖς μου· ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν γαλιλαίαν·
κἀκεῖ με ὄψονται· Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδού τινες
τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχ-
ιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα· Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν

[illegible commentary, top margin]

πρεσβυτέρων, συμβούλιόν τε λαβόντες, ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις, λέγοντες· εἴπατε ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες ἔκλεψαν αὐτόν, ἡμῶν κοιμωμένων. καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν. οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον. οἱ δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν. καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. ἀμήν.

Τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον ἐξεδόθη ὑπ' αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ μετὰ χρόνους ὀκτὼ τῆς Χριστοῦ ἀναλήψεως.

[illegible commentary, left margin and bottom]

[illegible]

+ τὰ κεφάλαια τοῦ κατὰ Μάρκον εὐαγγελίου

α περὶ τοῦ δαιμονιζομένου

β περὶ τῆς πενθερᾶς Πέτρου

γ περὶ τῶν ἰαθέντων ποικίλαις νόσοις

δ περὶ τοῦ λεπροῦ

ε περὶ τοῦ παραλυτικοῦ

ς περὶ Λευὶ τοῦ τελώνου

ζ περὶ τοῦ ξηρὰν ἔχοντος χεῖρα

η περὶ τῶν ἀποστόλων ἐκλογῆς

θ περὶ τῆς τοῦ σπόρου παραβολῆς

ι περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως ἀνέμων καὶ θαλάσσης

ια περὶ τοῦ λεγεῶνος

ιβ περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγώγου

ιγ περὶ τῆς αἱμορροούσης

ιδ περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν δώδεκα

ιε περὶ Ἰωάννου καὶ Ἡρώδου

ις περὶ τῶν ε ἄρτων καὶ β ἰχθύων

ιζ περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπάτου

ιη περὶ τῆς παραβάσεως τῆς ἐντολῆς τοῦ θεοῦ

ιθ περὶ τῆς Φοινίσσης

κ περὶ τοῦ μογιλάλου

κα περὶ τῶν ἑπτὰ ἄρτων

κβ περὶ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων

κγ περὶ τοῦ τυφλοῦ

κδ περὶ τῆς ἐν Καισαρείᾳ ἐπερωτήσεως

κε περὶ τῆς μεταμορφώσεως

κς περὶ τοῦ ἔχοντος πνεῦμα ἄλαλον

κζ περὶ τῶν διαλογιζομένων τίς μείζων

κη περὶ τῶν ἐπερωτησάντων Φαρισαίων

κθ περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος τὸν κύριον

λ περὶ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου

λα περὶ Βαρτιμαίου

λβ περὶ τοῦ πώλου

λγ περὶ τῆς ξηρανθείσης συκῆς

λδ περὶ [illegible]

λε περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν κύριον ἀρχιερέων

λς περὶ τοῦ ἀμπελῶνος

λζ περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν κῆνσον

λη περὶ τῶν Σαδδουκαίων

λθ περὶ τοῦ γραμματέως

μ περὶ τῆς τοῦ κυρίου ἐπερωτήσεως

μα περὶ τῆς τὰ β λεπτὰ χήρας

μβ περὶ τῆς συντελείας

μγ περὶ τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας

μδ περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν κύριον μύρῳ

με περὶ τοῦ πάσχα

μς περὶ τῆς παραδόσεως προφητεία

μζ ἄρνησις Πέτρου

μη περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ σώματος τοῦ κυρίου

[illegible]

[illegible]

+ Α ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ ΑΓΙΟΥ ΕΥΑΓ

ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου ἰυ χυ υἱοῦ τοῦ θυ· ὡς γέγραπται ἐν τοῖς προ
φήταις· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου·
ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου· φωνὴ βοῶντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ κυ· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους
αὐτοῦ· ἐγένετο ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ κηρύσσων βά
πτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς
αὐτὸν πᾶσα ἡ ἰουδαία χώρα· καὶ οἱ ἱεροσολυμῖται· καὶ ἐβαπτί
ζοντο πάντες ἐν τῷ ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ· ἐξομολογούμενοι
τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· ἦν δὲ ὁ ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας
καμήλου· καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ· καὶ ἐσ
θίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον· καὶ ἐκήρυσσε λέγων· ἔρχεται ὁ ἰσ
χυρότερός μου ὀπίσω μου· οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς κύψας λῦσαι τὸν
ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν
ὕδατι· αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν πνι ἁγίῳ· καὶ ἐγένετο ἐν ἐ
κείναις ταῖς ἡμέραις ἦλθεν ἰσ ἀπὸ ναζαρὲθ
τῆς γαλιλαίας· καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ ἰωάννου εἰς τὸν ἰορδάνην· καὶ
εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος· εἶδεν σχιζομένους τοὺς
οὐνους· καὶ τὸ πνα ὡς περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν· καὶ
φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐνῶν· σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐ
δόκησα· καὶ εὐθὺς τὸ πνα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρημον·
καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος
ὑπὸ τοῦ σατανᾶ· καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων· καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ·
μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι ἰωάννην· ἦλθεν ἰσ εἰς τὴν γαλιλαίαν·
καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ θυ· καὶ λέγων· ὅτι
πεπλήρωται ὁ καιρός· καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θυ· μετανοεῖτε·
καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ· περιπατῶν δὲ παρὰ

τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδεν Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ Σίμωνος· βάλλοντας ἀμφίβληστρον ἐν τῇ θαλάσσῃ· ἦσαν γὰρ
ἁλιεῖς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰς· δεῦτε ὀπίσω μου· καὶ ποιήσω ὑμᾶς
γενέσθαι ἁλιεῖς ἀνθρώπων· ϛ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἠκολού-
θησαν αὐτῷ· καὶ προβὰς ἐκεῖθεν ὀλίγον, εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ
Ζεβεδαίου· καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ
καταρτίζοντας τὰ δίκτυα· καὶ εὐθέως ἐκάλεσεν αὐτούς· καὶ ἀφέν-
τες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον· ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν,
ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ· καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καπερναούμ·
καὶ εὐθέως ἐν τοῖς σάββασιν εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγήν, ἐδίδασκε·
καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς
ὡς ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς· καὶ ἦν ἐν τῇ συναγω-
γῇ αὐτῶν ἄνθρωπος· ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ· καὶ ἀνέκραξε λέγων· ἔα
τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰῦ Ναζαρηνέ· ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς· οἶδά σε τίς εἶ
ὁ ἅγιος τοῦ θῦ· καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰς λέγων· φιμώθητι· καὶ ἔ-
ξελθε ἐξ αὐτοῦ· καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον· ϛ
κράξαν φωνῇ μεγάλῃ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ· καὶ ἐθαμβήθησαν πάν-
τες· ὥστε συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντας· τί ἐστι τοῦτο· τίς ἡ διδα-
χὴ ἡ καινὴ αὕτη· ὅτι κατ᾽ ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρ-
τοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ· ἐξῆλθε δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ
εὐθύς, εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τῆς Γαλιλαίας· καὶ εὐθέως
ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελθόντες, ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀν-
δρέου· μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου· ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος κα-
τέκειτο πυρέσσουσα· καὶ εὐθέως λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς· ϛ καὶ προ-
σελθὼν, ἤγειρεν αὐτὴν κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν αὐ-
τὴν ὁ πυρετὸς εὐθέως· καὶ διηκόνει αὐτοῖς· ὀψίας δὲ γενομένης, ὅ-
τε ἔδυ ὁ ἥλιος· ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας·
καὶ τοὺς δαιμονιζομένους· καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπισυνηγμένη ἦν πρὸς τὴν
θύραν· καὶ ἐθεράπευσε πολλοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις
νόσοις· καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλε· καὶ οὐκ ἤφιε λαλεῖν τὰ δαι-
μόνια· ὅτι ἤδεισαν αὐτόν· καὶ πρωῒ ἔννυχον λίαν· ἀναστὰς ἐξῆλθε κ-
αὶ ἀπῆλθεν ὁ Ἰς εἰς ἔρημον τόπον· κἀκεῖ προσηύχετο· καὶ κατεδίω-
ξαν αὐτὸν ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ· καὶ εὑρόντες αὐτὸν, λέγουσιν
αὐτῷ· ὅτι πάντες σε ζητοῦσι· καὶ λέγει αὐτοῖς· ἄγωμεν εἰς τὰς ἐχ

μένας κωμοπόλεις· ἵνα καὶ ἐκεῖ κηρύξω· εἰς τοῦτο γὰρ ἐλήλυθα·
καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν εἰς ὅλην τὴν γαλιλαίαν·
καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων· Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρὸς
παρακαλῶν αὐτόν· καὶ γονυπετῶν αὐτόν· καὶ λέγων αὐτῷ· ὅτι ἐὰν
θέλης δύνασαί με καθαρίσαι· ὁ δὲ ἰς σπλαγχνισθεὶς· ἐκτείνας
τὴν χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ· καὶ λέγει αὐτῷ· θέλω καθαρίσθητι· καὶ εἰ-
πόντος αὐτοῦ· εὐθέως ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα καὶ ἐκαθα-
ρίσθη· καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ· εὐθέως ἐξέβαλεν αὐτόν· καὶ λέγει
αὐτῷ· ὅρα· μηδενὶ μηδὲν εἴπης· ἀλλ' ὕπαγε· σεαυτὸν δεῖξον τῷ
ἱερεῖ· καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ἃ προσέταξε μωσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς· τέλ.
ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλά· καὶ διαφημίζειν τὸν λόγον·
ὥστε μηκέτι αὐτὸν δύνασθαι φανερῶς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν· ἀλλ' ἔ-
ξω ἐν ἐρήμοις τόποις ἦν· καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πάντοθεν·
καὶ εἰσῆλθεν πάλιν εἰς καπερναοὺμ δι' ἡμερῶν· καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκ-
όν ἐστι· καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί· ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς
τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον· καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν παρα-
λυτικὸν φέροντες αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων· καὶ μὴ δυνάμενοι
προσεγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον· ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν·
καὶ ἐξορύξαντες· χαλῶσι τὸν κράβαττον· ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς
κατέκειτο· ἰδὼν δὲ ὁ ἰς τὴν πίστιν αὐτῶν· λέγει τῷ παραλυτικῷ· τέ-
κνον· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου· ἦσαν δέ τινες τῶν γραμματέων
ἐκεῖ καθήμενοι· καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· τί οὗτος
οὕτω λαλεῖ βλασφημίας· τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἷς ὁ
θς· καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ ἰς τῷ πνι αὐτοῦ· ὅτι οὕτως αὐτοὶ διαλογί-
ζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς· τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρ-
δίαις ὑμῶν· τί ἐστιν εὐκοπώτερον· εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ· ἀφέωνται
σοι αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν· ἔγειρε καὶ ἆρόν σου τὸν κράβαττον
καὶ περιπάτει· ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου ἀφιέναι
ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας· λέγει τῷ παραλυτικῷ· σοὶ λέγω· ἔγειραι·
καὶ ἆρον τὸν κράβαττόν σου· καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου· Καὶ ἠγέρθη
εὐθέως· καὶ ἄρας τὸν κράβαττον· ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων·
ὥστε ἐξίστασθαι πάντας· καὶ δοξάζειν τὸν θν λέγοντας· ὅτι οὐδέ-
ποτε οὕτως εἴδομεν· Καὶ ἐξῆλθεν πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν·
καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτόν· καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς·

αὐτὸς παράγων, εἶδε λευὶν τὸν τοῦ ἀλφαίου καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώ-
νιον· καὶ λέγει αὐτῷ, ἀκολούθει μοι· καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐ-
τῷ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ πολ-
λοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοὶ καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ
οἱ φαρισαῖοι ἰδόντες αὐτὸν ἐσθίοντα μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁ-
μαρτωλῶν, ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· τί ὅτι μετὰ τῶν τελω-
νῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει· Καὶ ἀκούσας ὁ ἰησοῦς λέγει αὐ-
τοῖς· οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ· ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες·
οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν· κ-
αὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ ἰωάννου καὶ οἱ τῶν φαρισαίων νηστεύοντες· καὶ
ἔρχονται καὶ λέγουσιν αὐτῷ· διατί οἱ μαθηταὶ ἰωάννου καὶ οἱ τῶν
φαρισαίων νηστεύουσιν· οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύουσι· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος
μετ' αὐτῶν ἐστὶ νηστεύειν· ὅσον χρόνον μεθ' ἑαυτῶν ἔχουσι τὸν νυμφί-
ον, οὐ δύνανται νηστεύειν· ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, ὅταν ἀπαρθῇ
ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος· καὶ τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέ-
ραις. καὶ οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιρράπτει ἐπὶ ἱματί-
ῳ παλαιῷ· εἰ δὲ μή, αἴρει τὸ πλήρωμα αὐτοῦ τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ,
καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται. καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς
παλαιούς· εἰ δὲ μή, ῥήσσει ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκούς· καὶ ὁ οἶνος
ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς
καινοὺς βλητέον. Καὶ ἐγένετο
παραπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων· καὶ ἤρ-
ξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχυας. καὶ οἱ
φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· ἴδε τί ποιοῦσιν ἐν τοῖς σάββασιν, ὃ οὐκ
ἔξεστι· καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοῖς· οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίη-
σε δαβίδ, ὅτε χρείαν ἔσχε καὶ ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· πῶς
εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἀβιάθαρ ἀρχιερέως, καὶ τοὺς
ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς
ἱερεῦσι· καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσι. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον·
ὥστε κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου. ἦν ἐκεῖ
ἄνθρωπος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα. καὶ παρετήρουν αὐτὸν

ἐν τοῖς σάββασι θεραπεύσει αὐτόν· ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ·
καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν χεῖρα· ἔγειραι
εἰς τὸ μέσον· καὶ λέγει αὐτοῖς· ἔξεστι τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι,
ἢ κακοποιῆσαι· ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀποκτεῖναι· καὶ περιβλεψάμ-
μενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς· συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδί-
ας αὐτῶν· λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· ἔκτεινον τὴν χεῖρα· καὶ ἐξέτεινε· καὶ
ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη· καὶ ἐξελθόντες
οἱ Φαρισαῖοι· εὐθέως μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν, συμβούλιον ἐποίουν
κατ' αὐτοῦ· ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε μετὰ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας· καὶ ἀπὸ
Ἱεροσολύμων· καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας· καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ
οἱ περὶ Τύρον καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πολύ· ἀκούσαντες ὅσα ἐποίει
ἦλθον πρὸς αὐτόν· καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἵνα πλοιάριον
προσκαρτερῇ αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον· ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν·
πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσεν· ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ, ἵνα αὐτοῦ ἅψων-
ται ὅσοι εἶχον μάστιγας· καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα· ὅταν αὐ-
τὸν ἐθεώρει προσέπιπτεν αὐτῷ· καὶ ἔκραζε λέγοντα· ὅτι σὺ
εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς, ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν
ποιήσωσιν· καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος· καὶ προσκαλεῖται οὓς ἤ-
θελεν αὐτός· καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν· καὶ ἐποίησε δώδεκα·
ἵνα ὦσι μετ' αὐτοῦ· καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν καὶ ἔ-
χειν ἐξουσίαν θεραπεύειν τὰς νόσους· καὶ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια·
καὶ ἐπέθηκε τῷ Σίμωνι ὄνομα Πέτρον· καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ
Ζεβεδαίου· καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου· καὶ ἐ-
πέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα Βοανεργές· ὅ ἐστιν υἱοὶ βροντῆς· καὶ
Ἀνδρέαν· καὶ Φίλιππον· καὶ Βαρθολομαῖον· καὶ Ματθαῖον·
καὶ Θωμᾶν· καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου· καὶ Θαδδαῖον·
καὶ Σίμωνα τὸν Κανανίτην· καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην· ὃς καὶ
παρέδωκεν αὐτόν· καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον· καὶ συνέρχεται πά-
λιν ὄχλος· ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μήτε ἄρτον φαγεῖν· καὶ
ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτοῦ ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν· ἔλεγον γὰρ
ὅτι ἐξέστη· καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων κατα-

καὶ ... ἔλεγον· ὅτι βεελζεβοὺλ ἔχει· καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι
τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Καὶ προσκαλεσάμενος
αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς· πῶς δύναται σατανᾶς
σατανᾶν ἐκβάλλειν. Καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύ-
ναται σταθῆναι ἡ βασιλεία ἐκείνη· καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν με-
ρισθῇ, οὐ δύναται σταθῆναι ἡ οἰκία ἐκείνη· καὶ εἰ ὁ σατανᾶς ἀνέ-
στη ἐφ' ἑαυτὸν καὶ μεμέρισται, οὐ δύναται σταθῆναι, ἀλλὰ τέλος ἔχει.
οὐδεὶς δύναται τὰ σκεύη τοῦ ἰσχυροῦ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν δήσῃ· καὶ τότε τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ διαρπάσει. ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τὰ ἁ-
μαρτήματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων· καὶ βλασφημίαι ὅσας ἂν βλα-
σφημήσωσιν· ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφε-
σιν εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλ' ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου κρίσεως· ὅτι ἔλεγον
πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει. ἔρχονται οὖν οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ·
καὶ ἔξω ἑστῶτες, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν φωνοῦντες αὐτόν· καὶ ἐ-
κάθητο ὁ ὄχλος περὶ αὐτόν· εἶπον δὲ αὐτῷ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀ-
δελφοί σου· καὶ αἱ ἀδελφαί σου ἔξω ζητοῦσί σε· καὶ ἀπεκρίθη αὐ-
τοῖς λέγων· τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου· καὶ περιβλε-
ψάμενος κύκλῳ τοὺς περὶ αὐτὸν καθημένους, λέγει· ἴδε ἡ μήτηρ
μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου· ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ· οὗτος
ἀδελφός μου καὶ ἀδελφή μου καὶ μήτηρ ἐστί. Καὶ πάλιν ἤρξατο
διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ συνήχθη πρὸς αὐτὸν ὄχλος πο-
λύς· ὥστε αὐτὸν ἐμβάντα εἰς τὸ πλοῖον· καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ·
Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν· καὶ ἐδίδασκεν
αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλά· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐ-
τοῦ· ἀκούετε· ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν
ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν· καὶ ἦλθε τὰ πετεινά· καὶ κατέφαγεν αὐ-
τό· ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες· ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολ-
λήν· καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε· διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς·
ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη· καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη·
καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ συ-
νέπνιξαν αὐτό· καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκε· καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς
τὴν γῆν τὴν καλήν· καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξάνοντα

[illegible]

καὶ ἔφερεν ἓν τριάκοντα καὶ ἓν ἑξήκοντα καὶ ἓν ἑκατόν. καὶ ἔλε-
γεν· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω. ὅτε δὲ ἐγένετο καταμόνας,
ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν παραβολήν. καὶ
ἔλεγεν αὐτοῖς· ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας
τοῦ θεοῦ· ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω, ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται·
ἵνα βλέποντες βλέπωσι καὶ μὴ ἴδωσι· καὶ ἀκούοντες ἀκούωσι
καὶ μὴ συνιῶσι· μήποτε ἐπιστρέψωσι, καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς τὰ ἁμαρ-
τήματα. καὶ λέγει αὐτοῖς· οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν ταύτην;
καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθε; ὁ σπείρων τὸν λόγον
σπείρει. οὗτοι δέ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδόν, ὅπου σπείρεται ὁ λόγος· καὶ ὅταν
ἀκούσωσιν, εὐθέως ἔρχεται ὁ σατανᾶς καὶ αἴρει τὸν λόγον τὸν ἐσ-
παρμένον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. καὶ οὗτοί εἰσιν ὁμοίως, οἱ ἐπὶ τὰ
πετρώδη σπειρόμενοι· οἳ ὅταν ἀκούσωσι τὸν λόγον, εὐθέως μετὰ
χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν, καὶ οὐκ ἔχουσι ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς· ἀλλὰ πρόσ-
καιροί εἰσιν· εἶτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθέ-
ως σκανδαλίζονται. καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι·
οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες· καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ ἡ ἀπά-
τη τοῦ πλούτου· καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι
συμπνίγουσι τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται. καὶ οὗτοί εἰσιν· οἱ ἐπὶ τὴν
γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες· οἵτινες ἀκούουσι τὸν λόγον καὶ παραδέχον-
ται· καὶ καρποφοροῦσιν· ἓν τριάκοντα καὶ ἓν ἑξήκοντα καὶ ἓν ἑκατόν.
καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· μήτι ὁ λύχνος ἔρχεται ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ ἢ ὑ-
πὸ τὴν κλίνην; οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῇ; οὐ γάρ ἐστί τι κρυ-
πτὸν ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῇ· οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἵνα εἰς φανερὸν
ἔλθῃ. εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
βλέπετε τί ἀκούετε· ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, μετρηθήσεται ὑμῖν· καὶ προσ-
τεθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν· ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ·
καὶ ὃς οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ἔλεγεν· οὕτως ἐσ-
τὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· ὡς ἐὰν ἄνθρωπος βάλλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ
καθεύδῃ καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ ὁ σπόρος βλαστάνῃ καὶ
μηκύνηται, ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός· αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ· πρῶ-
τον χόρτον· εἶτα στάχυν· εἶτα πλήρη σῖτον ἐν τῷ στάχυϊ· ὅταν δὲ παρα-
δῷ ὁ καρπός, εὐθέως ἀποστέλλει τὸ δρέπανον, ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός.
καὶ ἔλεγε· τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ; ἢ ἐν ποίᾳ παραβολ(ῇ)

παραβαλοῦμεν αὐτήν· ὡς κόκκον σινάπεως· ὃς ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς
μικρότερος πάντων τῶν σπερμάτων ἐστὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ὅταν
σπαρῇ· ἀναβαίνει καὶ γίνεται πάντων τῶν λαχάνων μείζων· καὶ ποι-
εῖ κλάδους μεγάλους, ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετει-
νὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦν· καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολλαῖς
ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον· καθὼς ἠδύναντο ἀκούειν· χωρὶς δὲ παρα-
βολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς· κατ᾽ ἰδίαν δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπέλυε
πάντα. Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· ὀψίας γενομένης· δι-
έλθωμεν εἰς τὸ πέραν· καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον· παραλαμβάνουσιν αὐ-
τὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ ἄλλα δὲ πλοιάρια ἦν μετ᾽ αὐτοῦ· καὶ γίνεται
λαῖλαψ ἀνέμου μεγάλη· τὰ δὲ κύματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε
αὐτὸ ἤδη γεμίζεσθαι· καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ, ἐπὶ τὸ προσκεφάλαι-
ον καθεύδων· καὶ διεγείρουσιν αὐτόν· καὶ λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκαλε· οὐ μέλει σοι
ὅτι ἀπολλύμεθα; καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ· καὶ εἶπε τῇ
θαλάσσῃ· σιώπα πεφίμωσο· καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος· καὶ ἐγένετο γαλή-
νη μεγάλη· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί δειλοί ἐστε οὕτως· πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν·
καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν· καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· τίς ἄρα
οὗτός ἐστιν· ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ·
Καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης· εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν·
καὶ ἐξελθόντι αὐτῷ ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθέως ἀπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν
μνημείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ· ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνή-
μασι· καὶ οὔτε ἁλύσεσιν οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτὸν δῆσαι· διὰ τὸ αὐτὸν πο-
λλάκις πέδαις καὶ ἁλύσεσι δεδέσθαι· καὶ διεσπάσθαι τὰς ἁλύσεις
ὑπ᾽ αὐτοῦ· καὶ τὰς πέδας συντετρῖφθαι· καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἴσχυε δαμά-
σαι· καὶ διὰ παντὸς νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ἐν τοῖς μνή-
μασιν ἦν κράζων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις. ἰδὼν δὲ τὸν ἰν̄
ἀπὸ μακρόθεν ἔδραμε καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ· καὶ κράξας φωνῇ
μεγάλῃ εἶπε· τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ἰῦ· υἱὲ τοῦ θῦ τοῦ ὑψίστου· ὁρκίζω σε τὸν
θν̄· μή με βασανίσῃς· ἔλεγε γὰρ αὐτῷ· ἔξελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ
τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ἐπηρώτα αὐτόν· τί σοι ὄνομα· καὶ ἀπεκρίθη λέγων· λεγε-
ὼν ὄνομά μοι· ὅτι πολλοί ἐσμεν· καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ ἵνα
μὴ αὐτοὺς ἀποστείλῃ ἔξω τῆς χώρας. ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τῷ ὄρει ἀγέλη
χοίρων μεγάλη βοσκομένη· καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν πάντες οἱ δαί-
μονες λέγοντες· πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς

ἔλθωμεν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς εὐθέως ὁ ἰς. καὶ ἐξελθόντα τὰ
πνατα ἀκάθαρτα, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη
κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν δὲ ὡς δισχίλιοι· καὶ ἐπνί-
γοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ· οἱ δὲ βόσκοντες τοὺς χοίρους ἔφυγον· καὶ ἀνή-
γγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς· καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν τί
ἐστι τὸ γεγονός· καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν ἰν· καὶ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζό-
μενον, καθήμενον, καὶ ἱματισμένον, καὶ σωφρονοῦντα· τὸν ἐσχη-
κότα τὸν λεγεῶνα· καὶ ἐφοβήθησαν· διηγήσαντο δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες·
πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ καὶ περὶ τῶν χοίρων· καὶ ἤρξαν-
το παρακαλεῖν αὐτόν, ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.
Καὶ ἐμβάντος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον· παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς
ἵνα ᾖ μετ' αὐτοῦ. ὁ δὲ ἰς οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν· ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· ὕπαγε
εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σούς, καὶ ἀνάγγειλον αὐτοῖς ὅσα σοι ὁ κς
πεποίηκε καὶ ἠλέησέ σε. καὶ ἀπῆλθε· καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ δε-
καπόλει ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ ἰς· καὶ πάντες ἐθαύμαζον.
Καὶ διαπεράσαντος τοῦ ἰυ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς τὸ πέραν· συν-
ήχθη ὄχλος πολὺς πρὸς αὐτόν· καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν.
Καὶ ἰδοὺ ἔρχεται εἷς τῶν ἀρχισυναγώγων ὀνόματι ἰάειρος· καὶ ἰδὼν
αὐτόν, πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολ-
λὰ λέγων· ὅτι τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἔχει· ἵνα ἐλθὼν
ἐπιθῇς αὐτῇ τὰς χεῖρας, ὅπως σωθῇ καὶ ζήσεται. καὶ ἀπῆλθε μετ'
αὐτοῦ· καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολύς· καὶ συνέθλιβον αὐτόν.
Καὶ γυνή τις οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα· καὶ πολλὰ πα-
θοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν· καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' αὐτῆς πάντα·
καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα· ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα· ἀκού-
σασα περὶ τοῦ ἰυ· ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν ἥψατο τοῦ ἱματί-
ου αὐτοῦ· ἔλεγε γάρ· ὅτι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἅψωμαι σωθήσομαι.
Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς· καὶ ἔγνω τῷ σώ-
ματι ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. καὶ εὐθέως ὁ ἰς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυ-
τῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν· ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ
ἔλεγε· τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων; καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε· καὶ λέγεις τίς μου ἥψα-
το; καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. ἡ δὲ γυνὴ

φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα· εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ· ἦλθε καὶ προσ-
έπεσεν αὐτῷ· καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. ὁ δὲ εἶπεν αὐ-
τῇ· θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. ὕπαγε εἰς εἰρήνην· καὶ ἴσθι ὑγιὴς
ἀπὸ τῆς μάστιγός σου· ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος· ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρ-
χισυναγώγου λέγοντες· ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανεν· τί ἔτι σκύλλεις
τὸν διδάσκαλον· ὁ δὲ ἰς εὐθέως ἀκούσας τὸν λόγον λαλούμενον λέ-
γει τῷ ἀρχισυναγώγῳ· μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε· καὶ οὐκ ἀφῆκεν
οὐδένα αὐτῷ συνακολουθῆσαι· εἰ μὴ πέτρον καὶ ἰάκωβον καὶ ἰωάννην
τὸν ἀδελφὸν ἰακώβου· καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυνα-
γώγου· καὶ θεωρεῖ θόρυβον· κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλά·
καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς· τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε· τὸ παιδίον
οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύδει· καὶ κατεγέλων αὐτοῦ· ὁ δὲ ἐκβαλὼν
πάντας· παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου· καὶ τὴν μητέρα καὶ
τοὺς μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν τὸ παιδίον ἀνακείμενον· καὶ
κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου λέγει αὐτῇ· ταλιθὰ κοῦμι· ὅ
ἐστι μεθερμηνευόμενον· τὸ κοράσιον σοὶ λέγω ἔγειρε· καὶ εὐθέως
ἀνέστη τὸ κοράσιον· καὶ περιεπάτει· ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα· καὶ ἐξέστη-
σαν ἐκστάσει μεγάλῃ· καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ ἵνα μηδεὶς γνῷ
τοῦτο· καὶ εἶπε δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν· καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν· καὶ ἦλθεν εἰς
τὴν πατρίδα αὐτοῦ· καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
καὶ γενομένου σαββάτου· ἤρξατο ἐν τῇ συναγωγῇ διδάσκειν· καὶ πο-
λλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο λέγοντες. πόθεν τούτῳ ταῦτα· καὶ τίς
ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα αὐτῷ· καὶ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν
αὐτοῦ γίνονται· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων· ὁ υἱὸς μαρίας· ἀδελφὸς
δὲ ἰακώβου καὶ ἰωσῆ καὶ ἰούδα καὶ σίμωνος· καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀ-
δελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς· καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ·
λέγει δὲ αὐτοῖς ὁ ἰς· ὅτι οὐκ ἔστι προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ
πατρίδι αὐτοῦ· καὶ ἐν τοῖς συγγενέσιν· καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ·
καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐκεῖ οὐδεμίαν δύναμιν ποιῆσαι· εἰ μὴ ὀλίγοις
ἀρρώστοις ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας ἐθεράπευσε· καὶ ἐθαύμαζε διὰ
τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν· καὶ περιῆγε τὰς κώμας κύκλῳ διδάσκων·
καὶ προσκαλεῖται τοὺς δώδεκα·
καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο δύο· καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσί-
αν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων· καὶ παρήγγελεν αὐτοῖς

ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδὸν· εἰ μὴ ῥάβδον μόνον· μὴ πήραν· μὴ ἄρτ(ον)
μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν· ἀλλ᾽ ὑποδεδεμένους σανδάλια· καὶ μὴ ἐν-
δύσησθε δύο χιτῶνας. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε ε-
ἰς οἰκίαν· ἐκεῖ μένετε· ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν. καὶ ὅσοι ἂν
μὴ δέξωνται ὑμᾶς· μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν· ἐκπορευόμενοι ἐκεῖ-
θεν ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν· εἰς
μαρτύριον αὐτοῖς. ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις
ἢ Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. καὶ ἐξελθόντες
ἐκήρυσσον ἵνα μετανοήσωσι· καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον·
καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους· καὶ ἐθεράπευον.
Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης· φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα
αὐτοῦ· καὶ ἔλεγεν· ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη· καὶ
διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. ἄλλοι ἔλεγον· ὅτι Ἠ-
λίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον· ὅτι προφήτης ἐστίν· ὡς εἷς τῶν προφητ(ῶν).
ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης εἶπεν· ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην·
οὗτός ἐστιν· αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν. αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης· ἀποστείλας
ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην· καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ· διὰ Ἡρωδιάδα
τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν.
ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ· ὅτι οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα
τοῦ ἀδελφοῦ σου· ἡ δὲ Ἡρωδιὰς ἐνεῖχεν αὐτῷ· καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀ-
ποκτεῖναι· καὶ οὐκ ἠδύνατο· ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην·
εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον· καὶ συνετήρει αὐτόν· καὶ ἀκού-
σας αὐτοῦ πολλὰ ἐποίει· καὶ ἡδέως αὐτοῦ ἤκουεν. καὶ γενομέ-
νης ἡμέρας εὐκαίρου· ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐ-
ποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώ-
τοις τῆς Γαλιλαίας. καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς
Ἡρωδιάδος καὶ ὀρχησαμένης· καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡρώδῃ καὶ
τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· αἴτη-
σόν με ὃ ἐὰν θέλῃς καὶ δώσω σοι· καὶ ὤμοσεν αὐτῇ· ὅτι ὃ ἐὰν
με αἰτήσῃς δώσω σοι, ἕως ἡμίσους τῆς βασιλείας μου. ἡ δὲ ἐ-
ξελθοῦσα, εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· τί αἰτήσομαι· ἡ δὲ εἶπε·
τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· καὶ εἰσελθοῦσα εὐ-
θέως μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα, ἠτήσατο λέγουσα·

θέλω ἵνα μοι δῷς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν ἰω
άννου τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς
διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους· οὐκ ἠθέλησεν
αὐτὴν ἀθετῆσαι. καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλά
τορα· ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀ
πεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ. καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
ἐπὶ πίνακι, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ. καὶ τὸ κοράσιον ἔ
δωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς. καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλ
θον καὶ ἦραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ. καὶ
συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν ἰν̅. καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάν
τα καὶ ὅσα ἐποίησαν· καὶ ὅσα ἐδίδαξαν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον· καὶ ἀναπαύεσθε
ὀλίγον. ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί· καὶ οὐ
δὲ φαγεῖν ηὐκαίρουν. καὶ ἀπῆλθον εἰς ἔρημον τόπον τῷ πλοίῳ
κατ' ἰδίαν. καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας. καὶ ἐπέγνωσαν αὐτὸν
πολλοί. καὶ πεζῇ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ·
καὶ προῆλθον αὐτούς. καὶ συνῆλθον πρὸς αὐτόν. καὶ ἐξελθὼν
ἰδὲν ὁ ἰς̅ πολὺν ὄχλον· καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς. ὅτι ἦσαν
ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς
πολλά. καὶ ἤδη ὥρας πολλῆς γενομένης, προσελθόντες αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγουσιν· ὅτι ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος. καὶ ἤ
δη ὥρα πολλή· ἀπόλυσον αὐτούς· ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς
κύκλῳ ἀγροὺς καὶ κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς ἄρτους. τί γὰρ
φάγωσιν οὐκ ἔχουσιν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· δότε
αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. καὶ λέγουσιν αὐτῷ. ἀπελθόντες ἀγορά
σωμεν ἄρτους διακοσίων δηναρίων· καὶ δῶμεν αὐτοῖς φαγεῖν;
ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· πόσους ἄρτους ἔχετε· ὑπάγετε καὶ ἴδετε.
καὶ γνόντες λέγουσιν αὐτῷ· πέντε. καὶ δύο ἰχθύας. καὶ ἐ
πέταξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας. συμπόσια συμπόσια
ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ. καὶ ἀνέπεσον πρασιαὶ πρασιαί·
ἀνὰ ἑκατὸν καὶ ἀνὰ πεντήκοντα. καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους
καὶ τοὺς δύο ἰχθύας· ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, εὐλόγη

καὶ κατέκλασε τοὺς ἄρτους· καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,
ἵνα παραθῶσιν αὐτοῖς· καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἐμέρισε πᾶσι·
καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν κλασμάτων
δώδεκα κοφίνους πλήρεις καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων· τέλος καὶ ἦσαν
οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους, πεντακισχίλιοι ἄνδρες.
Καὶ εὐθέως ἠνάγκασε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ
πλοῖον· καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς βηθσαϊδάν· ἕως
αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον. καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς,
ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. τέλος ὀψίας γενομένης·
ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς·
καὶ εἶδεν αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν, ἦν γὰρ
ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς· καὶ περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς
νυκτὸς· ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης,
καὶ ἤθελε παρελθεῖν αὐτούς. οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν περι-
πατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἔδοξαν φάντασμα εἶναι·
καὶ ἀνέκραξαν· πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον καὶ ἐταράχθησαν· καὶ
εὐθέως ἐλάλησε μετ' αὐτῶν· καὶ λέγει αὐτοῖς· θαρσεῖτε· ἐ-
γώ εἰμι μὴ φοβεῖσθε. καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον·
Καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. καὶ λίαν ἐκ περισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταν-
το· καὶ ἐθαύμαζον. οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις. ἦν γὰρ αὐ-
τῶν ἡ καρδία πεπωρωμένη. καὶ διαπεράσαντες, ἦλθον ἐ-
πὶ τὴν γῆν γεννησαρέτ· καὶ προσωρμίσθησαν.
Καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου· εὐθέως ἐπιγνόντες αὐ-
τόν, περιδραμόντες ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην· ἤρξαν-
το ἐπὶ τοῖς κραβάττοις τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν,
ὅπου ἤκουον ὅτι ἐκεῖ ἐστι. καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο· εἰς κώ-
μας ἢ εἰς πόλεις ἢ εἰς ἀγρούς· ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθουν τοὺς
ἀσθενοῦντας· καὶ παρεκάλουν αὐτόν· ἵνα κἂν τοῦ κρασπέ-
δου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἅψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἥπτοντο αὐτοῦ,
ἐσώζοντο. καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ φαρισαῖοι· καὶ
τινες τῶν γραμματέων ἐλθόντες ἀπὸ ἱεροσολύμων· καὶ
ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· κοιναῖς χερσί, τοῦτ' ἔστι

ἀνίπτοις ἐσθίοντας ἄρτους. οἱ γὰρ φαρισαῖοι καὶ πάντες
οἱ ἰουδαῖοι, ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας, οὐκ ἐσθίου
σι, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων. καὶ ἀπὸ
ἀγορᾶς ἐὰν μὴ βαπτίσωνται οὐκ ἐσθίουσι. καὶ ἄλλα πολλά
ἐστιν ἃ παρέλαβον κρατεῖν· βαπτισμοὺς ποτηρίων· καὶ ξεστῶν·
καὶ χαλκίων, καὶ κλινῶν. ἔπειτα ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ
φαρισαῖοι καὶ γραμματεῖς· διατί οἱ μαθηταί σου οὐ περιπα
τοῦσι κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων· ἀλλὰ ἀνί
πτοις χερσὶν ἐσθίουσι τὸν ἄρτον. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς.
ὅτι καλῶς προεφήτευσεν ἡσαΐας, περὶ ὑμῶν τῶν ὑπο
κριτῶν· ὡς γέγραπται· οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χείλεσί με τιμᾷ· ἡ
δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· μάτην δὲ σέβονταί
με· διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων· ἀφέν
τες γὰρ τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ· κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀν
θρώπων· βαπτισμοὺς ξεστῶν καὶ ποτηρίων· καὶ ἄλλα παρ
όμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· καλῶς ἀθετεῖτε
τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ· ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε. μωσῆς
γὰρ εἶπεν· τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ ὁ κακο
λογῶν πατέρα ἢ μητέρα, θανάτῳ τελευτάτω· ὑμεῖς δὲ λέγετε· ἐὰν
εἴπῃ ἄνθρωπος· τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρί· κορβᾶν· ὃ ἐστι δῶρον· ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς·
καὶ οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν· οὐδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἢ τῇ
μητρὶ αὐτοῦ· ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν
ἣ παρεδώκατε· καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε. καὶ
προσκαλεσάμενος πάντα τὸν ὄχλον· ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀκούε
τέ μου πάντες καὶ συνίετε· οὐδὲν ἐστὶν ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπο
ρευόμενον εἰς αὐτόν· ὃ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι· ἀλλὰ τὰ ἐκ
πορευόμενα ἀπ' αὐτοῦ· ἐκεῖνά ἐστι τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον·
εἴ τις ἔχει ὦτα, ἀκούειν, ἀκουέτω. καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς
οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ
τῆς παραβολῆς· καὶ λέγει αὐτοῖς· οὕτω καὶ ὑμεῖς ἀσύνε
τοί ἐστε; οὐ νοεῖτε· ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς τὸν
ἄνθρωπον· οὐ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι· ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ
εἰς τὴν καρδίαν· ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν· καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶ
να ἐκπορεύεται· καθαρίζον πάντα τὰ βρώματα;

ἔλεγε δὲ ὅτι τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν
ἄνθρωπον. ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων· οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ
ἐκπορεύονται· μοιχεῖαι· πορνεῖαι· φόνοι· κλοπαί· πλεονεξίαι·
πονηρίαι· δόλος· ἀσέλγεια· ὀφθαλμὸς πονηρός· βλασφημία· ὑ-
περηφανία· ἀφροσύνη· πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπο-
ρεύεται καὶ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἀπῆλθεν εἰς τὰ
μεθόρια Τύρου καὶ Σιδῶνος. καὶ εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν· οὐδένα
ἤθελε γνῶναι· καὶ οὐκ ἠδυνήθη λαθεῖν. ἀκούσασα γὰρ
γυνὴ περὶ αὐτοῦ· ἧς εἶχε τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον·
ἐλθοῦσα προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἦν δὲ ἡ γυνὴ Ἑλλη-
νίς· Συροφοινίκισσα τῷ γένει· καὶ ἠρώτα αὐτὸν ἵνα τὸ δαιμό-
νιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· ἄφες
πρῶτον χορτασθῆναι τὰ τέκνα· οὐ γάρ καλόν ἐστι λαβεῖν τὸν
ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις· ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ
λέγει αὐτῷ· ναὶ κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τρα-
πέζης ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παιδίων· καὶ εἶπεν αὐτῇ·
διὰ τοῦτον τὸν λόγον· ὕπαγε· ἐξελήλυθε τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυ-
γατρός σου· καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς· εὗρε τὸ δαιμόνιον
ἐξεληλυθός· καὶ τὴν θυγατέρα βεβλημένην ἐπὶ τῆς κλίνης·
Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὁρίων Τύρου καὶ Σιδῶνος· ἦλθε πρὸς τὴν
θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας· ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων Δεκαπόλεως. καὶ
φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν μογιλάλον· καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα
ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα· καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου
κατ᾽ ἰδίαν· ἔβαλε τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ· καὶ
πτύσας ἥψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ· καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν
ἐστέναξε καὶ λέγει αὐτῷ· ἐφφαθά· ὅ ἐστι διανοίχθητι· καὶ εὐθέως
διηνοίχθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί· καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης
αὐτοῦ καὶ ἐλάλει ὀρθῶς· καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ εἴ-
πωσιν. ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλλετο· μᾶλλον περισσό-
τερον ἐκήρυττον· καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέγοντες·
καλῶς πάντα πεποίηκε· καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν· καὶ
τοὺς ἀλάλους λαλεῖν. Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις·
παμπόλλου ὄχλου ὄντος· καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσι· προσκα-
λεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς· σπλαγχνί-

ζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον· ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς· καὶ προσμέ-
νουσί μοι· καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι· καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς
νήστεις εἰς οἶκον αὐτῶν· ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· τινὲς γὰρ
αὐτῶν μακρόθεν ἥκουσι· καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ· πόθεν τούτους δυνήσεταί τις ὧδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ' ἐ-
ρημίαις· καὶ ἐπηρώτα αὐτούς· πόσους ἔχετε ἄρτους· οἱ δὲ εἶ-
πον· ἑπτά· καὶ παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς·
Καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους· εὐχαριστήσας, ἔκλασε καὶ ἐδίδου
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παραθῶσι· καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ·
καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας, εἶπε παραθεῖναι καὶ αὐτά·
ἔφαγον δὲ καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν περισσεύματα κλα-
σμάτων ἑπτὰ σπυρίδας· ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες ὡς τετρακισχίλιοι·
καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς· καὶ εὐθὺς ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη δαλμανουθά· Καὶ ἐξῆλ-
θον οἱ φαρισαῖοι· καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ· ζητοῦντες πα-
ρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ· πειράζοντες αὐτόν·
καὶ ἀναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ λέγει· τί ἡ γενεὰ αὕτη· σημεῖον
ἐπιζητεῖ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον·
καὶ ἀφεὶς αὐτούς· ἐμβὰς πάλιν εἰς τὸ πλοῖον· ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέ-
ραν· καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους· καὶ εἰ μὴ ἕνα ἄρτον οὐκ εἶχον
μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς λέγων· ὁρᾶτε
βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων· καὶ ἀπὸ τῆς ζύμης
ἡρώδου· καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους λέγοντες· ὅτι
ἄρτους οὐκ ἔχομεν· καὶ γνοὺς ὁ ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· τί διαλογίζεσθε
ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε· οὔπω νοεῖτε οὐδὲ συνίετε; ἔτι πεπω-
ρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν; ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ
βλέπετε· καὶ ὦτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε· καὶ οὐ μνημονεύετε
ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους· πό-
σους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων ἤρατε; λέγουσιν αὐτῷ
δώδεκα· ὅτε δὲ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους· πόσων σπυ-
ρίδων πληρώματα κλασμάτων ἤρατε; οἱ δὲ εἶπον· ἑπτά·
Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· πῶς οὐ συνίετε. Καὶ ἔρχεται εἰς βηθσαϊδάν·
καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλόν· καὶ παρακαλοῦσιν αὐτόν, ἵνα

αὐτοῦ ἅψηται. καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ,
ἐξήγαγεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης. καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμ-
ματα αὐτοῦ· ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἐπηρώτα αὐτὸν εἴ τι
βλέπει. καὶ ἀναβλέψας ἔλεγε· βλέπω τοὺς ἀνθρώπους ὅτι
ὡς δένδρα ὁρῶ περιπατοῦντας. εἶτα πάλιν ἐπέθηκε
τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· καὶ ἐποίησεν αὐτὸν
ἀναβλέψαι· καὶ ἀποκατεστάθη καὶ ἐνέβλεψε τηλαυ-
γῶς ἅπαντας. καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ λέγων·
μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσέλθῃς, μηδὲ εἴπῃς τινὶ ἐν τῇ κώμῃ.
Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισα-
ρείας τῆς Φιλίππου. καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα τοὺς μαθη-
τὰς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς· τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι; οἱ
δὲ ἀπεκρίθησαν· Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν· καὶ ἄλλοι Ἠλίαν·
ἄλλοι δὲ ἕνα τῶν προφητῶν. καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς· ὑμεῖς
δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ·
σὺ εἶ ὁ Χριστός. καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ
αὐτοῦ. καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτούς, ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων
καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆ-
ναι. καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι. καὶ παρρησίᾳ
τὸν λόγον ἐλάλει. καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρ-
ξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ. ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν τοὺς μαθη-
τὰς αὐτοῦ, ἐπετίμησε τῷ Πέτρῳ λέγων· ὕπαγε ὀπίσω
μου σατανᾶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.
Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,
εἶπεν αὐτοῖς· ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρ-
νησάσθω ἑαυτόν· καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεί-
τω μοι. ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει
αὐτήν· ὃς δ᾽ ἂν ἀπολέσῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ
τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον
ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;
ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; ὃς γὰρ
ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ

ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐ-
παισχυνθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν· ὅτι εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων· οἵτινες οὐ μὴ γεύ-
σωνται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἐληλυ-
θυῖαν ἐν δυνάμει. καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ· παραλαμβάνει ὁ
ἰησοῦς τὸν πέτρον· καὶ ἰάκωβον καὶ ἰωάννην· καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς
εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους· καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν
αὐτῶν· καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα· λευκὰ λίαν
ὡς χιών· οἷα γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς, οὐ δύναται λευκᾶναι· καὶ ὤ-
φθη αὐτοῖς ἠλίας σὺν μωσῇ· καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ ἰησοῦ·
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ πέτρος, λέγει τῷ ἰησοῦ· ῥαββί· καλόν ἐστιν ἡμᾶς
ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν τρεῖς σκηνάς· σοὶ μίαν· καὶ μωσῇ μίαν
καὶ ἠλίᾳ μίαν. οὐ γὰρ ᾔδει τί λαλήσῃ· ἦσαν γὰρ ἔκφοβοι· καὶ ἐ-
γένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς· καὶ ἦλθε φωνὴ ἐκ τῆς
νεφέλης· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ ἀκούετε·
καὶ ἐξάπινα περιβλεψάμενοι· οὐκέτι οὐδένα εἶδον, ἀλλὰ τὸν
ἰησοῦν μόνον μεθ' ἑαυτῶν. καταβαινόντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους
διεστείλατο αὐτοῖς· ἵνα μηδενὶ διηγήσωνται ἃ εἶδον, εἰ μὴ ὅταν
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ. καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν πρὸς
ἑαυτούς· συζητοῦντες, τί ἐστι τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.
καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· ὅτι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς·
ὅτι ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς·
ἠλίας μὲν ἐλθὼν πρῶτον, ἀποκαθιστᾷ πάντα· καὶ πῶς γέγραπται
ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου· ἵνα πολλὰ πάθῃ καὶ ἐξουδενωθῇ· ἀλλὰ
λέγω ὑμῖν· ὅτι καὶ ἠλίας ἐλήλυθεν· καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα
ἠθέλησαν· καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν. καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς
μαθητάς, εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτούς· καὶ γραμματεῖς συ-
ζητοῦντας αὐτοῖς· καὶ εὐθέως πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμ-
βήθη· καὶ προστρέχοντες, ἠσπάζοντο αὐτόν. καὶ ἐπηρώτα τοὺς
γραμματεῖς· τί συζητεῖτε πρὸς αὐτούς·
καὶ ἀποκριθεὶς εἷς ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν· διδάσκαλε· ἤνεγκα τὸν
υἱόν μου πρὸς σέ, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον· καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν κα-
ταλάβῃ· ῥήσσει αὐτὸν καὶ ἀφρίζει· καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας

αὐτοῦ καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐ-
τὸ ἐκβάλωσι· καὶ οὐκ ἴσχυσαν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει·
ὦ γενεὰ ἄπιστος· ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι· ἕως πότε ἀν-
έξομαι ὑμῶν· φέρετε αὐτὸν πρός με· καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς
αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτὸν εὐθέως τὸ πνεῦμα, ἐσπάραξεν αὐτόν· καὶ
πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκυλίετο ἀφρίζων· καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα
αὐτοῦ· πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ· ὁ δὲ εἶπεν·
παιδιόθεν· καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς τὸ πῦρ ἔβαλε· καὶ εἰς ὕδα-
τα· ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνασαι βοήθησον ἡμῖν· σπλαγ-
χνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦσαι·
πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι· καὶ εὐθέως κράξας ὁ πατὴρ τοῦ
παιδίου μετὰ δακρύων ἔλεγε· πιστεύω κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ·
ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμησε τῷ πνεύματι τῷ
ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ· τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν· ἐγώ
σοι ἐπιτάσσω· ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ· καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν·
καὶ κράξαν· καὶ πολλὰ σπαράξαν αὐτόν, ἐξῆλθε· καὶ ἐγένετο ὡ-
σεὶ νεκρός· ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν· ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας
αὐτὸν τῆς χειρός, ἤγειρεν αὐτὸν καὶ ἀνέστη. Καὶ εἰσελθόντα αὐ-
τὸν εἰς οἶκον· οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν·
ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο
τὸ γένος· ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν· εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ·
Κἀκεῖθεν ἐξελθόντες· παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας· καὶ
οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνῷ· ἐδίδασκε γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ
ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων·
καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ ἀποκτανθεὶς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀ-
ναστήσεται· οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα· καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν
ἐπερωτῆσαι. Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος, ἐπηρώτα
αὐτούς· τί ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς ἑαυτοὺς διελογίζεσθε· οἱ δὲ
ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ,
τίς μείζων· καὶ καθίσας ἐφώνησε τοὺς δώδεκα· καὶ
λέγει αὐτοῖς· εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔσται πάντων ἔσχα-
τος καὶ πάντων διάκονος· Καὶ λαβὼν παιδίον ἔστησεν αὐ-
τὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτό, εἶπεν αὐτοῖς·
ὃς ἂν ἓν τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου·

ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, οὐκ ἐμὲ δέχεται ἀλλὰ
τὸν ἀποστείλαντά με. ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης λέγων· διδάσκ-
αλε· εἴδομέν τινα τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια· ὃς
οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν· καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτόν· ὅτι οὐκ ἀκολου-
θεῖ ἡμῖν· ὁ δὲ Ἰς̅ εἶπεν· μὴ κωλύετε αὐτόν· οὐδεὶς γάρ ἐστιν ὃς
ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου· καὶ δυνήσεται ταχὺ κακο-
λογῆσαί με· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ὑμῶν· ὑπὲρ ὑμῶν ἐστιν·
ὃς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν ὀνόματί μου
ὅτι Χυ̅ ἐστέ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ·
καὶ ὃς ἐὰν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς
ἐμέ· καλόν ἐστιν αὐτῷ μᾶλλον εἰ περίκειται λίθος μυλικὸς περὶ
τὸν τράχηλον αὐτοῦ· καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν·
καὶ ἐὰν σκανδαλίζῃ σε ἡ χείρ σου· ἀπόκοψον αὐτήν· καλόν
σοι ἐστὶ κυλλὸν εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν· ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔ-
χοντα· ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· ὅ-
που ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται·
καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σκανδαλίζῃ σε· ἀπόκοψον αὐτόν· καλόν
ἐστί σοι· εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλόν· ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχο-
ντα· βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· ὅπ-
ου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ· καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται·
καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζῃ σε· ἔκβαλε αὐτόν· κα-
λόν σοί ἐστι· μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
θυ̅· ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα· βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν
τοῦ πυρός· ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ
οὐ σβέννυται· πᾶς γὰρ πυρὶ ἁλισθήσεται· καὶ
πᾶσα θυσία ἁλὶ ἁλισθήσεται· καλὸν τὸ ἅλ-
ας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας ἄναλον γένηται· ἐν τίνι αὐτὸ ἀρ-
τύσετε· ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἅλας· καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις·
κἀκεῖθεν ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας διὰ
τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι

πρὸς αὐτόν· καὶ ὡς εἰώθει πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς·
Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι ἐπηρώτησαν αὐτόν· εἰ ἔξεστιν ἀν-
δρὶ γυναῖκα ἀπολῦσαι· πειράζοντες αὐτόν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωσῆς· οἱ δὲ εἶπον· Μωσῆς ἐπέτρεψε
βιβλίον ἀποστασίου γράψαι καὶ ἀπολῦσαι· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰς εἶπε·
πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν· ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην·
ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως· ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς ὁ Θς· ἕνε-
κεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα· καὶ προσ-
κολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρ-
κα μίαν· ὥστε οὐκέτι εἰσὶ δύο· ἀλλὰ σὰρξ μία· ὃ οὖν ὁ Θς συνέζευξεν,
ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπηρώτησαν αὐτόν· καὶ λέγει αὐτοῖς· ὃς ἐὰν ἀπο-
λύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν· καὶ
ἐὰν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ γαμηθῇ ἄλλῳ, μοιχᾶται·
Καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία, ἵνα ἅψηται αὐτῶν· οἱ δὲ μαθηταὶ
ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσιν· ἰδὼν δὲ ὁ Ἰς ἠγανάκτησε· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με· καὶ μὴ κωλύετε αὐτά·
τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θυ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὃς ἐὰν
μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θυ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν·
Καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτά· τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά, ηὐλόγει αὐτά·
Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὁδόν· προσδραμὼν εἷς καὶ γονυπετήσας
αὐτόν, ἐπηρώτα αὐτόν· διδάσκαλε ἀγαθέ· τί ποιήσω ἵνα ζωὴν
αἰώνιον κληρονομήσω· ὁ δὲ Ἰς εἶπεν αὐτῷ· τί με λέγεις ἀγαθόν·
οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς ὁ Θς· τὰς ἐντολὰς οἶδας· μὴ μοιχεύσῃς· μὴ
φονεύσῃς· μὴ κλέψῃς· μὴ ψευδομαρτυρήσῃς, μὴ ἀποστερήσῃς· τίμα τὸν πατέρα
καὶ τὴν μητέρα σου· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε· ταῦτα
πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου· ὁ δὲ Ἰς ἐμβλέψας
αὐτῷ, ἠγάπησεν αὐτόν· καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἕν σοι ὑστερεῖ· ὕπαγε ὅσα
ἔχεις πώλησον καὶ δὸς τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ·
καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι ἄρας τὸν σταυρόν· ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ
λόγῳ, ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά·
Καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· πῶς δυσκόλ-

οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελεύσονται·
οἱ δὲ μαθηταὶ, ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ· ὁ δὲ ἰησοῦς πάλιν
ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς· τέκνα· πῶς δύσκολόν ἐστι τοὺς πεποι-
θότας ἐπὶ χρήμασιν· εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν· εὐκοπώ-
τερόν ἐστι κάμηλον διὰ τῆς τρυμαλιᾶς τῆς ῥαφίδος εἰσελθεῖν· ἢ
πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν· οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλή-
σσοντο· λέγοντες πρὸς ἑαυτούς· καὶ τίς δύναται σωθῆναι· ἐμβλέ-
ψας δὲ αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς λέγει· παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον· ἀλλ' οὐ παρὰ θεῷ·
πάντα γὰρ δυνατά ἐστι παρὰ τῷ θεῷ· ἤρξατο ὁ πέτρος λέγειν
αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα· καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι· ἀπο-
κριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν·
ἢ ἀδελφοὺς· ἢ ἀδελφὰς· ἢ πατέρα ἢ μητέρα· ἢ γυναῖκα· ἢ τέκνα· ἢ ἀγροὺς
ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ ἕνεκεν τοῦ εὐαγγελίου· ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατοντα-
πλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ· οἰκίας καὶ ἀδελφοὺς· καὶ ἀ-
δελφὰς· καὶ μητέρας καὶ τέκνα· καὶ ἀγροὺς μετὰ διωγμῶν· καὶ ἐν τῷ
αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον· πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι
ἔσχατοι· καὶ ἔσχατοι πρῶτοι· ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀνα-
βαίνοντες εἰς ἱεροσόλυμα· καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ ἰησοῦς· καὶ ἐθαμ-
βοῦντο· καὶ ἀκολουθοῦντες, ἐφοβοῦντο· καὶ παραλαβὼν
πάλιν τοὺς δώδεκα,
ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν· ὅτι ἰδοὺ
ἀναβαίνομεν εἰς ἱεροσόλυμα· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθή-
σεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι· καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θα-
νάτῳ· καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν· καὶ ἐμπαίξουσιν
καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν· καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ· καὶ ἀποκτενοῦ-
σιν αὐτόν· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται· καὶ προσπορεύοντ-
αι αὐτῷ ἰάκωβος καὶ ἰωάννης οἱ υἱοὶ ζεβεδαίου· λέγοντες· δι-
δάσκαλε· θέλομεν ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμεν ποιήσῃς ἡμῖν· ὁ δὲ εἶ-
πεν αὐτοῖς· τί θέλετε ποιῆσαί με ὑμῖν· οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· δὸς
ἡμῖν· ἵνα εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου καθίσω-
μεν ἐν τῇ δόξῃ σου· ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε·
δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω· καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ
βαπτίζομαι βαπτισθῆναι· οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· δυνάμεθα·

ὁ δὲ ἰς̅ εἶπεν αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, πίεσθε· καὶ
τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ
δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι· ἀλλ' οἷς ἡτοί-
μασται. καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ ἰακώβου
καὶ ἰωάννου. ὁ δὲ ἰς̅ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, λέγει αὐτοῖς· οἴ-
δατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν, κατακυριεύουσιν αὐ-
τῶν· καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. οὐχ οὕτως δὲ ἔ-
σται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν δι-
άκονος. καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος·
καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι· καὶ δοῦ-
ναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν. καὶ ἔρχονται εἰς ἰερι-
χώ. καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἀπὸ ἰεριχὼ καὶ τῶν μαθητῶν αὐ-
τοῦ καὶ ὄχλου ἱκανοῦ, υἱὸς τιμαίου βαρτιμαῖος ὁ τυφλὸς ἐκάθη-
το παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν. καὶ ἀκούσας ὅτι ἰς̅ ὁ ναζωραῖός ἐστιν,
ἤρξατο κράζειν καὶ λέγειν· ὁ υἱὸς δαδ̅ ἰυ̅ ἐλέησόν με. καὶ ἐπετίμων
αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· υἱὲ δαδ̅
ἐλέησόν με. καὶ στὰς ὁ ἰς̅, εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι. καὶ φωνοῦσι τὸν
τυφλὸν, λέγοντες αὐτῷ· θάρσει ἔγειραι φωνεῖ σε. ὁ δὲ ἀποβαλὼν
τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν ἰν̅. καὶ ἀποκριθεὶς λέγει
αὐτῷ ὁ ἰς̅· τί θέλεις ποιήσω σοι; ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ· κε̅ ἵνα
ἀναβλέψω. καὶ ὁ ἰς̅ εἶπεν αὐτῷ· ὕπαγε· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. καὶ
εὐθέως ἀνέβλεψε· καὶ ἠκολούθει τῷ ἰυ̅ ἐν τῇ ὁδῷ. καὶ ὅτε ἐγ-
γίζουσιν εἰς ἰλ̅ημ̅, εἰς βηθφαγὴ καὶ βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος
τῶν ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς·
ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν· καὶ εὐθέως εἰσπορευό-
μενοι εἰς αὐτὴν, εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς ἀν-
θρώπων κεκάθηκε· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε. καὶ ἐάν τις ὑμῖν
εἴπῃ τί ποιεῖτε τοῦτο; εἴπατε ὅτι ὁ κς̅ αὐτοῦ χρείαν ἔχει· καὶ εὐ-
θέως αὐτὸν ἀποστέλλει ὧδε. ἀπῆλθον δὲ καὶ εὗρον πῶλον δε-
δεμένον πρὸς τὴν θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφόδου· καὶ λύουσιν αὐ-
τόν. καί τινες τῶν ἐκεῖ ἑστηκότων, ἔλεγον αὐτοῖς· τί ποιεῖτε λύ-
οντες τὸν πῶλον; οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς καθὼς ἐνετείλατο αὐτοῖς

ὁ ἰσ͞. καὶ ἀφῆκαν αὐτούς. καὶ ἤγαγον τὸν πῶλον πρὸς τὸν ἰν͞.
καὶ ἐπέβαλον αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν. καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτῷ.
πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδόν. ἄλλοι δὲ στοι
βάδας ἔκοπτον ἐκ τῶν δένδρων. καὶ ἐστρώννυον εἰς τὴν ὁδόν.
καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες, ἔκραζον λέγοντες. ὡσαν
νά. εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυ͞. εὐλογημένη ἡ ἐρ
χομένη βασιλεία ἐν ὀνόματι κυ͞ τοῦ πρ͞ς ἡμῶν δα͞δ. ὡσαννὰ
ἐν τοῖς ὑψίστοις. Καὶ εἰσῆλθεν εἰς ἱεροσόλυμα ὁ ἰσ͞ καὶ εἰς τὸ
ἱερόν. καὶ περιβλεψάμενος πάντα. ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας.
ἐξῆλθεν εἰς βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα. Καὶ τῇ ἐπαύρι
ον ἐξελθόντων ἀπὸ βηθανίας, ἐπείνασε. καὶ ἰδὼν συκῆν μακρόθεν
ἔχουσαν φύλλα. ἦλθεν εἰ ἄρα εὑρήσει τι ἐν αὐτῇ. καὶ ἐλθὼν
ἐπ' αὐτήν. οὐδὲν εὗρεν εἰ μὴ φύλλα. οὐ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων.
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰσ͞, εἶπεν αὐτῇ. μηκέτι ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα
μηδεὶς καρπὸν φάγοι. καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἔρχονται
εἰς ἱεροσόλυμα. Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερόν, ἤρξατο ἐκβάλλ
ειν τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ. καὶ τὰς τραπέζας
τῶν κολλυβιστῶν. καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περι
στερὰς κατέστρεψε. καὶ οὐκ ἤφιεν ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ
ἱεροῦ. καὶ ἐδίδασκε λέγων αὐτοῖς. οὐ γέγραπται ὅτι ὁ οἶκός μου
οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν; ὑμεῖς δὲ αὐτὸν
ἐποιήσατε σπήλαιον λῃστῶν. Καὶ ἤκουσαν οἱ γραμματεῖς καὶ ο
ἱ ἀρχιερεῖς. καὶ ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν. ἐφοβοῦντο γὰρ
αὐτόν. ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.
Καὶ ὅτε ὀψὲ ἐγένετο. ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως. Καὶ πρωῒ
παραπορευόμενοι. εἶδον τὴν συκῆν ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν. καὶ
ἀναμνησθεὶς ὁ πέτρος, λέγει αὐτῷ. ῥαββί. ἴδε ἡ συκῆ ἣν κατη
ράσω ἐξήρανται. ἔχετε πίστιν θεοῦ. ἀμὴν λ
έγω ὑμῖν. ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ. ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς
τὴν θάλασσαν. καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. ἀλλὰ πιστεύ
σῃ ὅτι ἃ λέγει γίνεται, ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ. διὰ τοῦτο λέγω ὑ
μῖν. πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτῆσθε. πιστεύετε ὅτι λαμ
βάνετε, καὶ ἔσται ὑμῖν. Καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι

ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατά τινος· ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐ-
ρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν· εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε·
οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν·
Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περιπα-
τοῦντος αὐτοῦ· ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμμα-
τεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι· καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιεῖς· καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν· ἵνα ταῦτα ποι-
ῇς· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· ἐπερωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα
λόγον· καὶ ἀποκρίθητέ μοι· καὶ ἐρῶ ὑμῖν· ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιῶ· τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν· ἢ ἐξ ἀνθρώπων· ἀποκρί-
θητέ μοι· καὶ ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες· ἐὰν εἴπωμεν
ἐξ οὐρανοῦ· ἐρεῖ· διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· ἀλλ᾿ ἐὰν εἴπωμεν ἐ-
ξ ἀνθρώπων· ἐφοβοῦντο τὸν λαόν· ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάν-
νην, ὅτι ὄντως προφήτης ἦν· καὶ ἀποκριθέντες λέγουσι τῷ Ἰησοῦ·
οὐκ οἴδαμεν· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· Καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγειν·
ἀμπελῶνα ἐφύτευσεν ἄνθρωπος· καὶ περιέθηκε φραγμόν· καὶ ὤρυξεν
ὑπολήνιον· καὶ ᾠκοδόμησε πύργον· καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς,
καὶ ἀπεδήμησεν· καὶ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ
δοῦλον· ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ, ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπε-
λῶνος· οἱ δὲ λαβόντες αὐτὸν ἔδειραν· καὶ ἀπέστειλαν κενόν· καὶ
πάλιν ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον· κἀκεῖνον λιθοβολή-
σαντες ἐκεφαλαίωσαν· καὶ ἀπέστειλαν ἠτιμωμένον· καὶ πάλιν
ἄλλον ἀπέστειλε· κἀκεῖνον ἀπέκτειναν· καὶ πολλοὺς ἄλλους· τοὺς
μὲν δέροντες· τοὺς δὲ ἀποκτέννοντες· ἔτι οὖν ἕνα υἱὸν ἔχων ἀ-
γαπητὸν αὐτοῦ· ἀπέστειλε καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς ἔσχατον λέγων·
ὅτι ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου· ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον
πρὸς ἑαυτούς· ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνω-
μεν αὐτόν· καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία· καὶ λαβόντες αὐτὸν
ἀπέκτειναν· καὶ ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος· τί οὖν ποιήσει
ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος· ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργούς,
καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις· οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέ-
γνωτε· λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες· οὗτος ἐγε-
νήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη· καὶ ἔστιν θαυ-

μαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι·
καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν πα-
ραβολὴν εἶπεν· καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον. Καὶ ἀποστέλλου-
σι πρὸς αὐτόν τινας τῶν φαρισαίων καὶ τῶν ἡρωδιανῶν· ἵνα αὐτὸν
ἀγρεύσωσι λόγῳ· οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκαλε·
οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ· καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέ-
πεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων· ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ δι-
δάσκεις· ἔξεστι κῆνσον καίσαρι δοῦναι ἢ οὔ· δῶμεν ἢ μὴ δῶμεν· ὁ
δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν, εἶπεν αὐτοῖς· τί με πειράζετε·
φέρετέ μοι δηνάριον ἵνα ἴδω· οἱ δὲ ἤνεγκαν· καὶ λέγει αὐτοῖς· τί-
νος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή· οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· καίσαρος·
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἀπόδοτε τὰ καίσαρος καίσαρι·
καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ· καὶ ἐθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ. Καὶ ἔρχονται
σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτόν· οἵτινες λέγουσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι·
καὶ ἐπηρώτησαν αὐτόν· διδάσκαλε· μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν· ὅ-
τι ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ· καὶ καταλίπῃ γυναῖκα· καὶ τέ-
κνα μὴ ἀφῇ· ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ
ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· ἑπτὰ ἀδελφοὶ ἦσαν·
καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβε γυναῖκα· καὶ ἀποθνήσκων· οὐκ ἀφῆκε
σπέρμα· καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐτήν· καὶ ἀπέθανε· καὶ οὐδὲ
αὐτὸς ἀφῆκε σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως· καὶ ἔλαβον αὐ-
τὴν οἱ ἑπτά· καὶ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα· ἐσχάτη πάντων ἀπέθανε καὶ
ἡ γυνή· ἐν τῇ ἀναστάσει ὅταν ἀναστῶσι· τίνος αὐτῶν ἔσται γυ-
νή· οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε· μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ
τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ· ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν· οὔτε
γαμοῦσιν οὔτε γαμίσκονται· ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς. περὶ δὲ τῶν νεκρῶν ὅτι ἐγείρονται· οὐκ ἀνέγνω-
τε ἐν τῇ βίβλῳ μωσέως· ἐπὶ τοῦ βάτου ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ θεὸς λέ-
γων· ἐγὼ ὁ θεὸς ἀβραάμ· καὶ ὁ θεὸς ἰσαάκ· καὶ ὁ θεὸς ἰακώβ· οὐ-
κ ἔστιν ὁ θεὸς νεκρῶν· ἀλλὰ θεὸς ζώντων· ὑμεῖς οὖν πολὺ πλα-
νᾶσθε. Καὶ προσελθὼν εἷς τῶν γραμματέων· ἀκούσας
αὐτῶν συζητούντων· εἰδὼς ὅτι καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη· ἐπη-
ρώτησεν αὐτόν· ποία ἐστὶ πρώτη πάντων ἐντολή·

ὁ δὲ ἰς ἀπεκρίθη αὐτῷ· ὅτι πρώτη πάντων τῶν ἐντολῶν
ἄκουε ἰηλ· κς ὁ θς ἡμῶν κς εἷς ἐστι· καὶ ἀγαπήσεις κν τὸν θν σου
ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου· καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου· καὶ ἐξ ὅ-
λης τῆς διανοίας σου· καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου· αὕτη πρώτη
ἐντολή· καὶ δευτέρα ὁμοία αὕτη· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου
ὡς σεαυτόν· μείζων τούτων ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστι· καὶ εἶπεν
ρλβ αὐτῷ ὁ γραμματεύς· καλῶς διδάσκαλε· ἐπ' ἀληθείας εἶπας·
ὅτι εἷς ἐστι· καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ· καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν
ἐξ ὅλης τῆς καρδίας· καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως· καὶ ἐξ ὅ-
λης τῆς ἰσχύος· καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτόν· πλεῖ-
όν ἐστι πάντων τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ θυσιῶν· καὶ ὁ ἰς
ἰδὼν αὐτὸν ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῷ· οὐ μα-
ρλγ κρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ θυ· καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλ-
μα αὐτὸν ἐπερωτῆσαι· Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς ἔλεγε δι-
ρλδ δάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ χς
υἱός ἐστι δαδ· αὐτὸς γὰρ δαδ εἶπεν ἐν πνι ἁγίῳ· λέγει ὁ κς
τῷ κω μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου· ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς
σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου· αὐτὸς οὖν δαδ λέγει αὐτὸν κν·
Καὶ πόθεν υἱὸς αὐτοῦ ἐστι· καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἡδέως·
Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμμα-
τέων· τῶν θελόντων ἐν στολαῖς περιπατεῖν· καὶ ἀσπασμοὺς
ἐν ταῖς ἀγοραῖς· καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς·
καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις· οἱ κατεσθίοντες τὰς
οἰκίας τῶν χηρῶν· καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· οὗ-
τοι λήψονται περισσότερον κρίμα· Καὶ καθίσας ὁ ἰς κα-
τέναντι τοῦ γαζοφυλακίου· ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει
χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλ-
λον πολλά· καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα πτωχὴ ἔβαλε λεπτὰ δύο,
ὅ ἐστι κοδράντης· καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐ-
τοῦ, λέγει αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ
πλεῖον πάντων βέβληκε τῶν βαλόντων εἰς τὸ γαζοφυλάκι-
ον· πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον· αὕτη δὲ ἐκ τῆς
ὑστερήσεως αὐτῆς, πάντα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς·
Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ, λέγει αὐτῷ εἷς τῶν

μαθητῶν αὐτοῦ· διδάσκαλε ἴδε ποταποὶ λίθοι καὶ πο
ταπαὶ οἰκοδομαί. καὶ ὁ ἰς̄ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ· βλέπεις
ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; οὐ μὴ ἀφεθῇ λίθος ἐπὶ λί
θῳ, ὃς οὐ μὴ καταλυθῇ. Καὶ καθημένου αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος
τῶν ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ ἱεροῦ, ἐπηρώτων αὐτὸν κατ᾽ ἰ
δίαν πέτρος καὶ ἰάκωβος καὶ ἰωάννης καὶ ἀνδρέας· εἰπὲ
ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται· καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ πάντα
ταῦτα συντελεῖσθαι. ὁ δὲ ἰς̄ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς ἤρξατο λέγειν·
βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐ
πὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες· ὅτι ἐγώ εἰμι· καὶ πολλοὺς
πλανήσουσιν. ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκοὰς πο
λέμων, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι, ἀλλ᾽ οὔπω τὸ τέλος. ἐ
γερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος· καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν.
Καὶ ἔσονται σεισμοὶ κατὰ τόπους· καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ τα
ραχαί· ἀρχαὶ ὠδίνων ταῦτα. βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτούς·
παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια· καὶ εἰς συναγωγὰς
δαρήσεσθε· καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων σταθήσεσθε,
ἕνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Καὶ εἰς πάντα τὰ ἔ
θνη, δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον. ὅταν δὲ ἀ
γάγωσιν ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλή
σητε· μηδὲ μελετᾶτε· ἀλλ᾽ ὃ ἐὰν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ,
τοῦτο λαλεῖτε· οὐ γάρ ἐστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦ
μα τὸ ἅγιον. παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον·
καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς· καὶ
θανατώσουσιν αὐτούς· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων,
διὰ τὸ ὄνομά μου. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.
ὅταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν ὑπὸ
δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἑστὸς ὅπου οὐ δεῖ· ὁ ἀναγινώσκων νοείτω·
τότε οἱ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη. ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ
δώματος μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν· μηδὲ εἰσελθέτω ἆ
ραί τι τῆς οἰκίας αὐτοῦ· καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὤν, μὴ ἐπιστρε
ψάτω εἰς τὰ ὀπίσω ἆραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. οὐαὶ δὲ ταῖς
ἐν γαστρὶ ἐχούσαις· καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς
ἡμέραις. προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν

χειμῶνος. ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλῖψις. οἵα
οὐ γέγονε τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἧς ἔκτισεν ὁ θ(εὸ)ς ἕως
τοῦ νῦν καὶ οὐ μὴ γένηται. καὶ εἰ μὴ κ(ύριο)ς ἐκολόβωσε τὰς ἡ-
μέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ. ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκ-
τοὺς ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας. καὶ τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴ-
πη· ἰδοὺ ὧδε ὁ χ(ριστό)ς ἢ ἰδοὺ ἐκεῖ, μὴ πιστεύσητε. ἐγερθήσονται
γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται· καὶ δώσουσι σημεῖα
καὶ τέρατα πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν εἰ δυνατὸν καὶ τοὺς ἐκλεκ-
τούς. ὑμεῖς δὲ βλέπετε· ἰδοὺ προείρηκα ὑμῖν πάντα.
ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· μετὰ τὴν θλῖψιν ἐκείνην· ὁ ἥ-
λιος σκοτισθήσεται· καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς.
καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔσονται ἐκπίπτοντες· καὶ αἱ δυνά-
μεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται. καὶ τότε ὄψον-
ται τὸν υἱὸν τοῦ ἀν(θρώπ)ου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις, μετὰ δυνάμε-
ως πολλῆς καὶ δόξης· καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ.
καὶ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ· ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέ-
μων· ἀπ' ἄκρου γῆς ἕως ἄκρου οὐρανοῦ· ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς
μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν αὐτῆς ἤδη ὁ κλάδος ἁπα-
λὸς γένηται· καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ
θέρος ἐστίν· οὕτω καὶ ὑμεῖς· ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα,
γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις. ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ
μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, μέχρις οὗ πάντα ταῦτα γένηται.
ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ πα-
ρέλθωσι. περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης
ἢ ὥρας, οὐδεὶς οἶδεν· οὐδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν οὐρανῷ· οὐδὲ ὁ υἱ-
ὸς εἰ μὴ ὁ πατήρ. βλέπετε· ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε·
οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ καιρός ἐστιν. ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος ἀ-
φεὶς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ· καὶ δοὺς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξου-
σίαν· καὶ ἑκάστῳ τὸ ἔργον αὐτοῦ· καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνε-
τείλατο ἵνα γρηγορῇ. γρηγορεῖτε οὖν· οὐκ οἴδατε γὰρ πό-
τε ὁ κ(ύριο)ς τῆς οἰκίας ἔρχεται· ὀψὲ ἢ μεσονυκτίου ἢ ἀλε-
κτοροφωνίας ἢ πρωΐ· μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης, εὕρῃ ὑμᾶς
καθεύδοντας. ἃ δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσι λέγω· γρηγορεῖτε.
ἦν δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας. τέλ(ος)

τῶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς· πῶς αὐτὸν ἐν δόλω κρα
τήσαντες ἀποκτείνωσιν· ἔλεγον δέ· μὴ ἐν τῆ ἑορτῆ· μήποτε θόρυ
βος ἔσται τοῦ λαοῦ. Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν βηθανία, ἐν οἰκία
σίμωνος τοῦ λεπροῦ· κατακειμένου αὐτοῦ ἦλθε γυνὴ ἔχουσα ἀ
λάβαστρον μύρου· νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς· καὶ συντρίψασα
τὸ ἀλάβαστρον· κατέχεεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς· ἦσαν δέ
τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυτοὺς καὶ λέγοντες· εἰς τί ἡ ἀπώ
λεια αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν· ἠδύνατο γὰρ τοῦτο πραθῆναι
ἐπάνω τριακοσίων δηναρίων· καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἐνε
βριμῶντο αὐτῆ· ὁ δὲ ἰς εἶπεν· ἄφετε αὐτήν· τί αὐτῆ κόπους παρέ
χετε· καλὸν ἔργον εἰργάσατο ἐν ἐμοί· πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔ
χετε μεθ' ἑαυτῶν· καὶ ὅταν θέλητε δύνασθε αὐτοὺς εὖ ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ
οὐ πάντοτε ἔχετε. ὃ ἔσχεν αὕτη ἐποίησε· προέλαβε μυρίσαι μου
τὸ σῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν· ἀμὴν δὲ λέγω ὑμῖν· ὅπου ἐὰν κηρυχθῆ
τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο· εἰς ὅλον τὸν κόσμον· καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη λα
ληθήσεται· εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. Καὶ ὁ ἰούδας ὁ ἰσκαριώτης
εἷς τῶν δώδεκα· ἀπῆλθε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, ἵνα παραδῶ αὐτὸν
αὐτοῖς· οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν· καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῶ ἀργύ
ριον δοῦναι· καὶ ἐζήτει εὐκαίρως πῶς αὐτὸν παραδῶ.
Καὶ τῆ πρώτη ἡμέρα τῶν ἀζύμων· ὅτε τὸ πάσχα ἔθυον, λέγουσιν αὐτῶ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἑτοιμάσωμεν, ἵνα φάγης
τὸ πάσχα· καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς·
ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἀπαντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος· κεράμιον ὕδατος
βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῶ· καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθη· εἴπατε
τῶ οἰκοδεσπότη· ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει· ποῦ ἐστὶ τὸ κατάλυμα
ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω· καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει
ἀνάγαιον μέγα ἐστρωμένον ἕτοιμον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε ἡμῖν. καὶ ἐξῆλ
θον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν· καὶ εὗρον καθὼς
εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. Καὶ ὀψίας γενομένης ἔ
ρχεται μετὰ τῶν δώδεκα· καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων·
εἶπεν ὁ ἰς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με· ὁ ἐσθί
ων μετ' ἐμοῦ. οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι καὶ λέγειν αὐτῶ εἷς καθ' εἷς·
μήτι ἐγώ; καὶ ἄλλος μήτι ἐγώ; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς·

Εἷς ἐκ τῶν δώδεκα· ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρύβλιον·
ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ
τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ· δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐ
τῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος· Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν· λαβὼν
ὁ ἰησοῦς ἄρτον· εὐλογήσας ἔκλασε· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν· λά
βετε φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου· Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον· εὐχα
ριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς· καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες· καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου· τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνό
μενον· ἀμὴν δὲ λέγω ὑμῖν· ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πίω· ἐκ τοῦ γεννήματος
τῆς ἀμπέλου· ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν τῇ β
ασιλείᾳ τοῦ θεοῦ· Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν·
Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· ὅτι πάντες σκανδαλισθήσεσθε· ὅτι γέγραπται·
πατάξω τὸν ποιμένα· καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα· ἀλλὰ με
τὰ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν· ὁ δὲ πέτρος
ἔφη αὐτῷ· καὶ εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ· καὶ λέγει αὐ
τῷ ὁ ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω σοι· ὅτι σὺ σήμερον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· πρὶν ἢ δὶς
ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με· ὁ δὲ ἐκ περισσοῦ ἔλεγε μᾶλλον·
Ἐάν με δέῃ συναποθανεῖν σοι· οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι· ὡσαύτως δὲ καὶ
πάντες ἔλεγον· Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον οὗ τὸ ὄνομα γεθσημανῆ·
Καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· καθίσατε ὧδε, ἕως προσεύξωμαι· Καὶ
παραλαμβάνει τὸν πέτρον καὶ ἰάκωβον καὶ ἰωάννην μεθ' ἑαυτοῦ·
καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν· καὶ λέγει αὐτοῖς· περί
λυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε·
Καὶ προσελθὼν μικρὸν, ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ προσηύχετο· ἵνα εἰ δυ
νατόν ἐστι παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα· καὶ ἔλεγεν· ἀββᾶ ὁ πατήρ· πάντα
δυνατά σοι· παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ τοῦτο· ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ
θέλω· ἀλλὰ τί σύ· Καὶ ἔρχεται καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας· Καὶ
λέγει τῷ πέτρῳ· σίμων καθεύδεις; οὐκ ἴσχυσας μίαν ὥραν γρηγορῆσαι;
γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε· ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν·
τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής· Καὶ πάλιν ἀπελθὼν
προσηύξατο· τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών· Καὶ ὑποστρέψας εὗρεν αὐτοὺς
πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βεβαρημένοι·
Καὶ οὐκ ᾔδεισαν τί αὐτῷ ἀποκριθῶσιν· καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον καὶ

ρπα λέγει αὐτοῖς· καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἀπέχει· ἦ-
λθεν ἡ ὥρα· ἰδοὺ παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας
τῶν ἁμαρτωλῶν· ἐγείρεσθε· ἄγωμεν· ἰδοὺ ὁ παραδιδούς με ἤ-
γγικεν. καὶ εὐθέως ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, παραγίνεται Ἰούδας
Εἷς ὢν τῶν δώδεκα· καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς· μετὰ μαχαι-
ρῶν καὶ ξύλων· παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων
ρπβ Καὶ τῶν πρεσβυτέρων. δεδώκει δὲ ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν σύσση-
μον αὐτοῖς λέγων· ὃν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτόν.
Καὶ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς. καὶ ἐλθὼν εὐθέως· προσελθὼν αὐτῷ,
λέγει αὐτῷ· ῥαββὶ ῥαββί. καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. οἱ δὲ ἐπέ-
ρπγ βαλον ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν. καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.
Εἷς δέ τις τῶν παρεστηκότων· σπασάμενος τὴν μάχαιραν· ἔπαισε
τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως· καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον.
ρπδ Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε μετὰ μα-
χαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με· καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς
ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων· καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. ἀλλ' ἵνα
ρπε Πληρωθῶσιν αἱ γραφαί. καὶ ἀφέντες αὐτὸν πάντες ἔφυγον.
ρπς Καὶ εἷς τις νεανίσκος ἠκολούθει αὐτῷ· περιβεβλημένος σιν-
δόνα ἐπὶ γυμνοῦ. καὶ κρατοῦσιν αὐτὸν οἱ νεανίσκοι. ὁ δὲ κατα-
λιπὼν τὴν σινδόνα, γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν. καὶ ἀπήγαγ-
ρπζ Τον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα· καὶ συνέρχονται αὐτῷ πάντες οἱ ἀρ-
χιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι, καὶ οἱ γραμματεῖς. καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μ-
ρπη Ηακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ· ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως·
Καὶ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν· καὶ θερμαινόμενος πρὸς
τὸ φῶς. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον· ἐζήτουν κατὰ τ-
ρπθ Τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν εἰς τὸ θανατῶσαι αὐτόν, καὶ οὐχ εὕρισκον. πο-
λλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ· καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν.
ρϙ Καί τινες ἀναστάντες ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ λέγοντες· ὅτι
ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτοῦ λέγοντος· ὅτι ἐγὼ καταλύσω τὸν να-
ὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον· καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν· ἄλλον ἀχει-
ροποίητον οἰκοδομήσω. καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἦν ἡ μαρτυρία
αὐτῶν. καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς μέσον· ἐπηρώτησε τὸν ἰν

λέγων· οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν, τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν;
ὁ δὲ ἐσιώπα καὶ οὐδὲν ἀπεκρίνατο. πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπη-
ρώτα αὐτὸν καὶ λέγει αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ χς ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ;
ὁ δὲ ἰς εἶπεν· ἐγώ εἰμι. καὶ ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνου ἐκ δεξιῶν κα-
θήμενον τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν
τοῦ οὐνοῦ. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς διαρρήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ,
λέγει· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; ἠκούσατε τῆς βλασ-
φημίας· τί ὑμῖν φαίνεται; οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν
εἶναι ἔνοχον θανάτου. καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν αὐτῷ.
καὶ περικαλύπτειν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ κολαφίζειν αὐτόν·
καὶ λέγειν αὐτῷ· προφήτευσον ἡμῖν. καὶ οἱ ὑπηρέται ῥαπίσμα-
σιν αὐτὸν ἔβαλλον. καὶ ὄντος τοῦ πέτρου ἐν τῇ αὐλῇ κάτω·
ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως. καὶ ἰδοῦσα τὸν
πέτρον θερμαινόμενον, ἐμβλέψασα αὐτῷ λέγει· καὶ σὺ μετὰ ἰυ
τοῦ ναζαρηνοῦ ἦσθα. ὁ δὲ ἠρνήσατο λέγων· οὐκ οἶδα οὔτε ἐ-
πίσταμαι τί σὺ λέγεις. καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον· καὶ
ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. καὶ ἡ παιδίσκη ἰδοῦσα αὐτὸν πάλιν· ἤρ-
ξατο λέγειν τοῖς παρεστῶσιν· ὅτι οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστιν. ὁ δὲ
πάλιν ἠρνεῖτο. καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν· οἱ παρεστῶτες ἔλεγον
τῷ πέτρῳ· ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ γαλιλαῖος εἶ· καὶ
ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει. ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύ-
ναι· ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνον τοῦτον ὃν λέγετε· καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέ-
κτωρ ἐφώνησεν. καὶ ἐμνήσθη ὁ πέτρος τοῦ ῥήματος οὗ
εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰς· ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δίς, ἀπαρνήσῃ με
τρίς· καὶ ἐπιβαλὼν ἔκλαιεν. καὶ εὐθέως ἐπὶ τὸ πρωΐ·
συμβούλιον ποιήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς· μετὰ τῶν πρεσβυτέρων
καὶ γραμματέων καὶ ὅλον τὸ συνέδριον. δήσαντες τὸν ἰν
ἀπήνεγκαν καὶ παρέδωκαν τῷ πιλάτῳ. καὶ ἐπηρώτη-
σεν αὐτὸν ὁ πιλάτος· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων; ὁ
δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ· σὺ λέγεις. καὶ κατηγόρουν
αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλά. ὁ δὲ πιλάτος πάλιν ἐπη-

ἐπηρώτησεν αὐτὸν λέγων· οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; ἴδε πόσα
σοῦ καταμαρτυροῦσιν. ὁ δὲ ἰς̅ οὐκέτι οὐδὲν ἀπεκρίθη· ὥστε
θαυμάζειν τὸν πιλᾶτον. κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυεν
αὐτοῖς ἕνα δέσμιον· ὅνπερ ᾐτοῦντο. ἦν δὲ ὁ λεγόμενος
βαραββᾶς μετὰ τῶν συστασιαστῶν δεδεμένος· οἵτινες ἐν
τῇ στάσει φόνον πεποιήκεισαν. καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος ἤρξα-
το αἰτεῖσθαι καθὼς ἀεὶ ἐποίει αὐτοῖς. ὁ δὲ πιλᾶτος ἀπεκρίθη
αὐτοῖς λέγων· θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν ἰουδαίων;
ἐγίνωσκε γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ ἀρχ-
ιερεῖς. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον ἵνα μᾶλλον τὸν
βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς. ὁ δὲ πιλᾶτος ἀποκριθεὶς πάλιν
εἶπεν αὐτοῖς· τί οὖν θέλετε ποιήσω ὃν λέγετε βασιλέα τῶν ἰουδαίων;
οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν· σταύρωσον αὐτόν. ὁ δὲ πιλᾶτος ἔλεγεν
αὐτοῖς· τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; οἱ δὲ περισσοτέρως ἔκραξαν· σταύ-
ρωσον αὐτόν. ὁ δὲ πιλᾶτος βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν
ποιῆσαι ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν βαραββᾶν· καὶ παρέδωκε τὸν ἰν̅
φραγελλώσας ἵνα σταυρωθῇ.
Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὅ ἐστι πραιτώ-
ριον· καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν· καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν
πορφύραν· καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον
στέφανον· καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν· χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων. καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ· καὶ ἐνέπτυ-
ον αὐτῷ· καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ.
Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν· καὶ ἐνέ-
δυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια· καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώ-
σωσιν αὐτόν. καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα σίμωνα κυρηναῖον
ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα ἀλεξάνδρου καὶ ῥούφου, ἵνα ἄρῃ
τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ γολγοθᾶν τόπον
ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον κρανίου τόπος. καὶ ἐδίδουν αὐτῷ
πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὁ δὲ οὐκ ἔλαβεν. καὶ σταυρώσαντες
αὐτὸν διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ'
αὐτὰ τίς τί ἄρῃ. ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.
Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· ὁ βασιλεὺς
τῶν ἰουδαίων. καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο λῃστάς.

ἕνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἕνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. καὶ ἐπληρώθη
ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. καὶ οἱ παρα-
πορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν· κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν
καὶ λέγοντες· οὐά· ὁ καταλύων τὸν ναὸν· καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις
οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν· καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ὁμοί-
ως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς· ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέ-
ων ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι; ὁ χριστὸς ὁ βασιλεὺς
τοῦ ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ· ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσω-
μεν αὐτῷ. Καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ, ὠνείδιζον αὐτόν.
Γενομένης δὲ ὥρας ἕκτης, σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως
ὥρας ἐνάτης. καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἐβόησεν ὁ ἰησοῦς φωνῇ
μεγάλῃ λέγων· ἐλωῒ· ἐλωῒ· λιμά· σαβαχθανί· ὅ ἐστιν μεθερμηνευό-
μενον· ὁ θεός ὁ θεός μου· εἰς τί με ἐγκατέλιπες. καί τινες τῶν παρε-
στηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον· ὅτι ἰδοὺ ἠλίαν φωνεῖ. δραμὼν
δὲ εἷς· καὶ γεμίσας σπόγγον ὄξους· περιθεὶς τε καλάμῳ· ἐπότιζεν
αὐτὸν λέγων· ἄφετε ἴδωμεν· εἰ ἔρχεται ἠλίας καθελεῖν αὐτόν. ὁ δὲ
ἰησοῦς ἀφεὶς φωνὴν μεγάλην ἐξέπνευσεν. καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ
ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο· ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω. ἰδὼν δὲ ὁ κεν-
τυρίων· ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ· ὅτι οὕτως κράξας ἐξέ-
πνευσεν, εἶπεν· ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος, υἱὸς θεοῦ ἦν. ἦσαν δὲ
καὶ γυναῖκες, ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι· ἐν αἷς ἦν καὶ μαρία ἡ τοῦ
ἰακώβου τοῦ μικροῦ· καὶ ἰωσῆ μήτηρ· καὶ σαλώμη. αἳ καὶ ὅτε ἦν ἐν
τῇ γαλιλαίᾳ, ἠκολούθουν αὐτῷ· καὶ διηκόνουν αὐτῷ· καὶ ἄλ-
λαι πολλαί· αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς ἱεροσόλυμα.
Καὶ ἤδη ὀψίας γενομένης· ἐπεὶ ἦν παρασκευή· ὅ ἐστι προσάββατον·
ἐλθὼν ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ ἀριμαθαίας· εὐσχήμων βουλευτής· ὃς καὶ
αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ· τολμήσας
εἰσῆλθε πρὸς πιλᾶτον· καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ ἰησοῦ. ὁ δὲ πι-
λᾶτος ἐθαύμασεν, εἰ ἤδη τέθνηκε. καὶ προσκαλεσάμενος τὸν
κεντυρίωνα· ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε. καὶ γνοὺς
ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ ἰωσήφ.
Καὶ ἀγοράσας σινδόνα· καὶ καθελὼν αὐτὸν, ἐνείλησε τῇ σινδόνι·

καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ· ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ
πέτρας. Καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. ἡ
δὲ μαρία ἡ μαγδαληνὴ καὶ μαρία ἰωσῆ, ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.
Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου· μαρία ἡ μαγδαληνὴ καὶ μαρία
ἡ ἰακώβου· καὶ σαλώμη, ἠγόρασαν ἀρώματα· ἵνα ἐλθοῦσαι ἀ-
λείψωσιν αὐτόν. Καὶ λίαν πρωῒ· τῆς μιᾶς τῶν σαββάτων·
ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. καὶ ἔλεγον
πρὸς ἑαυτάς. τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον, ἐκ τῆς θύρας τοῦ
μνημείου. καὶ ἀναβλέψασαι, θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ
λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον· εἶδον
νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς· περιβεβλημένον στολὴν
λευκὴν καὶ ἐξεθαμβήθησαν. ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκθαμβεῖσθε.
Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον; ἠγέρθη· οὐκ ἔστιν
ὧδε. ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. ἀλλ' ὑπάγετε· εἴπατε
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· καὶ τῷ πέτρῳ. ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν
γαλιλαίαν. ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε καθὼς εἶπεν ὑμῖν. καὶ ἐξελθοῦσαι ἔ-
φυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις. καὶ οὐδε-
νὶ οὐδὲν εἶπον. ἐφοβοῦντο γάρ.
Ἀναστὰς δὲ πρωῒ πρώτῃ σαββάτου· ἐφάνη πρῶτον μαρί-
ᾳ τῇ μαγδαληνῇ. ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. ἐκείνη π-
ορευθεῖσα· ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις· πενθοῦσι καὶ
κλαίουσιν· κἀκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῇ· καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠ-
πίστησαν. μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐ-
φανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. κἀκεῖνοι
ἀπελθόντες, ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν.
ὕστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἕνδεκα· ἐφανερώθη· καὶ ὠ-
νείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν. ὅτι τοῖς θεασα-
μένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα· κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον
πάσῃ τῇ κτίσει. ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς, σωθήσεται. κατα-
κριθήσεται. σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασι, ταῦτα παρακο-
λουθήσει. ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις

ὁ δ(ὲ) ἀπι(στήσας)

λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι
πίωσιν· οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψῃ· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθή
σουσι· καὶ καλῶς ἕξουσιν. ὁ μὲν οὖν κ̅ς μετὰ τὸ λαλῆ
σαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἐκάθισεν ἐκ δε
ξιῶν τοῦ θ̅υ· ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες, ἐκήρυξαν πανταχοῦ· τοῦ κ̅υ συνεργοῦντος· καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ
τῶν ἐπακολουθούντων σημείων, ἀμήν:–

τὸ κατὰ Μάρκον εὐαγγέλιον· ἐδηγορεύθη ὑπὸ Πέτρου τοῦ
ἀποστόλου ἐν Ῥώμῃ· μετὰ χρόνους δέκα τῆς χ̅υ ἀναλή
ψεως. στίχ(οι) [illegible]

ἡ παροῦσα βίβλος ὁμιλίαι τοῦ μακαρίου καθηγουμένου τῆς μονῆς [illegible]
τοῦ Σεβαστοῦ χρυσοστόμου μεγάλης τῆς ἐπονομαζομένης

ζήτει τὴν παροῦσαν [illegible] εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου:

ΙΣ ΧΣ ΝΙ ΚΑ

Ἀρχὴ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου

Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν
περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων· κα-
θὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ᾽ ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γε-
νόμενοι τοῦ λόγου, ἔδοξε κἀμοὶ παρηκολουθηκότι ἄνωθεν
πᾶσιν ἀκριβῶς καθεξῆς σοι γράψαι κράτιστε θεόφιλε ἵνα
ἐπιγνῷς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν.
Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς ἰουδαίας
ἱερεύς τις ὀνόματι ζαχαρίας ἐξ ἐφημερίας ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων ἀαρών· καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐλισάβετ·
ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· πορευόμενοι
ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασι τοῦ κυρίου ἄμεμπτοι· καὶ οὐ-
κ ἦν αὐτοῖς τέκνον· καθότι ἡ ἐλισάβετ ἦν στεῖρα· καὶ ἀμφότεροι προ-
βεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν· ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερα-
τεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ θεοῦ·
κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τοῦ θυμιᾶσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν
ναὸν τοῦ κυρίου· καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἦν τοῦ λαοῦ προσευχόμενον
ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος· ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίου ἑστὼς
ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος· καὶ ἐταράχθη ζαχαρί-
ας ἰδών· καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ᾽ αὐτόν· εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος·
μὴ φοβοῦ ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου·

ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι· καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰωάννην·
καὶ ἔσται χαρά σοι καὶ ἀγαλλίασις· καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ
χαρήσονται· ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ κυ· καὶ οἶνον καὶ σί-
κερα οὐ μὴ πίῃ· καὶ πνεύματος ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς
αὐτοῦ· καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν ἰσλ ἐπιστρέψει ἐπὶ κν τὸν θν αὐτῶν·
καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ· ἐν πνι καὶ δυνάμει ἠλιοῦ·
ἐπιστρέψαι καρδίας πρων ἐπὶ τέκνα· καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονή-
σει δικαίων· ἑτοιμάσαι κω λαὸν κατεσκευασμένον· καὶ εἶπε
ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο· ἐγὼ
γάρ εἰμι πρεσβύτης· καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡ-
μέραις αὐτῆς· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ· ἐγώ
εἰμι γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ θυ· καὶ ἀπεστάλην
λαλῆσαι πρὸς σέ· καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα· καὶ ἰδοὺ ἔ-
σῃ σιωπῶν· καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι ἄχρι ἧς ἡμέρας γέ-
νηται ταῦτα· ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου· οἵ-
τινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν· καὶ ἦν ὁ λαὸς
προσδοκῶν τὸν ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν
αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ· ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι
αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ ναῷ·
καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς· καὶ διέμεινε κωφός· καὶ ἐγέ-
νετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ· ἀπῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας· εἰς εὐαγγελισμόν
συνέλαβεν ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆ-
νας πέντε λέγουσα· ὅτι οὕτως μοι πεποίηκεν ὁ κς ἐν ἡμέ-
ραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις· τέλος
ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ· ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος γαβριὴλ ὑπὸ
τοῦ θυ εἰς πόλιν τῆς γαλιλαίας· ᾗ ὄνομα ναζαρέθ· πρὸς
παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρί· ᾧ ὄνομα ἰωσὴφ
ἐξ οἴκου δαδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου μαριάμ· καὶ εἰσελ-
θὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν εἶπε· χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ κς
μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν· ἡ δὲ ἰδοῦσα διε-

διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ διελογίζετο ποτα-
πὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος· καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· μὴ
φοβοῦ μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ· καὶ ἰδοὺ
συλλήψῃ ἐν γαστρί· καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ ἰν̅· οὗτος ἔσται μέγας· καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται· καὶ δώσει
αὐτῷ κ̅ς̅ ὁ θ̅ς̅ τὸν θρόνον δαβὶδ τοῦ πρὸς αὐτοῦ· καὶ βασιλεύ-
σει ἐπὶ τὸν οἶκον ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας· καὶ τῆς βασιλεί-
ας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος· εἶπεν δὲ μαριὰμ πρὸς τὸν ἄγγελον·
πῶς ἔσται τοῦτο ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω· καὶ ἀπο-
Κριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ· πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ
σέ· καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώ-
μενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς θ̅υ̅· καὶ ἰδοὺ ἐλισάβετ ἡ συγ-
Γενίς σου· καὶ αὐτὴ συνειληφυῖα υἱὸν ἐν γήρει αὐτῆς· καὶ οὗτος
μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρᾳ· ὅτι οὐκ ἀδυ-
νατήσει παρὰ τῷ θεῷ πᾶν ῥῆμα· εἶπεν δὲ μαριάμ· ἰδοὺ ἡ δού-
λη κυ̅· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου· καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς
ὁ ἄγγελος· τέλος· εὐαγγέλιον· ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις·
Ἀναστᾶσα δὲ μαριὰμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις· ἐπορεύθη εἰς τὴν
ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον ζαχαρίου καὶ ἠσπάσατο τὴν ἐλισάβετ· καὶ ἐγένετο
ὡς ἤκουσεν ἡ ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς μαρίας· ἐσκίρ-
τησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη πνεύματος ἁ-
γίου ἡ ἐλισάβετ· καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν· εὐ-
λογημένη σὺ ἐν γυναιξί· καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς
κοιλίας σου· καὶ πόθεν μοι τοῦτο· ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ κυ̅
μου πρός με· ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ
σου εἰς τὰ ὦτά μου· ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει
ἐν τῇ κοιλίᾳ μου· καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα· ὅτι ἔσται τε-
λείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ κυ̅· καὶ εἶπεν μα-
εἰς εἰσόδια τῆς θκ̅ου̅· τὸ αὐτὸ ζήτει εἰς ...

ριάμ· μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν κ(ύριο)ν· καὶ ἠγαλλίασε τὸ πν(εῦ)-
μά μου ἐπὶ τῷ θ(ε)ῷ τῷ σωτῆρί μου· ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν τα-
πείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακα-
ριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυ-
νατός· καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ
εἰς γενεὰς καὶ γενεὰς τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· ἐποίησε κρά-
τος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ
καρδίας αὐτῶν· καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων· καὶ ὕψωσε
ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν· καὶ πλουτοῦντας
ἐξαπέστειλε κενούς· ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ· μνησθῆναι
ἐλέους· καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν τῷ Ἀβραὰμ· καὶ τῷ σπέ-
ρματι αὐτοῦ ἕως τοῦ αἰῶνος· ἔμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν
ἀρχ(ὴ) αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς· καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς·
τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν· καὶ ἐγέννησεν
υἱόν· καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς· ὅτι ἐμε-
γάλυνε κ(ύριο)ς τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς· καὶ συνέχαιρον αὐτῇ· καὶ
ἐγένετο ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ· ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον·
καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν·
καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν· οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωά-
ννης· καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν· ὅτι οὐδείς ἐστιν ἐν τῇ συγγενείᾳ
σου ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ· ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ·
τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν· καὶ αἰτήσας πινακίδιον· ἔγρα-
ψε λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐθαύμασαν πάντες·
ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ· καὶ
ἐλάλει εὐλογῶν τὸν θ(εό)ν· καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος, τοὺς
περιοικοῦντας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰουδαίας·
διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀ-
κούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν λέγοντες· τί ἄρα τὸ παιδίον
τοῦτο ἔσται· καὶ χεὶρ κ(υρίο)υ ἦν μετ' αὐτοῦ· καὶ Ζαχαρίας ὁ π(ατ)ὴρ αὐτοῦ
ἐπλήσθη πν(εύματο)ς ἁγίου· καὶ προεφήτευσε λέγων· εὐλογητὸς κ(ύριο)ς
ὁ θ(εὸ)ς τοῦ Ἰσ(ρα)ήλ· ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν

τῇ παραμονῇ τῆς Χ(ριστο)ῦ γενν(ήσεως) τὸ προκ(είμενον) ... ἀπο...
τῷ λαῷ αὐτοῦ· ... καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν
τῷ οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος
τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ· σωτηρίαν ἐξ ἐχ-
θρῶν ἡμῶν· καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς·
ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν· καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγί-
ας αὐτοῦ· ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν· τοῦ
δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας,
λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἀρ(χὴ) τὸ προκ(είμενον)· καὶ σὺ παιδίον προ-
φήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κ(υρίο)υ, ἑτοι-
μάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ· τέλ(ος) τὸ προκ(είμενον)· τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λα-
ῷ αὐτοῦ· ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θ(εο)ῦ ἡ-
μῶν· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους· ἐπιφᾶναι
τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις· τοῦ κατευθῦναι
τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης· ἀρχ(ὴ) τὸ προκ(είμενον)· τὸ δὲ παιδίον
ηὔξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο πν(εύματ)ι· καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως
ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰ(σρα)ήλ. τέλ(ος) τὸ προκ(είμενον).
Ἐγένετο δέ. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθε δόγμα παρὰ
Καίσαρος Αὐγούστου· ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην·
αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο, ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας
Κυρηνίου· καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι ἕκαστ(ος)
εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν· ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐκ
πόλεως Ναζαρὲθ εἰς τὴν Ἰουδαίαν· εἰς πόλιν Δαυὶδ ἥτις καλεῖ-
ται Βηθλεέμ· διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυίδ· ἀ-
πογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικί· οὔ-
σῃ ἐγκύῳ. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ ἐπλήσθησαν αἱ
ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν· καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτό-
τοκον· καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτόν· καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ
φάτνῃ· διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι.
β Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες· καὶ φυ-
λάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν· καὶ ἰδοὺ
ἄγγελος Κ(υρίο)υ ἐπέστη αὐτοῖς· καὶ δόξα Κ(υρίο)υ περιέλαμψεν αὐτούς·
καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγ(γελος).

β̄ π(ερὶ) τῶν ἀγραυλούντων ποιμ(ένων):

μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην ἥ-
τις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ· ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ· ὅς ἐστι
χριστὸς κύριος ἐν πόλει Δαυΐδ. καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον. εὑρήσετε βρέ-
φος ἐσπαργανωμένον κείμενον ἐν φάτνῃ. Καὶ ἐξαίφνης
ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου· αἰνούντων
τὸν θεὸν καὶ λεγόντων· δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ· καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη·
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς
τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι· καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλή-
λους· διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ. καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦ-
το τὸ γεγονός. ὃ ὁ κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. καὶ ἦλθον σπεύσαντες.
Καὶ ἀνεῦρον τήν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσήφ· καὶ τὸ βρέφος
κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ· ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήμα-
τος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου. καὶ πάντες
οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποι-
μένων πρὸς αὐτούς. ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ῥή-
ματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. τέλος περὶ τὸ ...
Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν θεὸν ἐ-
πὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον· καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.
Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν τὸ παιδίον· καὶ ἐ-
κλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ
συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ. τέλος περὶ ...
Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῶν· κατὰ
τὸν νόμον Μωσέως. τέλος ὑπαπαντῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ...
Ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα, παραστῆσαι τῷ κυρίῳ. καθὼς
γέγραπται ἐν νόμῳ κυρίου· ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν· ἅγι-
ον τῷ κυρίῳ κληθήσεται. καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν κατὰ τὸ εἰρημένον
ἐν νόμῳ κυρίου· ζεῦγος τρυγόνων ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν. τέλος
Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος ἦν ἐν Ἱερουσαλὴμ ᾧ ὄνομα Συμεών· καὶ ὁ ἄν-
θρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβής, προσδεχόμενος παράκλη-
σιν τοῦ Ἰσραήλ. καὶ πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦν αὐτῷ κεχρη-
ματισμένον ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου. μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν

... Συμεών:-

ἢ ἴδῃ τὸν χριστὸν κυρίου· καὶ ἦλθεν ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ
εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον ἰησοῦν· τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ
εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸν
εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ· καὶ εὐλόγησε τὸν θεὸν καὶ εἶπεν· νῦν ἀπολύεις
τὸν δοῦλόν σου δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου· ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάν-
των τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν· καὶ δόξαν λα-
οῦ σου ἰσραήλ· καὶ ἦν ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λα-
λουμένοις περὶ αὐτοῦ· καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς συμεών· καὶ εἶπεν πρὸς
μαριὰμ τὴν μητέρα αὐτοῦ· ἰδοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν
πολλῶν ἐν τῷ ἰσραήλ· καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον· καὶ σοῦ δὲ
αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία, ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶ-
σιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. Καὶ ἦν ἄννα προφῆτις
Π θυγάτηρ φανουήλ. ἐκ φυλῆς ἀσήρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις
πολλαῖς· ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς·
Καὶ αὕτη χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων· ἣ οὐκ ἀφίστατο ἀ-
πὸ τοῦ ἱεροῦ· νηστείαις καὶ δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν·
Καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα ἀνθωμολογεῖτο τῷ κυρίῳ· καὶ ἐ-
λάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν ἰερουσαλήμ·
Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς
τὴν γαλιλαίαν εἰς τὴν πόλιν ἑαυτῶν ναζαρέθ· τέλος
Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι πληρούμενον σοφίας·
Καὶ χάρις θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό· καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ
Κατ' ἔτος εἰς ἰερουσαλὴμ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα· καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώ-
δεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑ-
ορτῆς· καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας· ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐ-
τούς· ὑπέμεινεν ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν ἰερουσαλήμ· καὶ οὐκ ἔγνω ἰωσὴφ καὶ ἡ
μήτηρ αὐτοῦ· νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι, ἦλθον ἡ-
μέρας ὁδόν· καὶ ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τοῖς γνω-
στοῖς· καὶ μὴ εὑρόντες αὐτόν, ὑπέστρεψαν εἰς ἰερουσαλὴμ ζητοῦντες αὐ-
τόν· καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ·

ε π ἄννης τῆς προφήτιδος·

ἐπ(ὶ) τ(ῷ) γενο(μένῳ) μεθ' ἡμέρας γ´ ... [illegible] ... εἰς τ(ὸ) ἱερ(ὸν) ... [illegible]

καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτ(ῶν)
καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς. ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούον(τες)
Δ αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ.
ε Καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν· καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπε·
τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ ὁ πατήρ σου κἀγὼ ὀδυνώμενοι
ἐζητοῦμέν σε. καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ᾔδειτε
ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶναί με; καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ
ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν καὶ ἦλθεν εἰς Να-
ζαρέθ, καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα
τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. καὶ Ἰ(ησοῦ)ς προέκοπτε σοφίᾳ
ϛ καὶ ἡλικίᾳ καὶ χάριτι παρὰ Θ(ε)ῷ καὶ ἀν(θρώπ)οις. τέ(λος) τῆς Κ(υριακῆς) περιτο(μῆς):
χ αφ´ Ἐν ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡ-
γεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχοῦν-
τος τῆς Γαλιλαίας Ἡρῴδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
τετραρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ
Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος, ἐπὶ ἀρχιερέων Ἄννα
καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θ(εο)ῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν Ζαχαρίου
υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον
ζ τοῦ Ἰορδάνου, κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρ-
τιῶν, ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος·
φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κ(υρίο)υ, εὐθείας
ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν
ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται, καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ
αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας. καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θ(εο)ῦ.
η Ἔλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ·
γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλού-
σης ὀργῆς; ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ
ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ. λέγω γὰρ
ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ Θ(εὸ)ς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ
Ἀβραάμ. ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται·
πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται. καὶ εἰς

ιε περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν Ἰω(άννην):

πῦρ βάλλεται. καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ ὄχλοι λέγοντες·
τί οὖν ποιήσομεν; ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς· ὁ ἔχων δύο χιτῶ-
νας, μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ ἔχων βρώματα, ὁμοίως
ποιείτω. ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι. καὶ εἶπον πρὸς αὐτ(όν)·
διδάσκαλε, τί ποιήσομεν; ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· μηδὲν πλέον π(αρὰ)
τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε. ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρα-
τευόμενοι λέγοντες· καὶ ἡμεῖς τί ποιήσομεν; καὶ εἶπε πρὸς αὐτ(ούς)·
μηδένα διασείσητε μηδὲ συκοφαντήσητε, καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις
ὑμῶν. προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ, καὶ διαλογιζομένων πάν-
των ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ
Χ(ριστό)ς· ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης ἅπασι λέγων· ἐγὼ μὲν
ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκα-
νὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτί-
σει ἐν πν(εύματ)ι ἁγίῳ καὶ πυρί· οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακα-
θαριεῖ τὴν ἅλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐ-
τοῦ· τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ. πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα
παρακαλῶν εὐηγγελίζετο τὸν λαόν. ὁ δὲ Ἡρῴδης ὁ τετράρχης,
ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ περὶ Ἡρῳδιάδος τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ
περὶ πάντων ὧν ἐποίησε πονηρῶν ὁ Ἡρῴδης, προσέθηκε καὶ
τοῦτο ἐπὶ πᾶσι, καὶ κατέκλεισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.
ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν λαόν, καὶ Ἰ(ησο)ῦ βαπτισθέντος
καὶ προσευχομένου, ἀνεῳχθῆναι τὸν οὐρανόν, καὶ καταβῆναι τὸ πν(εῦμ)α
τὸ ἅγιον σωματικῷ εἴδει ὡσεὶ περιστερὰν ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴν ἐ-
ξ οὐρανοῦ γενέσθαι λέγουσαν· σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ ηὐδόκησα.
Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος, ὢν, ὡς ἐνομί-
ζετο, υἱὸς Ἰωσήφ, τοῦ Ἠλί, τοῦ Ματθάτ, τοῦ Λευΐ, τοῦ Μελχί,
τοῦ Ἰαννά, τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Ματταθίου, τοῦ Ἀμώς, τοῦ Ναούμ, τοῦ
Ἐσλί, τοῦ Ναγγαί, τοῦ Μαάθ, τοῦ Ματταθίου, τοῦ Σεμεΐ, τοῦ Ἰω-
σήφ, τοῦ Ἰούδα, τοῦ Ἰωαννᾶ, τοῦ Ῥησά, τοῦ Ζοροβάβελ,
τοῦ Σαλαθιήλ, τοῦ Νηρί, τοῦ Μελχί, τοῦ Ἀδδί, τοῦ Κωσάμ, τοῦ
Ἐλμωδάμ, τοῦ Ἤρ, τοῦ Ἰωσή, τοῦ Ἐλιέζερ, τοῦ Ἰωρείμ, τοῦ Ματ-
θάτ, τοῦ Λευΐ, τοῦ Συμεών, τοῦ Ἰούδα, τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Ἰω-
νάν, τοῦ Ἐλιακείμ, τοῦ Μελεᾶ, τοῦ Μαϊνάν, τοῦ Ματταθά,
τοῦ Ναθάν, τοῦ Δαβίδ, τοῦ Ἰεσσαί, τοῦ Ὠβήδ, τοῦ Βοόζ, τοῦ

ξ΄ π(ερὶ) τοῦ πειρασμοῦ τοῦ ἰ(ησο)ῦ·

σαλμῶν· τοῦ ναασσών· τοῦ ἀμιναδάβ· τοῦ ἀράμ· τοῦ ἰω
ράμ· τοῦ ἐσρώμ· τοῦ φαρές· τοῦ ἰούδα· τοῦ ἰακώβ· τοῦ
ἰσαάκ· τοῦ ἀβραάμ· τοῦ θάρρα· τοῦ ναχώρ· τοῦ σερούχ·
τοῦ ῥαγαῦ· τοῦ φαλέκ· τοῦ ἐβέρ· τοῦ σαλά· τοῦ καϊνάμ· τοῦ ἀρ
φαξάδ· τοῦ σήμ· τοῦ νῶε· τοῦ λάμεχ· τοῦ μαθουσάλα· τοῦ ἐνώχ·
τοῦ ἰάρεδ· τοῦ μαλελεήλ· τοῦ καϊνάμ· τοῦ ἐνώς· τοῦ σήθ· τοῦ ἀδάμ·
ιε τοῦ θ(εο)ῦ· ἰ(ησοῦ)ς δὲ πν(εύματο)ς ἁγίου πλήρης· ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ ἰορδάνου·
ζ καὶ ἤγετο ἐν τῷ πν(εύματ)ι εἰς τὴν ἔρημον· ἡμέρας τεσσαράκοντα· πειραζό
ιϛ μενος ὑπὸ τοῦ σατανᾶ· καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις·
Καὶ συντελεσθεισῶν αὐτῶν ὕστερον ἐπείνασε· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος·
εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θ(εο)ῦ· εἰπὲ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος· καὶ ἀπεκρίθη
ἰ(ησοῦ)ς πρὸς αὐτὸν λέγων· γέγραπται· ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄν(θρωπ)ος·
ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι θ(εο)ῦ· καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος
ὑψηλὸν, ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ
χρόνου· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην
ἅπασαν καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν· ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται· καὶ ᾧ ἐὰν θέλω·
δίδωμι αὐτήν· σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιον ἐμοῦ· ἔσται σοι
πάντα· καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ εἶπεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ὕπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ·
γέγραπται· προσκυνήσεις κ(ύριο)ν τὸν θ(εό)ν σου· καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις·
Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς ἰ(ερουσα)λὴμ· καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ·
Καὶ εἶπεν αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θ(εο)ῦ· βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω·
γέγραπται γάρ· ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ δια
φυλάξαι σε· καὶ ὅτι ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε· μήποτε προσκόψῃς πρὸς
λίθον τὸν πόδα σου· καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ὅτι εἴρηται·
οὐκ ἐκπειράσεις κ(ύριο)ν τὸν θ(εό)ν σου· καὶ συντελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ δι
ιζ άβολος· ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ· καὶ ὑπέστρεψεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς ἐν
τῇ δυνάμει τοῦ πν(εύματο)ς εἰς τὴν γαλιλαίαν· καὶ φήμη ἐξῆλθε καθ' ὅλης
τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγω
ιη γαῖς αὐτῶν· δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων· τέλ(ος) σ(αββάτῳ) δ΄ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς
αρχ(ή) Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ναζαρὲθ οὗ ἦν τεθραμμένος· καὶ εἰσῆλθε κατὰ τὸ εἰω
θὸς αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων εἰς τὴν συναγωγήν· καὶ
ἀνέστη ἀναγνῶναι· καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον ἡσαΐου τοῦ προφήτου·

τῇ κ΄· ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις·

καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον· εὗρε τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον·
πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ· οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς,
ἀπέσταλκέ με· ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν·
κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν· καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν· ἀποστεῖ-
λαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει· κηρύξαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτόν· καὶ
ιθ πτύξας τὸ βιβλίον· ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ ἐκάθισεν· καὶ πάντων
ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ· ἤρξατο
δὲ λέγειν πρὸς αὐτούς· ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν
κ τοῖς ὠσὶν ὑμῶν· Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ· τῇ προ(...)
Καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος· τοῖς ἐκπορευομένοις
ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἰωσήφ;
κ. Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύ-
την ἰατρέ· θεράπευσον σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ
κα καπερναοὺμ, ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου· εἶπε δέ·
ἀμὴν ὑμῖν λέγω· ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πα-
κβ τρίδι αὐτοῦ· ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν· ὅτι πολλαὶ χῆραι ἦ-
σαν· ἐν ταῖς ἡμέραις ἠλίου ἐν τῷ ἰσραήλ· ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐ-
πὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ· ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν· καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη ἠλίας, εἰ μὴ εἰς
σάρεφθα τῆς σιδῶνος πρὸς γυναῖκα χήραν· καὶ πολλοὶ λεπροὶ
ἦσαν· ἐπὶ ἐλισσαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ ἰσραήλ· καὶ οὐδεὶς αὐτῶν
ἐκαθαρίσθη, εἰ μὴ νεεμὰν ὁ σύρος· καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυ-
μοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα· καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν
ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως ὀφρύος τοῦ ὄρους· ἐφ'
οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ᾠκοδόμητο· εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν· αὐ-
τὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο· τέλος· (...)

Καὶ κατῆλθεν εἰς καπερναοὺμ πόλιν τῆς γαλιλαίας· καὶ ἦν
διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς σάββασι· καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ
διδαχῇ αὐτοῦ· ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ· καὶ ἐν τῇ συνα-
γωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου· καὶ ἀνέ-
κραξε φωνῇ μεγάλῃ λέγων· ἔα· τί ἡμῖν καὶ σοί ἰησοῦ ναζαρηνέ·
ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς· οἶδά σε τίς εἶ· ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ· καὶ ἐπετί-

(...) τοῦ ἔχοντος πνεῦμα δαιμονίου·

μησεν αὐτῷ ὁ ἰσ̅ λέγων· φιμώθητι· καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ·
καὶ ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ μέσον, ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ
μηδὲν βλάψαν αὐτόν· καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας· καὶ συ
νελάλουν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες· τίς ὁ λόγος οὗτος· ὅτι
ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι
καὶ ἐξέρχονται· ἀναστὰς δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς, εἰσῆλθεν
εἰς τὴν οἰκίαν σίμωνος· πενθερὰ δὲ τοῦ σίμωνος ἦν συνεχομέ
νη πυρετῷ μεγάλῳ· καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς· καὶ ἐπιστὰς
ἐπάνω αὐτῆς· ἐπετίμησε τῷ πυρετῷ· καὶ ἀφῆκεν αὐτήν· παραχρῆ
μα δὲ ἀναστᾶσα, διηκόνει αὐτοῖς· δύνοντος δὲ τοῦ ἡλίου·
Π ἅπαντες ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦντας νόσοις ποικίλαις, ἤγαγον αὐτοὺς
πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἑνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν· τὰς χεῖρας ἐπιθείς, ἐθερά
πευσεν αὐτούς· ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν· κρά
Ζ ζοντα καὶ λέγοντα· ὅτι σὺ εἶ ὁ χσ̅ ὁ υἱὸς τοῦ θυ̅· καὶ ἐπιτιμῶν· οὐκ
εἴα αὐτὰ λαλεῖν· ὅτι ᾔδεισαν τὸν χν̅ αὐτὸν εἶναι· γενομένης
δὲ ἡμέρας· ἐξελθὼν, ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον· καὶ οἱ ὄχλοι
ἐπεζήτουν αὐτόν· καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ· καὶ κατεῖχον αὐτόν, τοῦ
μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν· ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· ὅτι καὶ ταῖς
ἑτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαί με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ θυ̅·
ὅτι εἰς τοῦτο ἀπέσταλμαι· Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς
Τ τῆς γαλιλαίας· ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ
τοῦ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ θυ̅· καὶ αὐτὸς ἦν
ἑστὼς παρὰ τὴν λίμνην γεννησαρέτ· καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἑστῶτα πα
ρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἁλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν, ἀπέπλυναν τὰ δί
κτυα· ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων· ὃ ἦν τοῦ σίμωνος, ἠρώτησεν
αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας, ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ
πλοίου τοὺς ὄχλους· ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν σί
Η μωνα· ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄ
γραν· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ σίμων, εἶπεν αὐτῷ· ἐπιστάτα· δι' ὅλης τῆς
νυκτὸς κοπιάσαντες, οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου· χα
λάσω τὸ δίκτυον· καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύ
ων πολύ· διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν· καὶ κατένευσαν τοῖς με
τόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ, τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι αὐτοῖς·

καὶ ἦλθον· καὶ ἔπλησαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα· ὥστε βυθίζεσθαι
αὐτά. ἰδὼν δὲ σίμων πέτρος· προσέπεσε τοῖς γόνασι τοῦ ἰυ
λέγων· ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι κε. θάμβος γὰρ πε
ριέσχεν αὐτόν· καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων
ᾗ συνέλαβον· ὁμοίως δὲ καὶ ἰάκωβον καὶ ἰωάννην· υἱοὺς ζεβε
δαίου· οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ σίμωνι· καὶ εἶπε πρὸς τὸν σίμωνα
ὁ ἰς· μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνους ἔσῃ ζωγρῶν. καὶ καταγαγόν
τες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα ἠκολούθησαν αὐτῷ.
Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ
πλήρης λέπρας· καὶ ἰδὼν τὸν ἰν· πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, ἐδεήθη
αὐτοῦ λέγων· κε· ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι. Καὶ ἐκτείνας
τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ εἰπών· θέλω καθαρίσθητι. καὶ εὐθέως
ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μη
δενὶ εἰπεῖν· ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ· καὶ προσέ
νεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου καθὼς προσέταξε μωσῆς· εἰς
μαρτύριον αὐτοῖς. Διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ·
καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν· καὶ θεραπεύεσθαι ὑπ' αὐτοῦ·
ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν. αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις·
Καὶ προσευχόμενος. Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμε
ρῶν καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων ὁ ἰς. καὶ ἦσαν καθήμενοι φαρι
σαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι· οἳ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης κώμης
τῆς γαλιλαίας· καὶ ἰουδαίας καὶ ἰλημ· καὶ δύναμις κυ ἦν εἰς τὸ
ἰᾶσθαι αὐτούς. Καὶ ἰδοὺ ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνον, ὃς
ἦν παραλελυμένος· καὶ ἐζήτουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν· καὶ θεῖναι ἐνώ
πιον αὐτοῦ· καὶ μὴ εὑρόντες ποίας εἰσενέγκωσιν αὐτὸν διὰ τὸν ὄχλον·
ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα· διὰ τῶν κεράμων· καθῆκαν αὐτὸν σὺν
τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ ἰυ. καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν
αὐτῶν, εἶπεν αὐτῷ· ἄνε· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου· καὶ ἤρξαν
το διαλογίζεσθαι οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι λέγοντες· τίς ἐ
στιν οὗτος· ὃς λαλεῖ βλασφημίας· τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας,
εἰ μὴ μόνος ὁ θς. ἐπιγνοὺς δὲ ὁ ἰς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν ἀ
ποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδί
αις ὑμῶν· τί ἐστιν εὐκοπώτερον· εἰπεῖν ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρ

τίαι σου· ἢ εἰπεῖν ἔγειραι καὶ περιπάτει· ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐ-
ξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας· εἶ-
πεν τῷ παραλελυμένῳ· σοὶ λέγω· ἔγειραι· καὶ ἄρας τὸ κλινί-
διόν σου, πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου· καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς
ἐνώπιον αὐτῶν ἄρας ἐφ' ὃ κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐ-
τοῦ δοξάζων τὸν θν̄· καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας· καὶ ἐδό-
ξαζον τὸν θν̄· καὶ ἐπλήσθησαν φόβου λέγοντες· ὅτι εἴδομεν πα-
ράδοξα σήμερον· Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθε· καὶ
ἐθεάσατο ὁ ις̄ τελώνην· ὀνόματι λευΐν· καθήμενον ἐπὶ τὸ τε-
λώνιον· καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι· καὶ καταλιπὼν ἅ-
παντα· ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ· Καὶ ἐποίησε δοχὴν
μεγάλην λευῒς αὐτῷ· ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν ὄχλος πολὺς
τελωνῶν καὶ ἄλλων· οἳ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι· καὶ ἐγόγγυζον
οἱ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐ-
τοῦ λέγοντες· διατί μετὰ τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε
καὶ πίνετε· Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ις̄ εἶπεν πρὸς αὐτούς· οὐ χρεί-
αν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἐλή-
λυθα καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν·
οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· διατί οἱ μαθηταὶ ἰωάννου νηστεύουσι
πυκνά· καὶ δεήσεις ποιοῦνται· ὁμοίως καὶ οἱ τῶν φαρισαίων·
οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσι καὶ πίνουσιν· ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς· μὴ
δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν
ἐστι ποιῆσαι νηστεύειν· ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι· καὶ ὅταν ἀ-
παρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις· ἔλεγε δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτούς· ὅτι οὐ-
δεὶς ἐπίβλημα ἱματίου καινοῦ ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον πα-
λαιόν· εἰ δὲ μήγε, καὶ τὸ καινὸν σχίζει· καὶ τῷ παλαιῷ οὐ
συμφωνεῖ τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ· καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς
ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ῥήξει ὁ νέος οἶνος τοὺς ἀσκούς·
καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται· καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ οἶνον
νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον· καὶ ἀμφότεροι συντηροῦνται·
καὶ οὐδεὶς πιὼν παλαιὸν, εὐθέως θέλει νέον· λέγει γάρ· ὁ πα-
λαιὸς χρηστότερός ἐστιν·

Ἐγένετο δὲ ἐν σαββάτῳ δευτεροπρώτῳ διαπορεύεσθαι αὐτὸν διὰ τῶν σπο-
ρίμων· καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχυας· καὶ ἤσθιον·
ψώχοντες ταῖς χερσί· τινὲς δὲ τῶν φαρισαίων εἶπον αὐτοῖς·
τί ποιεῖτε· ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν τοῖς σάββασι· καὶ ἀποκριθεὶς
πρὸς αὐτοὺς εἶπεν ὁ ἰς· οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε· ὃ ἐποίησε δαδ·
ὁπότε ἐπείνασεν· αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες· ὡς εἰσῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον τοῦ θῦ· καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔλαβε
καὶ ἔφαγε· καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ· οὓς οὐκ ἔξεστι φα-
γεῖν· εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅτι κύρι-
ός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου καὶ τοῦ σαββάτου· Ἐγένετο δὲ ἐ-
ν ἑτέρῳ σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ διδάσκ-
ειν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά· παρετήρουν
δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύ-
σει· ἵνα εὕρωσι κατηγορίαν αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ ᾔδει τοὺς δια-
λογισμοὺς αὐτῶν· καὶ εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ξηρὰν ἔχοντι τὴν
χεῖρα· ἔγειραι· καὶ στῆθι εἰς τὸ μέσον· ὁ δὲ ἀναστὰς ἔστη· εἶπεν
οὖν ὁ ἰς πρὸς αὐτούς· ἐπερωτήσω ὑμᾶς· τί ἔξεστι τοῖς σάββα-
σιν· ἀγαθοποιῆσαι· ἢ κακοποιῆσαι· ψυχὴν σῶσαι· ἢ ἀποκτεῖναι·
καὶ περιβλεψάμενος πάντας αὐτούς, εἶπεν αὐτῷ· ἔκτεινον
τὴν χεῖρά σου· ὁ δὲ ἐποίησε· καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑ-
γιὴς ὡς ἡ ἄλλη· αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν ἀνοίας· καὶ διελάλουν
πρὸς ἀλλήλους· τί ἂν ποιήσαιεν τῷ ἰυ· Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς
ἡμέραις ταύταις· ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι· καὶ ἦν δι-
ανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ θῦ· καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ-
μέρα, προσεφώνησε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· καὶ ἐκλεξάμε-
νος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα· οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασε· σίμω-
να· ὃν καὶ ὠνόμασε πέτρον· καὶ ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ· ἰάκωβον καὶ ἰωάννην· φίλιππον καὶ βαρθολομαῖον·
ματθαῖον καὶ θωμᾶν· ἰάκωβον τὸν τοῦ ἀλφαίου· καὶ σίμωνα
τὸν καλούμενον ζηλωτήν· ἰούδαν ἰακώβου· καὶ ἰούδαν ἰσ-
καριώτην· ὃς καὶ ἐγένετο προδότης· καὶ καταβὰς μετ' αὐτῶν·

ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ· καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ· καὶ πλῆθος
πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς ἰουδαίας· καὶ ἰλημ· καὶ τῆς παρα-
λίου τύρου καὶ σιδῶνος· οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ· καὶ ἰαθῆναι
ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν· καὶ οἱ ὀχλούμενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκα-
θάρτων· καὶ ἐθεραπεύοντο· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ·
ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἰᾶτο πάντας. Καὶ αὐτὸς ἐ-
πάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· μα-
κάριοι οἱ πτωχοί· ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θυ. μακά-
ριοι οἱ πεινῶντες νῦν· ὅτι χορτασθήσεσθε· μακάριοι οἱ κλαί-
οντες νῦν· ὅτι γελάσετε. μακάριοί ἐστε· ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς
οἱ ἄνθρωποι· καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσι· καὶ ἐκβάλωσι
τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν· ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ανου· χάρητε
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν
πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίουν τοῖς προφήταις
οἱ πατέρες αὐτῶν. πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις· ὅτι ἀπέχετε
τὴν παράκλησιν ὑμῶν. οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησμένοι· ὅτι πει-
νάσετε. οὐαὶ ὑμῖν οἱ γελῶντες νῦν· ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε.
Οὐαὶ ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσιν οἱ ἄνθρωποι· κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίουν
τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν. ἀλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκού-
ουσιν· ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν· καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦ-
σιν ὑμᾶς. εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς· προσεύχεσθε
ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς. τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σια-
γόνα πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην· καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντός σου τὸ ἱμά-
τιον· καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσῃς. παντὶ δὲ τῷ αἰτοῦντί σε δί-
δου· καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντος τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει. Καὶ κα-
θὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι· καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς
ὁμοίως. καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί·
καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. καὶ ἐὰν ἀγα-
θοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί· καὶ γὰρ
οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. καὶ ἐὰν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπί-
ζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί· καὶ γὰρ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρ-
τωλοῖς δανείζουσιν· ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα. πλὴν· ἀγαπᾶ-
τε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν· καὶ ἀγαθοποιεῖτε· καὶ δανείζετε μηδὲν

ἀπελπίζοντες. Καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολύς· καὶ ἔσεσθε
υἱοὶ ὑψίστου· ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηρούς·
γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν.
Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· μὴ καταδικάζετε, καὶ οὐ μὴ κατα-
δικασθῆτε· ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε· δίδοτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν·
μέτρον καλὸν, πεπιεσμένον καὶ σεσαλευμένον, καὶ ὑπερεκχυνό-
μενον δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ᾧ με-
τρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν. Εἶπε δὲ παραβολὴν αὐτοῖς·
Μήτι δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; οὐχὶ ἀμφότεροι εἰς βόθυν
πεσοῦνται; οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ· κα-
τηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. Τί δὲ βλέπεις
τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν
ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς; ἢ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ
ἀδελφῷ σου· ἀδελφέ, ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλ-
μῷ σου, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων; ὑπο-
κριτά, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε
διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελ-
φοῦ σου. Οὐ γάρ ἐστι δένδρον καλὸν ποιοῦν καρπὸν σαπρόν· οὐδὲ
δένδρον σαπρὸν, ποιοῦν καρπὸν καλόν. ἕκαστον γὰρ δένδρον ἐκ
τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκεται· οὐ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγουσι
σῦκα· οὐδὲ ἐκ βάτου τρυγῶσι σταφυλήν. Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ
τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ, προφέρει τὸ ἀγαθόν·
καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ,
προφέρει τὸ πονηρόν· ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας, λαλεῖ
τὸ στόμα αὐτοῦ. Τί δέ με καλεῖτε κύριε κύριε· καὶ οὐ ποιεῖτε ἃ λέγω;
πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρός με· καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτούς,
ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν ὅμοιος· ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦν-
τι οἰκίαν· ὃς ἔσκαψε· καὶ ἐβάθυνε· καὶ ἔθηκε θεμέλιον ἐπὶ τὴν
πέτραν· πλημμύρας δὲ γενομένης· προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς
τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἴσχυσε σαλεῦσαι αὐτήν· τεθεμελίω-
το γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. Ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας, ὅμοι-
ός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν, χωρὶς θεμελίου·
ᾗ προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς, καὶ εὐθέως ἔπεσε· καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα

τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα. Ἐπεὶ δὲ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ῥήματα
αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ· εἰσῆλθεν εἰς Καπερναούμ.
Ἑκατοντάρχου δέ τινος δοῦλος κακῶς ἔχων, ἤμελλε τελευτᾶν·
ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος. ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπέστειλε πρὸς
αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρωτῶν αὐτὸν ὅπως ἐλθὼν
διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ. οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν,
παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως λέγοντες· ὅτι ἄξιός ἐστιν ᾧ
παρέξῃ τοῦτο· ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν· καὶ τὴν συναγωγὴν αὐ-
τὸς ᾠκοδόμησεν ἡμῖν. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς. ἤδη δὲ αὐτοῦ
οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν ὁ
ἑκατόνταρχος φίλους, λέγων αὐτῷ· κύριε, μὴ σκύλλου· οὐ γάρ εἰμι
ἱκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλ' εἰπὲ λόγῳ,
καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου. καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασ-
σόμενος, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας. καὶ λέγω τούτῳ πορεύ-
θητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου,
ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν αὐτόν.
Καὶ στραφεὶς τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπεν· οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ
τοσαύτην πίστιν εὗρον. καὶ ὑποστρέψαντες οἱ πεμφθέντες εἰς
τὸν οἶκον, εὗρον τὸν ἀσθενοῦντα δοῦλον ὑγιαίνοντα.
Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἑξῆς, ἐπορεύετο εἰς πόλιν καλουμένην
Ναΐν· καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοί, καὶ ὄχλος
πολύς. ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ ἐξεκομίζε-
το τεθνηκὼς υἱὸς μονογενὴς τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ αὕτη χήρα. καὶ ὄχλος
τῆς πόλεως ἱκανὸς σὺν αὐτῇ. καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ κύριος, ἐσπλαγχνίσθη
ἐπ' αὐτῇ· καὶ εἶπεν αὐτῇ· μὴ κλαῖε. καὶ προσελθὼν, ἥψατο τῆς
σοροῦ· οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν. καὶ εἶπε· νεανίσκε, σοὶ λέγω,
ἐγέρθητι. καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν. καὶ ἔδω-
κεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. ἔλαβε δὲ φόβος ἅπαντας. καὶ ἐδόξαζον
τὸν θεὸν λέγοντες· ὅτι προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν. καὶ ὅτι
ἐπεσκέψατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος
ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ.
Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννῃ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων.
Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰω-

ἔπεμψε πρὸς τὸν ἰν̄ λέγων· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσ
δοκῶμεν· παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες, εἶπον· ἰω
άννης ὁ βαπτιστὴς, ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς σὲ, λέγων· σὺ εἶ ὁ ἐρχό
μενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν· ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ, ἐθεράπευ
σε πολλοὺς· ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων· καὶ πνευμάτων πονηρῶν·
καὶ τυφλοῖς πολλοῖς, ἐχαρίσατο τὸ βλέπειν· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
ἰσ̄, εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες, ἀπαγγείλατε ἰωάννῃ, ἃ εἴδε
τε καὶ ἠκούσατε· ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι· χωλοὶ περιπα
τοῦσι· λεπροὶ καθαρίζονται· κωφοὶ ἀκούουσι· νεκροὶ
ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν·
ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί· ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέ
λων ἰωάννου· ἤρξατο λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ ἰωάννου· τί ἐξελη
λύθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι· κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου
σαλευόμενον; ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν· ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς
ἱματίοις ἠμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυ
φῇ ὑπάρχοντες, ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν· ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε
ἰδεῖν· προφήτην; ναὶ λέγω ὑμῖν· καὶ περισσότερον προφήτου.
οὗτός ἐστι περὶ οὗ γέγραπται· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν
μου πρὸ προσώπου σου· ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσ
θέν σου· λέγω γὰρ ὑμῖν· μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν προφήτης
ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ οὐδείς ἐστιν· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βα
σιλείᾳ τοῦ θῦ, μείζων αὐτοῦ ἐστι· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ
οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸν θν̄· βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα ἰ
ωάννου· οἱ δὲ φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν βουλὴν τοῦ θῦ ἠθέ
τησαν εἰς ἑαυτοὺς, μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ· τίνι οὖν ὁμοι
ώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης· καὶ τίνι εἰσὶν ὅμοιοι· ὅ
μοιοί εἰσι παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις· καὶ προσφω
νοῦσιν ἀλλήλοις καὶ λέγουσιν· ηὐλήσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρ
χήσασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν· καὶ οὐκ ἐκλαύσατε· ἐλήλυθεν γὰρ
ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς μήτε ἄρτον ἐσθίων· μήτε οἶνον πίνων·
καὶ λέγετε· δαιμόνιον ἔχει· ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ἐσθίων
καὶ πίνων· καὶ λέγετε· ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης· φί
λος τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν· καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία·

ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς πάντων·
Ἠρώτα δέ τις αὐτὸν τῶν Φαρισαίων ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελ-
θὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου ἀνεκλίθη. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἐν τῇ
πόλει ἥτις ἦν ἁμαρτωλός· ἐπιγνοῦσα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰ-
κίᾳ τοῦ Φαρισαίου· κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου· καὶ στᾶσα
παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὀπίσω κλαίουσα· ἤρξατο βρέχειν τοὺς
πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι· καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐ-
τῆς ἐξέμασσε· καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ ἤλειφε
τῷ μύρῳ· ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν, εἶπεν
ἐν ἑαυτῷ λέγων· οὗτος εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς
καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἥτις ἅπτεται αὐτοῦ ὅτι ἁμαρτωλός ἐστι.
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων· ἔχω σοί τι εἰπεῖν·
ὁ δέ φησι· διδάσκαλε εἰπέ. δύο χρεωφειλέται ἦσαν δα-
νειστῇ τινι· ὁ εἷς ὤφειλε δηνάρια πεντακόσια· ὁ δὲ ἕτερος
πεντήκοντα. μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι· ἀμφοτέροις
ἐχαρίσατο· τίς οὖν αὐτῶν εἰπὲ πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει. ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπεν· ὑπολαμβάνω, ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον
ἐχαρίσατο· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὀρθῶς ἔκρινας. καὶ στραφεὶς πρὸς
τὴν γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη· βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖ-
κα· εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν· ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου οὐκ ἔ-
δωκας, αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς πόδας· καὶ ταῖς
θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε. φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας·
αὕτη δὲ ἀφ' ἧς εἰσῆλθον, οὐ διέλιπε καταφιλοῦσά μου τοὺς
πόδας· ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου οὐκ ἤλειψας, αὕτη δὲ μύρῳ
ἤλειψε τοὺς πόδας μου· οὗ χάριν λέγω σοι· ἀφέωνται αἱ
ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί· ὅτι ἠγάπησε πολύ· ᾧ δὲ ὀλίγον
ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ. εἶπε δὲ αὐτῇ· ἀφέωνταί σου αἱ ἁ-
μαρτίαι. Καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι, λέγειν ἐν ἑαυτοῖς·
τίς οὗτός ἐστιν· ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν. εἶπε δὲ πρὸς τὴν
γυναῖκα· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.
Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς· καὶ αὐτὸς διώδευε κατὰ πόλιν
καὶ κώμην, κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν
τοῦ θεοῦ· καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ· καὶ γυναῖκές τινες αἳ ἦ-
σαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν·

μαρία ἡ καλουμένη μαγδαληνή· ἀφ' ἧς δαιμόνια ἑπτὰ ἐξε-
ληλύθει· καὶ ἰωάννα γυνὴ χουζᾶ ἐπιτρόπου ἡρώδου· καὶ σου-
σάννα· καὶ ἕτεραι πολλαί· αἵτινες διηκόνουν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν
ὑπαρχόντων αὐταῖς. Συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ· καὶ τῶν
κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτόν· εἶπε διὰ παραβολῆς·
ἐξῆλθεν ὁ σπείρων· τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ
σπείρειν αὐτόν· ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν· καὶ κατεπατήθη·
καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν
ἐπὶ τὴν πέτραν· καὶ φυὲν ἐξηράνθη· διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα· καὶ
ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν· καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκαν-
θαι ἀπέπνιξαν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν·
καὶ φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα· ταῦτα
λέγων ἐφώνει· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω. Ἐπηρώ-
των δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη·
ὁ δὲ εἶπεν· ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ
θεοῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς· ἵνα βλέποντες μὴ βλέ-
πωσι· καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσι. Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή·
ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ· οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδόν εἰσιν οἱ ἀκού-
οντες· εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος· καὶ αἴρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρ-
δίας αὐτῶν· ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν· οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρ-
οι ὅταν ἀκούσωσι· μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον· καὶ οὗτοι ῥί-
ζαν οὐκ ἔχουσιν· οἳ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι· καὶ ἐν καιρῷ πει-
ρασμοῦ ἀφίστανται· τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν· οὗτοί εἰσιν
οἱ ἀκούσαντες· καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ
βίου πορευόμενοι συμπνίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσι· τὸ δὲ ἐν
τῇ καλῇ γῇ· οὗτοί εἰσιν· οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ·
ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσι· καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπο-
μονῇ· ταῦτα λέγων ἐφώνει· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.
Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅψας· καλύπτει αὐτὸν σκεύει· ἢ ὑποκάτω κλί-
νης τίθησιν· ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν· ἵνα οἱ εἰσπορευό-
μενοι βλέπωσι τὸ φῶς. οὐ γάρ ἐστι κρυπτόν· ὃ οὐ φανερὸν
γενήσεται· οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ οὐ γνωσθήσεται· καὶ εἰς φανερὸν
ἔλθῃ. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε. ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ δοθή-
σεται αὐτῷ· καὶ ὃς ἂν μὴ ἔχῃ· καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται

αὐτοῦ. Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελ-
φοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον.
Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ λεγόντων· ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου
ἑστήκασιν ἔξω, ἰδεῖν σε θέλοντες. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε
πρὸς αὐτούς· μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον
τοῦ θῦ ἀκούοντες καὶ ποιοῦντες αὐτόν. Καὶ ἐγένετο
ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἐνέβη εἰς τὸ πλοῖον καὶ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν
τῆς λίμνης· καὶ ἀνήχθησαν. πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσε.
Καὶ κατέβη λαῖλαψ ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην, καὶ συνεπλη-
ροῦντο καὶ ἐκινδύνευον. προσελθόντες δὲ διήγειραν αὐτὸν λέ-
γοντες· ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα. ὁ δὲ ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ
ἀνέμῳ καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος. καὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἐ-
γένετο γαλήνη. εἶπε δὲ αὐτοῖς· ποῦ ἐστιν ἡ πίστις ὑμῶν; φοβη-
θέντες δὲ ἐθαύμασαν, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· τίς ἄρα οὗ-
τός ἐστιν, ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι, καὶ ὑ-
πακούουσιν αὐτῷ. Καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδα-
ρηνῶν, ἥτις ἐστὶν ἀντιπέρα τῆς Γαλιλαίας. ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ
ἐπὶ τὴν γῆν, ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνήρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς
εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν· καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσ-
κετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ᾽ ἐν τοῖς μνήμασιν. ἰδὼν δὲ τὸν
Ἰν καὶ ἀνακράξας, προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε·
τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰῦ υἱὲ τοῦ θῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαί σου, μή με βασα-
νίσῃς. παρήγγελε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ
ἀνθρώπου. πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν· καὶ ἐδεσμεῖτο ἁ-
λύσεσι καὶ πέδαις φυλασσόμενος· καὶ διαρρήσσων τὰ δεσμὰ ἠ-
λαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. ἐπηρώτησε δὲ
αὐτὸν ὁ Ἰς λέγων· τί σοι ἐστὶν ὄνομα; ὁ δὲ εἶπε· λεγεών· ὅτι
δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν. καὶ παρεκάλει αὐτὸν ἵνα
μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοί-
ρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα
ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς.
ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοί-
ρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην.

καὶ αὐτοὶ ἐπνίγη. ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον ἔ-
φυγον. καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. ἐ-
ξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός. καὶ ἦλθον πρὸς τὸν ἰν̄. καὶ εὗρον κα-
θήμενον τὸν ἄνθρωπον ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει. ἱματισμέ-
νον καὶ σωφρονοῦντα. παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ἰῦ. καὶ ἐφοβήθησαν.
ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς. καὶ
ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν γαδα-
ρηνῶν. ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν. ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο.
αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, ὑπέστρεψεν. ἐδέετο δὲ αὐτοῦ
ἀνήρ. ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ. ἀπέλυ-
σε δὲ αὐτὸν ὁ ἰς̄ λέγων, ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ διηγοῦ,
ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ θς̄. καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων.
ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ ἰς̄. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑποστρέψαι τὸν
ἰν̄. ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος. ἦσαν γὰρ πάντες προσδοκῶντες
αὐτόν. καὶ ἰδοὺ ἦλθεν ἀνήρ ᾧ ὄνομα ἰάειρος. καὶ αὐτὸς ἄρχ-
ων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε. καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ἰῦ. παρε-
κάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ὅτι θυγάτηρ μονο-
γενὴς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα. καὶ αὐτὴ ἀπέθνησκεν. ἐν δὲ τῷ
ὑπάγειν αὐτόν, οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν. καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύ-
σει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα. ἥτις ἰατροῖς προσαναλώσα-
σα ὅλον τὸν βίον, οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι. προσελ-
θοῦσα ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ. καὶ παρα-
χρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς. καὶ εἶπεν ὁ ἰς̄. τίς ὁ
ἁψάμενός μου. ἀρνουμένων δὲ πάντων, εἶπεν ὁ πέτρος καὶ οἱ
μετ' αὐτοῦ. ἐπιστάτα. οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ ἀποθλίβουσι. καὶ λέ-
γεις τίς ὁ ἁψάμενός μου; ὁ δὲ ἰς̄ εἶπεν. ἥψατό μού τις. ἐγὼ γὰρ
ἔγνων δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ. ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔ-
λαθε, τρέμουσα ἦλθε. καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ. δι' ἣν αἰτίαν ἥ-
ψατο αὐτοῦ. ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ. καὶ ὡς
ἰάθη παραχρῆμα. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ. θάρσει θύγατερ. ἡ πίστις σου
σέσωκέ σε. πορεύου εἰς εἰρήνην. ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος. ἔρ-
χεταί τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέγων αὐτῷ. ὅτι τέθνηκεν
ἡ θυγάτηρ σου. μὴ σκύλλε τὸν διδάσκαλον. ὁ δὲ ἰς̄ ἀκούσας,

ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγων· μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε καὶ σωθή-
σεται· ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν· οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδένα·
εἰ μὴ πέτρον καὶ ἰωάννην καὶ ἰάκωβον· καὶ τὸν πατέρα τῆς παι-
δὸς καὶ τὴν μητέρα· ἔκλαιον δὲ πάντες· καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν· ὁ δὲ εἶ-
πεν· μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύδει· καὶ κατεγέλων αὐ-
τοῦ· εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν· αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας·
καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς· ἐφώνησε λέγων· ἡ παῖς ἐγείρου·
καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς· καὶ ἀνέστη παραχρῆμα· καὶ διέτα-
ξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν· καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὁ δὲ πα-
ρήγγειλεν αὐτοῖς· μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός·
Συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα· ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν
καὶ ἐξουσίαν· ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια· καὶ νόσους θεραπεύειν·
καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ· καὶ ἰᾶσθαι
τοὺς ἀσθενοῦντας· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· μηδὲν αἴρετε εἰς
τὴν ὁδόν· μήτε ῥάβδους· μήτε πήραν· μήτε ἄρτον· μήτε ἀργύ-
ριον· μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν· καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλ-
θητε· ἐκεῖ μένετε· καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε· καὶ ὅσοι ἐὰν μὴ δέ-
ξωνται ὑμᾶς· ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης· καὶ τὸν
κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε εἰς μαρτύριον
ἐπ' αὐτούς· ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας· εὐαγγε-
λιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ· Ἤκουσε δὲ ἡρώδης ὁ
τετράρχης τὰ γινόμενα ὑπ' αὐτοῦ πάντα· καὶ διηπόρει· διὰ τὸ λέ-
γεσθαι ὑπό τινων· ὅτι ἰωάννης ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν· ὑπό τινων
δὲ ὅτι ἠλίας ἐφάνη· ἄλλων δὲ ὅτι προφήτης εἷς τῶν ἀρχαίων
ἀνέστη· καὶ εἶπεν ὁ ἡρώδης· ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· τίς
δέ ἐστιν οὗτος· περὶ οὗ ἐγὼ ἀκούω τοιαῦτα· καὶ ἐζήτει ἰδεῖν αὐ-
τόν· Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίη-
σαν· καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ὑπεχώρησε κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον
πόλεως καλουμένης βηθσαϊδάν· οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες ἠκολού-
θησαν αὐτῷ· καὶ δεξάμενος αὐτοὺς ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασι-
λείας τοῦ θεοῦ· καὶ τοὺς χρείαν ἔχοντας θεραπείας ἰᾶτο· ἡ δὲ ἡ-
μέρα ἤρξατο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα εἶπον
αὐτῷ· ἀπόλυσον τὸν ὄχλον· ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κύκλῳ

κώμας καὶ τοὺς ἀγρούς, καταλύσωσι καὶ εὕρωσιν ἐπισιτισμόν·
ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν. εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· δότε
αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. οἱ δὲ εἶπον· οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ πέν
τε ἄρτοι, καὶ ἰχθύες δύο· εἰ μή τι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν
εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα. ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεν
τακισχίλιοι. εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· κατακλίνατε
αὐτοὺς κλισίας ἀνὰ πεντήκοντα. καὶ ἐποίησαν οὕτως· καὶ ἀνέκλι
ναν ἅπαντας. λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας,
ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ κατέκλασε· καὶ
ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς, παραθεῖναι τῷ ὄχλῳ. καὶ ἔφαγον καὶ ἐχορ
τάσθησαν πάντες· καὶ ἤρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων κό
φινοι δώδεκα. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμε
νον καταμόνας, συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς
λέγων· τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον·
Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ Ἠλίαν· ἄλλοι δέ, ὅτι προφήτης
τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. εἶπε δὲ αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε
εἶναι; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε· τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ. ὁ δὲ ἐπι
τιμήσας αὐτοῖς παρήγγειλε μηδενὶ εἰπεῖν τοῦτο· εἰπὼν ὅτι δεῖ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσ
βυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων· καὶ ἀποκτανθῆναι· καὶ
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι. ἔλεγε δὲ πρὸς πάντας·
εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν· καὶ ἀράτω
τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι. ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνε
κεν ἐμοῦ· οὗτος σώσει αὐτήν. τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος κερδήσας τὸν
κόσμον ὅλον, ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας ἢ ζημιωθείς. ὃς γὰρ ἂν ἐπαισ
χυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους, τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται
ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων.
λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς· εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστώτων· οἳ οὐ μὴ γεύσων
ται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους, ὡσεὶ ἡμέραι ὀκτώ.
καὶ παραλαβὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη εἰς τὸ
ὄρος προσεύξασθαι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτόν, τὸ

εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον· καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευ-
κὸς ἐξαστράπτων. καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ,
οἵτινες ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἠλίας· οἳ ὀφθέντες ἐν δόξῃ ἔλεγον τὴν
ἔξοδον αὐτοῦ, ἣν ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ. ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ
σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ· διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον
τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ τοὺς δύο ἄνδρας, τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ.
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Πέτρος
πρὸς τὸν Ἰησοῦν· ἐπιστάτα, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν
σκηνὰς τρεῖς· μίαν σοί· καὶ μίαν Μωσῇ· καὶ μίαν Ἠλίᾳ· μὴ εἰδὼς
ὃ λέγει. ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη, καὶ ἐπεσκία-
σεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ, ἐν τῷ ἐκείνους εἰσελθεῖν εἰς τὴν νε-
φέλην· καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· οὗτός ἐστιν
ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ ἀκούετε. καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν
φωνὴν· εὑρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος· καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν· καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλ(αν)
ϛθ ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· οὐδὲν ὧν ἑωράκασιν.
Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ· κατελθόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, συν-
ήντησεν αὐτῷ ὄχλος πολύς. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου,
ἀνεβόησε λέγων· διδάσκαλε, δέομαί σου, ἐπίβλεψαι ἐπὶ τὸν υἱόν
μου· ὅτι μονογενής ἐστί μοι. καὶ ἰδοὺ πνεῦμα λαμβάνει αὐτόν· καὶ
ἐξαίφνης κράζει· καὶ σπαράσσει αὐτὸν μετὰ ἀφροῦ· καὶ μόγις ἀ-
ποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ συντρῖβον αὐτόν. καὶ ἐδεήθην τῶν μαθητῶν
σου ἵνα ἐκβάλωσιν αὐτό· καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
Ἰησοῦς εἶπεν· ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη· ἕως πότε ἔσομαι
πρὸς ὑμᾶς καὶ ἀνέξομαι ὑμῶν· προσάγαγε τὸν υἱόν σου ὧδε.
ἔτι δὲ προσερχομένου αὐτοῦ, ἔρρηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον καὶ
συνεσπάραξεν· ἐπετίμησε δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ· καὶ
ἰάσατο τὸν παῖδα· καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ.
ρϛ ἀπάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίει ὁ Ἰησοῦς, εἶπε
πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν, τοὺς
λόγους τούτους· ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι εἰς χεῖ-
ρας ἀνθρώπων. οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἦν παρακεκαλυ-
μμένον ἀπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ αἴσθωνται αὐτό. καὶ ἐφοβοῦντο ἐ-
ρωτῆσαι αὐτὸν, περὶ τοῦ ῥήματος τούτου. Εἰσῆλθε δὲ

λγ περὶ τοῦ σεληνιαζομένου:

ρβ λβ Διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν. ὁ δὲ ἰς̄
ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν· ἐπιλαβόμενος
παιδίου, ἔστησεν αὐτὸ παρ' ἑαυτῷ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὃς ἐὰν
δέξηται τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται.
καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με· ὁ γὰρ μι-
κρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτος ἔσται μέγας.
ργ Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰω̄ εἶπεν· ἐπιστάτα, εἴδομέν τινα ἐπὶ
τῷ ὀνόματί σου δαιμόνια ἐκβάλλοντα. καὶ ἐκωλύσαμεν
αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν. καὶ εἶπε πρὸς αὐ-
τὸν ὁ ἰς̄· μὴ κωλύετε· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν.
ρδ Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως
αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστήριξε τοῦ πορεύεσθαι
εἰς ἰλ̄ημ· καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου ἑαυτοῦ.
καὶ πορευθέντες, εἰσῆλθον εἰς κώμην σαμαρειτῶν· ὥστε ἑτοι-
μάσαι αὐτῷ· καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν· ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἦν πορευόμενον εἰς ἰλ̄ημ· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἰάκωβος
καὶ ἰωάννης, εἶπον· κε̄ θέλεις εἴπωμεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ
τοῦ οὐνοῦ καὶ ἀναλῶσαι αὐτούς, ὡς καὶ ἠλίας ἐποίησε; στραφεὶς
δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς· καὶ εἶπεν· οὐκ οἴδατε οἵου πνς̄ ἐστὲ ὑμεῖς;
ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνου οὐκ ἦλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι.
καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην.
ρε Ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ, εἶπέ τις πρὸς
αὐτόν· ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἂν ἀπέρχῃ κε̄. καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ ὁ ἰς̄· αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι· καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐ-
ρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφα-
ρς λὴν κλίνῃ. Εἶπε δὲ πρὸς ἕτερον· ἀκολούθει μοι. ὁ δὲ εἶ-
πεν· κε̄ ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι πρῶτον, θάψαι τὸν πατέ-
ρα μου. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ἰς̄· ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν
νεκρούς· σὺ δὲ ἀπελθὼν, διάγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ.
Εἶπε δὲ καὶ ἕτερος· ἀκολουθήσω σοι κε̄· πρῶτον δὲ ἐπίτρε-
ψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου. εἶπε δὲ ὁ ἰς̄ πρὸς
αὐτόν· οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον, καὶ βλέ-
πων εἰς τὰ ὀπίσω, εὔθετός ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ.

ρζ Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ κ(ύριο)ς καὶ ἑτέρους ἑβδομήκοντα·
καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο πρὸ προσώπου αὐτοῦ· εἰς πᾶ-
σαν πόλιν καὶ τόπον· οὗ ἔμελλεν αὐτὸς ἔρχεσθαι. Ἔλεγεν οὖν
ρη πρὸς αὐτούς· ὁ μὲν θερισμὸς πολύς· οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθη-
τε οὖν τοῦ κ(υρίο)υ τοῦ θερισμοῦ ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θε-
ρθ ρισμὸν αὐτοῦ. ὑπάγετε· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρν(ας)
ἐν μέσῳ λύκων. μὴ βαστάζετε βαλάντιον· μὴ πήραν· μὴ
ρι ὑποδήματα· καὶ μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε. εἰς ἣν δ' ἂν
ρια οἰκίαν εἰσέρχησθε· πρῶτον λέγετε· εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ·
καὶ ἐὰν ᾖ ἐκεῖ υἱὸς εἰρήνης· ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν·
ριβ εἰ δὲ μήγε· ἐφ' ὑμᾶς ἐπανακάμψει. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μέ-
νετε ἐσθίοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης
ριγ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστι. μὴ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν·
Καὶ εἰς ἣν ἂν πόλιν εἰσέρχησθε καὶ δέχωνται ὑμᾶς ἐσθίετε τὰ παρα-
τιθέμενα ὑμῖν· καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς· καὶ λέγε-
τε αὐτοῖς· ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θ(εο)ῦ. εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν
ριδ εἰσέρχησθε καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς· ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτ(ῆς)
εἴπατε· καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως
ὑμῶν ἀπομασσόμεθα ὑμῖν· πλὴν τοῦτο γινώσκετε ὅτι ἤγγικεν
ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θ(εο)ῦ· λέγω ὑμῖν ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ριε ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἔσται ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. Οὐαί σοι Χοραζίν·
οὐαί σοι Βηθσαϊδά· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ
γενόμεναι ἐν ὑμῖν πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθήμεναι
μετενόησαν· πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει
ἢ ὑμῖν. καὶ σὺ Καπερναούμ· ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα· ἕως ᾅδου
ρις καταβιβασθήσῃ. ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει·
Καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με·
ριζ Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς λέγοντες· κ(ύρι)ε καὶ τὰ δαιμόνια
ὑποτάσσεται ἡμῖν, ἐν τῷ ὀνόματί σου. εἶπεν δὲ αὐτοῖς· ἐθεώρουν
σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα.
ριη Ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορ-
πίων· καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ
μὴ ἀδικήσῃ· πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑπ-

ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· ἐξομολο-
γοῦμαί σοι πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς· ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ
σοφῶν καὶ συνετῶν καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναὶ ὁ πατήρ·
ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου. καὶ στραφεὶς πρὸς
τοὺς μαθητὰς εἶπεν· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ οὐ-
δεὶς γινώσκει τίς ἐστιν ὁ υἱὸς εἰ μὴ ὁ πατήρ· καὶ τίς ἐστιν ὁ πατὴρ εἰ μὴ ὁ υἱὸς· καὶ
ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μ-
αθητὰς κατ' ἰδίαν, εἶπεν· μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ
βλέπετε. λέγω γὰρ ὑμῖν· ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέ-
λησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκού-
ετε καὶ οὐκ ἤκουσαν. Καὶ ἰδοὺ νομικός τις ἀνέστη ἐκπει-
ράζων αὐτὸν καὶ λέγων·
Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω· ὁ δὲ εἶπεν πρὸς
αὐτόν· ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις· ὁ δὲ ἀποκρι-
θεὶς εἶπεν· ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου· καὶ ἐξ ὅλης
τῆς ψυχῆς σου· καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς
σεαυτόν. εἶπεν δὲ αὐτῷ· ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ·
ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν, εἶπεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ τίς ἐστίν μου πλη-
σίον· ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἰε-
ρουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὼ· καὶ λῃσταῖς περιέπεσεν· οἳ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν
καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον· ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. κα-
τὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν
αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν· ὁμοίως δὲ καὶ λευίτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον
ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθεν. Σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων ἦλθε
κατ' αὐτὸν καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη· καὶ προσελθὼν κατέδησεν
τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον. ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν
ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον· καὶ ἐπεμελήθη
αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια, ἔδωκε
τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐπιμελήθητι αὐτοῦ· καὶ ὅ τι ἂν προσ-
δαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. τίς οὖν τού-
των τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς
λῃστάς· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ.

εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ ἰς̅· πορεύου καὶ σὺ ποίει ὁμοίως. ἐγένετο
ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτούς· καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν
εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ τις ὀνόματι μάρθα· ὑπεδέξατο αὐτὸν
εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ, καλουμένη μαριάμ· ἣ καὶ
παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ἰυ̅· ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ·
ἡ δὲ μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ
εἶπεν· κε̅· οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέ-
λιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται·
ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἰς̅· μάρθα μάρθα μεριμνᾷς καὶ
τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἑνὸς δέ ἐστι χρεία· μαριὰμ δὲ τὴν ἀγαθὴν
μερίδα ἐξελέξατο ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.
Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον· ὡς ἐ-
παύσατο, εἶπέ τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· κε̅· δίδα-
ξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ ἰωάννης ἐδίδαξε τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ. εἶπε δὲ αὐτοῖς· ὅταν προσεύχησθε, λέγετε·
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου· ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον· δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡ-
μέραν· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφί-
εμεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πει-
ρασμόν· ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Καὶ εἶπε πρὸς
αὐτούς· τίς ἐξ ὑμῶν ἕξει φίλον καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν
μεσονυκτίου καὶ εἴπῃ αὐτῷ· φίλε· χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρ-
τους· ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρός με· καὶ οὐκ ἔχω ὃ πα-
ραθήσω αὐτῷ· κἀκεῖνος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἴπῃ· μή μοι κό-
πους πάρεχε· ἤδη ἡ θύρα κέκλεισται· καὶ τὰ παιδία μου μετ'
ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν· οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι. λέγω
ὑμῖν· εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ φίλον· διά
γε τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ, ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρῄζει.
Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε·
κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει· καὶ
ὁ ζητῶν εὑρίσκει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. τίνα δὲ ὑμῶν
τὸν πατέρα αἰτήσει ὁ υἱὸς ἄρτον· μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ εἰ ἰχθὺν

μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν ἐπιδώσῃ αὐτῷ; ἢ καὶ ἐὰν αἰτήσῃ ᾠόν· μὴ
ἐπιδώσῃ αὐτῷ σκορπίον; εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες οἴδατε
δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν· πόσῳ μᾶλλον ὁ
πατὴρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ δώσει πνεῦμα ἅγιον· τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν. Καὶ ἦν ἐκβάλ-
λων δαιμόνιον· καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν· ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμο-
νίου ἐξελθόντος ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι·
τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· ἐν Βεελζεβοὺλ ἄρχοντι τῶν δαιμο-
νίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια· ἕτεροι δὲ πειράζοντες σημεῖον ἐζή-
τουν παρ' αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ· αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν
τὰ διανοήματα, εἶπεν αὐτοῖς· πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν δι-
αμερισθεῖσα ἐρημοῦται· καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει· εἰ δὲ καὶ
ὁ σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθη, πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐ-
τοῦ; ὅτι λέγετε· ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια.
εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν
ἐν τίνι ἐκβάλλουσι; διὰ τοῦτο κριταὶ ὑμῶν αὐτοὶ ἔσονται. εἰ
δὲ ἐν δακτύλῳ θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑ-
μᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυ-
λάττῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλήν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. ἐ-
πὰν δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτόν, τὴν πα-
νοπλίαν αὐτοῦ αἴρει ἐφ' ᾗ ἐπεποίθει· καὶ τὰ σκῦλα αὐτοῦ δια-
δίδωσιν. ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐ-
μοῦ σκορπίζει. ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ
ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν· καὶ μὴ
εὑρίσκον λέγει· ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον· καὶ ἐλθὸν
εὑρίσκει σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον. τότε πορεύεται· καὶ
παραλαμβάνει ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ· καὶ
εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκεί-
νου χείρονα τῶν πρώτων. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ
λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶ-
πεν αὐτῷ· μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε· καὶ μαστοὶ οὓς
ἐθήλασας. αὐτὸς δὲ εἶπε· μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούον-
τες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν. Τῶν δὲ ὄχλων
ἐπαθροιζομένων, ἤρξατο λέγειν· ἡ γενεὰ αὕτη πονηρά ἐστι·
σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ

σημεῖον ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. καθὼς γὰρ ἐγένετο ἰωνᾶς σημεῖον
τοῖς νινευΐταις, οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ. βα
σίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γε
νεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτούς· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς
ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν σολομῶνος· καὶ ἰδοὺ πλεῖον σολομῶνος
ὧδε. ἄνδρες νινευῗ ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς
ταύτης καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κή
ρυγμα ἰωνᾶ· καὶ ἰδοὺ πλεῖον ἰωνᾶ ὧδε. οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅ
ρλγ ψας, εἰς κρυπτὴν τίθησιν· οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον· ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυ
χνίαν· ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ φῶς βλέπωσιν. ὁ λύχνος τοῦ
σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός. ὅταν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ἦ
καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινόν ἐστιν· ἐπὰν δὲ πονηρὸς ἦ, καὶ τὸ σῶ
μά σου σκοτεινόν. σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστίν. εἰ
οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φωτεινὸν μὴ ἔχον τι μέρος σκοτεινόν, ἔσται
φωτεινὸν ὅλον· ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζῃ σε.
ρλε μβ Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι, ἠρώτα αὐτὸν φαρισαῖός τις, ὅπως ἀριστήσῃ
παρ' αὐτῷ. εἰσελθὼν δὲ, ἀνέπεσεν. ὁ δὲ φαρισαῖος ἰδὼν ἐ
θαύμασεν, ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου. εἶπε
δὲ ὁ κύριος πρὸς αὐτόν· νῦν ὑμεῖς οἱ φαρισαῖοι, τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτη
ρίου καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε. τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἁρ
παγῆς καὶ πονηρίας. ἄφρονες· οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν, καὶ τὸ
ἔσωθεν ἐποίησε; πλὴν τὰ ἐνόντα δότε ἐλεημοσύνην· καὶ
ρλϛ ἰδοὺ πάντα καθαρὰ ὑμῖν ἐστιν. ἀλλ' οὐαὶ ὑμῖν τοῖς φαρισαίοις
ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πήγανον καὶ πᾶν λάχανον·
καὶ παρέρχεσθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ. ταῦτα ἔδει
ποιῆσαι, κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι. οὐαὶ ὑμῖν τοῖς φαρισαίοις
ρλζ ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ
τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς. οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φα
ρλη ρισαῖοι ὑποκριταί· ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα· καὶ οἱ ἄν
θρωποι οἱ περιπατοῦντες ἐπάνω οὐκ οἴδασιν. ἀποκριθεὶς δέ τις
ρλθ τῶν νομικῶν λέγει αὐτῷ· διδάσκαλε ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις.
ὁ δὲ εἶπεν· καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαί· ὅτι φορτίζετε τοὺς
ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ ἑνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν
ρμ οὐ προσψαύετε τοῖς φορτίοις. οὐαὶ ὑμῖν· ὅτι οἰκοδο

μνημεῖα τῶν προφητῶν· οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς. ἄρα μαρτυρεῖτε καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν· ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτούς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε αὐτῶν τὰ μνημεῖα. διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ θεοῦ εἶπεν· ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσι καὶ ἐκδιώξουσιν· ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν, τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης· ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ, ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου· ναὶ λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς· ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθετε, καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε. λέγοντος δὲ αὐτοῦ ταῦτα πρὸς αὐτούς, ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέχειν καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν περὶ πλειόνων, ἐνεδρεύοντες αὐτόν, ζητοῦντες θηρεῦσαί τι ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου, ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ πρῶτον· προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων, ἥτις ἐστὶν ὑπόκρισις. οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται· καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται. ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἴπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται· καὶ ὃ πρὸς τὸ οὖς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις, κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων. λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου· μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτενόντων τὸ σῶμα· καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἐχόντων περισσότερόν τι ποιῆσαι. ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε. φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι ἐξουσίαν ἔχοντα ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναὶ λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε. οὐχὶ πέντε στρουθία πωλεῖται ἀσσαρίων δύο; καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠρίθμηνται. μὴ οὖν φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε. λέγω δὲ ὑμῖν·

πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ·

ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσεται ἐνώ-

καὶ [illegible] ἐρεῖ λόγον [illegible]
[illegible] τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ· [illegible]
[illegible] τοῦ ἁγίου ἀφεθήσεται αὐτῷ· [illegible]
[illegible] οὐκ ἀφεθήσεται· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] τὰς ἀποθήκας· καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ συνάξω ἐκεῖ [illegible]
[illegible] ψυχή· ἔχεις [illegible]
[illegible] φάγε πίε εὐφραίνου· [illegible]
[illegible]
[illegible] Τίνι ἔσται· οὕτως ὁ θη-
[illegible]
[illegible] πλουτῶν· [illegible]
[illegible]
ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

οὕτως ἀμφιέννυσι· πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι. καὶ ὑμεῖς
μὴ ζητεῖτε τί φάγητε ἢ τί πίητε· καὶ μὴ μετεωρίζεσθε. ταῦ-
τα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖ· ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ οἶ-
δεν ὅτι χρῄζετε τούτων· πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ·
καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.
μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποίμνιον· ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν
δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν. πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα
ὑμῶν· καὶ δότε ἐλεημοσύνην. ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλάντια
μὴ παλαιούμενα· θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ὅπου
κλέπτης οὐκ ἐγγίζει· οὐδὲ σὴς διαφθείρει. ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς
ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται. ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύ-
ες περιεζωσμέναι· καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι. καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀν-
θρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν· πότε ἀνα-
λύσῃ ἐκ τῶν γάμων· ἵνα ἐλθόντος καὶ κρούσαντος, εὐθέως ἀ-
νοίξωσιν αὐτῷ. μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι· οὓς ἐλθὼν ὁ κ(ύριο)ς
εὑρήσει γρηγοροῦντας. ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι περιζώσεται· καὶ ἀ-
νακλινεῖ αὐτούς, καὶ παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς. καὶ ἐὰν ἔλ-
θῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ· καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ καὶ εὕρῃ
οὕτως· μακάριοί εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι. τοῦτο δὲ γινώσκετε·
ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης· ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται· ἐγρηγό-
ρησεν ἄν· καὶ οὐκ ἂν ἀφῆκε διορυγῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ ὑμεῖς
οὖν γίνεσθε ἕτοιμοι· ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου ἔρχεται.
εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ πέτρος· κ(ύρι)ε· πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύ-
την λέγεις, ἢ καὶ πρὸς πάντας. εἶπε δὲ ὁ κ(ύριο)ς· τίς ἄρα ἐστὶν
ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος· ὃν καταστήσει ὁ κ(ύριο)ς ἐπὶ τῆς
θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον. μα-
κάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος· ὃν ἐλθὼν ὁ κ(ύριο)ς αὐτοῦ εὑρήσει ποιοῦν-
τα οὕτως. ἀληθῶς λέγω ὑμῖν· ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν
αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐ-
ν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· χρονίζει ὁ κ(ύριό)ς μου ἔρχεσθαι· καὶ ἄρξη-
ται τύπτειν τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας· ἐσθίειν τε καὶ πί-
νειν καὶ μεθύσκεσθαι· ἥξει ὁ κ(ύριο)ς τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέ-
ρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ· καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει· καὶ διχοτο-
μήσει αὐτόν· καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων θήσει.

Ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ καὶ μὴ
ἑτοιμάσας μηδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ, δαρήσε-
ται πολλάς· ὁ δὲ μὴ γνούς, ποιήσας δὲ ἄξια πληγῶν, δαρήσεται
ὀλίγας. παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολύ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ·
καὶ ᾧ παρέθεντο πολύ, περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν.
Πῦρ ἦλθον βαλεῖν εἰς τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθη. βάπτισ-
μα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνέχομαι ἕως οὗ τελεσθῇ. δοκεῖτε
ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ; οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἢ δια-
μερισμόν. ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν οἴκῳ ἑνὶ διαμε-
μερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσί, καὶ δύο ἐπὶ τρισί. διαμερισθήσεται πα-
τὴρ ἐφ' υἱῷ, καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί· μήτηρ ἐπὶ θυγατρί, καὶ θυγάτηρ ἐπὶ μητρί· πεν-
θερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς, καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς.
Ἔλεγε δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις· ὅταν ἴδητε τὴν νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἀ-
πὸ δυσμῶν, εὐθέως λέγετε ὄμβρος ἔρχεται, καὶ γίνεται οὕτως. καὶ
ὅταν νότον πνέοντα, λέγετε ὅτι καύσων ἔσται, καὶ γίνεται. ὑποκριταί,
τὸ πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς οἴδατε δοκιμάζειν· τὸν δὲ και-
ρὸν τοῦτον πῶς οὐ δοκιμάζετε; τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε
τὸ δίκαιον; ὡς γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ
ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ, μήποτε κατασύρῃ σε πρὸς
τὸν κριτήν, καὶ ὁ κριτής σε παραδῷ τῷ πράκτορι, καὶ ὁ πράκτωρ σε
βάλῃ εἰς φυλακήν. λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως οὗ καὶ τὸ
ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῷς. Παρῆσαν δέ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ
ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων ὧν τὸ αἷμα Πιλᾶτος ἔ-
μιξε μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλι-
λαίους ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν; οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἐὰν
μὴ μετανοῆτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολεῖσθε. ἢ ἐκεῖνοι οἱ δεκα-
οκτώ, ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωὰμ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς,
δοκεῖτε ὅτι οὗτοι ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας ἀνθρώπους τοὺς κατ-
οικοῦντας ἐν Ἰερουσαλήμ; οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε,
πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε. Ἔλεγε δὲ ταύτην τὴν παραβολήν·
Συκῆν εἶχέ τις ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυτευμένην, καὶ ἦλθε ζη-
τῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐχ εὗρεν. εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουρ-
γόν· ἰδοὺ τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ

καὶ οὐχ εὑρίσκω· ἔκκοψον αὐτήν· ἵνα τί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ· κύριε, ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος· ἕ-
ως ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν καὶ βάλω κόπρια· κἂν μὲν ποιήσῃ
καρπόν· εἰ δὲ μή γε· εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν.
Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββασι· καὶ ἰδοὺ γυνὴ
ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας, ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ· καὶ ἦν συγκύπτου-
σα· καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές· ἰδὼν δὲ αὐτὴν
ὁ ἰησοῦς προσεφώνησε καὶ εἶπεν αὐτῇ· γύναι· ἀπολέλυσαι τῆς ἀσ-
θενείας σου· καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρ-
θώθη· καὶ ἐδόξαζε τὸν θεόν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος,
ἀγανακτῶν ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ·
ἓξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θε-
ραπεύεσθε· καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου. ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ
ὁ κύριος καὶ εἶπεν· ὑποκριταί· ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει
τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει;
ταύτην δὲ θυγατέρα ἀβραὰμ οὖσαν· ἣν ἔδησεν ὁ σατανᾶς ἰ-
δοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη· οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου
τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ· κατῃσχύ-
νοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαι-
ρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ. ἔλεγε δέ·
τίνι ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, καὶ τίνι ὁμοιώσω αὐτήν·
ὁμοία ἐστὶ κόκκῳ σινάπεως· ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυ-
τοῦ καὶ ηὔξησε καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα· καὶ τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.
Πάλιν εἶπε· τίνι ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ· ὁμοία ἐστὶ ζύ-
μῃ· ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἔκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐ-
ζυμώθη ὅλον. καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας δι-
δάσκων· καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς ἱερουσαλήμ. εἶπε δέ τις αὐτῷ·
κύριε· εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι; ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἀγωνί-
ζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πολλοὶ λέγω ὑμῖν
ζητήσουσιν εἰσελθεῖν καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν. ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ
ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν· καὶ ἄρξησθε ἔξω
ἑστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν λέγοντες· κύριε κύριε ἄνοιξον ἡμῖν·
καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν· οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ· τότε

ἄρξησθε λέγειν· ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου καὶ ἐπίομεν· καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας· καὶ ἐρεῖ· λέγω ὑμῖν· οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ· ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων· ὅταν ὄψησθε Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ καὶ πάντας τοὺς προφήτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ· ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω· καὶ ἥξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ νότου· καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ· καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἔσχατοι οἳ ἔσονται πρῶτοι· καὶ εἰσὶν πρῶτοι οἳ ἔσονται ἔσχατοι· ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθόν τινες Φαρισαῖοι λέγοντες αὐτῷ· ἔξελθε καὶ πορεύου ἐντεῦθεν· ὅτι Ἡρῴδης θέλει σε ἀποκτεῖναι· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες εἴπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ· ἰδοὺ ἐκβάλλω δαιμόνια καὶ ἰάσεις ἀποτελῶ σήμερον καὶ αὔριον· καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι· πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον καὶ τῇ ἐχομένῃ πορεύεσθαι· ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω Ἱερουσαλήμ·

Ἱερουσαλὴμ Ἱερουσαλὴμ ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν· ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυνάξαι τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας· καὶ οὐκ ἠθελήσατε· ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐ μή με ἴδητε ἕως ἂν ἥξει ὅτε εἴπητε· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον· καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν· καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ Φαρισαίους λέγων· εἰ ἔξεστι τῷ σαββάτῳ θεραπεύειν; οἱ δὲ ἡσύχασαν· καὶ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτὸν καὶ ἀπέλυσε· καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπε· τίνος ὑμῶν ὄνος ἢ βοῦς εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται καὶ οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου· καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα·

Ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολήν, ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτούς· ὅταν κληθῇς ὑπό τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῇς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν· μήποτε ἐντιμότερός σου ᾖ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ·

καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας ἐρεῖ σοι· δὸς τούτῳ τόπον·
καὶ τότε ἄρξῃ μετ᾽ αἰσχύνης τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν· ἀλλ᾽
ὅταν κληθῇς πορευθεὶς ἀνάπεσε εἰς τὸν ἔσχατον τόπον· ἵνα
ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκώς σε εἴπῃ σοι· φίλε προσανάβηθι ἀνώ-
τερον· τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον τῶν συνανακειμένων σοι·
ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται· καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν
ὑψωθήσεται· ἔλεγε δὲ καὶ τῷ κεκληκότι αὐτόν· ὅταν ποι-
ῇς ἄριστον ἢ δεῖπνον· μὴ φώνει τοὺς φίλους σου· μηδὲ τοὺς ἀδελ-
φούς σου· μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου· μηδὲ γείτονας πλουσί-
ους· μήποτε καὶ αὐτοί σε ἀντικαλέσωσι· καὶ γένηταί σοι ἀνταπόδομα·
ἀλλ᾽ ὅταν ποιῇς δοχήν· κάλει πτωχούς· ἀναπήρους· χωλούς·
τυφλούς· καὶ μακάριος ἔσῃ· ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί σοι·
ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων· ἀκού-
σας δέ τις τῶν συνανακειμένων ταῦτα· εἶπεν αὐτῷ· μακάρι-
ος ὃς φάγεται ἄριστον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα· καὶ ἐκά-
λεσε πολλούς· καὶ ἀπέστειλε τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ
δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· ἔρχεσθε· ὅτι ἤδη ἕτοιμά ἐ-
στι πάντα· καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες· ὁ πρῶ-
τος εἶπεν αὐτῷ· ἀγρὸν ἠγόρασα· καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν
καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε ἔχε με παρῃτημένον· καὶ ἕτερος εἶ-
πεν· ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε· καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι
αὐτά· ἐρωτῶ σε ἔχε με παρῃτημένον· καὶ ἕτερος εἶπεν· γυ-
ναῖκα ἔγημα· καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν· καὶ παραγενό-
μενος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα· τότε
ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης· εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· ἔξελθε
ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως· καὶ τοὺς πτω-
χούς· καὶ ἀναπήρους· καὶ χωλούς· καὶ τυφλούς· εἰσάγαγε ὧδε·
καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος· κύριε γέγονεν ὡς ἐπέταξας· καὶ ἔτι τόπος
ἐστί· καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον· ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς
καὶ φραγμούς· καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν· ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶ-
κός μου· λέγω γὰρ ὑμῖν· ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν
κεκλημένων γεύσεταί μου τοῦ δείπνου· πολλοὶ γάρ εἰσι κλη-
τοί· ὁ ἔχων ὦτα·· συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί·

λυχνον καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν· καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς ἕως ὅτου εὕρῃ·
καὶ εὑροῦσα συγκαλεῖται τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας λέγουσα· συγ-
χάρητέ μοι· ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα· οὕτως
λέγω ὑμῖν χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτω-
λῷ μετανοοῦντι· Εἶπεν ὁ Κύριος·

Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς· καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί·
πάτερ· δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας· ὁ δὲ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν
βίον· καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτε-
ρος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν· καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε
τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως· δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα
ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην· καὶ αὐτὸς ἤρ-
ξατο ὑστερεῖσθαι· καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν
τῆς χώρας ἐκείνης· καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ
βόσκειν χοίρους· καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν
κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι· καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ· εἰς ἑαυ-
τὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε· πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων·
ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι· ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου·
καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου·
οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν
μισθίων σου· καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ· ἔτι δὲ αὐτοῦ
μακρὰν ἀπέχοντος· εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη·
καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν
αὐτόν· εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπι-
ον σου· καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· εἶπε δὲ ὁ πατὴρ
πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ
ἐνδύσατε αὐτόν· καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ· καὶ ὑποδή-
ματα εἰς τοὺς πόδας· καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσα-
τε· καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν· ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ
ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὑρέθη· καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι·
ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγ-
γισε τῇ οἰκίᾳ· ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν· καὶ προσκαλε-

καὶ αὐτὸς ἦν σαμαρείτης. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰς εἶπεν· οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ; οὐχ εὑρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος. καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θυ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς καὶ εἶπεν· οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θυ μετὰ παρατηρήσεως· οὐδὲ ἐροῦσιν ἰδοὺ ὧδε ἢ ἰδοὺ ἐκεῖ. ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ θυ ἐντὸς ὑμῶν ἐστιν. Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· ἐλεύσονται ἡμέραι ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνου ἰδεῖν καὶ οὐκ ὄψεσθε. καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν· ἰδοὺ ὧδε ἢ ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ ἀπέλθητε μηδὲ διώξητε. ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἡ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπ' οὐρανὸν εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ. πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνου. ἤσθιον, ἔπινον, ἐγάμουν, ἐξεγαμίζοντο, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας. ὁμοίως καὶ ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις λώτ· ἤσθιον, ἔπινον, ἠγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, ᾠκοδόμουν· ᾗ δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθε λὼτ ἀπὸ σοδόμων, ἔβρεξε πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας. κατὰ ταῦτα ἔσται ᾗ ἡμέρᾳ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου ἀποκαλύπτεται. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὃς ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ἆραι αὐτά· καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω. μνημονεύετε τῆς γυναικὸς λώτ. ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ αὐτήν, ζωογονήσει αὐτήν. λέγω ὑμῖν· ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς· ὁ εἷς παραληφθήσεται καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται. δύο ἔσονται ἀλήθουσαι ἐπὶ τὸ αὐτό· μία παραληφθήσεται καὶ ἡ ἑτέρα ἀφεθήσεται. καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν αὐτῷ· ποῦ κε; ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί. Ἔλεγε δὲ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι αὐτούς, καὶ μὴ ἐκκακεῖν λέγων·

Κριτής τις ἦν ἔν τινι πόλει τὸν θ(εὸ)ν μὴ φοβούμενος καὶ ἄνθρωπον
μὴ ἐντρεπόμενος· χήρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ· καὶ ἤρχετο
πρὸς αὐτὸν λέγουσα· ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου.
καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐπὶ χρόνον· μετὰ δὲ ταῦτα, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ·
εἰ καὶ τὸν θ(εὸ)ν οὐ φοβοῦμαι· καὶ ἄνθρωπον οὐκ ἐντρέπομαι· διά γε τὸ παρέ-
χειν μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην ἐκδικήσω αὐτήν· ἵνα μὴ εἰς
τέλος ἐρχομένη ὑπωπιάζῃ με. εἶπεν δὲ ὁ κ(ύριο)ς· ἀκούσατε τί
ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει. ὁ δὲ θ(εὸ)ς οὐ μὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν
τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βοώντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ
νυκτός, καὶ μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς; λέγω ὑμῖν· ὅτι ποιήσει τὴν
ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει. πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου ἐλθὼν ἆρα
εὑρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς; εἶπεν δὲ πρός τινας τοὺς πε-
ποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι καὶ ἐξουθενοῦντας
τοὺς λοιπούς, τὴν παραβολὴν ταύτην.
ἄν(θρωπ)οι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι· ὁ εἷς φαρισαῖος·
καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. ὁ φαρισαῖος σταθεὶς, πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα
προσηύχετο· ὁ θ(εὸ)ς εὐχαριστῶ σοι· ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ
τῶν ἀν(θρώπ)ων· ἅρπαγες· ἄδικοι· μοιχοί· ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης· νη-
στεύω δὶς τοῦ σαββάτου· ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι. ὁ δὲ
τελώνης μακρόθεν ἑστὼς, οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς
εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι. ἀλλ' ἔτυπτεν εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ λέγων· ὁ θ(εὸ)ς
ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. λέγω ὑμῖν· κατέβη οὗτος δε-
δικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἢ γὰρ ἐκεῖνος. ὅτι πᾶς
ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. π-
ροσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη· ἵνα αὐτῶν ἅπτηται. ἰδόν-
τες δὲ οἱ μαθηταὶ, ἐπετίμησαν αὐτοῖς. ὁ δὲ ἰ(ησοῦ)ς προσκαλεσάμε-
νος αὐτὰ εἶπεν· ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με· καὶ μὴ
κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θ(εο)ῦ.
ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ ὡς
παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.
καὶ ἐπηρώτησέν τις αὐτὸν ἄρχων λέγων·
διδάσκαλε ἀγαθέ· τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω·

εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ ἰσ· τί με λέγεις ἀγαθόν· οὐδεὶς ἀγαθὸς· εἰ μὴ εἷς
ὁ θσ· τὰς ἐντολὰς οἶδας· μὴ μοιχεύσῃς· μὴ φονεύσῃς· μὴ
κλέψῃς· μὴ ψευδομαρτυρήσῃς· τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν
μητέρα σου· ὁ δὲ εἶπεν· ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νε
ότητός μου· ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ ἰσ· εἶπεν αὐτῷ· ἔτι ἕν
σοι λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ διάδος πτωχοῖς·
καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι·
ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα· περίλυπος ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος
σφόδρα· ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ ἰσ περίλυπον γενόμενον· εἶπε·
πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ· εὐκοπώτερον γάρ ἐστι κάμηλον δι
ὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασι
λείαν τοῦ θῦ εἰσελθεῖν· εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες· καὶ τίς δύ
ναται σωθῆναι· ὁ δὲ εἶπε· τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνοις· δυ
νατὰ ἐστὶ παρὰ τῷ θῷ· εἶπε δὲ ὁ πέτρος· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀ
φήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκί
αν ἢ γονεῖς ἢ ἀδελφοὺς ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα· ἕνεκεν τῆς βασιλεί
ας τοῦ θῦ· ὃς οὐ μὴ ἀπολάβῃ πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ·
καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον·
Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα· εἶπε πρὸς αὐτούς· ἰδοὺ ἀναβαί
νομεν εἰς ἱεροσόλυμα· καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ
γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν· τῷ υἱῷ τοῦ ἀνου· παρα
δοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσι· καὶ ἐμπαιχθήσεται· καὶ ὑβρισθήσεται·
καὶ ἐμπτυσθήσεται· καὶ μαστιγώσαντες ἀποκτενοῦσιν αὐτόν·
καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται· καὶ αὐτοὶ οὐδὲν
τούτων συνῆκαν· καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐ
τῶν· καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα·
Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτὸν εἰς ἱεριχὼ· τυφλός τις ἐ
κάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν· ἀκούσας δὲ ὄχλου δι
απορευομένου· ἐπυνθάνετο τί εἴη τοῦτο· ἀπήγγειλαν δὲ
αὐτῷ· ὅτι ἰσ ὁ ναζωραῖος παρέρχεται· καὶ ἐβόησε λέγων·

υἱὲ Δαυὶδ ἐλέησόν με· καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· υἱὲ Δαυὶδ ἐλέησόν με. σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν· ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτὸν λέγων· τί σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ εἶπεν· κύριε ἵνα ἀναβλέψω. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε· καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ θεῷ. Καὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἰεριχώ. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης· καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι· καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. καὶ προδραμὼν ἔμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συκομωραίαν ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι ἐκείνης ἤμελλε διέρχεσθαι. καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι· καὶ σπεύσας κατέβη· καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων· καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον λέγοντες· ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι· σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν κύριον· ἰδοὺ τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου κύριε δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο· καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν. ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός. Ἀκουόντων δὲ αὐτῶν ταῦτα, προσθεὶς εἶπε παραβολήν, διὰ τὸ ἐγγὺς αὐτὸν εἶναι Ἰερουσαλήμ· καὶ δοκεῖν αὐτούς· ὅτι παραχρῆμα μέλλει ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀναφαίνεσθαι. εἶπεν οὖν· ἄνθρωπός τις εὐγενὴς ἐπορεύθη εἰς χώραν μακράν, λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν καὶ ὑποστρέψαι· καλέσας δὲ δέκα δούλους ἑαυτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· πραγματεύσασθε ἕως ἔρχομαι. οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμίσουν αὐτόν· καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτοῦ λέγοντες· οὐ θέλομεν τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν· καὶ εἶπε φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους τούτους οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύριον· ἵνα γνῷ τίς τί διεπραγματεύσατο.

παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος λέγων· κε· ἡ μνᾶ σου προσειργάσατο
δέκα μνᾶς· καὶ εἶπεν αὐτῷ· εὖ ἀγαθὲ δοῦλε· ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πι-
στὸς ἐγένου· ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων· ἐπάνω δέκα πόλεων· καὶ ἦλ-
θεν ὁ δεύτερος λέγων· ἡ μνᾶ σου ἐποίησε πέντε μνᾶς· εἶπε δὲ
καὶ τούτῳ· καὶ σὺ γίνου ἐπάνω πέντε πόλεων· καὶ ἕτερος ἦλθε
λέγων· κε· ἰδοὺ ἡ μνᾶ σου· ἣν εἶχον ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ·
ἐφοβούμην γάρ σε ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ· αἴρεις ὃ οὐκ ἔθηκας· καὶ
θερίζεις ὃ οὐκ ἔσπειρας· λέγει δὲ αὐτῷ· ἐκ τοῦ στόματός σου κρι-
νῶ σε πονηρὲ δοῦλε· ᾔδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρός εἰμι· αἴρων ὃ οὐκ
ἔθηκα· καὶ θερίζων ὃ οὐκ ἔσπειρα· καὶ διατί οὐκ ἔδωκας τὸ
ἀργύριόν μου ἐπὶ τράπεζαν· καὶ ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἂν ἔπρα-
ξα αὐτό· καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν· ἄρατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνᾶν·
καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς ἔχοντι· καὶ εἶπον αὐτῷ· κε ἔχει δέκα μνᾶς·
λέγω γὰρ ὑμῖν· ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχον-
τος· καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. πλὴν τοὺς ἐχθρούς μου ἐκεί-
νους τοὺς μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτούς· ἀγάγετε ὧδε
καὶ κατασφάξατε ἔμπροσθέν μου· καὶ εἰπὼν ταῦτα· ἐπορεύετο
ἔμπροσθεν· ἀναβαίνων εἰς ἱεροσόλυμα. καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν
εἰς βηθφαγὴ καὶ βηθανίαν· πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον ἐλαιῶν·
ἀπέστειλε δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰπών· ὑπάγετε εἰς τὴν κατέ-
ναντι κώμην· ἐν ᾗ εἰσπορευόμενοι· εὑρήσετε πῶλον δεδε-
μένον· ἐφ' ὃν οὐδεὶς πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισε· λύσαντες αὐτὸν
ἀγάγετε· καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ· διατί λύετε· οὕτως ἐρεῖτε αὐ-
τῷ· ὅτι ὁ κς αὐτοῦ χρείαν ἔχει. ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεσταλμέ-
νοι· εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς· λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον·
εἶπον οἱ κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς· τί λύετε τὸν πῶλον· οἱ δὲ εἶ-
πον· ὁ κς αὐτοῦ χρείαν ἔχει· καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν ιν· καὶ
ἐπιρρίψαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον· ἐπεβίβασαν
τὸν ιν· πορευομένου δὲ αὐτοῦ· ὑπεστρώννυον τὰ ἱμάτια αὐ-
τῶν ἐν τῇ ὁδῷ. ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς τῇ καταβά-
σει τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν· ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθη-
τῶν· χαίροντες αἰνεῖν τὸν θν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν ὧν εἶ-
δον δυνάμεων λέγοντες· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀ-
νόματι κυ· εἰρήνη ἐν οὐρανῷ· καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.

[illegible]

ρλδ Καί τινες τῶν φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου, εἶπον πρὸς αὐτόν· διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν οὗτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κεκράξονται. Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ λέγων· ὅτι εἰ ἔγνως καὶ σύ, καί γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ τὰ πρὸς εἰρήνην σου· νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου.

ρλε ὅτι ἥξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σέ, καὶ περιβαλοῦσιν οἱ ἐχθροί σου χάρακά σοι. Καὶ κυκλώσουσί σε, καὶ συνέξουσί σε πάντοθεν. καὶ ἐδαφιοῦσί σε, καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί. καὶ οὐκ ἀφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ, ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνως τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου.

ρλς Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερόν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας, λέγων αὐτοῖς· γέγραπται· ὁ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς ἐστίν· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον λῃστῶν.

ρλζ Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι, καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ· καὶ οὐχ εὕρισκον τὸ τί ποιήσουσιν. ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων.

Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εὐαγγελιζομένου, ἐπέστησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, λέγοντες· εἰπὲ ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς ἐστιν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην. ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον, καὶ εἴπατέ μοι· τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων. οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες, ὅτι ἐὰν εἴπωμεν ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· διατί οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; ἐὰν δὲ εἴπωμεν ἐξ ἀνθρώπων, πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς. πεπεισμένος γάρ ἐστιν Ἰωάννην προφήτην εἶναι. καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Ἤρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησε χρόνους ἱκανούς. καὶ ἐν καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος δώσουσιν αὐτῷ. οἱ δὲ γεωργοὶ δείραντες αὐτὸν ἐξαπέστειλαν κενόν.

[illegible]

καὶ προσέθετο πέμψαι ἕτερον δοῦλον· οἱ δὲ κἀκεῖνον δείραντες καὶ ἀτιμάσαντες, ἐξαπέστειλαν κενόν· καὶ προσέθετο πέμψαι τρίτον· οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες, ἐξέβαλον· εἶπεν δὲ ὁ κ(ύριο)ς τοῦ ἀμπελῶνος· τί ποιήσω· πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἴσως τοῦτον ἰδόντες ἐντραπήσονται· ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία· καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, ἀπέκτειναν· τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κ(ύριο)ς τοῦ ἀμπελῶνος· ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις· ἀκούσαντες δὲ εἶπον· μὴ γένοιτο· ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπεν· τί οὖν ἐστι τὸ γεγραμμένον τοῦτο· λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λίθον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν. Καὶ ἐζήτησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ· καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην εἶπεν.

Καὶ παρατηρήσαντες, ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους· ὑποκρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι· ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου· εἰς τὸ παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· διδάσκαλε· οἴδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις· καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θ(εο)ῦ διδάσκεις· ἔξεστιν ἡμῖν Καίσαρι φόρον δοῦναι ἢ οὔ· κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν, εἶπε πρὸς αὐτούς· τί με πειράζετε· ἐπιδείξατέ μοι δηνάριον· τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφήν· ἀποκριθέντες δὲ εἶπον· Καίσαρος· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἀπόδοτε τοίνυν τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θ(εο)ῦ τῷ θ(ε)ῷ· καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ ῥήματος ἐναντίον τοῦ λαοῦ· καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ ἐσίγησαν. Προσελθόντες δέ τινες τῶν σαδδουκαίων,

Οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι, ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· διδάσκαλε, μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν· ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ·

ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα, ἀπέθανεν ἄτεκνος· καὶ
ἔλαβεν ὁ δεύτερος τὴν γυναῖκα· καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος.
Καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτὴν ὡσαύτως· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑπτά·
οὐ κατέλιπον τέκνα καὶ ἀπέθανον· ὕστερον δὲ πάντων· ἀπέ-
θανε καὶ ἡ γυνή. ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει· τίνος αὐτῶν γίνεται γυνή·
οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα. Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς
ὁ ἰς· οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου· γαμοῦσι καὶ ἐκγαμίσκονται· οἱ
δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν· καὶ τῆς ἀνα-
στάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν· οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐκγαμίζονται·
οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται· ἰσάγγελοι γάρ εἰσι· καὶ υἱοί εἰ-
σι τοῦ θῦ· τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες· ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νε-
κροί· καὶ μωσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου· ὡς λέγει κν τὸν θν ἀ-
βραάμ· καὶ τὸν θν ἰσαάκ· καὶ τὸν θν ἰακώβ· θς δὲ οὐκ ἔ-
στι νεκρῶν· ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν·
Ἀποκριθέντες δέ τινες τῶν γραμματέων εἶπον· διδάσκαλε καλῶς
εἶπας· οὐκέτι δὲ ἐτόλμων ἐπερωτᾶν αὐτὸν οὐδέν· Εἶπε δὲ
πρὸς αὐτούς· πῶς λέγουσι τὸν χν υἱὸν δαδ εἶναι· καὶ αὐτὸς δαδ λέγει
ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· εἶπεν ὁ κς τῷ κῷ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν
μου· ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου·
δαδ οὖν κν αὐτὸν καλεῖ· καὶ πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν· Ἀκούοντος δὲ
παντὸς τοῦ λαοῦ· εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· προσέχετε ἀ-
πὸ τῶν γραμματέων· τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς·
καὶ φιλούντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς· καὶ πρωτοκαθε-
δρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς· καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις·
Οἳ κατεσθίουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν· καὶ προφάσει μακρὰ
προσεύχονται· οὗτοι λήψονται περισσότερον κρίμα.
Ἀναβλέψας δὲ εἶδε τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γα-
ζοφυλάκιον πλουσίους· εἶδε δὲ καί τινα χήραν πενιχράν·
βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά· καὶ εἶπεν· ἀληθῶς λέγω ὑμῖν· ὅτι ἡ χή-
ρα ἡ πτωχὴ αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλεν· ἅπαντες γὰρ οὗτοι
ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ θῦ· αὕ-
τη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς· ἅπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβα-
λε· ταῦτα λέγων ἐφώνει· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω·
Καί τινων λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ· ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀ-

ναθήμασι κεκόσμηται, εἶπε· ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσον-
ται ἡμέραι, ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ ὃς οὐ καταλυθή-
CΛΘ σεται. Ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν λέγοντες· διδάσκαλε, πότε οὖν
ταῦτα ἔσται; καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι; ὁ δὲ εἶπε·
βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου
λέγοντες ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε. μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπί-
σω αὐτῶν. ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτο-
ηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος.
Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς· ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βα-
σιλείαν· σεισμοί τε μεγάλοι κατὰ τόπους καὶ λιμοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσον-
ται, φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται. πρὸ δὲ
CΜ τούτων ἁπάντων
Ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδι-
δόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγε-
μόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου. ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύ-
ριον. θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾷν ἀπο-
CΜΑ λογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ᾗ οὐ δυνήσον-
ται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν.
παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ
ἀδελφῶν, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν. καὶ ἔσεσθε μισούμενοι
ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν
CΜΒ οὐ μὴ ἀπόληται. ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.
Ὅταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην ὑπὸ στρατοπέδων τὴν Ἱερουσαλήμ, τό-
CΜΓ τε γνῶτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. τότε οἱ ἐν τῇ Ἰου-
δαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη· καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκχωρείτωσαν·
καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν· ὅτι ἡμέραι
CΜΔ ἐκδικήσεως αὗταί εἰσι τοῦ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα.
Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκεί-
CΜΕ ναις ταῖς ἡμέραις· ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὀργὴ
CΜS ἐν τῷ λαῷ τούτῳ. καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαίρας καὶ αἰχμαλω-
τισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη· καὶ Ἱερουσαλὴμ ἔσται πατουμένη
ὑπὸ ἐθνῶν, ἄχρι πληρωθῶσι καιροὶ ἐθνῶν.
Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἄστροις, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς
συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ ἠχούσης θαλάσσης καὶ σάλου.

Καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτῷ· κε· μετὰ σοῦ ἕτοιμός εἰμι· καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον
πορεύεσθαι. ὁ δὲ εἶπεν· λέγω σοι πέτρε· οὐ μὴ φωνήσει
σήμερον ἀλέκτωρ· πρὶν ἢ τρὶς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με.
εἶπεν αὐτοῖς· ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου καὶ πήρας
καὶ ὑποδημάτων· μή τινος ὑστερήσατε; οἱ δὲ εἶπον· οὐθενός.
εἶπεν οὖν αὐτοῖς· ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλάντιον, ἀράτω· ὁμοίως
καὶ πήραν· καὶ ὁ μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ· καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν.
λέγω γὰρ ὑμῖν· ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐ-
μοί· τὸ καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη· καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει.
Οἱ δὲ εἶπον· κε· ἰδοὺ μάχαιραι ὧδε δύο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἱκανόν ἐστι.
Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ἠκο-
λούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τό-
που, εἶπεν αὐτοῖς· προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν.
Καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθου βολήν· καὶ θεὶς τὰ γόνατα
προσηύχετο λέγων· πάτερ· εἰ βούλει παρενεγκεῖν τὸ ποτήριον τοῦ-
το ἀπ' ἐμοῦ· πλήν, μὴ τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω.
Ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ, ἐνισχύων αὐτόν. καὶ γενόμενος ἐν ἀγω-
νίᾳ, ἐκτενέστερον προσηύχετο· ἐγένετο δὲ ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμ-
βοι αἵματος, καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν.
Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητάς, εὗρεν
αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί καθεύδετε;
ἀναστάντες προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν.
Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ ὄχλος· καὶ ὁ λεγόμενος ἰούδας εἷς τῶν
δώδεκα, προήρχετο αὐτούς. καὶ ἤγγισε τῷ ἰῦ φιλῆσαι αὐτόν.
Ὁ δὲ ἰς εἶπεν αὐτῷ· ἰούδα· φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως;
ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον, εἶπον αὐτῷ· κε· εἰ πατάξομεν
ἐν μαχαίρᾳ; Καὶ ἐπάταξεν εἷς τις ἐξ αὐτῶν τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχι-
ερέως, καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ οὖς τὸ δεξιόν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰς
εἶπεν· ἐᾶτε ἕως τούτου· καὶ ἁψάμενος τοῦ ὠτίου αὐτοῦ, ἰάσατο
αὐτόν. Εἶπε δὲ ὁ ἰς πρὸς τοὺς παραγενομένους ἐπ' αὐτόν, ἀρχι-
ερεῖς καὶ στρατηγοὺς τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους· ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξε-
ληλύθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων· καθ' ἡμέραν ὄντος μου με-
θ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ, οὐκ ἐξετείνατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' αὕτη

ὑμῶν ἐστὶν ἡ ὥρα καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους. συλλαβόντες
δὲ αὐτὸν ἤγαγον καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχιερέως.
ὁ δὲ πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν. ἁψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς
καὶ συγκαθισάντων αὐτῶν, ἐκάθητο ὁ πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν. ἰδοῦ-
σα δὲ αὐτὸν παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς. καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ
εἶπε. καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν. ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτὸν λέγων. γύναι οὐκ οἶδα
αὐτόν. καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος ἰδὼν αὐτὸν ἔφη. καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. ὁ
δὲ πέτρος εἶπεν. ἄνθρωπε οὐκ εἰμί. καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥρας μιᾶς, ἄλλος τις
διϊσχυρίζετο λέγων. ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν. καὶ γὰρ γαλι-
λαῖός ἐστιν. εἶπε δὲ ὁ πέτρος. ἄνθρωπε οὐκ οἶδα ὃ λέγεις. καὶ παραχρῆμα
ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ, ἐφώνησεν ἀλέκτωρ. καὶ στραφεὶς ὁ κύριος ἐνέ-
βλεψε τῷ πέτρῳ. καὶ ὑπεμνήσθη ὁ πέτρος τοῦ λόγου τοῦ κυρίου ὡς εἶπεν αὐτῷ.
ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι ἀπαρνήσῃ με τρίς. καὶ ἐξελθὼν ἔξω
ὁ πέτρος, ἔκλαυσε πικρῶς. καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν ἰησοῦν ἐ-
νέπαιζον αὐτῷ δέροντες. καὶ περικαλύψαντες αὐτόν, ἔτυπτον αὐτοῦ τὸ
πρόσωπον. καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες. προφήτευσον τίς ἐ-
στιν ὁ παίσας σε. καὶ ἕτερα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν.
καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ ἀρχιερεῖς
καὶ γραμματεῖς. καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν λέγοντες.
εἰ σὺ εἶ ὁ χριστός, εἰπὲ ἡμῖν. εἶπε δὲ αὐτοῖς. ἐὰν ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πιστεύ-
σητε. ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ μὴ ἀποκριθῆτέ μοι ἢ ἀπολύσητε.
ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως
τοῦ θεοῦ. εἶπον δὲ πάντες. σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη.
ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγώ εἰμι. οἱ δὲ εἶπον. τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτυρί-
ας; αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ. καὶ ἀναστὰν ἅπαν
τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν πιλάτον. ἤρξαντο δὲ κα-
τηγορεῖν αὐτοῦ λέγοντες. τοῦτον εὕρομεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος, καὶ
κωλύοντα καίσαρι φόρους διδόναι. λέγοντα ἑαυτὸν χριστὸν βασιλέα εἶναι.
ὁ δὲ πιλάτος ἐπηρώτησεν αὐτὸν λέγων. σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαί-
ων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη. σὺ λέγεις. ὁ δὲ πιλάτος εἶπε πρὸς
τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους. οὐδὲν εὑρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ
τούτῳ. οἱ δὲ ἐπίσχυον λέγοντες. ὅτι ἀνασείει τὸν λαὸν
διδάσκων καθ' ὅλης τῆς ἰουδαίας. ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γαλι-
λαίας, ἕως ὧδε. πιλάτος δὲ ἀκούσας γαλιλαίαν, ἐπηρώ-

ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος γαλιλαῖός ἐστι· καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσί-
ας ἡρώδου ἐστίν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς ἡρώδην, ὄντα καὶ αὐτὸν
ἐν ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις. ὁ δὲ ἡρώδης ἰδὼν τὸν
ἰν̄ ἐχάρη λίαν· ἦν γὰρ θέλων ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν αὐτὸν, διὰ τὸ ἀκούειν
πολλὰ περὶ αὐτοῦ· καὶ ἤλπιζέ τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον·
ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνα-
το αὐτῷ. εἱστήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, εὐτόνως κατη-
γοροῦντες αὐτοῦ. ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ ἡρώδης σὺν τοῖς στρα-
τεύμασιν αὐτοῦ καὶ ἐμπαίξας, περιβαλὼν αὐτὸν ἐσθῆτα λαμπρὰν,
ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ πιλάτῳ· ἐγένοντο δὲ φίλοι ὅ τε πιλᾶτος καὶ
ὁ ἡρώδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων· προϋπῆρχον γὰρ
ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτούς. πιλᾶτος δὲ συγκαλεσάμενος
τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαὸν, εἶπε πρὸς αὐτ(ούς)·
προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν·
καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας, οὐδὲν εὗρον ἐν τῷ ἀνθρώ-
πῳ τούτῳ αἴτιον, ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ· ἀλλ' οὐδὲ ἡρώδης·
ἀνέπεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον θανάτου
ἐστὶ πεπραγμένον αὐτῷ. παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω.
ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπολύειν αὐτοῖς κατὰ ἑορτὴν ἕνα. ἀνέ-
κραξαν δὲ παμπληθεὶ λέγοντες· αἶρε τοῦτον, ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν
βαραββᾶν· ὅστις ἦν διὰ στάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει καὶ
φόνον βεβλημένος εἰς φυλακήν. πάλιν οὖν ὁ πιλᾶτος προσ-
εφώνησε θέλων ἀπολῦσαι τὸν ἰν̄· οἱ δὲ ἐπεφώνουν λέγοντες·
σταύρωσον αὐτόν. ὁ δὲ τρίτον εἶπε πρὸς αὐτούς· τί γὰρ κακὸν
ἐποίησεν οὗτος; οὐδὲν αἴτιον θανάτου εὗρον ἐν αὐτῷ· παιδεύ-
σας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις αἰ-
τούμενοι αὐτὸν σταυρωθῆναι· καὶ κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ
τῶν ἀρχιερέων. ὁ δὲ πιλᾶτος ἐπέκρινε γενέσθαι τὸ αἴτη-
μα αὐτῶν. ἀπέλυσε δὲ τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον εἰς
τὴν φυλακὴν, ὃν ᾐτοῦντο· τὸν δὲ ἰν̄ παρέδωκε τῷ θελήματι αὐτ-
ῶν. καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτὸν, ἐπιλαβόμενοι σίμωνός τινος κυρηναίου
ἐρχομένου ἀπ' ἀγροῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρὸν, φέρειν ὄπισθεν
τοῦ ἰῡ. ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ καὶ

Γυναικῶν· αἳ καὶ ἐκόπτοντο· καὶ ἐθρήνουν αὐτόν· στραφεὶσ δὲ
πρὸσ αὐτὰσ ὁ ἰσ̅. εἶπεν· θυγατέρεσ ἱλῆμ· μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμέ.
πλὴν ἐφ' ἑαυτὰσ κλαίετε· καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν· ὅτι ἰδοὺ ἔρ-
χονται ἡμέραι, ἐν αἷσ ἐροῦσι· μακάριαι αἱ στεῖραι· καὶ κοιλί-
αι αἳ οὐκ ἐγέννησαν· καὶ μαστοὶ οἳ οὐκ ἐθήλασαν· τότε ἄρξονται λέ-
γειν τοῖσ ὄρεσι· πέσετε ἐφ' ἡμᾶσ· καὶ τοῖσ βουνοῖσ καλύψατε ἡμᾶσ.
ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα ποιοῦσιν· ἐν τῷ ξηρῷ τί γέ-
νηται. ἤγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι, σὺν αὐτῷ ἀ-
ναιρεθῆναι. Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλού-
μενον κρανίον· ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτόν· καὶ τοὺσ κακούργουσ·
ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. ὁ δὲ ἰσ̅ ἔλεγε· πάτερ ἄφ-
εσ αὐτοῖσ· οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσιν. διαμεριζόμενοι δὲ τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλλον κλῆρον. καὶ εἱστήκει ὁ λαὸσ θεωρῶν.
ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντεσ σὺν αὐτοῖσ λέγοντεσ· ἄλ-
λουσ ἔσωσεν· σωσάτω ἑαυτόν· εἰ οὗτόσ ἐστιν ὁ χσ̅ ὁ τοῦ θῦ ἐκλεκτόσ.
ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται· προσερχόμενοι καὶ ὄξ-
οσ προσφέροντεσ αὐτῷ καὶ λέγοντεσ· εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺσ τῶν ἰου-
δαίων, σῶσον σεαυτόν. ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ'
αὐτῷ, γράμμασιν ἑλληνικοῖσ· καὶ ῥωμαϊκοῖσ· καὶ ἑβραϊ-
κοῖσ. οὗτόσ ἐστιν ὁ βασιλεὺσ τῶν ἰουδαίων. εἷ-
σ δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων· ἐβλασφήμει αὐτὸν λέγων·
εἰ σὺ εἶ ὁ χσ̅. σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶσ. ἀποκριθεὶσ δὲ ὁ ἕ-
τεροσ. ἐπετίμα αὐτῷ λέγων· οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν θν̅. ὅτι ἐν τῷ
αὐτῷ κρίματι εἶ· καὶ ἡμεῖσ μὲν δικαίωσ· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν
ἀπολαμβάνομεν· οὗτοσ δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε. καὶ ἔλεγε
τῷ ἰυ̅· μνήσθητί μου κε̅ ὅταν ἔλθῃσ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.
Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰσ̅· ἀμὴν λέγω σοι· σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν
τῷ παραδείσῳ.
Ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη. καὶ σκότοσ ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν
ἕωσ ὥρασ ἐνάτησ. καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιοσ. καὶ ἐσχί-
σθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον. καὶ φωνήσασ φωνῇ
μεγάλῃ ὁ ἰσ̅ εἶπεν· κε̅· εἰσ χεῖράσ σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμα.

καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν. ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γενόμενον, ἐδόξασε τὸν θν λέγων· ὄντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον. εἱστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν· καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσὴφ βουλευτὴς ὑπάρχων, ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος. οὗτος οὐκ ἦν συγκατατεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν· ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων· ὃς προσεδέχετο καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ θυ. οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ ιυ. καὶ καθελὼν αὐτὸ ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι. καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνήματι λαξευτῷ· οὗ οὐκ ἦν οὐδέπω οὐδεὶς κείμενος. καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευή· σάββατον ἐπέφωσκε. κατακολουθήσασαι δὲ γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν συνεληλυθυῖαι αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ. ὑποστρέψασαι δὲ ἡτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα. καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν. τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων ὄρθρου βαθέος ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνῆμα, φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα, καί τινες σὺν αὐταῖς. εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου. καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ κυ ιυ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ᾽ ἠγέρθη. μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνων ἁμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ. καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἕνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. ἦν δὲ ἡ μαγδαληνὴ μαρία καὶ ἰωάννα καὶ μαρία ἡ ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἳ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν. καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. ὁ δὲ πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνη

μνημεῖον· καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα·
καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός·
Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ
εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἰλήμ· ᾗ ὄνομα
Ἐμμαούς· καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν
συμβεβηκότων τούτων· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ
συζητεῖν· καὶ αὐτὸς ὁ Ἰς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλ
μοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν· εἶπε δὲ πρὸς
αὐτούς· τίνες οἱ λόγοι οὗτοι· οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους πε
ριπατοῦντες, καὶ ἐστὲ σκυθρωποί· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς ᾧ ὄνομα
Κλεόπας· εἶπε πρὸς αὐτόν· σὺ μόνος παροικεῖς Ἰλήμ· καὶ οὐκ
ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· ποῖα· οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· τὰ περὶ Ἰυ τοῦ Ναζωραίου·
ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντί
ον τοῦ θυ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ· ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχι
ερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου· καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν·
ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰηλ·
ἀλλά γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον ἀ
φ' οὗ ταῦτα ἐγένετο· ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡ
μᾶς· γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα
αὐτοῦ· ἦλθον λέγουσαι· καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι· οἳ λέ
γουσιν αὐτὸν ζῆν· καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον·
καὶ εὗρον οὕτως· καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον·
καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ
τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται· οὐχὶ ταῦτα
ἔδει παθεῖν τὸν Χν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἀρξάμενος
ἀπὸ Μωσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν διηρμήνευεν αὐ
τοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ αὐτοῦ· καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν
κώμην οὗ ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω
πορεύεσθαι· καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν λέγοντες· μεῖνον μεθ' ἡμῶν
ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστί· καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα· καὶ εἰσῆλθε τοῦ
μεῖναι σὺν αὐτοῖς· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ'
αὐτῶν· λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησε· καὶ κλάσας ἐπεδίδου
αὐτοῖς· αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν·

καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν· καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱ(ερουσα)λήμ· καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς λέγοντας· ὅτι ἠγέρθη ὁ κ(ύριο)ς ὄντως· καὶ ὤφθη Σίμωνι. καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων, ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν. πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι, ἐδόκουν πν(εῦμ)α θεωρεῖν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί τεταραγμένοι ἐστέ· καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε· ὅτι πν(εῦμ)α σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει· καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· ἔχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε· οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου. καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. εἶπε δὲ αὐτοῖς· οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν· ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι οὕτως γέγραπται· καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν χ(ριστό)ν· καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ· καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱ(ερουσα)λήμ. ὑμεῖς δέ ἐστε μάρτυρες τούτων. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱ(ερουσα)λήμ, ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν· καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτούς, διέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱ(ερουσα)λὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης· καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν θ(εό)ν. ἀμήν :—

† τὰ κεφάλαια τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου:

α περὶ τοῦ ἐν Κανᾷ γάμου:
β περὶ τῶν ἐκβληθέντων ἐκ τοῦ ἱεροῦ:
γ περὶ Νικοδήμου:
δ ζήτησις περὶ καθαρισμοῦ:
ε περὶ τῆς Σαμαρείτιδος:
ς περὶ τοῦ βασιλικοῦ:
ζ περὶ τοῦ λη' ἔτη ἔχοντος ἐν τῇ ἀσθενείᾳ:
η περὶ τῶν ε' ἄρτων καὶ τῶν β' ἰχθύων:
θ περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπάτου:
ι περὶ τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ:
ια περὶ τοῦ Λαζάρου:
ιβ περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν κύριον μύρῳ:
ιγ περὶ ὧν εἶπεν Ἰούδας
ιδ περὶ τῆς ὄνου:
ιε περὶ τῶν προσελθόντων Ἑλλήνων:
ις περὶ τοῦ νιπτῆρος:
ιζ περὶ τοῦ παρακλήτου:
ιη περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ κυριακοῦ σώματος:

+ Ἀρ(χὴ) τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγ(ελίου)

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος· καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θ(εό)ν· καὶ θ(εὸ)ς ἦν ὁ λόγο(ς)·
οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θ(εό)ν· πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ χωρὶς
αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν ὃ γέγονεν· ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν· καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ
φῶς τῶν ἀνθρώπων· καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει· καὶ ἡ σκοτία αὐ
β τὸ οὐ κατέλαβεν· ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θ(εο)ῦ· ὄ
νομα αὐτῷ Ἰωάννης· οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν· ἵνα μαρτυρήσῃ
περὶ τοῦ φωτός· ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ· οὐκ ἦν ἐκεῖνος
τὸ φῶς· ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός· ἦν τὸ φῶς τὸ ἀλη
γ θινόν· ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον· ἐν τῷ κόσ
μῳ ἦν· καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω·
δ Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε· καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον· ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν·
ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θ(εο)ῦ γενέσθαι· τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνο
μα αὐτοῦ· οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων· οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός· οὐδὲ ἐκ
θελήματος ἀνδρός· ἀλλ' ἐκ θ(εο)ῦ ἐγεννήθησαν· Καὶ ὁ λόγος σὰρξ
ε ἐγένετο· καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν· καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ·
δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ π(ατ)ρ(ό)ς· πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας·
ς Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ· καὶ κέκραγε λέγων· οὗτος ἦν ὃν εἶπ(ον)·
ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος· ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν·
ζ Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν· καὶ χάριν
ἀντὶ χάριτος· ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλή
η θεια διὰ Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ ἐγένετο· θ(εὸ)ν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε· ὁ μο
νογενὴς υἱός· ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς· ἐκεῖνος ἐξηγήσατο:
Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου· ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱε
ροσολύμων ἱερεῖς καὶ λευΐτας· ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν σὺ τίς εἶ·

Τῇ β' τῆς διακαινησίμου:

καὶ ὡμολόγησε καὶ οὐκ ἠρνήσατο· καὶ ὡμολόγησεν· ὅτι οὐκ εἰμὶ
ἐγὼ ὁ χ(ριστό)ς. καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· τί οὖν; Ἠλίας εἶ σύ; καὶ λέγει· οὐκ εἰ-
μί. ὁ προφήτης εἶ σύ; καὶ ἀπεκρίθη· οὔ. εἶπον οὖν αὐτῷ· τίς εἶ;
ἵνα ἀπόκρισιν δῶμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς. τί λέγεις περὶ σε-
ι αὐτοῦ; ἔφη· ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· εὐθύνατε τὴν
ὁδὸν κ(υρίο)υ· καθὼς εἶπεν Ἠσαΐας ὁ προφήτης. Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν
ιθ ἐκ τῶν Φαρισαίων. καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν καὶ εἶπον αὐτῷ· τί οὖν βα-
πτίζεις εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ χ(ριστό)ς οὔτε Ἠλίας οὔτε ὁ προφήτης· ἀπεκρίθη
ιβ αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης λέγων· ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος δὲ ὑμῶν ἕστηκεν,
ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος· ὃς ἔμπρο-
σθέν μου γέγονεν· οὗ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα
ιγ τοῦ ὑποδήματος. ταῦτα ἐν Βηθαβαρᾷ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορ-
δάνου· ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων. τῇ ἐπαύριον
κα Βλέπει ὁ Ἰω(άννης) τὸν Ἰ(ησο)ῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει· ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ
θ(εο)ῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. οὗτός ἐστι περὶ οὗ ἐγὼ εἶπον·
ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνήρ. ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός
μου ἦν. κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσ(ραή)λ· διὰ τοῦτο
ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων. καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης λέγ(ων)·
ιε Τεθέαμαι τὸ πν(εῦμ)α καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμει-
νεν ἐπ' αὐτόν. κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν· ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδα-
τι· ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πν(εῦμ)α καταβαῖνον καὶ μέν-
ον ἐπ' αὐτόν· οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν πν(εύματ)ι ἁγίῳ. κἀγὼ ἑώρακα, καὶ
μεμαρτύρηκα· ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θ(εο)ῦ. τῇ ἐπαύριον πάλιν
ιη εἱστήκει ὁ Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο· καὶ ἐμβλέψας
τῷ Ἰ(ησο)ῦ περιπατοῦντι· λέγει· ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θ(εο)ῦ. καὶ ἤκουσαν αὐ-
τοῦ οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντος. καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰ(ησο)ῦ. στρα-
φεὶς δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας· λέγει αὐτοῖς·
τί ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ῥαββί· ὃ λέγεται ἑρμηνευόμενον δι-
δάσκαλε· ποῦ μένεις; λέγει αὐτοῖς· ἔρχεσθε καὶ ἴδετε. ἦλθον καὶ
εἶδον ποῦ μένει· καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην·
ὥρα ἦν ὡς δεκάτη. ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου·
εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου καὶ ἀκο-
λουθησάντων αὐτῷ. εὑρίσκει οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν
ιζ ἴδιον Σίμωνα. καὶ λέγει αὐτῷ· εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν· ὅ ἐστι

μεθερμηνευόμενον χσ̄· καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν ἰν̄· ἐμβλέ-
ψας αὐτῷ ὁ ἰσ̄, εἶπεν· σὺ εἶ σίμων ὁ υἱὸς ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ κηφᾶς·
ιη ὃ ἑρμηνεύεται πέτρος. τῇ ἐπαύριον.
Ἠθέλησεν ὁ ἰσ̄ ἐξελθεῖν εἰς τὴν γαλιλαίαν· καὶ εὑρίσκει φίλιππον·
καὶ λέγει αὐτῷ ὁ ἰσ̄· ἀκολούθει μοι. ἦν δὲ ὁ φίλιππος ἀπὸ βηθσαϊ-
δὰ· ἐκ τῆς πόλεως ἀνδρέου καὶ πέτρου· εὑρίσκει φίλιππος τὸν
ναθαναήλ· καὶ λέγει αὐτῷ· ὃν ἔγραψε μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ
προφῆται· εὑρήκαμεν ἰν̄ τὸν υἱὸν τοῦ ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ ναζαρέθ·
καὶ εἶπεν αὐτῷ ναθαναήλ· ἐκ ναζαρὲθ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι;
λέγει αὐτῷ φίλιππος· ἔρχου καὶ ἴδε· εἶδεν ὁ ἰσ̄ τὸν ναθαναὴλ ἐρ-
χόμενον πρὸς αὐτόν· καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· ἴδε ἀληθῶς ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ
δόλος οὐκ ἔστι· λέγει αὐτῷ ναθαναήλ· πόθεν με γινώσκεις· ἀπε-
κρίθη ἰσ̄ καὶ εἶπεν αὐτῷ· πρὸ τοῦ σε φίλιππον φωνῆσαι· ὄντα
ὑπὸ τὴν συκῆν εἶδόν σε· ἀπεκρίθη ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ·
ῥαββί· σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θῦ· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ ἰηλ· ἀπεκρίθη
ἰσ̄ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι εἶπόν σοι εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς
πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψῃ· καὶ λέγει αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ἀπάρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα· καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ
θῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνου.
Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν κανᾶ τῆς γαλιλαί-
ας· καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ ἰῡ ἐκεῖ· ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ ἰσ̄ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
εἰς τὸν γάμον· καὶ ὑστερήσαντος οἴνου· λέγει ἡ μήτηρ τοῦ ἰῡ πρὸς
αὐτόν· οἶνον οὐκ ἔχουσι· λέγει αὐτῇ ὁ ἰσ̄· τί ἐμοὶ καὶ σοὶ γύναι· οὔπω
ἥκει ἡ ὥρα μου· λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις· ὅ τι ἂν λέγῃ
ὑμῖν ποιήσατε· ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαι λίθιναι ἓξ κείμεναι κατὰ τὸν
καθαρισμὸν τῶν ἰουδαίων· χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο ἢ
τρεῖς· λέγει αὐτοῖς ὁ ἰσ̄· γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος· καὶ ἐγέ-
μισαν αὐτὰς ἕως ἄνω· καὶ λέγει αὐτοῖς· ἀντλήσατε νῦν καὶ φέ-
ρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ· καὶ ἤνεγκαν. ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχι-
τρίκλινος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγενημένον καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστίν·
οἱ δὲ διάκονοι ᾔδεισαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ· φωνεῖ τὸν νυμφί-
ον ὁ ἀρχιτρίκλινος καὶ λέγει αὐτῷ· πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν κα-
λὸν οἶνον τίθησι· καὶ ὅταν μεθυσθῶσι τότε τὸν ἐλάσσω· σὺ
τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι. ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχ

β̄ π̄ ... ἐκ ἱερ. ... κλ ... εἰς κα...

τῶν σημείων ὁ ἰς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἐφανέρωσε
τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
ιθ Καὶ μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καπερναοὺμ· αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ
αὐτοῦ· καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας.
κ̄ Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν ἰουδαίων· καὶ
κθ Ἀνέβη εἰς ἱεροσόλυμα ὁ ἰς· καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ· τοὺς πωλοῦντας
βόας· καὶ πρόβατα· καὶ περιστεράς· καὶ τοὺς κερματιστὰς καθη-
μένους· καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων, πάντας ἐξέβαλεν
ἐκ τοῦ ἱεροῦ· τά τε πρόβατα· καὶ τοὺς βόας· καὶ τῶν κολλυβι-
στῶν ἐξέχεε τὸ κέρμα· καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε· καὶ τοῖς
τὰς περιστερὰς πωλοῦσιν εἶπεν· ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν· μὴ
κγ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πρς μου οἶκον ἐμπορίου. ἐμνήσθησαν
δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ὅτι γεγραμμένον ἐστίν· ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου
καταφάγεταί με. ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ·
κη Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν· ὅτι ταῦτα ποιεῖς. ἀπεκρίθη ὁ ἰς καὶ
κθ Εἶπεν αὐτοῖς· λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον· καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις
ἐγερῶ αὐτόν. εἶπον οὖν οἱ ἰουδαῖοι· τεσσαράκοντα καὶ ἓξ ἔ-
τεσιν ᾠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος· καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς
αὐτόν; ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ. ὅτε οὖν
ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν· ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγεν· καὶ
ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ· καὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν ὁ ἰς. ὡς δὲ ἦν ἐν τοῖς
Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ πάσχα ἐν τῇ ἑορτῇ· πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα
αὐτοῦ· θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει. αὐτὸς δὲ ὁ ἰς οὐκ ἐπίστευεν
ἑαυτὸν αὐτοῖς· διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας· καὶ ὅτι οὐ χρείαν εἶχεν
ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνου· αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε τί ἦν ἐν τῷ ἀνῳ.
Ἦν δὲ ἄνος ἐκ τῶν φαρισαίων· νικόδημος ὄνομα αὐτῷ· ἄρχων τῶν
ἰουδαίων. οὗτος ἦλθε πρὸς αὐτὸν νυκτός. καὶ εἶπεν αὐτῷ· ῥαββί· οἴ-
δαμεν ὅτι ἀπὸ θυ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ ση-
μεῖα δύναται ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ᾖ ὁ θς μετ' αὐτοῦ. ἀπεκρί-
θη ὁ ἰς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι· ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἄνω-
θεν· οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ θυ. λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ νι-
κόδημος· πῶς δύναται ἄνος γεννηθῆναι γέρων ὤν· μὴ δύναται
εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μρς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι;
ἀπεκρίθη ὁ ἰς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι· ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος

γ̄ π̄ νικοδήμου· ... ὅμοιος ἐκ τ...

καὶ πνς, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θυ. τὸ γεγεν-
νημένον ἐκ τῆς σαρκὸς, σάρξ ἐστι. καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνς,
πνα ἐστι. μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἶπόν σοι. δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν.
τὸ πνα, ὅπου θέλει πνεῖ. καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις. ἀλλ' οὐκ οἶδας
πόθεν ἔρχεται. καὶ ποῦ ὑπάγει. οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ
τοῦ πνς. ἀπεκρίθη νικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῷ. πῶς δύναται ταῦτα γε-
νέσθαι. ἀπεκρίθη ὁ ις καὶ εἶπεν αὐτῷ. σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ ιηλ καὶ ταῦτα οὐ
γινώσκεις; ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι. ὅτι ὃ οἴδαμεν λαλοῦμεν. καὶ ὃ ἑωράκαμεν
μαρτυροῦμεν. καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε. εἰ τὰ ἐπί-
γεια εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε. πῶς ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια πι-
στεύσετε. καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν. εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
καταβάς. ὁ υἱὸς τοῦ ανου. ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ καθὼς μωσῆς ὕψωσε τὸν
ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ανου. ἵνα πᾶς ὁ πι-
στεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται. ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.
Οὕτως γὰρ ἠγάπησεν ὁ θς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογε-
νῆ ἔδωκεν. ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται. ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν
αἰώνιον. οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ
τὸν κόσμον. ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν
οὐ κρίνεται. ὁ δὲ μὴ πιστεύων ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ
ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θυ. αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις. ὅτι τὸ φῶς ἐ-
λήλυθεν εἰς τὸν κόσμον. καὶ ἠγάπησαν οἱ ανοι μᾶλλον τὸ σκότος, ἢ τὸ
φῶς. ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα. πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων μισεῖ
τὸ φῶς. καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς. ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ.
ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς. ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ
ἔργα ὅτι ἐν θῷ ἐστὶν εἰργασμένα. μετὰ ταῦτα
κε Ἦλθεν ὁ ις καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν ἰουδαίαν γῆν. καὶ ἐκεῖ διέτριβε
μετ' αὐτῶν καὶ ἐβάπτιζεν. ἦν δὲ καὶ ἰωάννης βαπτίζων ἐν αἰνὼν ἐγγὺς
τοῦ σαλείμ. ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ. καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτί-
κς ζοντο. οὔπω γὰρ ἦν βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν ὁ ἰωάννης.
Ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν ἰωάννου μετὰ ἰουδαίου περὶ
καθαρισμοῦ. καὶ ἦλθον πρὸς τὸν ἰωάννην καὶ εἶπον αὐτῷ. ῥαββί.
ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ ἰορδάνου. ᾧ σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε οὗτος
βαπτίζει καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν. ἀπεκρίθη ἰωάννης
καὶ εἶπεν. οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδὲν, ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον

ζήτησις περὶ καθαρισμοῦ

κη αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον οὐκ εἰ-
μὶ ἐγὼ ὁ χριστός· ἀλλ᾽ ὅτι ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου.
κθ Ὁ ἔχων τὴν νύμφην, νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου ὁ ἑστηκὼς
καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρᾷ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου. αὕτη οὖν
ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται. ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι.
ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων ἐστίν· ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς, ἐκ τῆς
γῆς ἐστι, καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ· ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος, ἐπάνω
πάντων ἐστί· καὶ ὃ ἑώρακε καὶ ἤκουσε τοῦτο μαρτυρεῖ· καὶ τὴν μαρ-
τυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει. ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν ἐσ-
φράγισεν, ὅτι ὁ θεὸς ἀληθής ἐστιν. ὃν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεός, τὰ ῥή-
ματα τοῦ θεοῦ λαλεῖ· οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα.
λ Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
λα Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱόν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ
οὐκ ὄψεται τὴν ζωήν, ἀλλ᾽ ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ μένει ἐπ᾽ αὐτόν. ὡς οὖν ἔγνω
ὁ κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ φαρισαῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βα-
πτίζει ἢ Ἰωάννης· καίτοι γε Ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ ἐβάπτιζεν, ἀλλ᾽ οἱ μαθη-
λβ ταὶ αὐτοῦ. ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαί-
αν. ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σαμαρείας.
Ἔρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ, πλησί-
ον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακὼβ Ἰωσὴφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. ἦν δὲ ἐκεῖ
πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας,
ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη. ἔρχεται γυνὴ
ἐκ τῆς Σαμαρείας, ἀντλῆσαι ὕδωρ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· δός μοι πιεῖν.
οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς
ἀγοράσωσι. λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις· πῶς σὺ Ἰουδαῖος
ὤν, παρ᾽ ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, οὔσης γυναικὸς Σαμαρείτιδος; οὐ γὰρ
συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ·
εἰ ᾔδεις τὴν δωρεὰν τοῦ θεοῦ καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι· δός μοι πιεῖν,
σὺ ἂν ᾔτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν. λέγει αὐτῷ ἡ
γυνή· κύριε, οὔτε ἄντλημα ἔχεις καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις
τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδω-
κεν ἡμῖν τὸ φρέαρ; καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· πᾶς ὁ
πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, διψήσει πάλιν· ὃς δ᾽ ἂν πίῃ ἐκ τοῦ

ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ· οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ
τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἁλλομένου
εἰς ζωὴν αἰώνιον· λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή· κε δός μοι τοῦτο τὸ ὕ-
δωρ· ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ διέρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν· λέγει αὐτῇ ὁ ἰς·
ὕπαγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε· ἀπεκρίθη ἡ γυ-
νὴ καὶ εἶπεν· οὐκ ἔχω ἄνδρα· λέγει αὐτῇ ὁ ἰς· καλῶς εἶπας ὅτι ἄνδρα
οὐκ ἔχω· πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες· καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνήρ·
τοῦτο ἀληθὲς εἴρηκας· λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· κε θεωρῶ ὅτι προφή-
της εἶ σύ· οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς
λέγετε· ὅτι ἐν ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ προσκυνεῖν·
λέγει αὐτῇ ὁ ἰς· γύναι πίστευσόν μοι· ὅτι ἔρχεται ὥρα· ὅτε οὔτε ἐν
τῷ ὄρει τούτῳ· οὔτε ἐν ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πρί·
ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε· ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν·
ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν ἰουδαίων ἐστίν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα· καὶ νῦν ἐστιν· ὅτε
οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ πρί· ἐν πνι καὶ ἀλη-
θείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν·
πνα ὁ θς· καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν, ἐν πνι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ
προσκυνεῖν· λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· οἶδα ὅτι μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγό-
μενος χς· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα· λέγει αὐτῇ ὁ
ἰς· ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν σοι· καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μέντοι εἶπεν·
τί ζητεῖς ἢ τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς· ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ
γυνὴ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις· δεῦτε ἴδετε
ἄνθρωπον ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ χς;
ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως· καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν· ἐν δὲ τῷ μεταξὺ
ἠρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ λέγοντες· ῥαββί φάγε· ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς· ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε· ἔ-
λεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· μήτις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν;
λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς· ἐμὸν βρῶμά ἐστιν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ
πέμψαντός με, καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον· οὐχ ὑμεῖς λέγετε·
ὅτι ἔτι τετράμηνός ἐστι καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; ἰδοὺ λέγω ὑμῖν·
ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν· καὶ θεάσασθε τὰς χώρας· ὅτι
λευκαί εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη· καὶ ὁ θερίζων· μισθὸν λαμβάνει·

καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαί
ρῃ καὶ ὁ θερίζων· ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός· ὅτι ἄλλος
ἐστὶν ὁ σπείρων· καὶ ἄλλος ὁ θερίζων· ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν·
ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασι· καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν
κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε· ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐ
πίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν σαμαρειτῶν· διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς μαρ
τυρούσης· ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· ὡς οὖν ἦλθον πρὸς
αὐτὸν οἱ σαμαρεῖται· ἠρώτων αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινε
ἐκεῖ δύο ἡμέρας· καὶ πολλῷ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ·
τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον· ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν·
αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν καὶ οἴδαμεν· ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ
λδ κόσμου ὁ χριστός· μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας· ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν·
λε καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γαλιλαίαν· αὐτὸς γὰρ ὁ ἰς ἐμαρτύρησεν· ὅτι
λς προφήτης ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι· τιμὴν οὐκ ἔχει· ὅτε οὖν ἦλθεν
εἰς τὴν γαλιλαίαν· ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ γαλιλαῖοι· πάντα ἑωρακό
τες ἃ ἐποίησεν ἐν ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ· καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον
λζ εἰς τὴν ἑορτήν· ἦλθεν οὖν πάλιν ὁ ἰς εἰς τὴν κανᾶ τῆς γαλιλαίας·
ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον· καὶ ἦν τις βασιλικός· οὗ
ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν καπερναούμ· οὗτος ἀκούσας ὅτι ἰς ἥκει ἐκ τῆς ἰου
δαίας εἰς τὴν γαλιλαίαν· ἀπῆλθε πρὸς αὐτόν· καὶ ἠρώτα αὐτὸν·
ἵνα καταβῇ καὶ ἰάσηται αὐτοῦ τὸν υἱόν· ἔμελλε γὰρ ἀποθνήσκειν· εἶ
πεν οὖν ὁ ἰς πρὸς αὐτόν· ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδητε οὐ μὴ
πιστεύσητε· λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικός· κε· κατάβηθι πρὶν
ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου· λέγει αὐτῷ ὁ ἰς· πορεύου· ὁ υἱός σου ζῇ·
καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰς· καὶ ἐπορεύετο·
ἤδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἀπήντησαν αὐτῷ·
καὶ ἀπήγγειλαν λέγοντες· ὅτι ὁ παῖς σου ζῇ· ἐπύθετο οὖν παρ' αὐτῶν
τὴν ὥραν· ἐν ᾗ κομψότερον ἔσχε· καὶ εἶπον αὐτῷ· ὅτι χθὲς ὥραν
ἑβδόμην ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός· ἔγνω οὖν ὁ πατήρ· ὅτι ἐν ἐκείνῃ
τῇ ὥρᾳ ἐν ᾗ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰς ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ· καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς
καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη· τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ ἰς
ἐλθὼν ἐκ τῆς ἰουδαίας εἰς τὴν γαλιλαίαν· μετὰ ταῦτα
λη ἦν ἡ ἑορτὴ τῶν ἰουδαίων· καὶ

τῇ β΄ τῆς ε΄ ἑβδ· τῷ κ(αιρῷ) ἦν τις βασιλ

Ἀνέβη ὁ ἰσ εἰς ἱεροσόλυμα· ἔστι δὲ ἐν τοῖς ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ
προβατικῇ κολυμβήθρα· ἡ ἐπιλεγομένη ἑβραϊστὶ βηθεσδά·
πέντε στοὰς ἔχουσα· ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσ-
θενούντων· τυφλῶν· χωλῶν· ξηρῶν· ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος
κίνησιν· ἄγγελος γὰρ κυ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρα·
καὶ ἐταράσσετο τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν
τοῦ ὕδατος, ὑγιὴς ἐγίνετο ᾧ δήποτε κατείχετο νοσήματι.
Ἦν δέ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ· τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ,
τοῦτον ἰδὼν ὁ ἰσ κατακείμενον· καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει,
λέγει αὐτῷ· θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· κε· ἄνθρωπον
οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν
ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει· λέγει αὐτῷ ὁ ἰσ· ἔ-
γειραι· ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει· καὶ εὐθέως ἐγένετο
ὑγιὴς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἦρε τὸν κράβαττον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει· ἦν δὲ σάβ-
βατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· ἔλεγον οὖν οἱ ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ·
σάββατόν ἐστι· καὶ οὐκ ἔξεστί σοι ἆραι τὸν κράβαττον· ἀπεκρί-
θη αὐτοῖς· ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἆρον τὸν κράβαττόν
σου καὶ περιπάτει· ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπών σοι· ἆρον
τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει· ὁ δὲ ἰαθεὶς, οὐκ ᾔδει τίς ἐστιν·
ὁ γὰρ ἰσ ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ· μετὰ ταῦτα εὑρίσκει
αὐτὸν ὁ ἰσ ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἴδε ὑγιὴς γέγονας, μηκέτι
ἁμάρτανε, ἵνα μὴ χεῖρόν σοί τι γένηται· ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος·
καὶ ἀνήγγειλε τοῖς ἰουδαίοις ὅτι ἰσ ἐστιν, ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ·
καὶ διὰ τοῦτο ἐδίωκον τὸν ἰν οἱ ἰουδαῖοι καὶ ἐζήτουν αὐτὸν ἀπο-
κτεῖναι, ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαββάτῳ· ὁ δὲ ἰσ ἀπεκρίνατο αὐτοῖς·
Ὁ πὴρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται· κἀγὼ ἐργάζομαι· διὰ τοῦτο οὖν
μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι· ὅτι οὐ μόνον ἔλυεν
τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ πρα ἴδιον ἔλεγε τὸν θν· ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν
τῷ θῷ· ἀπεκρίνατο οὖν ὁ ἰσ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδέν, ἐὰν μή τι βλέπῃ τὸν
πρα ποιοῦντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως
ποιεῖ· ὁ γὰρ πὴρ φιλεῖ τὸν υἱὸν, καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς
ποιεῖ· καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυ-
μάζητε· ὥσπερ γὰρ ὁ πὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ

οὕτως καὶ ὁ υἱὸς οὓς θέλει ζωοποιεῖ· οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει οὐδένα·
ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ υἱῷ· ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν υἱόν,
μ καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα. ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱὸν οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα τὸν
μα πέμψαντα αὐτόν· ἀρχ. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀ-
κούων· καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ
εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται· ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ἔρχεται ὥρα· καὶ νῦν ἐστιν· ὅτε οἱ νεκροὶ ἀ-
κούσονται τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ θ(εο)ῦ· καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται· ὥς-
περ γὰρ ὁ π(ατ)ὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ· οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν
ἐν ἑαυτῷ· καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ· καὶ κρίσιν ποιεῖν· ὅτι υἱὸς
ἀν(θρώπ)ου ἐστί· μὴ θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα· ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν
τοῖς μνημείοις, ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ· καὶ ἐκπορεύσονται
οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαν-
μβ τες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως· οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐδέν·
ἀρχ. καθὼς ἀκούω κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέ-
λημα τὸ ἐμόν· ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με π(ατ)ρ(ό)ς. τέλ.
μγ ἐὰν γὰρ ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστιν ἀληθής·
ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ· καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία,
ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ· ὑμεῖς ἀπεστάλκατε πρὸς Ἰωάννην· καὶ μεμαρτύ-
ρηκε τῇ ἀληθείᾳ· ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀν(θρώπ)ου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω·
ἀλλὰ ταῦτα λέγω, ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε· ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος, ὁ καιό-
μενος καὶ φαίνων· ὑμεῖς δὲ ἠθελήσατε ἀγαλλιαθῆναι πρὸς ὥραν
ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ Ἰω(άννου)· τὰ γὰρ
ἔργα ἃ ἔδωκέ μοι ὁ π(ατ)ὴρ ἵνα τελειώσω αὐτά· αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ
ἐγὼ ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ π(ατ)ήρ με ἀπέσταλκε· καὶ ὁ πέμ-
μδ ψας με π(ατ)ήρ, αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ ἐμοῦ· οὔτε φωνὴν αὐτοῦ
ἀκηκόατε πώποτε, οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἑωράκατε· καὶ τὸν
με λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μένοντα ἐν ὑμῖν· ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος,
τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε· ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς· ὅτι ὑμεῖς δο-
κεῖτε· ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ μαρ-
τυροῦσαι περὶ ἐμοῦ· καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρός με, ἵνα ζωὴν
ἔχητε· δόξαν παρὰ ἀν(θρώπ)ων οὐ λαμβάνω· ἀλλ' ἔγνωκα ὑμᾶς· ὅ-
τι τὴν ἀγάπην τοῦ θ(εο)ῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς· ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τ(ῷ)

τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου, καὶ οὐ λαμβάνετέ με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ
ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήψεσθε. πῶς δύνασθε ὑμεῖς
πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες· καὶ τὴν δόξαν τὴν
παρὰ τοῦ μόνου θεοῦ οὐ ζητεῖτε. μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑ-
μῶν πρὸς τὸν πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν Μωσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς
ἠλπίκατε. εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωσῇ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί· περὶ γὰρ ἐμοῦ
ἐκεῖνος ἔγραψεν. εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γράμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς
τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πιστεύσετε. Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν
τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος. καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολύς, ὅ-
τι ἑώρων αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων.
ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς. καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.
Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων. ἐπάρας οὖν ὁ Ἰησοῦς
τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς
αὐτόν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον· πόθεν ἀγοράσομεν ἄρτους, ἵνα
φάγωσιν οὗτοι; τοῦτο δὲ ἔλεγε πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ᾔδει
τί ἔμελλε ποιεῖν. ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος· διακοσίων δηνα-
ρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχύ τι λάβῃ.
λέγει αὐτῷ εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος
Πέτρου· ἔστι παιδάριον ὧδε ὃ ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους καὶ
δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστιν εἰς τοσούτους; εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· ποιή-
σατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν. ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. ἀνέ-
πεσον οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πεντακισχίλιοι. ἔλαβε δὲ
τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς καὶ εὐχαριστήσας διέδωκε τοῖς μαθηταῖς,
οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων
ὅσον ἤθελον. ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· συ-
ναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μή τι ἀπόληται.
συνήγαγον οὖν καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων ἐκ
τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, ἃ ἐπερίσσευσε τοῖς βεβρωκόσιν.
Οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν
ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.
Ἰησοῦς οὖν γνοὺς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι καὶ ἁρπάζειν αὐτ-

θ̄ πε̄ τῆ ε̄ ἑβδ. περὶ τῆς θαλάσσης· ...

ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλέα· ἀνεχώρησεν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος.
να θ Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο· κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν·
καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον· ἤρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Κα
περναούμ· καὶ σκοτία ἤδη ἐγεγόνει· καὶ οὐκ ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς
ὁ ἰς̄· ἥ τε θάλασσα ἀνέμου μεγάλου πνέοντος διηγείρετο· ἐληλακό
τες οὖν ὡς σταδίους εἰκοσιπέντε ἢ τριάκοντα· θεωροῦσι τὸν ἰν̄
περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον· καὶ
ἐφοβήθησαν· ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· ἐγώ εἰμι μὴ φοβεῖσθε· ἤθελον οὖν λαβεῖν
αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον· καὶ εὐθέως τὸ πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν
νβ ὑπῆγον· Τῇ ἐπαύριον· ὁ ὄχλος ὁ ἑστηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης ἰ
δὼν ὅτι πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ ἓν ἐκεῖνο εἰς ὃ ἐνέβησαν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ὅτι οὐ συνεισῆλθε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ ἰς̄ εἰς
τὸ πλοιάριον· ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον· ἄλλα δὲ ἦλθε
πλοιάρια ἐκ Τιβεριάδος· ἐγγὺς τοῦ τόπου ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον
εὐχαριστήσαντος τοῦ κῡ· ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος· ὅτι ἰς̄ οὐκ ἔστιν ἐκεῖ
οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ἐνέβησαν αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα· καὶ ἦλθον εἰς Κα
περναοὺμ ζητοῦντες τὸν ἰν̄· καὶ εὑρόντες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης·
εἶπον αὐτῷ· ῥαββί· πότε ὧδε γέγονας· ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰς̄ καὶ
εἶπεν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ζητεῖτέ με· οὐχ ὅτι εἴδετε σημεῖα· ἀλ
λ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ ἐχορτάσθητε· ἐργάζεσθε μὴ τὴν
βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην· ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν
αἰώνιον· ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει· τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν ὁ θς̄.
Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· τί ποιοῦμεν ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ θῦ·
ἀπεκρίθη ὁ ἰς̄ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτό ἐστι τὸ ἔργον τοῦ θῦ· ἵνα πιστεύ
νγ σητε εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος· εἶπον οὖν αὐτῷ· τί οὖν ποιεῖς
σὺ σημεῖον· ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμέν σοι· τί ἐργάζῃ· οἱ πατέρες
νδ ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ· καθώς ἐστι γεγραμμένον·
ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν· εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς̄·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ· ἀλλ' ὁ πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν
ἀληθινόν· ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ θῦ ἐστιν· ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ·
νε καὶ ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ· εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· κε̄
πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον· εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς̄·
νϛ ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρός με οὐ μὴ πεινάσῃ·

πα̅ β̅ τ̅ ε̅ ἑβ ... προς τέλος ...

καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε. ἀλλ' εἶπον ὑμῖν.
ὅτι καὶ ἑωράκατέ με καὶ οὐ πιστεύετε. πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ πατὴρ
πρὸς ἐμὲ ἥξει· καὶ τὸν ἐρχόμενον πρός με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω.
μζ ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀ-
μη λλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με. τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα
τοῦ πέμψαντός με πατρός· ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέ μοι, μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐ-
τοῦ· ἀλλ' ἀναστήσω αὐτὸ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. τέλος ἀρχὴ τοῦτο γάρ ἐστι
τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με· ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν καὶ πιστε-
ύων εἰς αὐτὸν, ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσ-
μθ χάτῃ ἡμέρᾳ. ἐγόγγυζον οὖν οἱ ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ· ὅτι εἶπεν,
ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτός
ἐστιν ὁ υἱὸς ἰωσήφ. οὗ ἡμεῖς οἴδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; πῶς
οὖν λέγει οὗτος, ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα; ἀπεκρίθη οὖν
ὁ ἰς καὶ εἶπεν αὐτοῖς. μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων. οὐδεὶς δύν-
αται ἐλθεῖν πρός με, ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ ὁ πέμψας με ἑλκύσῃ αὐτόν· κἀ-
γὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. τέλος ἔστι γεγραμμένον
ἐν τοῖς προφήταις. καὶ ἔσονται πάντες διδακτοὶ θεοῦ. πᾶς οὖν ὁ ἀ-
κούων παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ μαθὼν, ἔρχεται πρός με. οὐχ ὅτι τὸν
πατέρα τις ἑώρακεν. εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ θεοῦ· οὗτος ἑώρακε τὸν πατέρα.
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ἔχει ζωὴν αἰώνιον.
ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ καὶ ἀπέθανον. οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαί-
νων· ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ καὶ μὴ ἀποθάνῃ. ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος
ὁ ζῶν· ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου,
ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ δώσω, ἡ σάρξ μού ἐστιν.
ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς. ἐμάχοντο οὖν πρὸς
ἀλλήλους οἱ ἰουδαῖοι λέγοντες. πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι
τὴν σάρκα φαγεῖν; εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ἐ-
ὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ
αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς. ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ
πίνων μου τὸ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον. καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν
ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. τέλος ἡ γὰρ σάρξ μου ἀληθῶς ἐστι βρῶσις.
καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθῶς ἐστι πόσις. ἀρχὴ ὁ τρώγων μου τὴν σάρ-
κα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα· ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ.

καθὼς ἀπέστειλέν με ὁ ζῶν πατὴρ, κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα· καὶ
ὁ τρώγων με, κἀκεῖνος ζήσεται δι' ἐμέ. οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ μάν-
να καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον, ζήσεται εἰς τὸν
αἰῶνα· ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ διδάσκων ἐν καπερναούμ·
πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπον· σκλη-
ρός ἐστιν ὁ λόγος οὗτος· τίς δύναται αὐτοῦ ἀκούειν· εἰδὼς δὲ
ὁ ἰς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγύζουσι περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει; ἐὰν οὖν θεωρῆτε
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνου· ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ πρότερον· τὸ πνεῦ-
μά ἐστι τὸ ζωοποιοῦν· ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν· τὰ ῥήματα
ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, πνεῦμά ἐστι καὶ ζωή ἐστιν· ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες,
οἳ οὐ πιστεύουσιν· ᾔδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ ἰς· τίνες εἰσὶν οἱ μὴ
πιστεύοντες· καὶ τίς ἐστιν ὁ παραδώσων αὐτόν. καὶ ἔλεγε·
διὰ τοῦτο εἴρηκα ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με, ἐὰν μὴ
ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πρς μου· ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω· καὶ οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπάτουν·
εἶπεν οὖν ὁ ἰς τοῖς δώδεκα· μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν; ἀπεκρίθη
οὖν αὐτῷ σίμων πέτρος· κε πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα· ῥήματα ζω-
ῆς αἰωνίου ἔχεις· καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν· ὅτι σὺ
εἶ ὁ χς ὁ υἱὸς τοῦ θυ τοῦ ζῶντος. ἀπεκρίθη αὐτοῖς· οὐκ ἐ-
γὼ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην; καὶ ἐξ ὑμῶν εἷς διάβολός ἐστιν·
ἔλεγε δὲ τὸν ἰούδαν σίμωνος ἰσκαριώτην· οὗτος γὰρ ἤμελλεν αὐτὸν
παραδιδόναι· εἷς ὢν ἐκ τῶν δώδεκα. καὶ περιεπάτει ὁ ἰς μετὰ
ταῦτα ἐν τῇ γαλιλαίᾳ. οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν τῇ ἰουδαίᾳ περιπατεῖν·
ὅτι ἐζήτουν αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι. ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν
ἰουδαίων ἡ σκηνοπηγία. εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· με-
τάβηθι ἐντεῦθεν. καὶ ὕπαγε εἰς τὴν ἰουδαίαν· ἵνα καὶ οἱ μαθηταί
σου θεωρήσωσι τὰ ἔργα σου ἃ ποιεῖς· οὐδεὶς γὰρ ἐν κρυπτῷ τι
ποιεῖ· καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι. εἰ ταῦτα ποιεῖς· φανέ-
ρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ. οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς
αὐτόν· λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς· ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς, οὔπω πάρεστιν·
ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος, πάντοτέ ἐστιν ἕτοιμος. οὐ δύναται

ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ μισεῖ· ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐ-
τοῦ· ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρά ἐστιν· ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορ-
τὴν ταύτην· ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς· οὔπω πεπλήρωται· ταῦτα δὲ εἰ-
πὼν αὐτοῖς· ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελ-
φοὶ αὐτοῦ· τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτήν· οὐ φανερῶς ἀλλ' ὡς
ἐν κρυπτῷ· οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ ἔλεγον·
ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος· καὶ γογγυσμὸς πολὺς ἦν περὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄχλ-
οις· οἱ μὲν ἔλεγον· ὅτι ἀγαθός ἐστιν· ἄλλοι ἔλεγον· οὔ· ἀλλὰ πλανᾷ τὸν
ὄχλον· οὐδεὶς μέντοι παρρησίᾳ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ διὰ τὸν φό-
βον τῶν Ἰουδαίων· ἤδη δὲ
τῆς ἑορτῆς μεσούσης· ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκε·
καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες· πῶς οὗτος γράμματα οἶδε
μὴ μεμαθηκώς· ἀπεκρίθη οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· ἡ ἐμὴ δι-
δαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμή· ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με· ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλη-
μα αὐτοῦ ποιεῖν· γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς· πότερον ἐκ τοῦ
θεοῦ ἐστιν· ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ· ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ λαλῶν· τὴν δόξαν
τὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτόν·
οὗτος ἀληθής ἐστι· καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν· οὐ Μωσῆς δέ-
δωκεν ὑμῖν τὸν νόμον· καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον·
τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι· ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπεν· δαιμόνι-
ον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι· ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐ-
τοῖς· ἓν ἔργον ἐποίησα· καὶ πάντες θαυμάζετε· διὰ τοῦτο Μω-
σῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομήν· οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωσέως ἐστίν·
ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων· καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον· εἰ περιτο-
μὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ· ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωσέως·
ἐμοὶ χολᾶτε· ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ· μὴ
κρίνετε κατ' ὄψιν· ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε· ἔλεγον
οὖν τινες ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν· οὐχ οὗτός ἐστιν ὃν ζη-
τοῦσιν ἀποκτεῖναι· καὶ ἴδε παρρησίᾳ λαλεῖ· καὶ οὐδὲν αὐτῷ
λέγουσι· μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες, ὅτι οὗτός ἐστιν
ἀληθῶς ὁ Χριστός· ἀλλὰ τοῦτον οἴδαμεν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν
ἔρχηται, οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν· ἔκραξεν οὖν

ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ ι(ησοῦ)ς καὶ λέγων· κἀμὲ οἴδατε· καὶ οἴδατε
πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα· ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ
πέμψας με· ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε· ἐγὼ οἶδα αὐτὸν ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι·
κἀκεῖνός με ἀπέστειλεν· Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πιάσαι· καὶ οὐδεὶς ἐ-
πέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὴν χεῖρα· ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ·
πολλοὶ δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· καὶ ἔλεγον· ὅτι ὁ χ(ριστὸ)ς ὅταν
ἔλθῃ· μὴ πλείονα σημεῖα τούτων ποιήσει ὧν οὗτος ἐποίησεν; Ἤ-
κουσαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα·
καὶ ἀπέστειλαν ὑπηρέτας οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα πιάσω-
σιν αὐτόν· Εἶπεν οὖν ὁ ι(ησοῦ)ς· ἔτι μικρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι
καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με· Ζητήσετέ με καὶ οὐχ εὑρήσετε·
καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγώ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν· Εἶπον οὖν οἱ ἰουδαῖοι
πρὸς ἑαυτούς· ποῦ οὗτος μέλλει πορεύεσθαι· ὅτι ἡμεῖς οὐχ εὑρή-
σομεν αὐτόν· μὴ εἰς τὴν διασπορὰν τῶν ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι
καὶ διδάσκειν τοὺς ἕλληνας; τίς ἐστιν οὗτος ὁ λόγος ὃν εἶπεν· ζη-
τήσετέ με καὶ οὐχ εὑρήσετε· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγώ, ὑμεῖς οὐ
δύνασθε ἐλθεῖν· ἐν δὲ
τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς· εἱστήκει ὁ ι(ησοῦ)ς· καὶ
ἔκραζε λέγων· ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω·
ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ· καθὼς εἶπεν ἡ γραφή· ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας
αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος· τοῦτο δὲ εἶπεν περὶ τοῦ πν(εύματο)ς
ὃ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· οὔπω γὰρ ἦν πν(εῦμ)α ἅγ(ιον)
ὅτι ι(ησοῦ)ς οὐδέπω ἐδοξάσθη· Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαν-
τες τῶν λόγων ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης·
ἄλλοι δὲ ἔλεγον· μὴ γὰρ ἐκ τῆς γαλιλαίας ὁ χ(ριστὸ)ς ἔρχεται; οὐχ ἡ γρα-
φὴ εἶπεν· ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος δαβίδ· καὶ ἀπὸ βηθλεὲμ τῆς κώμης
ὅπου ἦν δαβὶδ ὁ χ(ριστὸ)ς ἔρχεται; σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο
δι' αὐτόν· Τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν· ἀλλ' οὐδεὶς ἐ-
πέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας· Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς
ἀρχιερεῖς καὶ φαρισαίους· καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· διατί
οὐκ ἠγάγετε αὐτόν· ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ ὑπηρέται· οὐδέποτε
οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος· ἀπεκρίθησαν

ἐπέζομα λογούμενος

οὖν αὐτοῖς οἱ φαρισαῖοι· μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μή τις ἐκ
τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν ἢ ἐκ τῶν φαρισαίων; ἀλλ' ὁ ὄχλος
οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπικατάρατοί εἰσι. λέγει Νικόδη-
μος πρὸς αὐτούς· ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν· μὴ ὁ
νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον
καὶ γνῷ τί ποιεῖ; ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλι-
λαίας εἶ; ἐρεύνησον καὶ ἴδε ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐ-
γήγερται. καὶ ἐπορεύθη ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύ-
θη εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ὄρθρου δὲ πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱ-
ερόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς.
Ἄγουσι δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς αὐτὸν γυναῖκα ἐν μοι-
χείᾳ καταληφθεῖσαν· καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ, λέγουσιν αὐτῷ
πειράζοντες· διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατελήφθη ἐπαυτοφώρῳ μοι-
χευομένη· ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωϋσῆς ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας
λιθοβολεῖσθαι· σὺ οὖν τί λέγεις; τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες αὐτόν,
ἵνα ἔχωσι κατηγορεῖν αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας τῷ δακτύλῳ ἔ-
γραφεν εἰς τὴν γῆν μὴ προσποιούμενος. ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶν-
τες αὐτόν, ἀνακύψας εἶπε πρὸς αὐτούς· ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν
πρῶτος ἐπ' αὐτὴν λίθον βαλλέτω. καὶ πάλιν κάτω κύψας ἔγρα-
φεν εἰς τὴν γῆν. οἱ δὲ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχό-
μενοι, ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων·
καὶ κατελείφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ οὖσα. ἀνακύψας δὲ
ὁ Ἰησοῦς καὶ μηδένα θεασάμενος πλὴν τῆς γυναικός, εἶπεν αὐτῇ· ποῦ
εἰσιν οἱ κατήγοροί σου; οὐδείς σε κατέκρινεν; ἡ δὲ εἶπεν· οὐδείς, κύριε.
εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· οὐδὲ ἐγώ σε κατακρίνω· πορεύου καὶ μηκέτι ἁμάρτανε.
Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε λέγων· ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου·
ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἕξει τὸ
φῶς τῆς ζωῆς. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ φαρισαῖοι· σὺ
περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς; ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής. ἀπε-
κρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀλη-
θής ἐστιν ἡ μαρτυρία μου· ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον καὶ ποῦ ὑπά-
γω· ὑμεῖς δὲ κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε. ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα. καὶ ἐὰν
κρίνω δὲ ἐγώ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθής ἐστιν· ὅτι μόνος οὐκ εἰμί,
ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με πατήρ. καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ

γέγραπται ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής ἐστιν. ἐγώ εἰμι
ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ· καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με
πατήρ. ἔλεγον οὖν αὐτῷ· ποῦ ἐστιν ὁ πατήρ σου; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς·
οὔτε ἐμὲ οἴδατε οὔτε τὸν πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ᾔδειτε, καὶ τὸν πατέρα
ᾔδειτε ἄν. ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ γαζοφυλα
κείῳ διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτόν, ὅτι οὔπω
ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ. εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετέ με, καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε·
ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι·
μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτόν, ὅτι λέγει· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύ
νασθε ἐλθεῖν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ
τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐστέ, ἐγὼ οὐκ εἰμὶ
ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς
ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀποθανεῖσ
θε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. ἔλεγον οὖν αὐτῷ· σὺ τίς εἶ; καὶ εἶπεν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· τὴν ἀρχὴν ὅτι καὶ λαλῶ ὑμῖν. πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν
λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθής ἐστι, κἀγὼ ἃ ἤκουσα
παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμον. οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν
πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ὅταν ὑψώσητε τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ποιῶ
οὐδέν, ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέ με ὁ πατήρ μου, ταῦτα λαλῶ. καὶ ὁ πέμ
ψας με μετ' ἐμοῦ ἐστιν· οὐκ ἀφῆκέ με μόνον ὁ πατήρ, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀ
ρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε. ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος πολλοὶ
ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. ἔλεγεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκό
τας αὐτῷ Ἰουδαίους· ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ
ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταί μου ἐστέ· καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀ
λήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς. ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· σπέρμα Ἀβραὰμ
ἐσμεν, καὶ οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε· πῶς σὺ λέγεις
ὅτι ἐλεύθεροι γενήσεσθε; ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν δοῦλός ἐστι τῆς ἁμαρτίας.
ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν
αἰῶνα. ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι ἔ
σεσθε. οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε· ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀπο
κτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν. ἐγὼ ὃ ἑώρακα

παρὰ τῷ πρί μου λαλῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν ὃ ἑωράκατε παρὰ τῷ
πρὶ ὑμῶν ποιεῖτε. ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀ-
βραάμ ἐστι. λέγει αὐτοῖς ὁ ἰσ· εἰ τέκνα τοῦ ἀβραὰμ ἦτε, τὰ ἔρ-
γα τοῦ ἀβραὰμ ἐποιεῖτε ἄν. νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι· ἄνθρω-
πον ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα, ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ θῦ· τοῦτο ἀ-
βραὰμ οὐκ ἐποίησεν. ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πρς ὑμῶν. εἶπ-
ον αὐτῷ· ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννήμεθα· ἕνα πατέρα ἔχομεν
τὸν θν̄. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰσ· αρ εἰ ὁ θσ πὴρ ὑμῶν ἦν, ἠγαπᾶτε
ἂν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ θῦ ἐξῆλθον καὶ ἥκω· τε ζω οὐδὲ γὰρ
ἀπ᾽ ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα· ἀλλ᾽ ἐκεῖνός με ἀπέστειλε. διατί τὴν λα-
λιὰν τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε. ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον
τὸν ἐμόν. ὑμεῖς ἐκ τοῦ πρς τοῦ διαβόλου ἐστέ· καὶ τὰς ἐπιθυμίας
τοῦ πρς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν. ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ᾽ ἀρ-
χῆς· καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἕστηκεν· ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐ-
τῷ. ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ· ὅτι ψεύστης ἐστὶ
καὶ ὁ πὴρ αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω, οὐ πιστεύετέ μοι. τίς ἐ-
ξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας; εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω, διατί
ὑμεῖς οὐ πιστεύετέ μοι. ὁ ὢν ἐκ τοῦ θῦ, τὰ ῥήματα τοῦ θῦ ἀκούει·
διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε. ὅτι ἐκ τοῦ θῦ οὐκ ἐστέ. ἀπεκρίθη-
σαν οὖν οἱ ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ· οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς ὅτι
σαμαρείτης εἶ σύ· καὶ δαιμόνιον ἔχεις; ἀπεκρίθη ἰσ· ἐγὼ δαι-
μόνιον οὐκ ἔχω· ἀλλὰ τιμῶ τὸν πρα μου· καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζε-
τέ με. ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων.
αρ ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, θάνατον οὐ
μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα· τε β εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ ἰου-
δαῖοι· νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. ἀβραὰμ ἀπέθα-
νεν καὶ οἱ προφῆται· καὶ σὺ λέγεις· ἐάν τις τὸν λόγον μου τη-
ρήσῃ, οὐ μὴ γεύσηται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα· μὴ σὺ μείζων εἶ
τοῦ πρς ἡμῶν ἀβραάμ, ὅστις ἀπέθανε· καὶ οἱ προφῆται ἀ-
πέθανον· τίνα σεαυτὸν σὺ ποιεῖς. ἀπεκρίθη ἰσ· ἐὰν ἐγὼ δο-
ξάζω ἐμαυτόν, ἡ δόξα μου οὐδέν ἐστιν· ἔστιν ὁ πήρ μου ὁ δοξά-
ζων με· ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι θσ ἡμῶν ἐστι. καὶ οὐκ ἐγνώκατε
αὐτόν· ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν. καὶ ἐὰν εἴπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν,
ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν ψεύστης· ἀλλ᾽ οἶδα αὐτὸν καὶ τὸν λόγον

ΤΟΥ ΕΚ ΓΕΝΕΤΗΣ ΤΥΦΛΟΥ: τῷ καιρῷ

αὐτοῦ τηρεῖ. ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ὑμῶν· ἠγαλλιάσατο ἵνα ἴδῃ τὴν
ἡμέραν τὴν ἐμήν· καὶ εἶδεν καὶ ἐχάρη. εἶπον οὖν οἱ ἰουδαῖοι πρὸς
αὐτόν· πεντήκοντα ἔτη οὔπω ἔχεις. καὶ ἀβραὰμ ἑώρακας; εἶπεν
οὖν αὐτοῖς ὁ ἰσ̄· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· πρὶν ἀβραὰμ γενέσθαι ἐγὼ εἰ-
μι. ἦραν οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν· ἰσ̄ δὲ ἐκρύβη. καὶ ἐξῆλ-
θεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ· διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν· καὶ παρῆγεν οὕτως. καὶ
παράγων ὁ ἰσ̄· εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· ῥαββί· τίς ἥμαρτεν· οὗτος, ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἵνα
τυφλὸς γεννηθῇ· ἀπεκρίθη ὁ ἰσ̄· οὔτε οὗτος ἥμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐ-
τοῦ· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ θῦ ἐν αὐτῷ. ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσ-
θαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με, ἕως ἡμέρα ἐστίν. ἔρχεται νύξ, ὅ-
τε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ὦ· φῶς εἰμι
τοῦ κόσμου. ταῦτα εἰπών· ἔπτυσεν χαμαί· καὶ ἐποίησεν πηλὸν ἐκ
τοῦ πτύσματος. καὶ ἐπέχρισεν τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυ-
φλοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὕπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ σι-
λωάμ· ὃ ἑρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνί-
ψατο. καὶ ἦλθεν βλέπων. οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐ-
τὸν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθή-
μενος καὶ προσαιτῶν; ἄλλοι ἔλεγον· ὅτι οὗτός ἐστιν. ἄλλοι δὲ· ὅ-
τι ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν. ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι ἐγώ εἰμι. ἔλεγον οὖν αὐτῷ·
πῶς ἠνεῴχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί· ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν·
ἄνθρωπος λεγόμενος ἰσ̄· πηλὸν ἐποίησε· καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς καὶ εἶπέν μοι· ὕπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ σιλωὰμ καὶ
νίψαι. ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος, ἀνέβλεψα. εἶπον οὖν αὐτῷ·
ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος· λέγει· οὐκ οἶδα. ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς φαρισαί-
ους τόν ποτε τυφλόν. ἦν δὲ σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ ἰσ̄. καὶ
ἀνέῳξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ
οἱ φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψεν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· πηλὸν ἐπέ-
θηκέ μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην καὶ βλέπω. ἔλε-
γον οὖν ἐκ τῶν φαρισαίων τινές· οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ
θῦ· ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. ἄλλοι ἔλεγον· πῶς δύναται ἄνθρωπος
ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν· καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς.
λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ ὅτι ἤνοιξέ σου
τοὺς ὀφθαλμούς. ὁ δὲ εἶπεν· ὅτι προφήτης ἐστίν. οὐκ ἐπί-

ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν·
ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος. Καὶ ἠρώ-
τησαν αὐτοὺς λέγοντες· οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν· ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι
τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν ἄρτι βλέπει; ἀπεκρίθησαν δὲ αὐτοῖς οἱ γο-
νεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν· καὶ ὅτι τυ-
φλὸς ἐγεννήθη· πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἴδαμεν· ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ
τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει· αὐτὸν ἐρω-
τήσατε· αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει· ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ·
ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἤδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι·
ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ χριστόν· ἀποσυνάγωγος γένηται· διὰ τοῦτο
οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον· ὅτι ἡλικίαν ἔχει· αὐτὸν ἐρωτήσατε· ἐφώ-
νησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον ὃς ἦν τυφλός· καὶ εἶπον αὐτῷ· δὸς
δόξαν τῷ θεῷ· ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἁμαρτωλός ἐστιν. ἀ-
πεκρίθη οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· εἰ ἁμαρτωλός ἐστιν οὐκ οἶδα· ἓν οἶδα·
ὅτι τυφλὸς ὢν ἄρτι βλέπω· εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· τί ἐποίησέ σοι·
πῶς ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς· ἀπεκρίθη αὐτοῖς· εἶπον ὑμῖν ἤδη
καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκούειν· μὴ καὶ ὑμεῖς θέ-
λετε μαθηταὶ αὐτοῦ γενέσθαι; ἐλοιδόρησαν αὐτὸν καὶ εἶπον· σὺ εἶ
μαθητὴς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωσέως ἐσμὲν μαθηταί· ἡμεῖς οἴδα-
μεν ὅτι Μωσῇ λελάληκεν ὁ θεός· τοῦτον δὲ οὐκ οἴδαμεν πόθεν ἐστίν·
ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν· ὅτι
ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστί· καὶ ἀνέῳξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς·
οἴδαμεν δὲ ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ θεὸς οὐκ ἀκούει· ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβὴς
ᾖ· καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ· τούτου ἀκούει· ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠ-
κούσθη· ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου· εἰ μὴ
ἦν οὗτος παρὰ θεοῦ· οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν· ἀπεκρίθησαν καὶ
εἶπον αὐτῷ· ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος· καὶ σὺ διδάσκεις
ἡμᾶς; καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω· ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐ-
τὸν ἔξω· καὶ εὑρὼν αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ
θεοῦ; ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε· καὶ τίς ἐστι κύριε ἵνα πιστεύσω εἰς
αὐτόν· εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἑώρακας αὐτόν· καὶ ὁ λαλῶν μετὰ
σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν· ὁ δὲ ἔφη· πιστεύω κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ·
Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· τε(λος) ε ε εβ ειοχς προ ελαλ

τῇ ε΄ τῆς ε΄ ἑβδ. εἶπεν ὁ Χς πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδ.

Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον ἦλθον· ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπω-
σι· καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται. καὶ ἤκουσαν ἐκ τῶν φαρι-
σαίων ταῦτα, οἱ ὄντες μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶπον αὐτῷ· μὴ καὶ ἡμεῖς
τυφλοί ἐσμεν; εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰς· εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν εἴχετε
ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε ὅτι βλέπομεν· ἡ οὖν ἁμαρτία ὑμῶν μένει.
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· τῷ αὐτῷ ϛ΄ εἰς τ(ὸ) α΄ χω ϛ΄ ἐλ. εἶπεν ὁ Χς
Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων,
ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ λῃστής·
ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμήν ἐστι τῶν προβάτων.
τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει· καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀ-
κούει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά·
καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύε-
ται· καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ· ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ.
ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ·
ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν· ταύτην τὴν παροι-
μίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλά-
λει αὐτοῖς. εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. πάντες ὅσοι ἦλθον κλέπται εἰ-
σὶ καὶ λῃσταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. εἰς ... εἶπ.
Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύ-
σεται καὶ ἐξελεύσεται· καὶ νομὴν εὑρήσει. τέ. ὁ κλέπτης οὐκ ἔρ-
χεται, εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα
ζωὴν ἔχωσιν· καὶ περισσὸν ἔχωσιν. ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός·
ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων·
ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμήν· οὗ οὐκ ἔστι τὰ πρόβατα ἴδια,
θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα καὶ φεύ-
γει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτὰ· καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα· ὁ
δὲ μισθωτὸς φεύγει· ὅτι μισθωτός ἐστι· καὶ οὐ μέλει αὐτῷ πε-
ρὶ τῶν προβάτων. ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· καὶ γινώσ-
κω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. καθὼς γινώσκει με ὁ
πήρ· κἀγὼ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν
προβάτων. καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω· ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐ-
λῆς ταύτης· κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν· καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι·

τῇ ϛ΄ τῆς ε΄ ἑβδ. εἶπεν ὁ Χς πρὸς τοὺς ἐληλυθότας

καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν. τέ(λος)

Διὰ τοῦτο ὁ π(ατ)ήρ με ἀγαπᾷ· ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχήν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν. οὐδεὶς αἴρει αὐτὴν ἀπ᾽ ἐμοῦ· ἀλλ᾽ ἐγὼ τίθημι αὐτὴν ἀπ᾽ ἐμαυτοῦ. ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν. ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς μου.

Σχίσμα οὖν πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τούτους. ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν· δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε; ἄλλοι ἔλεγον· ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἔστι δαιμονιζομένου· μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν;

Ἐγένετο δὲ τὰ ἐγκαίνια ἐν ἱεροσολύμοις· καὶ χειμὼν ἦν· καὶ περιεπάτει ὁ ἰ(ησοῦ)ς ἐν τῷ ἱερῷ, ἐν τῇ στοᾷ σολομῶντος. ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ· ἕως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ χ(ριστό)ς, εἰπὲ ἡμῖν παρρησίᾳ. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰ(ησοῦ)ς· εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε. τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. ἀλλ᾽ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε. οὐ γάρ ἐστε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶπον ὑμῖν.

Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει· κἀγὼ γινώσκω αὐτά· κ(αὶ) ἀκολουθοῦσί μοι· κἀγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς.

Καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ οὐχ ἁρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρός μου. ὁ π(ατ)ήρ μου ὃς δέδωκέ μοι, μείζων πάντων ἐστί· κ(αὶ) οὐδεὶς δύναται ἁρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς μου. ἐγὼ καὶ ὁ π(ατ)ὴρ ἕν ἐσμεν. ἐβάστασαν οὖν πάλιν λίθους οἱ ἰουδαῖοι, ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰ(ησοῦ)ς· πολλὰ καλὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς μου· διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθάζετέ με; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι λέγοντες· περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας· καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὤν, ποιεῖς σεαυτὸν θ(εό)ν. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰ(ησοῦ)ς· οὐκ ἔστι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν· ἐγὼ εἶπα θεοί ἐστε; εἰ ἐκείνους εἶπε θεούς, πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ θ(εο)ῦ ἐγένετο. καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή· ὃν ὁ π(ατ)ὴρ ἡγίασε καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον· ὑμεῖς λέγετε, ὅτι βλασφημεῖς· ὅτι εἶπον υἱὸς τοῦ θ(εο)ῦ εἰμι; εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς μου, μὴ πιστεύετέ μοι. εἰ δὲ ποιῶ, κἂν ἐμοὶ μὴ πιστεύητε, τοῖς ἔργοις πιστεύσατε· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ π(ατ)ὴρ κἀγὼ ἐν αὐτῷ.

ζήτουν οὖν πάλιν πιάσαι αὐτόν· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν·
καὶ ἐξῆλθε πάλιν πέραν τοῦ ἰορδάνου· εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν ἰωάννης
τὸ πρῶτον βαπτίζων· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ· καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν
καὶ ἔλεγον· ὅτι ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν· πάντα δὲ ὅσα εἶ-
πεν ἰωάννης περὶ τούτου ἀληθῆ ἦν· καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν·
Ἦν δέ τις ἀσθενῶν λάζαρος ἀπὸ βηθανίας· ἐκ τῆς κώμης μαρίας καὶ
μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς· ἦν δὲ μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν κύριον μύρῳ
καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξὶν αὐτῆς· ἧς ὁ ἀδελφὸς λά-
ζαρος ἠσθένει· ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγουσαι· κύριε ἴ-
δε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ· ἀκούσας δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν· αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστι
πρὸς θάνατον· ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ· ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ
δι' αὐτῆς· ἠγάπα δὲ ὁ ἰησοῦς τὴν μάρθαν· καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς· καὶ τὸν λά-
ζαρον· ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ· τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο
ἡμέρας· ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς· ἄγωμεν εἰς τὴν
ἰουδαίαν πάλιν· λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· ῥαββί· νῦν ἐζήτουν σε λι-
θάσαι οἱ ἰουδαῖοι· καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ; ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς· οὐχὶ δώ-
δεκά εἰσιν ὧραι τῆς ἡμέρας; ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ οὐ προσ-
κόπτει· ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει· ἐὰν δέ τις περιπατῇ
ἐν τῇ νυκτί· προσκόπτει· ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ· ταῦτα εἶπε·
καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς· λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται·
ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν· εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
κύριε εἰ κεκοίμηται σωθήσεται· εἰρήκει δὲ ὁ ἰησοῦς· περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ·
ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν· ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει· τότε
οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς παρρησίᾳ· λάζαρος ἀπέθανεν· καὶ χαίρω δι'
ὑμᾶς· ἵνα πιστεύσητε ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ· ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς αὐτόν·
εἶπεν οὖν θωμᾶς ὁ λεγόμενος δίδυμος τοῖς συμμαθηταῖς· ἄγωμεν
καὶ ἡμεῖς· ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ· ἐλθὼν οὖν ὁ ἰησοῦς εὗρεν αὐτὸν
τέσσαρας ἡμέρας ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ· ἦν δὲ ἡ βηθανία ἐ-
γγὺς τῶν ἱεροσολύμων· ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε· καὶ πολλοὶ ἐκ
τῶν ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ μάρθαν καὶ μαρίαν· ἵνα
παραμυθήσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν· ἡ οὖν μάρθα ὡς
ἤκουσεν ὅτι ἰησοῦς ἔρχεται· ὑπήντησεν αὐτῷ· μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐ-
καθέζετο· εἶπεν οὖν μάρθα πρὸς τὸν ἰησοῦν· κύριε εἰ ἦς ὧδε· ὁ ἀ-
δελφός μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει· ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα· ὅτι ὅσα ἂν

αἰτήσῃ τὸν θν̄· δώσει σοι ὁ θς̄. λέγει αὐτῇ ὁ ἰς̄· ἀναστήσεται ὁ ἀδελ-
φός σου. λέγει αὐτῷ μάρθα· οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει
ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. εἶπεν αὐτῇ ὁ ἰς̄· ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ
ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται· καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ
πιστεύων εἰς ἐμέ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα· πιστεύεις τοῦτο;
λέγει αὐτῷ· ναὶ κε̄· ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι σὺ εἶ ὁ χς̄ ὁ υἱὸς τοῦ θῦ ὁ εἰς
τὸν κόσμον ἐρχόμενος. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἀπῆλθε καὶ ἐφώ-
νησε μαριὰμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα εἰποῦσα· ὁ διδάσκαλος
πάρεστι καὶ φωνεῖ σε. ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται ταχὺ καὶ ἔρ-
χεται πρὸς αὐτόν· οὔπω δὲ ἐληλύθει ὁ ἰς̄ εἰς τὴν κώμην· ἀλλ' ἦν ἐν
τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ μάρθα. οἱ οὖν ἰουδαῖοι οἱ
ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτήν, ἰδόντες
τὴν μαριὰμ ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ λέ-
γοντες· ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ. ἡ οὖν μαρία ὡς
ἦλθεν ὅπου ἦν ὁ ἰς̄, ἰδοῦσα αὐτόν, ἔπεσεν αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας
λέγουσα αὐτῷ· κε̄, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανέ μου ὁ ἀδελφός.
ἰς̄ οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ ἰουδαίους
κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνι̅ καὶ ἐτάραξεν ἑαυτὸν καὶ εἶπεν·
ποῦ τεθείκατε αὐτόν; λέγουσιν αὐτῷ· κε̄, ἔρχου καὶ ἴδε. ἐδάκρυσεν
οὖν ὁ ἰς̄. ἔλεγον οὖν οἱ ἰουδαῖοι· ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν. τινὲς δὲ ἐξ αὐ-
τῶν εἶπον· οὐκ ἠδύνατο οὗτος ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ
ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ; ἰς̄ οὖν πάλιν ἐμβριμώμενος
ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· ἦν δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέ-
κειτο ἐπ' αὐτῷ. λέγει ὁ ἰς̄· ἄρατε τὸν λίθον. λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τε-
θνηκότος μάρθα· κε̄ ἤδη ὄζει· τεταρταῖος γάρ ἐστι. λέ-
γει αὐτῇ ὁ ἰς̄· οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, ὄψει τὴν
δόξαν τοῦ θῦ; ἦραν οὖν τὸν λίθον, οὗ ἦν ὁ τεθνηκὼς
κείμενος. ὁ δὲ ἰς̄ ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω καὶ εἶπε·
πάτερ εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἤκουσάς μου. ἐγὼ δὲ ᾔδειν ὅτι πάντοτέ μου
ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιεστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύ-
σωσιν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Καὶ ταῦτα εἰπὼν φωνῇ μεγάλῃ
ἐκραύγασεν· λάζαρε δεῦρο ἔξω. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκὼς δε-
δεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις. Καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ

σουδαρίῳ περιεδέδετο. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰς· λύσατε αὐτὸν καὶ
ἄφετε ὑπάγειν. πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων, οἱ ἐλθόντες
πρὸς τὴν Μαρίαν· καὶ θεασάμενοι ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰς, ἐπίστευσαν εἰς
αὐτόν. τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τοὺς Φαρισαίους· καὶ
εἶπον αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰς.
Συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι συνέδριον καὶ ἔλεγον·
τί ποιοῦμεν ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ σημεῖα ποιεῖ· ἐὰν ἀφῶμεν
αὐτὸν οὕτως, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν· καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥω-
μαῖοι· καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος. εἷς δέ τις
ἐξ αὐτῶν Καϊάφας, ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν
αὐτοῖς· ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν· οὐδὲ διαλογίζεσθε· ὅτι συμφέρει
ἡμῖν ἵνα εἷς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ· καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος
ἀπόληται. τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν· ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν
τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου· προεφήτευσεν ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰς ἀποθνή-
σκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους· καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον· ἀλλ' ἵνα καὶ
τὰ τέκνα τοῦ θῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἕν.
Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας· συνεβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν
αὐτόν. Ἰς οὖν οὐκ ἔτι παρρησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις· ἀλ-
λὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου· εἰς Ἐφραὶμ
λεγομένην πόλιν· κἀκεῖ διέτριβε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.
Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς Ἱερο-
σόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ τοῦ πάσχα· ἵνα ἁγνίσωσιν ἑαυτούς. ἐ-
ζήτουν οὖν τὸν Ἰν· καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἑστη-
κότες· τί δοκεῖ ὑμῖν· ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν; δεδώκεισαν
δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρι- σαῖοι ἐντολήν· ἵνα ἐάν
τις γνῷ ποῦ ἐστι· μηνύσῃ ὅπως πιάσωσιν αὐτόν.
ὁ οὖν Ἰς
Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθανίαν·
ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς· ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν.
Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ· καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λά-
ζαρος εἷς ἦν τῶν συνανακειμένων αὐτῷ. ἡ οὖν Μαρία
λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου· ἤλειψε
τοὺς πόδας τοῦ Ἰυ· καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξὶν αὐτῆς τοὺς πόδας

αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. λέγει
οὖν εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἰούδας σίμωνος ὁ ἰσκαριώτης·
ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι· διατί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐ-
πράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς. εἶπεν δὲ τοῦ-
το, οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελλεν αὐτῷ· ἀλλ᾽ ὅτι κλέ-
πτης ἦν· καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε· καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν.
εἶπεν οὖν ὁ ι̅ς̅· ἄφες αὐτήν· εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ
μου τετήρηκεν αὐτό. τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ᾽ ἑαυτῶν·
ἐμὲ δέ, οὐ πάντοτε ἔχετε. ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν
ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστι· καὶ ἦλθον· οὐ διὰ τὸν ι̅ν̅ μόνον· ἀλλ᾽ ἵνα καὶ
τὸν λάζαρον ἴδωσιν ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. ἐβουλεύσαντο δὲ
οἱ ἀρχιερεῖς, ἵνα καὶ τὸν λάζαρον ἀποκτείνωσιν· ὅτι πολλοὶ δι᾽ αὐ-
τὸν ὑπῆγον τῶν ἰουδαίων καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν ι̅ν̅.
τῇ ἐπαύριον· ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν· ἀκούσαντες
ὅτι ἔρχεται ὁ ι̅ς̅ εἰς ἱεροσόλυμα· ἔλαβον τὰ βαΐα τῶν φοινίκων·
καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ· καὶ ἔκραζον· ὡσαννά· εὐλο-
γημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κ̅υ̅ βασιλεὺς τοῦ ι̅η̅λ̅.
εὑρὼν δὲ ὁ ι̅ς̅ ὀνάριον, ἐκάθισεν ἐπ᾽ αὐτό· καθώς ἐστι γεγραμμένον·
μὴ φοβοῦ θύγατερ σιών· ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται, καθήμενος
ἐπὶ πῶλον ὄνου. ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶ-
τον· ἀλλ᾽ ὅτε ἐδοξάσθη ὁ ι̅ς̅, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ᾽ αὐτῷ
γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος
ὁ ὢν μετ᾽ αὐτοῦ· ὅτε τὸν λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου· καὶ ἤ-
γειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος· ὅτι
ἤκουσε τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον. οἱ οὖν φαρισαῖοι
εἶπον πρὸς ἑαυτούς· θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν· ἴδε ὁ κόσμος
ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν. ἦσαν δέ τινες ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόν-
των ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ. οὗτοι οὖν προσῆλθον φι-
λίππῳ τῷ ἀπὸ βηθσαϊδὰ τῆς γαλιλαίας. καὶ ἠρώτων αὐτὸν λέ-
γοντες· κ̅ε̅· θέλομεν τὸν ι̅ν̅ ἰδεῖν. ἔρχεται φίλιππος καὶ λέγει τῷ ἀν-
δρέᾳ· καὶ πάλιν ἀνδρέας καὶ φίλιππος, λέγουσι τῷ ι̅υ̅.
ὁ δὲ ι̅ς̅ ἀπεκρίνατο αὐτοῖς λέγων· ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· ἵνα δοξασθῇ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου·

πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ,
ρε πολὺν καρπὸν φέρει. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν·
καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς ζωὴν αἰώνιον
ρς φυλάξει αὐτήν. ἐὰν ἐμοί τις διακονῇ, ἐμοὶ ἀκολουθείτω· καὶ
ὅπου εἰμὶ ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ,
ρζ τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ. νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται· καὶ τί εἴπω; πάτερ
σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης; ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην.
ρη πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐδό-
ξασα καὶ πάλιν δοξάσω. ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστὼς καὶ ἀκούσας ἔλεγε
βροντὴν γεγονέναι· ἄλλοι ἔλεγον· ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. ἀ-
πεκρίθη ὁ ἰς καὶ εἶπεν· οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑ-
μᾶς. νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου τούτου· νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου
ἐκβληθήσεται ἔξω· κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἑλκύσω
πρὸς ἐμαυτόν. τοῦτο δὲ ἔλεγε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν
ἀποθνήσκειν. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ
νόμου, ὅτι ὁ χς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστιν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς·
ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστι· περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς
ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ
σκοτίᾳ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει. ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε
εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε. ταῦτα ἐλάλησεν ὁ ἰς
καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν. τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποι-
ηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν, οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν· ἵνα ὁ λόγος ἠ-
σαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ ὃν εἶπε· κε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀ-
ρθ κοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων κυ τίνι ἀπεκαλύφθη; διὰ τοῦτο οὐκ
ἠδύναντο πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν ἠσαΐας· τετύφλωκεν αὐτῶν
τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν· ἵνα μὴ
ρι ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπιστραφῶσι
καὶ ἰάσωμαι αὐτούς. ταῦτα εἶπεν ἠσαΐας, ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐ-
τοῦ, καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ. ὅμως μέντοι ἐκ τῶν ἀρχόντων πο-
λλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τοὺς φαρισαίους οὐχ ὡμολόγουν,
ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται. ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων
ρια μᾶλλον, ἤπερ τὴν δόξαν τοῦ θυ. ἰς δὲ ἔκραξε καὶ εἶπεν· ὁ πι-
στεύων εἰς ἐμέ, οὐ πιστεύει εἰς ἐμέ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με· καὶ ὁ

ριβ θεωρῶν ἐμὲ, θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. ἐγὼ φῶς εἰς τὸν
κόσμον ἐλήλυθα· ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ
μείνῃ. καὶ ἐάν τίς μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καὶ μὴ πιστεύσῃ, ἐγὼ
οὐ κρίνω αὐτόν. οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω
τὸν κόσμον. ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου,
ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν. ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα, ἐκεῖνος κρινεῖ
αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα· ἀλ
λ' ὁ πέμψας με πατὴρ αὐτός μοι ἐντολὴν ἔδωκε, τί εἴπω καὶ τί λαλήσω.
καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ζωὴ αἰώνιός ἐστιν. ἃ οὖν λαλῶ ἐγὼ, κα
θὼς εἴρηκέ μοι ὁ πατὴρ οὕτως λαλῶ. πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα·
εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐλήλυθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα, ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου
τούτου πρὸς τὸν πατέρα· ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς
ριγ τέλος ἠγάπησεν αὐτούς. Καὶ δείπνου γενομένου, τοῦ διαβόλου
ἤδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου
ριδ ἵνα αὐτὸν παραδῷ·
εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας· καὶ ὅτι
ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθε καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑπάγει· ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου· καὶ
ριε τίθησι τὰ ἱμάτια· καὶ λαβὼν λέντιον, διέζωσεν ἑαυτόν. εἶτα βάλ
λει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα· καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μα
θητῶν· καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος. ἔρχεται οὖν
πρὸς Σίμωνα Πέτρον· καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· κύριε, σύ μου νίπτεις
τοὺς πόδας; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὃ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας
ἄρτι· γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα. λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· οὐ μὴ νίψῃς τοὺς
πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐ
κ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· κύριε, μὴ τοὺς πόδας
μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖράς μου καὶ τὴν κεφαλήν. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
ὁ λελουμένος, οὐ χρείαν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς
ὅλος. καὶ ὑμεῖς καθαροί ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. ᾔδει γὰρ τὸν παρα
διδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν· οὐχὶ πάντες καθαροί ἐστε.
ὅτε οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτῶν· καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· ἀναπεσὼν
ρις πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς· γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; ὑμεῖς φωνεῖ
τέ με ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ κύριος· καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ.
ριζ εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς
ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. ὑπόδειγμα γὰρ δέδωκα

ὑμῖν· ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν· καὶ ὑμεῖς ποιῆτε·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κῦ αὐτοῦ· οὐδὲ ἀ-
πόστολος μείζω τοῦ πέμψαντος αὐτόν· εἰ ταῦτα οἴδατε· μακάρι-
οί ἐστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά· οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα
οὓς ἐξελεξάμην· ἀλλ᾽ ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· ὁ τρώγων μετ᾽ ἐμοῦ
τὸν ἄρτον· ἐπῆρεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ· ἀπάρτι λέγω ὑμῖν
πρὸ τοῦ γενέσθαι· ἵνα ὅταν γένηται· πιστεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὁ λαμβάνων ἐάν τινα πέμψω· ἐμὲ λαμβά-
νει· ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων· λαμβάνει τὸν πέμψαντά με·
ταῦτα εἰπὼν ὁ ῑσ̄· ἐταράχθη τῷ πνῑ· καὶ ἐμαρτύρησε καὶ εἶπεν· ἀ-
μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με· ἔβλεπον
οὖν εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταί· ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει· ἦ-
ν δὲ ἀνακείμενος εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ ῑῡ·
ὃν ἠγάπα ὁ ῑσ̄· νεύει οὖν τούτῳ σίμων πέτρος· πυθέσθαι· τίς ἂν εἴη
περὶ οὗ λέγει· ἐπιπεσὼν δὲ ἐκεῖνος οὕτως ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ ῑῡ· λέγει
αὐτῷ· κε̄ τίς ἐστιν· ἀποκρίνεται ὁ ῑσ̄· ἐκεῖνός ἐστιν· ᾧ ἐγὼ βάψας
τὸ ψωμίον ἐπιδώσω· καὶ ἐμβάψας τὸ ψωμίον· δίδωσιν ἰού-
δα σίμωνος ἰσκαριώτῃ· καὶ μετὰ τὸ ψωμίον· τότε εἰσῆλθεν
εἰς ἐκεῖνον ὁ σατανᾶς· λέγει οὖν αὐτῷ ὁ ῑσ̄· ὃ ποιεῖς· ποίησον τά-
χιον· τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ·
τινὲς γὰρ ἐδόκουν· ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν ὁ ἰούδας· ὅτι λέ-
γει αὐτῷ ὁ ῑσ̄· ἀγόρασον ὧν χρείαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν· ἢ τοῖς
πτωχοῖς ἵνα τι δῷ· λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος· εὐθέως
ἐξῆλθεν· ἦν δὲ νύξ· ὅτε ἐξῆλθεν· λέγει ὁ ῑσ̄·
νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ὁ θσ̄ ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ· εἰ ὁ θσ̄ ἐ-
δοξάσθη ἐν αὐτῷ· καὶ ὁ θσ̄ δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ· καὶ εὐθὺς
δοξάσει αὐτόν· τεκνία· ἔτι μικρὸν μεθ᾽ ὑμῶν εἰμι· ζητήσετέ με·
καὶ καθὼς εἶπον τοῖς ἰουδαίοις· ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύ-
νασθε ἐλθεῖν· καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι· ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν
ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς· ἵνα καὶ ὑμεῖς
ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μα-
θηταί ἐστε· ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις· λέγει αὐτῷ σίμων
πέτρος· κε̄· ποῦ ὑπάγεις· ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ῑσ̄· ὅπου ὑπάγω·

τῇ ϛ΄ τῆς ϛ΄ ἑβδ. εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μα(θηταῖς)

οὐ δύνασαί μοι νῦν ἀκολουθῆσαι· ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι·
Λέγει αὐτῷ ὁ πέτρος· κ(ύρι)ε διατί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι·
τὴν ψυχήν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω· ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς· τὴν ψυ-
χήν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι· οὐ μὴ ἀλέκτωρ
φωνήσῃ ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς· μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ
καρδία· πιστεύετε εἰς τὸν θ(εό)ν· καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε· ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ
π(ατ)ρός μου· μοναὶ πολλαί εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν ὑμῖν· πορεύομαι
ἑτοιμάσαι τόπον ὑμῖν· καὶ ἐὰν πορευθῶ ἑτοιμάσω ὑμῖν τό-
πον· πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν·
ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ἦτε· καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω· οἴδατε·
καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε· λέγει αὐτῷ θωμᾶς· κ(ύρι)ε· οὐκ οἴδαμεν ποῦ
ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι· λέγει αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς·
ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς
τὸν π(ατέ)ρα μου εἰ μὴ δι' ἐμοῦ· εἰ ἐγνώκειτέ με· καὶ τὸν π(ατέ)ρα μου ἐγνώ-
κειτε ἄν· καὶ ἀπάρτι γινώσκετε αὐτόν· λέγει αὐτῷ φίλιππος· κ(ύρι)ε
δεῖξον ἡμῖν τὸν π(ατέ)ρα καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν· λέγει αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς· τοσοῦτον χρό-
νον μεθ' ὑμῶν εἰμι καὶ οὐκ ἔγνωκάς με φίλιππε; ὁ ἑωρακὼς
ἐμέ, ἑώρακε τὸν π(ατέ)ρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις· δεῖξον ἡμῖν τὸν π(ατέ)ρα·
οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ π(ατ)ρί· καὶ ὁ π(ατ)ὴρ ἐν ἐμοί ἐστι;
Τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν· ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ π(ατ)ὴρ ὁ ἐν ἐ-
μοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα· πιστεύετέ μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ
π(ατ)ρί· καὶ ὁ π(ατ)ὴρ ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετέ μοι· ἀ-
μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ· τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ
κἀκεῖνος ποιήσει· καὶ μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν
π(ατέ)ρα μου πορεύομαι· καὶ ὅ τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί
μου· τοῦτο ποιήσω· ἵνα δοξασθῇ ὁ π(ατ)ὴρ ἐν τῷ υἱῷ· ἐάν τι αἰ-
τήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου· ἐγὼ ποιήσω· ἐὰν ἀγαπᾶτέ με τὰς ἐν-
τολάς μου τηρήσατε· καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν π(ατέ)ρα· καὶ ἄλλον πα-
ράκλητον δώσει ὑμῖν· ἵνα μένῃ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ
πν(εῦμ)α τῆς ἀληθείας· ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν· ὅτι οὐ θε-
ωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό· ὅτι παρ' ὑ-
μῖν μένει· καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται· οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρ-
χομαι πρὸς ὑμᾶς· ἔτι μικρόν· καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ·

ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ. καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε· ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς· ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου· καὶ ὑμεῖς ἐν
ἐμοί· κἀγὼ ἐν ὑμῖν· ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς,
ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ
πατρός μου· καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν· καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν·
ρλ Λέγει αὐτῷ Ἰούδας οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης· κύριε καὶ τί γέγονεν· ὅτι ἡμῖν
ρλα μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ· ἀπεκρί-
θη ὁ ἰς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει· καὶ
ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν· καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα· καὶ μονὴν
παρ' αὐτῷ ποιήσομεν· ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ·
ρλβ καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε, οὐκ ἔστιν ἐμός· ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρός·
Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, παρ' ὑμῖν μένων· ὁ δὲ παράκλητος· τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον· ὃ πέμψει ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου· ἐκεῖνος ὑμᾶς
διδάξει πάντα· καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν· εἰ-
ρήνην ἀφίημι ὑμῖν· εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς
ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν· μὴ
ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία· μηδὲ δειλιάτω· ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ
εἶπον ὑμῖν· ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχάρητε
ἄν· ὅτι εἶπον· πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων
μού ἐστι· καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι· ἵνα ὅταν γένηται πι-
στεύσητε· οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ
κόσμου ἄρχων· καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν· ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ κόσ-
μος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα· καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, οὕτω
ποιῶ· ἐγείρεσθε ἄγωμεν ἐντεῦθεν· ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀ-
ληθινή· καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι· πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον
καρπόν, αἴρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό,
ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ· ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε διὰ τὸν λό-
γον ὃν λελάληκα ὑμῖν· μείνατε ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν· καθὼς
τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ· ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν
τῇ ἀμπέλῳ· οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε· ἐγώ εἰ-
μι ἡ ἄμπελος· ὑμεῖς τὰ κλήματα· ὁ μένων ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν αὐτῷ,
οὗτος φέρει καρπὸν πολύν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν
οὐδέν· ἐὰν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα

καὶ ἐξηράνθη· καὶ συνάγουσιν αὐτὰ· καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι· καὶ καί-
εται· ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ· ὃ ἐὰν
θέλητε αἰτήσεσθε· καὶ γενήσεται ὑμῖν· ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ
ρλδ πατήρ μου· ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε· καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί· κα-
θὼς ἠγάπησέ με ὁ πατήρ· κἀγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ
τῇ ἐμῇ· ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε· μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου·
καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ πατρός μου τετήρηκα· καὶ μένω αὐτοῦ ἐν
τῇ ἀγάπῃ· ταῦτα λελάληκα ὑμῖν· ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μεί-
νῃ· καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ· αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμή· ἵνα
ρλε ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς· μείζονα ταύ-
της ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει· ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ
ρλς τῶν φίλων αὐτοῦ· ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ· ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ
ἐντέλλομαι ὑμῖν· οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους· ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ
οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἴρηκα φίλους· ὅτι πάντα
ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου· ἐγνώρισα ὑμῖν· οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέ-
ξασθε· ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς· καὶ ἔθηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπά-
γητε· καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένῃ· ἵνα ὃ ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα
ἐν τῷ ὀνόματί μου· δῷ ὑμῖν· ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν· ἵνα ἀ-
ρλζ γαπᾶτε ἀλλήλους· εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ· γινώσκετε· ὅτι ἐμὲ
ρλη πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε· ὁ κόσμος ἂν
τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ· ἀλλ' ἐγὼ ἐξε-
ρλθ λεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου· διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος·
ρμ μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μεί-
ζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν· καὶ ὑμᾶς διώξουσιν·
εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν· καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν·
ρμα ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου· ὅτι οὐκ ρμα
ρμβ οἴδασι τὸν πέμψαντά με· εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς·
ἁμαρτίαν οὐκ εἴχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς
ρμγ ἁμαρτίας αὐτῶν· ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ·
ρμδ εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν· ἁ-
μαρτίαν οὐκ εἴχον· νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι· καὶ μεμισήκασι
καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου· ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγρα-
μμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν·

ιζ π(ερὶ) τοῦ παρακλήτου

ρμε ιζ Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος· ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πρς τὸ
πνεῦμα τῆς ἀληθείας· ὃ παρὰ τοῦ πρς ἐκπορεύεται· ἐκεῖνος μαρ
τυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε· ὅτι ἀπ᾽ ἀρχῆς μετ᾽ ἐ
μοῦ ἐστε· ταῦτα λελάληκα ὑμῖν· ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε· ἀποσυ
ναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ᾽ ἔρχεται ὥρα· ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτεί
νας ὑμᾶς· δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ θῷ·
Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν· ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πρα, οὐδὲ ἐμέ· ἀλλὰ
ταῦτα λελάληκα ὑμῖν· ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα· μνημονεύητε
ρμζ αὐτῶν· ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον·
Ὅτι μεθ᾽ ὑμῶν ἤμην· νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με· καὶ οὐδεὶς
ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με ποῦ ὑπάγεις· ἀλλ᾽ ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν· ἡ λύ
πη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν· ἀλλ᾽ ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν·
συμφέρει ὑμῖν· ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω· ὁ παρά
κλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ· πέμψω αὐτὸν πρὸς
ὑμᾶς· καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος· ἐλέγξει τὸν κόσμον· περὶ ἁμαρτίας·
καὶ περὶ δικαιοσύνης· καὶ περὶ κρίσεως· περὶ ἁμαρτίας μὲν·
ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δέ· ὅτι πρὸς τὸν πρα
μου ὑπάγω· καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· περὶ δὲ κρίσεως· ὅτι ὁ ἄρ
χων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται· ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν· ἀλ
λ᾽ οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι· ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος τὸ πνεῦμα τῆς ἀ
ληθείας· ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν·
Οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ᾽ ἑαυτοῦ· ἀλλ᾽ ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει· καὶ τὰ ἐρ
χόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν· ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει· ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λή
ψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν· πάντα ὅσα ἔχει ὁ πήρ, ἐμά ἐστι· διὰ
τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν·
ρμη Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με· ὅτι ἐγὼ
ὑπάγω πρὸς τὸν πρα· εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλή
λους· τί ἐστι τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν· μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ
πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με· καὶ ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πρα·
ἔλεγον οὖν· τοῦτο τί ἐστιν ὃ λέγει τὸ μικρόν· οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ·
Ἔγνω οὖν ὁ ἰς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· περὶ τούτου
ζητεῖτε μετ᾽ ἀλλήλων· ὅτι εἶπον μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ
πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι κλαύσετε

τῇ ε τῆς ζ ἑβδ πρὸ κ(αὶ) τοῖς ἑαυτοῦ

καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς· ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπη-
θήσεσθε· ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται· ἡ γυνὴ ὅταν τίκ-
τῃ, λύπην ἔχει· ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παι-
δίον· οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως· διὰ τὴν χαράν· ὅτι ἐγεν-
νήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον· καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε·
πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς· καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία· καὶ τὴν
χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν· καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ·
ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν· ἀρχ ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ὅσα
ρη ἂν αἰτήσητε τὸν πρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν·
Ἕως ἄρτι οὐκ ᾐτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε καὶ λή-
ψεσθε· ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη· ταῦτα ἐν παροι-
ρηα Μίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις
λαλήσω ὑμῖν· ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πρς ἀναγγελῶ ὑμῖν·
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω
ὑμῖν· ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πρα περὶ ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ πὴρ
φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε καὶ πεπιστεύκατε ὅτι
ἐγὼ παρὰ τοῦ θῦ ἐξῆλθον· ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πρς· καὶ ἐλήλυ-
θα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον· καὶ πορεύομαι πρὸς
τὸν πρα· λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ἴδε νῦν παρρησίᾳ λα-
λεῖς· καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις· νῦν οἴδαμεν ὅτι οἶδας πάν-
τα· καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύο-
μεν ὅτι ἀπὸ θῦ ἐξῆλθες· ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰς· ἄρτι πιστεύετε;
ρηβ Ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα· καὶ νῦν ἐλήλυθεν· ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος
εἰς τὰ ἴδια· καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος· ὅτι ὁ
πὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι· ταῦτα λελάληκα ὑμῖν· ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρή-
νην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἕξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε·
ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον·
ρηγ Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ ἰς· καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐ-
ρανὸν καὶ εἶπεν· πὲρ ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν
ὑν· ἵνα καὶ ὁ ὑς σου δοξάσῃ σε· καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν
πάσης σαρκός· ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰ-
ώνιον· αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή· ἵνα γινώσκωσι σὲ τὸν
μόνον ἀληθινὸν θῦ· καὶ ὃν ἀπέστειλας ἰῦ χῦ· ἐγώ σε ἐδόξασα

ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ
νῦν δόξασόν με σὺ πάτερ παρὰ σεαυτῷ, τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ
τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί· ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀν-
θρώποις· οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἦσαν· καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς
δέδωκας· καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι· καὶ ἔγνωκαν· ὅτι πάντα
ὅσα δέδωκάς μοι· παρὰ σοῦ ἐστι· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι·
δέδωκα αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ ἔλαβον· καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ
σοῦ ἐξῆλθον· καὶ ἐπίστευσαν· ὅτι σύ με ἀπέστειλας· ἐγὼ περὶ αὐτῶν
ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ· ἀλλὰ καὶ περὶ ὧν δέδωκάς μοι
ὅτι σοί εἰσι· καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστι· καὶ τὰ σὰ ἐμά· καὶ δεδόξασ-
μαι ἐν αὐτοῖς· καὶ οὐκ ἔτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ· καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ
εἰσί· καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι· πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνό-
ματί σου ᾧ δέδωκάς μοι· ἵνα ὦσιν ἕν· καθὼς ἡμεῖς· ὅτε ἤμην μετ'
αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ· ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου·
οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα· καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο· εἰ
μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· νῦν δὲ πρὸς
σὲ ἔρχομαι· καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ· ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν
τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς
τὸν λόγον σου· καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς· ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ
κόσμου· καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου· οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς
αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου· ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ· ἐκ
τοῦ κόσμου οὐκ εἰσί· καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμί· ἁγίασον
αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστι·
ξβ Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς
τὸν κόσμον· καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω ἐμαυτόν· ἵνα καὶ αὐτοὶ
ὦσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ· οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον·
ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ· ἵνα
πάντες ἓν ὦσιν· καθὼς σὺ πάτερ ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί· ἵνα καὶ αὐτοὶ
ἐν ἡμῖν ἓν ὦσιν· ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ
ἠγάπησας αὐτούς· καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας· πάτερ· οὓς δέδωκάς μοι
θέλω· ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, κἀκεῖνοι ὦσι μετ' ἐμοῦ· ἵνα θεωρῶ-
σι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν ἔδωκάς μοι· ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ κατα-

ρμδ βολῆς κόσμου. πάτερ δίκαιε· καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω· ἐ-
γὼ δέ σε ἔγνων· καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας·
ρμε Καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω· ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠ-
γάπησάς με ἐν αὐτοῖς ᾖ, κἀγὼ ἐν αὐτοῖς· ταῦτα εἰπὼν ὁ ις
ρμς Ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν κέδρων·
ὅπου ἦν κῆπος· εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
ρμζ Ἤδει δὲ καὶ ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν τὸν τόπον· ὅτι πολλάκις
συνήχθη καὶ ὁ ις ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ὁ οὖν ἰούδας
ρμη λαβὼν τὴν σπεῖραν· καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ φαρισαίων ὑπηρέτας
ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων·
ρμθ Ις οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐπερχόμενα ἐπ᾽ αὐτόν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς·
τίνα ζητεῖτε. ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· ιν τὸν ναζωραῖον. λέγει αὐτοῖς
ὁ ις· ἐγώ εἰμι. εἱστήκει δὲ καὶ ὁ ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν μετ᾽ αὐτῶν.
ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι ἐγώ εἰμι· ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἔπε-
σον χαμαί. πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησε· τίνα ζητεῖτε. οἱ δὲ εἶπον·
ιν τὸν ναζωραῖον. ἀπεκρίθη ὁ ις· εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι. εἰ οὖν ἐ-
μὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγειν· ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν·
ὅτι οὓς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα. σίμων οὖν
ρν Πέτρος ἔχων μάχαιραν εἵλκυσεν αὐτήν· καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ ἀρχι-
ερέως δοῦλον· καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὄνο-
μα τῷ δούλῳ μάλχος. εἶπεν οὖν ὁ ις τῷ πέτρῳ· βάλε τὴν μάχαι-
ρνα ραν εἰς τὴν θήκην. τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ πὴρ οὐ μὴ πίω αὐτό;
ρνβ Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος· καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν ἰουδαίων, συνέλα-
βον τὸν ιν καὶ ἔδησαν αὐτόν. καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς ἄνναν πρῶ-
ρνγ τον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ καϊάφα· ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐ-
κείνου. ἦν δὲ καϊάφας, ὁ συμβουλεύσας τοῖς ἰουδαίοις· ὅτι συμφέ-
ρνδ ρει ἕνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. ἠκολούθει δὲ τῷ ιυ σί-
μων πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής. ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς
τῷ ἀρχιερεῖ· καὶ συνεισῆλθε τῷ ιυ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως·
ρνε ὁ δὲ πέτρος εἱστήκει πρὸς τὴν θύραν ἔξω. ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄ-
λλος· ὃς ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ· καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ καὶ εἰσήγαγε
τὸν πέτρον. λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ πέτρῳ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν
μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; λέγει ἐκεῖνος· οὐκ εἰμί. εἱστήκεισαν

ρξθ δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποιηκότες ὅτι
ψῦχος ἦν· καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος ἑστὼς καὶ
θερμαινόμενος. ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
ρο Ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν
συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ· ὅπου πάντοτε οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται·
καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. τί με ἐπερωτᾷς; ἐπερώτησον
ροα τοὺς ἀκηκοότας τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε οὗτοι οἴδασιν ἃ εἶπον ἐγώ.
ροβ Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, εἷς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκὼς ἔδωκε ῥά-
πισμα τῷ Ἰησοῦ εἰπών· οὕτως ἀποκρίνῃ τῷ ἀρχιερεῖ; ἀπεκρί-
ρογ θη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ
ροδ καλῶς, τί με δέρεις; ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς
Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα. ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαινό-
ροε μενος. εἶπον οὖν αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; ἠρνήσατο
ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· οὐκ εἰμί. λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχι-
ερέως, συγγενὴς ὢν οὗ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὠτίον· οὐκ ἐγώ σε εἶδον
ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ; πάλιν οὖν ἠρνήσατο ὁ Πέτρος· καὶ εὐθέως
ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.
Ἄγουσι τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐα· καὶ
ρος αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα
φάγωσι τὸ πάσχα. ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλάτος πρὸς αὐτοὺς
ροζ Καὶ εἶπε· τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; ἀπεκρίθησαν
καὶ εἶπον αὐτῷ· εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός, οὐκ ἄν σοι παρεδώκαμεν
αὐτόν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κατὰ
τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμῖν
οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα· ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ ὃν εἶπε
ροη σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἔμελλεν ἀποθνήσκειν. εἰσῆλθεν οὖν εἰς
τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλάτος καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ·
σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦ-
ροθ το λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ; ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· μήτι
ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί·
τί ἐποίησας; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου
τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμή, οἱ ὑπηρέται
ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ

ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ. οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ πι-
λᾶτος. οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; ἀπεκρίθη ὁ ἰς̅. σὺ λέγεις. ὅτι βα-
σιλεὺς εἰμὶ ἐγώ. ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι. καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυ-
θα εἰς τὸν κόσμον. ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀ-
ληθείας. ἀκούει μου τῆς φωνῆς. λέγει αὐτῷ ὁ πιλᾶτος. τί ἐστιν ἀλήθεια.
ρπβ Καὶ τοῦτο εἰπὼν. πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς ἰουδαίους. καὶ λέγει αὐτοῖς.
ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ. ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν. ἵνα
ρπγ ἕνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα. βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν
ρπδ βασιλέα τῶν ἰουδαίων; ἐκραύγασαν οὖν πάντες λέγοντες. μὴ
τοῦτον. ἀλλὰ τὸν βαραββᾶν. ἦν δὲ ὁ βαραββᾶς λῃστής.
ρπε Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ πιλᾶτος τὸν ἰν̅ καὶ ἐμαστίγωσεν. καὶ οἱ στρατιῶται
πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν. ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ.
καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτὸν καὶ ἔλεγον. χαῖρε ὁ βα-
σιλεὺς τῶν ἰουδαίων. καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ῥαπίσματα. ἐξῆλθεν οὖν
ρπς Πάλιν ἔξω ὁ πιλᾶτος. καὶ λέγει αὐτοῖς. ἴδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω. ἵνα
ρπζ γνῶτε. ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω. ἐξῆλθεν οὖν
ὁ ἰς̅ ἔξω φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱ-
ρπη μάτιον. καὶ λέγει αὐτοῖς. ἴδε ὁ ἄνθρωπος. ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν. οἱ ἀρ-
χιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται. ἐκραύγασαν λέγοντες. σταύρωσον σταύρωσον
ρπθ αὐτόν. λέγει αὐτοῖς ὁ πιλᾶτος. λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ
σταυρώσατε. ἐγὼ γὰρ οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. ἀπε-
κρίθησαν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι. ἡμεῖς νόμον ἔχομεν. καὶ κατὰ
τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν. ὅτι ἑαυτὸν θυ̅ υ̅ν ἐποίησεν.
ρϙα Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ πιλᾶτος τοῦτον τὸν λόγον. μᾶλλον ἐφοβήθη.
καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν. καὶ λέγει τῷ ἰυ̅. πόθεν
εἶ σύ. ὁ δὲ ἰς̅ ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. λέγει οὖν αὐτῷ ὁ πι-
λᾶτος. ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε.
καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε; ἀπεκρίθη ὁ ἰς̅. οὐκ εἶχες ἐξου-
σίαν οὐδεμίαν κατ᾽ ἐμοῦ. εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν. διὰ
τοῦτο ὁ παραδιδούς με σοι. μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. ἐκ τούτου
ἐζήτει ὁ πιλᾶτος ἀπολῦσαι αὐτόν. οἱ δὲ ἰουδαῖοι ἔκραζον. ἐὰν τοῦτον ἀ-
πολύσῃς. οὐκ εἶ φίλος τοῦ καίσαρος. πᾶς ὁ βασιλέα ἑαυτὸν
ποιῶν. ἀντιλέγει τῷ καίσαρι. ὁ οὖν πιλᾶτος ἀκούσας τούτων
τῶν λόγων. ἤγαγεν ἔξω τὸν ἰν̅. καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος.

εἰς τόπον λεγόμενον λιθόστρωτον· ἑβραϊστὶ δὲ γαββαθᾶ· ἦν δὲ πα-
ρασκευὴ τοῦ πάσχα· ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς ἰουδαίοις· ἴδε
ὁ βασιλεὺς ὑμῶν· οἱ δὲ ἐκραύγασαν· ἆρον ἆρον σταύρωσον αὐτόν·
λέγει αὐτοῖς ὁ πιλάτος· τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχι-
ερεῖς· οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ καίσαρα· τότε οὖν παρέδωκεν αὐ-
τὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ· παρέλαβον δὲ τὸν ἰησοῦν καὶ ἤγαγον· καὶ βαστάζων
τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον κρανίου τόπον· ὃς λέγεται ἑ-
βραϊστὶ γολγοθᾶ· ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν· καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο
ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν· μέσον δὲ τὸν ἰησοῦν· ἔγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ πι-
λάτος· καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον· ἰησοῦς ὁ ναζωραῖος
ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων· τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνω-
σαν τῶν ἰουδαίων· ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως· ὅπου ἐσταυρώθη ὁ
ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον· ἑβραϊστί· ἑλληνιστί· ῥωμαϊστί·
ἔλεγον οὖν τῷ πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν ἰουδαίων· μὴ γράφε ὁ βασι-
λεὺς τῶν ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπεν· βασιλεύς εἰμι τῶν ἰου-
δαίων· ἀπεκρίθη ὁ πιλάτος· ὃ γέγραφα γέγραφα· οἱ οὖν στρατιῶται ὅ-
τε ἐσταύρωσαν τὸν ἰησοῦν· ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη·
ἑκάστῳ στρατιώτῃ μέρος· καὶ τὸν χιτῶνα· ἦν δὲ ὁ χιτὼν ἄρραφος· ἐκ
τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι' ὅλου· εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους· μὴ σχί-
σωμεν αὐτόν· ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ τίνος ἔσται· ἵνα ἡ γρα-
φὴ πληρωθῇ ἡ λέγουσα· διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου
ἑαυτοῖς· καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον· οἱ μὲν
οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν·
εἱστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς
αὐτοῦ μαρία ἡ τοῦ κλωπᾶ· καὶ μαρία ἡ μαγδαληνή· ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν
μητέρα· καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα· λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ· γύναι
ἴδε ὁ υἱός σου· εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου· καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς
ὥρας· ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια· μετὰ τοῦτο· ἰδὼν ὁ
ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσται· ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ λέγει· διψῶ·
σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· οἱ δὲ πλήσαντες σπόγγον ὄξους·
καὶ ὑσσώπῳ περιθέντες· προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι·
ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ ἰησοῦς· εἶπεν· τετέλεσται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν
παρέδωκε τὸ πνεῦμα· οἱ οὖν ἰουδαῖοι ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ
τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ· ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη

ηκο ρ̄ α μείνῃ τοῦ σώματος· ἠρώτησαν τὸν πιλᾶτον ἵνα κα-
τεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶσιν. ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται
καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη· καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συ-
σταυρωθέντος αὐτῷ. ἐπὶ δὲ τὸν ἰν̅ ἐλθόντες· ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τε-
θνηκότα. οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη· ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν·
λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε· καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ.
καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε· καὶ ἀληθινὴ ἐστὶν αὐτοῦ ἡ μαρτυρία·
κἀκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. ἐγένετο γὰρ ταῦ-
τα ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· ὀστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ· καὶ πάλιν
ἑτέρα γραφὴ λέγει· ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν
μετὰ ταῦτα·

Ἠρώτησε τὸν πιλᾶτον ὁ ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ ἀριμαθαίας· ὢν μαθητὴς τοῦ
ἰυ̅· κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν ἰουδαίων· ἵνα ἄρῃ τὸ σῶ-
μα αὐτοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ πιλᾶτος. ἦλθεν οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ ἰυ̅.
ἦλθε δὲ καὶ νικόδημος ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν ἰν̅ νυκτὸς τὸ πρῶτον· φέ-
ρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης· ὡς λίτρας ἑκατόν.
ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ ἰυ̅· καὶ ἔδησαν αὐτὸ ἐν ὀθονίοις μετὰ τῶν
ἀρωμάτων· καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. ἦν δὲ
ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κῆπος· καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον και-
νόν· ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη. ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν
ἰουδαίων· ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν ἰν̅. Τῇ
μιᾷ τῶν σαββάτων· μαρία ἡ μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωῒ
σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ
τοῦ μνημείου. τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς σίμωνα πέτρον· καὶ πρὸς
τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ ἰσ̅· καὶ λέγει αὐτοῖς· ἦραν τὸν κν̅
ἐκ τοῦ μνημείου· καὶ οὐκ οἴδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν· ἐξῆλθεν
οὖν ὁ πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής· καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον·
ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον
τοῦ πέτρου· καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ παρακύ-
ψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. ἔρχεται οὖν
σίμων πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον·
καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα· καὶ τὸ σουδάριον· ὃ ἦν ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς αὐτοῦ· οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον· ἀλλὰ χωρὶς
ἐντετυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον· τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος

μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευ-
σεν· οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφήν· ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀνα-
στῆναι. ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί·
Μαρία δὲ εἱστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω. ὡς οὖν ἔκλαιε·
παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς·
καθεζομένους ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ· καὶ ἕνα πρὸς τοῖς ποσίν·
ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ ἰυ̅· καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· γύναι
τί κλαίεις. λέγει αὐτοῖς· ὅτι ἦραν τὸν κν̅ μου· καὶ οὐκ οἶδα ποῦ
ἔθηκαν αὐτόν· καὶ ταῦτα εἰποῦσα· ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω· καὶ
θεωρεῖ τὸν ἰν̅ ἑστῶτα· καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἰς̅ ἐστι. λέγει αὐτῇ ὁ ἰς̅·
γύναι· τί κλαίεις τίνα ζητεῖς· ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός
ἐστι λέγει αὐτῷ· κε̅· εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν· εἰπέ μοι· ποῦ ἔθηκας
αὐτόν· κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ. λέγει αὐτῇ ὁ ἰς̅· μαρία· στραφεῖσα ἐκεί-
νη λέγει αὐτῷ· ῥαββουνί· ὃ λέγεται διδάσκαλε. λέγει αὐτῇ
ὁ ἰς̅· μή μου ἅπτου· οὔπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πρα̅ μου.
πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· ἀναβαί-
νω πρὸς τὸν πρα̅ μου· καὶ πρα̅ ὑμῶν. καὶ θν̅ μου καὶ θν̅ ὑμῶν.
ἔρχεται μαρία ἡ μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς, ὅ-
τι ἑώρακε τὸν κν̅· καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.
Οὔσης οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων·
καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμέ-
νοι διὰ τὸν φόβον τῶν ἰουδαίων· ἦλθεν ὁ ἰς̅· καὶ ἔστη εἰς τὸ μέ-
σον· καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν· καὶ τοῦτο εἰπὼν· ἔδειξεν
αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ· ἐχάρησαν οὖν οἱ μα-
θηταὶ ἰδόντες τὸν κν̅· εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς̅ πάλιν· εἰρήνη ὑμῖν·
καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πη̅ρ· κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς· καὶ τοῦτο εἰπὼν·
ἐνεφύσησε· καὶ λέγει αὐτοῖς· λάβετε πνα̅ ἅγιον· ἄν τινων ἀ-
φῆτε τὰς ἁμαρτίας· ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε, κεκρά-
τηνται. θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα· ὁ λεγόμενος δίδυμος·
οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ ἰς̅· ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθη-
ταί· ἑωράκαμεν τὸν κν̅· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐὰν μὴ ἴδω ἐν
ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων· καὶ βάλω τὸν δάκτυ-
λόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων· καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς

ΣΙΖ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ· οὐ μὴ πιστεύσω· καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκ
τὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ θωμᾶς μετ' αὐτῶν·
ἔρχεται ὁ ἰς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων· καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον
καὶ εἶπεν· εἰρήνη ὑμῖν. εἶτα λέγει τῷ θωμᾷ· φέρε τὸν δάκτυ
λόν σου ὧδε· καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου·
καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος· ἀλλὰ πιστός·
ΣΙΗ καὶ ἀπεκρίθη θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὁ κς μου καὶ ὁ θς μου. λέ
γει αὐτῷ ὁ ἰς· ὅτι ἑώρακάς με πεπίστευκας; μακάριοι οἱ
μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα
ἐποίησεν ὁ ἰς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· ἃ οὐκ ἔστι γεγρα
μμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται· ἵνα πι
στεύσητε ὅτι ἰς ἐστὶν ὁ χς ὁ υἱὸς τοῦ θυ· καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν
ΣΙΘ ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. μετὰ ταῦτα ἐφανέρωσεν
ἑαυτὸν πάλιν ὁ ἰς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς
τιβεριάδος· ἐφανέρωσε δὲ οὕτως. ἦσαν ὁμοῦ· σίμων πέτρος·
καὶ θωμᾶς ὁ λεγόμενος δίδυμος· καὶ ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ κανᾶ τῆς
γαλιλαίας· καὶ οἱ τοῦ ζεβεδαίου· καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ δύο. λέγει αὐτοῖς σίμων πέτρος· ὑπάγω ἁλιεύειν. λέ
γουσιν αὐτῷ· ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. ἐξῆλθον καὶ ἐνέβη
σαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς· καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν.
πρωΐας δὲ ἤδη γενομένης· ἔστη ὁ ἰς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέν
τοι ᾔδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι ἰς ἐστι. λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς· παιδία·
μή τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· οὔ. ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον· καὶ
εὑρήσετε. ἔβαλον οὖν· καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἑλκύσαι ἴσχυον ἀπὸ
ΣΚ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. λέγει οὖν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος ὃν ἠγά
πα ὁ ἰς τῷ πέτρῳ· ὁ κς ἐστι. σίμων οὖν πέτρος ἀκούσας
ὅτι ὁ κς ἐστι· τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο· ἦν γὰρ γυμνός· καὶ
ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ
πλοιαρίῳ ἦλθον· οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς· ἀλλ' ὡς
ΣΚΑ ἀπὸ πηχῶν διακοσίων· σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων.
ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν· βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην

καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς
ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν. ἀνέβη σίμων
πέτρος· καὶ εἵλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς μεστὸν ἰχθύων μεγάλων
ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν· καὶ τοσούτων ὄντων, οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκ
τυον· λέγει αὐτοῖς ὁ ῑς· δεῦτε ἀριστήσατε. οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν
μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτόν· σὺ τίς εἶ· εἰδότες ὅτι ὁ κς ἐστίν. ἔρχεται οὖν
ὁ ῑς· καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς· καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως.
οὗτος ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ ῑς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ
νεκρῶν· ὅτε οὖν ἠρίστησαν, λέγει τῷ σίμωνι πέτρῳ ὁ ῑς·
σίμων ἰωνᾶ· ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; λέγει αὐτῷ· ναὶ κε· σὺ οἶδας
ὅτι φιλῶ σε· λέγει αὐτῷ· βόσκε τὰ ἀρνία μου. λέγει αὐτῷ πάλιν δεύ
τερον· σίμων ἰωνᾶ ἀγαπᾷς με; λέγει αὐτῷ· ναὶ κε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ
σε· λέγει αὐτῷ· ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· σίμων
ἰωνᾶ φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ πέτρος· ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον φι
λεῖς με· καὶ εἶπεν αὐτῷ· κε· σὺ πάντα οἶδας· σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε.
λέγει αὐτῷ ὁ ῑς· βόσκε τὰ πρόβατά μου. ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι· ὅτε
ἦς νεώτερος· ἐζώννυες σεαυτὸν· καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν
δὲ γηράσῃς· ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου· καὶ ἄλλος σε ζώσει· καὶ οἴσει ὅπου οὐ
θέλεις· τοῦτο δὲ εἶπεν· σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν θν̄· καὶ
τοῦτο εἰπών· λέγει αὐτῷ ἀκολούθει μοι· ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ πέτρος
βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ ῑς ἀκολουθοῦντα· ὃς καὶ ἀνέπεσεν
ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ εἶπεν· κε τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς
σε· τοῦτον ἰδὼν ὁ πέτρος λέγει τῷ ῑυ· κε· οὗτος δὲ τί. λέγει αὐτῷ ὁ
ῑς· ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι τί πρὸς σέ· σὺ ἀκολούθει
μοι. ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς· ὅτι ὁ μαθητὴς ἐ
κεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ ῑς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει·
ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι τί πρὸς σέ. οὗτός ἐστιν ὁ
μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα. καὶ οἴδαμεν
ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ, ἃ ἐποίη
σεν ὁ ῑς· ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἕν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσ
μον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. ἀμήν.

δόξα σοι θεῷ τῷ διδόντι τὸ τέλος +

συν(αξάριον) ... κ(εφάλαιον) ... ιω:

τῇ κ(υριακῇ) τ(οῦ) πάσχ(α) · ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ · ... ιω(άννου) κ(εφάλαιον) ... :
τῇ β´ τ(ῆς) α´ διακ(αινησίμου) θ ... ἰω(άννης) βαπτ(ιστὴς) ... :
τῇ γ´ τ(ῆς) διακ(αινησίμου) κ(εφάλαιον) λου κ(εφάλαιον) ... ἐ... :
τῇ δ´ τ(ῆς) α´ κ(εφάλαιον) ις ... ἐπὶ ... :
τῇ ε´ τ(ῆς) δια(καινησίμου) κ(εφάλαιον) κδ ἀπόστ(ολος) ... ζωὰς :
τῇ ϛ´ τ(ῆς) δια(καινησίμου) κ(εφάλαιον) ιθ ἦλθ(εν) ... ὡς ... :
τῷ σαβ(βάτῳ) τ(ῆς) α´ κ(εφάλαιον) κε ἦλθ(εν) ... ἐθ ... :
κ(υριακῇ) τ(οῦ) ἀντιπάσχα κ(εφάλαιον) σιγ ... αὐτ(οῦ):
τῇ β´ τ(ῆς) β´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) ια οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ:
τῇ γ´ τ(ῆς) β´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) κδ ... :
τῇ δ´ τ(ῆς) β´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) λθ εἰς τὴν ζωὴν ... :
τῇ ε´ τ(ῆς) β´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) μα τοῦ πέμψαντός με:
τῇ ϛ´ τ(ῆς) β´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) μβ ... :
σα(ββάτῳ) β´ κ(εφάλαιον) η εὐφραίνεσθαι ... :
γ´ τ(ῶν) μυροφόρων κ(εφάλαιον) σκζ ἐφοβοῦντο:
τῇ β´ τ(ῆς) γ´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) λζ εἰς γαλιλαίαν:
τῇ γ´ τ(ῆς) γ´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) μβ ... κόσμου:
τῇ δ´ τ(ῆς) γ´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) μβ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ:
τῇ ε´ τ(ῆς) γ´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) μη ἐν τῇ ἐσχάτῃ:
τῇ ϛ´ τ(ῆς) γ´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) ζγ
σα(ββάτῳ) γ´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) ρλη:
κ(υριακῇ) δ´ τ(οῦ) παραλύτου κ(εφάλαιον) λη:
τῇ β´ τ(ῆς) δ´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) ξη:
τῇ γ´ τ(ῆς) δ´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) οε:
τῇ δ´ τ(ῆς) δ´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) οε:
τῇ ε´ τ(ῆς) δ´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) π ϛ:
τῇ ϛ´ τ(ῆς) δ´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) πθ:
σα(ββάτῳ) δ´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) πθ:
κ(υριακῇ) ε´ τ(ῆς) σαμαρ(ε)ίτ(ιδος) κ(εφάλαιον) λγ:
τῇ β´ τ(ῆς) ε´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) πθ:
τῇ γ´ τ(ῆς) ε´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) πθ:
τῇ δ´ τ(ῆς) ε´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) μθ:

τῇ ε´ τ(ῆς) ε´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) π ... :
τῇ ϛ´ τ(ῆς) ε´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) ϙ β:
σα(ββάτῳ) ε´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) ϙ ...:
κ(υριακῇ) ϛ´ τοῦ τυφλοῦ κ(εφάλαιον) π θ:
τῇ β´ τ(ῆς) ϛ´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) ϙ δ:
τῇ γ´ τ(ῆς) ϛ´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) ρ ϛ:
τῇ δ´ τ(ῆς) ϛ´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) ρ η:
τῇ ε´ τ(ῆς) ϛ´ εβδ(ομάδος) ἡ τ(ῆς) ἀναλήψ(εως) κ(εφάλαιον) σλθ
εἰς τὸν ὄρθρον
εἰς λειτουργίαν κ(εφάλαιον) τιω:
τῇ ϛ´ τ(ῆς) ϛ´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) ρκϛ:
σα(ββάτῳ) ϛ´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) ρκζ:
κ(υριακῇ) τῶν ἁγ(ίων) πατέρων κ(εφάλαιον) ρμγ:
τῇ β´ τ(ῆς) ζ´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) ρλα:
τῇ γ´ τ(ῆς) ζ´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) ρμγ:
τῇ δ´ τ(ῆς) ζ´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) ρμη:
τῇ ε´ τ(ῆς) ζ´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) ρη:
τῇ ϛ´ τ(ῆς) ζ´ εβδ(ομάδος) κ(εφάλαιον) ρνγ:
σα(ββάτῳ) τ(ῆς) η´ κ(εφάλαιον) σκϛ:
κ(υριακῇ) τ(ῆς) η´ εἰς ὄρ(θρον) κ(εφάλαιον) σιγ:
εἰς τὴν λειτουργίαν κ(εφάλαιον) πα:
τῇ ἐπαύριον τ(ῆς) η´ ματθ(αίου) κ(εφάλαιον) ρπα:

συναξ(άριον) ... ματ(θαίου)
σα(ββάτῳ) α´ μετὰ τ(ὴν) η´ κ(εφάλαιον) λθ
κ(υριακῇ) α´ τῶν ἁγ(ίων) πάντων κ(εφάλαιον) ϙγ:
σα(ββάτῳ) β´ κ(εφάλαιον) η
κ(υριακῇ) β´ κ(εφάλαιον) κ
σα(ββάτῳ) γ´ κ(εφάλαιον) ξ
κ(υριακῇ) γ´ κ(εφάλαιον) μζ
σα(ββάτῳ) δ´ κ(εφάλαιον) ξζ
κ(υριακῇ) δ´ κ(εφάλαιον) ξδ
σα(ββάτῳ) ε´ κ(εφάλαιον) οδ

ξθ
ϙα
[illegible]
ϙϛ
ϙε
ρκγ
ρμϛ
ρξ
ρ[illegible]
ροζ
ρϙδ
ρηθ
ρηη
σε
σϙγ
σκγ
σιθ
σκζ
σκϙ
σμβ
σκδ
σϙθ
σξθ
σξη
σηζ

κγ
κθ
λϛ
μδ

λη
ξζ
μα
οϛ
ξε
ρϙϛ
οθ
πγ
πϛ
πϛ
ϙθ
ρκα
ρε
ρμα
ριβ
ρξδ
ρηα
ρπα
ρζζ
σα
ρ[illegible]ϛ
σιη
ρϙ
σκδ
ρϙη
σκε
σιδ
σιδ
σμϛ
ρϙ
σμθ
σογ

σα τ τυρο μτ κε μβ
κυ τ τυ μτ κε μδ
[illegible]
σα α τῶν νηστ κε κδ
κυ α τῶν νηστ κε ιη
σα β τῶν νηστ κε ιζ
κυ β τῶν νηστ κε κ
σα γ τῶν νηστ κε κα
κυ γ τῶν νηστ κε πδ
σα δ τῶν νηστ κε οδ
κυ δ τῶν νηστ κε ϙδ
σα ε τῶν νηστ κε πβ
κυ ε τῶν νηστ κε ριβ
σα ϛ τ λαζάρ κτ ιω κε ϙδ
κυ ϛ τῶν βαΐων τοῦ ορ
τ κτ ματ κε σϛ
εἰς λει κτ ιω κε ϙζ
τῇ μ β κτ μτ κε σμγ
τῇ μ γ κτ μτ κε σνθ
τῇ μ δ κτ μτ κε σοε
τῇ μ ε εἰς νιπτῆρα ρα
κτ ιω κε ριδ
μετὰ τὸ νίπτ ιω κε ριε
τῇ μ ε εἰς λει μτ κε σοδ
[illegible] ιβ [illegible]
α κτ ιω κε ρκε
β κτ ιω κε ρηϛ
γ κτ μτ κε [illegible]ϛ
δ κτ ιω κε ροϛ

ε κτ μτ κε τθ
ϛ κτ μτ κε σζ
ζ κτ μτ κε τλγ
η κτ μρ κε τιζ
θ κτ ιω κε σβ
ι κτ μτ κε σκζ
ια κτ ιω κε σϛ
ιβ κτ μτ κε τμγ
[illegible]
σα α κτ μτ κε τιζ
σα γ κτ μτ κε ρϙο
σα ϛ κτ μρ κε σϙε
σα θ κτ ιω κε ροϛ
τῇ μ ϛ εἰς λει κτ μτ κε τιζ
τῇ μ εἰς ὄρθ κτ μτ κε λνγ
κτ ματ κε τμγ
εὐ ιω [illegible] ιδ
α κτ μτ κε τμε
β κτ μτ κε σλ
γ κτ μτ κε σλδ
δ κτ μρ κε σλϛ
ε κτ μρ κε σλθ
ϛ κτ μρ κε [illegible]
ζ κτ ιω κε σθ
η κτ ιω κε σια
θ κτ ιω κε σιγ
ι κτ ιω κε σιθ
ια κτ ιω κε σκϛ

+ μὴν σεπτέμβριος + κ(ατὰ) λ(ουκᾶν) κε(φάλαιον) ιη τ(ῆς) ἐκφορ(ᾶς)

α ἡ ἀρχ(ὴ) τ(ῆς) ἰνδ(ικτιῶνος) καὶ τ(οῦ) ὁσίου συμεὼν τ(οῦ) στυλίτου κ(ατὰ) λ(ουκᾶν) κε(φάλαιον) ρις

ς τοῦ ἀρχ(αγγέλου) μι(χαὴλ) ἐν ταῖς χώναις κε(φάλαιον) γ τ(ῆς) εἰς οἶκ(ον) αὐτ(οῦ)·

η τὸ γενέσιον τ(ῆς) θ(εοτό)κου εἰς ὄρ(θρον) κ(ατὰ) λ(ουκᾶν)

εἰς τὴν λιτ(ήν) κ(ατὰ) λ(ουκᾶν) κε(φάλαιον) ρκγ τ(ῆς) καὶ φυλάσσοντες αὐτ(όν)·

θ τῶν ἁγίων δικαίων ἰωακεὶμ καὶ ἄννης λ(ουκᾶ) κε(φάλαιον) οθ

α πρὸ τῆς ὑψ(ώσεως) κ(ατὰ) ἰω(άννην) κε(φάλαιον) ρε ὁ φιλῶν [illegible] οἱ φω(τός)

κ(υριακὴ) πρὸ τ(ῆς) ὑψ(ώσεως) κ(ατὰ) ἰω(άννην) κε(φάλαιον) κδ οὐδ(εὶς) ἀναβέβηκεν τ(ῆς) ὁ κόσμος δι' αὐτ(οῦ)·

ιδ ἡ ὕψω(σις) τοῦ τιμίου σταυροῦ εἰς ὄρ(θρον) κ(ατὰ) ἰω(άννην) κε(φάλαιον) ρη τ(ῆς) υἱοὶ φωτὸς γένησθε·

εἰς τὴν λειτ(ουργίαν) κ(ατὰ) ἰω(άννην) κε(φάλαιον) ρηη τ(ῆς) ἡ μαρτυρία αὐτοῦ·

σα(ββάτῳ) μ(ετὰ) τὴν ὕψω(σιν) κ(ατὰ) ματθ(αῖον) κε(φάλαιον) ϙς τ(ῆς) τὸν μισθὸν αὐτοῦ·

κ(υριακῇ) μ(ετὰ) τὴν ὕψω(σιν) κ(ατὰ) μ(ᾶρ)κ(ον) κε(φάλαιον) ηδ τ(ῆς) ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει·

ις τῆς ἁγ(ίας) μεγαλο(μάρτυρος) εὐφημίας κ(ατὰ) λ(ουκᾶν) κε(φάλαιον) οδ τ(ῆς) πορεύου εἰς εἰρήνην·

κ τοῦ ἁγ(ίου) μ(άρτυρος) εὐσταθίου καὶ τῆς συνο(δίας) αὐτ(οῦ) κ(ατὰ) λ(ουκᾶν) κε(φάλαιον) ση

κγ ἡ σύλλ(ηψις) ἰω(άννου) τ(οῦ) προδ(ρόμου) κ(ατὰ) λ(ουκᾶν) κε(φάλαιον) α ἐπίμενον ἐν τῷ ναῷ·

κδ τῆς ἁγ(ίας) πρωτο(μάρτυρος) θέκλας κ(ατὰ) μ(ᾶρ)κ(ον) κε(φάλαιον) σζη

κς ἡ μετάστ(ασις) τ(οῦ) ἁγ(ίου) ἀποστ(όλου) ἰω(άννου) τ(οῦ) θεολό(γου) κ(ατὰ) ἰω(άννην) κε(φάλαιον) σκς

+ μὴν ὀκτώβριος +

α τοῦ ἁγ(ίου) ἀπ(οστόλου) ἀνανί(ου) κ(ατὰ) μ(ᾶρ)κ(ον) κε(φάλαιον) ϙς

β τοῦ ἁγ(ίου) ἱερο(μάρτυρος) κυπριανοῦ καὶ ἰουστ(ίνης) κ(ατὰ) ἰω(άννην) κε(φάλαιον) ρλβ

ς τοῦ ἁγ(ίου) ἀπ(οστόλου) θωμᾶ κ(ατὰ) ἰω(άννην) κε(φάλαιον) σιγ

ζ τῶν ἁγ(ίων) μ(αρτύ)ρ(ων) σεργ(ίου) καὶ βάκχου κ(ατὰ) λ(ουκᾶν) κε(φάλαιον) σ η

ι τῶν ἁγ(ίων) ἀπ(οστόλων) καὶ εὐαγγ(ελιστῶν) κ(ατὰ) λ(ουκᾶν) κε(φάλαιον) ρις

ιη τοῦ ἁγ(ίου) ἀπ(οστόλου) καὶ εὐαγγ(ελιστοῦ) λ(ουκᾶ) κ(ατὰ) λ(ουκᾶν) κε(φάλαιον) ρ ηθ

κα τοῦ ἁγ(ίου) μ(άρτυρος) ἀρέθα καὶ τῶν σὺν αὐτῷ κ(ατὰ) λ(ουκᾶν) κε(φάλαιον) ρ ηθ

κς τοῦ ἁγ(ίου) μεγαλομ(άρτυρος) δημητρ(ίου) κ(ατὰ) ματθ(αῖον) κε(φάλαιον) ζη + μὴν νοέμβριος

α τῶν ἁγ(ίων) ἀναργύρ(ων) κ(ατὰ) ματθ(αῖον) κε(φάλαιον) οθ

β τῶν ἁγίων μ(αρτύ)ρ(ων) ἀκινδύνου καὶ τ(ῆς) συνο(δίας) αὐτ(οῦ) κ(ατὰ) μ(ᾶρ)κ(ον) κε(φάλαιον) ϙγ

ς τοῦ ἁγ(ίου) παύλου τ(οῦ) ὁμολογητοῦ καὶ πατριάρ(χου) κ(ατὰ) λ(ουκᾶν) κε(φάλαιον) ρμ

η ἡ σύναξις τῶν ἀρχαγγέλ(ων) κ(ατὰ) λ(ουκᾶν) κε(φάλαιον) ρις

ιγ τοῦ ἁγ(ίου) μ(άρτυρος) μηνᾶ καὶ τῶν σὺν αὐτ(ῷ) κ(ατὰ) λ(ουκᾶν) κε(φάλαιον) ρλη

ιγ τοῦ ἁγ(ίου) ἰω(άννου) τ(οῦ) χρυσοστόμου πατριάρ(χου) κων(σταντινουπόλεως) κ(ατὰ) ἰω(άννην) κε(φάλαιον) πθ

Του αγ απ φιλιππου ευ ιβ · κ ιω κ ιη

Του αγ απ και ευαγγελιστου ματθ κ ματθ κ · ο α

Του αγ γρηγορι του θαυματουργου κ ματθ κ · ο θ

Τα εισοδια της θεοτοκου κ λο κ · γ

Του αγ κλημεντος ρωμης κ ιω κ · π θ

Του αγ αποστολου ανδρεου · κ ιω κ · ι ϛ

+ μην δεκεμβριος +

Δ Της αγ μεγ μαρτυρος βαρβαρας κ μρ κ · μθ

ϛ Του οσ πρς ημων σαβα κ μρ κ · ρ ια

ϛ Του εν αγιοις πρς ημων νικολαου κ λο κ · μ ε

ιγ Του αγ μεγ ευστρατιου και των συν αυτω κ λο κ · σ μ

κ Του αγ ιερομαρτυρος ιγνατιου του θεοφορου κ μρ κ · σ δ

Σαβ προ της Χυ γεννησεως κ · α · βιβλος γεννησεως

Κυρ προ της Χυ γεννησεως κ ματθ κ · α · βιβλος γεννησεως

Η παραμονη της Χυ γεννησεως κ λου κ · γ

Εις τον ορθρον της Χυ γεννησεως κ μρ κ · γ · του δε ιυ Χυ

Εις την λειτουργιαν κ μρ κ · δ · του δε ιυ Χυ γεννηθεντος εις Χ...

κϛ Η συναξις της θεοτοκου κ ματθ κ · ε

Του αγ πρωτομαρτυρος στεφανου κ μρ κ · σ ιθ

Των αγ νηπιων κ μρ κ · ε

Σαβ μετα την Χυ γεννησιν κ μρ κ · ρ ιη

Κυρ μετα την Χυ γεννησιν κ μρ κ · ε

Σαβ προ των φωτων κ μρ κ · ζ

Κυρ προ των φωτων κ μρ κ · α

+ μην ιανουαριος +

α Η περιτομη του Χυ και του αγ ... εν αγιοις πρς ημων βασιλειου κ λο κ · γ

ε Εις την παραμονην των φωτων κ λο κ · ϛ

ϛ Εις τον ορθρον των φωτων κ μρ κ · ε

Εις την λειτουργιαν των φωτων κ μρ κ · ιγ

ζ Η συναξις του αγ ιω του προδρομου κ ιω κ · ιδ

Σαβ μετα τα φωτα κ μρ κ · ιε

Κυρ μετα τα φωτα κ μρ κ · ιη

Του εν αγιοις πρς ημων γρηγοριου νυσσης κ μρ κ · κγ

ιϛ Η προσκυνησις της τιμιας αλυσεως του αγ απ πετρου κ ιω κ · σ κϛ

τοῦ σ(ωτῆ)ρ(ο)ς ἡμῶν ἀν τῶ κτ λο κτ μα

ιη τῶν ἁγίων ἀθανασίου κ(αὶ) κυρί(λλου) κτ μτ κτ λβ

κ τοῦ σ(ωτῆ)ρ(ο)ς ἡμῶν εὐθυμίου κτ μτ κτ ριϛ

κα τοῦ ἁγ(ίου) ἀποσ(τόλου) τιμοθέου καὶ ἀρχ(ιερέως) ἀναστασίου κτ μτ κτ ϛγ

κβ τοῦ ἁγ(ίου) ἱερομ(άρτυρος) κλήμ(εντος) ἀγκύ(ρας) κτ μτ κτ ριδ

κε τοῦ ἁγίου γρη(γορίου) τοῦ θεολό(γου) κτ μτ κτ κγ

κζ τοῦ ἁγίου ἰω(άννου) τοῦ χ(ρυσοστόμου) κτ ἰω κτ πθ

κθ τοῦ ἁγίου ἰγνατ(ίου) τοῦ θεοφόρου κτ μτ κτ ϛγ

+ μὴν φεβρουάριος +

α τοῦ ἁγίου μ(ά)ρ(τυρος) τρύφωνος κτ λο κτ ριζ

β ἡ ὑπαπαντὴ τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ κτ λο κτ ϛ

γ τοῦ δικαίου συμεών κτ λο κτ ϛ

ια τοῦ ἁγίου ἱερομ(άρτυρος) βλασίου κτ ἰω κτ ρλη

κγ τοῦ ἁγίου ἱερομ(άρτυρος) πολυκάρπ(ου) κτ ἰω κτ ρδ

κδ ἡ εὕρεσις τῆς τιμ(ίας) κεφα(λῆς) τοῦ προδρό(μου) κτ μτ κτ ρβ

+ μὴν μάρ(τιος) +

θ τῶν ἁγίων μ μαρτύρων κτ μτ κτ σ

κε ὁ εὐαγγελισμὸς τῆς ὑπ(εραγίας) θ(εοτό)κου κτ λο κτ [illegible]

+ μὴν ἀπρίλλιος +

κγ τοῦ ἁγίου μ(ε)γ(αλο)μ(άρτυρος) γεωργ(ίου) κτ ἰω κτ ρλη

+ μὴν μάιος +

η τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ θεολό(γου) κτ ἰω κτ σβ

ια τὸ γενέθλιον τῆς π(όλεως) καὶ ἀρχ(ιερέως) μωκί(ου) κτ ἰω κτ ρλδ

κα τῶν ἁγίων βασιλέων κωνσταντίνου καὶ ἑλένης κτ ἰω κτ πθ

+ μὴν ἰούνιος +

κδ τὸ γενέθλιον τοῦ ἁγ(ίου) ἰω(άννου) τοῦ προ(δρόμου) κτ λο κτ α ἐπειδὴ περ:

κθ τῶν ἁγίων ἀποστόλων πέτρου καὶ παύλου κτ μτ κτ ρζ

λ τῶν ἁγίων ἀποστόλων τῶν ιβ δώδεκα κτ λο κτ [illegible]

+ μὴν ἰούλιος + κτ μτ κτ οθ

α τῶν ἁγίων ἀναργύρων κοσμᾶ καὶ δαμιανοῦ κτ λο κτ ϛ

β ἡ κατάθεσις τῆς ἐσθῆτος τῆς ὑπ(εραγίας) θ(εοτό)κου κτ λο κτ μα

η τοῦ ἁγ(ίου) μ(ε)γ(αλο)μ(άρτυρος) προκοπ(ίου) κτ λο κτ οδ

ιγ τῆς ἁγίας [illegible] τοῦ ὄρους κτ μτ κτ ρπϛ ζήτει

ιε τῶν ἁγίων μ(αρτύρων) κηρύκου καὶ ἰουλίττης

ις τῶν ἁγ. πρων τῶν ἐν τῇ δ συνόδω χλ κτ μ κγ λβ

κγ μη την ις τῶν ἐν τῇ ε συνόδω ρξε πρων κτ ιω κγ ρνγ

κ του αγίου προφ. ἠλιού κτ λ κγ ιθ

κ του αγίου μα. μ παντελεη κτ ιω κγ ρ[illegible]

λ εις τὴν προσκ. τῶν τιμίων ξυ. κτ μ κγ πκθ

+ μην αυγουστος

α τῶν αγίων μακκαβαίων κτ μ κγ πε

ς του αγίου πρωτο μ στεφάνου κτ μ κγ ρ

[illegible] εις τὸν ὄρ θρον τῆς μεταμορφώ κτ λ κγ ϛη

[illegible] εις τὴν λει. τῆς μεταμορφώ κτ μ κγ ρ[illegible]

ιε ἡ κοίμησις τῆς θκου εις ὄρ κτ λ κγ [illegible]

εις τὴν λει. κτ λ κγ ρκε [illegible] θεομήτορος [illegible]

κθ ἡ αποτομη του αγ. ιωαννου του προδρόμου εις ὄρ κτ μ κγ ρ[illegible]

εις τὴν λει. κτ μ κγ νζ ἠκουσεν ἡρωδης [illegible]

[illegible]

εις αποστ. κτ λουκα κγ ρις

εις ιερεας κτ μαρ κγ λβ

εις [illegible] κτ σχ κτ λ κγ ρ[illegible]

εις ὁσ. κτ λ κγ ρ[illegible] εις γυναικ. [illegible]

εις ὁσίας κτ μ κγ ρνγ εις γυναικ. [illegible]

εις [illegible] κτ μ κγ ϛς ἄλλο κγ ρ[illegible]

εις [illegible] κτ μ κγ πε εις [illegible] κτ [illegible]

εις [illegible] κτ [illegible] κγ ρις εις [illegible]

και λου. [illegible] εις προφητ.

εις [illegible] κτ ιω κγ π[illegible] κτ ιω κγ λθ

ἀλλο [illegible] κτ ιω κγ πε ιω κγ ζγ

εις εγκ. κτ ιω κγ ϛβ κα[illegible] εις [illegible] κγ ρκδ

επι [illegible] κτ ιω κγ πς [illegible] κτ [illegible] κγ [illegible]

Πίναξ κεφαλαίων τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου·

α Περὶ τῆς ἀπογραφῆς·	β Περὶ τῶν ἀγραυλούντων ποιμένων·
γ Περὶ Συμεῶνος·	δ Περὶ Ἄννης τῆς προφήτιδος·
ε Περὶ τοῦ γενομένου ῥήματος πρὸς Ἰω·	ϛ Περὶ τῶν ἐπερωτησάντων Ἰωάννην·
ζ Περὶ τοῦ πειρασμοῦ τοῦ σρς·	η Περὶ τοῦ ἔχοντος πνεῦμα δαιμονίου·
θ Περὶ τῆς πενθερᾶς Πέτρου·	ι Περὶ τῶν ἰαθέντων ἀπὸ ποικίλων νόσων·
ια Περὶ τῆς ἄγρας τῶν ἰχθύων·	ιβ Περὶ τοῦ λεπροῦ·
ιγ Περὶ τοῦ παραλυτικοῦ·	ιδ Περὶ Λευὶ τοῦ τελώνου·
ιε Περὶ τοῦ ξηρὰν ἔχοντος χεῖρα·	ιϛ Περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀποστόλων·
ιζ Περὶ τῶν μακαρισμῶν·	ιη Περὶ τοῦ ἑκατοντάρχου·
ιθ Περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας·	κ Περὶ τῶν ἀποσταλέντων παρὰ Ἰω·
κα Περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν κν μύρῳ·	κβ Περὶ τῆς παραβολῆς τοῦ σπείροντος·
κγ Περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως ἀνέμων καὶ θαλάσσης·	κδ Περὶ τοῦ λεγεῶνος·
κε Περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγώγου·	κϛ Περὶ τῆς αἱμορροούσης·
κζ Περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν ιβ·	κη Περὶ τῶν πέντε ἄρτων·
κθ Περὶ τῆς τοῦ κυ ἐπερωτήσεως·	λ Περὶ τῆς μεταμορφώσεως·
λα Περὶ τοῦ σεληνιαζομένου·	λβ Περὶ τῶν διαλογιζομένων τίς μείζων·
λγ Περὶ τοῦ μὴ ἐπιτραπέντος ἀκολουθεῖν·	λδ Περὶ τῶν ἀναδειχθέντων ο·
λε Περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος νομικοῦ·	λϛ Περὶ τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς·
λζ Περὶ Μάρθας καὶ Μαρίας·	λη Περὶ προσευχῆς·
λθ Περὶ τοῦ ἔχοντος δαιμόνιον κωφόν·	μ Περὶ τῆς ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπαράσης φωνήν·
μα Περὶ τῶν αἰτούντων σημεῖον·	μβ Περὶ τοῦ Φαρισαίου τοῦ καλέσαντος τὸν Ἰν·
μγ Περὶ τοῦ ταλανισμοῦ τῶν νομικῶν·	μδ Περὶ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων·
με Περὶ τοῦ θέλοντος μερίσασθαι τὴν κληρονομίαν·	μϛ Περὶ τοῦ οὗ εὐφόρησεν ἡ χώρα·
μζ Περὶ τῶν Γαλιλαίων·	μη Περὶ τῆς ἐχούσης πνεῦμα ἀσθενείας·
μθ Περὶ τῶν παραβολῶν·	ν Περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι·
να Περὶ τῶν εἰπόντων Ἡρώδην διαρρο·	νβ Περὶ τοῦ ὑδρωπικοῦ·
νγ Περὶ τῆς πρωτοκλισίας·	νδ Περὶ τῶν καλουμένων εἰς τὸν δεῖπνον·
νε Περὶ τοῦ οἰκοδομῆσαι πύργον·	νϛ Περὶ τῶν ρ προβάτων παραβολή·
νζ Περὶ τοῦ ἀποδημήσαντος εἰς χώραν μακράν·	νη Περὶ τοῦ οἰκονόμου τῆς ἀδικίας·
νθ Περὶ τοῦ πλουσίου καὶ Λαζάρου·	ξ Περὶ τῶν δέκα λεπρῶν·
ξα Περὶ τοῦ κριτοῦ τῆς ἀδικίας·	ξβ Περὶ τοῦ Φαρισαίου καὶ τοῦ τελώνου·

[illegible] ξα περὶ τοῦ [illegible]χου:
[illegible] περὶ τῶν ἐπερωτ[illegible] ξς περὶ [illegible] πορευ[illegible]
[illegible] Ζακχαίου:
[illegible] ξη περὶ τοῦ πώλου:
[illegible] ο περὶ τοῦ ἀμπελῶνος
οα περὶ τῶν ἐπερωτησάντων [illegible] ογ περὶ τῶν Σαδδουκαίων:
οβ περὶ τῆς [illegible] οδ περὶ τῆς [illegible] δύο λεπτὰ [illegible]
οε περὶ τῆς συντελείας [illegible] ος περὶ τοῦ πάσχα:
οζ περὶ τῶν φιλονεικησάντων [illegible] οη περὶ τῆς ἐξαιτήσεως τοῦ σατανᾶ
οθ [illegible] π περὶ τῶν [illegible]
πα περὶ τοῦ μετανοήσαντος λῃστοῦ πβ περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ σώματος τοῦ κυρίου
πγ περὶ τοῦ Κλεόπα

+ ἀκολουθία τῆς ἐξομολογήσεως· εὐλόγησον πάτερ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος
Ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν· ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης· ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου·
ὑπὲρ τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ ὁ δεῖνα, καὶ τῆς παρὰ θεοῦ συγχωρήσεως αὐ-
τοῦ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν· ὑπὲρ τοῦ καθαρισθῆναι αὐτόν, ἀπὸ παντὸς μο-
λυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος τοῦ κυρίου δεηθῶμεν· ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ
πᾶν πλημμέλημα, ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν·
ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτόν τε καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως· ἀντιλαβοῦ·

Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν· ὁ τῷ Πέτρῳ καὶ τῇ πόρνῃ διὰ δακρύων ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν δωρησάμενος, καὶ τὸν τελώνην τὰ οἰκεῖα ἐπιγνόντα
παραπτώματα δικαιώσας, πρόσδεξαι καὶ τὴν ἐξομολόγησιν
τοῦ δούλου σου, ὁ δεῖνα, καὶ εἴ τι ἐπλημμέλησεν τοῦ
ἑκούσιον ἁμάρτημα ἢ ἀκούσιον· ἐν ἔργῳ ἢ λόγῳ ἢ κατὰ
διάνοιαν, ὡς ἀγαθὸς παρίδε· σὺ γὰρ μόνος ἔχεις ἐξουσίαν ἀ-
φιέναι ἁμαρτίας· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πα-
τρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς·

Ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν· ὁ διὰ τοῦ προφήτου σου Νάθαν· μετανοή-
σαντι τῷ Δαβίδ, ἐπὶ τοῖς ἰδίοις παραπτώμασιν ἄφεσιν δω-
ρησάμενος· καὶ τοῦ Μανασσῆ τὴν ἐπὶ μετανοίᾳ προσευχὴν
δεξάμενος· αὐτὸς καὶ τὸν δοῦλόν σου ὁ δεῖνα, μεταμελούμενον
τοῖς ἰδίοις παραπτώμασι, πρόσδεξαι ὑπὲρ τῆς συνήθους σου φι-
λανθρωπίας, παρορῶν αὐτοῦ πάντα τὰ πλημμελήματα· σὺ γὰρ εἶπας κύριε, ὁ
καὶ ἑβδομηκοντάκις ἑπτά, ἀφιέναι κελεύσας τοῖς περι-
πίπτουσιν ἐν ἁμαρτίαις· ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου, οὕτως καὶ
τὸ ἔλεός σου· καὶ σὺ εἶ θεός, τῶν μετανοούντων· καὶ μετανοῶν
ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν
τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι· νῦν καὶ ἀεί:

Κύριε ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν· ὁ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων· ὁ μα-
κρόθυμος καὶ πολυέλεος· ὁ κλίνας οὐρανούς, καὶ καταβὰς
ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ὁ μὴ βουλόμενος τὸν

[illegible]

... ἐξομολογούμενος. ἐξομολο[illegible]

... ὁ ἐξομολογούμενος [illegible]

[illegible] ἐκκλησίαν [illegible]

[illegible] θεοῦ χάριν [illegible]

[illegible] αὐτοῦ [illegible]

καὶ κατακριθείς, ἐρωτᾶ [illegible] αὐτοῦ. καὶ τὸν [illegible]

ὅτ[illegible] ἁμαρτημάτων [illegible]

[illegible] εὐθύνας. ἄρχεται ὁ ἐξομολογούμενος λέγειν [illegible]

[illegible] ὁ δὲ ἱερεύς. καθ' ἓν ἕκαστον. λέγε αὐτῷ [illegible]

χορηγήσαι σοι τέκνον. μετὰ δὲ τὸ ἐξαριθμῆσαι [illegible]

ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν [illegible]

[illegible] ὁ θεὸς ὁ καλῶν δικαίους [illegible]

[illegible] καὶ μετανοοῦντας [illegible]

[illegible] ... Χ[illegible]

[illegible] [illegible] αὐτῶν [illegible]

τὸ μεγαλοπρεπὲς [illegible] τοῦ μονογενοῦς [illegible]

τοῖς ἡμαρτημένοις αὐτῷ· [illegible] ...

ἐκ πάσης σαρκικῆς ἁμαρτίας· [illegible] ...

καθαρισμὸν ἐνδύω [illegible] αὐτὸν [illegible] ...

ἵνα καταξιούμενος [illegible] ...

[illegible] μυστηρίων, ἐν καθαρᾷ [illegible] καὶ σώματος [illegible]

[illegible] ἐν τῇ [illegible] τοῦ [illegible] σου· εὑρήσει [illegible]

[illegible] ἱκετεύει [illegible] σοι εὐαρεστ[illegible]

χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς [illegible]

μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ [illegible] ...

[illegible] νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς [illegible] ... [illegible] ...

[illegible] ... μακάριος [illegible] ... ἀπό[illegible] ... ἄξιος·

[illegible] Θεέ [illegible] ὁ λόγος καὶ [illegible] ἀποδοχῆς ἄξιος·

ὅτι [illegible] ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον [illegible] ἁμαρτωλοὺς [illegible] πρῶτος

[illegible] ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ [illegible] ...

[illegible] τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν· [illegible] ὑποτύπωσιν [illegible]

[illegible] πιστεύειν ἐν αὐτῷ, εἰς ζωὴν αἰώνιον [illegible]

[illegible] τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ σοφῷ θεῷ, τιμὴ

[illegible] εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν: [illegible] ... θ[illegible] ... εὐ[illegible]

[illegible] ... εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον

[illegible] Ματθαῖον λεγόμενον· καὶ λέγει αὐτῷ

[illegible] ἠκολούθησεν αὐτῷ· καὶ ἐγένετο [illegible]

[illegible] καὶ [illegible] καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁ-

[illegible] ἐκεῖ [illegible] ... καὶ τοῖς μαθηταῖς

[illegible] ἐλθόντες [illegible] ... εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· διὰ

αὐτοῦ· καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι [illegible] ... διδάσκαλος ὑμῶν·

[illegible] ... καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει [illegible] ...

[illegible] ἀκούσας [illegible] αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες

[illegible] ... πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστιν

[illegible] ... οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλ'

ἔλεον [illegible] καὶ οὐ θυσίαν· [illegible] ...

[illegible] ἁμαρτωλοὺς εἰς [illegible] ... ἐλέησον ἡμᾶς ὁ θεός· [illegible] ...

[illegible] εὐσεβ[illegible] ... τοῦ [illegible] ... ἡμῶν: [illegible] τοῦ θεοῦ [illegible]

[illegible] ... τοῦ λαοῦ· ἐκφώνησις ... [illegible]

[illegible] ... ἀπολύει·

[illegible] φιλάνθρωπος [illegible] καὶ σοὶ τὴν δόξαν:–

ἔτους ,ζοε´ · ἀπριλλίῳ ι´

† τὸ παρὸν βιβλίον λ[illegible] τοῦ
ἁγίου φουστάτου [illegible] καὶ ὅποιος [illegible]
ἀποξενώσῃ [illegible] ἐκκλησίαν καὶ μοναστήριον [illegible]
νὰ ἔχῃ τὴν κατάραν τῶν τιη´ θεο-
φόρων πατέρων· καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ ἔστω
μετὰ τοῦ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτου.

[illegible]

[illegible]